

***SEMNELE
TIMPULUI***

— **Devoțional** —

Devoțional: Semnele timpului
Lucrarea în original: Sinais dos Tempos

Texte biblice și paragrafe inspirate
din scrierile E. G. White
culese de: A.C.Sas
Traducere și adaptare: Fivi și Daniela Picu

Corectura: Irina Muj

Tehnoredactare: Daniela Picu

Coperta: Imagine: www.123rf.com

Editura Păzitorul Adevarului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Prefață

Fiecare zi care trece ne apropie mai mult de mărețul eveniment pe care-l așteptăm cu nerăbdare: Revenirea Domnului Hristos pe norii cerului pentru a ne lua Acasă.

Cu toate acestea, scurgerea timpului și aparenta întârziere a împlinirii acestui eveniment, ne face să credem uneori că sfârșitul va fi încă într-un viitor foarte îndepărtat. Numai un studiu aprofundat al cuvântului lui Dumnezeu cu rugăciune pentru înțelegere și dobândire a credinței, ne va putea ajuta să rămânem ancorați în speranța revederii cât mai curând a Domnului și Mântuitorului nostru.

Devoționalul de față conține meditații zilnice ale căror subiecte surprind evenimentele care se derulează în fața ochilor noștri, evenimente în natură, în viața socială, în modul de gândire al oamenilor - toate acestea constituind dovezi incontestabile că „mai e puțin”.

Lucrarea de față are la bază o colecție de paragrafe din Spiritul Profetic, selectate de fratele A. C. Sas, și publicate în limba portugheză în cartea intitulată: „Sinais dos Tempos”, un devoțional zilnic cu material bogat pentru fiecare zi. Noi am preluat unele din aceste paragrafe și am adăugat altele, astfel încât să obținem un devoțional scurt, destinat serviciilor divine de familie din fiecare dimineață și seară.

Sperăm ca făgăduințele pe care le veți citi zilnic să vă mângâie sufletele și să vă reînvioreze nădejdea, determinându-vă totodată să așteptați în mod activ întâlnirea cu Cel care ne iubește și dorește să ne ia la Sine.

Obişnuiți-vă, nu doar să citiți mecanic textul și paragraful destinat fiecărei dimineți sau seri, ci să meditați profund la semnificația ficăruia pe parcursul întregii zile, respectiv în momentele de liniște ce preced odihna nopții. Fiecare învățătură reprezintă o „picătură”, ce va contribui la umplerea candelelor noastre cu ulei prețios, ulei care ne va lumina calea în cele mai întunecate momente ale vieții.

Vă dorim un studiu plăcut și benefic!

Editorii

Cuprins

Ianuarie	Cuvântul lui Dumnezeu
Februarie	Scopul vieții
Martie	Hristos este totul în toate
Aprilie	Pocăință și convertire
Mai	Crede în profeții Săi
Iunie	Lucrarea Duhului Sfânt
Iulie	Evaghelia veșnică
August	Lucrarea sigilării
Septembrie	Semnele timpului
Octombrie	Biserica triumfătoare
Noiembrie	Timpul de strâmtorare
Decembrie	În final... în Cer!

IANUARIE

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

*„Cuvântul lui Dumnezeu poate să îți salveze sufletul,
să te facă înțelept pentru mântuire.”
- Înalta noastră chemare, p. 210.*

HRISTOS A VORBIT PRIN PROFEȚI

„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare.

Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.” (1 Petru 1:10-11)

„El [Hristos] a rostit Cuvântul lui Dumnezeu așa cum a vorbit prin toți prorocii și prin învățătorii din Vechiul Testament.” — H.L.L., p. 390.

„Domnul Hristos a fost Acela care i-a vorbit poporului Său prin profeți. Apostolul Petru, scriind bisericii creștine, spune că profeții „... cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei...”. Vocea lui Hristos este cea care ne vorbește prin Vechiul Testament. „Mărturia lui Hristos este Duhul prorociei” (Apoc. 19:10).

„Învățătura lui Hristos în Evanghelie este într-o armonie deplină cu învățătura dată de Hristos prin profeții din Vechiul Testament. Profeții din Vechiul Testament au vorbit ca soli ai lui Hristos la fel cum apostolii au dat glas soliiilor Sale în Noul Testament și nu este nicio contradicție între învățăturile lor.” — S.A., vol.1, p. 346 (p.171 Ro)

PUTEREA CUVÂNTULUI

„Adevărat, adevărat vă spun că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” (Ioan 8:51)

„Viața lui Dumnezeu, care dă viață lumii, este în Cuvântul Său. Prin Cuvântul Său, Domnul Isus a făcut vindecări și a alungat demoni. Prin Cuvântul Său, El a liniștit marea și a înviat morți; și oamenii au fost martori că în Cuvântul Său era putere. El a vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu, citându-le tuturor din scrierile Vechiului Testament. Întreaga Biblie este o manifestare a lui Hristos. Ea este singura noastră sursă de putere.” — S.E., p. 250

6

„De la căderea lui Adam, orice comunicare între cer și pământ, s-a realizat prin Hristos. Acela care crede în instrucțiunile conținute în Vechiul și Noul Testament, practicând ceea ce Hristos a poruncit, întotdeauna are pe Mântuitorul de partea sa.” — B. C. G., 1 iulie 1900.

PRIMUL OM - O FIINȚĂ PERFECTĂ

„Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pământul este plin de făpturile Tale.” (Psalmi 104:24)

„Când Adam a ieșit din mâinile Creatorului, era asemănător cu Făcătorul lui, ca natură fizică, mintală și spirituală. „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său” (Geneza 1:27), iar scopul Lui a fost ca omul să descopere cu atât mai mult acest chip, cu cât trăia mai mult — să reflecte din ce în ce mai fidel slava Creatorului. Toate facultățile sale puteau fi dezvoltate; capacitatea și vigoarea lor trebuia să crească neîncetat. Pentru exercitarea lor, s-a deschis un orizont larg și un câmp glorios. Tainele universului vizibil — „minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită” (Iov 37:16) — îl invitau pe om să le studieze. Privilegiul său cel mare era să aibă o comuniune directă, față-n față și de la inimă la inimă, cu Făcătorul său.” — Ed., p. 15

IZVOR INEPUIZABIL DE ÎNVĂȚĂTURĂ

*„Primește învățatură din gura Lui și pune-ți la inimă cuvintele Lui.”
(Iov 22:22)*

„Cei doi care alcătuiau perechea cea sfântă nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și învățăcei, primind învățături din partea Atotînțeleptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nicio perdea despărțitoare între ei. Erau plini de vigoarea ce venea de la pomul vieții și puterea lor intelectuală nu era decât cu puțin mai prejos de aceea a îngerilor. Tainele universului vizibil, „minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită” (Iov 37:16), le ofereau un izvor inepuizabil de învățatură și bucurie.” — P.P., p. 50.

„Pentru Adam și Eva, în căminul lor din Eden, natura era plină de cunoașterea lui Dumnezeu și de învățăminte divine. Urechile lor atente erau familiarizate cu glasul înțelepciunii. Înțelepciunea vorbea ochiului și era primită în inimă, pentru că ei comunicau cu Dumnezeu în mijlocul creațiunii Lui.” — S.P., p. 186.

CUVÂNTUL VIU ȘI LUCRĂTOR

„Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere.” (Luca 4:32)

„Cei care își deschid inimile pentru a primi adevărul își vor descoperi în cuvântul lui Dumnezeu marele instrument în transformarea caracterului. „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină”, declară psalmistul; „Dă pricepere celor fără răutate”. Și Hristos S-a rugat pentru ucenicii Săi: „Sfințește-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul”. „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” — The Review and Herald, 25 iulie 1899.

„Același glas, care a chemat la viață pe omul făcut din țărâna pământului, a rostit cuvinte de viață și pentru slăbănogul muribund. Și aceeași putere, care a dat viață trupului, a reînnoit și inima. Acela care la creațiune “a zis și s-a făcut”, care “poruncește și ce poruncește ia ființă” (Psalmii 33:9), rostise o hotărâre de viață pentru omul mort în greșeli și păcate. Vindecarea trupului era o dovadă a puterii care înnoiește inima. Hristos i-a poruncit slăbănogului să se ridice și să meargă, “ca să știți”, a zis El, “că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele”. — HLL p. 269

PUTEREA CREATOARE

„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.” (Evrei 11:3)

„Niciun raționament sau explicație nu poate spune de ce și de unde s-a creat lumea. Aceasta trebuie înțeles prin credință în marea putere creatoare. Prin credință trebuie să ne încredem în puterea creatoare a lui Dumnezeu prin Isus Hristos. ... Aceasta este o chestiune care poate fi afirmată, dar simplul raționament nu va convinge niciodată pe cineva de adevărul afirmației.” — Letter 56, 1903.

8

„Mecanismul corpului omenesc nu poate fi înțeles pe deplin; el prezintă taine care îl pun în încurcătură și pe cel mai priceput. Nu datorită unui mecanism, care o dată pus în mișcare își continuă lucrul, pulsul bate și respirație urmează după respirație. În Dumnezeu trăim, ne mișcăm și avem ființă. Fiecare respirație, fiecare bătaie a inimii este o continuă dovadă a puterii unui Dumnezeu prezent în orice clipă.” — 8 T., p. 260

CĂLĂUZIRE DIVINĂ

*„Trimite lumina și credințioșia Ta, ca să mă călăuzească
și să mă ducă la muntele Tău cel sfânt și la locașurile Tale!”*

(Psalmi 43:3)

„Cea mai puternică predicare a Cuvântului, studierea Scripturilor, nu va putea transforma caracterul și mântui suflete, decât dacă Duhul Sfânt lucrează cu și prin agenții umani. Planurile și imaginația nu trebuie să aibă un caracter care să atragă atenția asupra eului. Cuvântul este o putere, o sabie, în mâinile agentului uman, dar Duhul Sfânt în puterea sa vitală este eficient în a impresiona mintea. „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Dumnezeu este Acela care face ca lumina să strălucească în inimi... Motivul pentru care Dumnezeu face atât de puțin pentru noi este că uităm că virtutea vie în Duhul Sfânt trebuie să se combine cu agentul uman.” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 30

MAI MULT DECÂT ASCULTĂTORI

*„Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători,
înșelându-vă singuri.” (Iacov 1:22)*

„Prin influența transformatoare a harului divin asupra inimilor ome-nești este revelată puterea cuvântului adevărului. Mesajul, proclamat în regiuni în care nu a fost încă auzit, face impresie asupra inimilor. Se pare că are o putere mai mare în transformarea caracterului decât atunci când este prezentat celor care sunt familiarizați cu lucrarea. Adevărul are puțină putere asupra inimii acelora care umblă împotriva lui pentru a obține avantaje personale – aceia care urmează o cale opusă principiilor sale. Aceștia mărturisesc a crede în Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu dau nicio dovadă că sunt sfințiți prin el.” — The Review and Herald, 17 septembrie 1903.

„Dacă învățăturile acestui Cuvânt ar exercita o influență dominantă asupra vieților noastre, dacă mintea și inima ar fi aduse în ascultare de puterea lui conducătoare, relele care există în prezent în bisericile și familiile noastre nu și-ar mai găsi locul. Învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să conducă mintea și inima, astfel încât viața de cămin să poată deveni o demonstrație a puterii harului lui Dumnezeu.” — 1 M.C.P., p. 96

EXISTĂ INSPIRAȚIE ÎN SFINTELE SCRIPTURI

*„Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”
(2 Petru 1:20-21)*

„Dar toți cei care au reverență față de Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, toți cei ce fac voia Lui cum pot ei mai bine, vor cunoaște dacă învățătura vine de la Dumnezeu, cu toate eforturile inamicului de a produce confuzie în minte și de a face nesigur Cuvântul. Dumnezeu atrage atenția fiecărui om spre Cuvântul Său cel viu. Nimeni să nu stingă Spiritul lui Dumnezeu folosind Scriptura ca instrument de luptă, așezând interpretarea umană peste Cuvântul Său inspirat. Nimeni să nu meargă pe o cale necinstită, în întuneric, nedorind să-și deschidă urechile pentru a auzi, și totuși să-și ia libertatea să comenteze, să facă tot felul de dezbateri și să semene îndoielile cu privire la ceea ce nu își vor face cu sinceritate timp să audă.” — The Ellen G. White, 1888 Materials, p. 167.

ÎNTEMEIAȚI PE CUVÂNT

„Ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” (Efeseni 4:14-15)

„Sunt multe credințe pe care mintea n-ar trebui să le primească. În zilele Domnului Hristos, rabinii interpretau în mod forțat, mistic, multe părți ale Scripturilor. Pentru că învățătura clară a Cuvântului lui Dumnezeu condamna practicile lor, ei au încercat să nimicească această putere a Scripturilor. Același lucru se întâmplă și astăzi. Cuvântul lui Dumnezeu este prezentat ca fiind misterios și obscur, aceasta pentru a scuza călcările Legii Sale, Domnul Hristos a muștrat aceste practici din vremea Sa. El a învățat că toți trebuie să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu. El a arătat spre Scripturi ca având o autoritate de necontestat, iar noi trebuie să facem la fel. Biblia trebuie să fie prezentată ca fiind Cuvântul veșnicului Dumnezeu, ca sfârșit al tuturor controverselor și temelia oricărei credințe.” — P.D.H., p. 39

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ESTE O CANDELĂ

„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.” (Psalmii 119:105)

„Acei care Îl fac pe Dumnezeu călăuzitorul lor și Cuvântul Său sfetnicul lor, au candela vieții. Cuvintele vii ale lui Dumnezeu le călăuzesc picioarele pe cărări drepte. Cei care sunt conduși astfel nu îndrăznesc să judece Cuvântul lui Dumnezeu, ci întotdeauna susțin că Cuvântul Său îi judecă pe ei. Ei își iau credința și religia din Cuvântul Dumnezeului celui viu. Este ghidul și sfătuitoarea care le dirijează calea. Cuvântul este într-adevăr o lumină pentru picioarele lor și o candelă pe calea lor.” — In Heavenly Places, p. 132.

„Cuvântul prețios al lui Dumnezeu să fie o lampă pe cărarea lor și o lumină pentru picioarele lor. Imprimați în mintea lor că este un privilegiu pentru ei să umble în lumină. Calea păcii, a curăției și sfințeniei este pentru cei răscumparați de El ca să meargă pe ea. Hristos îi conduce pe această cale, El este adevăratul Păstor; urmându-L, ei vor evita cărările pustii și capcanele.” — Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat, p. 112.

DEPINDE DE TINE!

*„Da, Tu ești lumina mea, Doamne! Domnul luminează întunericul meu.”
(2 Samuel 22:29)*

„Domnul nu-i poate proteja pe cei care se pun de partea vrăjmașului, pentru că Dumnezeu nu constrânge mintea umană. El oferă razele Sale strălucitoare de lumină ca o candelă pentru a conduce și a călăuzi pe toți cei care vor merge în razele reflectate de El. Candela aceea, Cuvântul Său, este o lumină pentru picioarele noastre. Dar dacă oamenii nu țin cont de calea luminată de razele cerești și aleg o cale potrivită propriilor lor inimi naturale, se vor poticni în întuneric, fără să știe unde se poticnesc sau de ce. Îi vor acuza și îi vor urî pe cei care își croiesc cărări drepte pentru picioarele lor.” — Christ Triumphant, p. 36

„Mai este mult adevăr prețios de descoperit oamenilor, în acest timp de pericol și întunecime, dar lumina adevărului este împiedicată de Satan, ca să strălucească în inimile oamenilor. Dacă am avea lumina descoperită până acum, am da pe față dorința pentru cercetarea atentă a Cuvântului Său.” — Ibidem, p. 25.

CAUTĂ ȘI ACCEPTĂ FIECARE RAZĂ DIVINĂ!

*„Cum își va ține tânărul curată cărarea?
Îndreptându-se după cuvântul Tău.” (Psalmi 119:9)*

„Adevăruri prețioase care au fost ascunse multă vreme, se vor descoperi într-o lumină care va pune în evidență valoarea lor sfântă. Dumnezeu va proslăvi Cuvântul Său, și-l va face să apară într-o lumină pe care noi n-am văzut-o până acum. Pentru aceasta, cei care declară că iubesc adevărul, trebuie să folosească la maxim puterile lor ca să înțeleagă lucrurile adânci, ca Dumnezeu să fie proslăvit și poporul Său binecuvântat și luminat. Cu inima umilă, supusă de harul lui Dumnezeu, să venim la studiul Scripturii, gata să acceptăm fiecare rază de lumină divină și să umblăm în calea sfințeniei.” — Christ Triumphant, p. 36

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor”, spune Hristos, „pentru ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.” Lăsați candela luminii din Cuvântul lui Dumnezeu să strălucească inconfundabil.” — The Review and Herald, 8 august 1907.

PREȚUIND FIECARE CUVÂNT

*„Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat.
El este un scut pentru cei ce se încred în El.” (Proverbele 30:5)*

„Mulți așa numiți slujitori ai Evangheliei nu primesc întreaga Biblie ca fiind Cuvântul cel inspirat al lui Dumnezeu. Unul respinge o parte a ei, iar altul pune sub semnul întrebării o altă parte. Ei pun judecata lor mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu, iar Scripturile pe care ei le predau se bazează numai pe propria lor autoritate. Autenticitatea ei divină este contestată, nimicită. În acest fel sămânța necredinței se seamănă în lung și-n lat, iar oamenii ajung confuzi, nemaștiind ce să creadă.” — P.D.H., p. 39.

„Apostolul spune: „Toată Scriptura este dată prin inspirație de către Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire; pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. Cât sunt de cuprinzătoare aceste cuvinte! Să căutăm cu toții să aprofundăm înțelesul puterilor, însemnătatea Cuvântului lui Dumnezeu. O lectură superficială a Cuvântului inspirat nu va fi de prea mare folos, căci orice afirmație făcută pe paginile cărții sfinte necesită o meditație profundă...” — P.F.E. p. 169.

„CUM CITEȘTI?”

„Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput să le înțeleagă! Căci căile Domnului sunt drepte și cei drepti umblă pe ele, dar cei răzvrătiți cad pe ele.” (Osea 14:9)

„Rabinii insistau asupra tradiției și asupra teoriilor și speculațiilor omenești. Adesea, scrierile și învățăturile unor oameni cu privire la Scriptură erau așezate în locul Scripturii înseși. Subiectul învățării lui Hristos era Cuvântul lui Dumnezeu. Celor care Îi puneau întrebări, le răspundea simplu: „Stă scris”, „Ce spune Scriptura?”, „Cum citești în Scriptură”. În orice ocazie favorabilă, când un prieten sau un dușman stărnea interesul ascultătorilor, Domnul prezenta Cuvântul. El a predicat stârnea Evangheliei cu claritate și putere. Cuvintele Sale răspândeau un potop de lumină asupra învățăturilor patriarhilor și profeților, iar Scripturile erau ascultate de oameni ca și când ar fi fost o descoperire nouă.” — S. EV., p. 44.

„Viața veșnică este premiul pus în joc și Domnul Hristos ne spune cum o putem câștiga. El ne îndreaptă la cuvântul scris: „Cum citești?” Acolo ne este arătată calea; noi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Dar dacă iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine, atunci nu vom aduce la piață nimic care să fie o cursă pentru el.” — 5 T., p. 359

ASCULTAREA ESTE ESENȚIALĂ

„Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscute poruncile Mele pe care trebuie să le împlinească omul ca să trăiască prin ele.” (Ezechiel 20:11)

„Nu este suficient să avem intenții bune; nu este suficient să faci cineva ce crede că este drept sau ceea ce un slujitor îi spune că este drept. Mântuirea sufletului său este în joc și trebuie să cerceteze Scripturile pentru el însuși. Oricât de puternice i-ar fi convingerile, oricât de convins ar fi că slujitorul Evangheliei știe care este adevărul, acestea nu pot constitui pentru el o temelie. El are o hartă care-i arată fiecare semn pe calea lui către cer și n-ar trebui să meargă pe ghicite.” — T.V. p. 598.

„Condițiile mântuirii sunt mereu aceleași. Viața, viața veșnică, este pentru toți cei care vor asculta de Legea lui Dumnezeu. Ascultarea de-săvârșită, revelată în gând, cuvânt și faptă, este la fel de esențială acum ca atunci când învățătorul legii L-a întrebat pe Hristos: „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești? ... fă asta și vei trăi” (Luca 10:25-28)” — That I May Know Him, p. 299.

STRÂNGÂND CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ÎN INIMĂ

*„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”
(Psalmii 119:11)*

„Cuvântul lui Dumnezeu poate să îți salveze sufletul, să te facă înțelept pentru mântuire. Psalmistul spune: „Am ascuns Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.” Să ascundem dar Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră, ca să „ne putem împotrivi în ziua cea rea și făcând totul, să rămânem în picioare (Efeseni 6:13 KJV).” — Înalta noastră chemare, p. 210.

„Tinerii noștri să fie învățați să acorde o atenție deosebită Cuvântului lui Dumnezeu. Primit în suflet, el se va dovedi o solidă barieră în calea ispitei. „Strâng”, spune psalmistul, „Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmii 119:11).” — S.P., p. 121

CONSACRARE DEPLINĂ

*„Fiule, dă-Mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele!”
(Proverbele 23:26)*

„Primul element esențial în educarea familiilor voastre în temere de Dumnezeu, este consacrarea voastră înșivă și a tot ce aveți lui Dumnezeu. Fie ca părinții să înceapă cu lucrarea inimii; căci din inimă ies izvoarele vieții. Lăsați ca rugăciunea să se înalțe din inimi smerite: Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu! Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada! Fă-mă să aud veselie și bucurie și oasele pe care le-ai zdrobit Tu se vor bucura! Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt! Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință! Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine. (Psalmii 51:6-13).” — Christian Education, p. 230.

PUTEREA CARE NE-A CREAT

*„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor,
prin suflarea gurii Lui... Căci El zice și se face; poruncește
și ce poruncește ia ființă.” (Psalmii 33:6, 9)*

„Mintea deschisă, adusă în contact cu miracolul și taina universului, nu poate face altceva decât să recunoască lucrarea puterii infinite. Nu prin propria sa putere își dă pământul bunătățile și își continuă an după an mișcarea în jurul soarelui. O mână nevăzută conduce planetele în circuitul lor ceresc. O viață misterioasă însuflețește întreaga natură, o viață care susține nenumăratele lumi din spațiul necuprins; care întărește insecta minusculă, ce plutește în adierea de vară; care dă putere aripilor rândunicii în zborul ei și îi satură pe puii de corb care plâng; care desface bobocul și preschimbă floarea în fruct.

Aceeași putere care susține natura lucrează, de asemenea, și în om. Aceleași legi mărețe, care călăuzesc deopotrivă astrul și atomul, controlează și viața omului.” — Ed, p. 99.

PUTEREA CARE NE SUSȚINE

*„Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta, Iar prin
puterea Ta îl îndrepti Spre locașul sfințeniei Tale.” (Exodul 15:13)*

„De la stele, care în drumul lor fără urme prin spațiu își urmează de veacuri cursul rânduit lor, până la cea mai mică particulă, toate lucrurile din natură ascultă de voința Creatorului. Iar Dumnezeu Se îngrijește de toate și susține tot ceea ce El a creat. El, care susține lumile nenumărate în imensitatea spațiului, Se îngrijește, în același timp, de nevoile vrăbiuței care-și ciripește fără teamă modestul său cântec.” — C.C.H., p. 85.

„Acela care susține nenumăratele lumi în imensitatea lor, în același timp îi pasă de dorințele micii vrăbiuțe care își cântă umilul cântec fără teamă. Îi pasă de tot și susține totul în universul pe care l-a creat.” — The Sings of Times, 14 iulie 1881

„Energia creatoare, care a chemat lumile la viață, există în Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt oferă putere; naște viață. Fiecare poruncă este o făgăduință; acceptată de către voință, primită în suflet, aduce cu ea viața Celui Infinit. Transformă firea și reface sufletul după chipul lui Dumnezeu.” — Ed., p. 126.

„CERCETAȚI SCRIPTURILE”

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5:39)

„Minciuni de tot felul sunt acum înălțate ca fiind adevăr și este datoria noastră să cercetăm cu toată stăruința cuvântul sacru, ca să putem ști care este adevărul și să fim în stare să-l prezentăm cu înțelepciune și altora. Vom fi chemați să facem cunoscute motivele pe care se întemeiază credința noastră.” — P.F.E., p. 202

„Toți aceia care nu cercetează cu zel Scripturile și care nu-și supun orice dorință și orice scop al vieții aceluia test infailibil, toți aceia care nu caută pe Dumnezeu în rugăciune, pentru cunoașterea voii Sale, se vor abate de la calea cea dreaptă și vor cădea sub înșelăciunile lui Satan.” — 5 T., p. 192.

„Prețios este Cuvântul lui Dumnezeu. ”Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică.” (Ioan 5:39). Acestea sunt cuvintele lui Hristos. Cuvintele inspirației, studiate cu atenție și rugăciune, și ascultate în practică, vă vor face destoinici pentru orice faptă bună.” — 2 T., p. 120.

ÎNTĂRIȚI PRIN CUVÂNT

„Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău și nu lăsa nicio nelegiuire să stăpânească peste mine!” (Psalmii 119:133)

„Acei pe care Dumnezeu i-a făcut ispravnici trebuie să cerceteze Scriptura cu seriozitate, ca să poată comunica altora adevărurile ei, conducându-i pe calea care a fost trasată pentru cei răscumpărați de Domnul. Prin învățatură și exemplu trebuie să-i învățăm pe alții ca, prin harul lui Hristos, ei să fie ascultători de toate poruncile lui Dumnezeu și să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos.” — Astăzi cu Dumnezeu, p. 200.

„Cei care cercetează Scripturile și caută cu cea mai mare seriozitate să le înțeleagă, vor descoperi sfințirea Duhului prin credința adevărului, pentru că ei iau în inima lor adevărul și au acea credință care lucrează prin iubire și purifică sufletul. Toate tendințele și mușchii lor spirituali sunt hrăniți cu Pâinea Vieții pe care o mănâncă.” Ye Shall Receive Power, p. 38.

REVERENȚĂ FAȚĂ DE DUMNEZEU ȘI DE CUVÂNTUL SĂU

„Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.” (Psalmii 89:7)

„Învățați-i pe copiii despre Isus Hristos. Într-un ton reverențial, împlețiți numele Lui prețios în toate lecțiile voastre. Învățați-i să-L iubească pe Dumnezeu, să se teamă să-L jignească. Vi se poruncește nu numai să-i educați, ci să-i și instruiți pe copiii. În special ar trebui să fie învățați să respecte lăcașul de închinare, pentru ca să nu existe șoapte, nici ușurință, nici lejeritate, nici neatenție neglijentă, nici ieșiri zgomotoase, în timpul serviciului. Este dureros să vezi puținul respect pe care copiii sunt învățați să-l aibă pentru casa lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat îndrumări poporului Său ca să fie învățat cu mare respect pentru serviciul religios. Ar trebui să fie un studiu cu părinții pentru a face întâlnirea socială de cel mai înalt interes pentru copii, pentru ca aceștia să primească impresii potrivite cu privire la ceea ce constituie un caracter creștin.” — The Review and Herald, 14 aprilie 1885.

PENTRU A PREVENI RĂUL

„Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.” (Psalmii 119:10)

„Îngerii se închină în fața aceluia tron cu fețele acoperite, totuși oamenii care sunt pătați de păcat intră neatenți în prezența divină. Să ne amintim că sfinții îngeri se apropie de tronul lui Dumnezeu cu evlavie și cu frică sfântă. Pentru că oamenii nu-L cunosc pe Dumnezeu sau pe Isus Hristos pe care L-a trimis El, ei iau atitudini nepotrivite și rostesc cuvinte nepotrivite în cererile lor. În loc să vină cu căință înaintea lui Dumnezeu, oamenii vin fără evlavie în cercul familiei și în adunarea poporului.” — The Review and Herald, 28 mai 1895

„Ce poate împiedica crima, ce poate opri nenorocirea care este peste toate națiunile? Acest rău ar fi putut fi prevenit, dacă generațiile anterioare ar fi fost antrenate să se teamă, să-L iubească și să-L venereze pe Dumnezeu. Să facem acum ce putem individual pentru a produce aceste schimbări. În Cuvântul lui Dumnezeu au fost date instrucțiuni explicite.” — The Sings of the Times, 22 septembrie 1881

REVERENȚĂ ÎN CASA LUI DUMNEZEU

*„Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt.
Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Habacuc 2:20)*

„Dacă atunci când vin la casa de închinare oamenii au respect autentic pentru Domnul și au în minte faptul că se află în prezența Sa, va exista o dulceață grăitoare în tăcere. Șoaptele, râsul și vorbirea pot fi nepăcătoase în locul unde ne desfășurăm activitatea obișnuită, însă ele nu pot fi acceptate în casa unde i se aduce închinare lui Dumnezeu. Minte trebuie să fie pregătită să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca acesta să aibă greutate asupra inimii și să o impresioneze în mod potrivit.” — Sfaturi pentru Biserică, p. 249.

„Copilul să fie învățat să privească timpul și locul rugăciunii ca fiind sacre, precum și serviciul divin de închinare, deoarece Dumnezeu este acolo. Pe măsură ce este manifestat respect în atitudine și comportament, sentimentul care-l inspiră va fi aprofundat.” — Î.C., p. 539

ÎNCHINARE CU REVERENȚĂ

*„Dați Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri
și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte.
Tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!
Căci lumea este întărită și nu se clatină. Să se bucure cerurile
și să se înveselească pământul! Să se spună printre neamuri
că Domnul împărățește!” (1 Cronici 16:29-31)*

„Când intrați în locașul de închinare, rugați pe Domnul să îndepărteze orice rău din inima voastră. Aduceți în locașul Lui numai ce El poate să binecuvânteze. Îngenuncheați înaintea lui Dumnezeu în Templul Lui, și consacrați-I ceea ce este al Lui, ceea ce a cumpărat cu sângele lui Hristos. Rugați-vă pentru vorbitor sau pentru conducătorul adunării.” — 6 T., p. 362

„Voioșia ar fi văzută în viața de cămin, iar tineretul venind din astfel de familii ar aduce cu ei, în școală și în biserică, un spirit de respect și venerație. În sanctuarul unde Dumnezeu se întâlnește cu poporul Său ar fi o bună frecvență și o adorație pentru toate serviciile de închinare, iar lauda recunoscătoare și mulțumirea ar fi oferite pentru toate darurile providenței Sale.” — Î.C., p. 148

FERICIȚI PRIN ASCULTARE

„Păzește și ascultă toate aceste lucruri pe care ți le poruncesc, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, pe vecie, făcând ce este bine și ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeuului tău.”
(Deuteronomul 12:28)

„Fericirea prezentă și eternă a omului constă în primirea iubirii lui Dumnezeu și în păzirea poruncilor Sale.” — Înalta noastră chemare, p. 13

„Dumnezeu va împlini mai mult decât cele mai înalte așteptări ale celor care își pun încrederea în El. El dorește să ne amintim că atunci când suntem umili și smeriți, stăm acolo unde El poate și Se va manifesta față de noi. El este foarte mulțumit atunci când înregistrăm îndurărilor și binecuvântările trecute ca motiv pentru care ar trebui să ne dăruiască binecuvântări din ce în ce mai mari. El este onorat atunci când Îl iubim și depunem mărturie despre autenticitatea iubirii noastre prin păzirea poruncilor Sale.” — In Heavenly Places, p. 129

„Dragostea este împlinirea legii, iar cei care nu au putut înțelege poruncile cerului înainte de a experimenta nașterea din nou, acum văd poruncile ca „sfinte, drepte și bune”, și că există o mare răsplată pentru respectarea lor. Legea lui Dumnezeu este regula guvernării lui Dumnezeu și, prin veacurile veșnice, va fi standardul împărăției sale. Cei care calcă în picioare cerințele ei, călcă în picioare autoritatea cerului, trece peste tronul lui Dumnezeu.” — The Review and Herald, 21 iunie 1892

O LUCRARE URGENTĂ

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-L vei cinsti neurmând căile tale, neindeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.” (Isaia 58:13-14)

„Memorialul lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea, semnul lucrării Sale în crearea lumii, a fost înlocuit de omul nelegiurii. Poporul lui Dumnezeu are de făcut o lucrare deosebită de a repara spărtura ce a fost făcută în legea Lui. Cu cât ne apropiem mai mult de sfârșit, cu atât mai urgentă este lucrarea aceasta. Toți cei care-L iubesc pe Dumnezeu vor arăta că poartă semnul Lui prin păzirea poruncilor Sale.” — L.B., p. 33

„Mi-a fost arătat că făgăduințele prețioase din Isaia 58 li se aplică doar celor care luptă pentru restaurarea adevăratului Sabat.” — Schițe din viața mea, p. 96.

„UN SUSUR BLÂND ȘI SUBȚIRE”

„Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ. Și după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.” (1 Împărați 19:11-12)

„Când se aude vocea suavă care urmează după vântul puternic și furtuna ce mută stâncile din locul lor, toți să-și acopere fața, pentru că Dumnezeu este foarte aproape. Să se ascundă în Isus Hristos, pentru că El este locul lor de adăpost. Crăpătura din stâncă este acoperită de mâna Sa străpunsă, când căutătorul umil așteaptă pe genunchi, cu o atitudine smerită, să audă ce îi spune Domnul slujitorului Său.” — Solii Alese, vol. 2, p. 316

„Avem nevoie să ascultăm vocea Sa liniștită și să ne găsim pacea în credința și dragostea lui Hristos. Trebuie să avem o experiență mult mai sănătoasă și să fim niște creștini mult mai viguroși.” — M.P., p. 345

O LUCRARE SILENȚIOASĂ

„Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.” ... ” (Isaia 30:15 p.p.)

„Nu în manifestări grandioase ale puterii divine, ci printr-un „susur blând și subțire” a ales Dumnezeu să Se descopere slujitorului său. El dorea să-l învețe pe Ilie că nu întotdeauna lucrarea ce se vede în cea mai mare demonstrație este cea mai reușită în împlinirea planului Său. ... Acum a învățat că o încredere liniștită, o nădejde statornică în Dumnezeu aveau totdeauna să-i aducă un ajutor binevenit la vreme de nevoie.

Nu totdeauna prezentarea cea mai savantă a adevărului lui Dumnezeu este cea care convinge și convertește sufletul. Nu prin elocvență sau logică sunt atinse inimile oamenilor, ci prin influența plăcută a Duhului Sfânt, care lucrează pe tăcute, dar sigur, la transformarea și dezvoltarea caracterului. Este susurul blând și subțire al Duhului lui Dumnezeu care are putere să schimbe inima.” — P.R., p. 169.

GLASUL DUHULUI SFÂNT

„Apropiati-vă de Mine și ascultați! De la început, n-am vorbit în ascuns, de la obârșia acestor lucruri, am fost de față. Și acum, Domnul Dumnezeu M-a trimis cu Duhul Său.” (Isaia 48:16)

„Conștiința este vocea lui Dumnezeu, auzită în mijlocul conflictului patimilor omenești; când i se rezistă, Duhul lui Dumnezeu este întristat.” — 5M p. 120

„Oamenii au capacitatea de a stinge Duhul lui Dumnezeu, deoarece le-a fost dată puterea de a alege. Ei au libertatea de a acționa după cum aleg. Ei pot să fie ascultători, prin Numele și harul Mântuitorului nostru, sau pot să fie neascultători și să suporte consecințele.” — S. Ev., p. 174

„Cei care se află sub influența Duhului lui Dumnezeu nu vor fi niște fanatici, ci oameni calmi și statornici, care nu manifestă extravaganță în gândire, cuvinte și fapte. Pentru cei care au acceptat dovezile adevărului, aducând la tăcere orice voce, cu excepția vocii care vine de la Acela care este adevărul, Duhul lui Dumnezeu va fi o călăuză și un scut protector, în mijlocul confuziei doctrinelor amăgitoare.” — S. Ev., p. 289.

PĂCATUL CARE NU SE IARTĂ

„De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.” (Matei 12:31)

„Când o persoană neglijează o dată să dea ascultare invitațiilor, muștrărilor și avertizărilor Duhului lui Dumnezeu, conștiința sa se împietrește și data următoare când este muștrat va fi mult mai dificil să se supună și să asculte decât înainte. Și astfel se va întâmpla cu fiecare repetare...” — 5 T., p. 120

„Păcatul hulei împotriva Duhului Sfânt nu stă în niciun cuvânt sau faptă de moment; este împotrivirea fermă și hotărâtă împotriva adevărului și a dovezilor.” — C.B.N.T., Matei cap. 12.

„Dumnezeu dă fiecărui suflet ocazia de a auzi glasul Adevăratului Păstor, de a primi cunoașterea lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru. Când inima primește acest adevăr ca pe o comoară prețioasă, Hristos este în interior, nădejdea slavei, în timp ce întregul univers ceresc exclamă: Amin și amin! Avem nevoie absolută de puterea regeneratoare a Duhului Sfânt.” — Ye Shall Receive Power, p. 123

„VENIȚI LA MINE”

„Luați aminte și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi, căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.” (Isaia 55:3)

„Oricât ai fi de păcătos, oricât ai fi de vinovat, ai fost chemat, ai fost ales. „Apropiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi”. Nimeni nu va fi forțat împotriva voinței lui să vină la Isus Hristos. ... Fie ca sufletele care sunt pe cale de a se pierde să vină la El exact așa cum sunt, fără să se justifice, ci să facă apel la sângele ispășitor al Domnului Hristos, și vor fi acceptate de către Dumnezeu, care locuiește în slavă între heruvimi, deasupra tronului harului. Sângele Domnului Hristos este un pașaport fără greșeli, prin care toate cererile noastre pot găsi cale de acces la tronul lui Dumnezeu.” — P.E.E., p. 251

„În timp ce vorbim despre necesitatea despărțirii de păcat, amintiți-vă că Hristos a venit în lumea noastră pentru a-i mântui pe păcătoși și că „El poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El.” (Evrei 7:25). Este privilegiul nostru să credem că sângele Său este capabil să ne curețe de orice pată și mânjitură de păcat.

AVEM UN MIJLOCITOR

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.” (1 Ioan 2:1)

„Simt că pentru această promisiune ar trebui să iasă de pe buzele muritorilor un cântec continuu de mulțumire. Să strângem aceste bijuterii prețioase ale făgăduinței și, când Satan ne acuză de marea noastră păcătoșenie și ne ispitește să ne îndoim de puterea lui Dumnezeu de a mântui, să repetăm cuvintele lui Hristos: „pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6:37).” — Lift Him Up, p. 341

„Vino la Isus așa cum ești tu, păcătos, slab și nevoiaș, și El îți va da apa vieții. Ai nevoie de o credință care să ajungă prin umbra infernală pe care Satan o aruncă în calea ta.” — My Life Today, p. 91

„Ești ispitit? El te scapă. Ești slab? El îți dă puteri. Ești neștiutor? El te luminează. Ești rănit? El te vindecă... „Veniți la Mine” este chemarea Lui. Oricare ar fi grijile și încercările, înfățișează cazul tău înaintea Domnului. Inima ta va fi întărită, ca să poată rezista.” — H.L.L., p. 329

CUVINTELE LUI HRISTOS SUNT DUH ȘI VIAȚĂ

„Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.” (Ioan 6:63)

„Peste tot câmpul revelației sunt împrăștiate izvoare vesele de adevăr ceresc, de pace și bucurie. Aceste izvoare pline de bucurie ale adevărului sunt la îndemâna fiecărui căutător. Cuvintele inspirației, sădite în inimă, vor fi ca niște pâraie vii care curg din râul apei vieții. ... Deschiderea Cuvântului lui Dumnezeu este întotdeauna urmată de o remarcabilă deschidere și întărire a facultăților omului; căci pătrunderea cuvintelor lui Dumnezeu dă lumină. Prin contemplarea marilor adevăruri, mintea este înălțată, afecțiunile sunt purificate și rafinate; căci Duhul lui Dumnezeu prin adevărul lui Dumnezeu dă viață facultăților spirituale fără viață și atrage sufletul spre cer.” — The Sings of the Times, 6 februarie 1893

„În timp ce noi trebuie să vestim Cuvântul, noi nu putem da și puterea care să învioreze sufletul și care să facă să răsară neprihănirea și lauda. În predicarea Cuvântului trebuie să fie prezentă lucrarea unei puteri mai presus de orice putere omenească. Numai prin Duhul Sfânt Cuvântul va fi viu și puternic ca să poată reinnoi sufletul pentru viața veșnică. Aceasta a căutat Domnul Hristos să facă pe ucenici să înțeleagă.” — P.D.H., p. 63

CUVÂNTUL EFICIENT

„De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele.” (Iacov 1:21)

„Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța vie și, pe măsură ce această sămânță este semănată în minte, agentul uman trebuie să acorde grijă sânguinoasă etapelor succesive ale creșterii sale. Cum se face asta? După ce Cuvântul a fost primit cu rugăciune, el trebuie să fie prețuit și practicat în viața de zi cu zi. Trebuie să răsară și să aducă roade, dând mai întâi un fir verde, apoi spic, apoi grâu deplin în spic.” — Lift Him Up, p. 111

„Adevărul este eficient, iar prin ascultare puterea lui schimbă mintea după chipul lui Isus. Adevărul așa cum este în Isus este cel care dă viață conștiinței și transformă mintea; căci este însoțit până la inimă de Duhul Sfânt. Sunt mulți care, lipsiți de discernământ spiritual, iau litera goală a Cuvântului și constată că, neînsoțită de Duhul lui Dumnezeu, nu dă viață sufletului și nu sfințește inima.” — Ye Shall Receive Power, p. 126

CUVÂNTUL CARE DĂ VIAȚĂ

„Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” (Ioan 7:38)

„Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța. Fiecare sămânță poartă în ea un principiu germinativ, cu embrion de viață. În el se găsește viața plantei. Tot astfel și Cuvântul lui Dumnezeu are viață în el. Domnul Hristos spune: „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.” (Ioan 6:63). „Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică.” (Ioan 5:24). În fiecare poruncă și în fiecare făgăduință a Cuvântului lui Dumnezeu este putere, însăși viața lui Dumnezeu, prin care porunca poate fi împlinită, iar făgăduința realizată. Acela care prin credință primește Cuvântul lui Dumnezeu, primește chiar viața și caracterul lui Dumnezeu.” — P.D.H., p. 38

„Cel care are credință sănătoasă află că Hristos este viața sufletului, că El este în el ca o fântână de apă care țâșnește spre viața veșnică și îi place să conformeze fiecare putere a sufletului la ascultarea de Domnul său. Duhul Sfânt, cu influența sa însuflețitoare, păstrează întotdeauna un astfel de suflet în dragostea lui Dumnezeu.” — Ye Shall Receive Power, p. 43

COMUNICÂND CU DUMNEZEU

„Apoi a zis: „Cine are urechi de auzit să audă.” (Marcu 4:9)

„În toate încercările noastre, avem un ajutor care nu lipsește niciodată. El nu ne lasă să luptăm singuri cu ispita, să ne batem cu răul și să fim în cele din urmă zdrobiți sub poveri și întristare. Cu toate că acum este ascuns de privirea muritorilor, urechea credinței poate auzi glasul Lui, zicând: “Nu te teme; căci Eu sunt cu tine”. — HLL p. 483

24

„Ispitele vin, dar tu să te apropii din ce în ce mai mult de Isus și să îți pui mâna în mâna Lui. Atunci dobândești o experiență bogată, odihnindu-te în dragostea Lui și bucurându-te de mila Lui. Îngrijorările, nedumeririle și preocupările dispar și te vei bucura în Isus Hristos. Sufletul este prompt în a auzi vocea Tatălui, iar tu vei comunica cu Dumnezeu.” — In Heavenly Places, p. 86

DESCHIDEȚI!

*„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”
(Matei 11:28)*

„Isus spune: „Iată, eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.” Apoi întreb: Cum se face că atât de mulți dintre voi spuneți că nu știți dacă sunteți sau nu acceptați de Dumnezeu; că vreți să-L găsiți pe Isus? Nu știți dacă ați deschis ușa? Nu știți dacă L-ați invitat să intre? Dacă nu ați făcut-o, invitați-L acum. Nu așteptați o clipă. Deschideți ușa și lasați-L pe Isus să intre.” — General Conference Daily Bulletin, 13 aprilie 1891

„Glasul lui Dumnezeu se adresează acestei clase, care nu este mică: „Cine are urechi, să audă ce spune bisericilor Duhul”. Prin urmare, auziți cu atenție și ascultați. Intrați în relație strânsă cu Hristos. Păstrați-vă sufletele în contact constant cu lumea, iar obiceiurile ei vor deveni obiceiurile voastre, practicile ei vor deveni practicile voastre, dacă vă așezați pe voi înșivă acolo unde veți vedea, auzi, simți și acționa așa cum face lumea.” — The Review and Herald, 7 iunie 1887

NIMIC ADĂUGAT, NIMIC SCOS

„Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu și să nu scădeți nimic din ele, ci să păziți poruncile Domnului Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu.” (Deuteronomul 4:2)

„Îi este plăcut Domnului ca noi să ascultăm de legea Lui; iar tuturor celor ascultători El dă binecuvântarea Sa specială. În ascultare există viață și fericire.

Moise a continuat: „Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu și să nu scădeți nimic din ele, ci să păziți poruncile Domnului Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu.” A existat tendința de a adăuga la lege făcând restricții umane; iar Domnul a luat măsuri împotriva adăugării de încercări făcute de oameni, care ar aduce confuzie. De asemenea, El a luat măsuri împotriva înlăturării vreunora dintre poruncile Sale. Niciodată nu trebuie să punem cuvintele noastre în locul cuvintelor lui Dumnezeu; căci astfel ne-am îndepărta de legea Lui.” — Special Testimonies, Series B 3c, p. 10, 11.

CA SĂ-L CUNOAȘTEM MAI BINE

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.” (Evrei 1:1-2)

„O, cât de puțini Îl cunosc cu adevărat pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care El L-a trimis! El a vorbit prin profeți și apostoli despre ceea ce va fi în viitor. El a dat mărturii vii despre Sine în aceste zile din urmă, când ne-a vorbit prin Fiul Său, și totuși, este un adevăr care provoacă durere sufletului meu, că Domnul este întristat datorită inimilor împietrite și a minților insensibile. Cât de puțini cred și se pocăiesc! Pentru cât de puțini a fost descoperit brațul Domnului!” — The Review and Herald, 27 mai 1890

„Apostolilor și profeților, Hristos S-a descoperit pe Sine și a dat lumină pentru timpul lor. Oameni sfinți din vechime au umblat cu Dumnezeu. Acești oameni de credință au trăit adevărul revelat pentru vremea lor. Au folosit ocaziile și privilegiile și au înapoiat lui Dumnezeu talanții încredințați lor, cu dobândă. Ei au crezut în lumină, au umblat în lumină; iar lumina din ei nu a devenit întuneric.” — The Review and Herald, 13 septembrie 1898

DUMNEZEU DESCOPERĂ TAINELE SALE

„Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care v-am scris în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscută fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.” (Efeseni 3:3-5)

„Acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu cu adevărat, Duhul Sfânt le va descoperi adevăruri care s-au șters din amintire și, de asemenea, adevăruri care sunt cu totul noi. Cei care mănâncă trupul și beau sângele Fiului lui Dumnezeu vor scoate din cărțile Daniel și Apocalipsa adevăruri inspirate de Duhul Sfânt. Ei vor pune în acțiune forțe care nu pot fi oprite. Buzele copiilor se vor deschide pentru a proclama taine care au fost ascunse de mințile oamenilor. Domnul a ales lucrurile bune ale acestei lumi pentru a face de rușine pe cele înțelepte și lucrurile slabe ale acestei lumi pentru a face de rușine pe cele tari.” — P.F.E., p. 473

ADEVĂRATA COMOARĂ

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.” (Matei 13:44)

„Acea care au lucrat sânguincios în minele Cuvântului lui Dumnezeu și au descoperit minereul prețios din filoanele bogate ale adevărului și din tainele divine care au fost ascunse de veacuri Îl vor înălța pe Domnul Isus, Izvorul adevărului, prin faptul că în caracterul lor se va vedea puterea sfințitoare a lucrurilor pe care le cred. Isus și harul Său trebuie să fie teaurizate în sanctuarul sufletului. Atunci, El va fi descoperit altora, în rugăciune, în îndemnuri și în prezentarea adevărului sfânt, deoarece acesta este marele secret al succesului spiritual.” — S.A. vol. 1, p. 405 (198 Ro)

TAINÉ ASCUNSE ȘI TAINÉ DESCOPERITE

„Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști.” (Ieremia 33:3)

„În Cuvântul lui Dumnezeu există taine adânci; în providențele Sale există taine inexplicabile; în planul de mântuire există taine pe care omul nu le poate pătrunde. Dar mintea mărginită, puternică în dorința ei de a-și satisface curiozitatea și de a rezolva problemele infinitului, neglijează să urmeze calea simplă arătată de voința descoperită a lui Dumnezeu și se amestecă în tainele ascunse de la întemeierea lumii. Omul își construiește teoriile, pierde simplitatea credinței adevărate, devine prea îngâmfat spre a crede declarațiile Domnului și se împrejmuiește pe sine cu propriile lui închipuiri.” — 4 T., p. 163

„Taina crucii explică toate celelalte taine. În lumina care izvorăște de pe Calvar, atributele lui Dumnezeu care ne umpluseră de teamă și de groază apar frumoase și atrăgătoare. Mila, bunătatea, dragostea părintească se văd unite cu sfințenia, dreptatea și puterea. Când privim maiestatea tronului Său înălțat și onorat, Îi vedem caracterul în manifestările Lui iubitoare și înțelegem, ca niciodată mai înainte, însemnătatea aceluia titlu scump: „Tatăl nostru.” — T.V., p. 652.

FOAME ȘI SETE PE PĂMÂNT ÎN TIMPUL SFÂRȘITULUI

„Iată, vin zile”, zice Domnul Dumnezeu, „când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.” (Amos 8:11-12)

„Cei care nu prețuiseră Cuvântul lui Dumnezeu se grăbeau încoace și încolo, rătăcind de pe o mare pe alta și de la miază-noapte la răsărit pentru a căuta Cuvântul lui Dumnezeu. Îngerul lui Dumnezeu a spus: „Nu-l vor găsi. Este foamete în țară; nu o foamete de pâine, nici sete de apă, ci de a auzi cuvintele Domnului. Ce n-ar da ei pentru un cuvânt de aprobare din partea lui Dumnezeu! Dar nu, ei trebuie să flămânzească și să înseteze mai departe. Zi după zi au disprețuit mântuirea, prețuind comorile și plăcerea pământească mai mult decât orice comoară și perspectivă cerească. Ei L-au respins pe Isus și I-au disprețuit sfinții. Cei necurați trebuie să rămână necurați pentru totdeauna.” — S.T. p. 281

ASIGURARE PREȚIOASĂ

„Cel ce umblă în neprihănire și vorbește fără viclesug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.” (Isaia 33:15-16)

„Asemenea unui copil, zi de zi, vei primi cele necesare pentru împlinirea nevoilor tale. În fiecare zi, trebuie să te rogi: „Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi”. Să nu te întristezi, dacă nu îți rămâne suficient pentru ziua de mâine. Făgăduința Lui te asigură: „El îți va da tot ce-ți dorește inima”; „Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea”. Dumnezeu, care a trimis corbii să îl hrănească pe Ilie pe malurile pârâului Cherit, nu va fi nepăsător față de niciunul dintre copiii Lui umili și credincioși. Despre cel neprihănit este scris: „I se va da pâine și apa nu-i va lipsi”. (Isaia 33, 16.) „Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete”. - Rugăciunea, p. 295.

FĂGĂDUINȚE MINUNATE

„În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „Da”; de aceea și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 1:20)

„Cei care cugetă la îndurările cele mari ale lui Dumnezeu și care nu trec cu vederea darurile Sale mai mici se vor încinge cu bucurie și vor cânta Domnului în inimile lor. Bindecuvântările zilnice pe care le primim din mâna lui Dumnezeu și, mai presus de toate, moartea ispășitoare a lui Isus, ca să aducă fericirea și cerul la îndemâna noastră, ar trebui să constituie tema unei continue recunoștințe.” — P.P., p. 289

„Calea pe care călătorim este îngustă și cere lepădare de sine și sacrificiu de sine, dar Dumnezeu nu ne-a lăsat fără ajutor. El a umplut Cuvântul Său cu făgăduințe minunate pentru a întări și înveseli pe copiii Săi. În aceste făgăduințe, El dă la o parte vâlul din veșnicie și ne oferă o privire asupra greutății veșnice de slavă care îl așteaptă pe biruitor.” — The Sings of the Times, 27 iulie 1904

PENTRU A AJUNGE DESĂVÂRȘIȚI

„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” (Isaia 28:10)

„Îndemnuri minunate ne sunt oferite pentru a ne determina să ne străduim să atingem standardul prezentat înaintea noastră în Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare încurajare este oferită. S-a făcut orice prevedere pentru ca noi să fim așa de asemănători caracterului divin, încât Hristos să ne poată duce să viețuim cu El în ceruri. Ne-au fost făcute făgăduințe mari și prețioase, dar ele se împlinesc față de noi doar în măsura în care dobândim cunoașterea lui Dumnezeu. Această cunoaștere este dată celor care devin părtași ai naturii divine. Cei care sunt mântuiți trebuie să obțină în această viață aptitudinea de a locui cu familia regală în curțile cerului.” — The Sings of the Times, 30 noiembrie 1904

BAZAȚI PE FĂGĂDUINȚĂ

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 12:2)

„De ce să nu venim la Hristos? Căci în El este centrată speranța noastră de viață veșnică. Lecțiile care ne-au venit prin Hristos nu sunt maxime des repetate; ele sunt pline de gânduri vitale. Dar este partea noastră să ne însușim adevărul divin. Apostolul Pavel ne îndeamnă să ne prindem de speranța pusă înaintea noastră prin Evanghelie. Prin credință, trebuie să ne însușim făgăduințele lui Dumnezeu și să ne asigurăm de binecuvântările îmbelșugate care ne-au fost asigurate prin Hristos Isus. Speranța a fost pusă înaintea noastră, chiar și speranța vieții veșnice. Nimic mai puțin decât această binecuvântare pentru noi nu Îl va satisface pe Răscumpărătorul nostru; dar partea noastră este să ne prindem de această speranță prin credința în Cel care a făcut promisiunea.” — *The Review and Herald*, 9 iunie 1896

ÎNAINȚÂND PRIN CREDINȚĂ

„Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului.” (Evrei 10:39)

„Dacă avem acea credință care lucrează prin iubire și purifică sufletul, vom câștiga o experiență de mai mare valoare decât aurul, argintul sau pietrele prețioase. Duhul Sfânt lucrează în copiii ascultării. Cel care este părtaș al naturii divine va avea gândul lui Dumnezeu. Percepțiile sale vor fi sfințite prin harul lui Hristos.” — *Manuscript Releases*, vol. 14, p. 347

„Suntem străini și peregrini pe acest pământ, căutăm o cetate care are temelii și al cărei ziditor și făcător este Dumnezeu. Calea pe care călătorim este îngustă și necesită exercițiul de lepădare de sine și sacrificiu, dar Dumnezeu nu ne-a lăsat fără ajutor. El a umplut Cuvântul Său cu promisiuni minunate, pentru a întări și înveseli pe copiii Săi.” — *The Sings of the Times*, 22 august 1906

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU NU GREȘESTE NICIODATĂ

„Căutați în cartea Domnului și citiți! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una, nici alta nu va da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticuni.” (Isaia 34:16)

„Dumnezeu ne invită să experimentăm pentru noi realitatea Cuvântului Său, adevărul făgăduințelor Sale. El ne îndeamnă „să gustăm și să vedem ce bun este Domnul”. (Psalmii 34:8). În loc de a ne baza pe cuvântul altora, să gustăm și să vedem noi înșine. El declară: „Cereți și veți căpăta”. (Ioan 16:24). Făgăduințele Sale vor fi împlinite. Ele n-au dat greș niciodată, nici nu pot da greș vreodată. Pe măsură ce ne apropiem de Domnul Hristos și ne bucurăm de plinătatea iubirii Sale, îndoiala și întunericul vor dispărea în lumina prezenței Sale.” — C.C.H., p. 111.

CUVÂNTUL SE VA ÎMPLINI

„Tot așa și Cuvântul Meu care iese din gura Mea nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55:11)

„Domnul a spus că îi va onora pe cei care Îl onorează și cuvântul lui Dumnezeu se va împlini. Nici măcar o iotă din el nu va eșua. Dacă suntem ucenici credincioși ai lui Hristos, mulți vor sta în fața tronului lui Dumnezeu îmbrăcați în haina albă de in, care este dreptatea sfinților și care vor fi acolo ca rezultat al exemplului nostru credincios, al efortului nostru serios pentru Învățător.” — The Bible Echo, 1 septembrie 1892

„Dacă nu credem, aceasta va face fără efect cuvântul lui Dumnezeu; căci dacă îl negăm, el de asemeni, ne va nega. Cuvântul lui Dumnezeu este credincios; și cât de teribilă va fi situația omului pe care Hristos îl va lepăda în cele din urmă. Amenințările lui Dumnezeu cu judecata și mânia se vor împlini la fel de sigur, ca și făgăduințele Sale. Nici una, nici cealaltă nu vor da greș.” — The Review and Herald, 11 septembrie 1888

DIFERIȚI DE LUME

„Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei, dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.” (Ioan 15:19)

„Așa cum a fost Domnul Hristos când a fost în lume, așa trebuie să fie și urmașii Lui. Ei sunt fiii ai lui Dumnezeu, împreună moștenitori cu Hristos; iar domnia și stăpânirea le aparțin lor. Lumea nu înțelege caracterul și chemarea lor sfântă; ei nu văd că aceștia fac parte din familia lui Dumnezeu. Unirea și părtășia lor cu Tatăl și Fiul nu sunt vădite și, în timp ce lumea privește la umilirea și rușinea lor, nu se vede ceea ce sunt sau ce vor fi. Ei sunt străini. Lumea nu îi cunoaște și nu apreciază motivele care îi însuflețesc...

Nu este privilegiul nostru să pretindem favorurile speciale ale lumii. Trebuie să consimțim să fim săraci și disprețuiți în mijlocul oamenilor, până ce lupta se va sfârși și se va obține biruința. Mădularile lui Hristos sunt chemate să iasă afară din lume și să se despartă de prietenia și spiritul lumii; tăria lor constă în faptul că sunt aleși și primiți de Dumnezeu.” — 1 T., p. 286

NEVOIA UNEI ÎNCREDERI ABSOLUTE

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6:33)

„Nu vă puteți voi încrede în Tatăl vostru cel ceresc? Nu vă puteți odihni în promisiunea Sa plină de har? „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6:30, 33). Prețioasă făgăduință! Nu ne putem noi încrede în ea? Nu putem avea încredere absolută, știind că este credincios Cel care a făcut făgăduința? Te rog stăruitor, lasă credința ta tremurândă să se prindă din nou de făgăduințele lui Dumnezeu. Lasă-te cu toată greutatea ta pe ele, cu credința neșovăielnică, pentru că ele n-au să dea, și nici nu pot să dea greș.” — 2 T., p. 496

O SOLIE MONDIALĂ

„Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ!” M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune. (Apocalipsa 10:8-10)

„Acest timp pe care îngerul îl declară cu un jurământ solemn, nu este sfârșitul istoriei acestei lumi, nici al timpului de probă, ci al timpului profetic, care ar trebui să preceadă venirea Domnului nostru. Adică, oamenii nu vor avea un alt mesaj cu timp definit. După această perioadă de timp, ajungând de la 1842 la 1844, nu mai poate exista o trasare certă a timpului profetic. Cel mai lung calcul ajunge până în toamna anului 1844. Poziția îngerului cu un picior pe mare și celălalt pe pământ semnifică întinderea largă a pronunțării soliei. Ea va traversa apele mari și va fi proclamată în alte țări, chiar și în întreaga lume. Înțelegerea adevărului, primirea cu bucurie a mesajului este reprezentată în mâncarea cărții mici. Adevărul cu privire la timpul venirii Domnului nostru a fost un mesaj prețios pentru sufletele noastre.” — Manuscript Releases, vol. 1, p. 100

HRANĂ PENTRU SUFLET

„Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!” (Ieremia 15:16)

„A mânca trupul și a bea sângele lui Hristos înseamnă a-l primi ca Mântuitor personal, crezând că El ne iartă păcatele și că suntem făcuți desăvârșiți în El. Admirând iubirea Lui, stăruind asupra ei, sorbind-o, devenim părtași ai naturii Sale. Ceea ce e hrana pentru corp trebuie să fie Hristos pentru suflet. Hrana nu este de folos decât atunci când o mâncăm, când devine o parte din ființa noastră. La fel și Hristos n-are nicio valoare pentru noi, dacă nu-L recunoaștem ca Mântuitor personal. O cunoaștere a Lui din teorie nu ne este de niciun folos. Trebuie să ne hrănim cu El, să-L primim în inimă, astfel ca viața Lui să devină viața noastră. Iubirea Lui, harul Lui trebuie să fie asimilate.” — H.L.L., p. 389.

MĂRTURIA LUI ISUS

„Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.” (Apocalipsa 19:10 u.p.)

„Domnul are de gând să vă avertizeze, să vă mustre, să vă sfătuiască prin mărturiile date, și să întipărească în mintea voastră importanța adevărului din Cuvântul Său. Mărturiile scrise nu sunt pentru a da o lumină nouă, ci pentru a întipări în mod viu în inimă adevărurile inspirației descoperite deja. Datoria omului față de Dumnezeu și față de semenul său este arătată în mod deosebit în Cuvântul lui Dumnezeu; dar puțini dintre voi sunt ascultători de lumina dată. Nu este admisă o „lumină nouă” ci, prin Mărturii, Dumnezeu a simplificat marile adevăruri date deja, iar pe calea aleasă de El le-a adus în fața poporului spre a-l trezi și a le întipări în minte, ca toți să fie lăsați fără scuză.” — 2 T., p. 605

„Avem poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, care este duhul prorociei. Comori neprețuite așteaptă să fie descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care cercetează acest Cuvânt trebuie să-și păstreze mintea limpede.” — M.P., p. 114

CUVINTE CE POARTĂ AMPRENTA LUI DUMNEZEU

„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorociei.” (Amos 3:7)

„Dacă vă pierdeți încrederea în mărturii, atunci vă veți îndepărta de adevărul Bibliei. M-am temut de faptul că mulți vor lua o poziție de îndoială și, în durerea mea pentru sufletele voastre, v-am avertizat. Câți vor da ascultare acestei avertizări? Cum voi aveți acum mărturiile, dacă una dintre ele se va intersecta cu drumul vostru, corectându-vă greșelile, vă veți simți liberi să acceptați sau să respingeți o parte din ea sau totul? Ceea ce sunteți cel mai puțin înclinați să primiți este, de fapt, partea de care aveți cel mai mult nevoie. Dumnezeu și Satan nu lucrează niciodată împreună. Mărturiile poartă fie amprenta lui Dumnezeu, fie pe aceea a lui Satan. Un pom bun nu poate face fructe rele și nici un pom rău, stricat, nu poate aduce roade bune. După roadele lor îi veți cunoaște. Dumnezeu a vorbit. Cine s-a cutremurat la rostirea Cuvântului Său?” — 5 T., p. 98

STUDIAȚI CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

„Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngerii s-a dovedit nezguduit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adevărită de cei ce au auzit-o? (Evrei 2:2-3)

„Cea mai mare ignoranță care blestemă acum rasa umană este în ceea ce privește pretențiile obligatorii ale Legii lui Dumnezeu; iar această ignoranță este rezultatul neglijării studiului cuvântului lui Dumnezeu. Este planul hotărât al lui Satan să angajeze și să absoarbă mintea în așa fel încât marea carte călăuzitoare a lui Dumnezeu să nu fie Cartea cărților și ca păcătosul să nu fie condus de pe calea nelegiuirii pe calea ascultării.” — Christian Education, p. 107

„Cel care susține Cuvântul vieții trebuie să-și ia timp să studieze Biblia și să-și cerceteze propria inimă. Dacă neglijează aceasta, nu va ști cum să slujească sufletelor nevoiașe. Cercetătorul sânguincios și umil, care caută adevărul care este în Isus, rugându-se fierbinte și studiind cu seriozitate, va fi răsplătit cu siguranță. El nu caută ajutorul în ideile scriitorilor ome-nești, ci la Izvorul înțelepciunii și al științei, și, călăuzit de sfintele ființe inteligente, el obține o înțelegere clară a adevărului.” — S.Ev., p. 251

PENTRU FERICIRE ȘI SIGURANȚĂ

„Cine cugetă la Cuvântul Domnului găsește fericirea și cine se încrede în Domnul este fericit.” (Proverbele 16:20)

„În Cuvântul lui Dumnezeu se găsesc adevăruri mărețe, care merită să fie studiate cu toată sânguința. Să neglijăm noi oare aceste adevăruri mărețe, fundamentale, în favoarea unor speculații despre lucruri care nu ne-au fost clar descoperite? Mi se pun adesea întrebări în legătură cu anumite învățături teoretice, întrebări la care nu mă simt în largul meu să răspund. Le răspund adesea celor care îmi pun astfel de întrebări: „Aveți Cuvântul. Dacă Domnul dorește să cunoașteți acest subiect, veți găsi cunoștințele de care aveți nevoie în Cuvântul lui Dumnezeu și nu va fi nevoie să mă întrebați pe mine. Dacă vom ajunge în ceruri, vom putea înțelege atunci lucrurile care nu ne sunt clare acum”. Să studiem marile adevăruri ale Scripturii; ele sunt suficiente ca să ne umple mintea până la capacitatea ei maximă.” — L.M.M. p.102

NE PREGĂTIM PENTRU VEȘNICIE

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (2 Corinteni 3:18)

„Lucrarea vieții noastre de aici este o pregătire pentru viața veșnică. Educația începută aici nu se va termina în această viață; va continua în toată veșnicia — progresând neîncetat și nefiind vreodată încheiată. Din ce în ce mai mult se va descoperi înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu în planul de răscumpărare. Mântuitorul va dăruia bogății ale cunoașterii când Iși va duce copiii la izvoarele de apă vie.” — D.V., p. 466

„Poporul lui Dumnezeu are privilegiul de a comunica direct cu Tatăl și cu Fiul. Acum „vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos” (1 Corinteni 13:12). Privim chipul lui Dumnezeu reflectat ca într-o oglindă în lucrările naturii și în felul în care îi tratează pe oameni, dar atunci Îl vom vedea față în față, fără un vâl întunecos între noi. Vom sta în prezența Lui și vom privi slava feței Sale.” — I.M., p. 432

VOM ÎNȚELEGE DEPLIN

„Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte; dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.” (1 Corinteni 13:9,10)

„În această școală inferioară de pe pământ trebuie să învățăm lecțiile care ne vor pregăti să intrăm în școala superioară, unde educația noastră va continua sub instruirea personală a lui Hristos. Atunci El ne va deschide sensul cuvântului Său. Nu vom acționa, în cele câteva zile de probă care ne rămân, ca bărbați și femei care caută viața în Împărăția lui Dumnezeu, chiar o veșnicie de fericire? Nu ne putem permite să pierdem privilegiul de a-L vedea pe Hristos față în față și de a auzi de pe buzele Lui povestea mântuirii.” — In Heavenly Places, p. 33

36

Dumnezeu ia omul căzut, un fir de praf, și îl transformă, pregătindu-l să fie un membru al familiei cerești, un tovarăș al îngerilor și al lui Isus Hristos în veacurile veșnice. Cel care se supune acestui proces va vedea fața lui Dumnezeu și va avea comuniune cu El.” — Testimonies to Southren Africa, p. 74

FEBRUARIE

SCOPUL VIETII

„În Creațiune, scopul Său a fost acela ca pământul să fie locuit de făpturi a căror existență să fie o binecuvântare pentru ele însele, una pentru cealaltă și o cinste pentru Creatorul lor.”

- Educația, p. 173.

O LUCRARE PERFECTĂ

„Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!” (Isaia 45:18)

„Ce frumos era pământul ieșit din mâna Creatorului! Dumnezeu prezenta în fața Universului o lume în care chiar și ochiul Lui atotvăzător nu putea găsi pată sau zbârcitură, nici defect sau strâmbătate. Fiecare parte a creației Lui își ocupa locul desemnat și răspundea scopului pentru care fusese făcută. Asemeni pieselor unei mașini minunate, părțile ei se potriveau una cu cealaltă și totul era în perfectă armonie.” — Hristos biruitorul, p. 6

„Pacea și bucuria sfântă umplea pământul. Nu exista nici o confuzie, nici o dizarmonie. Nu exista nicio boală care să afecteze omul sau animalul, iar lumea vegetală era fără pată sau stricăciune. Dumnezeu a privit la lucrarea mâinilor Sale, realizată prin Hristos, și a declarat că este „foarte bună”. — Credința prin care trăiesc, p. 37

SCOPUL CREAȚIEI

„Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie.” (Psalmii 37:29)

„În Creațiune, scopul Său a fost acela ca pământul să fie locuit de făpturi a căror existență să fie o binecuvântare pentru ele însele, una pentru cealaltă și o cinste pentru Creatorul lor. Toți aceia care doresc pot să se identifice cu acest țel. Despre ei se spune că sunt „poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele Mele.” — Educația, p. 173

„Pământul urma să fie populat cu ființe inteligente care erau doar cu puțin mai jos decât îngerii. Dar Dumnezeu avea să probeze mai întâi perechea sfântă și să testeze ascultarea lor; pentru a nu avea o lume plină de ființe care să-i desconsidere legile.” — The Sings of the Times, 23 ianuarie 1879

Tot ceea ce a fost pierdut de către primul Adam va fi recâștigat de către al doilea Adam. ... Scopul acesta va fi împlinit, atunci când, reînnoit prin puterea lui Dumnezeu și eliberat de păcat și durere, pământul va deveni căminul celor răscumpărați.” — P.P., p. 67

CREAȚI DUPĂ CHIPUL SĂU

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, I-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:27)

„În crearea omului, a fost vădită lucrarea unui Dumnezeu personal. Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, chipul omenesc a fost desăvârșit în toate privințele, însă era fără viață. Apoi, un Dumnezeu personal, care există prin Sine Însuși, a suflat în acel chip suflare de viață și omul a devenit un suflet viu, care avea suflare, o ființă inteligentă. Toate părțile organismului omenesc au intrat în acțiune. Inima, arterele, venele, limba, mâinile, picioarele, simțurile, percepțiile minții — toate și-au început lucrarea și s-au supus legii. Omul a devenit un suflet viu. Prin Isus Hristos, un Dumnezeu personal l-a creat pe om și l-a înzestrat cu inteligență și putere.” — S.B., p. 74

CAPABILI DE PĂRTĂȘIE DIVINĂ

„Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.” (Coloseni 3:4)

„Când Adam a ieșit din mâinile Creatorului, era asemănător cu Făcătorul lui, ca natură fizică, mintală și spirituală. „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său” (Geneza 1:27), iar scopul Lui a fost ca omul să descopere cu atât mai mult acest chip, cu cât trăia mai mult — să reflecte din ce în ce mai fidel slava Creatorului. Toate facultățile sale puteau fi dezvoltate; capacitatea și vigoarea lor trebuia să crească neîncetat. Pentru exercitarea lor, s-a deschis un orizont larg și un câmp glorios. Tainele universului vizibil — „minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită” (Iov 37:16) — îl invitau pe om să le studieze.” — Educația p. 15

„La început, omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. El era în armonie desăvârșită cu natura și cu Legea lui Dumnezeu; principiile dreptății erau înscrise în inima sa.” — T.V., p. 467

„Dumnezeu l-a creat pe om ca o ființă superioară; numai el este făcut după chipul lui Dumnezeu și este capabil să fie părtăș de natură divină, să conlucreze cu Creatorul Său și să aducă la îndeplinire planurile Sale.” — 5 T., p. 311

OMUL — COROANA CREAȚIEI

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:26)

„Printre fapăturile inferioare, Adam stătuse ca împărat și, atâta vreme cât îi fusese loial lui Dumnezeu, toată natura îi respectase domnia; când a păcătuit însă, domeniul său a fost pierdut.” — Educația, p. 26

Adam a fost încoronat rege în Eden. Lui i s-a dat stăpânire peste orice ființă vie pe care Dumnezeu o crease. Domnul i-a binecuvântat pe Adam și Eva cu o inteligență pe care nu o dăduse nici unei alte creaturi. El l-a făcut pe Adam suveranul de drept peste toate lucrările mâinilor Sale. Omul, făcut după chipul divin, putea contempla și aprecia lucrările glorioase ale lui Dumnezeu în natură.” — C.B.V.T., Geneza cap. 2

„După ce a fost adus la existență pământul, cu bogăția vieții animale și vegetale, a fost adus pe scena acțiunii divine omul, coroana lucrării Creatorului, cel pentru care a fost pregătit frumosul pământ. Lui i s-a dat stăpânire peste tot ce puteau să cuprindă ochii lui cu privirea.” — Fiice ale lui Dumnezeu, p. 21

RĂSCUMPĂRAȚI PRIN HRISTOS

„Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii vor domni în viață prin Acel Unul singur, care este Isus Hristos!” (Romani 5:17)

„La crearea sa, Adam a fost așezat ca stăpân peste pământ. Dar, prin cedarea în fața ispitei, el a fost adus sub stăpânirea lui Satan. „Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit” (2 Petru 2:19). Când omul a devenit robul lui Satan, stăpânirea pe care o avea a trecut la învingătorul său. În acest fel, Satan a devenit „dumnezeul veacului acestuia” (2 Corinteni 4:4). El a uzurpat stăpânirea asupra pământului, care la început i-a fost dată lui Adam. ...

Tot ceea ce a fost pierdut de către primul Adam va fi recâștigat de către al doilea Adam. Profetul spune: „La tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului” (Mica 4:8). Iar apostolul Pavel arată spre „răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu” (Efeseni 1:14).” — P.P., p. 67

PĂCĂTOȘI ȘI APOI RĂSCUMPĂRAȚI

„Căci, după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.” (Romani 5:19)

„Lui Adam și Evei le-a fost îngăduit să mănânce din toți pomii aflați în căminul lor din Eden, cu excepția unuia... Eva a fost păcălită de șarpe și făcută să creadă că Dumnezeu nu va face ce a spus. Ea a mâncat și, gândind că simte senzația unei vieți noi și mai înalte, a dat din fruct și soțului ei... Prin fapta ei, ea s-a ridicat împotriva poruncii clare a lui Iehova, și cu toate acestea, Adam și-a permis să fie sedus de ea.” — S.S., p. 108

„Păcatul lui Adam a cufundat rasa în mizerie și disperare fără speranță. Fiecare generație succesivă de pe pământ a degenerat fizic, mental și moral. Păcatul cu blestemul său teribil a corupt lumea și aproape a șters chipul lui Dumnezeu în om. Dar dragostea minunată și plină de milă a lui Dumnezeu nu i-a lăsat pe oameni în starea lor deznădăjduită și căzută, să piară cu totul. El l-a dat pe Fiul Său preaiubit pentru mântuirea lor.” — The Sings of the Times, 1 august 1878

ASCULTAREA NE ADUCE BIRUIȚĂ

„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos.” (2 Corinteni 11:3)

„Când Satan a fost izgonit, au fost izgoniți împreună cu el un mare număr de îngeri pe care prin sofismele lui îi făcuse să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu. Ei au venit pe acest pământ și aceeași înșelăciune prin care Satan a provocat căderea îngerilor, a folosit-o și față de Adam și Eva. Ei au căzut sub ispita lui și, de atunci, s-a purtat un conflict neîncetat și disperat între bine și rău.” — The Review and Herald, 3 mai 1906

„La judecată, nimeni nu va fi condamnat de Dumnezeu pentru că a crezut cu sinceritate o minciună sau pentru că a împărtășit cu credințioșie o idee greșită, ci va fi condamnat pentru că a neglijat ocaziile de a cunoaște și de a se familiariza cu adevărul. Cel necredincios nu va fi condamnat pentru că a fost un necredincios, ci pentru că nu a folosit mijloacele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna lui pentru a ajunge credincios.” — M.P., p. 437

MUNCĂ GREA ȘI PLINĂ DE DIFICULTĂȚI

„Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.” (Geneza 3:17-19)

„Atâta vreme cât părinții noștri au ascultat de Dumnezeu, munca lor în grădină a fost o plăcere și pământul le oferea bogăția lui. Dar când omul s-a depărtat de ascultare, a fost blestemat să aibă de luptat cu semințele semănate de Satan și să-și câștige pâinea cu sudoarea frunții. De atunci, el a trebuit să se lupte din greu contra puterii căreia și-a predat voința.” — S.P., p. 274

„Căderea lui Adam a schimbat ordinea lucrurilor; pământul a fost blestemat, însă decretul dat — că omul avea să-și mănânce pâinea în sudoarea frunții sale — nu a fost dat ca un blestem! Prin credință și nădejde, munca avea să fie o binecuvântare pentru urmașii lui Adam și ai Evei.” — P.F.E., p. 314

CERUL — UN LOC AL ACTIVITĂȚII INTENSE

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte... Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul” (Isaia 65:17, 21)

„Îngerii sunt lucrători. Ei sunt slujitorii lui Dumnezeu pentru copiii oamenilor. Servitorii leneși, care se așteaptă la un cer al inactivității, au idei false despre ceea ce constituie cerul. Creatorul nu a pregătit un loc pentru satisfacerea indolenței păcătoase. Cerul este un loc al activității pline de interes. Totuși, pentru cei trudiți și împovărați, pentru aceia care au luptat lupta cea bună a credinței, el va fi o odihnă slăvită, deoarece tinerețea și vigoarea nemuririi va fi a lor și nu vor mai avea de luptat împotriva păcatului și a lui Satan. Pentru acești lucrători energici, o stare de indolență veșnică ar fi plictisitoare. N-ar fi cer pentru ei. Cărarea muncii, hotărâtă creștinului pe pământ, poate fi grea și istovitoare, dar este onorată și sfințită de urmele pașilor Mântuitorului, iar acela care o urmează este în siguranță.” — Îndrumarea Copilului, p. 353

DUMNEZEU IUBEȘTE ASCULTAREA

„Dumnezeu Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput și să caute pe Dumnezeu.” (Psalmii 53:2)

„Cain și Abel reprezintă două clase de oameni, care vor exista întotdeauna în lume până la încheierea vremurilor. Una dintre clase se folosește de jertfa rânduită pentru păcat, în timp ce cealaltă clasă se aventurează să depindă de propriile ei merite; jertfa lor este o jertfă lipsită de puterea mijlocirii divine și, astfel, ea nu este în stare să-l facă pe om să aibă iarăși parte de favoarea lui Dumnezeu. Căci numai prin meritele Domnului Isus păcatele noastre pot fi iertate. Aceia care nu simt nevoia de sângele lui Hristos, care cred că prin propriile lor fapte, fără harul divin, pot să-și asigure aprobarea lui Dumnezeu, fac aceeași greșeală pe care a făcut-o și Cain. Dacă nu primesc sângele curățitor, ei sunt sub osândă...

Adevărata credință, care se întemeiază în totul pe Hristos, se va da pe față prin ascultare față de toate cerințele lui Dumnezeu.” — P.P., p. 72

CĂREI CLASE APARTII?

„Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre.” (Matei 25:32)

„Ascultarea sau neascultarea este problema asupra căreia lumea întregă va trebui să hotărască. Va trebui ca toți să aleagă să asculte ori de Legea lui Dumnezeu, ori de legile oamenilor. Aici se va trage linia de demarcație. Nu vor exista decât două clase. Fiecare caracter își va defini poziția; și toți vor arăta dacă au ales să fie de partea loialității sau de partea răzvrătirii.” — H.L.L., p. 763

„În timpul sfârșitului, lumea va fi împărțită în două clase — cei care Îl urmează pe Hristos pe deplin și cei care sunt de partea lui Satan.” — Manuscript Releases, vol. 18 p. 88

„Toată creștinătatea se va împărți în două clase cu privire la această problemă — aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei.” — T.V., p. 450

PUTEM TRĂI CA ENOH

„Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.” (Evrei 11:5)

„Enoh a auzit din gura lui Adam povestea tristă a căderii în păcat, cât și minunata relatare despre harul acordat de Dumnezeu prin darul Fiului Său, ca Mântuitor al lumii. El a crezut și s-a bizuit pe făgăduința dată. Enoh a fost un bărbat sfânt. El L-a servit pe Dumnezeu cu o inimă neîmpărțită. El era conștient de stricăciunea familiei omenești și s-a despărțit de urmașii lui Cain și i-a muștrat pentru marea lor nelegiuire.... Sufletul lui era întristat văzând cum zi de zi călcau în picioare autoritatea lui Dumnezeu.... El s-a decis să se despartă de ei și să petreacă mai mult timp singur, în meditație și rugăciune. El stătea în așteptare înaintea lui Dumnezeu și se ruga să cunoască cât mai bine voia Lui, ca să o poată aduce la îndeplinire. Dumnezeu a comunicat cu Enoh prin îngerii Lui și i-a dat învățături divine. El i-a făcut cunoscut că nu va îndura la nesfârșit răzvrătirea omului și că avea în plan să nimicească neamul cel păcătos printr-un potop de ape, care avea să vină pe pământ.” — A.Î., p. 66

VIZIUNEA LUI ENOH

„Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi.” (Iuda 1:14)

44 „Enoh fusese tulburat cu privire la cei morți. I se păruse că cei neprihăniți și cei nelegiuți vor merge împreună în țărână și că acesta avea să fie sfârșitul lor. El nu putea să vadă viața de dincolo de mormânt. Într-o viziune profetică, el a fost învățat în legătură cu moartea lui Hristos și i-a fost arătată revenirea Lui în slavă, însoțit de toți sfinții îngeri, ca să elibereze pe poporul Său din mormânt. El a văzut, de asemenea, starea decăzută a lumii, când Hristos va apărea pentru a doua oară, și anume că va fi o generație încăpățânată, trufașă, lăudăroasă, fără temere de Dumnezeu și preocupată numai de ea, care va nega existența singurului Dumnezeu și a lui Isus Hristos, care va călca în picioare Legea și va nesocoti lucrarea ispășirii. El i-a văzut pe cei neprihăniți încoronați cu slavă și cu cinste și pe cei nelegiuți îndepărtați din prezența lui Dumnezeu și nimiciți prin foc.” — P.P., p. 85.

CHIAR DACĂ RĂUTATEA PREDOMINĂ

„Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.” (Romani 12:21)

„Când păcatul a intrat în lume, i-a stricat pe oameni, astfel încât toate întocmirile gândurilor din inimile lor erau îndreptate numai spre rău. Timp de secole, Dumnezeu a privit cu răbdare și îngăduință la îngâmfairea îngrozitoare a lumii antediluvieni și la legea Lui desconsiderată, pe care o rasă degenerată o călca în picioare.” — M.R., v. 17, p. 184

„Hristos a spus că starea lumii va fi ca în zilele dinaintea potopului și ca în Sodoma și Gomora. Toate întocmirile gândurilor din inimă vor fi îndreptate în fiecare zi numai spre rău. Noi trăim acum în pragul acestei vremi îngrozitoare și trebuie să luăm la inimă învățătura pe care ne-o dă postul Mântuitorului. Numai prin chinurile de nedescris pe care le-a suferit Hristos putem aprecia câte rele aduce după sine dedarea neînfrânată la poftă. Pilda Lui ne spune că singura noastră nădejde de viață veșnică este de a aduce apetitul și pasiunile în supunere față de voia lui Dumnezeu.” — H.L.L., 122

O MÂNĂ ÎNTINSĂ

*„Doresc Eu moartea păcătosului – zice Domnul Dumnezeu.
Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui
și să trăiască?” (Ezechiel 18:23)*

„Cu mai mult de o sută de ani înainte de potop, Dumnezeu a trimis un înger la credinciosul Noe, ca să-l avertizeze că nu va mai avea milă de omenirea stricată. El nu voia, însă, ca oamenii să nu-I cunoască planul. Avea să-l instruiască pe Noe și să-l facă un predicator credincios, ca să avertizeze lumea de distrugerea ce avea să vină... Noe trebuia să le predice oamenilor și să pregătească o arcă... exemplul lui în construirea corabiei avea să-i convingă pe toți că el credea ceea ce predica.” — I.M., 62

„Orașele noastre mari se îndreaptă repede spre starea lumii dinainte de potop... Dumnezeu poate să le ofere din tezaurul inepuizabil al harului Său tuturor celor ce vin la El. El privește asupra omenirii căzute și degradate și declară că Duhul Sfânt va fi revărsat asupra ei. Când vor asculta solia aceasta de o importanță uimitoare, mulți care nu au auzit niciodată adevărurile deosebite pentru timpul acesta vor simți convingerea adusă de Duhul Sfânt....” — Evanghelizare, p. 567

UN DUMNEZEU DREPT ȘI IUBITOR

*„Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv,
îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credințioșie.”*

(Psalmii 86:15)

„În zilele lui Noe, oamenii au nesocotit legea lui Dumnezeu până când aproape toată amintirea despre El a dispărut de pe pământ. Răutatea lor a atins o înălțime atât de mare, violența, crima și orice fel de păcat au devenit atât de intens, încât Domnul a adus un potop de apă asupra lumii și i-a măturat pe locuitorii răi ai acesteia. Dar mila era amestecată cu judecata. Noe și familia lui au fost salvați.” — Testimonies to Southren Africa, p. 52

„Dumnezeu nu dorește distrugerea nimănui. „Pe viața Mea, zice Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască...” În toată perioada timpului de probă, Duhul Sfânt îndeamnă pe oameni să primească darul vieții. Numai aceia care resping îndemnul Sale nu vor supraviețui. Dumnezeu a declarat că păcatul trebuie nimicit ca un rău ce ruinează Universul. Aceia care se lipesc de păcat, vor pieri odată cu nimicirea lui.” — P.D.H., p. 123

CURCUBEUL FĂGĂDUINȚEI

*„Curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al
legământului dintre Mine și pământ.” (Geneza 9:13)*

„Câtă bunăvoință din partea lui Dumnezeu! Câtă îndurare pentru omul greșit, ca să așeze în nori frumosul curcubeu multicolor, o dovadă a legământului atotputernicului Dumnezeu cu omul! Acest curcubeu avea să arate tuturor generațiilor faptul că Dumnezeu i-a nimicit pe locuitorii pământului prin potop, din cauza mării lor răutăți. Planul Lui era ca atunci când copiii generațiilor următoare aveau să vadă curcubeul în nor și să întrebe despre motivul acestui arc superb îmbrățișând cerul, părinții să le poată explica distrugerea lumii vechi prin potop, din cauză că oamenii s-au datat la tot felul de nelegiuiri, iar mâinile Celui PreaÎnalt au îndoit curcubeul și l-au așezat în nori, ca o dovadă că El nu va mai aduce niciodată un potop de ape pe pământ.” — I.M., p. 70

UN TURN DE SCĂPARE

„Dar eu voi cânta puterea Ta; dis-de-diminează, voi lăuda bunătatea Ta. Căci Tu ești un turn de scăpare pentru mine, un loc de adăpost în ziua necazului meu.” (Psalmii 59:16)

„Locuitorii din câmpia Șinear nu credeau în legământul lui Dumnezeu, că El nu va mai aduce alt potop pe pământ. Mulți dintre ei tăgăduiau existența lui Dumnezeu și puneau potopul pe seama unor cauze naturale... Unul dintre scopurile pe care le urmăreau prin construirea turnului era și acela de a avea un loc de scăpare în eventualitatea unui alt potop.

Când a fost parțial terminat, o parte din turn a fost ocupat și folosit ca locuință pentru ziditori; alte încăperi, splendid mobilate și împodobite, au fost închinare idolilor lor. Oamenii se bucurau de succesul lor și slăveau pe dumnezeii de argint și aur, ridicându-se împotriva Cărmuitorului cerului și al pământului. Deodată însă, lucrarea, care înainta atât de bine, a fost oprită. Au fost trimiși îngeri ca să strice planurile constructorilor...

Timpul cercetării lui Dumnezeu este aproape. Cel Preaînalt va coborî să vadă ce au zidit fiii oamenilor. Puterea Lui suverană se va manifesta, iar lucrările îngâmfării omenești se vor da pe față.” — P.P., p. 124.

NEVOIA DE UNITATE

„Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi.” (Ioan 17:11)

„În așa-zisa lume creștină, mulți se depărtează de învățăturile clare ale Bibliei și construiesc un crez format din speculații omenești și mituri plăcute, arătând spre turnul lor ca fiind un mijloc de a urca la cer. Oamenii se agață cu admirație de vorbirile elocvente, care-i învață că ... mântuirea poate fi obținută fără să fie nevoie de ascultare față de Legea lui Dumnezeu. Dacă cei ce mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos ar accepta standardul pe care-l prezintă Dumnezeu, acest lucru i-ar duce la unitate; dar atâta vreme cât înțelepciunea omenească este înălțată mai presus de Cuvântul Său cel sfânt, va fi numai ceartă și dezbinare.” — P.P., p. 124

„Planurile omenești pentru înnobilarea și înălțarea oamenilor sau a societății nu vor fi în stare să producă pace, deoarece ele nu pot atinge inima. Singura putere care creează sau care perpetuează adevărata pace este harul lui Hristos. Când acesta este sădit în inimă, el va îndepărta patimile care provoacă cearta și dezbinarea.” — Dumnezeu cu noi, p. 57

11 februarie

DUMNEZEU ARE ALTE PLANURI

„Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.”
(Psalmii 40:5)

„Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului, așa că au încetat să zidească cetatea...” (Geneza 11:8-9)

Împrăștierea aceasta a fost mijlocul de populare a pământului și în acest fel s-a realizat planul lui Dumnezeu, chiar și prin mijloacele folosite de oameni spre a-l împiedica.” — P.P., p. 119

„Dumnezeu nu împiedică uneltirile oamenilor răi, însă El face ca planurile lor să lucreze spre binele celor care, în încercări și lupte, și-au păstrat credința și loialitatea lor. ... În felul acesta, Dumnezeu îi aduce pe copiii Săi aproape de Sine, pentru ca ei să vadă slăbiciunea lor și puterea Lui. Dumnezeu îi învață să se sprijine pe El. Astfel, îi pregătește să întâmpine întâmplările neașteptate, să ocupe poziții de încredere și să îndeplinească lucruri mari pentru care le-au fost date suficiente puteri.” — F.A., p. 574.

DIN PRICINA ALEȘILOR SĂI

„Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit și nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător. (Neemia 9:31)

„Locuitorii Babelului erau hotărâți să stabilească o conducere care să fie independentă de Dumnezeu. Erau totuși printre ei unii care se temeau de Dumnezeu, dar care fuseseră amăgiți de declarațiile celor necredincioși și atrași în planurile lor. Din pricina acestor credincioși, Dumnezeu a amânat judecățile Sale și le-a dat oamenilor timp în care aceștia să dea pe față adevăratul lor caracter...

Dumnezeu suportă îndelung stricăciunea oamenilor, dându-le din plin prilej pentru pocăință; dar El reține toate uneltirile lor de a se împotrivi autorității Legii Sale drepte și sfinte. Din timp în timp, mâna nevăzută ce ține sceptrul guvernării este întinsă pentru a pune frâu nelegiurii. Sunt date dovezi de netăgăduit că Creatorul Universului, Cel nemărginit în înțelepciune, iubire și adevăr, este Cărmuitorul Suprem al cerului și al pământului și că nimeni nu poate să sfideze puterea Sa fără să fie pedepsit pentru aceasta.” — P.P., 123

CONSECINȚELE LENEVIEI

„Iată, aceasta a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine și abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a întărit mâna celui sărac și nevoiaș.” (Ezechiel 16:49 BTF)

„Prin credință și nădejde, munca avea să fie o binecuvântare pentru urmașii lui Adam și ai Evei. Planul lui Dumnezeu nu a fost ca omul să nu aibă niciodată ceva de făcut. Dar, cu cât se adâncește mai mult blestemul păcatului, cu atât mai mult este schimbată ordinea stabilită de Dumnezeu. Povara muncii apasă cu greu asupra unei anumite categorii, însă blestemul lenevirii este asupra multora ... Munca este pentru ființele omenești ceea ce acestea o fac să fie.” — P.F.E., p. 314

„Lenevia este unul dintre cele mai mari blesteme care pot cădea asupra omului; căci viciul și crima îi urmează. Satan stă la pândă, gata să-i surprindă și să-i distrugă pe cei care nu sunt păziți, al căror timp liber îi oferă ocazia să se insinueze în favoarea lor, sub o deghizare atrăgătoare. El nu are niciodată mai mult succes decât atunci când vine la bărbați în orele lor de lenevie.” — Astăzi cu Dumnezeu, p. 133

FII HARNIC!

„Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește. Cine strânge vara este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face rușine.” (Proverbe 10:4-5)

„Indolența și neglijența manifestate în lucrările pământești vor fi aduse și în viața religioasă, fapt ce va face pe cineva incapabil a lucra cu succes pentru Dumnezeu. Mulți care printr-o muncă sârguincioasă ar fi putut fi o binecuvântare pentru lume, au ajuns o ruină din cauza leneviei. Lipsa de ocupație și a unei ținte precise, deschid ușa la mii de ispite.

În orice ramură de activitate ne-am angaja, Cuvântul lui Dumnezeu ne învață să fim „în sârguință ... fără preget. Fiți plini de râvnă; cu duhul slujiți Domnului”. „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!”. „Ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos”. — P.D.H., p. 345

BINECUVÂNTAREA MUNCII

„Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă.” (Eclesiastul 5:12)

„Punerea în mișcare în mod corespunzător a tuturor organelor și facultăților corpului este esențială în vederea unei bune funcționări a fiecăruia. În timp ce creierul este în mod continuu suprasolicitat, iar celelalte organe ale mașinării vii sunt inactive, are loc o pierdere de putere, atât fizică, cât și mentală.” — P.F.E., p. 418

„Munca a fost dată de Dumnezeu ca o binecuvântare pentru om, să-i ocupe mintea, să-i întărească corpul și să-i dezvolte capacitățile. În activitatea intelectuală și fizică, Adam a găsit una dintre cele mai înalte plăceri ale existenței sale sfinte. Și atunci când, ca urmare a neascultării sale, el a fost îndepărtat din frumosul său cămin și obligat să se lupte cu ariditatea pământului ca să-și câștige pâinea cea de toate zilele, chiar această muncă, deși cu totul diferită de ocupația plăcută din grădina Edenului, era un scut împotriva ispitei și un izvor de fericire.” — PP, p. 50

MUNCA — O ONOARE, NU O ÎNJOSIRE

„Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.” (Proverbele 22:29)

„Mulți privesc munca ca pe un blestem, care provine de la dușmanul sufletelor. Aceasta este o idee greșită. Dumnezeu a dat omului munca ca o binecuvântare, pentru a-i ocupa mintea, pentru a-și întări trupul și pentru a-și dezvolta facultățile.” — Astăzi cu Dumnezeu, p. 133

„Cei care consideră munca un blestem, chiar dacă ea este însoțită de oboseală și durere, greșesc. Adesea, cei bogați privesc în jos cu dispreț la clasa muncitoare, dar faptul acesta este în totul în opoziție cu planul lui Dumnezeu în crearea omului. Ce sunt oare toate averile pe care cel mai avut om le are, în comparație cu moștenirea dată nobilului Adam? Și cu toate acestea, Adam nu trebuia să fie leneș. Creatorul nostru, care știe ce este spre binele și fericirea omului, i-a stabilit lui Adam lucrarea pe care o avea de făcut. Adevărata bucurie a vieții este aflată numai de bărbații și femeile care muncesc.” — PP, p. 50

FIECARE ARE LUCRUL LUI

*„Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeuului nostru!
Și întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea
mâinilor noastre!” (Psalmii 90:17)*

„Munca judicioasă este indispensabilă atât pentru fericirea, cât și pentru prosperitatea rasei. ... Hărnicia îi face pe cei slabi puternici, pe cei timizi curajoși, pe săraci bogați și pe cei nenorociți fericiți.” — The Sings of the Times, 12 noiembrie 1885

„Bărbații și femeile indolenți să ia în considerare faptul că Dumnezeu nu a planificat ca o singură clasă să poarte toată povara muncii, iar o altă clasă să nu facă nimic pentru a participa la lucrare. Fiecărui om, Dumnezeu i-a dat lucrarea sa și fiecare trebuie să-și facă rolul în marea lucrare pentru umanitate.” — The Home Missionary, 1 octombrie 1894

„Dumnezeu vrea ca poporul Său să lucreze. Fiecărui bărbat – și asta înseamnă, de asemenea, și fiecărei femei – El le-a dat să lucreze, iar această lucrare fiecare trebuie să o îndeplinească în funcție de diversele lui abilități.” — The General Conference Bulletin, 22 aprilie 1901

LUCREAZĂ EFICIENT!

*„În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul.
Slujiți Domnului.” (Romani 12:11)*

„Oamenii nu pot găsi nicio scuză pentru lucrul făcut cu superficialitate, oricare ar fi acel lucru. Obiceiul de a lucra încet trebuie învins. Omul care muncește încet și în pierdere este un lucrător care nu are profit. Încetineala lui constituie un defect de care trebuie să devină conștient și să-l corecteze. El trebuie să-și pună mintea la lucru pentru a plănuși cum să-și folosească timpul spre a se asigura de cele mai bune rezultate. Când cineva lucrează tot timpul, iar munca nu este niciodată isprăvită, acest lucru se întâmplă pentru că mintea și inima nu îi stau la acel lucru. Onor persoane le trebuie zece ore pentru a face ceea ce alții fac în cinci ore. Acest fel de lucrători nu au tact și metode în lucrul lor. În fiecare zi trebuie să învățăm câte ceva pentru a ne îmbunătăți modul de lucru, pentru a putea lucra cu folos și pentru a avea timp și pentru alte lucruri.” — P.F.E., p. 316

'CA PE TINE ÎNSUȚI'

„Iar a doua este următoarea: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.' Nu este altă poruncă mai mare decât acestea." ... și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul și cu toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe sine este mai mult decât toate arderile-de-tot și decât toate jertfele." (Marcu 12:31, 33)

„Cei care își fac datoria morală față de alții, așa cum ar dori să și-o facă alții față de ei, sunt aduși într-o poziție în care Dumnezeu se poate descoperi pe Sine față de ei. Ei vor fi aprobați de El. Sunt făcuți desăvârșiți în iubire, iar lucrarea și rugăciunile lor nu vor fi în zadar. Ei primesc continuu adevăr și har de la Izvor și transmit altora cu generozitate mântuirea și lumina divină pe care o primesc ei.” — 2 T., p. 550

„Fie ca cei care au fost neglijenți în această lucrare să-și privească datoria în lumina mării porunci: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Această obligație stă asupra tuturor. Tuturor li se cere să lucreze pentru împuținarea bolilor și înmulțirea binecuvântărilor aproapelui lor. Dacă suntem puternici să rezistăm ispitei, avem marea obligație să-i ajutăm pe cei slabi și gata să cedeze.” — 5 T., p. 606

ASTĂZI CINEVA TREBUIE AJUTAT

*„Se ajută unul pe altul și fiecare zice fratelui său: 'Fii cu inimă!' ”
(Isaia 41:6)*

„Nenumărați oameni sunt atât de cufundați în păcat, încât și-au pierdut sensibilitatea față de realitățile veșnice, și-au pierdut asemănarea cu Dumnezeu și cu greu își dau seama că au un suflet care poate fi mântuit sau pierdut. Ei nu au nici credință în Dumnezeu, nici încredere în oameni. La mulți dintre aceștia se poate ajunge doar prin fapte de bunăvoință deosebită. Mai întâi trebuie să ne îngrijim de nevoile lor fizice. Ei trebuie hrăniți, spălați și îmbrăcați decent.” — S.C.E., p. 190

52

„Sufletului obosit de o viață de păcat, dar care nu știe unde poate afla ușurare, prezentați-i-L pe Mântuitorul cel plin de compasiune. Luați-l de mână, ridicați-l, spuneți-i cuvinte de încurajare și de speranță. Ajutați-l să prindă mâna Mântuitorului.” — D.V., p. 168

FII MÂNA DE AJUTOR A LUI DUMNEZEU!

*„Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința,
ca să iei în mână pricina lor. În nădejdea Ta se lasă cel nenorocit
și Tu vii în ajutor orfanului.” (Psalmii 10:14)*

„În lumea de azi, în care domnește egoismul, lăcomia și opresiunea, mulți dintre adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt în nevoie și în necazuri. În locuri umile, pline de mizerie, înconjurați de sărăcie, boală și vinovăție, mulți își poartă cu răbdare povara de suferință și încearcă să mângâie pe cei fără nădejde și loviți de păcat din jurul lor. Mulți dintre ei sunt aproape necunoscuți bisericilor sau pastorilor; însă ei sunt luminile Domnului care strălucesc în mijlocul întunericului. Acestora Domnul le poartă în mod deosebit de grijă și El face apel la poporul Său să fie brațul Său de ajutor în a le ușura nevoile. În orice biserică ar trebui să existe o preocupare specială pentru ca această clasă de oameni să fie descoperită și păstorită.” — S.S., p. 14

„Dumnezeu vrea ca fiecare dintre voi să fie mâna Lui de ajutor; iar dacă te predai Lui, El te va învăța și va lucra prin tine, pentru ca tu să poți împărtăși altora.” — Lift Him Up, p. 185

SLUJIȚI DOMNULUI, AJUTÂND PE ALȚII!

*„Cine are milă de sărac împrumută pe Domnul,
și El îi va răsplăti binefacerea.” (Proverbele 19:17)*

„Fără o mână de ajutor, mulți nu s-ar redresa niciodată, însă ei pot fi ridicăți printr-un efort răbdător, stăruitor. Asemenea persoane au nevoie de cuvinte pline de blândețe, de atenție acordată cu bunătate și de un ajutor real. Ei au nevoie de acel sfat care nu va stinge slaba licărire de curaj în suflet.” — D.V., p. 168

„Cei mai lipsiți de prieteni solicită cel mai mult atenția. Folosiți-vă timpul și tăria pentru a învăța să fiți „plini de râvnă cu duhul”, să faceți dreptate, să iubiți mila și să ‘slujiți Domnului.’ Amintiți-vă că Hristos spune: ‘Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.’” — L.B., p. 239

„Cultivați simpatia imediată; să aveți mereu o față veselă și fericită și fiți gata să dați o mână de ajutor celor care au nevoie de ajutorul vostru.” — Fii și Fiice ale lui Dumnezeu, p. 149

17 februarie

LOCUIŢĂ SĂNĂTOASĂ

„Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.” (Isaia 32:18)

„O curte înfrumusețată cu copaci și niște arbuști, la o distanță adecvată de casă, are o influență fericită asupra familiei și, dacă este bine îngrijită, se va dovedi că nu va afecta sănătatea. Dar copacii umbroși și tufișurile dese și foarte aproape de casă, o fac nesănătoasă; căci împiedică circulația liberă a aerului și blochează razele soarelui. În consecință, în casă se adună o umezeală, mai ales în anotimpurile umede. Cei care ocupă dormitoarele sunt afectați de reumatism, nevralgie și probleme pulmonare. Apoi marile cantități de frunze căzute, dacă nu sunt îndepărtate imediat, se descompun și otrăvesc atmosfera. Locuințele, dacă este posibil, ar trebui să fie construite pe teren înalt. Dacă se construiește o casă unde se va acumula apă în jurul ei, rămânând un timp și uscându-se încet, există o miasmă otrăvitoare care se ridică continuu din pământul umed, care generează dureri în gât, febră sau afecțiuni pulmonare.” — Christian Temperance and Bible Hygiene, p. 107

UN SĂRAC... BOGAT

„Mai mult prețuiește săracul care umblă în neprihănirea lui decât un bogat cu buze stricate și nebun.” (Proverbele 19:1)

„Săracii se pot menține în ordine, precum și cei mai bogați. Nu trebuie să-și neglijeze casele și persoanele, ci trebuie să fie îngrijite și curate. Locuințele lor trebuie păstrate îngrijite și ordonate.” — The Review and Herald, 12 iunie 1855

„Am văzut că Dumnezeu nu va recunoaște o persoană neîngrijită și murdară ca creștin. Așa ceva atrage neplăcerea Lui. Sufletele, trupurile și spiritele noastre trebuie să fie prezentate fără vină de către Isus Tatălui Său și, dacă nu suntem curați la trup și curați cu inima, nu putem fi prezentați fără vină lui Dumnezeu. Am văzut că locuințele sfinților trebuie să fie păstrate curate, fără gunoi, mizerii și orice fel de necurății.” — Manuscript Releases, vol. 6, p. 217

CÂND ISUS LOCUIEȘTE ÎN CĂMIN

„Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit.” (Geneza 18:19)

„Este nevoie de religie în cămin. Numai aceasta poate preveni greselile dureroase care atât de adesea produc amărăciuni vieții de familie. Numai acolo unde domnește Hristos poate să existe o iubire profundă, adevărată și neegoistă. Atunci suflet va fi unit cu suflet și cele două vieți vor fi unite în armonie. Îngerii lui Dumnezeu vor fi atunci oaspeți ai căminului și vegherea lor sfântă va aureola sala de căsătorie. Atunci senzualitatea înjositoare va fi izgonită, gândurile vor fi înălțate spre Dumnezeu; către El se va înălța atunci devoțiunea inimii.” — 5 T., p. 362

„Numai asemănarea cu Hristos este cea care poate face pe cineva un făcător de pace în casă, în biserică, în vecinătate și în lume. Religia căminului este sfințirea practică.” — Înalta noastră chemare, p. 179.

CREȘTINISM PRACTIC

„Având un cuget curat, pentru ca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău.” (1 Petru 3:16)

„Cel mai bun test a creștinismului în familie este caracterul format prin influența ei. Acțiunile vorbesc mai puternic decât cele mai aprige mărturisiri de credință. Când aceia care vor să treacă drept evlavioși, în loc să facă eforturi mari, stăruitoare și obositoare, ca să dovedească ce înseamnă credința în Dumnezeu și să ducă o viață de familie bine organizată — ca pildă în favoarea credinței în Dumnezeu — sunt delăsători în eforturile lor de a pune stavilă dorințelor rele ale copiilor lor, fac și ei ca Eli și aduc ocară asupra cauzei Domnului Hristos și ruină asupra lor înșiși și asupra familiei lor.” — P.P., p. 579

„Ca învățători ai celor iubiți ai voștri, părinți, adevărul trebuie să aibă o putere stăpânitoare asupra conștiinței și a înțelegerii voastre, prezidând peste cuvânt și faptă. Fiți la fel de credincioși acasă ca și la serviciul de închinare lui Dumnezeu. Prezentați un caracter corect tuturor celor din cămin. Îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți notând felul în care sunt tratați membrii mai tineri ai familiei lui Dumnezeu. Religia familiei va fi, cu siguranță, adusă în biserică.” — Î.C., p. 552

TRĂIND SEPARAȚI DE CEI NECREDINCIOȘI

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși.

Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege?

Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?

... De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul.

Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată,

și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic.”

(2 Corinteni 6:14, 17-18)

„Lumea nu trebuie să constituie pentru noi un criteriu. Nu trebuie să ne asociem cu cei necreștini și să ne facem părtași de spiritul lor, căci ei ne vor îndepărta inima de Dumnezeu către închinarea la dumnezei falși. Sufletul neclintit, tare în credință, poate face mult bine; el poate oferi multe binecuvântări, la cel mai înalt grad, celor cu care se asociază, fiindcă Legea lui Dumnezeu este în inima sa. Însă nu ne putem asocia în mod voit cu cei care calcă în picioare Legea lui Dumnezeu, păstrându-se totuși credința curată și nealterată. Ne vom molipsi de spiritul lor și, dacă nu ne despărțim de ei, vom fi legați de ei în cele din urmă și vom împărții aceeași soartă.” — C.A., p. 459

DEPARTE DE LUME

„Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16:26)

„Mulți dintre cei care mărturisesc a fi creștini consideră, ca și Solomon, că se pot uni cu cei fără Dumnezeu, crezând că influența lor asupra celor ce se află pe o cale rea va fi benefică; însă cât de adeseori chiar ei înșiși, prinși în cursă și învinși, cedează în privința credinței lor sfinte, sacrifică principiile și se despart de Dumnezeu. Un pas greșit conduce la altul, până când ajung în punctul în care își dau seama că nu pot rupe lanțurile care îi leagă.” — C.A., p. 64

„Urmașii Domnului Hristos trebuie să se despartă de păcătoși și să caute să vină în legătură cu ei numai atunci când li se poate face acelora bine. Nu putem fi destul de hotărâți în ce privește evitarea celor care caută să ne depărteze de Dumnezeu.” — P.P., p. 458

DESPĂRȚIȚI ÎN SPIRIT ȘI PRACTICI

„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (Apocalipsa 18:4)

„Când creștinii aleg societatea celor nelegiuți și necredincioși, ei se expun ispitei. Satan se ascunde și, pe neobservate, trage vălul lui amăgitor pe ochii lor. Ei nu văd că o astfel de tovărășie este intenționată ca să le producă pagube; și dacă devin tot mai asemenea lumii în caracter, în vorbire și în fapte, ei ajung din ce în ce mai orbiți.” — T.V., p. 508

„Mulți susțin că vor avea o influență mai mare asupra celor nelegiuți dacă se unesc cu oamenii din lume și imită felul lor de viață. Dar toți cei care fac astfel se despart de Izvorul puterii lor. Devenind prieteni ai lumii, ei ajung vrăjmași ai lui Dumnezeu.” — P.P., p. 607

„Cu înțelepciune, Domnul a intenționat să-și aducă poporul într-o poziție în care vor fi despărțiți de lume în spirit și practică, așa încât copiii lor să nu fie conduși atât de ușor la idolatrie și să ajungă mânjiți de stricăciunile cele mai răspândite ale acestui veac.” — D.H., p. 22

PENTRU A FI ÎN SIGURANȚĂ

„Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.” (Iacov 4:7)

„Cei care merg pe urmele lui Isus, care își vor preda viața călăuzirii și slujirii Lui, au uleiul auriu în vasele și lămpile lor. Ei nu vor fi niciodată așezați într-o poziție pentru care Dumnezeu să nu aibă provizii. Lampa vieții este întotdeauna întreținută chiar de mâna care a aprins-o.” — Letter 48, 1897

Sunt multe suflete care se zbat pentru a câștiga biruințe speciale și binecuvântări deosebite, ca să poată face un lucru mare. În scopul acesta, ei sunt mereu stăpâniți de gândul că trebuie să dea o luptă pe viață și pe moarte în rugăciune și cu lacrimi. Când aceste persoane cercetează Scripturile cu rugăciune pentru a cunoaște voia exprimată a lui Dumnezeu și apoi fac voia Lui din inimă, fără nicio rezervă sau satisfacere de plăceri personale, vor găsi odihnă. Nici tot chinul de moarte, nici toate lacrimile și luptele nu le vor aduce binecuvântarea pe care o doresc. Eul trebuie supus cu totul.” — 9 T., p. 165

PREDARE COMPLETĂ

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” (Ioan 15:5)

„Nu putem să-L urmăm pe Isus și să păstrăm prietenia lumii. Trebuie să existe din partea creștinului o predare completă, o părăsire a lucrurilor de pe acest pământ. Adevărații creștini Îl vor lua pe Hristos ca model în toate lucrurile, iubindu-L cu toată inima și slujindu-L cu toată ființa.” — The Review and Herald, 23 iulie 1901

„Dumnezeu cheamă la o predare completă. Nu poți primi Duhul Sfânt până nu rupi fiecare jug al sclaviei, tot ceea ce te leagă de trăsăturile tale de caracter inacceptabile. Acestea sunt marile piedici pentru a purta jugul lui Hristos și a învăța de la El.” — The Gospel Herald, 23 aprilie 1092

„Obligația de a vă folosi talanții în slujba Stăpânului stă cu greutate asupra voastră. Veniți la Domnul și consacrați-vă pe deplin Lui. Nu vă puteți permite să pierdeți nici măcar o zi. ... Cereți ajutor Domnului. Dacă Îl căutați cu seriozitate, cu toată inima, Îl veți găsi și El vă va întări și vă va binecuvânta.” — E.V.L., p. 47.

TRĂIND PENTRU EL

„Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.” (Romani 14:8)

„Va fi o încheștare cu obstacole din exterior și din interior. Va fi o lucrare dureroasă de detașare de ce a fost, dar și una de atașare. Păcatul în toate formele sale — mândria, egoismul, vanitatea, caracterul lumesc — trebuie biruit dacă vrem să intrăm în comuniune cu Hristos. Motivul pentru care mulți consideră că viața creștină este deplorabil de grea, pentru care sunt atât de nestatornici, de schimbători, este că ei încearcă să se atașeze de Hristos, fără să se desprindă în prealabil de acești idoli pe care-i nutresc.” — S.C.T., p. 118

58

„Nu te încrede în tine însuși, ci predă-ți voința, ideile și căile tale lui Dumnezeu și fă numai voia Lui. Trăiește pentru a fi pe plac Aceluia care a socotit că ai o atât de mare valoare, încât a dat pe Domnul Isus, unicul Său Fiu, spre a te mântui de păcatele tale. Prin meritele Sale, tu poți fi primit.” — P.F.E., p. 301

SLUJIND LUI DUMNEZEU DIN TOATĂ INIMA

„Aveți grijă numai să păziți și să împliniți poruncile și legile pe care vi le-a dat Moise, robul Domnului: să iubiți pe Domnul Dumnezeul vostru, să umblați în toate căile Lui, să țineți poruncile Lui, să vă alipiți de El și să-I slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.” (Iosua 22:5)

„Timpul se scurge repede în veșnicie. Să nu reținem de la a-I da lui Dumnezeu ceea ce este al Lui. Să nu-I refuzăm ceea ce, deși nu ne crează merite, nu poate fi reținut fără să ne aducă ruina. El cere o inimă întregă; dă-I-o; este a Lui, atât prin creațiune, cât și prin răscumpărare.” — I.F.A., p. 566

„Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima și nici să predăm lui Dumnezeu simțămintele; dar putem alege să-I slujim. Putem să-I dăm voința; atunci El va lucra în noi și voința și înfăptuirea, după buna Sa gândire cu cale. În acest fel, întreaga noastră ființă va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; simțămintele noastre vor fi atunci îndreptate numai spre El, iar gândurile vor fi în armonie cu El.” — C.C.H., p. 47

CU TOATĂ INIMA

*„Și dacă de acolo vei căuta pe Domnul Dumnezeul tău, Îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău.”
(Deuteronomul 4:29)*

„Nu mai privi la lucrurile vremelnice, la idolii acestui pământ și închină-te Domnului Dumnezeului tău, slujindu-I cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și atunci vei fi cu totul devotat Domnului.” — M.C.S., p. 58

„Ai fost cumpărat cu un preț infinit și nu ești al tău. Sufletul, trupul și spiritul aparțin lui Isus Hristos și ar trebui să spui cu toată smerenia, dar cu fermitate și hotărâre: „Eu sunt al Domnului. Îi voi sluji cu toată inima, mintea, puterea și tăria mea.” — Astăzi cu Dumnezeu, p. 47

„Orice ne abate afecțiunile de la Dumnezeu sau ne distruge încrederea în El, prin aceasta devine un idol. Dumnezeu solicită toată inima. Nu trebuie făcută nicio rezervă.” — The Review and Herald, 18 iulie 1882

„Slujește Domnului Isus Hristos cu toată inima. Dumnezeu așteaptă ca tu să-ți cureți sufletul de orice întinare. Adevărata convertire înseamnă o schimbare radicală a inimii.” — Manuscript Releases, vol. 13 p. 165

UN CARACTER NEPRIHĂNIT

„Fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.” (Efeseni 2:20-22)

„Cel ce ar vrea să crească, să devină o construcție frumoasă pentru Domnul, trebuie să cultive fiecare putere a ființei sale. Numai prin folosirea corectă a talentelor se poate caracterul dezvolta armonios. În felul acesta punem la temelie ceea ce este reprezentat în Cuvânt ca fiind aur, argint și pietre scumpe — material ce va trece testul focului purificator al lui Dumnezeu. În zidirea caracterelor noastre, Domnul Hristos ne este exemplul.” — Î.C., p. 166

„Duhul Sfânt este eficiența noastră în lucrarea de construire a caracterului, în formarea caracterelor după asemănarea divină. Când credem că suntem capabili să ne modelăm propria experiență, facem o mare greșală. Nu putem niciodată să obținem prin noi înșine victoria asupra ispitei. Dar cei care au credință adevărată în Hristos vor fi ajutați de Duhul Sfânt.” — 6 B.C., p. 1109

CLĂDIND PE O TEMELIE SIGURĂ

„Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos.” (1 Corinteni 3:11)

„Orice facilitate a fost oferită pentru ca omul să aibă un caracter perfect, pentru ca el să iasă mai mult decât biruitor prin meritele lui Hristos.” — The Review and Herald, 20 iunie 1893

„Fiecare dintre noi construim pentru noi înșine o structură care într-o zi va fi examinată de Judecătorul întregului pământ. Această structură este caracterul nostru individual; și fiecare act al vieții noastre, fiecare gând și cuvânt, este o piatră în clădire. Cuvintele inspirației ne avertizează: „Aveți grijă cum construiți”. Vezi ca fundația să fie sigură. Dacă noi construim pe Stâncă Hristos Isus, structura va crește în proporții simetrice și va fi un templu drept și sfânt pentru Dumnezeu.” — The Sings of the Times, 14 iulie 1887

TEMPLE VII

„Măcar că nu este așa casa mea înaintea lui Dumnezeu, totuși El a făcut cu mine un legământ veșnic, bine întărit în toate privințele și tare. Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mântuirea și bucuria mea?” (2 Samuel 23:5)

„Ar trebui să progresăm zilnic în lucrarea de formare a caracterului. Când încercăm să despărțim de noi obiceiurile noastre păcătoase, uneori poate părea că ne sfâșiem pe noi înșine; dar aceasta este însăși lucrarea pe care trebuie să o facem dacă vrem să creștem până la statura deplină a bărbaților și femeilor în Hristos Isus, dacă vrem să devenim temple potrivite pentru locuirea Duhului Sfânt. Nu este voia lui Dumnezeu ca noi să rămânem în slăbiciune și întuneric. El ar vrea să îmbrăcăm toată armura și să luptăm cu vitejie împotriva păcatului și a eului.” — S.T., 29 septembrie 1887

„Fie ca discuțiile voastre să fie sfinte înaintea lui Dumnezeu. Căutați în orice fel ca să puteți crește într-un templu potrivit pentru locuirea Duhului Sfânt. Trebuie să fiți pietre vii, care reflectă și emit lumina Cerului. Adevărul lui Dumnezeu v-a scos din lume pentru a fi tăiați, îndreptați și pregătiți pentru clădirea cerească. Haina caracterului vostru trebuie să fie spălată până când este fără pată, în fântâna deschisă pentru orice necurăție.” — The Sings of the Times, 10 februarie 1888

PROGRES CONTINUU

„Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei.” (2 Petru 3:18)

„Facem toate progresele pe care ar trebui să le facem? Nu suntem cu mult în urmă de la datoria de a îndeplini lucrarea de progres? Nu fi un pitic spiritual. Ne place să admirăm pe noii-născuți și să urmărim comportamentele copiilașilor, dar aceste comportamente ar fi dezgustătoare dacă sunt păstrate și când copilul va împlini doi ani. Deci creștinul trebuie să crească. Fiți asemenea lui Hristos, fără diformități. Simțiți-vă ca și cum ați fi ancorați în Hristos.” — The Upward Look, p. 147

„Cei care lucrează pentru Dumnezeu vor crește în putere morală și spirituală, în timp ce cei care își dedică timpul și energiile pentru a se sluji pe ei înșiși se vor slăbi, se vor ofili și vor muri. Surorile noastre, tinerii, cei de vârstă mijlocie și cei de vârstă înaintată, pot juca un rol în lucrarea de încheiere pentru acest timp; și făcând acest lucru pe măsură ce au ocazia, ei vor obține o experiență de cea mai mare valoare pentru ei înșiși. În uitarea de sine, ei vor crește în har.” — The Review and Herald, 2 ianuarie 1879

25 februarie

EXERCITÂND O INFLUENȚĂ POZITIVĂ

*„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.”
(2 Corinteni 3:2-3)*

„Ce bine ar fi fost dacă toți cei care mărturisesc creștinismul ar fi știut ce înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu în mod practic... Ei ar avea o influență puternică asupra vieții și caracterului celor din jurul lor, care ar lucra ca un aluat în mijlocul masei umanității, transformându-i pe alții prin puterea lui Isus Hristos. Conectați cu Sursa puterii, ei nu și-ar pierde niciodată influența vitală, ci ar crește continuu în eficiență.” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 51

„Să aruncăm o pietricică într-un lac și se va forma un mic val concentric și apoi altul; și pe măsură ce cresc, cercul se mărește, până când ajunge la țărm. Tot așa stau lucrurile și cu influența noastră. Dincolo de cunoașterea sau controlul nostru, ea vorbește altora fiind o binecuvântare sau un blestem.” — P.D.H., p. 340

PUTEREA INFLUENȚEI

„Și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie.” (Tit 2:7)

„Suntem cu toții împlețiți în marea rețea a umanității, iar Dumnezeu ne consideră responsabili pentru influența pe care o exercităm unii asupra altora. Aruncați o pietricică în lac și se formează un val, și altul, și altul; iar pe măsură ce cresc, cercul se lărgeste, până ajung chiar la mal. Astfel, influența noastră, deși aparent nesemnificativă, poate continua să se extindă cu mult dincolo de cunoștințele sau controlul nostru.” — Historical Sketches, p. 143

PREGĂTINDU-NE PENTRU CĂMINUL ETERN

„Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitorul pe Domnul Isus Hristos.” (Filipeni 3:20)

„Mântuitorul nostru vine din nou și vrea să vă găsească pe toți pregătiți pentru revenirea Lui. Dacă ești pregătit, ochii tăi vor privi pe Isus și căminul tău ceresc. Când încercările vin să te deprime și să te descurajeze, trebuie să vorbești de credință, nu de îndoială și descurajare; trebuie să vă ațintiți ochii către cer și către lucrurile cerești.” — The Review and Herald, 5 august 1890

„Când am văzut ce trebuie să fim pentru a moșteni slava și am văzut apoi cât de mult suferise Isus pentru a dobândi pentru noi o moștenire atât de bogată, m-am rugat să putem fi botezați în suferințele lui Hristos, ca să nu ne dăm înapoi în fața încercărilor, ci să le suportăm cu răbdare și bucurie, știind ce a suferit Isus pentru ca noi să putem fi îmbogățiți prin sărăcia și suferințele Sale.” — Scrieri timpurii, p. 67

CANDIDAȚI PENTRU CĂMINUL ETERN

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.” (1 Petru 1:3-4)

„O, casa celor binecuvântați, nu-mi permit să o pierd! Dacă sunt mântuit în Împărăția lui Dumnezeu, voi discerne în mod constant noi adâncimi în planul mântuirii. Toți sfinții răscumparați vor vedea și aprecia ca niciodată înainte dragostea Tatălui și a Fiului, iar cântece de laudă vor izbucni din limbi nemuritoare. ... Odihna, mulțumesc lui Dumnezeu, există o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu, unde Isus îi va conduce pe cei răscumparați în pășuni verzi, pe lângă pâraiele de ape vii care bucură cetatea Dumnezeului nostru.” — Maranata, p. 318

„Suntem în această lume pentru ca prin harul lui Hristos să ne dezvoltăm un caracter curat, asemănător cu cel al Maestrului. Un astfel de caracter ne va face candidați de succes pentru un cămin etern în împărăția gloriei.” — The Sings of the Times, 8 septembrie 1909

27 februarie

FĂGĂDUINȚA VIEȚII VEȘNICE

*„Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viața veșnică.”
(1 Ioan 2:25)*

„Darul vieții veșnice este promis cu condiția credinței mântuitoare în Hristos. Puterea Duhului Sfânt este reliefată ca fiind agent în lucrarea de mântuire a omului. Răsplata celor credincioși, pedeapsa celor vinovați, toate acestea sunt prezentate în cuvinte clare. Pentru toți cei care aud și împlinesc cuvintele lui Hristos, Biblia conține știința mântuirii.” — P.F.E., p. 187

„Prin credință, trebuie să ne însușim promisiunile lui Dumnezeu și să ne asigurăm de binecuvântările din belșug care ne-au fost garantate prin Hristos Isus. Speranța a fost pusă înaintea noastră, chiar speranța vieții veșnice. Nimic în afară de această binecuvântare pentru noi nu Îl va satisface pe Răscumpărătorul nostru; dar este partea noastră să ne prindem de această speranță prin credința în Cel care a promis.” — Lift Him Up, p. 331

PUTEM PRIMI DARUL VIEȚII VEȘNICE

*„Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.”
(Iuda 1:20-21)*

„De la Geneza până la Apocalipsa, condițiile în care este promisă viața veșnică sunt clare. Dumnezeu cere ca cei care vor intra în cer să fie fără pată, fără zbârcitură sau ceva de felul acesta. Păziți poruncile Mele și trăiți, este cerința lui Dumnezeu.” — The Review and Herald, 3 septembrie 1901

„Răsplata vieții veșnice — o încărcătură veșnică de slavă — e făgăduită celor ce fac voia lui Dumnezeu — în timp ce asupra tuturor acelor care nesocotesc Legea Sa și calcă în picioare poruncile Sale, stau amenințările mâinii Sale.” — Sfințirea vieții, p. 76

64

„Deci toată mândria, toată autosuficiența să fie puse la picioarele lui Isus. El este credincios în ce a promis. Dacă ne apropiem de El cu o încredere umilă, asemănătoare unui copil, El ne va dărui harul Său și comorile vieții veșnice ca un dar gratuit și veșnic.” — The Review and Herald, 5 aprilie 1887

BUCURIA CONLUCRĂRII

*„Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: ‘
Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția,
care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.’ (Matei 25:34)*

„Cei răscumpărați îi vor întâlni și îi vor recunoaște pe aceia a căror atenție au îndreptat-o spre Mântuitorul cel răstignit. Ce conversație binecuvântată vor avea acești oameni! Se va spune: “Eu am fost un păcătos, fără Dumnezeu și fără speranță în lume, iar tu ai venit la mine și mi-ai îndreptat atenția spre Mântuitorul cel prețios ca fiind singura mea nădejde. Eu am crezut în El. M-am pocăit de păcatele mele și am fost ajutat să stau împreună cu sfinții Săi în locurile cerești, prin Hristos Isus”. Alții vor spune: “... Sunt mântuit, pentru totdeauna mântuit, ca să-L privesc mereu pe Acela pe care Îl iubesc. Atunci, L-am văzut doar cu ochii credinței, dar acum Îl văd așa cum este. Acum pot să-mi arăt recunoștința pentru mila Sa răscumpărătoare, Aceluia care m-a iubit și m-a curățit de păcatele mele cu sângele Său”. — S.C.E., p. 274

„Cei care sunt conlucrători cu Hristos, părtași cu El la lepădarea de sine a Lui și la sacrificiul Lui, pot fi instrumentele aducerii sufletelor la Hristos și le poate vedea mântuite pentru veșnicie, lăudând pe Dumnezeu și pe Miel, care i-a răscumpărat.” — 2 M., p. 686

ÎN DRUM SPRE CER

*„Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților,
să ne curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem
sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.” (2 Corinteni 7:1)*

„Vom fi mântuiți pentru veșnicie când vom intra prin porțile cetății. Atunci ne putem bucura că suntem mântuiți, mântuiți pentru veșnicie. Dar până atunci trebuie să ținem seama de porunca apostolului și „să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.” (Evrei 4:1).” — That I May Know Him, p. 162

„Nu suntem într-un tărâm de vis al lipsei de activitate. Suntem soldați ai lui Hristos, înrolați în lucrarea de a ne arăta loialitatea față de Cel care ne-a răscumpărat. Ceea ce vom fi în căminul ceresc, când vom fi mântuiți, mântuiți pentru veșnicie, va fi reflectarea a ceea ce suntem acum în caracter și slujire sfântă.” — The Review and Herald, 12 aprilie 1898

O ÎNTÂLNIRE GLORIOASĂ

*„Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.”
(1 Tesaloniceni 4:17-18)*

„Ce întâlnire va fi atunci când cei răscumpărați vor fi adunați acasă, mântuiți, mântuiți pentru veșnicie. Au luptat lupta cea bună. Au împins lupta până la porți. Ei au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a-i ajuta și pe alții să calce pe urmele Mântuitorului.” — The Youth s Instructor, 9 iunie 1914

„Când cei răscumpărați vor intra pe porți în cetate, Isus Hristos îi va întâmpina pe toți, iar ei vor avea harfe de aur și vor cânta o cântare de slavă Lui, purtând haine țesute în războiul cerului, fără nici un fir de omelesc în ele. Dorim cerul, și Isus Hristos ne spune că îl vom avea, dacă vom coopera cu El.” — Manuscris 27, 1893.

ACASĂ!

*„Astfel cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu cântări de biruință, și o bucurie veșnică le va încunună capul; îi va apuca veselie și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi.”
(Isaia 51:11)*

„Atunci cei răscumpărați vor fi primiți în căminul pe care Domnul Hristos îl pregătește pentru ei. Acolo cei cu care vor fi împreună nu vor mai fi cei răi de pe pământ, mincinoșii, idolatrii, cei necurați, cei lipsiți de credință, ci ei vor fi laolaltă cu cei care au biruit pe Satan și care prin harul divin și-au format niște caractere desăvârșite. Orice tendință spre păcat, orice nedesăvârșire care le-au dat de lucru aici, pe pământ, au fost spălate prin sângele Domnului Hristos și acum au ajuns să aibă parte de strălucirea slavei Sale, care întrece cu mult strălucirea soarelui. Iar frumusețea morală, desăvârșirea caracterului Său, strălucește în și prin ei, întrecând cu mult strălucirea exterioară. Ei sunt fără vină înaintea înaltului tron alb al lui Dumnezeu, fiind părtași ai unității și privilegiilor îngerilor.”
— Calea către Hristos, p. 126.

MARTIE

HRISTOS ESTE TOTUL ÎN TOATE

*„Bazați-vă pe meritele sângelui Mântuitorului răstignit și înviat!
El este singura voastră nădejde, El este neprihănirea voastră,
înlocuitorul și Garantul vostru, totul în toate pentru voi.”*
- *Credința și faptele, p. 76.*

PLANUL DE MÂNTUIRE

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat.” (Tit 2:11)

„Planul pentru răscumpărarea noastră n-a fost un gând venit ulterior, un plan formulat după căderea lui Adam. A fost o descoperire a „tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri.” (Romani 16:25). A fost o dezvăluire a principiilor care, din veacuri veșnice, sunt temelia tronului lui Dumnezeu. De la început, Dumnezeu și Hristos au știut de apostazia lui Satan și de căderea omului prin puterea înșelătoare a celui rău. Dumnezeu n-a ordonat ca păcatul să ia ființă, dar i-a prevăzut existența și a luat măsuri ca să întâmpine această teribilă situație.” — Hristos, lumina lumii, p. 22

„Căderea omului, cu toate consecințele ei, nu a fost ascunsă Celui Atotputernic. Răscumpărarea nu a fost o gândire ulterioară, un plan formulat după căderea lui Adam, ci un scop etern, care trebuia realizat pentru binecuvântarea nu numai a acestui atom al unei lumi, ci pentru binele tuturor lumilor pe care le crease Dumnezeu.” — That I May Know Him, p. 18

DRAGOSTE NECONDIȚIONATĂ

„Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.” (1 Ioan 4:10)

„Scopul și planul harului au existat din veșnicie. Înainte de întemeierea lumii, conform sfatului hotărât al lui Dumnezeu, omul trebuia creat, înzestrat cu puterea de a face voia divină. Dar dezertarea omului, cu toate consecințele ei, nu a fost ascunsă de Cel Atotputernic și totuși nu L-a împiedicat să-și îndeplinească scopul etern; căci Domnul va întări tronul Său în dreptate. Dumnezeu cunoaște sfârșitul de la început; „Lui Dumnezeu Îi sunt cunoscute toate lucrările Lui de la începutul lumii”. Prin urmare, răscumpărarea nu a fost o gândire ulterioară – ci un scop veșnic care trebuia îndeplinit pentru binecuvântarea nu numai a acestui atom al unei lumi, ci și pentru binele tuturor lumilor pe care Dumnezeu le-a creat.” — The Sings of the Times, 25 aprilie 1892

LA TIMPUL CUVENIT

„Atunci am zis: „Iată-mă că vin! – în sulul cărții este scris despre mine – vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!” Și Legea Ta este în fundul inimii mele.” (Psalmi 40:7, 8)

„Planul de răscumpărare nu este un studiu obișnuit. Dacă ar fi fost așa, multe suflete nu ar fi fost neloiale lui Dumnezeu. Începând cu căderea în păcat și Evanghelia prezentate lui Adam și Evei în Eden și urmărind istoria profetică, Cuvântul lui Dumnezeu dezvăluie planul mântuirii, adunând dovezi proaspete și sporite, până când a venit împlinirea vremii și atunci Hristos Și-a făcut apariția în lume. În Hristos a fost reprezentată divinitatea. El a fost marele instructor de filozofie divină. El a venit fără etalare, neavând nicio glorie exterioară care să stimuleze simpla admirație și neavând bogății pământești.” — Christian Educator, 1 august 1897

„Înainte ca lumea să fie făcută, a fost aranjat ca divinitatea lui Hristos să fie învăluită în umanitate. „Tu Mi-ai pregătit un trup”, a spus Hristos. Dar El nu a venit în formă umană până când împlinirea vremii nu a expirat. Apoi a venit în lumea noastră, un prunc în Betleem.” — The Review and Herald, 5 aprilie 1906

ÎMPĂCÂND LUMEA CU SINE

„Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuișe în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.” (Efeseni 1:9-10)

„Hristos a văzut că venise vremea când puterea lui Satan asupra omenirii trebuia distrusă. Înainte de căderea omului, Fiul lui Dumnezeu Se unise cu Tatăl Său pentru stabilirea planului de mântuire. Dumnezeu urma să Se manifeste în Hristos, „împăcând lumea cu Sine”. Și acum, mii de ani mai târziu, a venit împlinirea vremii pentru ca sacrificiul infinit să fie făcut.” — The Review and Herald, 13 septembrie 1906

După cădere, Hristos a devenit instructorul lui Adam. El a acționat în locul lui Dumnezeu față de umanitate, salvând rasa de la moartea imediată. El a luat asupra Sa lucrarea de mijlocitor între Dumnezeu și om. La împlinirea vremii, El urma să fie revelat în formă umană. El trebuia să-Și ia poziția în fruntea umanității, luând natura, dar nu și păcătoșenia omului.” — The Sings of the Times, 29 mai 1901

EMANUEL – DUMNEZEU ESTE CU NOI

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-I vor pune numele Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

(Matei 1:23)

„Emanuel, Dumnezeu cu noi.” Asta înseamnă totul pentru noi. Ce temelie largă pune ea pentru credința noastră! Ce speranță mare de nemurire pune în fața sufletului credincios! Dumnezeu cu noi în Hristos Isus pentru a ne însoți la fiecare pas al călătoriei către cer! Duhul Sfânt cu noi ca Mângâietor, Îndrumător în nedumeririle noastre, pentru a ne alina durerile și pentru a ne apăra în ispită!” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, p. 201

„Trăim în vremea când Satan a coborât cu o mare putere. Umblă ca un leu care răcnește, căutând pe cine să înghită. Dar Domnul este gata să îndepărteze păcatul care ne împiedică să ne unim cu Hristos. Dacă purtăm jugul lui Hristos, El va fi Emanuelul nostru, „Dumnezeu cu noi”, completând fiecare slăbiciune cu tăria Sa, fiecare ineficiență cu puterea Sa de succes.” — Manuscript Releases, vol. 21, p. 339

DUMNEZEU DESCOPERIT

„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”
(Matei 11:27)

„Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era „chipul lui Dumnezeu”, chipul măreției și maiestății Sale, „strălucirea slavei Lui”. Și tocmai pentru a manifesta această slavă a venit El în lumea noastră. Pe acest pământ întunecat de păcat, El a venit să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi „Dumnezeu cu noi”. De aceea, despre El s-a profetizat că „Îi vor pune numele Emanuel.” — H.L.L., p. 19

70

„Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a sălășluit în corp omenesc, unde Împăratul slavei a trăit, a suferit și a murit – aici, când El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii și „El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.” (Apocalipsa 21:3.) Iar prin veacurile nesfârșite, când cei răscumpărați vor umbla în lumina Domnului, ei Îl vor preamări pentru darul Său nespus de mare – Emanuel, Dumnezeu este cu noi.” — H.L.L., p. 26

CEL MAI MINUNAT ADEVĂR

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl. – (Ioan 1:14)

„Numai prin credința în numele lui Hristos poate fi mântuit păcătosul. El este capul noii creații. El este Calea, Adevărul și Viața. El este profetul, preotul și regele întregii omeniri regenerate. El este Emanuel, Dumnezeu cu noi. Cuvântul veșnic S-a făcut trup și a locuit printre noi și din plină-tatea Lui am primit tot ce am primit. El este Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.” — The Review and Herald, 3 noiembrie 1904

Cel mai minunat adevăr de priceput de către oameni este adevărul „Emanuel, Dumnezeu este cu noi”. Hristos este înțelepciunea lui Dumnezeu. El este marele „EU SUNT” pentru lume. Pe măsură ce contemplăm slava caracterului divin revelat în Hristos, suntem conduși să exclamăm: „O, adâncimea bogățiilor înțelepciunii, și cunoașterii lui Dumnezeu!” Această înțelepciune este prezentată în dragostea care întinde mâna spre recuperarea omului pierdut și ruinat.” — The Sings of the Times, 12 decembrie 1895

DUMNEZEU MAI APROAPE DE NOI

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9:6)

„Să privim la Maiestatea cerului, cum El Și-a învăluit slava sub forma unui copil și a fost legănat într-o iesle. Dar, deși El a fost născut atât de umil, în circumstanțe umile, îngerii s-au închinat în adorație în fața Pruncului din Betleem, fără a-și pierde locul în curțile lui Dumnezeu și fără a-și afecta loialitatea lor față de Divinitate.” — The Bible Echo, 15 decembrie 1892

„Isus a venit în lume ca ființă umană, ca să poată cunoaște ființele umane și să se apropie de ele în nevoia lor. S-a născut copil în Betleem. A crescut la fel cum cresc și alți copii.” — The Bible Echo, 3 septembrie 1900

„Repetăți povestea dulce a Betleemului. Prezentați-L copiilor pe Isus, ca pe un copil ascultător de părinții Lui, ca pe un tânăr credincios și harnic, care ajuta la întreținerea familiei. Astfel îi puteți învăța că Mântuitorul cunoaște încercările, grijile și ispitele, speranțele și bucuriile copiilor și că El simte împreună cu ei și îi poate ajuta.” — Sfaturi pentru biserică, p. 265

STEAUA CĂLĂUZITOARE

„Și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.” (Matei 2:2)

„În acea noapte, când slava lui Dumnezeu se revărsa pe dealurile Betleemului, magii au văzut pe ceruri o lumină misterioasă. Când lumina s-a stins, o stea luminoasă a apărut și zăbovea pe cer. Nu era nici stea fixă, nici planetă, și fenomenul a trezit cel mai viu interes. Acea stea era o grupă de părtată de îngeri luminoși, dar magii nu știau lucrul acesta...” — H.L.L., p. 60

„Nu numai pe dealurile Iudeii, nu numai printre păstorii umili au găsit îngerii așteptători ai venirii lui Mesia. Și în țările păgâne erau unii care-L așteptau; erau oameni înțelepți, bogați și nobili, filozofi ai Orientului. Cercetători ai naturii, magii Îl văzuseră pe Dumnezeu în lucrarea mâinilor Sale. Din Scripturile evreilor, ei înțeleseseră că o stea se va ridica din Iacov și cu o dorință sinceră așteptau venirea Sa, care urma să fie nu numai „mângâierea lui Israel”, ci și o „Lumină care să lumineze Neamurile” și „pentru mântuire până la marginile pământului”. Ei erau cercetători după lumină și lumina de la tronul lui Dumnezeu iluminase calea pentru picioarele lor.” — T.V., p. 315

SPIRITUL CĂLĂUZITOR AL LUI DUMNEZEU

„Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mâna dreaptă; mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă.” (Psalmi 73:23-24)

„Acești oameni nu erau evrei; dar ei îl așteptau pe Mesia prezis. Ei studiaseră profeția și știau că timpul era aproape când să vină Hristos; și ei așteptau cu nerăbdare vreun semn al acestui mare eveniment, ca să fie printre primii care să-L primească pe pruncul Rege ceresc și să I se închine.” — Lift Him Up, p. 30

„Domnul i-a îndemnat pe înțelepți să meargă în căutarea lui Isus și le-a îndreptat cursul printr-o stea. ... Venirea înțelepților a făcut ca întreaga națiune să cunoască obiectul călătoriei lor și le-a îndreptat atenția asupra evenimentelor importante care se întâmplau.” — The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 26

„Acela care face voia lui Dumnezeu, care umblă pe drumurile prescrise de Dumnezeu nu poate să se împiedice și să cadă. Lumina, Spiritul călăuzitor al lui Dumnezeu, îi dă o clară înțelegere a datoriei sale și-l călăuzește pe drumul cel drept până la capătul lucrării sale.” — Dumnezeu cu noi, p. 71.

VESTEA CEA BUNĂ

„Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. (Luca 2:10-11)

„Pe câmpiile unde tânărul David își condusesese turma, păstorii încă mai vegheau în timpul nopții. În orele acelea de liniște, ei vorbeau împreună despre Mântuitorul făgăduit și se rugau pentru venirea Împăratului pe tronul lui David...” — HLL p. 47

„Niște păstori simpli care își pășteau oile noaptea, au fost acei care au auzit cu bucurie vestea îngerilor. Deodată cerul este luminat de strălucirea Domnului. Păstorii s-au înspăimântat; ei nu au putut distinge imediat miliardele de îngeri, care erau adunați pe cer, și nu știau nimic despre cauza acestui fenomen grandios. Strălucirea cetelor cerești a luminat întreaga împrejurime. În timp ce păstorii erau plini de spaimă, îngerul Domnului li s-a arătat și le-a liniștit teama, zicându-le: „Nu vă temeți că vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul’.” — Viața lui Isus, p. 15, 16

CERUL ESTE APROAPE DE NOI

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.” (Ioan 14:23)

„Cerul și pământul nu sunt astăzi mai departe unul de altul decât atunci când păstorii ascultau cântecul îngerilor. Omenirea este încă tot așa de mult obiectul grijii cerului ca atunci când oamenii simpli, cu ocupații obișnuite, au întâlnit îngeri în miezul zilei și au vorbit cu solii cerești prin vii și pe câmpii. Cerul poate fi foarte aproape de noi pe drumurile obișnuite ale vieții. Îngeri din locuri cerești vor sprijini pașii aceluia care vin și merg la porunca lui Dumnezeu. Faptul petrecut la Betleem este un subiect inepuizabil. În el este ascuns „adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu” (Romani 11:33).

Admirăm sacrificiul Mântuitorului, care a schimbat tronul cerului cu staulul și tovarășia îngerilor sfinți cu vitele din grajd. Îngâmfarea ome-nească și mulțumirea de sine se simt mustrate în prezența Sa. Dar acesta n-a fost decât începutul iubirii Sale minunate.” — Dumnezeu cu noi, p. 18

PUTEM IEȘI BIRUITORI

„Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?” (1 Ioan 5:5)

„Nu trebuie să privim la umbrele pe care Satan le așază pe calea noastră. El ar vrea să întunece cerul și pe Isus, care este lumina și puterea cerului pentru noi, iar noi continuăm să vorbim despre puterea lui Satan. Dar nu trebuie să vorbim despre ea. Isaia prezintă această idee în cuvintele: “Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui, îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”. (Isaia 9:6). Nu înseamnă asta că eu și Tatăl Meu suntem una?” — Credința și faptele, p. 75

Ca să ne asigure de planul Său imutabil de pace, Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiu să devină membru al familiei omenești și să păstreze pentru totdeauna natura Sa omenească. Aceasta era garanția că Dumnezeu Își va împlini Cuvântul... Dumnezeu a adoptat natura omenească în persoana Fiului Său și a dus-o în cerul preainalt.” — H.L.L., p. 25

O LEGĂTURĂ REALĂ ȘI ETERNĂ

*„Vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului,
o legătură împărătească în mâna Dumnezeului tău.” (Isaia 62:3)*

„Luând natura noastră, Mântuitorul S-a legat de omenire cu o legătură ce nu se va rupe niciodată. El este legat de noi pentru veșnicie.” ... „El L-a dat nu numai ca să poarte păcatele noastre și să moară ca sacrificiu pentru noi, ci El L-a oferit neamului omenesc decăzut.” — HLL, p. 25

Mi-au fost date următoarele cuvinte pe care să le adresez poporului lui Dumnezeu: ‘Înălțați-L, înălțați-L pe OMUL DE PE CALVAR’. Oamenii să se dea înapoi, pentru ca toți să-L poată privi pe El, în care sunt concentrate toate speranțele vieții veșnice... Biserica și lumea să privească la Răscumpărătorul lor.” — 5 T., p. 729

Isaia ne spune cine și ce este Răscumpărătorul nostru (Isaia 9:6 citat). Hristos a avut două naturi, natura omului și natura lui Dumnezeu. În El se îmbinau divinitatea și umanitatea.” — The General Conference Bulletin, 1 octombrie 1899

FĂRĂ MĂREȚIE

„Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.”

(Luca 2:7)

„Nașterea Sa a fost lipsită de măreție lumească. S-a născut într-un staul și a fost legănat într-o iesle; totuși nașterea Lui a fost onorată cu mult mai presus decât a oricăruia dintre fiii oamenilor. Îngeri din cer i-au anunțat pe păstori despre venirea Lui, iar lumina și slava de la Dumnezeu au însoțit mărturia lor. Oastea cerească și-a atins harpele și a slăvit pe Dumnezeu. Îngerii au vestit în mod triumfător venirea Fiului lui Dumnezeu într-o lume căzută, ca să împlinească lucrarea de mântuire și, prin moartea Lui, să aducă omului pace, fericire și viață veșnică. Dumnezeu a onorat venirea Fiului Său. Îngerii I s-au închinat.” — Istoria Mântuirii, p. 196.

„Trebuie să avem totdeauna ușa inimii deschisă, adresând mereu invitația ca Domnul Hristos să vină și să locuiască în inima noastră ca un oaspete ceresc.” — C.H., p. 99.

CU RISCUL DE A PIERDE VEȘNICIA

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

(Ioan 3:16)

„În cer, Satan Îl urâse pe Hristos pentru poziția Sa la tronul lui Dumnezeu. L-a urât și mai mult atunci când el însuși a fost înlăturat. L-a urât pe Acela care Se legase să-i răscumpere pe păcătoși. Cu toate acestea, în lumea în care Satan se pretindea stăpân, Dumnezeu I-a îngăduit Fiului Său să vină ca un prunc slab, supus slăbiciunii omenești. El I-a îngăduit să dea piept cu primejdiile vieții la fel ca oricare om, să ducă lupta vieții așa cum trebuie să o ducă orice vlăstar omenesc, cu riscul de a da greș și a pierde veșnicia.

Inima oricărui tată pământesc veghează asupra fiului său. El privește fața copilășului său și tremură la gândul primejdiei pentru viața acestuia. El dorește din toată inima să ferească scumpa lui odraslă de puterea lui Satan, să-l țină departe de ispite și luptă. Pentru a înfrunta o luptă și mai înverșunată și un risc mult mai înfricoșător, Dumnezeu a dat pe singurul Său Fiu, ca în felul acesta cărarea vieții să poată fi făcută sigură pentru copilașii noștri. Aici este iubirea! Minunează-te, cerule, și rămâi încremenit, pământule!” — Hristos, lumina lumii, p. 49.

UN COPIL CA ORICARE ALTUL

*„Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui
dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană.” (Proverbe 20:11)*

„Pentru o perioadă de timp, Maiestatea cerului, Împăratul slavei, nu a fost decât un prunc din Betleem; nimic altceva decât un prunc în brațele mamei Sale. În copilărie, nu a putut face altceva decât lucrul unui copil ascultător, care îndeplinește dorințele părinților, făcând acele lucruri care corespund capacității Sale de copil. Aceasta este tot ceea ce pot face copiii și ei pot fi astfel educați și instruiți, încât să poată urma exemplul Domnului Hristos. Domnul Hristos a lucrat astfel încât a binecuvântat casa în care Se afla, pentru că era supus părinților și astfel a făcut lucrare misionară în viața de cămin. Este scris: „Și pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El.” — Căminul Adventist, p. 290

CRESCÂND PENTRU UN SCOP NOBIL

*„Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune,
și harul lui Dumnezeu era peste El.” (Luca 2:40)*

„Isus Și-a petrecut copilăria și tinerețea într-un sătuleț de munte. Nu exista loc pe pământ care nu ar fi fost onorat prin prezența Sa. Palatele regilor s-ar fi bucurat de privilegiul de a-L primi ca oaspete. Dar El a trecut pe lângă casele bogate, curțile împărătești și vestitele lăcașuri ale științei, ca să-și stabilească locuința în modestul și disprețuitul Nazaret.

Minutat în semnificația lui este scurtul raport biblic cu privire la copilăria și tinerețea Sa: „Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El”. În lumina strălucitoare a înfățișării Tatălui Său, „Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” (Luca 2:52). Minte Sa era activă și pătrunzătoare, cu o gândire și o înțelepciune ce depășeau vârsta Sa. Pe lângă acestea, caracterul Său era armonios. Puterile minții și ale corpului se dezvoltau treptat, urmând legile naturale ale copilăriei.” — H.L.L., p. 68.

UN SALVATOR PENTRU OMENIRE

*„Dar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău din țara Egiptului încoace.
Tu cunoști că nu este alt Dumnezeu afară de Mine
și nu este alt Mântuitor afară de Mine.” (Osea 13:4)*

„În toamna anului 27 d. Hr., Hristos a fost botezat de Ioan și a primit ungera Duhului. Apostolul Petru mărturisește că „Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere de sus pe Isus din Nazaret”. (Faptele Apostolilor 10:38). Iar Mântuitorul Însuși declara: „Duhul Domnului este peste Mine, căci M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia”. (Luca 4:18). Și după botez S-a dus în Galileea „predicând Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie”. (Marcu 1:14,15).” — T.V., p. 327.

„Lumea creștină are acum un Salvator, care a împlinit toate amănunțele profeției cu privire la viața și la moartea Sa; și totuși mulți leapădă învățătura Sa, și nu urmează principiilor Sale, ci răstignesc zilnic pe Mântuitorul lor. Dacă ei ar fi puși la încercare cum s-a întâmplat cu iudeii la prima venire a lui Hristos, atunci nici ei nu L-ar primi în înjosirea și sărăcia Sa.” — Viața lui Isus, p. 357.

LUMINĂ PENTRU OAMENI

*„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut,
n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.”
(Ioan 1:3-4)*

„Prin venirea lui Isus pe acest pământ, a fost adusă lumina cerească. El a venit ca luminător și salvator al omenirii, ca să înfrâneze puterea lui Satan și să libereze pe captivi. La nașterea Sa solii cerești au adus păstorilor modești de pe câmpiile Betleemului solia îmbucurătoare care le vestea „bucurie mare”: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

Cel mai mare dar al cerului a fost dat lumii, bucurie celor sărmani, căci Hristos a venit, ca să-i facă moștenitori ai Împărăției Sale! Bucurie pentru cei bogați căci El îi va învăța, cum să se folosească de comorile pământești, spre a-și procura bogății veșnice în ceruri! Bucurie pentru cei neștiutori, căci El a venit, să le aducă înțelepciunea dătătoare de mântuire! Bucurie pentru învățați, căci el vrea să descopere priceperii lor taine mult mai adânci, decât au putut pătrunde ei mai înainte!” — Viața lui Isus, p. 148.

ACESTA ESTE FIUL MEU PREAIUBIT

„Și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați.” (Luca 9:35)

„Când Hristos S-a închinat pe malul Iordanului, după botezul Său, cerurile s-au deschis, iar Duhul S-a coborât sub forma unui porumbel, ca aurul strălucitor, și L-a înconjurat cu slava lui; și s-a auzit glasul lui Dumnezeu din cerurile cele mai înalte, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. Rugăciunea lui Hristos în favoarea omului a deschis porțile cerului, iar Tatăl a răspuns, acceptând cererea pentru neamul căzut. Isus S-a rugat ca înlocuitor și garant al nostru, iar acum familia umană poate găsi acces la Tatăl prin meritele Fiului Său preaiubit.” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, p. 83.

„Aceste cuvinte de confirmare au fost date pentru a inspira credință celor de față și a întări pe Mântuitorul pentru misiunea Sa... Prin aceasta Dumnezeu a pecetluit întrucâtva planul de mântuire și a arătat, că El primește omenirea prin mijlocirea lui Hristos, a intrat iarăși în legătură cu neamul păcătos și voiește prin urmare să deschidă iarăși cerul la rugăciunile lor prin mijlocirea Fiului Său.” — Viața lui Isus, p. 48..

ORICINE ESTE UN FIU PREIUBIT

*„Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea:
„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”
(Matei 3:17)*

„Cuvintele spuse lui Isus la Iordan — „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” — cuprind întregul neam omenesc. Dumnezeu I-a vorbit lui Isus ca reprezentant al nostru. Oricât am fi de păcătoși și slabi, noi nu suntem aruncați ca fără valoare. El ne-a primit „în Preaiubitul Lui.” Slava așezată asupra lui Hristos este o cheazăsie a iubirii lui Dumnezeu față de noi. Ea ne vorbește despre puterea rugăciunii — cum poate ajunge glasul omenesc la urechea lui Dumnezeu și cum sunt primite cererile noastre în curțile cerești. Prin păcat, pământul a fost despărțit de cer și înstrăinat de legăturile cu el; dar Isus l-a legat din nou de tronul slavei. Iubirea Lui l-a înconjurat pe om și a ajuns la cerurile preainalte... Glasul care i-a vorbit lui Isus îi spune fiecărui suflet credincios: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. — H.L.L., p. 113.

ÎN PUSTIA ISPITIRII

Și, prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.” (Evrei 2:18)

„Când a fost dus în pustie pentru a fi ispitit, Isus a fost mânat de Duhul lui Dumnezeu. El nu a chemat ispita. S-a dus în pustie ca să fie singur și să mediteze asupra misiunii și lucrării Sale. Prin post și rugăciune, El avea să-și întărească sufletul pentru cărarea însângeraată pe care trebuia să meargă. Dar Satan știa că Isus S-a dus în pustie și a socotit că acela era timpul cel mai potrivit pentru a se apropia de El.” — H.L.L., p. 114

„În pustia ispitirii, El a rezistat testului la care omul a căzut. Pe când Isus suferea cele mai ascuțite împunsături ale foamei, slăbit și topit de post, Satan era acolo cu ispite diverse cu care să-L atace pe Fiul lui Dumnezeu, profitând de slăbirea Lui, pentru a-L birui, zădărniciind astfel planul de mântuire. Dar Hristos a fost ferm. El a biruit pentru rasa oamenilor, pentru a-i putea reabilita din degradarea căderii, arătând că, în puterea Sa, este posibil ca noi să biruim.” — Temperanța, p. 267

ADMIRÂND SACRIFICIUL SUPREM

„Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.” (Evrei 13:15)

„Satan prezintă astăzi aceleași ispite pe care le-a prezentat lui Adam și lui Isus, cel de-al doilea Adam, care l-a biruit și a făcut posibil, ca om, să biruie. El a venit la Răscumpărătorul nostru în pustie și i-a prezentat ispite de a satisface trupul în cea mai mare nevoie. Chiar ispitei care l-a biruit pe om în grădina bucuriei, i s-a rezistat cu succes într-o pustie dezolantă.” — The Sings of the Times, 1 decembrie 1887

„Noi nu vom putea pricepe niciodată cât a costat răscumpărarea noastră, până nu vom sta în fața tronului lui Dumnezeu, împreună cu Răscumpărătorul nostru. Când slava locuințelor veșnice va străluci înaintea ochilor noștri extaziați, ne vom aminti că Isus a părăsit toate acestea pentru noi și nu numai că S-a exilat din curțile cerești, dar a riscat să fie înfrânt și să fie pierdut pentru veșnicie. Atunci ne vom depune coroanele la picioarele Sale și vom cânta: „Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda.” — H.L.L., p. 131.

UCENICII DE IERI / UCENICII DE AZI

„Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviez cu vorba pe cel doborât de întristare. El Îmi trezește în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea să ascult cum ascultă niște ucenici.” (Isaia 50:4)

„El și-a ales ucenicii dintre pescarii umili. Nu s-a dus la cei învățați, căci ar fi fost imposibil să le dea modelul potrivit. Educația pe care ei o primiseră tindea către înălțare de sine, iar El i-a ales pe cei pe care îi putea învăța preceptele, invitându-i să-L urmeze.” — The Sings of the Times, 8 iulie 1889

„Acești umili pescari au fost primii ucenici ai lui Isus. Ei nu au spus că trebuie să primească o anumită sumă de bani pentru serviciile lor. Ei aveau să fie părtași împreună cu El la lepădare de sine și sacrificii.” — S.S., p. 317

„Acei care mărturisesc a fi ucenici ai lui Hristos trebuie să fie elevați în toate cugetările și acțiunile lor, și să fie mereu conștienți, că trebuie să se pregătească pentru nemurire, și că, dacă vor să fie mântuiți, ei trebuie să fie fără pată și fără zbârcitură, și fără ceva de felul acesta. Caracterul lor creștin trebuie să fie fără prihană, altfel ei vor fi declarați ca nevrednici de a fi luați într-un cer sfânt, spre a locui împreună cu ființele curate și neprihănite în împărăția lui Dumnezeu cea veșnică.” — Apel solemn, p. 25.

ADEVĂRATUL UCENIC

*„Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui;
dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.” (Luca 6:40)*

„Numai cei care vor deveni conlucrători cu Hristos, numai cei care vor zice: „Doamne, tot ce am și tot ce sunt este al Tău”, numai aceia vor fi recunoscuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu...

80 Fruntașului [tânărului bogat] îi fuseseră încredințate mari averi, pentru ca el să se dovedească un ispravnic credincios; el trebuia să folosească aceste bunuri pentru binecuvântarea celor în nevoie. Tot astfel și azi Dumnezeu încredințează oamenilor mijloace, talente și ocazii, ca ei să poată fi slujitorii Săi pentru ajutorarea celor săraci și suferinzi. Acela care folosește darurile încredințate așa cum intenționează Dumnezeu devine un conlucrător cu Mântuitorul. El câștigă suflete la Hristos, deoarece este un reprezentant al caracterului Său.” — H.L.L., p. 523.

UCENICII NU SUNT PERFECȚI

*„Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.”
(Matei 6:1)*

„Toți ucenicii aveau greșeli grave când Isus i-a chemat în slujba Sa. Chiar și Ioan, care a intrat în cea mai strânsă legătură cu Cel blând și umil, nu a fost în mod natural blând și supus. El și fratele său au fost numiți „fiii tunetului”. În timp ce erau cu Isus, orice desconsiderare arătată față de El, le stârnea indignarea și lupta. Temperamentul rău, răzbunarea, spiritul criticii erau toate în ucenicul iubit. El era mândru și ambițios să fie primul în împărăția lui Dumnezeu. Dar zi de zi, în contrast cu propriul său spirit violent, el a văzut tandrețea și îngăduința lui Isus și I-a ascultat lecțiile de smerenie și răbdare. El și-a deschis inima influenței divine și a devenit nu numai un ascultător, ci și un împlinitor al cuvintelor Mântuitorului. Eul a fost ascuns în Hristos. El a învățat să poarte jugul lui Hristos și să-și poarte povara.” — The Review and Herald, 11 ianuarie 1912

UCENICI RECUNOSCUȚI

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13:35)

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” Cu cât semănăm mai mult în caracter cu Mântuitorul nostru, cu atât mai mare va fi iubirea noastră față de aceia pentru care a murit El. Creștinii care manifestă un spirit de iubire neegoistă unul față de celălalt dau o mărturie pentru Hristos, căreia cei necredincioși nu-i pot rezista și nici n-o pot tăgădui. Este imposibil să estimezi puterea unui astfel de exemplu. Nimic nu va înfrânge cu atâta succes cursele lui Satan și ale emisarilor lui, nimic nu va zidi Împărăția Răscumpărătorului, ca iubirea Domnului Hristos manifestată de către membrii bisericii. De pace și prosperitate te poți bucura numai dacă blândețea și iubirea sunt exercitate în mod activ.” — 5 T., p. 167.

MISIUNEA LUI ISUS

„Cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.” (Faptele apostolilor 10:38)

„Hristos mergea din loc în loc făcând binele, hrănind pe cei flămânzi, vindecându-i pe cei bolnavi, mângâindu-i pe cei doborâți. Nimeni care avea nevoie de ajutor nu a plecat de la El fără să-și găsească simpatie – simpatie manifestată nu numai în cuvinte, ci și în fapte. În prezența Lui, fiecare inimă lovită și îndurerată a fost liniștită și luminată. El nu s-a gândit la Sine și nu și-a căutat propriile interese. El a trăit pentru a aduce beneficii altora, pentru a aduce alinare celor suferinzi și asupriți. Slujitorul neobosit al nevoii omului, El Însuși a fost binecuvântat în a-i ajuta pe alții. Inima lui de iubire era un izvor de binecuvântări care curgea mereu spre a bucura inimile.” — Manuscript Releases, vol. 18, p. 175

„Hristos Și-a găsit cea mai mare bucurie în slujire. Nu pentru a fi slujit, ci pentru a sluji, a venit El pe acest pământ... El mergea din loc în loc făcând bine, mângâind pe cei îndoliați, ajutându-i pe cei neputincioși, vindecând rănila pe care le făcuse păcatul.” — The Sings of the Times, 25 noiembrie 1903

MISIUNEA NOASTRĂ

„Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20:21)

„Misiunea urmașilor lui Hristos este să ducă adevărul locuitorilor pământului, să-i salveze din vinovăția și nepăsarea lor. Oamenii trebuie să aibă adevărul pentru ca să fie sfințiți prin el, și noi suntem canale ale luminii lui Dumnezeu. Talentele noastre, banii noștri, cunoștința noastră nu sunt numai pentru beneficiul nostru; ele trebuie să fie folosite pentru salvarea de suflete, pentru a ridica pe om din viața lui de păcat și a-l aduce, prin Hristos, la nemărginitul Dumnezeu.

Noi trebuie să fim, în această cauză, lucrători zeloși, căutând să-i conducem pe păcătoșii care se pocăiesc și cred la Răscumpărătorul divin și să le întipărim înaltul simțământ al iubirii lui Dumnezeu pentru om. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” — 4 T., p. 80

O ÎNVĂȚĂTURĂ DEOSEBITĂ

„După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui; căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.” (Matei 7:28-29)

„Când Isus a vorbit mulțimii, oamenii au fost uimiți de învățătura Lui, pentru că îi învăța ca Unul care avea putere, nu cum învățau cărturarii. Aceștia căutau să instaureze teoriile lor și ca să le susțină și să-și mențină influența asupra minților oamenilor, au repetat la nesfârșit fabule și tradiții copilărești. Cele mai de seamă metode de instruire, constau mai ales din parcurgerea unui șir de ceremonii nemiloase, fără sens și din repetarea unor opinii lipsite de greutate. Învățătura lui Isus inspira ideile cele mai mari și frumoase, cele mai deosebite adevăruri erau expuse înțelegerii în cel mai simplu mod, iar oamenii simpli Îl ascultau cu bucurie.” — S.S.S., p. 109

„Cuvintele Domnului Hristos, deși erau pronunțate liniștit, erau rostite cu seriozitate și cu o putere care răscolea inimile oamenilor. ... Fariseii au observat marea deosebire dintre metoda lor de a-i învăța și aceea a Domnului. Au văzut că măreția, curăția și frumusețea adevărului, cu adâncă și delicata lui influență, punea stăpânire pe multe suflete.” — C.M.F., p. 46

ASEMENEA DOMNULUI NOSTRU

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.” (Coloseni 4:6)

„Noi ar trebui să vorbim despre Hristos acelora care nu Îl cunosc. Ar trebui să facem așa cum a făcut Hristos... Când deschidea buzele ca să vorbească, erau fascinați de El și fiecare cuvânt era pentru suflet ca o mireasmă de viață spre viață.” - Evanghelizare, p. 74.

Așa ar trebui să fim și noi. Oriunde ne-am afla, ar trebui să căutăm ocazii de a vorbi altora despre Mântuitorul. Dacă urmărim exemplul lui Hristos în a face bine, inimile se vor deschide față de noi așa cum s-au deschis față de El. Nu bruscând, ci cu tact izvorât din iubirea divină, le putem vorbi despre Acela care este «Căpetenie peste zece mii», Acela care este «preaiubit». Aceasta este cea mai înaltă lucrare în care putem întrebuița talantul vorbirii. Acesta ne-a fost dat ca să-L putem prezenta pe Hristos ca Mântuitor care iartă păcatele.” — Evanghelizare, p. 75.

ASIGURAREA UNEI IZBĂVIRI COMPLETE

*„Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate;
toate poruncile Lui sunt adevărate.” (Psalmi 111:7)*

„Cuvintele lui Hristos nu conțin nimic care este neesențial. Predica de pe munte este un exemplu minunat, însă, e atât de simplă, încât și un copil o poate studia fără greș pentru a o înțelege. Muntele fericirilor este un simbol al înălțimii spirituale, la care Isus a fost întotdeauna. Fiecare cuvânt rostit de El venea de la Dumnezeu și El îl spunea cu autoritatea cerului. „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt Duh și viață” (Ioan 6:63), afirma El. Învățătura lui Isus este plină de adevăr înălțător și mântuitor, cu care cele mai înalte ambiții și cele mai adânci investigații ale omului nu se pot compara. Isus era conștient de ruina ce pândea omenirea și a venit să mântuiască sufletele prin propria-I neprihănire, aducând asigurarea completei izbăviri.” — S.P., p. 439

„La Predica de pe Munte, privind la mulțimea adunată să asculte, El părea să fi uitat pentru moment că nu este în cer și a folosit formula obișnuită de salut a lumii luminii. De pe buzele Sale curgeau binecuvântări asemenea izbucnirii în torent a unui izvor ce a fost oprit multă vreme.” — Educația, p. 79

CUVINTE CU VALOARE INESTIMABILĂ

*„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele
și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată,
ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5:24)*

„În decursul tuturor timpurilor, cuvintele pe care Hristos le-a rostit pe Muntele Fericirilor își vor păstra puterea. Fiecare propoziție e un giuvaier din comoara adevărului. Principiile enunțate în cuvântarea aceasta sunt pentru toate veacurile și pentru toate clasele de oameni. Cu energie divină, Hristos și-a exprimat credința și nădejdea arătând că fiecare clasă socială este fericită datorită faptului că oamenii și-au format caractere neprihănite.” — 7M, p. 270

84

„Făgăduințele prețioase ale fericirilor sunt pentru cei care își simt sărăcia de duh, pentru adevărații întristați, pentru cei blânzi, pentru făcătorii de pace, pentru cei curați cu inima, pentru cei flămânzi și însetați după dreptate.” — The Sings of the Times, 28 februarie 1895

„TREBUIE SĂ TE NAȘTI DIN NOU”

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:3)

„Nicodim, un conducător de seamă și un rabin, era, de asemenea, și ucenic al lui Hristos. El venise la Mântuitorul noaptea, parcă i-ar fi fost teamă să știe că inima lui era tulburată. În acea noapte a ascultat cel mai important discurs care a căzut vreodată de pe buzele omului. Cuvintele pe care le-a auzit i-au pătruns în suflet.” — Manuscript Relelases, vol. 12, p. 419

„Mulți acceptă teoria adevărului, în timp ce în inimi nu au simțit puterea reînnoitoare a harului divin... În cuvintele sale către Nicodim, Hristos a explicat natura și importanța convertirii adevărate. El declară solemn: „Dacă un om nu se naște din nou”, dacă nu primește o inimă nouă, dorințe, scopuri și motive noi, care să conducă la o viață nouă – „el nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”. El nu trebuie să mai rămână supus puterii păcatului. El nu mai trebuie să fie un supus de bună voie dușmanului lui Hristos. El trebuie să devină un moștenitor al lui Dumnezeu prin credință, un fiu al lui Dumnezeu prin înfiere.” — The Sings of the Times, 9 martie 1882

ÎNCET, DAR SIGUR...

„Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” (Ioan 3:8)

„Cu toate că nu se vede, vântul produce efecte văzute și simțite. La fel și lucrarea Duhului asupra sufletului se descoperă în fiecare faptă a aceluia care a simțit puterea Lui salvatoare. Când ia inima în stăpânire, Duhul lui Dumnezeu transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar fața oglindește lumina cerească. Nimeni nu vede mâna care ridică povara, nimeni nu vede lumina care se coboară de sus. Bindecuvântarea vine atunci când sufletul se predă prin credință lui Dumnezeu. Apoi, acea putere pe care niciun ochi omenesc nu o poate vedea creează o făptură nouă, după chipul lui Dumnezeu.

Este cu neputință pentru o minte mărginită să înțeleagă lucrarea mântuirii. Taina ei întrece știința omenească; dar acela care trece de la moarte la viață își dă seama că aceasta este o realitate dumnezeiască.” — H.L.L., p. 173.

DINCOLO DE APARENȚE

„Ucenicii au rămas și mai uimiți și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mântuit?” Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu.” (Marcu 10:26-27)

„Mai marele vameșilor”, Zacheu, era iudeu, dar conaționalii săi îl urau. Rangul și averea lui erau răsplata pentru o meserie pe care ei o disprețuiau și care pentru ei era totuna cu nedreptatea și silnicia. Cu toate acestea, vameșul bogat nu era un om lumesc, cu totul împietrit, cum părea. Sub aparența de trufie și iubire de lume, se ascundea o inimă sensibilă la îndemnul dumnezeiesc. Zacheu auzise de Isus. Vestea despre Acela care Se purta cu amabilitate și bunăvoință față de clasele neluate în seamă se răspândise în toate părțile. În acest mai mare al vameșilor s-a trezit dorința după o viață mai bună. ... El cunoștea Scripturile și era convins că faptele lui erau nedrepte. Acum, auzind cuvintele care se spuneau că erau rostite de Marele Învățător, și-a dat seama că înaintea lui Dumnezeu el era un păcătos.” — H.L.L., p. 552

POCĂINȚĂ SINCERĂ

„Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră.” (Matei 3:8)

„Înainte să fi văzut fața lui Hristos, Zacheu începuse să facă lucruri care dădeau dovadă că se pocăise cu adevărat. El și-a mărturisit păcatul înainte ca oamenii să-l fi acuzat. El s-a supus influenței Duhului Sfânt și a început să împlinească învățătura cuvintelor scrise...

Pocăința în care nu se vede schimbare nu este adevărată. Neprihănirea lui Hristos nu este o haină care să acopere păcatele nemărturisite și nepărăsite; ea este un principiu de viață care transformă caracterul și stăpânește purtarea. Sfințenia este o predare deplină lui Dumnezeu; este o totală supunere a inimii și vieții față de principiile cerului. ...

Cei care pretind că sunt urmași ai lui Hristos și care totuși se poartă necinstit dau o mărturie falsă despre caracterul unui Dumnezeu drept și îndurător. Fiecare suflet pocăit ca Zacheu va dovedi că Hristos a pătruns în suflet, dacă va da la o parte deprinderile necinstite, care i-au caracterizat viața. Asemenea mai marelui vameșilor, el își va dovedi sinceritatea dând înapoi cele luate.” — H.L.L., pp. 555, 556

RĂMÂNÂND ÎN DRAGOSTEA LUI

„Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.” (Ioan 15:10)

„Niciun om neconvertit, în starea lui firească de decădere, nu Îl iubește pe Isus. Dragostea față de Isus este primul rezultat al convertirii. Dovada acestei iubiri este dată astfel: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.” — Fiice ale lui Dumnezeu, p. 166

„Ori de câte ori cineva renunță la păcat, care este încălcarea legii, viața lui va fi adusă în conformitate cu legea, într-o ascultare desăvârșită. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. Lumina Cuvântului atent studiată, glasul conștiinței, eforturile Duhului, produc în inimă dragoste adevărată pentru Hristos, care S-a dat pe Sine ca sacrificiu deplin pentru a răscum-păra întreaga persoană, trup, suflet și spirit. Iar iubirea se manifestă prin ascultare.” — 6 T., p. 91

DOVADA CONVERTIRII

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” (Ioan 14:15)

„Legea Domnului este desăvârșită, convertește sufletul.” Este necesară ascultarea de această lege; pentru că este transcrierea caracterului lui Dumnezeu. Ascultarea este dovada iubirii. „Dacă Mă iubiți”, a spus Hristos, „păziți poruncile Mele.” — Manuscript Releases, vol. 18, p. 75

„Nu este suficient să facem o mărturisire de credință în Hristos și să avem numele înregistrate în registrul bisericii. ... „Prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.” Aceasta este dovada reală a convertirii. Oricare ar fi mărturisirea noastră, nu înseamnă nimic dacă Hristos nu este descoperit în fapte de neprihănire.” — The Review and Herald, 23 iunie 1910

„Care este dovada convertirii? — „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele” (Ioan 14:15). „Dacă Mă iubești, iubirea ta să nu fie doar ca presupusul sentiment de atașament între oameni. Dragostea adevărată stă în păzirea poruncilor Mele.” Dragostea care va aduce ascultare de bunăvoie nu este ceva inconstant, ci un principiu puternic, fix, revelat în cuvânt și acțiune.” — Manuscript Releases, vol. 10, p. 291

SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI

„Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.” (1 Corinteni 5:7)

„Paștele trebuia să fie atât un act comemorativ, cât și un act preînchipuitoare, care să arate nu numai înapoi, la eliberarea din Egipt, ci și înainte, la marea eliberare pe care Isus Hristos avea s-o aducă la îndeplinire în eliberarea poporului Său din sclavia păcatului. Mielul de jertfă Îl reprezintă pe „Mielul lui Dumnezeu”, în care este unica noastră nădejde de mântuire.” — P.P., p. 277

„Niciun fel de aluat să nu se găsească în casele lor în timpul acestei sărbători. Tot astfel aluatul păcatului trebuie să fie îndepărtat de la toți aceia care vor să primească viața și hrana de la Hristos. De aceea Pavel scrie bisericii din Corint: „Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit. Să prăznuim dar praznicul acesta nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și adevărului”. — P.P., p. 278

ASCULTĂ ȘI TRĂIEȘTE!

„După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.” (Iacov 2:26)

„Înainte de a obține libertatea, era nevoie ca robii să-și dovedească credința în marea eliberare care era gata să se înfăptuiască. Semnul sângelui trebuia pus pe casele lor și trebuia ca ei să se separe, ei și familiile lor, de egipteni și să se strângă înăuntru caselor lor. Dacă izraeliții ar fi nesocotit în vreo privință oarecare vreuna din îndrumările primite, dacă ar fi neglijat să-și separe copiii de egipteni, dacă ar fi junghiat mielul, dar n-ar fi uns stâlpii ușii cu sânge, sau dacă vreunul dintre ei ar fi ieșit din casă, n-ar mai fi fost în siguranță. S-ar fi putut ca în sinceritatea inimii lor să fi crezut că au făcut tot ce era necesar, dar sinceritatea lor nu i-ar fi izbăvit. Toți aceia care nu aveau să ia seama la îndrumările Domnului aveau să-l piardă pe întâiul lor născut, lovit de mâna îngerului pierzător...

88

Tot astfel, toți aceia care nădăjduiesc să fie salvați prin meritele sângelui lui Hristos își vor da seama că și ei înșiși au de făcut ceva, pentru a-și asigura mântuirea. În timp ce numai Hristos, numai El singur, ne poate răscumpăra de sub pedeapsa neascultării, noi trebuie să ne întoarcem de la păcat, la ascultare. Omul trebuie să fie mântuit prin credință, și nu prin fapte; cu toate acestea, credința sa trebuie să fie dovedită prin faptele sale.” — P.P., 279.

GHETSIMANI

„Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând: „Tată , dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” (Matei 26:39)

„Când Fiul lui Dumnezeu era aplecat în rugăciune, în grădina Ghetsimani, din porii Lui a curs sudoare, asemenea unor mari stropi de sânge. Aici L-a împresurat grozăvia marelui întuneric. Păcatele lumii erau asupra Lui. El suferea în locul omului, ca un călcător al Legii Tatălui Său.” — 2 T., p. 203

„Păcatele unei lumi pierdute erau asupra Lui și L-au copleșit. Era un simțământ al încruntării Tatălui, ca urmare a păcatului care I-a frânt inima cu un chin atât de sfâșietor și a stors din fruntea Lui picături mari de sânge, care I se prelingeau pe obrazii palizi, căzând și umezind pământul...

În cel mai important timp — timpul în care Isus le-a făcut o cerere specială, să vegheze împreună cu El — ucenicii au fost găsiți dormind.” — 2M p. 204

„Dacă aceste ore din grădina Ghetsimani, le-ar fi petrecut în veghere împreună cu Mântuitorul iubit și în rugăciune către Dumnezeu, atunci ucenicii nu ar fi părăsit pe Isus în ora strâmtorării Sale, și Petru nu ar fi fost lăsat în propria sa putere slabă de a trăda pe Domnul Său.” — V.I., p. 382.

PUTÂND PĂCATELE ÎNTREGII LUMI

„Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.” (Isaia 53:4)

„De trei ori firea Sa omenească a dat înapoi înaintea jertfei care avea să încoroneze lucrarea Sa. Dar acum Salvatorul privește în spiritul Său istoria omenirii. El a văzut, că în cazul în care călcătorii de lege vor fi lăsați singuri, vor trebui să piară din cauza mâniei Tatălui său. El a recunoscut puterea păcatului și completa neputință a oamenilor de a se salva pe ei înșiși. Durerile și jalea unei lumi osândite se ridicau în fața Lui. El a privit la soarta care îi aștepta pe aceștia și hotărârea Sa a fost luată. El a vrut să salveze pe oameni, oricât de mult L-ar costa aceasta...” — V.I. p. 384.

„Citiți înregistrarea suferinței lui Hristos în Grădina Ghetsimani. Niciodată înainte sau de atunci nu a fost adusă o tensiune atât de înfricoșătoare asupra unei ființe umane ca aceea pe care Dumnezeu a permis să fie adusă asupra Fiului Său în acest moment. Nu este posibil ca suferința și necazul Lui să fie depășite; pentru că El ducea păcatele întregii lumi.” — The Sings of the Times, 9 august 1905

CONDAMNAT ÎN LOCUL MEU

*„Atunci, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.
Au luat deci pe Isus și L-au dus să-L răstignească.” (Ioan 19:16)*

„Când Baraba a fost așezat lângă Hristos, iar Pilat a întrebat: „Pe cine vreți să vă eliberez, pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?” Gloata, stârnită de preoți și conducători, a strigat: „Nu omul acesta, ci Baraba”... Hoțul și criminalul a fost eliberat; în timp ce Fiul lui Dumnezeu, fără vreo pată de păcat, a fost condamnat la moarte.” — The Youth's Instructor, 29 martie 1900

„Fiul lui Dumnezeu a fost dat poporului pentru a fi răstignit; cu strigăte de triumf, L-au luat de acolo pe scumpul Mântuitor. El era slăbit și amețit de oboseală, durere și pierderea sângelui din pricina biciuirii și loviturilor primite; cu toate acestea, crucea cea grea, pe care avea să fie în curând pironit a fost pusă asupra Lui. Isus a leșinat sub povară. De trei ori a fost pusă crucea asupra Lui și de trei ori a leșinat. Unul dintre urmașii Lui, un bărbat care nu mărturisise pe față credința în Hristos, dar care credea în El, a fost apoi prins. Crucea a fost pusă în spatele lui și el a dus-o la locul răstignirii.” — S.T., p. 175

A TRĂIT ȘI TRĂIEȘTE PENTRU NOI

*„Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său,
prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.” (Romani 3:24)*

„Pentru Adam, a fost posibil, înainte de căderea sa în păcat, să-și formeze un caracter drept prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Dar el a dat greș în a face aceasta și, prin păcatul său, natura noastră este decăzută, iar prin noi înșine nu putem ajunge neprihăniți. Deoarece suntem păcătoși, nesfinți, nu putem păzi în mod desăvârșit legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Noi nu avem o neprihănire a noastră, cu care să facem față, să răspundem cerințelor legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi și acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa. Dacă ne predăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal, atunci, așa păcătoasă cum ar fi viața noastră, noi suntem socotiți neprihăniți pentru El și prin El. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului nostru, și suntem primiți înaintea lui Dumnezeu ca și când n-am fi păcătuit niciodată.” — Calea către Hristos, p. 62.

„NU ESTE AICI, A ÎNVIAT”

„Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți, căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul.” (Matei 28:5-6)

Dimineața devreme, înainte de a se face încă lumină, sfințele femei au venit la mormânt, aducând mirodenii speciale pentru a unge trupul lui Isus, când iată, au găsit piatra grea rostogolită de la ușa mormântului și trupul lui Isus nu era acolo. ... Ele au alergat în grabă la ucenicii care erau în dolii și nu puteau fi mângâiați pentru că Domnul lor fusese răstignit; le-au povestit în grabă lucrurile pe care le-au văzut și auzit. Ucenicii nu puteau să creadă că El a înviat, dar, împreună cu femeile care aduseseră vestea, au alergat în grabă la mormânt și au descoperit că, într-adevăr, Isus nu era acolo.” — Spiritual Gifts, vol. 1 p. 71

„Când glasul îngerului puternic s-a auzit la mormântul lui Hristos zicând: „Tatăl Tău Te cheamă”, Mântuitorul ieși din mormânt prin viața care era în Sine Însuși. Acum s-a adevărit ceea ce El spusese mai înainte: „Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.... Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși”. — H.L.L., p. 785

O GARANȚIE PREȚIOASĂ

„Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8:33-34)

„Avem un Mântuitor viu. El nu se află în mormântul cel nou al lui Iosif. El a înviat și S-a înălțat la cer pentru a fi înlocuitorul și Garantul fiecărui suflet care crede... Cel păcătos este îndreptățit prin meritele Domnului Isus, iar acest lucru înseamnă că Dumnezeu recunoaște desăvârșirea răscumpărării plătite pentru om. Faptul că Domnul Hristos a fost acceptat chiar până la moarte de cruce este o garanție că Tatăl îl acceptă pe păcătosul care se pocăiește. Prin urmare, să ne permitem noi să avem o experiență care oscilează între îndoială și credință, între credință și îndoială? Domnul Isus este garanția că Tatăl ne acceptă. Noi beneficiem de favoarea lui Dumnezeu nu datorită vreunui merit al nostru, ci datorită credinței noastre în „Domnul, Neprihănirea noastră.” — Credința și faptele, p. 107

LA TATĂL MEU ȘI LA TATĂL VOSTRU

„Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.” (Ioan 20:17)

Ucenicii nu au putut să creadă că Hristos înviase, dar, împreună cu femeile care aduseseră vestea, au alergat într-un suflet la mormânt. Au descoperit că Isus nu era acolo... S-au întors acasă minunându-se de ceea ce văzuseră... Dar Maria a hotărât să mai zăbovească lângă mormânt, gândindu-se la ce văzuse și fiind măcinată de gândul că ar fi putut fi amăgită... Când și-a întors privirile de la mormânt, L-a văzut pe Isus stând în apropiere, dar nu L-a recunoscut. El i-a vorbit cu gingășie, întrebând care este cauza tristeții ei și pe cine căuta. Presupunând că El era grădinarul, L-a implorat ... să-i spună unde L-a pus pentru a-L putea lua de acolo. Isus i S-a adresat cu propria-I voce cerească, spunând: “Maria!” Ea era familiarizată cu tonul acelei voci dragi și a răspuns pe dată: “Învățătorule!” Și, în bucuria ei, era cât pe aci să-L îmbrățișeze; dar Isus a zis: “Nu mă atinge, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.” — S.T., p. 186, 187

PRIN MOARTEA LUI PUTEM FI CU EL

„Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.” (Ioan 17:24)

„Isus a refuzat să primească omagiile poporului Său, înainte de a ști că jertfa Sa a fost primită de către Tatăl și până când Dumnezeu Însuși avea să-I dea asigurarea, că compensația pentru păcatele lumii este suficientă și mulțumitoare și că ai Săi pot dobândi viață veșnică prin sângele Său...

În același timp El a avut de prezentat o cerere cu privire la aleșii Săi de pe pământ, și dorea să I se lămurească bine raportul, în care mântuiții Săi aveau să stea în viitor față de cer și față de Tatăl Său. Comunitatea Sa trebuia să fie îndreptățită și primită înainte ca El să poată să primească onoruri cerești. El a declarat că voința Sa este, ca acolo unde este El, să fie și comunitatea Sa; dacă El va fi părtaș mării, să se bucure și poporul Său de aceeași strălucire. Acei de pe pământ care suferă împreună cu El, vor împărăți în cele din urmă împreună cu El în împărăția Sa.” — V.I., p. 464.

„PACE VOUĂ”

„În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” (Ioan 20:19)

În aceeași zi, seara, fiind prima zi a săptămânii, când erau închise ușile unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, Isus a venit și a stat în mijloc și le-a zis: *Pace vouă*. Și după ce a spus așa, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Atunci ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul.” — Manuscript Releases vol. 18, p. 96

„O, cât de diferită este pacea lui Hristos de pacea lumii! Isus spune: „Vă dau pacea Mea; nu vă dau așa cum dă lumea.” Cuvintele lui Hristos sunt ecouri ale cuvintelor Tatălui.” — The Review and Herald, 13 februarie 1894

„Unitatea pentru care S-a rugat Mântuitorul nostru ar trebui adusă în viața noastră practică. Pacea, pacea lui Hristos, inspirată de adevăr și susținută de dreptate, trebuie s-o cultivăm fiecare.” — The Paulson Collection, p. 152

O PACE DEOSEBITĂ

„Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” (Ioan 14:27)

„Pacea lui Hristos vine prin cunoașterea lui Isus pe care Îl descoperă Biblia.

Dacă provine din alte surse, și nu din Izvorul Divin, fericirea va fi la fel de schimbătoare, după cum sunt circumstanțele, dar pacea lui Hristos este constantă. Ea nu depinde de nicio circumstanță a vieții, nu depinde de cantitatea bunurilor lumești sau de numărul prietenilor de pe pământ. Domnul Hristos este izvorul de apă vie, iar fericirea și pacea care vin de la El nu vor seca niciodată, pentru că El este izvorul vieții. Cei care se încred în El pot să spună: „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții. Este un râu ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Preaînalt.” — C.F., p. 88.

ÎNSĂRCINAREA EVANGHELIEI

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.” (Marcu 16:15-16)

„Când S-a înălțat la ceruri, Domnul Isus le-a încredințat lucrarea Sa pe pământ tuturor celor care primiseră lumina Evangheliei. Ei trebuiau să ducă lucrarea mai departe, până la realizarea ei deplină. Domnul nu a pregătit nici un alt mijloc pentru propovăduirea adevărului Său. „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”, „și, iată că Eu sunt cu voi întotdeauna, până la sfârșitul veacurilor”. Această însărcinare solemnă ajunge până la noi, cei din veacul prezent. Dumnezeu îi lasă bisericii Sale responsabilitatea de a o accepta sau de a o respinge.” — S.C.E., p. 23

„Mulți par să fie complet relaxați, de parcă ar fi responsabilitatea mesagerilor cerești să vină pe pământ să proclame cu glas tare mesajul de avertizare; însă, chiar dacă îngerii au lucrarea lor de făcut, noi trebuie să ne facem partea și să le prezentăm adevărul biblic celor ce sunt în întuneric.” — *Lucrarea Pastorală*, p. 88

ÎN TOATĂ LUMEA

„Negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.” (Coloseni 1:23)

„Biserica lui Hristos este mijlocul desemnat de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Misiunea sa este să ducă Evanghelia în lume. Isus le-a spus reprezentanților bisericii sale: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia oricărei făpturi.” Nu există nicio limitare la această poruncă. Vestea bună a unui Mântuitor, — Hristos murind ca jertfă pe Golgota, Hristos implorând ca mare preot și mijlocitor înaintea lui Dumnezeu, Hristos, regele și izbăvitorul nostru, care vine să-și răscumpere copiii — acesta este mesajul care trebuie dus în toată lumea, pentru fiecare națiune, neam, limbă și popor. Iar obligația revine tuturor creștinilor.” — *The Home Missionary*, 1 noiembrie 1890

„Poporul lui Dumnezeu are o mare lucrare înaintea lui, o lucrare care trebuie să crească fără încetare și să ajungă la un nivel tot mai mare. Eforturile noastre în lucrarea misionară trebuie să devină mult mai extinse. O lucrare mai hotărâtă de cum s-a făcut trebuie să se facă înainte de a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să-și înceteze lucrarea până ce aceasta nu a cuprins lumea.” — 6 T., p. 23

HRISTOS SE ÎNALȚĂ LA CER

*„...Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”
Amin.” (Matei 28:20 u.p.)*

„Ajungând la Muntele Măslinilor, Isus îi conduse pe drum, dincolo de vârful muntelui, până în apropiere de Betania. Aici Se opri, iar ucenicii se adunară în jurul Său. Raze de lumină păreau că pornesc de la fața Sa pe când privea plin de iubire la ei. Nu i-a certat pentru greșelile și vinovățiile lor; ultimele cuvinte rostite de Domnul lor au fost cuvinte de cea mai dulce duiosie. Cu mâinile întinse pentru binecuvântare, ca și cum îi asigura de grija Sa protectoare, El Se înălța încet din mijlocul lor, atras către cer de o putere mai mare decât orice atracție pământească. Pe când Se ridica spre cer, ucenicii, înmărmuriți, urmăreau cu ochii încordați să poată prinde și cele din urmă raze de la Domnul lor care Se înălța. Un nor de slavă Îl ascunse de privirea lor; și când carul de nor al îngerilor Îl primi, veniră la ei cuvintele: „Și iată că Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului”. În același timp, veniră la ei undele celei mai dulci și mai vesele muzici cântate de corul îngerilor.” — HLL, p. 830

PRIMIT ÎN SLAVĂ

„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.” (1 Timotei 3:16)

„Tot cerul aștepta ceasul triumfal în care Isus avea să urce la Tatăl Său. Au venit îngeri pentru a-L primi pe Împăratul slavei și pentru a-L conduce în alai triumfal către cer... În timp ce urcau către Cetatea Cea Sfântă, îngerii care-L însoțeau pe Isus au strigat: „Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!” Îngerii din cetate au strigat în extaz: „Cine este acest Împărat al slavei?” Îngerii din afară au răspuns în triumf: „Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte. Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!” ... Apoi, toți îngerii L-au înconjurat pe Comandantul lor maiestuos și, cuprinși de adorarea cea mai adâncă, s-au plecat înaintea Lui și și-au aruncat cununile la picioarele Lui, și apoi au atins harpele lor de aur și, în acorduri dulci, melodioase, au umplut tot cerul cu muzică și cântece închinare Mielului care a fost înjunghiat și care trăiește în glorie și mărire.” — S.T., p. 190

VESTIND RĂSTIGNIREA

„Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.

Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.” (1 Corinteni 2:1-2)

„Totuși, după înviere, speranțele și credința lor au reînviat, iar ei au mers și L-au propovăduit pe Hristos și pe El răstignit. Ei au spus că Domnul vieții și al slavei a fost luat și răstignit de mâini nelegiuite, dar a înviat. Astfel, le-au adresat oamenilor cuvintele vieții cu o mare îndrăzneală, iar oamenii au fost foarte uimiți.” — Credința și faptele, p. 63

„Misiunea încredințată ucenicilor ne este încredințată și nouă. Și astăzi, la fel ca atunci, Mântuitorul crucificat și înviat trebuie să fie înălțat înaintea tuturor celor care sunt fără Dumnezeu și fără speranță în lume. Dumnezeu are nevoie de păstori, de învățători și de evangheliști. Slujitorii Săi trebuie să proclame solia mântuirii, mergând de la ușă la ușă. Vestea iertării prin Hristos trebuie să fie dusă la fiecare neam, la fiecare seminție, la fiecare limbă și la fiecare popor.” — S.EV., p. 29

TRĂIND PENTRU HRISTOS

„În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!” (Galateni 6:14)

„Avem un Mântuitor răstignit și înviat pe care să-l prezentăm oamenilor. Toți cei care au venit la Isus pentru iertare L-au găsit mereu gata să le ia păcatele și să le împărtășească neprihănirea. Cel care a venit la Hristos și a fost cu adevărat convertit, va dori să mântuiască sufletele care sunt departe de Hristos. Cel care îl iubește pe Dumnezeu în mod suprem și pe aproapele său ca pe sine însuși nu se poate mulțumi să nu facă nimic. El iese înainte, proclamând: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”. Pe măsură ce el vine la Hristos însuși, întregul său suflet trăiește pentru Hristos. El primește lumina și cunoștințele pe care Domnul le dă fiecărui căutător adevărat pentru a le împărtăși altora. După ce Duhul Sfânt a modelat inima credinciosului adevărat, lumina care pătrunde în inimă și în minte nu poate fi închisă; trebuie să strălucească pentru alții.” — The Review and Herald, 26 aprilie 1898

TOATE BINECUVÂNTĂRILE VIN PRIN ISUS

„Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” (Iacov 1:17)

„Cei care cugetă la îndurărilor cele mari ale lui Dumnezeu și care nu trec cu vederea darurile Sale mai mici se vor încinge cu bucurie și vor cânta Domnului în inimile lor. Binecuvântările zilnice pe care le primim din mâna lui Dumnezeu și, mai presus de toate, moartea ispășitoare a lui Isus, ca să aducă fericirea și cerul la îndemâna noastră, ar trebui să constituie tema unei continue recunoștințe. Ce milă, ce iubire nemărginită ne-a arătat Dumnezeu nouă, unor păcătoși pierduți, legându-ne de El, spre a fi pentru El o comoară deosebită! Ce sacrificiu a făcut Răscumpărătorul nostru, pentru ca noi să putem fi numiți copii ai lui Dumnezeu! Să-L laudăm pe Dumnezeu pentru fericita nădejde ce ne-a fost pusă înainte, cuprinsă în marele plan de mântuire, să-L laudăm pentru moștenirea cerească, cum și pentru bogatele Sale făgăduințe, să-L laudăm pentru că Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi.” — P.P., p. 289.

LIBERI PRIN HRISTOS

*„De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobo-
de. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.” (Galateni 4:31)*

„Libertatea noastră a fost obținută de Hristos, prin viața și moartea Sa nepătată și meritorie. Primim neprihănirea lui Hristos și prin meritele Lui ne bucurăm de libertate și ne identificăm cu El. Avem promisiunea că, dacă rămânem în El și dacă cuvintele Lui rămân în noi, putem cere ce vrem și ni se va face. Este cu adevărat posibil ca Hristos să rămână în noi, iar noi în El? Hristos spune: „Dacă rămâneți în Mine și dacă cuvintele Mele rămân în voi, veți cere ce vreți și vi se va face”. Ne-ar ispiți și ne-ar înșela El? — Nu, nicidecum.” — The Review and Herald, 29 iulie 1890

„Organismul fizic al omului se află în grija lui Dumnezeu, însă el nu este ca un ceas care este pus în funcțiune și trebuie apoi să meargă singur. ... „Voi sunteți casa lui Dumnezeu; voi sunteți clădirea lui Dumnezeu.” În Dumnezeu noi avem viața, mișcarea și ființa. Fiecare bătaie a inimii și fiecare răsuflare provin de la El, care a suflat în nările lui Adam suflarea de viață acea insuflare de la veșnic prezentul Dumnezeu, marele Eu sunt.” — L.M.M., p. 9.

HRISTOS, NĂDEJDEA SLAVEI

*„Căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”
(Coloseni 1:27)*

„Omul trebuie să-I îngăduie Domnului Hristos să locuiască înăuntrul său, Hristos — nădejdea slavei — pentru a intra în cer și astfel să ia cerul cu el. Numai Domnul Isus poate modela și schimba caracterul. Căci lipsa răbdării, a bunătății, a îngăduinței, a altruismului și a iubirii izbucnesc involuntar atunci când nu suntem în gardă, iar cuvintele necreștinești și un caracter care nu este asemenea celui al lui Hristos duce adesea la ruina sufletului.” — P.F.E., p. 279

„După cum Dumnezeu este curat în sfera Sa, la fel omul trebuie să fie curat în sfera lui. Și va fi curat dacă Hristos este format în interior, nădejdea slavei; căci el va imita viața lui Hristos și va reflecta caracterul Său.” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, p. 112

CERUL ÎNCEPE AICI!

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească. (Filipeni 4:8)

„Dacă suntem corecți cu Dumnezeu astăzi, suntem gata dacă Hristos ar trebui să vină astăzi. Ceea ce avem nevoie este Hristos în noi, nădejdea slavei. Ne dorim ca voi să aveți un dor profund și serios pentru neprihănirea lui Isus Hristos. Veșmintele voastre vechi și zdrențuite ale neprihănirii de sine nu vă vor da o intrare în Împărăția lui Dumnezeu, ci haina care este țesută în războaiele cerului — neprihănirea lui Isus Hristos — o va face. Îți va da o moștenire printre cei sfințiți.” — In Heavenly Places, p. 227

98

„Pentru ca noi să fim fideli angajamentului nostru, Hristos trebuie să fie în noi, speranța slavei. Viața de zi cu zi trebuie să devină din ce în ce mai asemănătoare cu viața lui Hristos. Trebuie să fim creștini în fapte și în adevăr. Hristos nu va avea nimic de-a face cu prefăcătoria. El îi va primi în curțile cerești numai pe cei al căror creștinism este autentic. Viețile preținșilor creștini care nu trăiesc viața lui Hristos sunt o batjocură față de religie.” — In Heavenly Places, p. 318

APRILIE

POCĂINȚĂ ȘI CONVERTIRE

*„Adevărata convertire este o schimbare radicală.
Chiar tendința minții și înclinația inimii trebuie schimbate
și viața devine iarăși nouă în Hristos.” - 4 T., p.16.*

„MORȚI ÎN GREȘELI ȘI PĂCATE”

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.” (Efeseni 2:1-2)

„Aici se vorbește despre moartea spirituală. Câți de mulți sunt cei neavertizați și, în consecință, necondamnați. Ei își duc viața, în armonie cu lumea și cu dorințele propriilor lor inimi indisciplinate și nesupuse. Ei trăiesc în plăceri și o viață lumească, și dacă boala ar veni și moartea i-ar atinge, ar fi găsiți nepregătiți.” — The Review and Herald, 31 martie 1904

„Prin păcat, am fost despărțiți de viața lui Dumnezeu. Sufletele noastre sunt paralizate. Prin noi înșine, nu suntem în stare să trăim o viață sfântă, cum nici omul neputincios nu era în stare să meargă. ... El îți spune să te ridici în sănătate și pace. Nu aștepta să simți că ești sănătos. Crede cuvântul Lui și el se va împlini. Pune voința ta de partea voinței lui Hristos. ... El va da viață sufletului „mort în greșeli.” (Efeseni 2:1). El îl va elibera pe robul prins în slăbiciune de nenorocire și de lanțurile păcatului.” — H.L.L., p. 203

TREZIȚI LA O VIAȚĂ NOUĂ

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați.” (1 Petru 2:24)

„Letargia lui Satan este ca o înmormântare asupra oamenilor. Insensibilitatea trebuie mai întâi întâmpinată și tratată. Toropeala morții trebuie străpunsă. Oamenii sunt morți în greșeli și păcate și au nevoie să fie treziți prin puterea lui Dumnezeu. Trebuie să-L predicăm pe Hristos și dragostea Lui față de omul căzut, prin faptul că El a luat natura umană și a suferit relele tratamente ale oamenilor care pretindeau a fi evlavioși. Viața Lui a fost o viață de sacrificiu de sine constant. El a fost urât, disprețuit și răstignit pe cruce. Comandantul cerului a fost Cel care a suferit astfel.” — Testimonies to Southern Africa, p. 74

„Cei care au fost morți în greșeli și păcate sunt înviați la viață spirituală. Facultățile pe care Dumnezeu le-a dat în scopuri sfinte sunt rafinate, purificate și înălțate și sunt conduse să formeze caractere după asemănarea divină. Deși și-au aplicat greșit talentele și i-au făcut să slujească păcatului, deși Hristos a fost pentru ei o piatră de poticnire și o stâncă de cădere, pentru că s-au împiedicat de cuvânt, fiind neascultători, totuși, prin atragerea iubirii Lui, ei sunt conduși în cele din urmă pe calea datoriilor.” — The Review and Herald, 26 martie 1895

RĂUL NU POATE TRONA VEȘNIC

„Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși.” (2 Timotei 3:13)

„Cruțând viața lui Cain, ucigașul, Dumnezeu a dat lumii un exemplu despre ce înseamnă să îngădui unui păcătos să trăiască, pentru a-și continua calea de nelegiuire fără frâu. Prin influența învățaturii și a exemplului lui Cain, mulțimea urmașilor lui au fost duși la păcat, până când „nelegiuirea era mare pe pământ”. — TV, p. 543

„Îndelunga Sa îngăduință cu cei răi îi încurajează pe oameni în neascultare, dar pedeapsa lor nu este mai puțin sigură și teribilă din cauză că este mult amânată. „Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit” (Isaia 28:21). Pentru Dumnezeu nostru cel milostiv, pedeapsa este un act ciudat. ... Totuși, El „nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat!” “Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău” (Exod 34:6,7; Naum 1:3). Prin lucruri grozave în neprihănire, El va reface autoritatea Legii Sale călcate în picioare.” — T.V., p. 627

DREPTATE ȘI MILĂ

„[Dumnezeu] Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!” (Exodul 34:7)

„Îndelunga răbdare pe care Dumnezeu o arată față de cei răi îi face pe oameni și mai cutezători în neascultarea lor; dar pedepsirea lor nu este mai puțin hotărâtă și nici mai puțin înspăimântătoare, chiar dacă este amânată multă vreme.” — P.P., p. 628

„Prin Hristos, oamenilor li s-a descoperit mila lui Dumnezeu; dar mila nu înlătură dreptatea. Legea descoperă atributele caracterului Său și nici o iotă sau o frântură de literă din ea nu poate fi schimbată pentru a se potrivi omului în starea sa căzută. Dumnezeu n-a schimbat Legea Sa, dar El S-a jertfit pe Sine, în Hristos, pentru răscumpărarea omului: „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” — H.L.L., p 762

TOTAL NEAJUTORAT

„Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...”
(Romani 7:22-24)

„Dacă sunteți conștienți de păcatele voastre, nu vă irosiți puterile plângându-vă de ele, ci priviți la Isus. Domnul Isus este singurul nostru Mântuitor și, deși milioane, care au nevoie să fie vindecați, vor respinge harul care le-a fost oferit, totuși nici unul dintre cei care se încred în meritele Sale nu va fi lăsat să piară. Deși suntem conștienți de starea noastră deznădăjduită fără Hristos, noi nu trebuie să fim descurajați, ci trebuie să ne bizuim pe Mântuitorul crucificat și înviat. Suflet sărman, bolnav de păcat și descurajat, privește la Isus.” — S.B., p. 48

„În parabola despre samariteanul milos, Isus a prezentat tabloul Său și al misiunii Sale. Omul a fost înșelat, rănit, jefuit și ruinat de Satan și lăsat să piară, dar Mântuitorul a avut milă de starea noastră neajutorată.” — HLL, p. 503

EL A PURTAT PĂCATELE NOASTRE

„Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli ale serviciului divin și un sanctuar pământesc.” (Evrei 9:1, BTF)

„Unul de o demnitate infinită, care era egal cu Dumnezeu, S-a smerit pe Sine pentru a putea întâlni omul în starea lui căzută și neputincioasă și să devină un Avocat în fața Tatălui în numele umanității. Isus nu Și-a declarat pur și simplu bunăvoința față de omul care piere, ci S-a smerit, luând asupra Lui natura omului.” — The Review and Herald, 17 decembrie 1895

„Parabola oii pierdute îl plasează pe om în poziția celui care este neputincios și neajutorat. Toți sunt pierduți dacă nu este transformare în caracter. Starea pierdută a oilor necesită venirea Adevăratului Păstor, pentru ca, cu orice preț pentru El însuși, să-i caute și să-i salveze pe cei care pier.” — The Sings of the Times, 15 ianuarie 1894

„Atâta timp cât ne uităm la păcatele noastre și vom vorbi despre starea noastră nefericită și vom deplânge, rănilor și vânățiile noastre vor rămâne. Atunci când ne luăm ochii de la noi înșine și îi fixăm la Mântuitorul înălțat, sufletele noastre vor găsi speranță și pace.” — Idem, 2 aprilie 1894

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16:13)

„Lucrarea Duhului Sfânt este în mod clar arătată în cuvintele Domnului Hristos: „Când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata” (Ioan 16:8). Duhul Sfânt este Acela care convinge de păcat. Dacă păcătosul răspunde influenței reînviătoare a Duhului Sfânt, el va fi adus atunci la pocăință și trezit, făcut să înțeleagă importanța ascultării de cerințele divine.” — I.F.A., p. 52

„Lucrarea Duhului Sfânt este să lumineze înțelegerea întunecată, să dizolve egoismul, să înmoaie inima împietrită, să supună pe răzvrătitul călcător de Lege și să-l salveze de influențele stricătioase ale lumii.” — 4 T., p. 441

AJUTOARE PROMISE

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” (Romani 8:26)

„Nimeni nu trebuie să ajungă la disperare datorită înclinațiilor ereditare spre rău, ci, atunci când Duhul lui Dumnezeu îl convinge de păcat, cel care a săvârșit greșeala trebuie să se pocăiască, să mărturisească păcatul și să renunțe la rău. Îngerii păzitori sunt pregătiți să îndrume sufletele cu conștiinciozitate pe căile cele drepte.” — M.C.P., vol. 1, p. 31

„Chemarea și îndreptățirea nu sunt unul și același lucru. Chemarea este atragerea celui păcătos la Hristos și este o lucrare săvârșită de Duhul Sfânt asupra inimii, convingând de păcat și invitând la pocăință.” — S.A., vol. 1, p. 389

„Făpturile cerești sunt alături de omul consacrat, iar Duhul lucrează în sufletul celui necredincios. Dumnezeu îi pune în inimă puterea de a crede, iar cel păcătos primește dovada Cuvântului Său. Prin influența plină de har a Duhului Sfânt, păcătosul este schimbat și ajunge să fie una cu Hristos în spirit și în scop.” — M.P., p. 220

ADEVĂRATA MĂRTURISIRE

„Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1:8-9)

„Mărturisirea păcatelor, public sau particular, ar trebui să fie o exprimare liberă și din toată inima. Ea nu trebuie să fie impusă păcătosului. Ea nu trebuie făcută într-un mod ușuratic și nepăsător și nici nu trebuie să fie obținută cu sila de la aceia care n-au ajuns să-și dea seama de caracterul josnic al păcatului. Mărturisirea care, însă, este o revărsare a adâncului ființei noastre găsește calea spre Dumnezeu, spre mila Sa nemăsurată. ... Adevărata mărturisire are totdeauna un caracter deosebit și recunoaște păcatul pe nume. Păcatele pot fi de o așa natură încât trebuie mărturisite numai lui Dumnezeu; pot fi din cele ce trebuie să fie mărturisite celor cărora le-am adus vătămare, sau pot avea un caracter public și deci va trebui să fie mărturisite public. Dar oricum ar fi mărturisirea, ea trebuie să fie categorică, bine definită și la subiect, recunoscând pe nume păcatele de care cel greșit s-a făcut vinovat.” — C.C.H., p. 37, 38

DEMNITATEA MĂRTURISIRII

„Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu.” (Psalmi 32:5)

„Cât de mult greșesc aceia care își imaginează că mărturisirea păcatului le va micșora demnitatea și le va slăbi influența între semenii lor. Pentru că împărtășesc această idee greșită, deși își văd greșelile, mulți nu le mărturisesc, ci mai degrabă trec cu vederea greșelile pe care le-au făcut față de alții și care le-au amărât propria viață și au umbrat viața altora. Demnitatea voastră nu va fi rănită dacă vă mărturișiți păcatele. Renunțați la această demnitate falsă. Cădeți pe Stâncă, să fiți zdrobiți, iar Hristos vă va da o demnitate adevărată și cerească.” — S.A., vol. 1, p. 326, 327

„Este mare nevoie astăzi de o astfel de pocăință și mărturisire sinceră și din inimă. Cei care nu și-au smerit sufletul înaintea lui Dumnezeu recunoscându-și vinovăția, nu au îndeplinit încă prima condiție de acceptare... Singurul motiv pentru care s-ar putea să nu avem iertarea păcatelor trecute este că nu suntem dispuși să ne smerim inimile mândre și să ne conformăm condițiilor cuvântului adevărului. ... Mărturisirea care se amestecă cu lacrimi și întristare, adică revărsarea tainică a sufletului, își găsește drumul către Dumnezeul milei infinite.”

— The Sings of the Times, 16 martie 1888

TRISTEȚE PENTRU PĂCAT

„În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea.” (2 Corinteni 7:10)

„Fără pocăință nu există mântuire. Niciun păcătos nepocăit nu poate să creadă cu toată inima și să dorească neprihănirea. Apostolul Pavel descrie pocăința ca fiind o întristare după voia lui Dumnezeu, întristare pentru păcat, care „aduce o pocăință care duce la mântuire.” (2 Corinteni 7:10). Această pocăință nu conține nimic din natura meritelor, ci pregătește inima pentru a-L primi pe Domnul Hristos ca singurul Mântuitor, unica speranță a păcătosului pierdut.” — Credința și faptele, p. 99

„Adevărata întristare pentru păcat este urmarea lucrării Duhului Sfânt. Duhul descoperă nerecunoștința inimii care L-a disprețuit și întristat pe Mântuitorul și ne aduce în pocăință la piciorul crucii. Prin fiecare păcat, Isus este rănit din nou; atunci când privim la Acela pe care noi L-am străpuns, plângem pentru păcatele care au adus chin și suferință asupra Lui. Un astfel de plâns va duce la renunțarea la păcat.” — Dumnezeu cu noi, p. 55

ÎNTRISTARE BENEFICĂ

„Mai bună este întristarea decât râsul; căci, prin întristarea feței, inima se face mai bună.” (Eclesiastul 7:3)

„Ferice cei ce plâng; căci ei vor fi mângâiați”. Pronunțând o binecuvântare asupra celor care plâng, Isus nu a intenționat să învețe că există vreo virtute în a trăi sub un nor perpetuu și nici că întristarea egoistă și reproșarea are vreun merit în sine pentru a îndepărta o singură pată de păcat. Jalea despre care vorbește Hristos este o întristare evlavioasă pentru păcat, care aduce pocăință care duce la viața veșnică.” — The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 205

„Prin întristare, Dumnezeu ne descoperă punctele slabe din caracter, pentru ca prin harul Său să ne putem înfrânge defectele. Ne sunt descoperite capitele necunoscute ale vieții noastre și ni se dă ocazia să arătăm dacă primim mustrarea și sfatul lui Dumnezeu. Când suntem aduși în încercare, nu trebuie să ne supărăm și să ne plângem. Nu trebuie să ne revoltăm și să ne smulgem de sub mâna lui Hristos. Trebuie să ne umilim sufletul în fața lui Dumnezeu.” — Dumnezeu cu noi, p. 55

NĂSCUT DIN APĂ

„Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:5)

„Suntem botezați în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, iar aceste trei mari puteri, infinite, sunt angajate în mod unit să lucreze în favoarea noastră dacă vom coopera cu ele. Suntem îngropați împreună cu Hristos în botez ca emblemă a morții Lui. Suntem ridicați din apă ca o emblemă a învierii Lui. Trebuie să trăim ca suflete nou-născute, ca să putem fi înviați în ultima mare zi. Trebuie să trăiești în noutatea vieții; pentru că ești mort și viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. „Dacă ați înviat împreună cu Hristos, căutați lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.” Aici trebuie să-ți investești comoara.” — The General Conference Bulletin, 4 aprilie 1901

„Dumnezeu ne-a deschis calea pentru a primi ajutor de la sursa întregii puteri. El și-a acceptat poporul în Cel iubit. Cei care se unesc astfel cu biserica prin botez sunt pecetluiți ca bărbați și femei născuți din nou, din apă și din Duh. Au intrat într-o nouă viață”. — Manuscript Releases, vol. 6, p. 28

FIINȚE NOI

„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.” (Coloseni 3:1)

„Tu ești botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Ai fost ridicat din apă pentru a trăi de acum înainte în noutatea vieții — pentru a trăi o viață nouă. Te-ai născut pentru Dumnezeu și ești sub sancțiunea și puterea celor trei ființe, cele mai sfinte din ceruri, care sunt capabile să te ferească de cădere. Trebuie să arăți că ești mort față de păcat; viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” — Manuscript Releases, vol. 7, p. 267

„În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt ai fost îngropat împreună cu Hristos în botez; și ai fost ridicat din apă ca să trăiești în noutatea vieții. Trebuie să ai o viață nouă. Trebuie să trăiești pentru Dumnezeu; nu trebuie să trăiești pentru tine și să te ții sub propria ta supraveghere de teamă că cineva te va atinge și te va răni.” — Sermon and Talks, vol. 1, p. 363

NĂSCUT DIN DUH

„Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am zis: 'Trebuie să vă nașteți din nou.' Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” (Ioan 3:6-8)

„Când adevărul devine un principiu dăinuitor în viață, sufletul este născut „din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”. Această naștere din nou este rezultatul primirii lui Hristos ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Când prin Duhul Sfânt adevărurile divine se întipăresc în inimă, atunci iau naștere noi concepții, iar puterile până aici adormite sunt trezite ca să conlucreze cu Dumnezeu.” — I.F.A., p. 520

„Pentru a-I sluji cum se cuvine, trebuie să fim născuți din Spiritul Divin. Aceasta va conduce la veghere. Va curăți inima, va înnoi mintea și ne va da o nouă destoinicie de a-L cunoaște și de a-L iubi pe Dumnezeu. Ne va conferi o supunere de bunăvoie față de toate cerințele Sale.” — D.H., p. 37

SCHIMBAȚI DEPLIN

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” (1 Tesaloniceni 5:23)

„Cei care sunt născuți la o viață nouă prin Duhul Sfânt, au devenit părtași naturii divine și, în toate obiceiurile și practicile lor, vor da dovadă a relației lor cu Hristos. Când oamenii care pretind că sunt creștini își păstrează toate defectele naturale de caracter și dispoziție, în ce diferă poziția lor de cea a celor din lume? Ei nu apreciază adevărul ca sfințitor și transformator. Nu s-au născut din nou.” — Maranata, p. 237

„Schimbarea inimii reprezentată de nașterea din nou poate fi realizată numai prin lucrarea eficientă a Duhului Sfânt. ... Pe măsură ce primim lumina divină și cooperăm cu inteligența cerească, suntem „născuți din nou”, eliberați de întinarea păcatului prin puterea lui Hristos.

Marea putere a Duhului Sfânt efectuează o întreagă transformare în caracterul agentului uman, făcându-l o nouă făptură în Hristos Isus... Cuvintele și acțiunile exprimă iubirea Mântuitorului. Nu există eforturi pentru cel mai înalt loc. Eul este înlăturat. Numele lui Isus este scris pe tot ce se spune și se face.” — Credința prin care trăiesc, p. 137

PACE CU DUMNEZEU

*„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.”
(Romani 5:1)*

„Păcatul ne-a distrus pacea. Cât timp eul este nesupus, nu putem găsi odihnă. Patimile cele mai mari ale inimii nu pot fi stăpânite de nicio putere omenească. În privința aceasta, suntem la fel de fără putere ca ucenicii, care nu erau în stare să liniștească furtuna ce urla. Dar Acela care a liniștit valurile Mării Galileii prin Cuvântul Său are un cuvânt aducător de pace pentru orice om. Oricât de grozavă ar fi furtuna, aceia care se îndreaptă spre Isus cu strigătul: „Doamne, mântuiește-ne” vor fi eliberați. Harul Lui, care împacă sufletul cu Dumnezeu, liniștește frământarea patimilor omenești și, în iubirea Lui, inima găsește odihnă. „A oprit furtuna, a adus liniștea și valurile s-au potolit. Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit, și Domnul i-a dus în limanul dorit.” (Psalmii 107:29-30). „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos”. — H.L.L., p. 336

ÎNDREPTĂȚIȚI DOAR PRIN MERITELE SALE

*„Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.”
(Romani 5:2)*

„După ce ne-a făcut drepti prin neprihănirea atribuită a lui Hristos, Dumnezeu ne declară drepti și ne tratează ca drepti. El ne privește ca pe copiii Săi dragi. Hristos lucrează împotriva puterii păcatului, iar acolo unde păcatul s-a înmulțit, harul s-a înmulțit mult mai mult. ...” — Credința prin care trăiesc, p. 112

„Suntem luminați de poruncile legii, dar nimeni nu poate fi îndreptățit prin ele. Cântărit și găsit cu lipsă este inscripția noastră din fire. Dar Hristos este mijlocitorul nostru și, acceptându-L ca Mântuitor, putem pretinde promisiunea: „fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos” (Romani 5:1).” — In Heavenly Places, p. 156

„Avem un Mântuitor viu. El nu se află în mormântul cel nou al lui Iosif. El a înviat și S-a înălțat la cer pentru a fi înlocuitorul și Garantul fiecărui suflet care crede.” — Credința și faptele, p. 107

„CELE VECHI S-AU DUS”

*„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă.
Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”
(2 Corinteni 5:17)*

„Aceia care devin oameni noi în Isus Hristos vor da pe față în viața lor roadele Duhului Sfânt, și anume: „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor”. (Galateni 5:22, 23). Ei nu se vor mai potrivi pe viitor plăcerilor de mai înainte, ci prin credința în Fiul lui Dumnezeu vor călca pe urmele Lui, vor reflecta caracterul Lui, curățându-se după cum El este curat. Ei găsesc plăcere în lucrurile pe care cândva le urau și urăsc ceea ce iubeau cândva. Cei îngâmfați și încrezători în sine devin blânzi și smeriți cu inima, cei ușuratici și încăpățânați devin serioși și gata să asculte. Bețivii devin abstinenți, iar desfrânații curați. Obiceiurile deșarte și extravaganta lumii păcatului sunt date la o parte. Creștinii vor căuta nu „podoaba de afară”, ci “omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit”. (1 Petru 3:3, 4)” — C.C.H., p. 58

UN NOU TRASEU

„Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” (1 Ioan 3:9)

„Prin puterea lui Hristos, bărbați și femei au sfărâmat lanțurile obiceiurilor păcătoase. Ei au renunțat la egoism. Cel profan a ajuns evlavios, bețivul, cumpătat, cel desfrânat, curat. Sufletele care au purtat asemănarea cu Satan au fost schimbate după chipul lui Dumnezeu. Această schimbare este în ea însăși minunea minunilor. O schimbare săvârșită prin Cuvânt este una din cele mai profunde taine ale Cuvântului.” — I.F.A., p. 476

„Natura veche, născută din sânge și din voința cărnii, nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu. Trebuie renunțat la vechile căi, la tendințele ereditare, la vechile obiceiuri; căci harul nu se moștenește. Nașterea din nou constă în a avea noi motive, noi gusturi, noi tendințe. Cei care sunt născuți la o viață nouă prin Duhul Sfânt, au devenit părtași naturii divine și, în toate obiceiurile și practicile lor, vor da dovadă a relației lor cu Hristos.” — Maranata, p. 237.

„Adevărata convingere a păcatului, întristarea adevărată a inimii din cauza răutății, moartea eului, depășirea zilnică a defectelor de caracter și nașterea din nou – acestea, reprezentate ca lucruri vechi, Pavel spune că trecuseră și toate lucrurile deveniseră noi....” — Our Father Cares, p. 333

NEVOIA DE CONVERTIRE

„Spune-le: ‘Pe viața Mea’, zice Domnul Dumnezeu, ‘că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască.

Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea!

Pentru ce vreți să muriți, voi, casa lui Israel?’” (Ezechiel 33:11)

„Marile probleme ale adevărului Bibliei trebuie să pătrundă în însăși inima societății, pentru a converti și transforma bărbați și femei și a le deschide ochii să vadă marea nevoie de a se pregăti pentru locașurile despre care Domnul Isus a spus că S-a dus să le pregătească pentru toți cei care îl iubesc. Când Duhul Sfânt își va face lucrarea, inimile de piatră vor deveni inimi de carne, iar Satan nu va mai lucra prin ele pentru a contracara lucrarea pe care Domnul Hristos a venit să o facă.” — S.S., p. 500

„Puterea Duhului Sfânt este necesară pentru a ne alunga necredința și atributele necreștinești. Trebuie să vedem nevoia noastră de un medic. Suntem bolnavi și nu știm. Domnul să convertească inimile lucrătorilor Săi!” — Reflecting Christ, p. 114

PROMISIUNEA IERTĂRII

„Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.” (Evrei 8:12)

„Promisiunea este că toți cei care se pocăiesc și se întorc de la păcatele lor vor fi iertați. Nimeni nu trebuie descurajat pentru că viața lor trecută a fost marcată cu manifestări inacceptabile.” — The Sings of the Times, 29 august 1892

„Pocăința, ca și iertarea, constituie darul lui Dumnezeu prin Hristos. Noi suntem convinși de păcat și simțim nevoia de iertare prin influența Duhului Sfânt. Doar cei care se pocăiesc sunt iertați, iar inima poate fi condusă la pocăință doar prin harul lui Dumnezeu. El cunoaște slăbiciunile și neputințele noastre și ne va ajuta... Dumnezeu va primi pe oricine vine la El, încrezându-se pe deplin în meritele Mântuitorului răstignit. Dragostea izvorăște în inimă. Poate nu va fi o dezlănțuire a sentimentelor, dar va fi cu siguranță pace și încredere. Fiecare povară va fi ușoară, căci jugul pe care îl impune Hristos este ușor. Datoria devine o delectare, iar sacrificiul o plăcere. Cărarea care până atunci părea învăluită în întuneric devine strălucitoare prin razele care vin de la Soarele neprihănirii. Aceasta înseamnă a umbla în lumină, după cum Hristos este lumină.” — S.B., p. 49

UMBLÂND ÎN VIAȚA NOUĂ

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” (Romani 6:3-4)

„Când creștinii se supun ceremoniei solemne a botezului, Dumnezeu înregistrează legământul pe care îl fac de a fi credincioși față de El. Acesta este un legământ al supunerii. Ei sunt botezați în Numele Tatălui și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Astfel, sunt uniți cu cele trei mari Puteri ale cerului. Ei se angajează să renunțe la lume și să respecte legile împărăției lui Dumnezeu. De aici înainte, trebuie să trăiască în înnoirea vieții. Ei nu mai urmează tradițiile oamenilor. Ei nu mai aplică metode necinstite, ci trebuie să respecte prevederile împărăției cerului. Ei trebuie să caute să-L onoreze pe Dumnezeu. Dacă vor fi credincioși față de legământul lor, li se va da harul și puterea care îi va face în stare să fie neprihăniți.” — Evanghelizare, p. 307

„Tu ești botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Ai fost ridicat din apă pentru a trăi de acum înainte în nouitatea vieții — pentru a trăi o viață nouă. Te-ai născut pentru Dumnezeu și ești sub aprobarea și puterea celor trei ființe cele mai sfinte din ceruri, care sunt capabile să te ferească de cădere.” — Manuscript Releases, vol. 7, p. 267

MEREU CRESCÂND

„Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” (Proverbe 4:18)

„Sfințirea nu este o lucrare de o clipă, de o oră sau de o zi. Este o creștere continuă în har. Noi nu știm în nicio zi cât de puternică va fi lupta noastră a doua zi. Satan trăiește și este activ și în fiecare zi noi trebuie să strigăm serios la Dumnezeu pentru ajutor și tăria de a ne împotrivi lui. Atâta timp cât domnește Satan, trebuie să ne supunem eul, trebuie să biruim ispitele care ne asediază și nu există un punct în care să spunem că ne putem opri, nu există un punct în care să putem veni și să spunem că l-am atins în mod deplin...”

Noi suntem îndemnați să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne desăvârșim sfințirea în temere de El. Pentru creștin, există o lucrare continuă. Fiecare mlădiță din butucul viei trebuie să-și extragă viața și tăria de la viță, ca să poată aduce roadă” — S.B., p. 51.

EVIDENȚELE CONVERTIRII

„Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.” (Romani 6:12-13)

„Fiecare suflet care Îl primește pe Isus ca Mântuitor personal, va dori nespus privilegiul de a-I sluji lui Dumnezeu și va căuta cu nerăbdare ocazia de a-și arăta recunoștința, consacrandu-și aptitudinile în slujba lui Dumnezeu. El va dori foarte mult să-și dovedească iubirea față de Isus și față de moștenirea răscumpărată de El. El va râvni truda, greutatea și sacrificiul. Va considera că renunțarea la sine este un privilegiu, își va lua crucea și-l va urma pe Hristos, manifestându-și astfel iubirea și credințioșia față de El. Lucrările lui sfinte și binefăcătoare vor mărturisi convertirea sa și vor da lumii dovada că nu este un creștin fals, ci un creștin adevărat, devotat.” — M.P., p. 394

CULTIVÂND BLÂNDEȚEA

„Cine urmărește neprihănirea și bunătatea, găsește viață, neprihănire și slavă.” (Proverbe 21:21)

„Dacă afecțiunile noastre sunt aduse în armonie cu Mântuitorul nostru, iar caracterele noastre sunt blânde și umile, dovedim că viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu; și vom lăsa în urma noastră o urmă strălucitoare. Politețea creștină ar trebui cultivată prin practica zilnică. Orice cuvânt rău ar trebui lăsat nespus, orice disprețuire egoistă față de fericirea celorlalți ar trebui să facă loc simpatiei și chibzuirii. Adevărata curtoazie, amestecată cu adevăr și dreptate, va face viața nu numai utilă, ci și parfumată.” — The Home Missionary, 1 iunie 1889

„Convertirea sufletelor la Dumnezeu este lucrarea cea mai mare și cea mai înaltă la care pot să ia parte făpturile omenеști. În convertirea sufletelor sunt descoperite îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, dragostea Sa nemărginită, sfințenia și puterea Sa. Fiecare convertire adevărată îi dă slavă lui Dumnezeu și îi face pe îngeri să izbucnească în cântec. „Bunătatea și credințioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.” — Evanghelizare, p. 292

O EPISTOLĂ VIE, CUNOSCUȚĂ ȘI CITITĂ

„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.”
(2 Corinteni 3:2-3)

„Ceea ce este un om are o influență mai mare decât ceea ce spune. Viața liniștită, consecventă, evlavioasă este o epistolă vie, cunoscută și citită de toți oamenii. Sfințenia nu este modelată din afară sau îmbrăcată; iradiază din interior. Dacă bunătatea, puritatea, blândețea, smerenia și integritatea locuiesc în inimă, ele vor străluci în caracter; iar un astfel de caracter este plin de putere.” — In Heavenly Places, p. 237

„Creștinul este reprezentantul lui Hristos. El trebuie să arate lumii puterea transformatoare a harului divin. El este o epistolă vie a adevărului lui Dumnezeu, cunoscută și citită de toți oamenii. Regula dată de Hristos prin care să se determine cine sunt adevărații săi urmași este: „După roadele lor îi veți cunoaște”. — The Sings of the Times, 25 martie 1886

OAMENII NE URMĂRESC

„Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!” (Matei 25:23)

„Așa-zisele lucruri mărunte ale vieții, micile acte de credință sau sacrificiu, duc să alcătuiască suma caracterului și influenței creștine. Spiritul lui Hristos manifestat acasă, pe câmp, în atelier, în biserică este cel care face pe oameni epistole vii, cunoscute și citite de toți.” — Idem, 23 februarie 1882

„Suntem urmăriți cu atenție de lume. Cuvintele și faptele noastre sunt remarcate. Creștinul este un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni. Când ne dăm seama că, fiind urmași ai lui Hristos, suntem epistole vii, citite și cunoscute de toți oamenii, vom fi mai atenți la modul în care Îl urmăm pe Hristos. Cei care nu cercetează Scripturile pentru ei înșiși își primesc impresiile despre credința și doctrinele noastre prin modul în care practicăm învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu. Poate că nu au nicio înclinație să-și studieze Bibliile, dar studiază viața celor care pretind că sunt creștini. Un creștin adevărat este un comentariu viu, care explică zi de zi adevărul așa cum este el în Isus.” — Idem, 29 noiembrie 1899

DESPĂRȚIȚI DE LUME

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:2)

„Credincioșii trebuie să fie mai întâi convertiți la ascultarea de poruncile lui Dumnezeu; apoi, ca niște copii ascultători, ei vor sluji din belșug celor suferinzi și nevoiași. Va fi dat un exemplu de adevărată lepădare de sine și sacrificiu creștin.” — The Review and Herald, 26 august 1909

„Dacă inimile lor ar fi atinse de adevăr, aceasta va duce la moarte față de lume și atunci vor lăsa deoparte panglicile, dantelele și gulerele; și dacă sunt morți față de lume, atunci râsul, batjocura și ocara necredincioșilor nu-i va afecta. Ei vor simți o dorință aprinsă de a fi despărțiți de lume, ca și Învățătorul lor. Ei nu vor mai imita mândria lumii, modele și obiceiurile ei. Obiectivul cel nobil va fi totdeauna înaintea lor, și anume să dea slavă lui Dumnezeu și să dobândească moștenirea veșnică. Această perspectivă va înăbuși tot ce este lăturalnic, de natură pământească. Dumnezeu va avea un popor aparte, deosebit de lume.” — 1 T., p. 136

ALĂTURI DE CEL CE NE IUBEȘTE

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” (Matei 16:24).

„Când citim Cuvântul lui Dumnezeu, este atât de evident că poporul Său trebuie să fie deosebit și distinct de lumea necredincioasă din jurul lor. Poziția noastră este de mare însemnătate și înfricoșătoare; pentru că trăim în timpul sfârșitului, cât este de important să imităm exemplul Domnului Hristos și să umblăm exact așa cum a umblat El... Părerile și înțelepciunea oamenilor nu trebuie să ne călăuzească sau să ne stăpânească. Acestea îndepărtează întotdeauna de cruce. Slujitorii lui Hristos nu au aici nici cămin, nici vreo comoară. Ce bine ar fi ca ei să înțeleagă că numai pentru că Domnul locuiește între noi putem trăi în pace și siguranță printre vrăjmașii noștri. Nu este privilegiul nostru să pretindem favorurile speciale ale lumii. Trebuie să consimțim să fim săraci și disprețuiți în mijlocul oamenilor, până ce lupta se va sfârși și se va obține biruința. Mădularele lui Hristos sunt chemate să iasă afară din lume și să se despărț de prietenia și spiritul lumii; tăria lor constă în faptul că sunt aleși și primiți de Dumnezeu.” — 1 T., p. 286.

CREDINCIOȘIE ÎN PĂZIREA SABATULUI

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndetnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării.” (Isaia 58:13)

„Mult mai multă sfințenie este atașată de Sabat decât îi este dată de mulți care se dau drept păzitori ai Sabatului. Domnul a fost foarte mult dezonorat de către aceia care nu au ținut Sabatul potrivit cu porunca, nici în litera, nici în spiritul ei. El cheamă la o reformă în ținerea Sabatului.” — 6 T., p. 353

„Mulți au nevoie de învățătură cu privire la felul în care să vină la adunare pentru serviciul din Sabat. Ei nu trebuie să vină înaintea lui Dumnezeu în haine obișnuite purtate în cursul săptămânii. Toți ar trebui să aibă un costum special pentru Sabat, care să fie purtat când participă la serviciul divin în casa lui Dumnezeu. În timp ce n-ar trebui să ne conformăm modei acestei lumi, noi nu trebuie să fim nepăsători cu privire la înfățișarea noastră exterioară.” — 6 T., p. 355

SABATUL PĂZIT ȘI ÎN MINTE

„Să nu scoateți din casele voastre nicio povară în ziua Sabatului și să nu faceți nicio lucrare, ci sfințiți ziua Sabatului, cum am poruncit părinților voștri.” (Ieremia 17:22)

„Cei care discută probleme de afaceri sau fac planuri în ziua Sabatului sunt priviți de Dumnezeu ca și când s-ar fi angajat realmente în afacerile respective. Pentru a păstra cu sfințenie Sabatul, trebuie să nu îngăduim nici chiar minții noastre să se ocupe de lucrurile cu caracter vremelnic. Porunca cuprinde tot ceea ce se află înăuntrul porților casei noastre. Cei ce locuiesc în familie trebuie să lase la o parte preocupările lor vremelnice în timpul orelor sacre. Toți trebuie să se unească în a-L onora pe Dumnezeu printr-o slujire de bună voie în ziua Sa cea sfântă.” — P.P., p. 307

ISPRAVNICI CREDINCIOȘI

„Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.” (1 Corinteni 4:1-2)

„Domnul va cere fiecăruia dintre slujitorii Săi să dea socoteală de isprăvnicia lui, să arate ce a câștigat cu talanții care i-au fost încredințați. Cei cărora li se dă răsplata nu-și vor atribui niciun merit pentru harnica lor negustorie; ei vor da toată slava lui Dumnezeu. Ei vorbesc despre ceea ce le-a fost dat, ca fiind „capitalul Tău”, nu al lor. Când vorbesc despre câștigul lor, ei sunt atenți să spună de unde a venit. Capitalul a fost avansat de Domnul. Ei au făcut negoț cu el, cu succes, și l-au înapoiat Dătătorului capitalul și dobânda. El le răsplătește eforturile, ca și când meritul le-ar aparține, când ei datorează totul harului și îndurării generosului Dătător.” — 2 T., p. 284

PROMISIUNI RESPECTATE

„Când un om va face o juruință Domnului sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduință, să nu-și calce cuvântul, ci să facă potrivit cu tot ce i-a ieșit din gură.” (Numeri 30:2)

„Frați și surori, dacă Domnul v-a binecuvântat cu mijloace, nu le priviți ca pe ale voastre. Considerați-le ca o încredere a lui Dumnezeu în voi și fiți sinceri și cinstiți în a plăti zecimile și darurile. Când faceți o promisiune, să fiți siguri că Dumnezeu Se așteaptă să plătiți cât mai repede posibil. Nu făgăduiți o parte Domnului și apoi însușiți-o pentru folosul vostru, ca nu cumva rugăciunile voastre să devină o urâciune pentru El. Neglijarea acestor îndatoriri clar revelate este cea care aduce întuneric asupra bisericii.” — The Review and Herald, 17 decembrie 1889

„Cei care rețin în mod egoist mijloacele date lor nu trebuie să fie surprinși dacă mâna lui Dumnezeu le risipește... Dumnezeu poate împrăștia mijloacele pe care El le-a împrumutat ispravnicilor Lui, dacă ei refuză să le folosească spre slava Sa. Am văzut că unii pot să n-aibă niciuna dintre aceste pierderi care să le reamintească de neglijarea datoriei lor, dar cauzurile lor pot să fie cu atât mai deznădăjduite.” — 2 T., p. 661

CUMPĂTARE ÎN TOATE LUCRURILE

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 10:31)

„Domnul nu dă lumină asupra reformei sănătății pentru ca aceasta să fie trecută cu vederea de către aceia care ocupă poziții de influență și autoritate. Domnul gândește și intenționează exact ceea ce spune și El trebuie să fie onorat în ceea ce spune. Urmează să fie dată lumină asupra acestor subiecte. Chestiunea dietei are nevoie de o cercetare minuțioasă, iar prescripțiile ar trebui făcute în conformitate cu principiile sănătății.” — D.H., p. 294

„Pentru a ne păstra sănătatea, este nevoie de cumpătare în toate lucrurile — cumpătare în muncă, în mâncare și băutură. Tatăl nostru ceresc ne-a trimis lumina reformei sănătății pentru a ne apăra împotriva rezelor produse de un apetit josnic, pentru ca cei care iubesc curăția și sfințenia să poată ști să întrebuițeze cu măsură lucrurile bune pe care El li le-a pus la dispoziție și pentru ca, prin punerea în practică a cumpătării în viața de toate zilele, ei să poată fi sfințiți prin adevăr.” — S.S., p. 120

LUCRĂTORI ÎMPREUNĂ CU DUMNEZEU

„Sfătuiește, de asemenea, pe tineri să fie cumpătați.” (Tit 2:6)

„Este nevoie de o mai bună înțelegere a principiilor reformei sănătății. Cumpătarea în mâncare, băutură și îmbrăcăminte este esențială. Apărătorii cumpătării ar trebui să-și plaseze standardul pe o platformă mai largă. Ei vor fi atunci lucrători împreună cu Dumnezeu. Cu fiecare iotă din influența lor, ei ar trebui să încurajeze răspândirea principiilor reformei. Lăsați apetitul să domnească în loc de principiu și întreaga mașinărie va fi implicată. Încălcarea legii fizice este o încălcare a legii lui Dumnezeu.” — Healthful Living, p. 108

„Adevărata temperanță cere ... o reformă în obiceiurile cu privire la mâncare, îmbrăcăminte și odihnă. Celor care își îngăduie apetitul nu le place să audă că a lor este decizia dacă vor fi sau nu bolnavi. Ei trebuie să se trezească și să judece de la cauză la efect, realizând că sunt autori ai bolii, din cauza ignoranței lor față de subiectul referitor la mâncare, băutură și îmbrăcăminte corespunzătoare.” — Temperanța, p. 196

RĂMÂNÂND ÎN HRISTOS

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine. (Ioan 15:4)

„O unire cu Hristos prin trăirea credinței este durabilă; orice altă legătură trebuie să piară. Hristos mai întâi ne-a ales pe noi, plătind un preț infinit pentru răscumpărarea noastră, și un credincios adevărat Îl alege pe Hristos ca primul, ultimul și cel mai bun în orice. Dar această legătură ne costă ceva. Este o legătură a dependenței totale, în care trebuie să între o ființă mândră. Toți cei ce formează această legătură trebuie să-și simtă nevoia de sângele ispășitor al lui Hristos. Trebuie să experimenteze o schimbare a inimii. Trebuie să-și subordoneze voința lor voinței lui Dumnezeu. Va fi o încleștare cu obstacole din exterior și din interior. Va fi o lucrare dureroasă de detașare de ce a fost, dar și una de atașare. Păcatul în toate formele sale — mândria, egoismul, vanitatea, caracterul lumesc — trebuie biruit dacă vrem să intrăm în comuniune cu Hristos.” — S.C.T., p. 118

ÎN LUME, DAR NU DIN LUME

„Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.” (Ioan 17:15)

„Nu există un standard mai înalt decât viața lui Hristos. Ca popor, noi trebuie să evităm pretențiile lumesti, care au făcut din bărbați și femei ceea ce sunt ei astăzi. Noi nu trebuie să copiem obiceiurile și practicile oamenilor înțelepți ai lumii cu scopul de a câștiga favoruri sau influență. Adevăratul creștinism constă în asemănarea cu Hristos. În adevăr, există o putere pe care nici o înfățișare exterioară nu o poate da și pe care nici o idee sau părere omenească nu o poate schimba sau altera.” — L.M.M., p. 160

„Poruncile date evreilor de a nu se amesteca cu păgânii nu erau mai clare sau mai explicite decât acelea care îi opresc pe creștini să se lase în voia spiritului și obiceiurilor celor nelegiuîți. Domnul Hristos ne spune: „Nu iubiți lumea (păcatul, n.tr.), nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el”. „Prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu. Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.” Urmașii Domnului Hristos trebuie să se despartă de păcătoși și să caute să vină în legătură cu ei numai atunci când li se poate face acelora bine.” — P.P., p. 458

MISIONARI ÎN CĂMIN

„Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.” (1 Timotei 5:8)

„Voi puteți fi educatori în biserica de acasă; puteți fi agenți misionari și spirituali. Tații și mamele să simtă nevoia de a fi misionari în cămin și de a păstra atmosfera de familie lipsită de influența vorbirii nepoliticoase și repezite, iar școala căminului va fi un loc unde îngerii lui Dumnezeu pot veni să binecuvânteze și să dea succes eforturilor depuse. Părinții să se unească pentru a asigura un loc de instruire zilnică pentru copiii lor, alegând ca profesor pe cineva care este apt pentru această lucrare și care, ca un serv consacrat al lui Hristos, va crește el însuși în cunoștință, pe măsură ce împarte învățătură.” — S.P., p. 160

„Puteți dovedi, printr-o îndeplinire credincioasă a lucrurilor mici, care vi se par lipsite de importanță, că aveți un adevărat spirit misionar. Bunăvoința de a face datoriile care vă revin, de a o ușura pe mama voastră, care este copleșită de poveri, vă va dovedi vrednici de a vi se încredința responsabilități mai mari.” — C.A., p. 300

RELIGIE ÎN CĂMIN

*„Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!
Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare,
nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!” (Eclesiastul 9:10)*

„Fii credincios în îndeplinirea micilor răspunderi. Fii un creștin adevărat, viu, în cămin. Lasă ca principiile creștine să-ți stăpânească inima și să-ți îndrume purtarea. Ia seama la fiecare sugestie dată de profesor, dar nu aștepta să fie necesar să ți se spună mereu ce să faci. Judecă tu însuși. Ia seama tu însuși dacă toate lucrurile din camera ta sunt curate și în rânduală, ca nimic din ce este acolo să nu fie o ofensă la adresa lui Dumnezeu, ci ca atunci când îngerii sfinți trec prin camera ta, ei să fie determinați să mai zăbovească acolo, din cauză că sunt atrași de ordinea și curățenia care domnesc. Făcându-vă datoriile cu promptitudine, plăcut și credincios, voi sunteți misionari. Voi dați mărturie despre Hristos. Voi arătați că religia lui Hristos nu vă face, în principiu și în practică, să fiți dezordonăți, bădărani, nerespectuoși față de profesorii voștri, neatenți la sfatul și îndrumarea lor. Religia Bibliei, când este practică, vă va face amabili, plini de considerație, credincioși. Voi nu veți neglija micile lucruri care trebuie aduse la îndeplinire. Adoptați-vă ca motto cuvintele lui Hristos: «Cine este credincios în lucrurile cele mici, va fi credincios și în cele mari»”. — 6 T., p. 171

„IATĂ-MĂ, TRIMITE-MĂ”

„Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!” (Isaia 6:8)

„Fiecărui om care devine părtaș al harului, Domnul îi încredințează o lucrare pentru alții. Trebuie să stăm fiecare în locul nostru, cu sarcina ce ne revine, zicând: „Iată-mă, trimite-mă.” (Isaia 6, 8.) Răspunderea stă asupra tuturor — asupra slujitorului Cuvântului, infirmierei misionare, medicului creștin, creștinului de rând, fie el comerciant sau fermier, jurist sau mecanic. Este lucrarea noastră aceea de a le descoperi oamenilor Evanghelia mântuirii lor. Orice întreprindem ar trebui să servească drept mijloc pentru atingerea acestui scop.

Aceia care primesc lucrarea ce le-a fost încredințată nu vor fi numai o binecuvântare pentru alții, ci vor fi ei înșiși binecuvântați. Conștiințiozitatea datoriei pe care o duc cu bine la îndeplinire va avea o influență directă asupra propriilor lor suflete. Cel disperat va uita de disperarea sa, cel slab va deveni puternic, cel neștiutor va deveni cunoscător și toți vor găsi un ajutor nesecat în Acela care i-a chemat.” — D.V., p. 148

RĂSPUNZÂND APELURILOR DUHULUI SFÂNT

„Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelii pusă de altul, după cum este scris: „Aceia cărora nu li se propovăduise despre El Îl vor vedea, și cei ce n-auziseră de El Îl vor cunoaște.” (Romani 15:20, 21)

„Lucrarea lui Hristos trebuie făcută. Fie ca cei care cred adevărul să se consacre lui Hristos. Acolo unde acum sunt doar câțiva angajați în lucrarea misionară, ar trebui să fie sute. Cine va simți importanța, măreția divină a chemării? Cine se va lepăda de sine? Când Mântuitorul va chema lucrători, cine va răspunde: „Iată-mă, trimite-mă?” — S.S., p. 32

„Mesajul celui de-al treilea înger este un mesaj la nivel mondial. Trebuie dus în țări străine; trebuie să fie predicat în câmpul de acasă. În metropole, orașe și sate, la drumuri și la garduri, lumina adevărului trebuie dusă. În toate aceste locuri există acei a căror minte este receptivă și ale căror inimi sunt gata să răspundă la apelurile Duhului lui Dumnezeu. Aceștia vor saluta adevărul dacă au ocazia să-l audă. Dumnezeu așteaptă ca poporul Său să le transmită mesajul Celui care a murit – Cel Drept pentru cei nedreți.” — Australasian Union Conference Record, 15 aprilie 1912

PARTICIPANȚI ACTIVI

„Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.” (Efeseni 5:19)

„Niciodată să nu nutriți gândul că puteți fi creștini și totuși să vă închideți în voi înșivă. Fiecare este o parte a marii țesături a omenirii, iar natura și calitatea experienței voastre va fi determinată mai ales de experiențele celor cu care vă însoțiți.” — 7 T., p. 190

„Fiecare trebuie să-și dea seama că are ceva de făcut pentru a face ca adunările din Sabat să fie interesante. Voi nu trebuie să vă strângeți pentru a îndeplini numai o formalitate, ci pentru a face un schimb de gânduri, pentru a povesti experiențele voastre zilnice, pentru a exprima mulțumiri, pentru a rosti sincera voastră dorință după iluminare divină; pentru a-l cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care El L-a trimis. Discuțiile purtate cu privire la Hristos vor întări sufletul pentru încercările și luptele vieții.” — 3 T., p. 362

PĂRTĂȘIE BINECUVÂNTATĂ

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:25)

„Cei care sunt din familia credinței nu trebuie să neglijeze niciodată adunarea lor; căci acesta este mijlocul rânduit de Dumnezeu de a conduce copiii Săi spre unitate, pentru ca, în dragoste și părtășie creștină, ei să se ajute, să se întărească și să se încurajeze unii pe alții...” — Înalta noastră chemare, p. 166

„Credința celor mai mulți creștini va șovăi dacă neglijează mereu să se adune împreună pentru consfătuire și rugăciune. Dacă le-ar fi imposibil să se bucure de astfel de privilegii religioase, atunci Dumnezeu ar trimite lumină direct din cer, prin îngerii Săi, spre a însufleți, a încuraja și a binecuvânta pe poporul Său risipit. Dar El nu-și propune să facă o minune spre a susține credința sfinților Săi. Lor li se cere să iubească adevărul îndeajuns spre a suporta unele mici osteneli pentru a-și asigura privilegiile și binecuvântările pe care Dumnezeu a binevoit să le acorde.” — 4 T., p. 106

23 aprilie

TREBUIE SĂ VORBESC DOAR ADEVĂRUL

„Felul vostru de vorbire să fie: ‘Da, da; nu, nu’; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.” (Matei 5:37)

„Cei ce vor să aibă înțelepciune de la Dumnezeu trebuie să devină proști în cunoașterea păcatului acestui veac pentru a deveni înțelepți. Ei ar trebui să-și închidă ochii să nu poată vedea și învăța răul, să-și astupe urechile ca nu cumva să audă ceea ce este rău și să obțină acea cunoștință care ar păta curăția gândurilor și faptelor lor. Trebuie să-și păzească limba ca nu cumva să rostească vorbe corupte și în gura lor să se găsească vicleșug.” — Îndrumarea copilului, p. 465

„Nimeni, în afară de cei care au fost biruitori prin sângele Mielului și cuvântul mărturiei lor, nu vor fi găsiți cu cei loiali și adevărați, fără pată sau zbârcitură de păcat, fără viclenie în gura lor.” — Maranata, p. 32

„Trebuie să vă pregătiți pentru acel cer curat și sfânt. Trebuie să fim găsiți fără viclenie pe buzele noastre. Aceștia sunt cei care stau înaintea tronului lui Dumnezeu. Toate aceste conversații și acțiuni ieftine și josnice trebuie lăsate deoparte.” — Sermons and Talks, vol. 2, p. 54

ROSTIND NUMAI ADEVĂRUL

„Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea și în duhul căruia nu este viclenie!” (Psalmi 32:2)

„Dacă oamenii ar putea să ia în considerare că întotdeauna există un Martor prezent pentru a auzi fiecare cuvânt pe care îl rostesc, chiar și în camera secretă, ar exista mai puține comunicări private care ar veni de pe buzele oamenilor pentru a influența mințile altora prin ideile și sugestiile lor rele care exprimă ispitele marelui înșelător.” — Hristos Biruitorul, p. 118

„În timp ce Satan își susține acuzațiile, îngeri sfinți nevăzuți, merg încoace și încolo, punând sigiliul viului Dumnezeu asupra celor credincioși. Aceștia sunt cei care stau pe muntele Sionului împreună cu Mielul având scris pe frunțile lor Numele Tatălui. Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, cântare pe care nimeni nu o poate învăța afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ: „Ei urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” — P.R., p. 591

TOVĂRĂȘII RELE ȘI TOVĂRĂȘII BUNE

*„Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.”
(1 Corinteni 15:33)*

„Tinerii creștini trebuie să aibă grijă în formarea prietenilor și alegerea tovarășilor. Băgați de seamă ca nu cumva ceea ce acum credeți că este aur curat să nu fie metal obișnuit. Tovărășiile cu lumea tind să așeze obstacole în calea slujirii voastre pentru Dumnezeu și multe suflete sunt ruinate prin legături nefericite, de afaceri sau matrimoniale, cu cei care nu pot fi înălțați și înnobilați niciodată.” — C.A., p. 44

„Creștinii care intră în societăți lumești își fac rău lor înșiși și, de asemenea, îi duc în rătăcire pe ceilalți. Cei ce se tem de Dumnezeu nu pot să-i aleagă pe cei necredincioși ca tovarăși și, în același timp, ei înșiși să nu sufere niciun prejudiciu. În societățile acestea, ei sunt aduși sub influența unor principii și obiceiuri lumești, iar prin puterea de influență a asocierii și a obiceiurilor, mintea ajunge să se conformeze din ce în ce mai mult cu standardul celor lumești. Dragostea lor față de Dumnezeu se răcește, iar ei nu mai au nicio dorință după comuniunea cu El. Ei ajung orbi din punct de vedere spiritual.” — Solii Alese vol. 2, p. 128

PRIETENI ALEȘI CU GRIJĂ

„Cine își face mulți prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.” (Proverbe 18:24)

„Examinați-vă propria inimă, judecați-vă propria cale. Luați în considerare ce relații vă faceți. Căutați tovarășia celor înțelepți sau sunteți dispuși să alegeți tovarăși lumești care nu se tem de Dumnezeu și nu ascultă de Evanghelie?” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 162

„Când oamenii sunt sub controlul lumii și nu al Duhului lui Dumnezeu, ei sunt captivi ai lui Satan și nu știm până la ce măsură îi poate conduce el în păcat. Patriarhul Iacov, inspirat de Duhul Sfânt, i-a văzut pe cei care se bucură de răutate. El a văzut care ar fi rezultatul asocierii cu ei și a exclamat: „Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor!” — The Review and Herald, 25 august 1910

„Pentru un om evlavios și pentru biserica din care face el parte, o soție lumească sau un prieten lumesc este ca un spion în tabără, care va urmări orice ocazie de a-l trăda pe slujitorul lui Hristos și de a-l expune atacurilor dușmanului.” — The Sings of the Times, 6 octombrie 1881

„IUBIȚI PE VRĂJMAȘII VOȘTRI”

„Ați auzit că s-a zis: ‘Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.’ Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.” (Matei 5:43-44)

„Noi trebuie să-i iubim pe vrăjmașii noștri cu aceeași dragoste pe care a manifestat-o Domnul Hristos față de vrăjmașii Săi, dându-și viața pentru a-i mântui. Mulți s-ar putea să spună: „Aceasta este o poruncă prea grea; pentru că eu vreau să fiu cât se poate de departe de vrăjmașii mei”. Acționând după propriile voastre înclinații, nu veți pune în aplicare principiile pe care le-a dat Mântuitorul: „Faceți bine”, spune El, „celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.” Acest pasaj al Scripturii ilustrează un aspect al desăvârșirii creștine. Pe când eram încă vrăjmași ai lui Dumnezeu, Domnul Hristos Și-a dat viața pentru noi. Noi trebuie să urmăm exemplul Său.” — L.M.M., p. 253

IUBIREA SFINȚITOARE

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” (Ioan 15:12)

„În predica de pe munte el a spus: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc; ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Lui peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.” — The Sings of the Times, 24 octombrie 1895

„Același Isus care a poruncit ca iubirea să fie principiul conducător în vechea dispensațiune, a fost care a poruncit ca iubirea să fie principiul conducător în inimile urmașilor Săi din Noul Testament. Lucrarea principiului iubirii este adevărata sfințire. Cei care umblă în lumină vor fi copii ai luminii și vor difuza lumină celor care sunt în jurul lor prin bunătate, prin afecțiune, prin dragoste neprefăcută. „Dumnezeu este dragoste; și cel ce locuiește în dragoste locuiește în Dumnezeu și Dumnezeu în el.” Dacă iubirea nu este nutrită în suflet și asta în mod continuu, Hristos nu rămâne în inimă.” — The Youth s Instructor, 8 noiembrie 1894

EVITÂND BÂRFĂ

„Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucrurile ascunse, și cu cel ce nu-și poate ține gura să nu te amesteci.” (Proverbele 20:19)

„Cei care gândesc și vorbesc de rău pe tovarășii lor de lucru, deschizând mintea la informații false și aducând blam împotriva aproapelui lor, întristează pe Duhul lui Dumnezeu și fac ca Hristos să fie batjocorit. Mă simt atât de întristată, atât de descurajată la gândul că slujitorii lui Dumnezeu sunt dispuși să asculte și să vorbească din auzite. Știu că Duhul Sfânt nu va coopera cu cei care, prin criticile lor, bănuielele lor lele și împietrirea lor, îl ajută pe Satan.” — The Review and Herald, 9 iunie 1903

„Dificultățile sunt adesea cauzate de colportorii de bârfeli, ale căror aluzii și șoapte otrăvesc mintea celor încrezători și despart astfel pe cei mai buni prieteni. Intriganții sunt ajutați în lucrarea lor rea de mulți din cei ce stau cu urechile deschise și cu o inimă rea spun: “Spuneți ... și la rândul nostru vom spune și noi!” Acest păcat nu trebuie tolerat printre urmașii lui Hristos. Niciun părinte creștin n-ar trebui să îngăduie ca bârfirea să se repete în cercul familiei sau să se facă aprecieri care îi defăimează pe membrii bisericii.” — 5 T., p. 241

OCUPAȚI CU LUCRURI MĂREȚE

„Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine.” (Coloseni 1:28-29)

„Nu ne putem permite să trăim din pleava greșelilor și metehnelor altora. Vorbirea de rău este un blestem îndoit, căzând cu mai multă greutate asupra celui ce spune decât asupra celui ce ascultă. Cel care seamănă semințele învrăjbirii și neînțelegerii culege roadele mortale în propriul său suflet. Înсуși faptul de a căuta răul în alții dezvoltă răul în cei ce privesc. Ocupându-ne de greșelile altora, suntem schimbați după chipul acesta. Înсă, privind la Isus, vorbind despre dragostea Sa și perfecțiunea caracterului Său, ne schimbăm după chipul Lui. Contemplând idealul măreț pe care l-a pus înaintea noastră, vom fi înălțați într-o atmosferă curată și sfântă — ne vom afla chiar în prezența lui Dumnezeu. Când vom fi acolo, vom reflecta o lumină care va străluci asupra tuturor celor care au legături cu noi.” — Divina vindecare, p. 492

PURITATEA MORALĂ

*„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”
(Matei 5:8)*

„Valoarea lor morală nu este determinată de posesiunile lor lumești, de proprietățile imobiliare sau de rezervele bancare. Este inima umilă și smerită pe care Dumnezeu o prețuiește. La El nu există respect pentru rangul persoanelor. Atributele pe care El le prețuiește cel mai mult sunt puritatea și iubirea, iar acestea sunt posedate doar de creștin.” — The Southern Work, p. 10

„Cei care nu vor să ajungă pradă amăgirilor lui Satan trebuie să păzească bine intrările sufletului; ei trebuie să se ferească a citi, a vedea sau a auzi ceva care ar da naștere la gânduri necurate. Minte nu trebuie lăsată să se oprească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care vrăjmașul sufletelor l-ar sugera. Inima trebuie să fie în mod credincios străjuită căci, de nu, răutățile din afară vor trezi răutățile dinăuntru și sufletul va rătăci în întuneric.” — I.F.A., p. 518

ASPIRÂND DUPĂ O VIAȚĂ CEREASCĂ

„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.” (Coloseni 3:16)

„Mare pregătire a fost făcută de Regele nostru ceresc, în casa Tatălui nostru, pentru sfinții lui Dumnezeu; și o pregătire măreață pe care trebuie să o facem pentru a obține puritatea caracterului și o potrivire morală pentru casa fericirii sfinte în care vom fi primiți dacă vom fi găsiți demni. De aceea să aspirăm după viața cerească. Retrage-ți gândurile de la lucrurile lumești; căci ți se vor toci afecțiunile și ți se va murdări sufletul. Învăță zilnic despre Cel care te-a invitat să fii blând și smerit și vei găsi odihnă pentru sufletul tău. Hristos este mângâierea și puterea noastră. Nu ni se cere să facem eforturi, sau să ne folosim gândurile, mai mult decât facem acum; ci să schimbăm cursul acestor gânduri și lucrări și să folosim cât mai multe gânduri serioase în fiecare zi cu privire la mântuirea noastră și la modul în care ne putem arăta aprobați de Dumnezeu și conversațiile noastre să fie despre slava Sa minunată și despre viața viitoare...” — R.H., 29 martie 1870.

MEREU ÎN GARDĂ!

„Sprijină umbletele mele în cărările tale să nu alunece pașii piciorului meu.” (Psalmii 17:5)

„Orice cale s-ar alege, cărarea vieții este presărată cu primejdii. Dacă lucrătorii din vreo ramură a lucrării devin nepăsători și neatenți cu privire la interesele lor veșnice, ei întâmpină o mare pierdere. Ispititorul va avea acces la ei. El va întinde curse pentru picioarele lor și îi va conduce pe cărări nesigure. Sunt în siguranță doar aceia care și-au fortificat inimile cu principii curate. Ca și David, ei se vor ruga: „Ține-mi pașii neclintiți pe cărările Tale, ca să nu mi se clatine picioarele”. Trebuie dusă o luptă continuă cu egoismul și stricăciunea inimii omenești...

Unii ar putea gândi că aceste sfaturi nu sunt necesare păzitorilor Saba-tului, însă cei cărora le sunt destinate știu despre ce vorbesc. Vă spun vouă, tinerilor, să vă feriți; căci nu puteți să faceți nimic care să fie ascuns de ochii îngerilor și ai lui Dumnezeu.” — Evanghelizare, p. 51.

PĂSTREAZĂ-TE CURAT!

*„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”
(1 Timotei 4:12)*

„A ști ce înseamnă curățenia minții, a sufletului și a trupului este o importantă parte a educației. Pavel a rezumat dezideratele posibile pentru Timotei, spunând: „Păstrează-te curat”. (1 Timotei 5:22).

Necurăția gândului, a vorbei sau a faptei nu va fi tolerată de copilul lui Dumnezeu. Cele mai bogate binecuvântări și încurajări sunt rezervate celor care biruie practicile răului și cele mai teribile pedepse îi așteaptă pe cei care își profanează trupul și-și pervertesc sufletul.” — S.P.E.E., p. 103.

„Iosif nu și-a sacrificat puritatea caracterului. Când a fost ispitit la rău, el l-a întâlnit pe ispititor și i-a spus: „Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” — S.T., 7 noiembrie 1895.

CRESCÂND ÎN HAR

„Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.”

(1 Corinteni 13:11)

„Tânărul convertit la adevăr nu trebuie să rămână întotdeauna un copil în ce privește cunoașterea spirituală. Un copil, oricât de frumos ar fi ca un copil, este un omuleț dacă nu se dezvoltă pe măsură ce anii trec. Și fiecare creștin care este într-adevăr creștin, trebuie să crească. El trebuie să crească în mod constant în înțelepciune și cunoaștere. Zi de zi, el trebuie să se apropie mai mult de statura deplină a unui om în Hristos Isus. El trebuie să avanseze într-o apreciere mai profundă a iubirii lui Dumnezeu și la o cunoaștere mai clară a voinței Sale. Dacă lumina lui nu strălucește din ce în ce mai puternic, credința lui devine slabă, iubirea lui devine firavă; și dacă nu caută și recunoaște pericolul său, el face cauzei lui Dumnezeu mai mult rău decât un necredincios declarat. Pietatea părăsește templul sufletului. Omul se întoarce neglijent de la îndatoriri și responsabilități. Prin El, Fiul lui Dumnezeu este răstignit din nou și făcut de la rușine.” — The Signs of Times, 18 septembrie 1901

CRESCÂND SPRE MÂNTUIRE

„Și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire.” (1 Petru 2:2)

„Trăim într-o epocă a îndoielii. Viața creștină a fost devalorizată de necredință. Chiar și cei care pretind că urmăresc întoarcerea Domnului lor nu sunt toți fideli principiilor. Adevărul poate fi predat cu atât de puțină viață, atât de rece și fără inimă, încât să fie făcut fără efect. Dacă membrii bisericii nu se trezesc și se pocăiesc și nu se consacră lui Dumnezeu, influența lor va face mai mult rău decât bine necredincioșilor...

„Dumnezeu ne cheamă să ne apropiem de El. În timp ce facem aceasta, ne împotrivim diavolului, iar el fuge de noi...

Înainte de a putea intra în curțile cerești, trebuie să fim rafinați, purificați, înălțați și înnobilați. Pentru a păstra puritatea pe care o cere Dumnezeu, adevărul trebuie adus în contact permanent cu mintea și inima. Dumnezeu cheamă pe poporul Său să umble cu El, așa cum a făcut Enoh. Studiați Cuvântul Său, dacă doriți ca Hristos să locuiască în voi, sângele de viață al sufletului.” — Idem.

CREȘTINI ACTIVI

„Pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu.” (Coloseni 1:10)

„Singura modalitate de a crește în har este să facem cu interes însăși lucrarea pe care Hristos ne-a poruncit să o facem, — angajați cu interes în măsura capacității noastre de a-i ajuta și de a binecuvânta pe cei care au nevoie de ajutorul pe care le putem oferi. Acesta este singurul mod în care putem crește în har și în cunoașterea lui Isus Hristos. Creștini care cresc în mod constant în seriozitate, în zel, în înflăcărare, în dragoste — astfel de creștini nu vor da niciodată înapoi. Ei se vor identifica din ce în ce mai mult cu Salvatorul în toate aspectele. Ei vor fi părtași naturii divine, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă. Înțelepciunea lor va crește, capacitatea lor de a lucra [va spori]. Ei par să înțeleagă cele mai mari planuri. Ei sunt gata să se angajeze în cele mai solicitante întreprinderi și nu vor da loc la lenevire; se vor găsi loc stagnerii.”
— Review and Herald, 7 iunie 1887.

PUTEM FI ÎN SIGURANȚĂ

*„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”
(1 Petru 1:5)*

„Puterea răului este atât de identificată cu natura umană, încât niciun om nu poate birui, decât dacă se unește cu Hristos. Prin această unire primim putere morală și spirituală. Dacă avem spiritul lui Hristos, vom face roade ale neprihăririi, roade ce vor onora și binecuvânta pe oameni și vor gloriga pe Dumnezeu.

Tatăl este vierul. În mod iscusit și plin de milă, El curăță fiecare mlădiță purtătoare de roade. Aceia care împărtășesc acum suferințele Domnului Hristos, reproșul și rușinea, vor fi părtași ai slavei Sale în viitor. Lui „nu-I este rușine să-i numească frați”. Îngerii Săi le slujesc. La a doua Sa venire, va fi ca Fiu al omului, identificându-Se astfel cu omenirea chiar în slava Sa.” — 5 T., p. 230.

MAI

CREDE ÎN PROFETII SĂI

*„Acesta e un privilegiu minunat
de a fi în stare să înțelegi voia lui Dumnezeu,
așa cum e descoperită în cuvântul sigur al profeției.”*

- 9 T., p. 19.

FAȚĂ-N FAȚĂ CU DUMNEZEU

„Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu care umbla prin grădină în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s-au ascuns de fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” ” (Geneza 3:8-9)

„Cei doi [Adam și Eva] care alcătuiau perechea cea sfântă, nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și învățăcei, primind învățături din partea Atotînteleptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nicio perdea despărțitoare între ei. Erau plini de vigoarea ce venea de la pomul vieții și puterea lor intelectuală nu era decât cu puțin mai prejos de aceea a îngerilor.” — Patriarhi și profeți, p. 50.

„Cei cu inima curată Îl văd pe Dumnezeu într-o relație nouă și afectuoasă, ca Răscumpărător al lor; și în timp ce ei discern puritatea și frumusețea caracterului Său, ei tânjesc să reflecte imaginea Lui. Ei Îl văd ca pe un Tată care dorește să îmbrățișeze un fiu care se pocăiește, iar inimile lor sunt pline de bucurie nespusă și plină de slavă....” — Maranatha, 21 martie.

PUTEM COMUNICA CU DUMNEZEU

„Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.” (Psalmi 145:18)

„Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov și Moise au înțeles Evanghelia. Ei au așteptat mântuirea prin Înlocuitorul și Garantul omenirii. Acești oameni sfinți din vechime aveau comuniune cu Mântuitorul care urma să vină în lumea noastră, în corp omenesc; iar unii dintre ei au vorbit cu Hristos și cu îngerii cerului față către față.” — Patriarhi și profeți, p. 366

„Eu nu aștept să fiu fericită abia la capătul drumului; sunt fericită atâta timp cât merg înainte. Privesc spre Isus și nu iau în considerare faptul că trec prin încercări și suferințe. Locurile periculoase și grele sunt tocmai acelea în care El este mai mult ca oricând alături de noi, iar noi putem să comunicăm cu El, putem așeza asupra Purtătorului de poveri toate greutățile noastre și putem spune: „Iată, Doamne, eu nu mai pot continua să duc aceste poveri”. Apoi, El ne răspunde: „Jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”. Credeți lucrul acesta? Eu l-am experimentat. Îl iubesc pe Isus; Îl iubesc. Văd în El un farmec neasemuit. Și doresc să-L laud în Împărăția lui Dumnezeu.” — Minte, caracter, personalitate, vol. 2, p. 556.

PURTĂTORII DE CUVÂNT AI CELUI PREAÎNALT

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.” (Apocalipsa 22:16)

„Isus le-a dezvăluit oamenilor importanța reală a Scripturilor și le-a revelat semnificația cuvintelor pe care sfinții oameni ai lui Dumnezeu le-au scris când au fost mânați de Duhul Sfânt. Profeții au dorit să vadă ziua lui Hristos și au cercetat ce înseamnă Duhul lui Hristos care era în ei.” — R.H., 2 iunie 1896.

„Isus spune numai cuvinte de adevăr curat și dreptate. El a fost cel care i-a inspirat pe profeți și pe oamenii sfinți din vechime și ei au vorbit când au fost mânați de Duhul Sfânt.” — R.H., 16 martie 1911.

„Auzim avertismentele profeților în timp ce ei privesc de-a lungul veacurilor și dezvăluie scene care vor avea loc până la sfârșitul timpului. Și pe măsură ce vedem evenimentele pe care le-au prezis ei, întâmplându-se așa cum au prezis ei, suntem aduși într-o simpatie mai strânsă cu acești oameni ai lui Dumnezeu, care au vorbit când erau mișcați de Duhul Sfânt.” — The Signs of the Times, 3 iunie 1886.

CHEMAȚI SĂ CREDEM PROFEȚIILE

*„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”
(Apocalipsa 1:3)*

„Deși nu toți suntem chemați să profetizăm, totuși suntem chemați să credem profețiile și să conlucrăm cu Dumnezeu pentru a lumina și alte minți. Acesta este lucrul pe care încercăm să-l facem.” — Solii Alese, vol. 2, p. 114.

„Trebuie studiate profețiile, iar viața Domnului Hristos comparată cu scrierile profeților. El Se identifică cu profețiile, declarând iar și iar: ele au scris despre Mine; ele au mărturisit despre Mine. Biblia este singura carte care oferă o descriere pozitivă a lui Isus Hristos; și dacă toți oamenii ar studia-o, considerând-o manualul de căpătâi, și ar împlini cele scrise în ea, niciun suflet nu ar fi pierdut.” — Principii fundamentale ale educației creștine, p. 382

UȘA ÎNTREDESCHISĂ

„Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul omului.” (Ioan 1:51)

„Din cauza încălcării legii lui Dumnezeu, acest pământ a fost rupt de continentul ceresc. Comunicarea a încetat între om și Creator; dar calea este deschisă pentru ca omenirea să se întoarcă la casa Tatălui. Isus este „calea, adevărul și viața”. Ușa cerului a fost lăsată întredeschisă, iar splendoarea tronului lui Dumnezeu strălucește în inimile celor care Îl iubesc, deși locuiesc pe un pământ blestemat de păcat.” — Minha consagracao hoje, p. 260.

„Canalul de comunicare dintre Pământ și Cer trebuie menținut liber de orice obstrucție pentru ca sufletul să primească de la Hristos o sursă de apă vie.” — Olhando para o alto, p. 174

PRIN HRISTOS COMUNICAREA ESTE POSIBILĂ

„El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.” (Efeseni 2:17)

„Prin căderea sa în păcat, omul s-a înstrăinat de Dumnezeu, iar pământul a fost despărțit de cer. Peste prăpastia aceasta despărțitoare nu poate exista niciun mijloc de comunicare. Dar prin Domnul Hristos pământul este iarăși pus în legătură cu cerul. Prin meritele Sale, Domnul Hristos a făcut un pod de legătură peste prăpastia făcută de păcat, astfel încât îngerii slujitori să intre din nou în relație cu oamenii. Domnul Hristos este Acela care leagă pe omul căzut, în slăbiciunea și neputința sa, de Izvorul puterii infinite.” — Calea către Hristos, p. 20.

„S-a oferit o cale prin care comunicarea dintre Cer și sufletele noastre poate fi liberă și deschisă. Este privilegiul nostru să avem lumina cerului asupra noastră. Lumina slavei lui Dumnezeu, care strălucește în fața lui Isus Hristos, poate să strălucească asupra noastră.” — The Warchman, 10 martie 1908.

CUVÂNTUL VIEȚII

„Căutați în cartea Domnului și citiți! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una, nici alta nu vor da greș. Căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticiuni.” (Isaia 34:16)

„Este de o foarte mare importanță ca fiecare om să studieze Scripturile, în lumina lecțiilor lui Hristos, ca să poată înțelege în cine sunt concentrate speranțele sale pentru viața veșnică. Biblia ar fi trebuit să fie întotdeauna considerată ca cel mai mare și măreț manual de studiu, care s-a coborât jos la noi, din ceruri, ca fiind cuvântul vieții. Oare această carte, care ne spune ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți, să fie uitată într-un colț, în timp ce materialele omenești să fie înălțate și considerate ca având o deosebită valoare pentru educație? Cunoștința autentică de care au nevoie copiii și tinerii pentru a fi utili în această viață se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu.” — F.E.C. p. 384.

MAI MULT DECÂT O SIMPLĂ LECTURARE

„Nu este cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?” (Ieremia 23:29)

„Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie întrețesut cu caracterul viu al acelor care îl cred. Singura credință vitală este aceea care primește și asimilează adevărul, până când devine o parte a ființei și a motivului puterii, vieții și acțiunii. Isus este numit Cuvântul lui Dumnezeu. El a acceptat legea Tatălui Său, a împlinit principiile ei binefăcătoare asupra inimii... Urmașii Domnului Hristos trebuie să fie părtași ai experienței Sale. Ei trebuie făcuți asemenea Lui prin puterea lui Hristos și să reflecte atributele divine.” — 5 T. p. 576.

UN SCUT PROTECTOR

*„Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, cuvântul Domnului este încercat:
El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.” (Psalmi 18:30)*

„Credința în Cuvântul lui Dumnezeu, studiat cu rugăciune și pus în practică, va constitui scutul nostru față de puterea lui Satan și ne va face să ieșim biruitori prin sângele lui Hristos.” — 1 T. p. 302

„Studiați Cuvântul lui Dumnezeu cu multă rugăciune! Acest Cuvânt prezintă înaintea voastră legea lui Dumnezeu și viața Domnului Hristos, marile principii ale sfințirii, fără de care „nimeni nu va vedea pe Dumnezeu” (Evrei 12:14). Cuvântul lui Dumnezeu convinge de păcat; el descoperă în mod clar calea mântuirii. Dați-i ascultare, căci este vocea lui Dumnezeu care vorbește inimii voastre!” — C.C.H. p. 35.

TRĂIND PRIN CUVÂNT

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4:4)

„Poporul lui Dumnezeu, învățat prin inspirația adevărului și condus printr-o conștiință bună să trăiască prin fiecare cuvânt care vine de la Dumnezeu, va socoti Legea Sa, scrisă în inimile lor, ca singura autoritate pe care o pot recunoaște și căreia pot consimți să i se supună. Înțelepciunea și autoritatea Legii divine sunt supreme.” — 1 T. 361.

„Energia creatoare, care a chemat lumile la viață, există în Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt oferă putere; naște viață. Fiecare poruncă este o făgăduință; acceptată de către voință, primită în suflet, aduce cu ea viața Celui Infinit. Transformă firea și reface sufletul după chipul lui Dumnezeu.” — Educația, p. 126.

SFINȚIȚI PRIN CUVÂNT

*„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”
(Ioan 17:17)*

„Sfintele Scripturi sunt principalul mijloc folosit în lucrarea de transformare a caracterului. Domnul Hristos se ruga: „Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul”. Dacă este cercetat și trăit, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează asupra inimii, supunând orice trăsătură de caracter nesfințită. Duhul Sfânt vine să convingă de păcat, iar credința care ia naștere în inimă lucrează prin dragostea lui Hristos, făcându-ne după chipul Său la corp, suflet și spirit. Atunci Dumnezeu ne poate folosi ca să facem voia Sa. Puterea ce ne-a fost dată lucrează dinăuntru în afară, făcându-ne în stare să facem cunoscut și altora adevărul ce ne-a fost împărtășit.” — Parabile, p. 100.

O CĂLĂUZĂ SIGURĂ

*„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele
și o lumină pe cărarea mea.” (Psalmi 119:105)*

„Cum poți ști că ești acceptat de Dumnezeu? Studiază Cuvântul Său cu rugăciune. Nu-l lăsa deoparte pentru nici o altă carte. Această Carte convinge de păcat. Ea descoperă clar calea mântuirii. Aduce perspectiva unei răsplătiri strălucite și glorioase. Îți descoperă un Mântuitor desăvârșit și te învață că doar prin harul Său nemărginit poți aștepta mântuirea.

Nu neglija rugăciunea personală, căci aceasta este religia sufletului. Roagă-te cât poți de serios, de arzător, pentru viața veșnică, deoarece aceasta este în joc. Stai înaintea Domnului până când înăuntrul tău ia naștere un dor de nedescris după mântuire și obții dovada scumpă a iertării păcatului.” 1 T. p. 163.

CA SĂ AI IZBÂNDĂ

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.” (Iosua 1:8).

„Studiați Cuvântul lui Dumnezeu cu multă rugăciune! Acest Cuvânt prezintă înaintea voastră legea lui Dumnezeu și viața Domnului Hristos, marile principii ale sfințirii, fără de care “nimeni nu va vedea pe Dumnezeu” (Evrei 12:14). Cuvântul lui Dumnezeu convinge de păcat; el descoperă în mod clar calea mântuirii. Dați-i ascultare, căci este vocea lui Dumnezeu care vorbește inimii voastre!” — C.C.H. p. 35.

„Rugăciunea este mijlocul rânduit de cer pentru a avea izbândă în lupta cu păcatul și pentru dezvoltarea caracterului creștin. Influența divină, care vine ca răspuns la rugăciunea credinței, va împlini în sufletul celui care se roagă tot ce a cerut el. Noi putem cere: iertarea păcatului, Duhul Sfânt, o fire asemenea lui Hristos, înțelepciune și tărie pentru a face lucrarea Sa și orice dar pe care El l-a promis, și făgăduința este: „Veți primi”. — I.F.A., p. 564.

CUVÂNTUL PRIMIT ÎN ÎNTREGIME

„Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.” (Iacov 2:10)

„Nu printr-un singur cuvânt, nu prin multe cuvinte, ci prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu vor trăi oamenii. Voi nu puteți nesocoti nici chiar un singur cuvânt, o singură poruncă sau dispoziție pe care El a dat-o, oricât de neînsemnată, de neglijabilă vi s-ar părea, și totuși să fiți în siguranță... Deci, oricine va călca cu bună știință o poruncă nu va putea să țină vreuna din ele în spirit și adevăr. Poate pretinde că, cu excepția a ceea ce el consideră a fi o mică deviere, le păstrează pe toate; și totuși, dacă el calcă una singură de bunăvoie, se face vinovat de toate.” — 5 T. p. 434.

ÎMPLININD NEPRIHĂNIREA

*„Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți,
căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.” (Leviticul 20:7)*

„Hristos, Cuvântul, descoperirea lui Dumnezeu — manifestarea caracterului Său, a Legii Sale, a iubirii Sale, a vieții Sale — este singura temelie pe care putem clădi un caracter durabil. Noi clădim pe Hristos, dacă ascultăm de Cuvântul Său. Nu este neprihănit cel care are doar plăcere de neprihănire, ci acela care împlinește neprihănirea. Sfințenia nu este numai o răpire sufletească; ea este rezultatul supunerii noastre față de Dumnezeu; ea înseamnă a face voia Tatălui nostru ceresc.” — Cugetări, p. 149.

„Acolo unde este nu numai credință în Cuvântul lui Dumnezeu, ci și o supunere a voinței noastre lui Dumnezeu, acolo unde inima este consacrată Lui, iar simțămintele îi aparțin, acolo este credință: o credință care lucrează prin iubire și care curățește ființa. Prin această credință inima este înnoită după chipul lui Dumnezeu. Iar inima care, în starea ei nereînnoită, nu se supunea legii lui Dumnezeu și nici nu se putea supune acum își găsește plăcerea în preceptele ei sfinte, exclamând împreună cu psalmistul: „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea” — C.C.H. p. 63.

ELIBERAȚI PRIN CUVÂNT

„Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii.” (Efeseni 6:14)

„Adesea, în providența Sa, Domnul a exprimat cu claritate că nimic nu-l poate elibera pe om din păcat și nimic nu-l poate păzi de nelegiuire, în afară de adevărul descoperit, Cuvântul lui Dumnezeu. Acel Cuvânt care arată vinovăția păcatului are putere asupra inimii omenești pentru a-l face pe om să fie drept și pentru a-l păstra așa. Domnul a spus că acest Cuvânt trebuie să fie studiat și respectat și să fie aplicat în viața de zi cu zi. Cuvântul este la fel de neschimbător cum este caracterul lui Dumnezeu — același ieri, azi și în veșnicie.” — M.P., p. 80.

„Biblia este arsenalul unde ne putem echipa pentru luptă. Coapsele noastre trebuie încinse cu adevărul. Platoșa noastră trebuie să fie neprihănirea. Scutul credinței trebuie să-l avem în mână, iar coiful mântuirii pe fruntea noastră; și cu sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu, noi trebuie să ne croim drum printre piedicile și încurcăturile păcatului.” — I.F.A., p. 502.

MAI MULT ZEL!

*„Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde, așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.”
(Evrei 6:11, 12)*

„Ne apropiem de timpuri furtunoase și dorim să studiem adevărata temelie a credinței noastre. Avem nevoie să cercetăm cartea Legii, spre a vedea dacă titlul nostru la moștenirea nepieritoare este fără pată... Se fac mișcări pentru a înrobi conștiința aceluia care vor fi credincioși lui Dumnezeu... Fiecare suflet va fi probat... Fiecare poziție a credinței noastre va fi cercetată; și dacă nu suntem cercetători scrupuloși ai Bibliei, înțelepciunea marilor oameni ai lumii ne va duce pe calea pierzării...

Întinericul acoperă pământul și negură mare popoarele. Și oare poporul lui Dumnezeu să fie adormit în astfel de timpuri? Oare acei care au adevărul să doarmă ca și când ar fi paralizați? Necedincioșii declară că, dacă ei ar crede ceea ce mărturisesc creștinii, ar fi mult mai zeloși decât sunt aceștia. Dacă noi credem că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape, atunci „ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă?” — 5 T. p. 546.

O APĂRARE SIGURĂ

„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” (1 Petru 1:5)

„Chiar în fața noastră este „ceasul încercării care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe toți locuitorii pământului” (Apoc. 3:10). Toți aceia a căror credință nu este întemeiată puternic pe Cuvântul lui Dumnezeu vor fi amăgiți și învinși... Aceia care caută cu stăruință cunoașterea adevărului și se luptă să-și curețe sufletul prin ascultare, făcând astfel tot ce pot pentru a se pregăti în vederea luptei, vor găsi în Dumnezeu adevărului o apărare sigură. „Fiindcă ai păzit Cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu” este făgăduința Mântuitorului. El i-ar trimite mai degrabă pe toți îngerii din cer să păzească pe poporul Său decât să lase un singur suflet care se încrede în El să fie biruit de Satan.” — T.V. p. 560.

MĂRTURIA LUI ISUS

„Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.” (Faptele apostolilor 10:43)

„Mărturiile nu trebuie să slăbească Cuvântul lui Dumnezeu, ci să-l înalțe și să atragă mințile către el, pentru ca frumoasa simplitate a adevărului să impresioneze pe toți.” — Credința prin care trăiesc, p. 295.

„Am luat prețioasa Biblie și am înconjurat-o cu mai multe Mărturii pentru Biserică... Aici, am spus, sunt întâlnite cazurile a aproape tuturor. Păcatele pe care trebuie să le evite sunt evidențiate. Sfatul pe care și-l doresc poate fi găsit aici, dat pentru alte cazuri situate similar cu ei înșiși. Dumnezeu a fost încântat să vă dea rând pe rând, precept după precept. Dar nu sunteți mulți dintre voi care știu cu adevărat ce este conținut în Mărturii. Nu ești familiarizat cu Scripturile. Dacă ai fi făcut din Cuvântul lui Dumnezeu studiul tău, cu dorința de a atinge standardul Bibliei și de a atinge perfecțiunea creștină, nu ai fi avut nevoie de Mărturii...” — Credința prin care trăiesc, p. 295.

ADEVĂR DETALIIAT

„Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.” (Psalmi 86:11)

„Domnul intenționează să vă avertizeze, să vă mustre, să vă sfătuiască prin mărturiile date și să vă impresioneze mintea cu importanța adevărului Cuvântului Său. Mărturiile scrise nu trebuie să dea o lumină nouă, ci să imprime viu în inimă adevărurile inspirației deja revelate. Datoria omului față de Dumnezeu și față de semenii săi a fost specificată în mod distinct în Cuvântul lui Dumnezeu; dar puțini dintre voi sunteți ascultători de lumina dată. Nu este vorba de un adevăr suplimentar; dar Dumnezeu, prin Mărturii, a simplificat marile adevăruri deja date și, în felul Său ales, le-a adus înaintea oamenilor pentru a trezi și a impresiona mintea cu ele, pentru ca toți să rămână fără scuză.” — Credința prin care trăiesc, p. 295.

„Dacă le ignorăm [avertismentele din Mărturii], ce scuză putem oferi?” — Idem, p. 295.

CUVÂNTUL CARE NE SALVEAZĂ

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3:16, 17)

„În Cuvântul Său, Dumnezeu a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie primite ca o descoperire autoritară, infailibilă a voinței Sale. Ele sunt măsura caracterului, descoperitorul doctrinelor și dovada experienței...

Cu toate acestea, faptul că Dumnezeu a descoperit voia Sa oamenilor prin Cuvântul Său n-a făcut inutilă prezența și călăuzirea continuă a Duhului Sfânt. Din contră, Duhul a fost făgăduit de Mântuitorul nostru ca să descopere Cuvântul slujitorilor Săi, să lumineze și să aplice învățăturile Lui. Și pentru că Duhul lui Dumnezeu a fost Acela care a inspirat Biblia, este cu neputință ca învățătura Duhului să fie vreodată contrară a celeia a Cuvântului.” — Tragedia Veacurilor, p. 7

IZVOR DE VIAȚĂ

„Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică.” (Ioan 4:14)

„Când recunoaștem desăvârșirea caracterului Mântuitorului nostru, vom dori să fim cu totul schimbați și reînnoiți după chipul curăției Sale. Cu cât Îl cunoaștem mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai înalt va fi idealul nostru în ce privește caracterul și cu atât mai serioasă dorința noastră de a ne asemena cu El. Când sufletul se prinde de Dumnezeu, un element divin se unește cu cel omenesc, și inima doritoare poate să zică: „Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la Dumnezeu îmi vine nădejdea.”

„Cuvintele lui Dumnezeu sunt izvoarele vieții. Dacă veți căuta aceste izvoare de apă vie, veți fi aduși, prin Duhul Sfânt, în comuniune cu Hristos. Adevăruri foarte cunoscute vor fi înfățișate într-o lumină nouă; texte din Scriptură vă vor izbi privirile cu un nou înțeles, ca un fulger de lumină; veți vedea legătura altor adevăruri ale lucrării de mântuire și atunci veți ști că Hristos vă conduce; un Învățător divin este alături de voi.” — Cugetări, p. 20.

BISERICA RĂMĂȘITEI

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17)

„Ioan descoperitorul, privind de-a lungul veacurilor până la încheierea timpului, a declarat: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos”. Unii dintre cei care trăiesc astăzi pe pământ vor vedea împlinindu-se aceste cuvinte. Același spirit, care în veacurile trecute i-a condus pe oameni să prigonească biserica cea adevărată, va conduce în viitor la manifestarea unei atitudini asemănătoare față de aceia care își păstrează credințioșia față de Dumnezeu. Chiar acum se fac pregătiri pentru această ultimă mare luptă. {PR 602.3}

„Cei care iubesc și păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt cei mai de testabili pentru sinagoga lui Satan, iar puterile răului își vor manifesta ura față de ei în cea mai mare măsură posibilă.” — Comentarii Biblice, vol. 7, p. 974

PRIGONIȚI, DAR NU PĂRĂȘIȚI

*„...prigoniți, dar nu părășiți; trântiți jos, dar nu omorâți.”
(2 Corinteni 4:9)*

„Biserica rămășiței va trece prin mari încercări și necazuri. Aceia care țin poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus vor simți mânia balaurului și a oștirii lui. Satan consideră pe locuitorii pământului ca fiind supușii lui, el obținând controlul asupra bisericilor apostate; dar iată o mică grupă care se opune și rezistă supremației lui. Dacă ar putea să-i șteargă de pe fața pământului, atunci triumful lui ar fi deplin. După cum a influențat națiunile păgâne să nimicească pe Israel, tot astfel, în viitorul apropiat, el va ridica puterile nelegiuite ale pământului pentru a nimici pe poporul lui Dumnezeu. Tuturor li se va cere să dea ascultare decretelor omeneste pentru violarea legii divine. Aceia care vor rămâne credincioși lui Dumnezeu și datoriei față de El vor fi amenințați și proscriși. Ei vor fi „dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri”. Singura lor nădejde este în mila lui Dumnezeu; singurul lor refugiu va fi rugăciunea.” — 5 T., p. 472.

CHIAR CU PREȚUL PERSECUȚIEI

„De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți.” (2 Timotei 3:12)

„Primul lucru consemnat în istoria biblică după căderea în păcat, a fost persecutarea lui Abel. Și ultimul lucru din profeția Scripturii este persecuția împotriva celor care refuză să primească semnul fiarei. Ar trebui să fim ultimul popor de pe pământ care să se complacă în cea mai mică măsură spiritului persecuției împotriva celor care duc mesajul lui Dumnezeu lumii...

O evlavie pasivă nu este soluția pentru vremurile acestea. Manifestați pasivitate acolo unde este nevoie, în răbdare, bunătate și îngăduință. Dar trebuie să purtăm un mesaj hotărât de avertizare către lume. Prințul Păcii și-a anunțat astfel lucrarea: „Nu am venit să trimit pace [pe pământ], ci o sabie”. Răul trebuie atacat; falsitatea și eroarea trebuie făcute să apară în adevăratul lor caracter; păcatul trebuie denunțat; iar mărturia fiecărui credincios în adevăr trebuie să fie ca una. Toate micile voastre diferențe, care trezesc spiritul de luptă între frați și surori, sunt unelte ale lui Satan pentru a distrage mințile de marea și înfricoșătoarea problemă care ne este în față.” — Hristos Biruitorul, 15 decembrie.

PARADOXUL SUFERINȚEI PLĂCUTE

„Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5:10)

„Când oamenii caută să fie în armonie cu Dumnezeu, vor vedea că rușinea crucii n-a încetat. Domniile, puterile și spiritele rele din locurile cerești se ridică la luptă împotriva tuturor acelor care dau ascultare legii cerului. De aceea, departe de a le produce mâhnire, prigoana trebuie să aducă bucurie ucenicilor lui Hristos, pentru că aceasta este o dovadă că ei merg pe urmele Maestrului lor.

Este adevărat că Domnul n-a făgăduit poporului Său scutire de încercări și greutăți, dar El a făgăduit ceva ce e cu mult mai de preț. El a zis: „Și puterea ta să țină cât zilele tale”. „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Dacă sunteți chemați să treceți prin cuptorul de foc din pricina Numelui Său, Isus va fi alături de voi, așa cum a fost și cu cei trei credincioși din Babilon. Aceia care Îl iubesc pe Răscumpărătorul lor se vor bucura de fiecare ocazie de a lua parte împreună cu El la umilire și ocară. Iubirea pe care o au față de Domnul lor face ca suferința pentru Numele Lui să fie dulce.” — Cugetări, p. 30.

STUDIAȚI MĂRTURIIILE!

„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.” (2 Petru 1:19)

„Dacă ideile preconceptuate sau opiniile personale ale unora sunt contrazise, fiind mustrate de mărturii, ei simt imediat răspunderea de a-și prezenta explicit poziția pentru a face deosebire între mărturii, definind ce anume constituie gândirea omenească a lui Ellen White și ce anume este cuvântul venit din partea Domnului. Tot ce susține ideile lor îndrăgite este de inspirație divină, iar mărturiile care corectează ideile lor false sunt omenești, sunt opiniile lui Ellen White. Ei anulează efectul sfaturilor lui Dumnezeu prin tradiția lor.” — Solii alese vol. 3, p. 34

„Sunt îndemnată să le spun bisericilor noastre: Studiați Mărturiile! Ele sunt scrise pentru avertizarea și încurajarea noastră, a acelor peste care va veni sfârșitul lumii. Dacă nu vor studia soliile acestea care le sunt trimise din când în când, cei ce alcătuiesc poporul lui Dumnezeu vor fi vinovați de respingerea luminii. Dumnezeu îi trimite poporului Său învățături, puțin aici, puțin acolo. Ascultați învățătura, urmați lumina! Domnul este supărat pe cei din poporul Său, din cauză că în trecut nu au ascultat învățăturile Sale și nu au urmat călăuzirea Sa.” — Idem, p. 358.

PERICOLUL REFUZĂRII LUMINII

„Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.” (Ioan 3:19)

„Nu este ceva nou ca un om să fie înșelat de arhivăjmașul și să se ridice împotriva lui Dumnezeu. Privește critic asupra umblării tale înainte de a risca să mergi mai departe ... Iudeii au fost autoînșelați. Ei au refuzat învățăturile lui Hristos pentru că El a prezentat tainele inimii lor și le-a muștrătat păcatele. Ei nu au vrut să vină la lumină, temându-se că vor fi muștrătați faptele. Au ales mai degrabă întunericul decât lumina... Iudeii au urmat pe calea lor de lepădare a lui Hristos, până când, în starea lor de autoînșelare și inducere în eroare, au crezut că, răstignindu-L, făceau lucrarea lui Dumnezeu. Acesta a fost rezultatul refuzului de către ei a luminii.” — 4 T., p. 230

FIȚI TARI!

„De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” (1 Corinteni 15:58)

„Planul lui Satan este să slăbească credința poporului lui Dumnezeu în Mărturie. După aceea, urmează îndoiala cu privire la punctele vitale ale credinței noastre, stâlpii poziției noastre, apoi îndoiala față de Sfintele Scripturi și apoi marșul la vale spre pierzare. Când Mărturiile, în care mai înainte s-a avut încredere, sunt puse la îndoială și se renunță la ele, Satan știe că cei înșelați nu se vor opri aici. Atunci, el își dublează eforturile până când îi lansează în răzvrătire pe față, care ajunge de nevindecat și care se sfârșește în nimicire...

Noi trebuie să îmbrăcăm armura și să fim pregătiți să rezistăm cu succes tuturor atacurilor lui Satan.” — 4 T., p. 211.

NEVOIE DE ATENȚIE SPORITĂ

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5:8)

„Răutatea și cruzimea puterii lui nu sunt evaluate suficient. Când se vede înfrânt într-un loc, el ocupă o poziție nouă, cu tactici noi, și încearcă din nou, făcând minuni pentru ca să înșele și să nimicească pe fiii oamenilor. Tinerii trebuie să fie avertizați cu precauție despre puterea lui și cu răbdare și rugăciune să fie îndrumați cum să rabde necazurile care vor veni cu siguranță asupra lor în această viață. Ei trebuie să fie conduși să se prindă de Cuvântul lui Dumnezeu și să dea atenție sfatului și îndemnului.

Credința vie în meritele Răscumpărătorului răstignit îi va duce prin cuptorul de foc al suferinței și încercării. Figura Celui de-al patrulea va fi cu ei în dogoarea de foc a cuptorului, care nu va lăsa nici măcar mirosul de foc pe îmbrăcămintea lor. Copiii trebuie încurajați să devină cercetători ai Bibliei și să aibă principii religioase ferme, care vor rezista testului pericolelor prin care trec, cu siguranță, toți cei care trăiesc pe pământ în timpul zilelor din urmă de la încheierea istoriei acestei lumi.” — 4 T., p. 212.

CRITERIU DE APRECIERE

„Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune... Așa că, după roadele lor îi veți cunoaște. (Matei 7:18, 20)

„Mărturiile să fie apreciate după roadele lor. Care este spiritul învățaturii lor? Care a fost rezultatul influenței lor? Toți cei care doresc să facă acest lucru se pot familiariza cu roadele acestor viziuni...

„Lucrarea mea ... poartă sau pecetea lui Dumnezeu, sau pecetea vrăjmașului. Nu există un drum de mijloc în această problemă. Mărturiile sunt ori de la Duhul lui Dumnezeu, ori de la diavol.” — 5 T., p. 671.

„Știți cum S-a manifestat Domnul prin Spiritul Profeției. Trecutul, prezentul și viitorul mi-au trecut pe dinainte. Mi-au fost arătate fețe pe care nu le-am văzut niciodată și abia după ani de zile am știut unde le-am văzut. Am fost trezită din somnul meu, având un viu simțământ al subiectelor prezentate minții mele mai înainte; și la miezul nopții am scris scrisori care au traversat continentul și, într-un moment de criză, au salvat cauza lui Dumnezeu de la un mare dezastru. Aceasta a fost lucrarea mea timp de mulți ani de zile. O putere mi-a poruncit să mustru și să condamn greșeli la care nu m-am gândit. Este oare această lucrare din ultimii treizeci și șase de ani de sus sau din abis?” — 5 T., p. 64.

DOVADA CARACTERULUI MĂRTURIILOR

„Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va primi o răsplată.” (1 Corinteni 3:14)

„Îndoiala și chiar necredința în Mărturiile Duhului lui Dumnezeu se ridică în comunitățile noastre de pretutindeni. Satan dorește ca lucrurile să fie astfel... Mărturiile nu sunt citite și nici apreciate. Dumnezeu v-a vorbit. Lumina a strălucit din Cuvântul Său și din Mărturii și ambele au fost disprețuite și desconsiderate. Rezultatul este vădit acela al lipsei de curăție și consacrare; al lipsei unei credințe adevărate în mijlocul vostru.” — 5 T., p. 217.

„Cei care citesc cu atenție mărturiile așa cum au apărut din primele zile, nu trebuie să fie nedumeriți cu privire la originea lor. Multe cărți, scrise cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu, dau o mărturie vie a caracterului mărturiilor.

În primele zile ale experienței noastre în mesaj, Duhul lui Dumnezeu a venit adesea peste câțiva dintre noi, când eram adunați, iar eu am fost luată în viziune. Domnul a dat atâta lumină și dovezi, atâta mângâiere, speranță și bucurie, încât laudele Lui au fost pe buzele noastre.” — Solii alese, vol. 1, p. 49

HRANĂ PENTRU SUFLETE

*„Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iarăși!
Împarte-o în șapte, și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da
peste pământ.” (Eclesiastul 11:1-2)*

„Mi-a fost arătat faptul că până și acolo unde oamenii aud solia de la predicator, colportorul ar trebui să-și aducă la îndeplinire lucrarea sa, conlucrând cu predicatorul; căci, cu toate că predicatorul ar putea să prezinte cu credincioșie solia, oamenii nu sunt în stare să o rețină în întregime. Pagina tipărită este deci esențială nu numai pentru a-i trezi să-și dea seama de importanța adevărului pentru timpul de față, ci și pentru a-i întemeia și înrădăcina în adevăr, împotriva erorilor înșelătoare. Revistele și cărțile sunt mijloace ale Domnului pentru a păstra solia continuu prezentă înaintea oamenilor. În ce privește iluminarea și întărirea sufletelor în adevăr, publicațiile vor face o lucrare mult mai mare decât aceea pe care ar putea-o face singuri slujitorii Cuvântului... Duhul Sfânt va impresiona mințile atunci când ei citesc cărțile, după cum El impresionează mințile acelor care ascultă predicarea Cuvântului. Aceeași slujire din partea îngerilor va însoți cărțile care conțin adevărul, ca și aceea care însoțește lucrarea predicatorului.” — 6 T., p. 315.

UMBLAȚI ÎN LUMINĂ!

*„Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul.
Umblați deci ca niște copii ai luminii.” (Efeseni 5:8)*

„Frații mei, mă doare să spun că neglijența voastră păcătoasă de a umbla în lumină v-a învăluit în întuneric... Dumnezeu te-a chemat să mergi înainte, spre desăvârșire. Creștinismul este o religie a progresului. Lumina de la Dumnezeu este deplină și îndestulătoare, așteptând să fie cerută. Orice binecuvântări ar da Dumnezeu, El are încă o rezervă infinită, un depozit inepuizabil, din care noi putem să ne aprovizionăm. Scepticismul poate trata cerințele sfinte ale Evangheliei cu ironie, batjocură și negare. Spiritul lumesc poate contamina pe mulți și controla câțiva. Cauza lui Dumnezeu poate să se mențină numai cu mari eforturi și sacrificii permanente, totuși ea va triumfa în final. {5M 71.1}

Cuvântul este: Mergiți înainte; îndepliniți-vă îndatoririle personale și lăsați toate consecințele în mâinile lui Dumnezeu. Dacă mergem acolo unde ne conduce Domnul Isus, vom vedea biruința Lui și ne vom împărtăși de bucuria Lui.” — 5 T., p. 71.

ROLUL MUSRĂRILOR

„Recunoaște, dar, în inima ta că Domnul Dumnezeuul tău te mustră, cum mustră un om pe copilul lui. (Deuteronomul 8:5)

„Mulți întrebă: „De ce sunt date aceste mustrări? De ce ne acuză ne-încetat Mărturiile de apostazie și păcate îngrozitoare? Noi iubim adevărul; ne îmbogățim; nu avem nevoie de aceste mărturii pline de mustrări și avertizări.” Acești cârtitori să-și cerceteze însă inimile și să-și compare viețile cu învățăturile practice ale Bibliei, să-și smerească sufletele înaintea lui Dumnezeu, harul lui Dumnezeu să lumineze în întuneric, iar solzii vor cădea de pe ochii lor și își vor da seama de adevărata lor sărăcie spirituală și nevrednicie. Vor simți nevoia de a cumpăra aur, care este credința curată și iubirea; haine albe, care reprezintă un caracter fără pată, curățit în sângele dragului lor Răscumpărător; și alifie pentru ochi, care este harul lui Dumnezeu, dătător al discernământului clar în lucrurile spirituale și dezvăluitor al păcatului. Aceste calități sunt mai prețioase decât aurul din Ofir.” — 3 T., p. 254.

FOLOSIȚI CORECT CUVÂNTUL SCRIS!

„Dacă aude cineva cuvintele Mele, și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.” (Ioan 12:47)

„Eu știu că mulți iau mărturiile pe care le-a dat Domnul și le aplică așa cum presupun ei că ar trebui să fie aplicate, alegând câte o propoziție de aici și una de acolo, scoțându-le din context și aplicându-le în conformitate cu ideile lor. În felul acesta, sufletele sărmene ajung să fie încurcate, în timp ce, dacă ar citi în ordine tot ce s-a scris, ar înțelege adevărata aplicație și nu ar ajunge să fie confuze.” — Solii alese, vol. 1, p. 44

„Trebuie să studiați Cuvântul lui Dumnezeu, nu cu scopul de a vă confirma propriile idei, ci pentru a le corecta, pentru a le condamna sau aproba, în măsura în care sunt sau nu în armonie cu Biblia. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie tovarășul vostru permanent. Nu trebuie să studiați Mărturiile pentru a selecta anumite propoziții pe care să le folosiți după cum vreți, ca să vă susțineți propriile afirmații, în timp ce desconsiderați cele mai clare declarații făcute pentru a corecta direcția în care se îndreaptă acțiunile voastre.” — Schițe din viața mea, p. 326.

RESPONSABILITATE INDIVIDUALĂ

*„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh;
ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu;
căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși.” (1 Ioan 4:1)*

„Unii dintre acești învățători falși ocupă poziții proeminente în biserici și îi influențează pe alții să se abată de la calea ascultării umile. Dumnezeu ne consideră pe fiecare dintre noi ca având o responsabilitate individuală și ne cheamă să-L slujim din principiu, să-L alegem pentru noi înșine. Nu ar trebui să ne atârnăm sufletul de cuvintele și acțiunile altuia; căci Satan folosește oamenii ca agenți ai săi și își îmbracă slujitorii în haine de lumină. Niciunul dintre noi nu poate ierta păcatele altuia. În ziua Judecății, când îți vine întrebarea de ce nu ai ascultat de poruncile lui Dumnezeu, nu poți să aduci o scuză acceptabilă pe motivul neascultării altuia. Dacă cuvintele și exemplul tău i-au condus pe alții pe calea păcatului, tu singur trebuie să porți responsabilitatea acțiunilor și influenței tale. Deoarece un om care mărturisește că îl iubește pe Dumnezeu, nu ascultă de cuvântul clar de învățătură, nu vei fi îndreptățit în neglijarea datoriei. Fiecare ar trebui să ne întrebăm: Cum voi păzi poruncile Dumnezeului nostru?” — The Review and Herald, 31 ianuarie 1888.

FIȚI PRUDENȚI!

*„Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile
și păstrați ce este bun.” (1 Tesaloniceni 5:20-21)*

„Ne aflăm în primejdiile zilelor din urmă și Isus ne-a poruncit să ne ferim de învățătorii falși. Trebuie să-i cunoști după roadele lor. Învață ei ascultarea de Dumnezeu și, totuși, încalcă cuvintele sale clare de poruncă? Dumnezeu ne-a dat capacitatea de raționament și vrea să le folosim. Trebuie să „cercetăm toate lucrurile; și să păstrăm ce este bun.” El ne-a dat descoperirea voinței Sale și vom fi fără scuză dacă nu studiem Cuvântul Sacru. Ascultă ce îți spune glasul adevăratului Păstor și mergi pe calea ascultării și a iubirii. „Fă aceasta”, a spus Isus, „și vei trăi”. Nu ne permitem să pierdem viața veșnică. Să dea Dumnezeu să vă întâlnim în jurul tronului lui Dumnezeu, să cântăm împreună cu voi cântarea mântuirii în împărăția slavei.” — The Signs of the Times, 24 noiembrie, 1887

ESTE NECESARĂ VEGHERE ȘI RUGĂCIUNE

„Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21:36)

„Simțămintele nu trebuie să fie lăsate să câștige stăpânirea asupra judecării nici măcar o singură dată. Există pericolul de a face excese chiar și în ce este permis, iar ce nu este permis va conduce cu siguranță pe căi greșite. Dacă în promovarea oricărei idei și a oricărui principiu și în fiecare cuvântare nu se îndeplinește o lucrare atentă, stăruitoare, înțeleaptă, solidă ca o stâncă, sufletele vor fi ruinate. (...) Cu privire la aceia care declară că primesc descoperiri de la Dumnezeu, trebuie să fie exercitată atenția cea mai mare. Este necesară multă veghere atentă și multă rugăciune. Aceia care iau parte la lucrarea cea mare pentru aceste zile din urmă trebuie să se sfătuiască unul cu altul cu privire la orice lucru ce va fi prezentat, deoarece judecarea și prezentarea publică a subiectelor importante, care au legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, nu trebuie să fie lăsată în seama unui singur om.” — Solii alese, vol. 2, p. 51.

LASĂ-TE CĂLĂUZIT DE DUHUL!

„Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.” (Iacov 3:17)

„În timpul acesta, judecata grăbită, părerile formate neatent, fără dovezi suficiente, pot să ducă la urmări mai dezastruoase decât orice altceva. Când vom urmări lucrurile de la cauză la efect, vom descoperi că răul care a fost făcut în unele situații nu va putea fi reparat niciodată. Oh, ce înțelepciune și ce înțelegere spirituală ascuțită sunt necesare atunci când se dă hrană turmei lui Dumnezeu, pentru ca hrana să fie curată, asemenea grâului bine ales. Impulsurile spirituale trebuie să fie ținute în frâu, așa încât să nu fie rostit niciun cuvânt lipsit de înțelepciune, să nu fie exprimată nicio idee exagerată care îi va face pe cei impulsivi să-și piardă stăpânirea de sine. Simțămintele unora sunt stârnite repede de afirmațiile puternice pe care imaginația lor le mărește foarte mult — totul li se pare a fi real, iar ei ajung să fie fanatici. Experiența lor spirituală este aprinsă și bolnavă. Când oamenii își supun pe deplin voința față de voința lui Dumnezeu și dacă spiritul lor este smerit și se lasă învățat, Domnul îi va corecta prin Duhul Său Sfânt și îi va conduce pe căi sigure.” — Idem, p. 52.

PRIMEȘTE MUSTRAREA!

„Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic. (Iov 5:17)

„Firii omenești nu-i place să fie muștrată, să primească mustrarea și nici nu este posibil pentru inima omului, neluminată de Duhul lui Dumnezeu, să-și dea seama de necesitatea de a muștra sau de a binecuvânta. Când omul se supune ispitei și se complăce în păcat, mintea lui devine întunecată. Simțul moral este pervertit. Avertizările conștiinței sunt desconsiderate și vocea ei se aude din ce în ce mai slab. Treptat, el pierde puterea de a face deosebire între bine și rău, până când nu mai are niciun simțământ al adevăratei lui stări înaintea lui Dumnezeu. El poate să păzească forma religiei și în mod zelos să păstreze taina ei, în timp ce este lipsit de spiritul ei. ... Când Duhul lui Dumnezeu, prin solia de mustrare, declară că aceasta este condiția sa, el nu poate vedea că solia este adevărată. El trebuie să respingă avertizarea din cauza aceasta? NU! Dumnezeu a dat suficiente dovezi, ca toți cei care doresc să facă astfel să poată să-și înțeleagă singuri problema în legătură cu caracterul Mărturiilor; și, recunoscându-le ca fiind de la Dumnezeu, este de datoria lor să accepte mustrarea, chiar dacă nu văd starea păcătoasă a umblării lor.” — 5 T., p. 682.

BENEFICIUL MUSTRĂRII

„Eu muștru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!” (Apocalipsa 3:19)

„Dacă își dau seama pe deplin de starea lor, atunci de ce să mai fie nevoie de mustrare? Dar pentru că nu o cunosc, Dumnezeu, în mila Sa, o așază înaintea lor, astfel încât să se poată pocăi și să facă o reformă în viața lor, mai înainte de a fi prea târziu. „Cei care disprețuiesc avertizările vor fi lăsați în întuneric pentru a se înșela singuri. Dar cei care i-au dat ascultare și, în mod zelos, au început să se despartă de păcatele lor, pentru a avea parte de harul de care au nevoie, vor deschide porțile inimilor lor, astfel încât scumpul lor Mântuitor să intre și să locuiască cu ei.

Cei care sunt cel mai strâns legați de Dumnezeu sunt aceia care Îi cunosc vocea atunci când le vorbește. Cei care sunt spirituali recunosc lucrurile spirituale. Unii ca aceștia vor fi recunoscători pentru faptul că Domnul le-a arătat greșelile.” — Idem.

LUCRAREA PUBLICAȚIILOR

*„Ferice de voi, care semănați pretutindeni de-a lungul apelor...”
Isaia 32:20 p.p.*

„Nu avem timp de pierdut. O lucrare importantă este în fața noastră și, dacă suntem slujitori leneși, vom pierde cu siguranță răsplata cerească. Dar puțini au opinii ample și extinse despre ceea ce se poate face pentru a ajunge la oameni prin eforturi personale, interesate, pentru o distribuire înțeleaptă a publicațiilor noastre. Mulți dintre cei care nu vor fi determinați să asculte adevărul prezentat de predicatorul viu vor lua o broșură sau o hârtie și o vor citi cu atenție; multe lucruri pe care le citesc corespund exact ideilor lor și devin interesați să citească tot ce conține. Astfel, în mintea lor se fac impresii pe care nu le pot uita cu ușurință. Sămânța adevărului a fost în unele cazuri îngropată de ani de zile sub gunoaiile lumii și de fabulele plăcute de care s-au bucurat cei înșelați. După un timp, o întristare sau necaz pământesc le înmoaie inimile, iar sămânța răsare și aduce rod spre slava lui Dumnezeu.” — R.H., 19 decembrie 1878.

AVEM O LUCRARE DE FĂCUT

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16:15)

„Dumnezeu lucrează prin mijloace diferite. El folosește lucrarea de evanghelizare, lucrarea misionară medicală și publicațiile care conțin adevărul prezent pentru a impresiona inima oamenilor. Dacă sunt îndeplinite cu credință, toate sunt rânduite pentru a fi pline de succes. Când adevărul este auzit sau citit, Duhul Sfânt face să se nască în inima acelora care îl aud sau îl citesc o dorință fierbinte de a cunoaște ce este bine. Lucrarea de evanghelizare, lucrarea misionară medicală și publicațiile noastre sunt mijloacele de lucru ale lui Dumnezeu. Niciuna dintre ele nu trebuie să fie mai presus de celelalte.

Dumnezeu le încredințează acum celor din poporul Său aceeași lucrare care i-a fost încredințată lui Muller. El a făcut o lucrare nobilă. Totuși Dumnezeu le-a încredințat celor din poporul Său o lucrare ce trebuie să se desfășoare în conformitate cu un plan diferit. El le-a dat o solie pentru întreaga lume. Ei trebuie să parcurgă teritoriul după teritoriul și să lupte cu înverșunare împotriva păcatelor care nimicesc sufletul.” — Evangh., p. 547.

ÎNAINTE! SUB CĂLĂUZIRE DIVINĂ

„Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.” (Ioan 15:14)

„Dacă toți vor asculta de poruncile Lui, Domnul va sta atunci ca un comandant invizibil; dar trebuie să fie, de asemenea, un cap, un conducător vizibil, care să se teamă de Dumnezeu. Domnul nu va accepta niciodată o grupare de lucrători neglijenți și dezordonați și nici nu se va angaja să conducă înainte și în sus pe înălțimile nobile ale biruinței sigure pe aceia care sunt neascultători și îndărătnici. Progresul sufletului spre înainte și în sus arată faptul că Domnul Hristos este Cel care conduce în inima sa. Inima prin care El transmite în jur pacea și bucuria Sa, precum și roadele binecuvântate ale iubirii Sale, devine templul și tronul Său.” — 5 T., p. 553.

„Legea sfântă a lui Dumnezeu este singurul standard prin care putem să stabilim dacă mergem sau nu pe calea Sa. Dacă suntem neascultători, caracterul nostru nu este în armonie cu Legea morală a guvernării lui Dumnezeu, iar a spune: „Sunt mântuit” înseamnă a declara o minciună. Niciun călcător al Legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ, nu este mântuit.” — Solii Alese, vol. 1, p. 155.

ȚINEȚI SUS STINDARDUL ADEVĂRULUI!

„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12)

„Mi-a fost arătat un grup de oameni ce purtau numele de adventiști de ziua a șaptea și recomandau ca steagul, sau semnul care ne face să fim un popor deosebit, să nu fie susținut într-un mod atât de izbitor, deoarece, declarau ei, aceasta nu e strategia cea mai bună pentru a asigura succesul instituțiilor noastre. Acest steag distinctiv trebuie să fie purtat prin întreaga lume până la încheierea timpului de probă. Când descrie poporul rămășiței, Ioan spune: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12). Aceasta înseamnă Legea și Evanghelia. Lumea și bisericile sunt în armonie în călcarea Legii lui Dumnezeu, în doborârea memorialului lui Dumnezeu și în înălțarea unui sabat care poartă semnătura omului fărădelegii. Totuși Sabatul Domnului, Dumnezeului tău, trebuie să fie un semn care arată deosebirea dintre cei ascultători și cei neascultători. I-am văzut pe unii întinzându-și mâinile pentru a înlătura steagul și a ascunde semnificația lui.” — Idem, vol. 2, p. 223.

RĂSPLATĂ SAU PEDEAPSĂ

*„Să știi, dar, că Domnul Dumnezeuul tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.”
(Deuteronomul 7:9)*

„Dumnezeu a promis că cei care respectă legea Lui vor fi răsplățiți, nu numai în viața prezentă, ci și în viața viitoare. El declară la fel de hotărât că cei care nu ascultă de cerințele Lui nu vor vedea viața, dar mânia lui Dumnezeu rămâne peste ei. Prin buzele care nu mint niciodată cei ascultători sunt binecuvântați, iar cei neascultători sunt declarați vinovați.

Există doar două clase în lume astăzi și doar două clase vor fi recunoscute la judecată: cei care încalcă legea lui Dumnezeu și cei care țin legea Lui. Două mari puteri opuse sunt dezvăluite în ultima mare bătălie. Pe de o parte stă Creatorul cerului și al pământului. Toți de partea Lui poartă sigiliul Lui. Ei sunt ascultători de poruncile Lui. De cealaltă parte stă prințul întunericii, cu cei care au ales apostazia și răzvrătirea.”
— R.H., 7 mai 1901.

DE CINE ASCULTĂM?

*„De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.”
(1 Tesaloniceni 5:6)*

„Satan este foarte mulțumit dacă poate impune minților fără experiență ideea că totul este bine pentru cei neascultători, totul este virtute și adevăr în cuvintele celor care sunt din lume, agenți ai celui rău, în timp ce ei trebuie să privească cu suspiciune pe cei care îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui și cred că totul este rău din partea lor.” — M.R., vol. 18, p. 240.

„Când ascultarea de Dumnezeu este în inimile noastre, când eforturile sunt depuse în acest scop, Isus acceptă această dispoziție și efort ca fiind cel mai bun serviciu al omului și compensează deficiența cu propriul Său merit divin. Dar El nu îi va accepta pe cei care pretind că au credință în El și totuși nu sunt loiali poruncii Tatălui Său. Auzim mult despre credință, dar trebuie să auzim mult despre fapte. Mulți își înșală propriile suflete trăind o religie lejeră, adaptabilă, fără cruce. Dar Isus spune: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” — S.T., 16 iunie 1890.

DOMNUL ESTE APROAPE

„Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.” (Iacov 5:8)

„Pe Patmosul cel stâncos, ucenicul iubit a auzit și el făgăduința: „Iată Eu vin curând”, iar răspunsul lui plin de adorare dă glas rugăciunii bisericii de-a lungul peregrinării ei: „Amin, vino Doamne Isuse”...

Luther declara: „Sunt convins cu adevărat că ziua judecății nu va întârzia trei sute de ani. Dumnezeu nu va putea îngădui mai mult această lume păcătoasă.... Ziua cea mare se apropie, zi în care împărăția nelegiuitorilor va fi nimicită.”

„Această lume îmbătrânită nu este departe de sfârșitul ei”, spunea Melancton. Iar Calvin îi îndemna pe creștini „să nu ezite a dori cu ardoare ziua venirii lui Hristos ca cel mai remarcabil dintre toate evenimentele” și declara că „întreaga familie a celor credincioși va avea în vedere ziua aceasta. Trebuie să flămâzim după Hristos, trebuie să-L căutăm, să-L contemplăm”, zicea el, „până în zorii acelei zile mari, când Domnul nostru Iși va manifesta deplin slava împărăției Sale”. — T.V., p. 303.

ÎN AȘTEPTAREA REVENIRII DOMNULUI

„Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?” (2 Petru 3:11-12)

„Aceia care așteaptă venirea Domnului nu lenevesc. Așteptarea venirii lui Hristos are ca scop să-i facă pe oameni să se teamă de Domnul și de judecățile Lui asupra neascultării. Ea trebuie să le deschidă ochii față de păcatul cel mare al lepădării darurilor milei Sale. Aceia care veghează în vederea venirii Domnului își curăță sufletele, prin ascultare de adevăr. Și cu vegherea atentă ei combină o activitate plină de zel. Pentru că știu că Domnul este la ușă, zelul lor este înviorat și colaborează cu ființele cerești în lucrarea pentru salvarea sufletelor. Aceștia sunt slujitorii credincioși și înțelepți, care dau celor din casa Domnului „partea lor de hrană la timpul convenit.” Ei vestesc adevărul care este de folos în vremea aceasta. După cum Enoh, Noe, Avraam și Moise au vestit adevărul, fiecare pentru vremea lui, tot astfel și slujitorii lui Hristos dau acum o avertizare deosebită pentru generația lor.” — H.L.L., p. 634.

ÎN VREMEA SFÂRȘITULUI

„Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeii din grajd.” (Maleahi 4:1-2)

„Pericolele zilelor de pe urmă sunt asupra noastră și o încercare, pe care mulți n-au așteptat-o, se află în fața poporului care mărturisește a fi al lui Dumnezeu. Va fi pusă la încercare autenticitatea credinței lor. Mulți s-au unit cu cei lumești în mândrie, vanitate și căutare de plăceri, plăcându-le să creadă că pot face acest lucru și totuși să fie creștini. Dar astfel de îngăduințe îi despart de Dumnezeu și fac din ei copii ai lumii. Hristos nu ne-a dat un astfel de exemplu. Numai cei care se leapădă de sine, și duc o viață de cumpătare, smerenie și sfințire, sunt adevărații urmași ai lui Isus, și unii ca aceștia nu se pot bucura de societatea iubitorilor de lume.” - 4 T., p. 633

FIȚI PRINTRE BIRUITORI!

„Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.” (Romani 8:37)

„Închinătorii lui Dumnezeu se vor distinge în special prin respectul lor pentru porunca a patra, întrucât acesta este semnul puterii creatoare a lui Dumnezeu și mărturia față de cerința Lui în ceea ce privește respectul și onoarea omului. Nelegiuirile se vor distinge prin eforturile lor de a dărâma memorialul lui Dumnezeu și a înălța instituția Romei. În rezultatul conflictului, toată creștinătatea va fi împărțită în două mari categorii: cei care țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și cei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor avea puterea pentru a-i constrânge pe toți „mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi”, să primească semnul fiarei, cu toate acestea, poporul lui Dumnezeu nu-l va primi. (Apocalipsa 3:16). Profetul de pe Patmos îi privește pe „biruitorii fiarei, ai chipului ei și ai numărului numelui ei care stăteau pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână” și cântau cântarea lui Moise și a Mielului.” — 9 T., p. 16.

PRIVIȚI ÎN SUS ȘI LUCRAȚI!

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (Luca 21:28)

„Cuvintele [acestea ale] Domnului Isus Hristos ne sunt adresate nouă, acelor care trăim în timpul de încheiere a istoriei acestui pământ... Popoarele sunt neliniștite. Trăim un timp de confuzie. Valurile mării mugesc. Inimile oamenilor se cutremură de teamă în așteptarea lucrurilor care vin asupra pământului, dar aceia care cred în Fiul lui Dumnezeu vor auzi vocea Sa în mijlocul furtunii, spunând: „Eu sunt, nu vă temeți!...” Vedem că lumea zace în nelegiuire și apostazie. Răzvrătirea împotriva poruncilor lui Dumnezeu pare a fi aproape universală. Avem de făcut o lucrare în lume, în mijlocul tumultului, agitației și confuziei de pretutindeni.

Armatele lui Satan sunt numeroase, iar poporul lui Dumnezeu trebuie să se răspândească pretutindeni, ducând stindardul adevărului în locurile întunecate ale pământului și făcând tot ce le stă în putință pentru a nimici împărăția lui Satan. Domnul plănuiește ca predicarea acestei solii să fie lucrarea cea mai mare și mai înaltă care a fost îndeplinită în lume în timpul acesta.” — Evanghelizare, p. 18.

ACUM SE MAI POATE LUCRA!

„Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.” (Ioan 9:4)

„Nu avem timp de pierdut. Sfârșitul e aproape. Mersul de la un loc la altul pentru a răspândi adevărul va fi în curând îngreunat prin pericole care vin din toate părțile. Se va face totul pentru a închide drumul înaintea solilor lui Dumnezeu, așa încât să nu mai poată face lucrarea pe care pot să o îndeplinească acum. Trebuie să privim în față lucrarea pe care o avem de făcut și să înaintăm cât mai repede cu putință într-o activitate plină de zel.

Din lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, știu că forțele întunericului lucrează cu o mare putere în ascuns și pe nesimțite. Satan înaintază pentru a-i prinde pe cei ce dorm acum, ca un lup care își prinde prada. Acum avem avertizări pe care le putem vesti, acum avem de făcut o lucrare, dar, în curând, va fi mult mai dificil decât putem să ne închipuim. Dumnezeu să ne ajute să ne păstrăm pe calea luminii, să lucrăm cu privirea ațintită la Isus, Conducătorul nostru, și, cu răbdare și perseverență, să mergem înainte pentru a câștiga biruința.” — 6 T., p. 22

AMĂGIRI SUBTILE

„Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.” (1 Tesaloniceni 2:3)

„Cu toate acestea, chiar această categorie de oameni susține ... că impunerea păzirii duminicii ar reface într-o mare măsură morala societății. Lucrarea de cumpătare, una dintre cele mai proeminente și importante dintre reformele morale, este adesea combinată cu mișcarea duminicală, iar apărătorii acesteia din urmă se prezintă ca unii care lucrează pentru promovarea celor mai înalte interese ale societății; iar aceia care refuză să se alieze cu ei sunt denunțați ca fiind dușmanii reformei și ai cumpătării. Dar faptul că mișcarea pentru întemeierea rătăcirii este legată cu o lucrare care este bună în ea însăși nu este un argument în favoarea rătăcirii. Putem ascunde otrava amestecând-o cu o hrană sănătoasă, dar nu-i putem schimba natura. Din contră, devine și mai primejdioasă și este mai ușor de luat de către cei neavizați. Unul dintre planurile lui Satan este acela de a amesteca rătăcirea cu destul adevăr pentru a o face plauzibilă... Nimic nu le poate justifica punerea deoparte a poruncilor lui Dumnezeu în schimbul preceptelor oamenilor.” — T.V., p. 587.

DOAR CEI NEGLIJENȚI VOR FI ÎNȘELAȚI

„Pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre. (1 Petru 1:9)

„Prin cele două rătăcirii mari, nemurirea sufletului și sfințirea duminicii, Satan îi va aduce pe oameni în robia amăgirilor sale. În timp ce prima pune temelia pentru spiritism, ultima creează o legătură de simpatie cu Roma... Deoarece spiritismul imită din ce în ce mai mult creștinismul cu numele, el are o putere mai mare să amăgească și să prindă în cursă. După concepția actuală, chiar și Satan s-a convertit. El va apărea sub forma unui înger de lumină. Prin mijlocirea spiritismului se vor face minuni, bolnavi vor fi vindecați, și multe minuni vor avea loc, lucruri ce nu se pot contesta. Și pentru că duhurile își vor mărturisi credința în Biblie și vor manifesta respect pentru instituțiile bisericii, lucrarea lor va fi acceptată ca o manifestare a puterii divine.” — T.V., p. 588.

158

„Totuși, nimeni nu trebuie să se lase înșelat. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este greu să se stabilească natura acestor mișcări. Oriunde oamenii neglijează mărturia Bibliei și se îndepărtează de adevărurile ei clare, ... acolo binecuvântările lui Dumnezeu nu sunt revărsate.” — Idem, p. 464.

NU VĂ TEMEȚI, DAR VEGHEAȚI!

„Și nu este de mirare, căci chiar Satan se prefăce într-un înger de lumină.” (2 Corinteni 11:14)

„Vrăjmașul se pregătește să amăgească întreaga lume prin puterea sa făcătoare de minuni. El va lua înfățișarea unui înger de lumină, ca să-L imite pe Isus Hristos. Dacă oamenii sunt atât de ușor duși în rătăcire acum, cum vor rezista oare când Satan îl va imita pe Hristos și va înfăptui minuni? Cine va rămâne neclintit în fața falsei lui declarații că este Hristos, când, de fapt, este doar Satan care se dă drept Hristos și pare să îndeplinească lucrările lui Hristos?” — E.U.Z., p. 162.

„Există o limită dincolo de care Satan nu poate să treacă și aici se folosește de amăgire și contraface lucrarea pe care, în realitate, nu are puterea s-o îndeplinească. În ultimele zile, Satan va apărea într-o asemenea manieră, încât să-i facă pe oameni să creadă că el este Hristos, care vine pentru a doua oară pe pământ. Într-adevăr, el se va prefăce într-un înger de lumină. Dar, cu toate că va avea înfățișarea lui Hristos în fiecare detaliu, atât cât permite o imitație, el nu va înșela pe nimeni, cu excepția celor care, asemenea lui Faraon, încearcă să se opună adevărului.” — 5 T., p. 698

RĂMÂNEȚI ÎN ADEVĂR

„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El.” (1 Ioan 2:28)

„Dacă cei prin care se fac vindecări au tendința de a-și scuza, pe temeiul acestor manifestări supranaturale, neglijarea Legii lui Dumnezeu și persistă în neascultare, înseamnă că nu au puterea cea mare a lui Dumnezeu. Dimpotrivă, aceasta este puterea făcătoare de minuni a marelui amăgitor.” — Solii alese, vol. 2, p. 50, engl.

„Biblia nu va fi niciodată înlocuită de manifestări supranaturale. Adevărul trebuie studiat și căutat ca o comoară ascunsă. Nu vor fi acordate iluminări extraordinare, în mod izolat de Cuvântul lui Dumnezeu și nici în locul acestuia. Rămâneți lângă Cuvânt, primiți în minte Cuvântul dăinuiitor, care-l face pe om înțelept în ceea ce privește mântuirea.” — Idem, p. 48.

PREGĂTIRE MORALĂ PENTRU CER

„Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniți și să fiți sfinți pentru Dumnezeuul vostru.” (Numeri 15:40)

„Noi nu înțelegem, după cum avem privilegiul s-o facem, credința și încrederea pe care le putem avea în Dumnezeu și marile binecuvântări pe care ni le va da credința. Avem o lucrare importantă înaintea noastră. Trebuie să obținem o pregătire morală pentru Cer. Cuvintele și exemplul pe care-l dăm trebuie să vorbească lumii. Îngerii lui Dumnezeu sunt angajați activ în lucrarea de a sluji copiilor lui Dumnezeu. Sunt consemnate făgăduințe prețioase, cu condiția să ne supunem cerințelor lui Dumnezeu. Cerul este plin de cele mai bogate binecuvântări, gata spre a ne fi oferite. Dacă simțim nevoia pe care o avem și venim la Dumnezeu cu sinceritate și credință solidă, vom fi aduși în strânsă părtașie cu Cerul și vom fi canale de lumină pentru lume.” - 3 T., p. 574

ȚINE PASUL CU ISUS!

„Căci cel neprihănit de șapte ori cade, și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.” (Proverbe 24:16)

„Când păcătuim împotriva lui Dumnezeu, există dispoziția de a rămâne în urma lui Isus cu o călătorie de o zi; căutăm să ne separăm de grupa Lui pentru că acest lucru este neplăcut, deoarece fiecare rază de lumină a prezenței Sale divine arată spre păcatul de care suntem vinovați. Satan se bucură foarte mult de păcatele pe care le-au săvârșit oamenii, la îndemnul lui, și face foarte mare caz de toate aceste eșecuri și păcate. El le enumeră în fața îngerilor lui Dumnezeu și își bate joc de ei cu aceste slăbiciuni și eșecuri. El este din toate punctele de vedere un învinuitor al fraților și se bucură foarte mult de fiecare păcat și greșală, pe care poporul lui Dumnezeu este ispitit să le facă...”

160 Mi-a fost arătat că cei care încearcă să asculte de Dumnezeu și să-și curețe sufletele prin ascultare de adevăr sunt poporul lui Dumnezeu, Israelul Lui cel modern...” — 2 T., p. 109.

CERNEREA

„Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grâнар...” (Matei 3:12 p.p.)

„Nu este prea departe timpul când fiecare suflet va fi încercat. Semnul fiarei ne va fi impus. Celor care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei, nu li se va părea greu mai degrabă să cedeze în fața autorităților, decât să se expună disprețului, insultei, amenințării cu închisoarea și cu moartea. Lupta se va da între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, în biserică, aurul va fi separat de zgură.” — 5 T., p. 81

„În absența persecuției, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care păreau a fi sănătoși la minte și al căror creștinism părea în afara oricărei îndoieli, dar, când va veni persecuția, aceștia se vor despărți de biserică.” — Evanghelizare, p. 360

„Când va fi înlăturată Legea lui Dumnezeu, biserica va fi cernută prin încercări de foc și un număr de membri, cu mult mai mare decât numărul de membri care credem noi că vor cădea atunci, vor cădea acum, se vor asocia cu duhurile înșelătoare și vor accepta învățăturile demonilor.” — Solii alese, vol. 2, p. 368.

LUMINI ÎN NOAPTE

„Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.” (Romani 11:4)

„Domnul are servi credincioși, care vor ieși la iveală în timpul cernerii și al verificării. Există multe suflete prețioase, care acum nu se văd, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Ei nu au avut lumina care a strălucit în raze puternice asupra voastră. Totuși, este posibil ca sub aparența aspră și neatrăgătoare, să se descopere strălucirea curată a unui adevărat caracter creștin. În timpul zilei, privim cerul, dar nu vedem stelele. Totuși, ele se află acolo, la locul lor, pe firmament, dar ochiul nu poate să le observe. Însă, în timpul nopții, putem vedea adevărata lor strălucire.” — 5 T., pp. 80, 81

„De fiecare dată când are loc o persecuție, martorii iau niște decizii, fie de a rămâne de partea lui Hristos, fie de a se întoarce împotriva Lui. Oamenii care își arată simpatia pentru cei condamnați pe nedrept și nu sunt înverșunați contra lor își vor da pe față atașamentul față de Domnul Hristos.” — The Signs of the Times, 20 februarie, 1901.

IUNIE

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT

*„Înainte ca cineva să se hotărăscă să vină la Hristos,
Duhul Sfânt îl atrage la Mântuitorul...”
— The Review and Herald, 3 septembrie 1901*

ROLUL DUHULUI SFÂNT

*„Sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecareia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.”
(1 Corinteni 12:6-7)*

„Numai cu ajutorul aceluși Duh care, la început, „se mișca pe deasupra apelor”, al aceluși Cuvânt prin care „toate lucrurile au fost făcute”, al acelei adevărate Lumini „care luminează pe orice om, venind în lume” (Geneza 1:2; Ioan 1:3,9), mărturia științei poate fi corect interpretată. Numai sub directa îndrumare a celui Atotștiutor și prin studierea lucrurilor create de El putem fi făcuți să gândim asemenea Lui.” — Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, p. 530.

„În armonie cu sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu, Duhul Său avea să-Și continue lucrarea în tot cursul dispensațiunii Evangheliei. De-a lungul veacurilor, în timp ce erau date Scripturile Noului și Vechiului Testament, Duhul Sfânt n-a încetat să transmită lumină unor persoane individuale, în afara descoperirilor care aveau să fie încorporate în Canonul sacru.” — T.V., p. 8

IMPULSIONAȚI DE DUHUL SFÂNT

„Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!” (Psalmi 143:10)

„Religia practică nu există independent de lucrarea Duhului Sfânt. ... Această acțiune a Duhului lui Dumnezeu nu îndepărtează de la noi necesitatea de a ne exercita facultățile și talentele, ci ne învață cum să folosim fiecare putere spre slava lui Dumnezeu.” — 4 T., p. 372

„Simpatiile noastre sunt exercitate de Duhul Sfânt; iar în inima celui care este ajutat răsare recunoștința și el adună speranță pentru a se prinde de mâna divinității și pentru a realiza că Dumnezeu caută să-l salveze de păcat și degradare.” — The General Conference Bulletin, 1 aprilie 1899

„Funcția Duhului Sfânt este să vă aducă hotărât în minte adevărurile importante și vitale. Acest dar suplimentar trebuie legat într-un șervet și ascuns în pământ? — Nu, nu, trebuie să fie pus la schimbător; și pe măsură ce omul își folosește talanții, oricât de mici, Duhul Sfânt ia lucrurile lui Dumnezeu și le prezintă minții din nou. El face din cuvântul neglijat un mijloc de însuflețire. Prin Duhul, el este rapid și puternic asupra minții umane, nu datorită inteligenței, puterii educaționale a agentului uman, ci pentru că puterea divină lucrează cu umanul, iar divinului îi aparține tot meritul.” — The Home Missionary, 1 noiembrie 1893

DUHUL SFÂNT CARE NE CĂLĂUZEȘTE

„Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copiii ai lui Dumnezeu.” (Romani 8:16)

„Noi trebuie să înțelegem că Duhul Sfânt, care este o persoană, întotdeauna cum Dumnezeu este o persoană, pășește în locurile acestea. — Manuscript 66, 1899.

„Duhul Sfânt este o persoană, pentru că El mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. Când mărturia aceasta este adusă, ea poartă cu sine propria dovadă. În astfel de momente, noi credem și suntem siguri de faptul că suntem copiii lui Dumnezeu...” — Evanghelizare, p. 616

„Duhul Sfânt conduce întotdeauna la cuvântul scris. Duhul Sfânt este o persoană; pentru că El mărturisește cu duhurile noastre că suntem copiii lui Dumnezeu. Când acest martor este adus, el poartă cu sine propriile dovezi. În astfel de momente credem și suntem siguri că suntem copiii lui Dumnezeu.” — Manuscript Releases, vol. 20, p. 68

„Când te-ai predat lui Hristos, ai făcut o promisiune în prezența Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, cei trei mari Demnitari personali ai cerului. „Țineți tare” la această promisiune.” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 351

DUHUL NE CONVINDE DE PĂCAT

„Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele. (Ezechiel 36:27)

„Oastea îngerească care va veni ca slujitori ai lui Dumnezeu va fi în acea bătălie. De asemenea, va exista și veșnicii demnitari cerești — Dumnezeu, Hristos și Duhul Sfânt — care îi vor înarma cu o energie mai mult decât muritoare și vor înainta împreună cu ei în lucrare și vor convinge lumea de păcat.” — Manuscript Releases, vol. 16, p. 204.

„Răul se acumulase de secole și nu putea fi stăvilat și biruit decât prin puterea Duhului Sfânt, cea de a treia Persoană a Dumnezeirii, care urma să vină, nu într-o natură schimbată, ci în plinătatea puterii divine.” — M.P., p. 392

„Păcatul nu putea să fie oprit și înfrânt decât prin mijlocirea celei de a treia Persoane a Dumnezeirii, care urma să vină nu cu puterea schimbată, ci cu plinătatea puterii dumnezeiești. Doar Duhul face să aibă efect cele săvârșite de Mântuitorul lumii. Prin Duhul ajunge inima curată. Prin Duhul ajunge credinciosul părtaș de natură dumnezeiască.” — H.L.L., p. 671

DUHUL SFÂNT — PARTE DIN DIVINITATE

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28:19)

„Mângâietorul, pe care Domnul Hristos a făgăduit că îl va trimite după ce se va înălța la cer, este Duhul Sfânt în toată plinătatea dumnezeirii, care face vizibilă puterea harului divin pentru toți aceia care îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal și cred în El. Sunt trei Persoane vii în acest trio ceresc, în Numele acestor trei puteri — Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt — sunt botezați cei care îl primesc pe Hristos cu o credință vie și aceste puteri vor conlucra cu supușii ascultători ai cerului, în eforturile lor de a trăi o viață nouă în Hristos.” — *Evangelizare*, p. 615

„Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru neamul omenesc, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-au hotărât să întocmească planul de mântuire.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 222

Lumea nu are niciun drept la serviciul nostru; căci printr-un legământ solemn, sfânt, am acceptat simbolul de slujire a lui Dumnezeu la momentul botezului nostru. Cu acea ocazie ne-am angajat, în prezența celor trei mari Puteri cerești, să ieșim din lume și să fim separați.” — *Manuscript Releases*, vol. 6, p.167

SUNTEM SUSȚINUȚI

„Pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firii pământești, ci după îndemnul Duhului.” (Romani 8:4)

„Cele trei mari și glorioase personaje cerești sunt prezente cu ocazia botezului. Toate capacitățile umane trebuie să fie de acum înainte puteri consacrate pentru a-i sluji lui Dumnezeu, reprezentând Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt de care depind. Tot cerul este reprezentat de acești trei în relație de legământ cu viața nouă.” — *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 389

„Cele trei puteri ale Dumnezeirii, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, sunt promise a fi puterea și eficiența lor pentru o noua viață în Hristos Isus.” — *Australasian Union Conference Record*, 7 octombrie 1907

„Te-ai născut pentru Dumnezeu și ești sub aprobarea și puterea celor trei ființe cele mai sfinte din ceruri, care sunt capabile să te ferească de cădere.” — *Manuscript Releases*, vol. 7, p. 268

„Pe măsură ce un creștin se supune ritualului solemn al botezului, cele mai înalte trei puteri din univers – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – își pun aprobarea asupra actului său, angajându-se să își exercite puterea în favoarea lui, în timp ce el se străduiește să onoreze pe Dumnezeu.” — *R. Ch.*, p. 107

DUHUL SFÂNT CONVINDE PE PĂCĂTOȘI

„Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.” (Ioan 16:8)

„Lucrarea Duhului Sfânt este în mod clar arătată în cuvintele Domnului Hristos: “Când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.” (Ioan 16:8). Duhul Sfânt este Acela care convinge de păcat. Dacă păcătosul răspunde influenței reînviătoare a Duhului Sfânt, el va fi adus atunci la pocăință și trezit, făcut să înțeleagă importanța ascultării de cerințele divine.” — I.F.A., p. 52

„Acea ale căror inimi au fost mișcate de Duhul convingător al lui Dumnezeu văd că nu este nimic bun în ei. Ei văd că tot ce au făcut este amestecat cu iubire de sine și păcat. Ca și bietul vameș, ei stau de o parte, neîndrăznind să-și ridice ochii spre ceruri, și strigă: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul.” (Luca 18, 13.) Și sunt binecuvântați. Există iertare pentru păcătos, pentru că Hristos este „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii.”” - Cugetări, p. 72.

GLASUL LINIȘTIT ȘI DELICAT

„Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!” (Romani 15:13)

„Duhul Domnului, cu glasul lui liniștit și delicat, îi invită pe păcătoși să vină la Hristos, spunând: „Întoarceți-vă, întoarceți-vă, pentru ce vreți să muriți?” „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” Înțelepciunea divină sugerează căi și mijloace de a ajunge la conștiință și înțelegere.” — The Review and Herald, 12 februarie 1889

„Duhul lui Dumnezeu are mult de-a face cu rugăciunea plăcută. El înmoaie inima; El luminează mintea, permițându-i să-și discerne propriile dorințe; El ne însuflețește dorințele, făcându-ne să flămâzim și să însetăm după dreptate; El mijlocește în favoarea rugătorului sincer. - Manuscript Releases, vol. 8, p. 195

„Înainte ca cineva să se hotărască să vină la Hristos, Duhul Sfânt îl atrage la Mântuitorul. ... Pe măsură ce păcătosul este convins de păcat, el este atras de iubirea și sfințenia lui Hristos; căci Isus îl atrage spre Sine.” — The Review and Herald, 3 septembrie 1901

PREZENȚA DUHULUI SFÂNT

„De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.” (Matei 3:16)

„Când Hristos S-a închinat pe malul Iordanului, după botezul Său, cerurile s-au deschis, iar Duhul S-a coborât sub forma unui porumbel, ca aurul lustruit, și L-a înconjurat cu slava lui... Rugăciunea lui Hristos în favoarea omului a deschis porțile cerului, iar Tatăl a răspuns, acceptând cererea pentru rasa căzută.” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, p. 83

„Înălțarea lui Isus la cer a fost semnalul că urmașii Lui urmau să primească binecuvântata făgăduință. ... Când Hristos a trecut prin porțile cerului, El a fost întronat în mijlocul adorării îngerilor. De îndată ce această ceremonie s-a încheiat, Duhul Sfânt a coborât asupra ucenicilor în torente bogate, și Hristos a fost cu adevărat proslăvit, chiar cu slava pe care o avușese la Tatăl din veșnicie. Revărsarea Duhului Sfânt din Ziua Cincizecimii a fost comunicarea din partea cerului că întronarea Mântuitorului a avut loc. Potrivit făgăduinței Sale, El a trimis din ceruri Duhul Sfânt asupra urmașilor Săi, ca un semn că El a primit, ca preot și împărat, toată puterea în cer și pe pământ și că El era Cel Uns peste poporul Său.” — I.F.A., p. 38

DARUL DUHULUI SFÂNT

„Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.” (Faptele apostolilor 2:4)

„Niște limbi de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.’ Duhul Sfânt, luând forma limbilor de foc, a venit asupra celor adunați. Acesta era un simbol al darului revărsat atunci asupra ucenicilor, care i-a făcut în stare să vorbească cu ușurință în limbi care mai înainte le fuseseră necunoscute. Înfațișarea de foc preînchipuia ardoarea zelului cu care aveau să lucreze apostolii, cum și puterea ce avea să însoțească lucrarea lor.” — I.F.A., p. 38, 39

„După coborârea Duhului Sfânt, ucenicii au fost așa de plini de iubire față de El și față de aceia pentru care El a murit, încât inimile se înduioșau de cuvintele pe care ei le rosteau și de rugăciunile pe care le înălțau. Ei vorbeau în puterea Duhului Sfânt și, sub influența acestei puteri, mii au fost convertiți.” — I.F.A., p. 22

REPREZENTANTUL LUI HRISTOS

„El Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.” (Ioan 16:14)

„Trecerea vremii nu a adus nicio schimbare în ce privește făgăduința dată de Hristos la despărțire, de a trimite Duhul Sfânt ca reprezentant al Său. Nu din pricina vreunei restricții din partea lui Dumnezeu bogățiile harului Său nu se revarsă pe pământ asupra oamenilor. Dacă împlinirea făgăduinței nu se vede așa cum ar putea fi văzută, aceasta se datorează faptului că făgăduința nu este apreciată așa cum ar trebui să fie.” — I.F.A., p. 50

„Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent peste tot, în același timp. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca înlocuitor pe pământ. Nimeni nu mai putea spune că avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În felul acesta, era mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat.” — H.L.L., p. 669

ÎN LOCUL LUI HRISTOS

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” (Ioan 14:26)

„Duhul Sfânt vine în lume ca reprezentat al lui Hristos. El nu doar vorbește despre adevăr, El este adevărul — Martorul adevărat și credincios. El este marele Cercetător al inimilor, cunoscând caracterele tuturor.” — S.P., p. 68

„Duhul Sfânt, reprezentantul lui Hristos, este acum în lumea noastră pentru a ne aduce aminte toate lucrurile, ca cerințele Lui să nu fie uitate sau neglijate. Citește Cuvântul și roagă-te. Meditează asupra Scripturilor până când înțelegerea, poarta către ușa inimii, este deschisă pentru a înțelege cerințele ei și dependența noastră. Cei care vor aștepta să audă ceea ce le spune Duhul, nu vor ausculta în zadar.” — In Heavenly Places, p. 277

„Domnul invită agenții umani să devină una cu El în spirit și fapte. Duhul Sfânt, reprezentantul lui Hristos, trebuie să învețe sufletul. Niciun adevăr esențial pentru iluminarea și mântuirea omului nu trebuie lăsat neînvățat, niciun act de milă, compasiune și bunăvoință nu trebuie lăsat neînfăptuit. Fiecare perfecțiune a naturii divine trebuie să vină în ajutorul omului în lucrarea de mântuire a sufletelor..” — The Home Missionary, 1 decembrie 1894

DUHUL SFÂNT ÎNVAȚĂ ȘI CĂLĂUZEȘTE

*„Dar voi ați primit ungera din partea Celui Sfânt și știți orice lucru.
(1 Ioan 2:20)*

„Duhul Sfânt va lua lucrurile lui Dumnezeu și ni le va arăta, făcându-le o putere vie în inima celui ce ascultă. Domnul Hristos ne va conduce la pragul veșniciei. Vom putea privi atunci slava de dincolo de perdea și să descoperim oamenilor Atotputernicia Aceluia care trăiește pururi ca să mijlocească pentru noi.” — Parabolele Domnului, p. 149

„Duhul Sfânt va imprima în minte adevărul că religia Bibliei este o realitate măreață și prețioasă. Trebuie nu numai să fii de acord cu adevărul, ci și să-l pui și în practică. Fiecare rază de lumină care strălucește din Cuvânt să fie luată în considerare ca adevăr etern al lui Dumnezeu.” — The Review and Herald, 12 ianuarie 1897

„Există o putere învingătoare, convingătoare în Evanghelia lui Isus Hristos; Duhul Sfânt este cel care face adevărul impresionant. Adevărul așa cum este în Isus îi va supune pe cei mai puternici adversari, aducându-i în robie la Isus Hristos.” — M. Sp.P., nr. 3, p. 14

AJUTAȚI SĂ ÎNȚELEM

„Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.” (1 Corinteni 2:12)

„Duhul Sfânt îl învață pe cel ce studiază Scripturile să judece toate lucrurile după standardul neprihănirii, al adevărului și al dreptății. Revelația divină îi va oferi cunoașterea de care are nevoie.” — S.S., p. 371

„Un om este un sfătuitor sigur numai dacă Duhul Sfânt îl conduce și îl îndrumă. Dacă Îi întoarcem spatele lui Dumnezeu și celor aleși de El, pentru a cere sfaturi la altare străine, vom primi niște răspunsuri, care vor fi în conformitate cu faptele noastre.” — Solii Alese, vol. 3 p. 300

„Duhul Sfânt ne recunoaște și ne călăuzește în tot adevărul. Dumnezeu l-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Hristos este Mântuitorul păcătosului. Moartea lui Hristos l-a răscumpărat pe păcătos. Aceasta este singura noastră speranță.” — Bible Training School, 1 martie 1906

„Soarele neprihănirii luminează paginile sfinte, iar Duhul Sfânt vorbește prin acestea sufletului.” — S.B., p. 171

DUHUL SFÂNT MIJLOCEȘTE PENTRU NOI

„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” (Romani 8:26)

„Duhul Sfânt inspiră fiecare rugăciune autentică. Am învățat să știu că în toate mijlocirile mele Duhul mijlocește pentru mine și pentru toți sfinții; dar mijlocirile Lui sunt potrivite voinței lui Dumnezeu, niciodată contrare voinței Lui. „Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră”; și Duhul, fiind Dumnezeu, cunoaște mintea lui Dumnezeu; de aceea, în fiecare rugăciune a noastră pentru bolnavi sau pentru alte nevoi, trebuie luată în considerare voia lui Dumnezeu. „Căci cine cunoaște lucrurile omului, decât duhul omului care este în el? Tot așa nu cunoaște nimeni lucrurile lui Dumnezeu, decât Duhul lui Dumnezeu”. — *Ye Shall Receive Power*, p. 26

Și pe măsură ce Hristos mijlocește pentru noi, Duhul lucrează asupra inimii noastre, determinând în noi rugăciune și pocăință, laudă și mulțumire. Recunoștința care curge de pe buzele omenești este rezultatul Duhului care atinge acordurile sufletului, trezind muzica sfântă.” — *The Youth's Instructor*, 16 aprilie 1903

DUHUL LUCREAZĂ LA INIMILE NOASTRE

„Tigaia lămurește argintul, și cuptorul lămurește aurul; dar Cel ce încearcă inimile este Domnul.” (Proverbe 17:3)

„Noi nu trebuie să ne rugăm doar în Numele lui Isus, ci și prin inspirația și îndemnul fierbinți ale Duhului Sfânt. Acest fapt explică semnificația cuvintelor: „Duhul însuși mijlocește pentru noi cu suspine negrăite”. Rugăciunile trebuie să fie înălțate cu o credință serioasă. Atunci, ele vor ajunge la tronul harului. Stăruieți în rugăciune fără șovăire. Dumnezeu nu spune: Rugați-vă o dată, iar Eu vă voi răspunde. El spune: Rugați-vă neîncetat, crezând că aveți lucrurile pe care le cereți și le veți primi, iar Eu vă voi răspunde.” — *Rugăciunea*, p. 101

„Domnul Hristos, Mijlocitorul nostru, și Duhul Sfânt mijlocesc fără încetare pentru om, dar Duhul nu pledează pentru noi ca Domnul Hristos, care prezintă sângele Său, hotărât încă de la întemeierea lumii să fie vărsat, ci Duhul lucrează asupra inimii noastre, scoțând din ea rugăciuni, pocăință, laude și mulțumiri. Recunoștința care se revarsă de pe buzele noastre este urmarea faptului că Duhul Sfânt atinge corzile sufletului, aducând amintiri sfinte și înviorând muzica inimii.” — *Solii Alese*, vol. 1, p. 344

UN PĂCAT TERIBIL

„Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satan inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?... N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.” (Faptele apostolilor 5:3, 4 u.p.)

„Însă Dumnezeu urăște fățărnicia și falsitatea. Anania și Safira s-au folosit de hoție în purtarea lor cu Dumnezeu; ei au mințit pe Duhul Sfânt, și pentru păcatul lor au primit o osândă imediată și groaznică. Când Anania a venit cu darul său, Petru a zis: “Anania, pentru ce ți-a umplut Satan inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu”.” — I.F.A., p. 72

„Inima lui Anania și cea a soției lui au fost inspirate de Duhul Sfânt, să-l dedice Domnului bunurile lor materiale, la fel ca frații lor. Dar, după ce au făcut promisiunea aceasta, s-au răzgândit și au luat hotărârea să nu o mai respecte. Deși au spus că dau totul, au reținut o parte din banii obținuți. L-au înșelat pe Dumnezeu, L-au mințit pe Duhul Sfânt, iar păcatul lor a primit o pedeapsă imediată și teribilă.” — S.A., p. 312

VINO CU ÎNCREDERE!

„Pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și să păzească poruncile Lui.” (Psalmi 78:7)

„Dacă suntem învățați de Dumnezeu, ne vom ruga conform voinței Sale revelate și în supunere față de voința Sa pe care nu o cunoaștem. Trebuie să facem cereri conform voinței lui Dumnezeu, bazându-ne pe Cuvântul prețios și crezând că Hristos nu numai că S-a dat pe Sine însuși pentru ucenicii Săi, ci S-a dăruit lor.” — Manuscript Releases, vol. 2, p. 36

„Cu încredere putem veni la Dumnezeu, știind ce înseamnă să ai prezența și puterea Duhului Său Sfânt. Putem să ne mărturisim păcatele și chiar acolo, în timp ce ne rugăm, să știm că El ne iartă greșelile, pentru că El a promis că va ierta. Trebuie să exercităm credința și să manifestăm adevărata seriozitate și umilință. Nu putem face asta niciodată fără harul Duhului Sfânt.” — Ye Shall Receive Power, p. 94

MAESTRU CERESC

„Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei le împliniseră cu privire la El.” (Ioan 12:16)

„Duhul Sfânt îl învață pe cel ce studiază Scripturile să judece toate lucrurile după standardul neprihănirii, al adevărului și al dreptății. Revelația divină îi va oferi cunoașterea de care are nevoie.” — S.S., p. 371

„Tot ceea ce este bun în bărbați și femei este rodul lucrării Duhului Sfânt. Duhul ne învață să revelăm dreptatea în viețile noastre. Cea mai mare lucrare care poate fi făcută în lumea noastră este să-L slăvim pe Dumnezeu trăind caracterul lui Hristos. Dumnezeu îi va desăvârși numai pe cei care vor muri față de eu.” — C.B.N.T., vol. 6, p. 1109 (Galateni cap. 2)

„Însuși Duhul este cel care învață și luminează. Cea mai puternică predicare a Cuvântului, citirea Scripturilor, nu va putea transforma caracterul și mântui suflete decât dacă Duhul lucrează cu și prin agenții umani. Planificarea și conceperea nu trebuie să aibă un caracter care să atragă atenția asupra sinelui. Cuvântul este o putere, o sabie, în mâinile agentului uman, dar Duhul Sfânt în puterea sa vitală este eficiența care impresionează mintea.” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 30

PRIMIND O INSTRUIRE CURATĂ

„Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămâneți în El, după cum v-a învățat ea.” (1 Ioan 2:27)

„Duhul Sfânt ne învață cum să folosim fiecare facultate spre slava lui Dumnezeu în a împărtăși o cunoaștere a Cuvântului Său. În special, nu ar trebui să se piardă nicio ocazie de a ajuta tinerii și copiii să devină inteligenți în studiul Scripturilor. O astfel de cunoaștere va face mai mult pentru a bara calea împotriva nelegiurii decât ne putem imagina acum.”

172 — The Bible Echo, 3 decembrie 1894

„Duhul Sfânt îi învață pe cei care doresc să fie învățați, nu numai ce ar trebui să transmită, ci și cum ar trebui să le transmită. Creștinului credincios i se dă cea mai înaltă și curată instruire. Îi este împărtășită înțelepciunea cerească.” — Manuscript Releases, vol. 20, p. 336

DUHUL SFÂNT POATE FI ÎNTRISTAT

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30)

„Când apar lucruri care par inexplicabile, care nu par a fi în armonie cu Marea Carte de Sfaturi, nu permiteți ca pacea voastră să fie stricată. Amintiți-vă că există un Martor, un Mesager ceresc, lângă voi, care este scutul vostru, fortăreața voastră. În ea puteți alerga și să fiți în siguranță. Dar un cuvânt de răzbunare vă va distruge pacea și încrederea în Dumnezeu. Cine este atunci rănit? — Voi înșivă. Cine este întristat și rănit? — Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.” — Christian Leadership, p. 64

„Când Duhul lui Dumnezeu este întristat, orice apel făcut prin slujitorii Domnului este lipsit de sens pentru ei. Ei vor interpreta greșit fiecare cuvânt. Vor râde și vor transforma în ridicol cele mai solemne cuvinte ale avertismentelor Scripturii, care, dacă nu ar fi vrăjiți de agenții satanici, i-ar face să tremure. Fiecare apel făcut la ei este în zadar. Ei nu vor auzi muștrări sau sfaturi. Ei disprețuiesc toate rugămintele Duhului și nu ascultă de poruncile lui Dumnezeu pe care odată le-au justificat și înălțat.” — The Review and Herald, 12 octombrie 1897

UMBLAȚI CU BĂGARE DE SEAMĂ!

„Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.” (Efeseni 5:15)

„Cel care simte propriul pericol este veghetor ca nu cumva să-l întristeze pe Duhul Sfânt și apoi să se îndepărteze de Dumnezeu pentru că știe că nu este mulțumit de calea sa de acțiune. Cu cât mai bine și mai sigur este să te apropii de Dumnezeu, pentru ca lumina curată care strălucește din Cuvântul Său să vindece rănile pe care păcatul le-a făcut în suflet.” — Credința prin care trăiesc, p. 312

„De ce am fi oare nerecunoscători și lipsiți de încredere? Isus este prietenul nostru: întregul cer este interesat de binele nostru; iar neliniștea și temerea noastră nu fac decât să-L întristeze pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. N-ar trebui să ne complăcem în griji ce nu fac decât să ne roadă și să ne uzeze, dar nu ne ajută să putem trece cu bine încercările.” — PP, p. 294

TOTDEAUNA NE ESTE ALĂTURI

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.” (Ioan 14:16)

„Dar nicio circumstanță, nicio distanță nu ne poate despărți de Mângâietorul ceresc. Oriunde ne-am afla, oriunde am merge, El este mereu acolo, cineva trimis în locul lui Hristos, pentru a acționa în locul Său. El este mereu la dreapta noastră, pentru a rosti cuvinte liniștitoare, blânde; pentru a susține, întări, încuraja și înveseli. Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet. Acest Duh lucrează în și prin oricine îl primește pe Hristos. Cei care cunosc locuirea acestui Duh în interiorul lor dezvăluie roadele lui — iubire, bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, credință.” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, p. 195

„Nu putem să fim mereu pe genunchi în rugăciune, dar calea spre tronul harului este deschisă mereu. În timp ce suntem angajați în munca activă, noi putem să cerem ajutor, iar Acela care nu ne va amăgi niciodată ne-a făgăduit: „Veți primi”. Creștinul va găsi timp pentru rugăciune. Daniel a fost un om de stat, asupra lui se aflau responsabilități grele, totuși el Îl căuta pe Dumnezeu de trei ori pe zi, iar Domnul i-a dat Duhul Sfânt.” — Rugăciunea, p. 212

ÎNSOȚIȚI PERMANENT

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi.” (Ioan 15:4 p.p.)

„Să ținem cont de faptul că prezența Duhului Sfânt este cu noi în dormitor, în cercul familiei, în locurile cele mai dificile prin care trecem, ne ferește de săgețile vrăjmașului, dejucând constant planurile lui și ducând mai departe lucrarea sa de muștrător al păcatului, împărtășind și impresionând mintea cu cuvintele lui Hristos, aducând toate lucrurile în amintirea noastră, pentru ca El să poată restaura chipul moral al lui Dumnezeu în om. Trebuie să rămânem constant și serios în harului Duhului Sfânt.” — Manuscript Releases, vol. 19, p. 324

„El ne-a asigurat că Duhul Sfânt a fost dat să rămână cu noi pentru totdeauna, să fie conducătorul și ghidul nostru. El ne cere să avem încredere în El și să ne încredințăm pe noi înșine în paza Lui. Duhul Sfânt lucrează în mod constant, învățând, amintind, mărturisind, venind la suflet ca un mângâietor divin, convingând de păcat ca un judecător și îndrumător desemnat.” — The Southren Review, 25 octombrie 1898

EL AJUTĂ LA ÎNȚELEGEREA SCRIPTURILOR

„Întoarceți-vă să ascultați mustrările mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele...” (Proverbe 1:23)

„Când cauți să cunoști voia Lui, partea ta în procesul cu Dumnezeu este să crezi că vei fi condus, călăuzit și binecuvântat în împlinirea voii Sale. S-ar putea să nu avem încredem în noi înșine, temându-ne să nu interpretăm greșit învățăturile Sale, dar să facem chiar și din acesta un subiect de rugăciune și să ne încredem în El, să ne încredem în El până la capăt, pentru ca Duhul Său Sfânt să ne conducă să interpretăm corect planurile și lucrarea providenței Sale.” — *Ye Shall Receive Power*, p. 114

„Când cercetezi Scripturile, cu dorința sinceră de a afla adevărul, Dumnezeu îți va inspira inima cu Duhul Său și îți va impresiona mintea cu lumina Cuvântului Său. Biblia este propriul ei interpret, un text explicându-l pe altul. Comparând Scripturile care se referă la același subiect, vei înțelege frumusețea și armonia la care niciodată n-ai visat. Nu există altă carte a cărei citire atentă întărește, dezvoltă, înalță și înnobilează mintea cum face citirea atentă a Cărții cârților.” — 4 T., p. 499

NU PUTEM PRICEPE SINGURI

„Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!” (Psalmi 25:5)

„Fără călăuzirea Duhului Sfânt, vom fi mereu în primejdia de a denatura și interpreta greșit Scripturile. De multe ori, se studiază Biblia fără niciun folos și în multe cazuri chiar făcându-se rău prin aceasta. Când Cuvântul lui Dumnezeu este deschis fără respect și rugăciune, când gândurile și simțămintele nu sunt ațintite asupra lui Dumnezeu sau nu sunt în armonie cu voia Lui, mintea este întunecată de îndoială; și chiar prin studiul Bibliei scepticismul prinde putere.” — S.B., p. 88

„Noi ar trebui să venim cu respect la studiul Bibliei, simțind că suntem în prezența lui Dumnezeu. Ar trebui să lăsăm deoparte ușurătatea și nepăsarea. În timp ce unele porțiuni ale Cuvântului sunt ușor înțelese, adevăratul sens al altor părți nu este atât de repede descoperit. Trebuie să studiem răbdător, să medităm la Cuvânt, și să ne rugăm stăruitor. Fiecare elev în școala lui Hristos ar trebui să ceară să fie luminat de Spiritul Sfânt atunci când deschide Scriptura; și promisiunea este că Duhul Sfânt le va fi dat cu siguranță.” — S.C.T., p. 261

NATURA DUHULUI ESTE UN MISTER

*„O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu!
Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese
sunt căile Lui!” (Romani 11:33)*

„Pentru noi, nu este absolut esențial să fim în stare să definim exact ce este Duhul Sfânt. Hristos ne spune că Duhul Sfânt este Mângâietorul, „Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl”. Cu privire la Duhul Sfânt, este arătat în mod lămurit că în lucrarea Sa de călăuzire a oamenilor în tot adevărul “El nu va vorbi de la El” (Ioan 15:26; 16:13).

Natura Duhului Sfânt este o taină. Oamenii nu pot s-o explice, fiindcă Domnul nu le-a descoperit-o. Oamenii, având păreri fanteziste, pot grupa laolaltă anumite pasaje din Scriptură și din ele să clădească o susținere omenească; dar primirea acestor vederi nu va întări biserica. Cu privire la asemenea taine, care sunt prea adânci pentru priceperea omenească, tăcerea este de aur...

Dacă păcătosul răspunde influenței reînviătoare a Duhului Sfânt, el va fi adus atunci la pocăință și trezit, făcut să înțeleagă importanța ascultării de cerințele divine.” — I.F.A., p. 51, 52

EXISTĂ MISTERE...

*„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru,
iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie,
ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia.” (Deuteronomul 29:29)*

„Natura Duhului Sfânt este o taină care nu este clar dezvăluită și nu vei putea niciodată să o explici altora pentru că Domnul nu ți-a descoperit-o. Puteți aduna scripturi și puneți construcția voastră pe ele, dar aplicarea nu este corectă.” — Manuscript Releases, vol. 14, p. 179

„Nicodim era încă nedumerit și Isus a folosit vântul ca ilustrație pentru cuvintele Sale: “Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul”. Vântul se aude prin ramurile pomilor, fremătând printre frunze și flori, dar nu se vede și nimeni nu știe de unde vine sau unde se duce. Tot așa este și cu lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii. Nu poate fi explicată mai mult decât mișcarea vântului.” — H.L.L., p. 172

„În planul mântuirii există mistere pe care mintea umană nu le poate înțelege, — lucruri pe care înțelepciunea umană nu le poate explica.” — Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 241

DUHUL ESTE PROMIS PENTRU ULTIMELE ZILE

„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea.” (Ioel 2:28-29)

„Botezul cu Duhul Sfânt a fost esențial pentru succesul slujirii la începutul Evangheliei; dar nu este mai puțin necesar în acest timp când „întunericul va acoperi pământul și negură mare popoarele”. Și Domnul a promis aceeași putere spirituală însuflețitoare slujitorilor Săi în aceste zile.” — *The Sings of the Times*, 24 februarie 1888

„În curând vom intra în împlinirea evenimentelor pe care Hristos le-a arătat lui Ioan că vor avea loc. Pe măsură ce mesagerii Domnului prezintă aceste adevăruri solemne, ei trebuie să înțeleagă că se ocupă de subiecte de interes veșnic și ar trebui să caute botezul cu Duhul Sfânt, ca să poată vorbi nu propriile lor cuvinte, ci cuvintele care le-au fost date de către Dumnezeu.” — *To Be Like Jesus*, p. 69

ÎNZESTRAȚI CU PUTERE DE SUS

„În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o podoabă măreață pentru rămășița poporului sau un duh de dreptate pentru cel ce șade pe scaunul de judecată și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui.” (Isaia 28:5-6)

„Ne aflăm în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Lucrarea noastră este reformatoare. Cei care iau parte la ea nu au nicio scuză pentru indolență sau ignoranță. Trebuie să lucrăm conform instrucțiunilor date în Cuvântul lui Dumnezeu și în armonie cu lumina pe care o trimite prin mijlocirea Duhului Său Sfânt. Cât de stăruitor ar trebui să ne străduim să ajungem la toate privilegiile noastre înalte și să îndeplinim standardul stabilit pentru noi în Hristos Isus!” — *Lake Union Herald*, 4 noiembrie 1908

„Cei care au fost luminați de Duhul Sfânt, vor arăta lucrarea acestuia în viață și caracter. Ei vor fi agenți prin care Duhul Sfânt va comunica altora lumină și cunoaștere. Adevărul minunat care ni s-a revelat în aceste zile din urmă trebuie să fie descoperit și altora.” — *The Review and Herald*, 5 decembrie 1893

ASEMENEA UNEI PLOI

*„Și voi, copiii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în
Domnul Dumnezeuul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme,
vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară.” (Ioel 2:23)*

„Este adevărat că în vremea sfârșitului, când lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ va merge spre încheiere, eforturile sânguincioase depuse de credincioși consacrați, sub călăuzirea Duhului Sfânt, vor fi însoțite de deosebite semne ale aprobării divine. Sub simbolul ploii timpurii și târzii, care cade în țările Orientului, la vremea semănatului și secerișului, proccii evrei au profetizat despre revărsarea darului Duhului Sfânt asupra bisericii lui Dumnezeu într-o măsură extraordinară. Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii și rezultatele ei au fost minunate. La sfârșitul timpului, Duhul Sfânt trebuie să fie prezent în adevărata biserică.

Dar în preajma încheierii secerișului pământului, este făgăduită o revărsare deosebită a Duhului Sfânt care va pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemenea revărsării ploii târzii; și, în vederea acestei înnoite puteri, creștinii trebuie să înalțe cererile lor la Domnul secerișului „în timpul ploii târzii”. — I.F.A. pp. 54, 55

PLOAIA CARE ÎNVIOREAZĂ

„Le voi face, pe ele și împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvântare; le voi trimite ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecuvântată!” (Ezechiel 34:26)

„După cum planta primește razele soarelui, rouă și ploaia, tot astfel și noi trebuie să ne deschidem inimile lucrării Duhului Sfânt. Lucrarea aceasta „nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, — zice Domnul oștirilor.” (Zaharia 4:6). Dacă vom păstra cugetarea noastră ațintită asupra Domnului Hristos, atunci El va veni la noi „ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul.” (Osea 6:3). Ca Soare al Neprihănirii, El va răsări asupra noastră având „tămăduirea ... sub aripile Lui.” (Maleahi 4:2). Noi vom „înflori atunci asemenea crinului”. Domnul ne va face ca grâul și vom „înflori ca via.” Sprijinindu-ne tot mereu pe Domnul Hristos ca Mântuitor al nostru personal, noi vom crește prin El, Care este Căpetenia noastră, în toate lucrurile.” — Parabolele Domnului. p. 66.

PLOAIA TIMPURIE

„Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară care udă pământul!” (Osea 6:3)

„Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost reprezentată de ploaia timpurie, iar rezultatul a fost glorios.” — R.H., 19 noiembrie 1908

„Dacă ne păstrăm gândurile îndreptate asupra lui Hristos, El va veni la noi ca ploaia timpurie și cea târzie care cad pe pământ. Asemenea Soarelui Neprihănirii, El va răsări cu vindecarea sub aripile Lui. Noi putem să creștem cum crește crinul, putem să reînviiem ca grăunțele pus în pământ și să creștem ca vița-de-vie.” — Solii alese, vol. 3, p. 204

„Așa cum roua și ploaia sunt dăruite mai întâi pentru a face sămânța să germineze și apoi pentru maturizarea recoltei, tot așa Duhul Sfânt este dat pentru a duce mai departe procesul creșterii spirituale, de la un stadiu la altul. Coacerea grâului reprezintă încheierea lucrării harului lui Dumnezeu în suflet. Prin puterea Duhului Sfânt, chipul moral al lui Dumnezeu trebuie să fie produs desăvârșit în caracter. Noi trebuie să fim schimbați, ajungând într-un totu asemenea lui Hristos.” — M.P., p. 506.

PREGĂTIȚI PENTRU MAI MULT

„Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina feței Tale, Doamne!” (Psalmi 89:15)

„Mulți au dat greș într-o mare măsură în ce privește primirea ploii timpurii. Ei nu au obținut toate beneficiile pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziția lor în felul acesta. Ei se așteaptă ca lipsa să fie suplinită de ploaia târzie și intenționează ca, atunci când harul va fi revărsat în mod abundent, să-și deschidă inima pentru a-l primi, dar fac o greșală teribilă. Lucrarea începută de Dumnezeu în inima omenească, prin dăruirea luminii și a cunoașterii, trebuie să înainteze continuu. Fiecare trebuie să-și dea seama de propria nevoie. Inima trebuie să fie golită și curățată de orice întinare, pentru ca Duhul Sfânt să locuiască în ea. Cu ocazia Cincizecimii, primii ucenici s-au pregătit pentru revărsarea Duhului Sfânt, mărturisindu-și păcatele și renunțând la ele, rugându-se și consacându-se lui Dumnezeu. Aceeași lucrare este necesară acum, dar într-o măsură mai mare. ... Totuși harul reprezentat de ploaia timpurie nu trebuie să fie neglijat. Numai aceia care trăiesc în lumina pe care o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu progresăm zilnic în exemplificarea virtuților creștine, nu vom recunoaște manifestarea Duhului Sfânt în ploaia târzie.” — M.P., 507.

PLOAIA TÂRZIE

„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore.” (Faptele apostolilor 3:19)

„Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întregul pământ cu slava Sa, nu va veni până când nu vom avea un popor luminat, care să știe prin experiență ce înseamnă a fi lucrători împreună cu Dumnezeu. Când avem consacrare deplină, din toată inima, pentru slujirea lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște faptul printr-o revărsare fără măsură a Duhului Său; dar aceasta nu se va întâmpla atât timp cât cea mai mare parte a bisericii nu va lucra împreună cu Dumnezeu. Dumnezeu nu poate să-și reverse Duhul atunci când egoismul și îngăduința de sine sunt atât de manifeste.” — R.H., 21 iulie 1896.

„Fiecare să se cerceteze pe sine, spre a vedea dacă este în credință. Poporul lui Dumnezeu să se pocăiască și să se convertească, pentru ca păcatele sale să poată fi șterse când vor veni vremurile de înviore de la fața Domnului. Fiecare să caute să-și dea seama în ce privință nu a ajuns să umble pe calea pe care a trasat-o Dumnezeu, în ce privință nu a ajuns să-și curețe sufletul, luând seama la sfaturile Lui.” — 8 T., p. 103.

PREGĂTIȚI PENTRU PLOAIA TÂRZIE

*„Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.”
(1 Ioan 3:3)*

„Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai slabă a puterii lui Dumnezeu decât a marcat-o începutul ei.” — T.V., p. 611.

„Ploaia târzie va cădea asupra poporului lui Dumnezeu. Un înger puternic va coborî din cer și întregul pământ va fi luminat de slava Lui. Suntem gata să luăm parte la lucrarea glorioasă a celui de-al treilea înger? Sunt vasele noastre gata să primească roua cerească? Avem noi întinare și păcat în inimă? Dacă da, să curățăm templul sufletului și să ne pregătim pentru ploile târzii. Înviorearea din prezența Domnului nu va ajunge niciodată la inimile pline de necurăție. Dumnezeu să ne ajute să murim în sine, pentru ca Hristos, nădejdea slavei, să se formeze în interior! Trebuie să am Duhul lui Dumnezeu în inima mea. Nu pot merge niciodată să fac marea lucrare a lui Dumnezeu, dacă Duhul Sfânt nu se odihnește asupra sufletului meu.” — R.H., 21 aprilie 1891.

AVEM NEVOIE DE PLOAIA TÂRZIE

„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.” (Isaia 60:1-2)

„Am văzut că Dumnezeu are copii care nu cunosc și nu păzesc Sabatul. Ei nu au respins lumina privitoare la Sabat. Iar la începutul timpului de strămtorare, am fost umpluți de Duhul Sfânt pe măsură ce mergeam și vesteam cu mai multă putere Sabatul.” — Scrieri timpurii, p. 33.

„Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate, și strălucind de consacrare sfântă, se vor grăbi, din loc în loc, pentru a vesti solia din cer. Prin mii de glasuri, pe tot pământul, va fi dată avertizarea. Se vor face minuni, bolnavii vor fi vindecați și semne și minuni îi vor însoți pe credincioși. Satan va lucra cu minuni mincinoase, făcând să coboare chiar și foc din cer înaintea oamenilor. (Apocalipsa 13:13). În felul acesta, locuitorii pământului vor fi aduși să ia o hotărâre.” — T.V., p. 612.

NU PRIN PUTERE, CI PRIN DUHUL...

„Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!” (Zaharia 4:6)

„Solia va fi dusă nu atât prin argumente, cât prin convingerea profundă a Duhului lui Dumnezeu. Argumentele au fost prezentate. Sămânța a fost semănată, iar acum va răsări și va aduce roadă. Publicațiile distribuite de lucrătorii misionari și-au exercitat influența, dar, cu toate acestea, mulți ale căror minți au fost impresionate au fost împiedicați să înțeleagă pe deplin adevărul sau să-i dea ascultare. Acum razele de lumină pătrund pretutindeni, adevărul este văzut cu claritate, iar copiii cinstiți ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ținut. Legăturile de familie, relațiile cu biserica nu mai au putere să-i mai țină. Adevărul le este mai prețios decât orice altceva. În ciuda unirii tuturor forțelor împotriva adevărului, un mare număr va lua poziție de partea Domnului.” — T.V., 612.

CERERE PENTRU UN SCOP PRECIS

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele apostolilor 1:8)

„Ucenicii s-au rugat ca să le fie dată o mai mare putere în lucrarea de predicare; căci ei au văzut că vor avea de întâmpinat aceeași hotărâtă împotrivire pe care Domnul Hristos a întâmpinat-o cât a fost pe pământ. În timp ce rugăciunile lor unite se înălțau în credință spre cer, a venit și răspunsul. Locul unde erau adunați s-a cutremurat și din nou au fost înzestrați cu Duhul Sfânt...” — I.F.A., p. 67

„Solii credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să se străduiască să ducă mai departe lucrarea Domnului pe calea rânduită de El. Ei trebuie să intre într-o relație strânsă cu Marele învățător, ca să poată fi învățați zilnic de Dumnezeu. Să lupte cu Dumnezeu în rugăciune stăruitoare, ca să primească botezul Duhului Sfânt, așa încât să fie în stare să împlinească nevoile unei lumi care pierde în păcat. Celor ce înaintează încrezători, proclamând Evanghelia veșnică, le este făgăduită toată puterea.” — M.P., p. 459

DUHUL SFÂNT ASIGURĂ SUCCES

„Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.”
(Luca 10:21 u.p.)

„Trecând pe lângă învățătorii iudei, care aveau o mare doză de îndreptățire de sine, Maestrul a ales oameni umili și neînvățați, care să vestească adevărurile ce aveau să miște lumea. Pe acești oameni Și-a propus El să-i instruiască și să-i educe spre a fi conducătorii bisericii Sale. La rândul lor, ei aveau să-i învețe pe alții și să-i trimită cu solia Evangheli-ei. Pentru a avea succes în lucrarea lor, urma să le fie dată puterea Duhului Sfânt. Nu prin putere sau înțelepciune omenească avea să fie vestită Evanghelia, ci prin puterea lui Dumnezeu.” — I.F.A., p. 17

„Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă.” — Tragedia veacurilor, p. 606.

DACĂ ASCULTĂM, VOM PRIMI DUHUL SFÂNT

„Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” (Faptele apostolilor 5:32)

„Duhul Sfânt este Acela care ne conduce în tot adevărul. Duhul Sfânt ne descoperă lucrurile lui Dumnezeu și le transmite ca pe o putere vie în inima ascultătoare.” — Evanghelizare, p. 166

„Cel care are o inimă ascultătoare, care este gata să facă voia lui Dumnezeu, nu numai că va primi cu bucurie adevărul, ci va căuta cu seriozitate adevărul ca o comoară ascunsă. El va veni la Scripturi cu un duh smerit și de învățat, căutând să înțeleagă cum poate umbla în lumină și zicând: „Doamne, ce vrei să fac?” (Fapte 9:6). El este gata să sacrifice orice și oricând, dacă este necesar, pentru a fi în armonie cu voința lui Dumnezeu.” — *Ye shall receive power*, p. 110

„Cei care-L primesc pe Hristos sunt credincioși poruncilor pentru că ei primesc mintea lui Isus. Ei se umplu cu spiritul de ascultare și răspund cu loialitate.” — *The Youths Instructor*, 6 aprilie, 1899.

SFINȚIȚI PRIN ADEVĂR

„Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă, dar, să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!” (Psalmi 51:6)

„Domnul dorește să venim la El zilnic, cu toate necazurile noastre și cu mărturisirea păcatelor noastre, și El ne poate da odihnă în purtarea jugului Său și a poverii Sale. Duhul Său cel Sfânt, cu influența Lui plină de har, va umple sufletul și fiecare gând va fi adus în supunere și ascultare de Hristos.” — 5 T., p. 648.

„Religia care vine de la Dumnezeu este singura religie care poate duce la Dumnezeu. Ca să-I servim așa cum se cuvine, trebuie să fim născuți din Duhul Sfânt. Aceasta va duce la veghere. Va curăți inima și va reînnoi mintea, și ne va da o nouă capacitate de a-L cunoaște pe Dumnezeu și a-L iubi. Aceasta ne va da o ascultare de bună voie de toate cerințele Lui. Aceasta este adevărata închinare.” — 9 T., p. 156.

„Când vă veți sfinți prin ascultare de Cuvânt, Duhul Sfânt vă va trimite licăriri ale lucrurilor cerești. Când Îl căutați pe Dumnezeu cu umilință și stăruință, cuvintele pe care le-ați rostit cu răceală se vor aprinde în inimile voastre; adevărul nu va lânzezi atunci pe limbile voastre.” — P.F.E. p. 435.

COMUNIUNE CU HRISTOS ȘI CU DUHUL SFÂNT

„Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.” (Filipeni 2:1-2)

„Sfințirea noastră este lucrarea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Este împlinirea legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu cei care se leagă cu El, să stea cu El, cu Fiul Său și cu Duhul Său în părtășie sfântă. Te-ai născut din nou? Ai devenit o ființă nouă în Hristos Isus? Apoi, cooperează cu cele trei mari puteri ale cerului care lucrează în favoarea ta. Făcând aceasta, vei descoperi lumii principiile dreptății.” — S.T., 19 iunie 1901.

„Fiecare să învețe de la Marele Învățător, printr-o experiență personală, și să aibă o comuniune personală cu Dumnezeu. Trebuie să fie răs-pândită o viață nouă, iar această viață să fie susținută de Duhul Sfânt. Când are loc o unire spirituală cu Domnul Isus, El va impresiona inima. El va conduce, iar în viață va avea loc o creștere a părtășiei cu Hristos.” — M.P. p. 486.

MAI APROAPE, TOT MAI APROAPE...

„Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea. Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine.” (Psalmi 119:97, 98)

„Trebuie să ne cercetăm îndeaproape viața și caracterul și să avem o adevărată părere de rău sufletească, având părtășie cu Hristos și părtășie cu frații noștri. Apoi vom arăta că putem aprecia lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii noastre”. — R.H., 5 iulie 1898

„Toate acțiunile noastre sunt afectate de experiența noastră religioasă și dacă această experiență este întemeiată pe Dumnezeu și înțelegem tainele evlaviei, dacă primim zilnic puterea lumii viitoare și avem comuniune cu Dumnezeu și avem părtășie cu Duhul, dacă în fiecare zi ținem cu fermitate viața superioară și ne apropiem din ce în ce mai mult de Răscumpărătorul însângerat, vor fi întipărite în noi principii care sunt sfinte și înălțătoare. Atunci va fi la fel de firesc pentru noi să căutăm puritatea, sfințenia și separarea de lume, precum este ca îngerii gloriei să îndeplinească misiunea iubirii care le-a fost încredințată pentru a salva muritorii de influența coruptoare a lumii.” — Sermons and Talks, vol. 2, p. 3.

SĂ NE RUGĂM PENTRU DUHUL SFÂNT

„Cereți de la Domnul ploaie la timpul ploii târzii; astfel Domnul va face nori strălucitori și le va da averse de ploaie, la fiecare om verdeață în câmp.”

(Zaharia 10:1)

„Făgăduința cu privire la Duhul Sfânt este ceva la care se cugetă prea puțin; iar rezultatul este numai ceea ce s-ar putea aștepta — secetă spirituală, întuneric spiritual, decădere și moarte spirituală. Lucruri mai mărunte ocupă atenția, iar puterea dumnezeiască necesară pentru creșterea și prosperitatea bisericii, care ar aduce după sine toate celelalte binecuvântări, lipsește, deși este oferită în plinătatea ei nemărginită.” — 8 T., p. 21.

„Nu vă opriți, mulțumindu-vă cu gândul că ploaia va veni oricum, deoarece face parte din cursul natural al anotimpurilor. Cereți-o. Creșterea și maturizarea seminței nu depind de agricultor. Numai Dumnezeu poate face să crească recolta. Totuși omului i se cere să coopereze. Lucrarea lui Dumnezeu necesită exercitarea credinței și a însușirilor noastre intelectuale. Dacă dorim ca torențele harului să se reverse asupra noastră, trebuie să căutăm cu toată inima favoarea Sa. Să folosim fiecare ocazie de a ne așeza pe calea binecuvântării.” — M.P., p. 508.

CA SĂ PUTEM PRIMI

„De aceea și Eu vă spun: cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.” (Luca 11:9)

„Creștinii să îndeparteze neînțelegerile dintre ei și să se predea lui Dumnezeu pentru mântuirea celor pierduți. În credință să ceară binecuvântarea, și ea va veni. Revărsarea Duhului pe timpul apostolilor a fost „ploaia timpurie”, și urmările ei au fost mărețe. Dar „ploaia târzie” va fi mai îmbelșugată.” — H.L.L., p. 827

„Orice lucrător care urmează exemplul Domnului Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea pe care Dumnezeu a făgăduit-o bisericii Sale pentru strângerea secerișului pământului. Diminează după diminează, când vestitorii Evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul lor de consacrare, El le va da prezența Duhului Său, însoțită de puterea lui reînviătoare și sfințitoare. Pornind la lucrările lor zilnice, ei au asigurarea că ființa cea nevăzută a Duhului Sfânt îi face în stare să fie „împreună lucrători cu Dumnezeu”. — I.F.A., p. 56

EFECTELE PLOII TÂRZII

„Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii și cum face să strălucească din ei fulgerul Său? Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită?” (Iov 37:15, 16)

„Ploaia târzie, recolta pământului care se coace, reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului omului. Dar dacă nu a căzut ploaia dinainte, nu va exista viață; larba verde nu va răsări. Dacă aversele timpurii nu și-au făcut treaba, ploaia târzie nu poate aduce nicio sămânță la perfecțiune...” — Credința prin care trăiesc, p. 333.

„În timp ce prețuim binecuvântarea ploii timpurii, nu trebuie, pe de altă parte, să pierdem din vedere faptul că fără ploaia târzie, pentru a umple spicele și a coace boabele, recolta nu va fi gata pentru seceră, iar munca semănătorului va fi fost zadarnică. Harul divin este necesar la început, harul divin la fiecare pas de avans și numai harul divin poate finaliza lucrarea...” — Idem, p. 334.

MANIFESTĂRI ALE DUHULUI SFÂNT

„Dar cei ce nădăjduiesc întru Domnul vor înnoi puterea lor, le vor crește aripi ca ale vulturului; vor alerga și nu-și vor slei puterea, vor merge și nu se vor obosi.” (Isaia 40:31)

„Într-o viziune de noapte, mi-au trecut pe dinainte reprezentări ale unei mari mișcări de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulți Îl lăudau pe Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați și alte minuni erau săvârșite. Un spirit de mijlocire se dădea pe față, chiar așa cum s-a manifestat înainte de Ziua Cincizecimii. Sute și mii erau văzuți vizitând familii și explicându-le Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi erau convinse prin puterea Duhului Sfânt și un spirit de adevărată convertire se da pe față. În toate părțile, uși erau larg deschise pentru proclamarea adevărului. Lumea părea să fie luminată de influența cerească. Mari binecuvântări erau primite de sincerul și smeritul popor al lui Dumnezeu. Am auzit glasuri de mulțumire și de laudă, și părea să aibă loc o reformă, ca aceea la care am fost martori în 1844.

186

Dar unii refuzau să fie convertiți. Ei nu erau dispuși să umble pe calea lui Dumnezeu, și când, pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să poată fi dusă mai departe, se făceau apeluri pentru daruri de bună voie, unii se agățau în chip egoist de averile lor pământești. Acești oameni zgârciți au ajuns să fie separați de ceata celor credincioși.” — 9 T., 126.

PROTECȚIE ÎN TIMPUL STRĂMTORĂRII

*„Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare, î
I voi izbăvi și-I voi proslăvi.” (Psalmi 91:15)*

„Am văzut, de asemenea, că mulți nu își dau seama cum ar trebui să fie pentru a trăi înaintea Domnului fără un Mare Preot în Sanctuar, în timpul necazului celui mare. Cei care primesc sigiliul viului Dumnezeu și sunt protejați în vremea strămtorării trebuie să reflecte pe deplin chipul lui Isus.” — Scrieri timpurii, p. 71

„Pe măsură ce membrii trupului lui Hristos se apropie de perioada ultimului lor conflict, „timpul necazului lui Iacov”, ei vor crește în Hristos și se vor împărtăși în mare măsură din Duhul Său. Pe măsură ce a treia solie se umflă într-un strigăt puternic și pe măsură ce marea putere și slavă însoțesc lucrarea de încheiere, poporul credincios al lui Dumnezeu se va împărtăși din acea slavă. Ploaia târzie este cea care îi reînvie și îi întărește pentru a trece prin timpul necazului. Fețele lor vor străluci cu slava acelei lumini care îl însoțește pe cel de-al treilea înger.” — R.H., 27 mai 1862

NU NEGLIJA PREGĂTIREA!

„Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă în dată, când va veni și va bate la ușă.” (Luca 12:35-36)

„În ziua cumplitei încercări, El [Hristos] va spune: „Du-te, poporul meu, intră în odăile tale și încuie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe până va trece mânia”. Ce sunt odăile în care trebuie să se ascundă ei? Protecția lui Hristos și a sfinților îngeri. Poporul lui Dumnezeu nu se află în acest moment tot în același loc. Ei sunt adunați în grupuri diferite și în toate părțile lumii.” — Adevărul despre îngeri, p. 271

„Am văzut că mulți neglijau pregătirea atât de necesară și așteptau timpul de „înviorare” și pe cel al „ploii târzii” care să-i facă în stare să stea în picioare în ziua Domnului și să trăiască înaintea Sa. O, pe cât de mulți i-am văzut în timpul strămtorării neacoperiți! Ei neglijară pregătirea necesară; din această pricină, ei nu au putut primi învierea pe care toți trebuie s-o aibă ca să poată fi pregătiți să trăiască în fața unui Dumnezeu sfânt.” — Scrieri timpurii, p. 71.

ESTE NEVOIE DE VEGHERE CONTINUĂ

*„Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.”
(1 Corinteni 9:27)*

„În niciun moment al experienței noastre nu ne putem lipsi de ajutorul care ne-a dat puterea de a face primul pas. Binecuvântările primite prin ploaia timpurie ne sunt necesare până la sfârșit. Totuși doar acestea nu vor fi suficiente. Deși prețuim binecuvântările ploii timpurii, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că fără ploaia târzie, care să umple spicele și să maturizeze bobul de grâu, recolta nu va fi pregătită pentru seceriș, iar munca semănătorului rămâne zadarnică. Harul divin este necesar la început, harul divin este necesar la fiecare pas al înaintării și numai harul divin este în stare să desăvârșească lucrarea. Nu există niciun moment în care ne putem relaxa, într-o atitudine neglijentă. Să nu uităm niciodată avertizările lui Hristos: „Vegheați în rugăciune.” — M.P., p. 508

MATURIZARE TREPTATĂ

„Pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. (2 Timotei 3:17)

„Încolțirea seminței reprezintă începutul vieții spirituale, iar dezvoltarea, creșterea plantei, este o frumoasă ilustrare a creșterii creștine. Ca și în natură, tot la fel se prezintă lucrurile și în viața spirituală; nu poate fi viață fără creștere. Planta trebuie sau să crească, sau să moară. După cum creșterea ei se face în tăcere și în mod imperceptibil, dar continuu, tot așa și cu dezvoltarea vieții creștinului. În fiecare etapă a dezvoltării noastre, viața noastră spirituală poate fi desăvârșită și totuși, dacă trebuie împlinit planul pe care Dumnezeu îl are cu noi, atunci trebuie să aibă loc o continuă creștere. Sfințirea este lucrarea unei vieți întregi. Pe măsură ce ocaziile oferite nouă se înmulțesc, se va dezvolta și experiența noastră, iar cunoștința noastră va crește. Noi vom ajunge atunci destoinici pentru a purta răspunderi, iar maturitatea noastră va fi în proporție cu privilegiile pe care le avem.” — Parabolele Domnului, p. 65

CERERI PENTRU PLOAIA TÂRZIE

„Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, vă voi trimite ploi la vreme, pământul își va da roadele, și pomii de pe câmp își vor da roadele.” (Leviticul 26:3-4)

„Niciunul dintre noi nu va primi sigiliul lui Dumnezeu, atâta timp cât caracterele noastre au o zbârcitură sau o pată pe ele. Nouă ne este lăsată remedierea caracterelor noastre, curățirea templului sufletului de orice întinăciune. Atunci, ploaia târzie va cădea asupra noastră, așa cum ploaia timpurie a căzut asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii.” — 5 T., p. 214

„Coborârea Duhului Sfânt asupra bisericii este așteptată ca fiind un eveniment viitor, dar este privilegiul bisericii să o primească acum. Căutați-o, rugați-vă pentru ea și credeți. Noi trebuie să avem revărsarea Duhului, iar cerul așteaptă să ne-o ofere.” — The Review and Herald, 19 martie, 1895

EFECTE ALE PLOII TÂRZII

„Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit și va moșteni viața veșnică.” (Matei 19:29)

„Atenția mi-a fost îndreptată către timpul încheierii vestirii soliei celui de-al treilea înger. Puterea lui Dumnezeu rămăsese asupra poporului Său; ei își împliniseră lucrarea și erau pregătiți pentru ceasul încercării, care era înaintea lor. Primiseră ploaia târzie — sau învierea de la fața Domnului — și mărturia cea vie fusese reînviată. Ultima mare avertizare răsunase pretutindeni și îi ațâțase și turbase de mânie pe locuitorii pământului care nu au vrut să primească solia.” — S.T., p. 279

„I-am auzit pe cei îmbrăcați în armură rostind răspicat adevărul cu mare putere. Acesta avea efect. Mulți fuseseră legați; unele soții de soții lor și unii copii de părinții lor. Cei sinceri, care au fost opriți să asculte adevărul, s-au prins acum cu nerăbdare de el. Toată teama pe care o aveau față de rudele lor dispăruse și numai adevărul era înălțat înaintea lor. Flămânziseră și însetaseră după adevăr, care le era mai drag și mai prețios decât viața. Am întreat ce anume provocase această mare schimbare. Un înger a răspuns: „Este ploaia târzie, învierea de la fața Domnului, marea strigare a celui de-al treilea înger.” — S.T., p. 271

O EXPERIENȚĂ COLECTIVĂ

„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.” (Faptele apostolilor 2:1-4)

„În ascultare de cuvântul Învățătorului lor, ucenicii s-au întors la Ierusalim și timp de zece zile s-au rugat pentru împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. Aceste zece zile au fost zile de căutare adâncă a inimii. Ucenicii au îndepărtat orice diferență care existase între ei și s-au apropiat în părtășie creștină... La sfârșitul celor zece zile, Domnul și-a împlinit promisiunea printr-o revărsare minunată a Duhului Său. Când erau „toți de un acord într-un singur loc” în rugăciune și rugămintă, binecuvântarea promisă a venit...” — În locurile cerești, p. 333.

„Studiați cel de al doilea capitol din Faptele Apostolilor. În biserica primară, Duhul lui Dumnezeu lucra cu putere prin aceia care erau în mod armonios uniți. În Ziua Cincizecimii, ei erau cu toții cu un singur gând, într-un singur loc.” — 9 T., p. 196

UNIȚI ÎN HRISTOS

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:21)

„Noi trebuie să demonstrăm lumii că oameni de orice naționalitate sunt una în Hristos Isus. Să înlăturăm deci orice barieră și să venim, în unire, în slujba Domnului.

În ridicarea de bariere naționale, voi prezentați lumii un plan de origine omenească, pe care Dumnezeu nu-L aprobă nicidecum. Acelora care vor face lucrul acesta, apostolul Pavel le spune: „Tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești?... Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin care ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul. Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească; așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu care face să crească. Cel ce sădește și cel ce udă sunt tot una și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui. Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.” — I.F.A., p. 197

RESPINGEREA DUHULUI

„Binevoiască Domnul Dumnezeuul tău să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!” (Ieremia 42:3)

„Când un om își alege calea în fața luminii și a dovezilor și refuză să fie îndemnat și să se întoarcă la Domnul cu stricăciune sufletească, următorul mesaj pe care Domnul îl va trimite va avea mai puțin efect, pentru că el îi permite să fie independent, spirit de voință pentru a-și controla judecata. El continuă să arunce sămânța rezistenței în inima lui și, de fiecare dată când își repetă actul de rezistență, refuzând să se întoarcă de la drumul său către calea lui Dumnezeu, își înclină pașii spre calea neascultării, iubește răzvrătirea și în cele din urmă devine insensibil, iar sămânța necredinței se coace pentru seceriș. Duhul Sfânt se luptă cu fiecare om; împotriviți-vă Duhului Sfânt, care este vocea divină pentru om, și cu cât vă împotriviți mai mult, cu atât mai puțină înclinație veți avea să vă pocăiți și să vă reformați.” — The Youths Instructor, 30 noiembrie 1893

RETRAGEREA DUHULUI DE PE PĂMÂNT

„Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pururi în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.” (Geneza 6:3)

„Trăim în timpul sfârșitului. Semnele timpului, care se împlinesc cu repeziciune, declară că venirea lui Hristos este aproape. Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Spiritul lui Dumnezeu este retras treptat dar sigur, de pe pământ. Plăgi și judecăți cad deja peste disprețuitorii harului lui Dumnezeu. Nenorocirile de pe uscat și de pe ape, starea agitată a societății, alarmele de război sunt de rău augur. Ele prezic evenimente în curs de apropiere, de cea mai mare însemnătate.” — 9 T., p. 11

„În acest timp de confuzie și necazuri, care ne stă în față, un timp de necazuri cum n-a mai fost de când a fost vreun neam de oameni, Mântuitorul înălțat va fi prezentat oamenilor din toate țările, pentru ca toți aceia care privesc la El în credință să poată trăi.” — 8 T., pp. 49, 50

PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

„De aceea vă spun: orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.” (Matei 12:31-32)

„De fapt, ce este păcatul împotriva Duhului Sfânt? Este atunci când, în mod voit, atribuim lui Satan lucrarea Duhului Sfânt. De exemplu, să presupunem că cineva este martor al unei lucrări speciale a Duhului lui Dumnezeu. El are dovada convingătoare că lucrarea este în armonie cu Scriptura, și Duhul dă mărturie împreună cu duhul său că lucrarea aceea era de la Dumnezeu. Cu toate acestea, mai târziu, el cade în ispită, mândrie, încredere în sine sau alte trăsături rele de caracter îl iau sub control; respingând toate dovezile caracterului ei divin, el declară că ceea ce a recunoscut mai înainte a fi puterea Duhului Sfânt acum spune că, de fapt, era puterea lui Satan. Prin mijlocirea Duhului Sfânt, Dumnezeu lucrează asupra inimii omenești; și atunci când oamenii, în mod voit, resping Duhul și-L declară ca nefiind de la Dumnezeu, ei taie canalul de legătură prin care Dumnezeu poate comunica cu ei.” — 5 T., p. 634

PĂCATE PREMEDITATE

*„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.”
(Evrei 10:26-27)*

„Dumnezeu lucrează prin manifestarea Duhului Său ca să-l mustre și să-l convingă pe păcătos; și dacă lucrarea Duhului este lepădată, în cele din urmă Dumnezeu nu mai poate face nimic pentru acel suflet. Ultimul mijloc al harului divin este folosit. Păcătosul rupe astfel orice legătură cu Dumnezeu, iar păcatul nu are nici un leac ca să se vindece singur. Nu mai există o rezervă de putere, prin care Dumnezeu să poată lucra pentru a-l convinge și converti pe păcătos. „Lăsați-l în pace” — este porunca divină. Atunci „nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.” — Patriarhi și profeți, p. 405.

IULIE

EVANGHELIA VEȘNICĂ

*„Proclamarea Evangheliei pentru lume
este lucrarea pe care Dumnezeu a încredințat-o
celor ce-I poartă Numele.” - Divina Vindecare, p. 141.*

PRIMA PROCLAMARE A EVANGHELIEI

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15)

„Stând ca niște criminali în fața dreptului Judecător, așteptând sentința pe care o merita căderea lor, perechea pierdută din grădina Eden, a auzit primele note ale făgăduinței divine. Înainte ca viața de trudă și întristare pe care păcatul le adusese asupra lor să fie înfățișată înaintea lor, înainte de a fi pronunțat decretul că plata păcatului este moartea, ei au auzit promisiunea mântuirii. Deși trebuie să sufere din cauza puterii dușmanului lor puternic, totuși, prin meritele lui Hristos, ei puteau aștepta cu nerăbdare biruința. Taina Evangheliei a fost rostită în Eden, când Dumnezeu i-a spus șarpelui: „Voi pune vrăjmășie între tine și femeie ...”. — S.T., 13 februarie 1893.

„Chiar de atunci de când s-a predicat întâi Evanghelia, când în Eden s-a declarat că sămânța femeii va sfărâma capul șarpelui, Hristos a fost înălțat ca fiind calea, adevărul și viața. El a fost calea pe când trăia Adam, când Abel l-a înfățișat lui Dumnezeu sângele mielului înjunghiat, care reprezenta sângele Mântuitorului.” — Hristos, lumina lumii, p. 663.

EVANGHELIA PREDICATĂ PRIN FIECARE JERTFĂ

„Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățarea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu!” (Evrei 9:13-14)

„Astfel a fost instituită închinarea adusă lui Dumnezeu prin jertfele ceremoniale, iar aceia care se temeau de Dumnezeu își recunoșteau păcatele înaintea Lui și așteptau cu recunoștință și cu o încredere sfântă venirea Luceafărului care urma să-i călăuzească spre cer pe copiii căzuți ai lui Adam, prin pocăința față de Dumnezeu și prin credința în Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. Astfel, Evanghelia a fost predicată prin fiecare jertfă, iar faptele credincioșilor au manifestat continuu credința lor într-un Mântuitor care va veni. Domnul Isus le-a zis iudeilor: „Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar, dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?” — Solii alese, vol. 1, p. 230 engl.

EVANGHELIA PREDICATĂ PATRIARHILOR

„Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.” (Galateni 3:8)

„Există speranță pentru noi doar atunci când intrăm sub legământul avraamic, care este legământul harului prin credința în Hristos Isus. Evanghelia propovăduită lui Avraam, prin care a avut nădejde, a fost aceeași evanghelie care ne este propovăduită astăzi, prin care avem nădejde. Avraam s-a uitat la Isus, care este și Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.” — Y.I., 22 septembrie 1892.

„Prin simboluri și făgăduințe Dumnezeu „a propovăduit lui Avraam înaintea de Evanghelie”. Iar credința patriarhului s-a prins de Răscumpărătorul ce avea să vină. Isus spunea iudeilor: „Tatăl vostru, Avraam, a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat”. (Berbecul adus ca jertfă în locul lui Isaac Îl reprezenta pe Fiul lui Dumnezeu, care avea să fie sacrificat în locul nostru. Când omul a fost dat morții din cauza călcării Legii lui Dumnezeu, Tatăl, privind asupra Fiului Său, spuse păcătosului: „Trăiește, am găsit un preț de răscumpărare.” — P.P., p. 154.

RĂSCUMPĂRĂTORUL AȘTEPTAT

„Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul.” (Isaia 59:20)

„Evanghelia a fost propovăduită lui Adam, Noe, Avraam și Moise și a fost pentru ei o veste bună; căci credința lor a îmbrățișat un Mântuitor care vine. O lumină mai clară și mai glorioasă strălucește acum asupra lumii creștine; pentru că ceea ce a fost credință pentru patriarhii și profeții care au trăit înainte de Hristos, este o asigurare pentru noi, deoarece vedem că Hristos a venit tocmai în felul în care oamenii inspirați din vechime au prezis că va veni. Este la fel de esențial să avem credință într-un Răscumpărător care a venit și a murit ca jertfa noastră, precum a fost ca sfinții bărbați din vechime să creadă într-un Răscumpărător care va veni, pe care L-au reprezentat prin sacrificiile lor tipice, dar nu mai mult.” — Bible Echo, 1 ianuarie 1887

„Puterea lui Hristos, Mântuitorul crucificat, de a da viața veșnică ar trebui să fie prezentată poporului. Noi ar trebui să le arătăm că Vechiul Testament este tot atât de adevărat Evanghelie, în tipuri și umbre, cum Noul Testament este în puterea ei care se desfășoară.” — 6 T., p. 392.

EVANGHELIA PREDICATĂ DE NOE

„Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.” (Evrei 11:7)

„Noe trebuia să predice oamenilor și, de asemenea, să pregătească un chivot așa cum ar trebui să-l îndrume Dumnezeu pentru salvarea lui însuși și a familiei. El nu trebuia doar să predice, dar exemplul său în construirea chivotului era să-i convingă pe toți că credea în ceea ce predica.” — Harul uimitor al lui Dumnezeu, 4 mai.

„În timp ce Noe adresa lumii soliile sale de avertizare, faptele sale mărturiseau despre sinceritatea lui. Așa se face că credința lui a fost adusă la desăvârșire și pusă în evidență. El a dat lumii un exemplu, crezând exact ceea ce spunea Dumnezeu. El a investit în corabie tot ce avea. ... Fiecare lovitură dată pentru construcția corabiei era o mărturie pentru popor.” — P.P., p. 95

ISTORIA SE REPETĂ

„În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” (Matei 24:38-39)

„Noe a predicat oamenilor din vremea lui că Dumnezeu le va da o sută douăzeci de ani în care să se pocăiască de păcatele lor și să găsească refugiu în corabie, dar ei au refuzat invitația plină de har. Le-a fost dat timp din belșug pentru a se întoarce de la păcatele lor, a-și depăși obiceiurile proaste și a dezvolta caractere drepte. Dar înclinația către păcat, deși slabă la început la mulți, s-a întărit prin îngăduință repetată și i-a grăbit către o ruină irecuperabilă. Avertismentul milostiv al lui Dumnezeu a fost respins cu batjocuri, cu batjocură și batjocură; și au fost lăsați în întuneric pentru a urma calea pe care o aleseseră inimile lor păcătoase. Dar necredința lor nu a împiedicat evenimentul prezis. A venit și mare a fost mânia lui Dumnezeu care a fost văzută în ruina generală.” — Lift Him up, 17 decembrie.

„Din marea mulțime a oamenilor de pe pământ, dinainte de potop, numai opt suflete au crezut și au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu transmis prin Noe. Timp de o sută douăzeci de ani, predicatorul dreptății a avertizat lumea de nimicirea ce avea să vină, dar solia lui a fost lepădată și disprețuită. Tot astfel este și astăzi.” — P.P., p. 102.

PREDICÂND ISRAELIȚILOR

*„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor;
dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic,
pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.” (Evrei 4:2)*

„Prima ofertă a veștii bune a mântuirii a fost făcută oilor pierdute din casa lui Israel; dar ei au refuzat darul prețios al lui Dumnezeu și Pavel a spus: „Vă judecați pe voi înșivă nevrednici de viața veșnică; iată, ne întoarcem la neamuri.” Atât evreii cât și neamurile erau fără Hristos și în întuneric. A fost un gând foarte nedorit pentru evrei că aveau nevoie de mântuire. Ei fuseseră poporul specific al lui Dumnezeu și priveau neamurile cu dispreț. Hristos nu a fost prezentat doar ca speranța și slava lui Israel, ci și ca o lumină care să lumineze neamurile. Acest lucru era total contrar prejudecăților lor.” — S.T., 5 august 1889.

„Pământul inimii trebuie să fie afânat și pregătit pentru semănatul seminței Evangheliei. ... Cel mai de preț adevăr poate fi prezentat în dovada și puterea Duhului; dar dacă i se împotrivesc, în loc să fie prețuit, nu va face decât să întărească inima și fiecare rază de lumină se va stingea în întuneric” — Bible Echo 2 septembrie 1895.

LECȚII PENTRU NOI

*„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”
(1 Corinteni 10:11)*

„Lecciónile pe care Isus le-a predat în pilde ar trebui studiate cu atenție; ele conțin instrucțiuni pentru poporul Său în aceste zile din urmă, pentru ca noi să nu facem greșelile pe care le-a făcut națiunea evreiască în timpul lui Hristos. Evanghelia a fost mai întâi propovăduită iudeilor; dar se simțeau sănătoși și nu aveau nevoie de un medic. Hristos a venit să slujească sufletului bolnav de păcat; căci se vor converti numai cei care simt și știu că sunt păcătoși. Hristos a venit arătând adevărul prețios pentru acceptarea oamenilor, prezentând principii cerești pentru a fi țesute în viață, dăruind beneficii spirituale pentru a fi transmise altora. Hristos, mângâierea lui Israel, venise la ai Săi, dar ai Săi nu l-au primit. Trebuie să găsească burdufuri noi pentru a-și conține noul vin.” — S.T., 19 septembrie 1892.

„Prin învățăturile sistemului jertfelor, Hristos avea să fie înălțat înaintea tuturor națiunilor, și toți care priveau la El aveau să trăiască.” — I.F.A., p. 14.

EVANGHELIA PREDICATĂ DE IOAN BOTEZĂTORUL

„În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustiul Iudeii. El zicea: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 3:1-2)

„Ioan Botezătorul pregătise calea lui Hristos, îndemnând pe oricine la pocăință și mărturisirea păcatului.” — S.T., 10 ianuarie 1900.

„Mulțimile care se adunaseră în jurul lui Hristos fuseseră martore ale lucrării lui Ioan. Ei ascultaseră cuvintele lui pline de curaj prin care mustra păcatul. Pentru fariseii plini de îndreptățire de sine, pentru preoții din rândul saducheilor, pentru împăratul Irod și curtea lui, pentru prinți și soldați, pentru vameși și țărani, Ioan vorbise la fel de lămurit. El nu era o trestie bătută de vântul laudelor sau prejudecăților omenești. În închi-soare, loialitatea lui față de Dumnezeu și zelul lui pentru neprihănire au rămas aceleași ca atunci când predica solia lui Dumnezeu în pustie. În credințioșia lui față de principii, el era tot așa de statornic ca o stâncă.” — H.L.L., p. 218.

EVANGHELIA ESTE O PUTERE

„Fiindcă propovăduirea crucii este o nebulie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 1:18)

„Țăranii neînvățați și pescarii din împrejurimi, soldații romani din sub-ordinea lui Irod, căpitani cu săbiile la brâu, pregătiți să reprime orice manifestare care ar fi semănat cu o răscoală, avarii colectori de taxe din gherețele lor și preoții, membri ai Sinedriului, îmbrăcați în filacteriile lor, toți îl ascultau pe Ioan ca fermecați, chiar și fariseii și saducheii, batjocoritorii insensibili și reci, toți plecau cu zâmbetul înghețat pe buze și cu inima stră-punsă de simțământul vinovăției pentru păcatele lor. Irod a ascultat solia chiar din palatul lui și, deși era un conducător mândru și împietricit de păcate, a tremurat la auzul chemării la pocăință.” — Slujitorii Evangheliei, p. 55.

„Celor care erau familiarizați cu profețiile, a fost de ajuns ca Ioan să le spună: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”. Dar când Botezătorul i-a văzut pe farisei și pe saducheii venind la botezul său, a fost încurajat să le dea o solie hotărâtă... Unii care veneau din curiozitate, prinși de cuvintele lui, s-au interesat de mesajul pe care îl dădea și au fost emoționați să fie botezați. Le-a zis Ioan: „Aduceți deci roade potrivite pentru pocăință”. — R.H., 28 noiembrie 1907.

EVANGHELIA PREDICATĂ DE ISUS

„De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4:17)

„Tema predicării lui Hristos era: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie”. În felul acesta, solia Evangheliei, așa cum era prezentată de Mântuitorul Însuși, se întemeia pe profeții. „Timpul” despre care El spunea că s-a împlinit era perioada făcută cunoscută lui Daniel de către îngerul Gabriel.” — H.L.L., p. 233.

„Și L-au urmat o mulțime mare de oameni din Galileea și din Decapolis și din Ierusalim, din Iudeea și dincolo de Iordan. Și, văzând mulțimile, S-a suit pe munte; și când S-a așezat, ucenicii Lui s-au apropiat de El; și a deschis gura și i-a învățat.” El a ținut ceea ce este cunoscut sub numele de Predica de pe Munte, — un discurs plin de instrucțiuni prețioase pentru toți cei care pretind că sunt ucenicii Săi.” — R.H., 23 iulie 1914

„Niciodată nu a existat un asemenea evanghelist ca Hristos. El era Maiestatea cerului, dar S-a smerit să ne ia firea pentru a putea întâlni oamenii acolo unde se aflau ei. Tuturor oamenilor, bogați și săraci, liberi și robi, Hristos, Mesagerul legământului, a adus vestea mântuirii.” — Idem.

UN EXEMPLU DE PREDICARE

„Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul acesta.” (Ioan 7:46)

„Domnul Hristos ar fi putut ocupa cel mai înalt loc între cei mai mari învățați ai națiunii iudaice, însă El a ales mai degrabă să ducă Evanghelia celor săraci. El mergea din loc în loc, iar cei de la drumuri și de la garduri puteau prinde cuvintele Evangheliei adevărului. În modul în care a lucrat El, așa dorește să lucreze și lucrătorii Săi de astăzi. Glasul Său era auzit lângă mare, la poalele muntelui și pe străzile cetăților, explicând Scripturile Vechiului Testament. Explicațiile date de El erau atât de diferite de cele ale cărturarilor și fariseilor, încât captivau atenția oamenilor. El învăța ca unul care avea autoritate...

Lucrarea misionară medicală a Evangheliei trebuie dusă înainte cu simplitate, așa cum a fost lucrarea Maiestății cerurilor, care a văzut nevoia unei lumi pierdute, păcătoase, și-a lăsat deoparte mantia Sa regală și coroana Sa împărătească și și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitate, pentru a-i ajuta pe oameni. El și-a desfășurat lucrarea misionară, astfel încât să poată lăsa un exemplu desăvârșit ființelor omenești care vor urma.” — Sfaturi pentru sănătate, p. 318.

MISIUNEA EVANGHELICĂ

„Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28:18-19)

„În însărcinarea pe care le-a dat-o ucenicilor Săi, Hristos nu numai că a schițat lucrarea lor, dar le-a dat și o solie. „Învățați pe oameni”, a zis El, „să păzească tot ce v-am poruncit.” Ucenicii trebuiau să vestească ceea ce îi învățase Hristos. Se cuprinde aici nu numai ce vorbise El în persoană, dar și prin toți profeții și învățătorii Vechiului Testament. Învățătura omească este exclusă. Nu e loc pentru tradiție, pentru teoriile și concluziile omului sau pentru legislația bisericească. În însărcinarea aceasta nu sunt cuprinse legile rânduite de autoritatea ecleziastică. Servii lui Hristos nu trebuie să predea nimic din toate acestea. „Legea și profeții”, împreună cu tot ce ne e raportat din cuvintele și faptele Lui formează comoara încredințată ucenicilor pentru a fi predată lumii. Numele lui Hristos este deviza lor, semnul lor distinctiv, legătura lor de unire, autoritatea care hotărăște felul lor de purtare și izvorul izbânzii lor. Împărăția Lui nu va recunoaște nimic din ceea ce nu are inscripția Lui.” — H.L.L., p. 826

SUNTEM TRIMIȘI

„Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea. (Ioan 15:16)

„Cuvintele „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15) sunt adresate fiecărui urmaș al lui Hristos. Toți cei care au menirea de a trăi viața lui Hristos au menirea și de a face lucrarea pentru mântuirea semenilor lor. Aceeași dorință a sufletului pe care El a avut-o pentru mântuirea celor pierduți trebuie să se manifeste și în ei. Nu toți pot ocupa același loc, însă pentru toți există un loc și o lucrare. Toți cei care beneficiază de binecuvântările lui Dumnezeu trebuie să răspundă prin slujire efectivă; fiecare dar trebuie să fie folosit pentru înaintarea împărăției Sale.” — Sfaturi către biserică, p. 58.

200

„Poporul lui Dumnezeu să se împrăștie, mișcându-se în toate direcțiile, în orașe și sate în care lumina adevărului nu a strălucit, pentru ca cunoașterea lui Dumnezeu să fie răspândită printre oameni. ... Fiecare să se predea lui Dumnezeu, să accepte înzestrarea cerească a Duhului Sfânt și să meargă să spună celor care stau în întuneric despre dragostea și jertfa Mântuitorului, că nu trebuie să piară, ci să aibă viață veșnică.” — Bible Echo, 15 aprilie 1892.

EVANGHELIA PREDICATĂ ÎN TOATĂ LUMEA

*„Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut, și toți sunt plini de râvnă pentru Lege.”
(Faptele apostolilor 21:20)*

În timp ce lumina Evangheliei strălucea cu putere în Antiohia, o importantă lucrare era continuată de către apostolii care rămăseseră la Ierusalim. În fiecare an, cu ocazia sărbătorilor, mulți iudei din toate țările veneau la Ierusalim ca să se închine la templu. Unii dintre acești peregrini erau oameni pătrunși de o mare evlavie și sârguincioși cercetători ai profețiilor. Ei nădăjduiau și doreau după venirea lui Mesia Cel făgăduit, nădejdea lui Israel. În timp ce Ierusalimul era plin cu acești străini, apostolii predicau pe Hristos cu un curaj neșovăitor, cu toate că-și dădeau seama că făcând aceasta își puneau mereu viața în primejdie. Duhul lui Dumnezeu a pus sigiliul său asupra lucrării apostolilor și mulți s-au convertit la credință; și acești convertiți, întorcându-se în căminurile lor din diferitele părți ale lumii, au răspândit sămânța adevărului printre toate neamurile, cum și printre toate clasele sociale.” — I.F.A., p. 165.

ISUS NE PROMITE PUTERE

*„Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.”
(Marcu 13:10)*

„Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii? Vestea bună a învierii Mântuitorului a fost dusă aproape până la cele mai îndepărtate granițe ale lumii cunoscute. Prin lucrarea lor, în biserică au intrat oameni aleși, care, acceptând Cuvântul vieții, și-au consacrat viața în lucrarea de a le vesti altora speranța care a umplut inima lor cu pace și bucurie. „Împărăția cerurilor este aproape”. Ei nu puteau fi nici reținuți, nici intimidăți de amenințări. Domnul vorbea prin ei și, oriunde mergeau, cei bolnavi erau vindecați, iar săracilor li se propovăduia Evanghelia. Când oamenii se încredințează conducerii Duhului lui Dumnezeu, El poate să lucreze cu tot atâta putere.” — Servicii creștine, p. 254.

„Ucenicii, obligați fiind de persecuții să fugă din Ierusalim, au mers pretutindeni vestind Cuvântul. „Filip a mers în cetatea Samariei și le-a predicat pe Hristos”. Petru, prin călăuzire divină, a făcut cunoscut Evanghelia sutașului din Cezareea, Corneliu cel temător de Dumnezeu; iar zelosul Pavel, câștigat la credința lui Hristos, a fost însărcinat să ducă vestea cea bună „departe la neamuri.” — T.V. p. 328.

EFECTE VIZIBILE

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului”. (Romani 1:16)

„Din zilele lui Pavel și până în timpul de față, Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, a adresat chemarea atât iudeilor, cât și Neamurilor... „Evanghelia”, afirma el, „este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului”, deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință”. De această Evanghelie a lui Hristos, la fel de roditoare atât pentru iudei, cât și pentru neamuri, apostolul Pavel declară, în Epistola către Romani, că nu se rușina.” — I.F.A., p. 380.

„Mai târziu, când iudeii s-au îndepărtat și mai mult de ucenici, deoarece declaraseră că Isus este Mântuitorul lumii, și când zidul de despărțire dintre iudei și neamuri fusese sfărâmat prin moartea lui Hristos, învățătura aceasta și altele asemănătoare, care arătau către lucrarea Evangheliei neîmpiedicată de obiceiuri sau de naționalitate, au avut o puternică influență asupra trimișilor lui Hristos, pentru a-i îndruma în lucrarea lor.” — H.L.L., p. 402.

CÂND DUHUL LUCREAZĂ ÎN NOI

„Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin.” (1 Petru 4:11 up)

„Avem acum doar un scurt timp pentru a ne pregăti pentru veșnicie. Fie ca Domnul să deschidă ochii închiși ai poporului Său și să trezească simțurile lor amortite, ca ei să-și poată da seama că Evanghelia este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea celor care cred. Fie ca ei să vadă însemnătatea faptului de a face o prezentare a lui Dumnezeu atât de curată și de dreaptă, încât lumea să-L vadă în toată frumusețea Lui...” — 7 T., p. 11.

„Înarmați-vă cu smerenie, rugați-vă ca îngerii lui Dumnezeu să se apropie de partea voastră pentru a impresiona mințile – pentru că nu voi folosiți pe Duhul Sfânt, ci Duhul Sfânt trebuie să acționeze asupra voastră. Există o putere învingătoare, convingătoare în Evanghelia lui Hristos; Duhul Sfânt este cel care face adevărul impresionant. Adevărul așa cum este în Isus îi va supune pe cei mai puternici adversari, aducându-i în supunere la Isus Hristos. Hristos va lua oameni care posedă cel mai puternic spirit de opoziție și, dacă se vor supune Lui, îi va lega de Sine în lucrarea Sa.” — G.C.B., 25 februarie 1895

EVANGHELIA VEȘNICĂ

„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.” (Apocalipsa 14:6)

„Solia proclamată de îngerul care zbura prin mijlocul cerului este Evanghelia veșnică, aceeași Evanghelie care a fost proclamată în Eden, când Dumnezeu i-a zis șarpelui: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul”. Aici a fost prima făgăduință cu privire la un Mântuitor care va sta pe câmpul de bătălie pentru a lupta cu Satan și a-l birui. Domnul Hristos a venit în lumea noastră pentru a reprezenta caracterul lui Dumnezeu, așa cum este prezentat de Legea Sa sfântă, deoarece Legea Sa este o transcriere a caracterului Său. Domnul Hristos a fost atât Legea, cât și Evanghelia. Îngerul care proclamă Evanghelia veșnică proclamă Legea lui Dumnezeu, deoarece Evanghelia mântuirii îi aduce pe oameni la ascultarea de Lege, prin care caracterul lor este format după chipul divin.” — S.A., vol. 2, p. 59.

AVEM O RESPONSABILITATE

„Cântați Domnului, toți locuitorii pământului! Vestiți din zi în zi mântuirea Lui; povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele, minunile Lui!” (1 Cronici 16:23-24)

„Solia din Apocalipsa 14 este solia pe care trebuie să o ducem omeni-rii. Ea este pâinea vieții pentru aceste zile de pe urmă. Milioane de ființe omenești pier din lipsă de cunoștință și din cauza unei vieți păcătoase. Dar mulți dintre aceia cărora Dumnezeu le-a încredințat depozitele vieții privesc la aceste suflete cu nepăsare. Mulți uită că lor le-a fost încredințată pâinea vieții pentru cei ce flămânez după mântuire.

Vai, unde sunt creștinii consacrați, unde este consecvența creștină, unde e credința care lucrează prin iubire și curăță sufletul? Dumnezeu să ne ajute să ne pocăim și să schimbăm mișcările noastre trândave într-o activitate consacrată. El să ne ajute să arătăm în cuvintele și faptele noastre că ne asumăm povara pentru sufletele ce pier. Să fim recunoscători în fiecare clipă pentru indulgența lui Dumnezeu față de mișcările noastre întârziatoare și necredincioase.” — 8 T., p. 27.

VESTITĂ CU GLAS TARE

„El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” (Apocalipsa 14:7)

„Această avertizare este prezentată în Apocalipsa capitolul 14. Aici, întreita solie este prezentată ca fiind proclamată de ființe cerești și urmată imediat de venirea Fiului omului pentru a îndeplini „secerișul pământului”. Primul din aceste avertismente anunță apropierea judecății. Profetul a văzut un înger zburând „prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică pentru ca să o vestească locuitorilor pământului. El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!».

Faptul că un înger este prezentat a fi vestitorul acestei avertizări este semnificativ. Prin curăția, slava și puterea solului ceresc, înțelepciunii divine i-a plăcut să reprezinte caracterul înălțat al lucrării ce trebuia îndeplinită prin solia, puterea și slava care urmau să o însoțească. Iar zborul îngerului „prin mijlocul cerului”, „glasul cel tare” cu care este dată avertizarea și propovăduirea ei tuturor celor „care locuiesc pe pământ” — la orice neam, seminție, limbă și norod — arată repeziciunea și extinderea mondială a mișcării.” — T.V. pp. 311, 355

O SOLIE MONDIALĂ

„El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor.” (Faptele apostolilor 10:36)

„Lui William Miller și colaboratorilor săi le-a fost dat să predice avertizarea în America. Această țară a devenit centrul marii mișcări advente. Acolo, profeția primei solii îngerești și-a avut cea mai directă împlinire. De acolo, scrierile lui Miller și ale colaboratorilor săi au fost duse în țări depărtate. Pretutindeni în lume unde au pătruns misionarii a fost dusă vestea bună a grabnicei reveniri a lui Hristos. Solia Evangheliei veșnice se răspândea în lung și în lat: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecății Lui”. — T.V., p. 368

204

„În predicarea învățaturii despre a doua venire, William Miller împreună cu tovarășii lui lucraseră cu singurul scop de a trezi pe oameni să se pregătească pentru judecată...

„În toate lucrările mele”, spunea Miller, „niciodată n-am avut dorința sau gândul să acord vreun interes deosebit uneia dintre denominațiunile existente sau să avantajez pe una în detrimentul celeilalte. M-am gândit la binele tuturor.” — Idem, pp. 368, 375.

A VENIT CEASUL JUDECĂȚII LUI

„Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?” (1 Petru 4:17)

„Atât profeția din Daniel 8, 14: „Până vor trece 2300 de seri și dimineți și sfântul Locaș va fi curățit”, cât și prima solie îngerească: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă: căci a venit ceasul judecății Lui” arătau către lucrarea lui Hristos din Locul Preasfânt, către judecata de cercetare, și nu către venirea lui Hristos pentru răscumpărarea poporului Său și pentru distrugerea celor nelegiuți.” — T.V. p. 424.

„În timp ce judecata de cercetare se continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din Sanctuar, în mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să se producă o lucrare deosebită de curățire, de îndepărtare a păcatelor. Această lucrare este mai clar prezentată în soliile din Apocalipsa capitolul 14.” — Idem, p. 425.

TRĂIM ÎN TIMPUL JUDECĂȚII

„S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.” (Daniel 7:10 u.p.)

„În serviciul jertfelor, numai aceia care veneau înaintea lui Dumnezeu, cu mărturisire și pocăință și ale căror păcate fuseseră trecute asupra sanctuarului prin sângele jertfei pentru păcat, aveau o parte în serviciul Zilei de Ispășire. Tot așa, în ziua cea mare a ispășirii finale și a judecății de cercetare, sunt luate în considerație numai cazurile acelor care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu. Judecata celor nelegiuți este o lucrare distinctă și separată și are loc mai târziu.

Trăim acum în ziua cea mare de ispășire... Toți aceia care vor ca numele lor să rămână în cartea vieții trebuie ca acum, în puținele zile de har care au mai rămas, să-și umilească sufletele înaintea lui Dumnezeu prin întristarea pentru păcat și prin pocăință adevărată. Trebuie să se dea pe față o cercetare de inimă profundă și sinceră. Spiritul ușuratic și frivol, îngăduit de atâția care pretind că sunt creștini, trebuie îndepărtat. În fața tuturor acelor care vor să-și supună înclinațiile rele ce vor să stăpânească, stă o luptă stăruitoare. Lucrarea de pregătire este o lucrare personală. Nu suntem mântuiți în grup... Fiecare trebuie să fie încercat și dovedit fără pată sau zbâncitură sau altceva de felul acesta.” — T.V., pp. 489, 490.

A CĂZUT BABILONUL!

*„Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis:
„A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat
toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” (Apocalipsa 14:8)*

„Dar solia celui de-al doilea înger nu și-a atins împlinirea totală, în anul 1844. Bisericile au ajuns atunci la decădere morală, ca urmare a respingerii luminii soliei advente; dar aceasta nu era totală. Atunci când ele au continuat să respingă adevărurile deosebite pentru vremea aceea, au decăzut din ce în ce mai mult. Totuși, încă nu se putea spune „a căzut Babilonul ... pentru că el a făcut ca toate popoarele să bea din vinul mâniei curviei ei”. El încă nu reușise să facă lucrul acesta cu toate popoarele. Spiritul asemănării cu lumea și al nepăsării față de adevărurile probatoare pentru timpul nostru există și a câștigat teren în bisericile protestante din toate țările creștinătății; și aceste biserici sunt cuprinse în denunțarea solemnă și teribilă a celui de-al doilea înger. Dar lucrarea apostaziei încă nu a atins punctul culminant.” — T.V., p. 389.

ESTE TIMPUL SĂ LUĂM O POZIȚIE CORECTĂ

*„De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul;
nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.” (2 Corinteni 6:17)*

„Solia din Apocalipsa capitolul 14, care anunță căderea Babilonului, trebuie să se aplice grupărilor religioase care odinioară au fost curate, dar care s-au stricat. Și întrucât această solie urmează după avertizarea cu privire la judecată, ea trebuie să fie vestită în zilele din urmă, de aceea ea nu se poate referi numai la biserica Romei, deoarece această biserică a fost într-o stare decăzută timp de multe veacuri. Mai mult decât atât, în capitolul optsprezece din Apocalipsa poporul lui Dumnezeu este chemat să iasă din Babilon. Conform acestui text, mulți oameni din poporul lui Dumnezeu, se găsesc încă în Babilon. Dar în care grupări religioase se găsește acum cea mai mare parte dintre urmașii lui Hristos? Fără îndoială, în diferitele biserici care mărturisesc credința protestantă.” — T.V., p. 382.

SOLIA CELUI DE AL TREILEA ÎNGER

„Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngerilor și înaintea Mielului.” (Apocalipsa 14:9-10)

„Avertizarea îngerului al treilea, care face parte din aceeași întreită solie îngerească, trebuie să fie larg răspândită. În profeție este prezentată ca fiind vestită cu glas tare de un înger zburând prin mijlocul cerului, care va atrage atenția lumii.” — T.V., p. 449.

„Dumnezeu i-a încredințat poporului său o lucrare de îndeplinit pe pământ. Solia îngerului al treilea trebuia să fie vestită și atenția oamenilor trebuia să fie îndreptată spre Sanctuarul ceresc, unde a intrat Domnul Hristos ca să facă ispășire pentru poporul Său. Reforma Sabatului trebuie să înainteze. Spărtura din Legea lui Dumnezeu să fie reparată. Solia să fie propovăduită cu glas tare, pentru ca toți locuitorii pământului să fi avertizați. Poporul lui Dumnezeu trebuie să-și curețe sufletul prin ascultarea de adevăr și să fie pregătit pentru a sta fără vină înaintea Lui la venirea Sa.” — Evanghelizare, p. 695.

DAȚI PÂINE CELOR FLĂMÂNZI!

„Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutorați pe sfinți.” (Evrei 6:10)

„În câte țări mesajul a găsit până acum doar intrare! În câte orașe nu există nici măcar un suflet care să fi auzit proclamarea Soliei îngerului al treilea! Îngerii lui Dumnezeu se mișcă în minți și pregătesc calea pentru primirea adevărului. Din toate părțile se aude strigătul macedoneanului: „Vino și ajută-ne”. Dar munca este împiedicată din lipsă de lucrători și din lipsă de mijloace.” — R.H., 7 decembrie 1886

„Solia celui de-al treilea înger trebuie să fie transmisă de poporul lui Dumnezeu. Ea se va mări până va ajunge un strigăt puternic. Domnul are un timp rânduit când va încheia lucrarea; dar când va fi acel timp? — Când adevărul care urmează să fie proclamat pentru aceste zile din urmă va fi vestit ca mărturie pentru toate neamurile, atunci va veni sfârșitul.” — Manuscript Releases, vol. 9, p. 212.

O SOLIE CLARĂ

„După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” (Apocalipsa 18:1)

„Solia îngerului al treilea trebuie vestită cu putere. Puterea proclamării primei și celei de-a doua solii este intensificată în cea de-a treia. ... Noi suntem în primejdie de a prezenta solia îngerului al treilea într-un chip atât de imprecis, încât să nu-i impresioneze pe oameni. Atât de multe alte lucruri sunt introduse, încât însăși solia care ar trebui să fie proclamată cu putere ajunge să fie slabă și fără putere, fără glas. La adunările noastre în tabără s-a făcut o greșală. Problema Sabatului a fost atinsă, dar nu a fost prezentată ca marea probă a vremurilor noastre. În timp ce bisericile pretind a crede în Hristos, ele calcă Legea pe care Hristos Însuși a proclamat-o pe Sinai. Domnul ne îndeamnă: „Vestește poporului Meu nelegiuirile Lui, casei lui Iacov păcatele ei!” (Isaia 58:1). Trâmbița trebuie să dea un sunet lămurit.” — 6 T., p. 60.

SOLIA ESTE DESPRE HRISTOS

„Dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri, o nebulie.” (1 Corinteni 1:23)

„Timpul încercării se află chiar în fața noastră, deoarece solia îngerului al treilea, care a fost rostită cu glas puternic, a început să fie vestită deja prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Mântuitorul care iartă păcatele. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul, pentru că aceasta este lucrarea fiecărui om care a auzit solia de avertizare, și anume lucrarea de a-L înălța pe Isus, de a-L prezenta lumii așa cum a fost descoperit în tipurile din vechime, așa cum a fost prevestit prin simboluri, așa cum a fost arătat în descoperirile profeților și așa cum a fost prezentat în învățăturile date ucenicilor Săi și în minunile uimitoare pe care le-a făcut pentru fiii oamenilor. Cercetați Scripturile, pentru că ele mărturisesc despre El!” — Solii alese, vol. 1, p. 178.

CONLUCRĂTORI CU DUMNEZEU

„Cutreierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește un om, dacă este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta Ierusalimul.” (Ieremia 5:1)

„Întrebarea de cea mai mare importanță pentru această perioadă este: „Cine este de partea Domnului? Cine se va uni cu îngerul pentru a transmite lumii mesajul adevărului? Cine va primi lumina care va umple tot pământul cu slava ei?” — The Review and Herald, 5 noiembrie 1889.

„Cu tot întunericul spiritual și îndepărtarea de Dumnezeu care există în bisericile care compun Babilonul, majoritatea adevăraților urmași ai lui Hristos se găsesc încă în ele. Sunt mulți dintre ei care n-au auzit niciodată adevărurile deosebite pentru acest timp. Nu puțini sunt aceia care sunt nemulțumiți de starea lor actuală și doresc după o lumină mai clară. Ei caută în zadar chipul lui Hristos în bisericile din care fac parte. Când aceste biserici se vor depărta din ce în ce mai mult de adevăr și se vor uni mai strâns cu lumea, deosebirea dintre cele două clase se va mări și se va încheia în cele din urmă cu despărțirea. Va veni vremea când aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice nu vor mai putea rămâne în legătură cu unii care sunt „iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea”. — T.V., 390.

UNELTE CONSACRATE

„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.” (2 Timotei 2:15)

„Aceia care lucrează pentru Hristos trebuie să fie niște femei și bărbați deosebit de înțelepți, pentru ca oamenii, care nu înțeleg învățăturile lor, să fie determinați să-i respecte și să-i considere ca fiind niște persoane lipsite de fanatism, chibzuite și calme. Predicile, comportamentul și conversațiile lor să fie de așa natură, încât să-i ducă pe oameni la concluzia că pastorii aceștia sunt niște persoane înțelepte, cu un caracter temeinic, care se tem de Tatăl lor ceresc și Îl iubesc... Faceți-i pe oameni să vadă că voi îl înălțați pe Isus și că nu vă evidențiați pe voi înșivă.” — R.H., 26 aprilie, 1892.

„Domnul Hristos a încercat foarte rar să dovedească faptul că adevărul este adevăr. El a ilustrat adevărul, prezentând toate implicațiile lui, iar apoi le-a dat oamenilor libertatea de a-l primi sau de a-l respinge, după cum vor alege. El nu a obligat pe nimeni să creadă... El le-a vorbit într-o asemenea modalitate, încât adevărul se adresa conștiinței lor. Puterea manifestată de ucenici a fost manifestată prin claritatea și seriozitatea cu care au prezentat adevărul.” — Evanghelizare, p. 171.

SUFLETE AU NEVOIE DE NOI!

„Cine sunt aceia care zboară ca niște nori, ca niște porumbei spre porumbarul lor? Căci, pe Mine Mă așteaptă ostroavele, și corăbiile din Tarsis sunt în frunte ca să aducă înapoi de departe pe copiii tăi, cu argintul și aurul lor, pentru Numele Domnului Dumnezeuului tău, pentru Numele Sfântului lui Israel, care te proslăvește.” (Isaia 60:8-9)

„În vremea noastră, Dumnezeu va face o lucrare la care puțini se așteaptă. El îi va chema și îi va evidenția în mijlocul nostru pe aceia care au fost învățați mai degrabă prin ungera Duhului Său, decât prin învățătura formală, dobândită în instituțiile de învățământ. Școlile nu sunt demne de disprețuit și de condamnat; ele sunt rânduite de Dumnezeu, dar nu pot oferi decât calificări exterioare. Dumnezeu va dovedi că El nu depinde de învățați, de muritori care își dau singuri importanță.

Lumina le va fi dată numai sufletelor care o caută cu seriozitate și primesc cu bucurie fiecare rază de iluminare divină din Cuvântul Său sfânt. Doar prin aceste suflete va descoperi Dumnezeu acea lumină și putere, care vor lumina pământul cu slava Sa.” — E.U.Z., p. 205

POȚI FI O LUMINĂ!

„Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați, în strălucirea razelor tale.” (Isaia 60:3)

„Lucrarea se va asemăna cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum „ploaia timpurie” a fost dată, prin revărsarea Duhului Sfânt, la începutul predicării Evangheliei pentru a face posibilă creșterea seminței prețioase, tot așa „ploaia târzie” va fi dată la încheierea ei pentru coacerea recoltei... Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai slabă a puterii lui Dumnezeu decât a marcat-o începutul ei...” — T.V., p. 612.

„Nu este departe timpul când poporul lui Dumnezeu va fi chemat să dea mărturie înaintea conducătorilor pământului. Nici unul în douăzeci nu-și dau seama ce pași mari facem noi acum spre marea criză din istoria noastră...” — Înalta noastră chemare, p. 355.

„Ei vor avea prilejul de a duce lumina înaintea acelor care sunt nu-miți oameni mari ai pământului și dacă ai studiat Biblia, dacă ești gata cu umilință și teamă să dai un răspuns fiecărui om care te întrebă despre speranța care este în tine, dușmanii tăi nu vor fi în stare să biruiască sau să depășească înțelepciunea ta.” — Idem.

„A CĂZUT BABILONUL CEL MARE!”

*„El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare!
A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat,
o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.” (Apocalipsa 18:2)*

„Solia din capitolul 18 din Apocalipsa este simplă și clar formulată. „Pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei”. Oricine citește capitolul acesta nu trebuie să fie înșelat.

Cum ar tresălta Satan, dacă s-ar putea răspândi mesajul că singurul popor pe care Dumnezeu l-a făcut să fie depozitarul Legii Sale îi reprezintă pe aceia cărora li se aplică solia din Apocalipsa 18! Vinul Babilonului înseamnă înălțarea sabatului fals mai presus de Sabatul pe care Domnul, Iehova, l-a binecuvântat și l-a sfințit pentru om și, de asemenea, înseamnă susținerea învățaturii cu privire la nemurirea sufletului. Toate aceste erezii felurite și respingerea adevărului transformă bisericile în Babilon. Împărații, negustorii, conducătorii și învățătorii religioși se află cu toții într-o armonie nelegiuită.” — Solii alese, vol. 2, p. 37.

BISERICĂ LUPTĂTOARE ȘI BISERICI AMĂGITE

„Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.” (1 Timotei 4:1)

„Bisericile căzute sunt Babilonul. Babilonul a cultivat învățături otrăvitoare, vinul minciunii. Acest vin al minciunii este format din învățături false, cum ar fi nemurirea naturală a sufletului, chinul veșnic al celor nelegiuiți, negarea preexistenței lui Hristos înainte de nașterea Sa în Betleem și susținerea și înălțarea primei zile a săptămânii mai presus de ziua sfântă aleasă de Dumnezeu. Acestea și tot felul de alte minciuni îi sunt prezentate lumii de către diferite biserici...” — R.H., 12 septembrie, 1893.

„Dumnezeu are o biserică pe pământ, care este poporul Său ales, care păzește poruncile Lui. El conduce, nu ramuri rătăcite, nu unul aici și unul colo, ci un popor. Adevărul este o putere sfințitoare; dar biserica luptătoare nu este biserica triumfătoare. Există neghină printre grâu... Plasa Evangheliei trage nu numai peștii buni, ci și pe cei răi, și numai Domnul știe cine sunt ai Lui.” — Idem

PERSOANE SIMPLE VOR PREDICA

„Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.” (1 Corinteni 1:27)

„Dumnezeu va aduce la îndeplinire o lucrare în zilele noastre, pe care puțini o anticipează. El va înălța și va înflăcăra în mijlocul nostru pe aceia care sunt învățați mai degrabă prin ungera de către Duhul Sfânt decât printr-o instruire exterioară în instituții științifice... Dumnezeu va demonstra faptul că El nu este dependent de muritorii învățați și importanți în ochii lor.” — 5 T., p. 82

„Când vine timpul ca solia să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său, decât prin educația dată de instituțiile de învățământ: Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi determinați să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care li le dă Dumnezeu.” — Tragedia veacurilor, 606

DUMNEZEU NE POATE FACE CAPABILI

„Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?” (Exodul 4:11)

„Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El este Cel ce preia conducerea în mâinile Sale. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi El pentru a aduce la îndeplinire lucrarea neprihănirii Sale. Cei care sunt considerați niște lucrători buni vor trebui să se apropie de Dumnezeu și vor avea nevoie de atingerea divină. Ei vor trebui să bea mai mult și fără încetare din izvorul de apă vie, ca să poată înțelege lucrarea lui Dumnezeu în toate amănuntele.” — M.P., p. 299.

„În această lucrare finală de răspândire a Evangheliei trebuie acoperit un câmp enorm; și, mai mult ca oricând până acum, lucrarea trebuie să recruteze ajutoare din rândurile oamenilor simpli. Atât tinerii, cât și cei mai în vârstă vor fi chemați de la câmp, din vie și din atelier și trimiși de către Stăpân să dea solia Sa. Mulți dintre aceștia nu au prea avut ocazia de a-și face o educație; dar Hristos vede în ei calitățile care îi va face capabili să-I împlinească scopul. Dacă își pun inima în lucrare și nu încează să învețe, El îi va face destoinici să lucreze pentru El.” — Ed. p. 269.

PIEDICI ȘI AJUTOARE

*„Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”
(Evrei 12:1)*

„Pe măsură ce lupta se extinde în domenii noi și mintea oamenilor este atrasă către Legea lui Dumnezeu, cea călcată în picioare, Satan se agită. Puterea care însoțește solia nu face decât să-i mânia și mai mult pe aceia care se împotrivesc. Conducătorii spirituali vor face eforturi aproape supraomenești pentru a îndepărta lumina ca să nu lumineze peste turma lor...

Vrăjmașul îi inspiră pe slujitorii lui să propună măsuri care ar împiedica într-o mare măsură lucrarea lui Dumnezeu; dar bărbați de stat care se tem de Domnul sunt influențați de îngerii sfinți să se împotrivescă unor astfel de propuneri cu argumente ce nu pot fi combătute. În felul acesta, câțiva bărbați vor putea ține piept unui curent puternic al răului. Împotrivirea vrăjmașilor adevărului va fi stăvilită până când solia îngerului al treilea își va face lucrarea. Când avertizarea finală va fi dată, ea va atrage atenția acestor conducători, prin care Domnul lucrează acum, și unii dintre ei o vor primi și vor rămâne împreună cu poporul lui Dumnezeu în timpul strâmtorării.” — T.V., pp. 607, 610.

NU VĂ ÎNGRIJORAȚI!

„Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.” (Matei 6:34)

„Noi dorim să trăim asemenea unor oameni răscumpărați prin sângele lui Hristos; trebuie să ne bucurăm pentru iertarea păcatelor și pentru jertfa Domnului Hristos. Aceasta este responsabilitatea noastră și fie ca Dumnezeu să ne ajute să ne abatem gândurile de la imaginile întunecate și să ne îndreptăm privirea către lucrurile care ne luminează mintea. Aș vrea să vă citesc un alt pasaj din Scriptură: „Nu vă îngrijorați de nimic”. (Filipeni 4, 6.) Ce înseamnă aceasta? De ce să ridici un pod înaintea de a avea nevoie de el? Nu anticipați timpul de strâmtorare. Fraților, curând, veți ajunge la el. Noi trebuie să ne gândim la prezent și, dacă ne vom îndeplini bine datoriile zilei de azi, vom fi pregătiți pentru responsabilitățile zilei de mâine.” — M.C.P., vol. 2, p. 470.

ULTIMA AVERTIZARE ADRESATĂ TUTUROR

„Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. ” (1 Timotei 2:3-4)

„Avertizarea din ceruri este aceasta: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu turnat neamestecat în paharul mâniei Lui”.

Dar nimeni nu trebuie să sufere mânia lui Dumnezeu până când, mai întâi, adevărul nu i-a fost adus în minte și în conștiință și nu a fost respins. Sunt mulți care n-au avut niciodată ocazia să audă adevărurile deosebite pentru vremea aceasta. Obligativitatea poruncii a patra n-a fost pusă niciodată înaintea lor în adevărata ei lumină. Acela care citește toate ini-mile și pune la încercare toate motivele nu va lăsa pe nimeni, dintre aceia care doresc să cunoască adevărul, să fie amăgiți cu privire la scopurile luptei. Decretul nu va fi impus oamenilor orbește. Fiecare trebuie să aibă lumină suficientă pentru a lua o hotărâre în mod deliberat.” — T.V., p. 605.

PENTRU CA NIMENI SĂ NU PIARĂ

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.” (2 Petru 3:9)

„O, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi conștient de nimicirea iminentă a mii de orașe care acum sunt dedicate aproape în întregime idolatriei!” — The Review and Herald, 10 septembrie, 1903.

„Ca popor, noi trebuie să grăbim în orașe lucrarea care a fost împiedicată de lipsa lucrătorilor, a banilor și a spiritului de consacrare; în timpul acesta, cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să-și întoarcă inima pe deplin spre El, pentru că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Ei trebuie să se umilească și să fie atenți la voia Domnului, lucrând cu o dorință stăruitoare de a îndeplini ce le-a arătat Dumnezeu că trebuie să fie făcut pentru a avertiza orașele cu privire la pedeapsa iminentă care va veni asupra lor.” — The Review and Herald, 25 ianuarie, 1912.

214

„Nu este voia lui Dumnezeu ca cineva să piară, ci ca toți să ajungă la cunoașterea adevărului și să fie mântuiți. Și dacă bărbații și femeile ar face în mod altruist lucrarea pe care Dumnezeu le-a lăsat-o, fără a se eschiva de responsabilități, Evanghelia ar fi adusă la îndemâna tuturor.” — Idem, 18 noiembrie 1884

ULTIMA MARE PROBĂ

„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.” (Apocalipsa 13:14)

„Sabatul va constitui proba cea mare a credințioșiei, căci el este adevărul pus în discuție în mod deosebit. Când va fi adusă încercarea finală asupra oamenilor, se va trage linia de deosebire dintre aceia care Îl slujesc pe Dumnezeu și aceia care nu-L slujesc. În timp ce păzirea sabatului neadevărat pentru a asculta de legea statului, contrară poruncii a patra, va fi o recunoaștere fățișă a apartenenței la o putere care este în opoziție cu Dumnezeu, păzirea Sabatului adevărat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă de credințioșie față de Creator. Pe când o categorie, care primește semnul supunerii față de puterile pământești, primește semnul fiarei, cealaltă, alegând semnul supunerii față de autoritatea divină, primește sigiliul lui Dumnezeu.” — Idem, p. 605

ȘI ATUNCI LUMINA VA TRIUMFA

„Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn.” Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă.” (1 Petru 3:15)

„Pe măsură ce mișcarea pentru impunerea duminicii devine mai îndrăzneată și mai hotărâtă, va fi chemată în ajutor legea împotriva celor ce păzesc porunca a patra. Ei vor fi amenințați cu amenzi și închisoare, iar unora le vor fi oferite poziții cu influență și alte beneficii și avantaje, cu condiția să renunțe la credința lor... Aceia care sunt târați înaintea tribunalelor aduc o puternică susținere a adevărului, iar unii care aud sunt conduși să ia poziție pentru păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. În felul acesta, lumina va fi adusă multor mii de suflete care altfel n-ar putea cunoaște nimic despre aceste adevăruri.” — T.V., p. 607

„Substituirea legilor omenești Legii lui Dumnezeu, înălțarea prin simplă autoritate omenească a duminicii în locul Sabatului biblic este ultimul act din dramă. Atunci când substituirea aceasta devine universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în maiestatea Sa pentru a zgudui teribil pământul acesta. El Se va ridica din locul Său pentru a pedepsi pe locuitorii lumii pentru nedreptatea lor, iar pământul va da pe față sângele lui și nu va mai acoperi pe uciișii săi.” — 7 T., p. 141.

IEȘIȚI DIN EA, POPORUL MEU!

*„Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat!
Ieșiți din mijlocul lui! Curățați-vă, cei ce purtați vasele Domnului!”
(Isaia 52:11)*

„Dar Dumnezeu are încă un popor în Babilon și, înainte de căderea judecăților Sale, acești credincioși trebuie să fie chemați afară din ea, ca să nu ia parte la păcatele ei și să nu „primească urgiile ei”. De aici mișcarea simbolizată printr-un înger coborând din cer, luminând pământul cu slava lui și strigând cu un glas puternic, făcând cunoscute păcatele Babilonului. În legătură cu solia lui se aude chemarea: „Ieșiți din ea, poporul Meu”. Aceste înștiințări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie avertizarea finală, care va fi dată locuitorilor pământului.” — T.V., p. 604.

„Îngerii au fost trimiși să-l ajute pe puternicul înger din cer și am auzit voci care păreau să răsune peste tot: ... Slava lui Dumnezeu s-a odihnit asupra sfinților răbdători, care așteptau, și ei au dat fără teamă ultimul avertisment solemn, proclamând căderea Babilonului și chemând pe poporul lui Dumnezeu să iasă din ea; ca să poată scăpa de înfricoșătoarea ei osândă.” — Spiritual Gifts, vol. 1, p. 194.

RĂMÂNEȚI CU ISUS!

„Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde pentru Mine și pentru Evanghelie.” (Marcu 10:29)

„Dar în timp ce Satan lucrează cu minunile sale mincinoase, timpul se va împlini în Apocalipsa, iar îngerul puternic care va lumina pământul cu slava sa, va proclama căderea Babilonului și va chema poporul lui Dumnezeu să o părăsească.” — Maranata, p. 189.

„Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii cu numele și bisericile căzute și, înainte ca plăgile să fie turnate, pastori și popor vor fi chemați afară din aceste biserici și vor primi cu bucurie adevărul. Satan știe aceasta; și înainte de a fi dată marea strigare a celui de-al treilea înger, el stârnește un entuziasm în aceste grupări religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să poată gândi că Dumnezeu este cu ei. El nădăjduiește să-i amăgească pe cei cinstiți și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci și toți aceia care sunt cinstiți vor părăsi bisericile căzute și vor lua poziție alături de rămășiță.” — Scrieri timpurii, p. 261

CĂLĂUZE PENTRU CEI DIN JUR

„Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?” (Romani 10:14)

„Noi trebuie să le arătăm oamenilor principiile curate, nobile și sfinte, care îi deosebesc pe cei din poporul lui Dumnezeu de cei din lume. În loc să ajungă tot mai puțin deosebiți de aceia care nu respectă Sabatul zilei a șaptea, aceia care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu trebuie să facă din păzirea Sabatului un fapt atât de evident, încât lumea să nu poată da greș în a-i recunoaște ca fiind adventiști de ziua a șaptea...

Chiar în timpul în care trăim, Domnul i-a chemat pe cei din poporul Său și le-a dat o solie pe care să o vestească. El i-a chemat să demaște nelegiuirea omului fărădelegii, care a făcut din legea dujminicală o caracteristică a puterii lui...” — Evanghelizare, p. 233.

O LEGE VEȘNICĂ

„Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint. Măinile Tale m-au făcut și m-au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale!” (Psalmi 119:72-73)

„Pretenția pe care Satan o ridică acum este aceea că Legea, care a fost rostită de Dumnezeu cu glasul Său, este plină de greșeli și că unele părți din ea au fost date la o parte. Aceasta este ultima mare amăgire pe care el o va aduce asupra lumii. El n-are nevoie să atace întreaga Lege; dacă el îi poate face pe oameni să nesocotească numai un singur precept, scopul său este atunci atins... Fără îndoială că oamenii vor așeza propriile legi, care să lucreze împotriva Legii lui Dumnezeu. Ei vor căuta să constrângă conștiința altora și, în zelul lor de a impune aceste legi, vor apăsa pe semenii lor...

Lupta împotriva Legii lui Dumnezeu, care a început în ceruri, va fi continuată până la sfârșitul timpului. Fiecare om va fi încercat. Ascultarea sau neascultarea este problema asupra căreia lumea întregă va trebui să hotărască. Va trebui ca toți să aleagă să asculte ori de Legea lui Dumnezeu, ori de legile oamenilor. Aici se va trage linia de demarcație. Nu vor exista decât două clase. Fiecare caracter își va defini poziția; și toți vor arăta dacă au ales să fie de partea loialității sau de partea răzvrătirii.” — H.L.L. p. 763.

SEMNE DISTINCTIVE

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei. (Apocalipsa 13:16-17)

„Deoarece aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt puși în felul acesta în contrast cu aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei, urmează ca păzirea Legii lui Dumnezeu, pe de o parte, și călcarea ei, pe de altă parte, să facă deosebirea dintre închinătorii lui Dumnezeu și închinătorii fiarei.” — T.V., p. 445.

„Odată ce problema a fost prezentată clar înaintea omului, oricine va călca Legea lui Dumnezeu pentru a asculta de legiuirea omenească primește semnul fiarei; el primește semnul de apartenență față de puterea de care alege să asculte, în loc să asculte de Dumnezeu. Avertizarea din ceruri este aceasta: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu turnat neamestecat în paharul mâniei Lui”. — Idem, p. 604.

TU CE ALEGI?

„De aceea, eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat: de aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, și urăsc orice cale a minciunii.” (Psalmi 119:127-128)

„Când păzirea duminicii va fi impusă prin lege, iar lumea va fi lămurită cu privire la obligația Sabatului adevărat, atunci toți aceia care vor călca porunca lui Dumnezeu, pentru a asculta de o lege care nu are o autoritate mai înaltă decât aceea a Romei, vor onora prin aceasta papalitatea mai presus de Dumnezeu. Ei aduc cinstirea Romei și puterii care impune instituția rânduieții de Roma. Ei se închină fiarei și chipului ei. Când oamenii resping instituția pe care Dumnezeu a declarat-o ca fiind semnul autorității Sale și cinstesc în locul ei ceea ce Roma a ales ca semn al supremației ei, prin aceasta ei aleg semnul supunerii față de Roma — „semnul fiarei”. Și lucrul acesta nu se va produce până când problema nu va fi pusă lămurit înaintea poporului, iar oamenii vor fi aduși să aleagă între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor, iar aceia care continuă în nelegiuire vor primi „semnul fiarei”. — Tragedia veacurilor, 449

RESPONSABILITATEA NOASTRĂ

„Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!... Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia pe care o vestesc, și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evangheliie.”
(1 Corinteni 9:16, 18)

„Fiecărui copil al lui Dumnezeu al cărui glas a fost adus la tăcere de vrăjmașul sufletului, i se adresează întrebarea: „Ce faci tu aici?” Te-am împuternicit să mergi în toată lumea și să predici Evanghelia, să pregătești un popor pentru ziua Domnului. De ce ești aici? Cine te-a trimis? — Profeți și regi, 171, 172

„Când S-a înălțat la ceruri, Domnul Isus le-a încredințat lucrarea Sa pe pământ tuturor celor care primiseră lumina Evangheliei. Ei trebuiau să ducă lucrarea mai departe, până la realizarea ei deplină. Domnul nu a pregătit nici un alt mijloc pentru propovăduirea adevărului Său. „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. „Și, iată că Eu sunt cu voi întotdeauna, până la sfârșitul veacurilor”. Această însărcinare solemnă ajunge până la noi, cei din veacul prezent. Dumnezeu îi lasă bisericii Sale responsabilitatea de a o accepta sau de a o respinge.” — Sfaturi pentru o slujire eficientă, p. 23

SUNTEM STRĂJERI

„Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!”
(Ezechiel 3:17)

„Lucrarea pe care au făcut-o ucenicii trebuie s-o facem și noi. Fiecare creștin trebuie să fie un misionar. Trebuie să le slujim cu simpatie și compasiune celor ce au nevoie de ajutor, căutând cu o seriozitate lipsită de egoism să ușurăm necazurile omenirii suferinde.” — Divina vindecare, 104

„Însărcinarea Evangheliei este marea cartă misionară a Împărăției lui Hristos. Ucenicii urmau să lucreze cu sârguință pentru suflete, adresându-le invitația harului. Nu trebuiau să aștepte ca oamenii să vină la ei, ci ei trebuiau să meargă la oameni cu solia lor.” — Idem, p. 28.

„Solii lui Dumnezeu sunt însărcinați să ia asupra lor chiar lucrarea pe care a făcut-o Hristos pe când era pe acest pământ. Ei trebuie să se consacre oricărui fel de lucrare pe care El a îndeplinit-o. Cu zel și sinceritate, ei trebuie să le vorbească oamenilor despre bogățiile insondabile și despre comoara nepieritoare a cerului.” — 9 T., p. 130

BIRUINȚA EVANGHELIEI

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi, în orice loc, mireasma cunoștinței Lui.” (2 Corinteni 2:14)

„Rezultatele ce au însoțit lucrarea apostolilor aleși ai lui Hristos au fost glorioase... Nu în propria lor putere își îndeplineau apostolii misiunea, ci în puterea viului Dumnezeu. Lucrarea lor nu era ușoară. Lucrarea de pionierat a bisericii creștine era însoțită de greutate și necazuri amare. În lucrarea lor, ucenicii au întâlnit mereu lipsuri, defăimări și prigoană; însă ei nu și-au socotit viața ca fiindu-le scumpă și s-au bucurat că au fost chemați să sufere pentru Hristos. Nehotărârea, șovăiala, slăbiciune în urmărirea unei ținte, nu și-au găsit loc în strădaniile lor. Ei erau dispuși să cheltuiască și să se cheltuiască. Conștiința răspunderii ce stătea asupra lor le curăța și îmbogățește experiența; și harul cerului se descoperea în biruințele pe care le dobândeau pentru Hristos. Prin tăria atotputernică, Dumnezeu lucra prin ei spre a face ca Evanghelia să triumfe.” — I.F.A., p. 595..

O LUCRARE CARE REZISTĂ

„După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelie, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra.” (1 Corinteni 3:10)

„În decursul veacurilor care au trecut, din zilele apostolilor, zidirea templului lui Dumnezeu nu a încetat niciodată. Putem privi înapoi prin secole și putem vedea pietrele vii din care este alcătuit, strălucind asemenea unor faruri luminoase prin întunericul rătăcirii și superstiției. În toată veșnicia, aceste giuvaere prețioase vor lumina cu o strălucire crescândă, mărturisind despre puterea adevărului lui Dumnezeu. Lumina strălucitoare a acestor pietre șlefuite dă pe față puternicul contrast dintre lumină și întuneric, dintre aurul adevărului și zgura rătăcirii. {FA 598.

220

Dar construcția nu este încă terminată. Noi, cei care trăim în acest veac, avem o lucrare de făcut, o parte de îndeplinit. Noi trebuie să aducem la temelie un material care să reziste la proba focului — aur, argint și pietre prețioase... Creștinul care prezintă Cuvântul vieții cu credințioasă, conducând pe bărbați și pe femei pe calea sfințeniei și a păcii, aduce la temelie material care va dăinui, iar în Împărăția lui Dumnezeu el va fi onorat ca un ziditor înțelept.” — Idem, p. 599.

ATUNCI VA VENI SFÂRȘITUL

„Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gând.” (Țefania 3:9)

„Multă vreme a așteptat Dumnezeu ca spiritul de slujire să pună stăpânire pe întreaga biserică, astfel încât fiecare ins să lucreze pentru El potrivit destoiniciei sale. Când membrii bisericii lui Dumnezeu își vor face lucrarea hotărâtă lor în câmpurile ce au atâta nevoie, atât în preajma lor, cât și mai departe, împlinind însărcinarea Evangheliei, atunci lumea întreagă va fi în curând avertizată și Domnul Isus va reveni pe acest pământ cu putere și slavă mare.” — I.F.A., p. 111.

„Dumnezeu „a rânduit o zi în care să judece lumea.” Domnul Hristos ne spune cum vom putea recunoaște apropierea acelei zile. El nu ne spune că toată lumea va fi convertită, ci că „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. Stă în puterea noastră să grăbim venirea Domnului, vestind lumii Evanghelia” — H.L.L., p. 633.

O ZI SPECIALĂ

„Domnul face să tune glasul Lui înaintea oștirii Sale, căci tabăra Lui este foarte mare, și Cel ce împlinește cuvântul este puternic. Dar mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi?” (Ioel 2:11)

„Însă există o zi pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru încheierea istoriei acestei lumi. Această Evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile; atunci va veni sfârșitul. Profeția se împlinește repede. Multe, foarte multe ar trebui spuse cu privire la aceste subiecte importante. Ziua când destinul fiecăruia este hotărât pentru totdeauna este la ușă... Oamenii se odihnesc acum, închipuindu-și că sunt în siguranță în bisericile populare; însă toți ar trebui să aibă grijă ca nu cumva să existe un loc deschis prin care să pătrundă vrăjmașul. Trebuie depuse eforturi mari pentru a păstra mereu acest subiect în fața poporului. Acest lucru solemn trebuie prezentat nu numai oamenilor din lume, ci și celor din bisericile noastre, pentru că ziua Domnului va veni deodată, pe neașteptate. Avertizarea înfricoșătoare a profeției se adresează fiecărui suflet. Fie ca nicio interpretare a profeției să nu vă înlătore convingerea cunoașterii evenimentelor care arată că acest mare eveniment este aproape, este chiar la ușă.” — P.F.E., p. 335.

RĂSPŁATA MEA ESTE CU MINE

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” (Apocalipsa 22:12)

„Când aceste lucruri au fost prezentate înaintea mea, mi s-a părut că Satan avusese o așa putere de a orbi mințile prin iubire de lume, încât chiar și preținșii creștini au uitat sau au pierdut orice simț al faptului că Dumnezeu trăiește și că îngerii Săi înregistrează toate faptele fiilor oamenilor; că fiecare faptă neînsemnată, orice afacere, cât de mică, este inclusă în raportul vieții. Fiecare zi duce povara ei, cu rapoartele sarcinilor neîmplinite, cu neglijență, egoism, înșelăciune, fraudă, și șiretenie. Ce mulțime de lucruri rele se adună pentru judecata finală! Când va veni Hristos, „iată că plata este cu El, și răsplătirea vine înaintea Lui”, ca să dea fiecăruia după cum au fost faptele lui. Ce descoperire va fi făcută atunci! Ce uluire pe fața unora, când faptele vieții lor vor fi date la iveală de pe paginile istoriei!... Dezbrăcați-vă de egoism și faceți o lucrare conștiințioasă pentru veșnicie. Răscumpărați trecutul ... Lumina voastră să strălucească în așa fel, încât alții, văzând faptele voastre bune, să fie conduși să-L slăvească pe Tatăl nostru din ceruri.” — 2 T., p. 160

PUNE-TE LA ADĂPOST!

*„Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit!”
(Psalmi 32:1)*

„Aceluia care se pocăiește și crede îi este făgăduită iertarea păcatelor. Coroana vieții va fi răsplata celui care rămâne credincios până la sfârșit. Noi putem să creștem în har, folosind harul pe care îl avem deja. Dacă dorim să fim găsiți fără vină în ziua Domnului, trebuie să ne păstrăm nepătați de cele lumești. Crediința și faptele merg mână în mână, ele acționează în mod armonios în lucrarea biruinței. Faptele fără credință sunt moarte, iar credința fără fapte este moartă. Faptele nu ne vor mântui niciodată, ci meritele lui Hristos care ne sunt atribuite au valoare. Prin credința în El, Domnul Hristos va face ca toate eforturile noastre nede-săvârșite să fie vrednice de primit înaintea lui Dumnezeu. Crediința care ni se cere nu este o credință ce nu face nimic. Crediința mântuitoare este aceea care lucrează prin iubire și curăță sufletul. Cel care va înălța spre Dumnezeu mâini sfinte, fără mânie și îndoială, va merge în chip înțelept pe calea poruncilor lui Dumnezeu.” — Crediința și faptele, p. 48

MOȘTENIREA CELOR CREDINCIOȘI

„... Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul.” (Isaia 54:17 u.p.)

„Mare este răsplata în ceruri” a acelor care sunt martori pentru Hristos, prin prigoane și ocări. În timp ce oamenii caută bunurile pământești, Isus le îndreaptă atenția spre răsplata cerească. Dar El nu pune toată răsplata aceasta asupra vieții viitoare; ea începe aici. Domnul I S-a arătat lui Avraam în vremea de demult și i-a zis: „Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare” (Geneza 15:1). Aceasta este răsplata tuturor acelor care Îl urmează pe Isus Hristos. Să ajungi în armonie cu Iehova Emanuel — Acela „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”, „în El locuiește ... toată plinătatea dumnezeirii”, să-L cunoști, să-L ai în inima ta, atunci când ea se deschide tot mai mult, ca să primească însușirile Sale, să cunoască iubirea și puterea Sa, să aibă bogățiile de nepătruns ale lui Hristos, să înțeleagă tot mai mult „care este lărgimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea dumnezeirii.” — C.M.F., p. 34.

VOM FI PRIMIȚI ÎN SLAVĂ

„Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.” (2 Petru 3:13)

„Teama de a nu face moștenirea viitoare să pară prea materială i-a făcut pe mulți să spiritualizeze chiar acele adevăruri care ne conduc să o privim ca fiind căminul nostru. Isus i-a asigurat pe ucenicii Săi că S-a dus să le pregătească locașuri în casa Tatălui. Aceia care primesc învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu nu vor fi în totală necunoștință cu privire la căminul ceresc. Și, cu toate acestea, „lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”. (1 Corinteni 2:9.) Limbajul omenesc nu este în stare să descrie răsplata celor neprihăniți. Va fi cunoscută numai de aceia care o vor vedea. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava Paradisului lui Dumnezeu.” — T.V., p. 674

ESTE TIMPUL SĂ NE TREZIM DIN SOMN

„Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.” (Romani 13:11-12)

„Sfârșitul este aproape, venind asupra noastră pe furiș, pe nesimțite, ca apropierea fără zgomot a unui hoț în noapte. Domnul să dea să nu mai dormim ca alții, ci să veghem și să fim treji. Adevărul va triumfa în curând glorios și toți cei care aleg acum să fie lucrători împreună cu Dumnezeu vor triumfa cu el. Timpul este scurt; în curând vine noaptea când nimeni nu poate lucra.... Vine vremea când vor fi atât de mulți convertiți într-o singură zi cât au fost în ziua Cincizecimii, după ce ucenicii au primit Duhul Sfânt... Mulți au lăsat să nu fie ascultată invitația Evangheliei; au fost testate și încercate; dar obstacolele muntoase au părut să se ridice în fața fețelor lor, blocându-le marșul înainte. Prin credință, perseverență și curaj, mulți vor depăși aceste obstacole și vor ieși în lumina glorioasă.” — Maranata, 19 ianuarie.

SĂ FIM TREJI PENTRU A TREZI ȘI PE ALȚII

„De aceea zice: „Deșteaptă-te tu care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina.” (Efeseni 5:14)

„Domnul cheamă pe poporul Său să se trezească din somn. Sfârșitul tuturor lucrurilor e aproape. Când cei care cunosc adevărul vor fi împreună lucrători cu Dumnezeu, se vor da pe față roadele neprihănirii. Prin descoperirea iubirii lui Dumnezeu în efort misionar, mulți vor fi treziți pentru a vedea păcătoșenia propriului lor fel de purtare. Ei vor vedea că, în trecut, egoismul lor i-a descalificat de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu. Manifestarea iubirii lui Dumnezeu, așa cum e văzută în slujirea neegoistă pentru alții, va fi mijlocul de a conduce multe suflete să creadă Cuvântul lui Dumnezeu exact cum e scris.

Dumnezeu dorește să-l reînvioreze pe poporul Său prin darul Duhului Sfânt, botezându-i din nou în iubirea Lui... În viitor, pământul trebuie să fie luminat cu slava lui Dumnezeu. O influență sfântă urmează să pornească în lume de la aceia care sunt sfințiți prin adevăr. Pământul urmează să fie încercuit cu o atmosferă de har. Duhul Sfânt urmează să lucreze asupra inimilor omenești, luând lucrurile lui Dumnezeu și arătându-le oamenilor.” — 9 T., p. 40

AUGUST

LUCRAREA SIGILĂRII

„Numele celor ce așteaptă cu statornicie și veghează în vederea venirii Mântuitorului — mai stăruitor decât așteaptă oamenii dimineața — vor fi în rândul celor ce sunt sigilați.” - MP, p. 445

TIMPUL SIGILĂRII

„Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeuului nostru!” (Apocalipsa 7:3)

„Apoi am văzut un înger cu o însărcinare de la Isus, zburând cu repeziciune la cei patru îngeri care aveau de făcut o lucrare pe pământ și fluturând în sus și în jos un lucru pe care-l ținea în mână, strigând cu glas tare: „Stați! până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor.”

L-am întrebat pe îngerul care mă însoțea ce însemna ceea ce auzisem și ce urma să facă cei patru îngeri. El mi-a zis că Dumnezeu era Acela care ținea în frâu puterile ... că cei patru îngeri aveau putere de la Dumnezeu de a ține cele patru vânturi și că se aflau pe punctul de a le lăsa în voie; însă în timp ce mâinile lor slăbeau încet strânsoarea și cele patru vânturi erau gata să sufle, ochiul plin de milă al lui Isus a privit asupra rămășiței care nu era sigilată, și-a ridicat mâinile către Tatăl și S-a rugat de El, spunându-I că Își vărsase sângele pentru aceștia. Atunci fusese însărcinat un alt înger să zboare repede la cei patru îngeri cu porunca de a ține vânturile până când slujitorii lui Dumnezeu aveau să fie sigilați pe frunțile lor cu sigiliul viului Dumnezeu.” — S.T., p. 38.

UN TIMP DE PREGĂTIRE

„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluitți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit.” (Efeseni 1:13)

„Căutați-L pe Domnul, toți cei care sunteți slujitorii Săi! Căutați-L câtă vreme poate fi găsit, chemați-L câtă vreme este aproape! „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând!”

A sosit timpul când trebuie să așteptăm ca Domnul să facă lucruri mari pentru noi. Eforturile noastre nu trebuie nici să se micșoreze, nici să slăbească. Să creștem în har și în cunoașterea Domnului. Înainte ca lucrarea să se încheie și înainte ca sigilarea poporului lui Dumnezeu să se sfârșească, vom primi revărsarea Duhului Sfânt. Îngerii din cer vor fi în mijlocul nostru. Timpul prezent este un timp de pregătire pentru cer, când trebuie să trăim într-o ascultare deplină față de poruncile lui Dumnezeu.” — Solii Alese, vol. 1, p. 52.

RĂMÂNEȚI ÎN DOMNUL!

„De aceea, preaiubiții și mult doriții mei frați, bucuria și cununa mea, rămâneți astfel tari în Domnul, preaiubiților!” (Filipeni 4:1)

„Dacă vei renunța la voința ta, la înțelepciunea ta și vei învăța de la Hristos, vei fi primit în Împărăția lui Dumnezeu. El cere o supunere deplină și fără rețineri. Renunță la viața ta, pentru ca El să o modeleze și să o pună în ordine. Ia jugul Lui pe umerii tăi. Supune-te pentru a fi condus și învățat de El. Învață că, dacă nu ajungi ca un copilăș, nu vei putea să intri niciodată în Împărăția cerurilor.

A rămâne în Hristos înseamnă a alege numai voia lui Hristos, așa încât interesele Sale să se identifice cu interesele tale. Rămâi în El pentru a fi și pentru a face numai ce vrea El. Acestea sunt condițiile uceniciei, iar dacă nu le vei îndeplini, nu vei avea pace. Pacea se află în Domnul Hristos. Ea nu poate fi separată de El.” — Solii alese, vol. 1, p. 51.

FERESTRE SPRE CER

„La Tine îmi ridic ochii, la Tine care locuiești în ceruri. Cum se uită ochii robilor la mâna stăpânilor lor, și ochii roabei, la mâna stăpânei ei, așa se uită ochii noștri la Domnul Dumnezeuul nostru până va avea milă de noi.” (Psalmi 123:1, 2)

„Ca popor, noi nu suntem pregătiți pentru venirea Domnului. Dacă am închide ferestrele sufletului dinspre lume și le-am deschide pe cele dinspre cer, fiecare instituție întemeiată ar fi o lumină puternică și strălucitoare în lume. Dacă ar pune în practică adevărurile cele mari, înnobilitoare și înalte pentru timpul acesta, fiecare membru al bisericii ar fi o lumină puternică și strălucitoare. Cei din poporul lui Dumnezeu nu pot să-L mulțumească dacă nu sunt plini de puterea Duhului Sfânt. Relația lor unul cu altul trebuie să fie atât de curată și de corectă, încât să arate că sunt una cu Hristos prin cuvintele, sentimentele și însușirile lor. Ei trebuie să fie ca niște semne și minuni în lumea noastră, făcând să progreseze în mod înțelept fiecare domeniu al lucrării.” — Idem, p. 53.

SIGILIUL CERESC

„Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!» (Ezechiel 20:20)

„Sigiliul Legii lui Dumnezeu se găsește în porunca a patra. Dintre toate Cele Zece Porunci, numai aceasta scoate în evidență numele și titlul Legiuitorului. Ea Îl declară a fi Creatorul cerului și al pământului și în felul acesta arată cerințele Sale cu privire la respect și închinare mai presus de toți ceilalți. În afară de această poruncă, nu mai este nici una în Decalog care să arate prin a cui autoritate a fost dată Legea. Când Sabatul a fost schimbat de puterea papală, sigiliul a fost scos din Lege. Ucenicii lui Isus sunt chemați să-l reabiliteze prin ridicarea Sabatului poruncii a patra la poziția lui legitimă, ca memorial al Creatorului și ca semn al autorității Sale.” — T.V., p. 452

PECETEA VIULUI DUMNEZEU

„Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” (Exodul 20:11)

„Sabatul este marele subiect crucial. El constituie linia de demarcație între cei credincioși și statornici și cei necredincioși care calcă Legea. Sabatul acesta a fost poruncit de Dumnezeu, iar cei care se declară a fi păzitori ai poruncilor, care cred că trăiesc acum în timpul propovăduirii soliei îngेरului al treilea, vor înțelege importanța Sabatului poruncii a patra în solia aceasta. El este sigiliul Dumnezeului celui viu.” — Solii Alese, vol. 3, p. 423

„Păgânii în orbirea lor se închină în fața idolilor de lemn și de piatră. „Aceștia sunt dumnezeii noștri”, spun ei. Dar în porunca a patra avem dovada că Dumnezeuul nostru este Dumnezeuul viu și adevărat. În ea se află sigiliul autorității Sale.” — The Bible Echo, 12 octombrie 1896

„Domnul are solii Săi cărora le cere să proclame Legea Sa ca fiind neschimbătoare în caracterul ei. Cei care se supun acestei legi vor purta sigiliul Dumnezeului celui viu.” — The Gospel Herald, 1 aprilie 1905

O SOLIE DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE

„Neamuri, cântați laudele poporului Lui! Căci Domnul răzbună sângele robilor Săi, El Se răzbună împotriva potrivnicilor Săi și face ispășire pentru țara Lui, pentru poporul Lui.” (Deuteronomul 32:43)

„Ziua răzbunării lui Dumnezeu este asupra noastră. Sigiliul lui Dumnezeu va fi așezat numai pe fruntea acelor care suspină și gem din pricina urâciunilor ce se săvârșesc în țară. Aceia care, legați fiind prin legături de simpatie cu lumea, mănâncă și beau cu bețivii, vor fi cu siguranță nimiciți împreună cu cei ce săvârșesc nelegiuire...

Faptele noastre vor hotărî dacă vom primi sigiliul viului Dumnezeu sau vom fi doborâți de armele de nimicire. Deja câțiva stropi ai mâniei lui Dumnezeu au căzut asupra pământului; dar când cele șapte plăgi de pe urmă vor fi revărsate fără să mai fie amestecate în potirul indignării Sale, atunci va fi pentru totdeauna prea târziu pentru pocăință și pentru a găsi adăpost. Nici un sânge ispășitor nu va mai spăla atunci mânia păcatului.” — 5 T., p. 212

VEȘTEȘTE OAMENILOR ADEVĂRUL!

„Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trâmbițează dreptatea.” (Psalmi 37:30)

„Domnul mi-a arătat că sufletele prețioase mor de foame și mor din lipsa adevărului prezent, pecetluitor, de hrană la timpul potrivit; și ca solii să se grăbească iute în drumul lor și să hrănească turma cu adevărul prezent. L-am auzit pe un Înger spunând: „Grăbiți mesagerii rapizi, grăbiți mesagerii rapizi; căci cazul fiecărui suflet va fi în curând decis, fie pentru viață, fie pentru moarte.” — The Present Truth, 1 septembrie 1849

„Fă-i pe oameni să înțeleagă faptul că tu ai o solie care, dacă o vor primi, va însemna pentru ei viața veșnică. Dacă există un subiect care ar trebui să entuziasmeze sufletul, acesta este propovăduirea ultimei solii a harului pentru lumea care piere. Totuși, dacă oamenii vor respinge solia aceasta, ea va fi pentru ei o miasmă de moarte spre moarte. Prin urmare, este necesar să lucrezi sânguincios, ca nu cumva truda ta să fie zadarnică. Oh, dacă ți-ai da seama de lucrul acesta și, prin puterea lui Dumnezeu, ai aduce adevărul în fața conștiinței oamenilor!” — 5 T., p. 211

UN ADEVĂR PREZENT

„De aceea nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în adevărul prezent.” (2 Petru 1:12 BTF)

„Satan folosește acum orice artificiu posibil în acest timp de sigilare, pentru a păstra mințile poporului lui Dumnezeu departe de adevărul prezent, pecetluitor; și să-i facă să oscileze. Am văzut un acoperământ pe care Dumnezeu îl punea peste poporul Său, pentru a-i proteja în vremea necazului; și fiecare suflet care era hotărât în adevăr și curat cu inima, trebuia să fie acoperit cu protecția Dumnezeului Atotputernic. ... Oh! Fie ca toți să poată avea o viziune despre asta așa cum mi-a descoperit-o Dumnezeu, pentru ca ei să cunoască mai multe despre uneltirile lui Satan și să fie în gardă. Am văzut că Satan lucra în așa mod ca să distragă atenția, să înșele și îndepărteze pe poporul lui Dumnezeu, chiar acum în acest timp de sigilare. I-am văzut pe unii care nu stăteau ferm pentru adevărul prezent. Genunchii lor tremurau și picioarele lor alunecau; pentru că nu erau întăriți cu fermitate pe adevăr și protecția Dumnezeului Atotputernic nu putea fi trasă peste ei în timp ce ei tremurau astfel.” — The Present Truth, 1 august 1849

COMLOT ȘI ACOPERĂMÂNT

„Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece.” (Exodul 33:22)

„Am văzut că Satan va lucra acum mai puternic decât oricând înainte. El știe că timpul lui este scurt și că sigilarea sfinților îi va așeza mai presus de puterea lui; el va lucra acum în toate felurile posibile și va încerca fiecare insinuare pentru a-i scoate pe sfinți din garda lor și a-i face să adoarmă cu privire la adevărul prezent sau să se îndoiască de el, astfel încât să nu fie sigilați cu sigiliul Dumnezeului celui viu.” — Manuscript Releases, vol. 8, p. 220

„Solia adevărului prezent trebuie să fie propovăduită din oraș în oraș, din țară în țară, nu cu paradă, ci prin puterea Duhului Sfânt.” — S. Ev., p. 27

„Satan își încerca fiecare artă să-i țină acolo unde erau, până când sigilarea a trecut și protecția a fost trasă peste poporul lui Dumnezeu, iar ei au fost lăsați afară, fără a se adăposti de mânia aprinsă a lui Dumnezeu, în ultimele șapte plăgi.

230

Dumnezeu a început să acopere cu protecția Sa peste poporul Său și în curând va fi întinsă peste toți cei care vor avea un adăpost în ziua măcelului. Dumnezeu va lucra cu putere pentru poporul Său; și Satan, de asemenea, va avea permisiunea să lucreze.” — The Present Truth, 1 august 1849

POȚI FI SIGILAT!

„Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.” (Ezechiel 9:4)

„Copiii lui Dumnezeu din acest veac vor purta semnătura pe care a rânduit-o Dumnezeu. Ei vor fi în armonie cu legea sfântă a lui Dumnezeu. Un semn este pus pe fiecare dintre poporul lui Dumnezeu tot la fel cum a fost pus un semn peste ușile locuințelor ebraice, pentru a-i proteja pe oameni de ruina generală. Dumnezeu declară: „Le-am dat și Sabatele Mele, ca să fie un semn între Mine și ei, ca să știe că Eu sunt Domnul, care îi sfințesc.” (Ezechiel 20:12).” — Credința prin care trăiesc, p. 287

„Este un semn pus asupra poporului lui Dumnezeu și acel semn este păzirea Sabatului Său sfânt.” — C.B.N.T., vol. 7 p. 981 (Apocalipsa cap. 14)

„Observați în special [că] cei care suspină și plâng sunt singurii care sunt sigilați. Aceia care s-au angajat să-și smerească sufletul înaintea lui Dumnezeu sunt amintiți în mod special de El și îngerului i se cere să pună un semn asupra lor.” — Manuscript Releases, vol. 18, p. 370

PENTRU CĂ EI MAI AU O ȘANSĂ!

„Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov, păcatele ei!” (Isaia 58:1)

„Dumnezeu ne poruncește să vorbim, iar noi nu vom tăcea. Dacă nelegiuirile sunt evidente în mijlocul poporului Său și dacă servii lui Dumnezeu trec mai departe indiferenți față de acestea, ei îl susțin și îl îndreptățesc practic pe păcătos, fiind tot atât de vinovați, și vor primi tot atât de sigur neplăcerea lui Dumnezeu; căci vor fi făcuți răspunzători pentru păcatele celor vinovați. În viziune, mi-au fost arătate multe situații în care neplăcerea lui Dumnezeu a fost provocată de neglijența servilor Săi de a se ocupa de relele și păcatele care existau în mijlocul lor.” — 3 T., p. 265

„Dar pentru că oamenii sunt neascultători, nerecunoscători, nesfinți, ... timpul se prelungește pentru ca toți să audă ultima solie a milei proclamată cu glas tare. Lucrarea Domnului a fost împiedicată, timpul sigilării a fost întârziat. Mulți nu au auzit adevărul. Dar Domnul le va da o șansă să audă și să se convertească.” — Credința prin care trăiesc, p. 288

ÎNGERII OPRESC VÂNTURILE

„După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.” (Apocalipsa 7:1)

„Patru îngeri puternici încă țin cele patru vânturi ale pământului. Nu permit ca distrugerea teribilă să vină în totalitate. Accidente pe uscat și pe mare; pierderea de vieți omenеști în continuă creștere, prin furtună, prin uragane, prin accidente pe căile ferate, prin conflagrație; inundațiile groaznice, cutremurele și vânturile vor stârni națiunile la o luptă pe viață și pe moarte, în timp ce îngerii țin cele patru vânturi, interzicând ca puterea teribilă a lui Satan să fie exercitată în furia ei până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor.” — My Life Today, p. 308

„Dacă nu ar fi poruncit Dumnezeu agenților îngerești să controleze agenții satanici care caută să se elibereze și să distrugă, nu ar mai exista speranță. Dar vânturile vor fi ținute până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor.” — In Heavenly Places, p. 96

„Să strigăm la Dumnezeu ca îngerii să țină încă cele patru vânturi, până când vor fi trimiși misionari în toate părțile lumii, ca să rostească avertizări împotriva celor ce nu ascultă de Legea lui Iehova.” — 5 T., p. 717

PROMISIUNI ȘI RESPONSABILITATE

„Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.” (Psalmi 91:14)

„Auzim în prezent că în diferite locuri sunt cutremure, incendii și uragane, dezastre pe mare și pe uscat, epidemii și foamete. Ce importanță au pentru voi aceste semne? Ele sunt doar începutul a ce va urma. Ioan ne-a descris ziua lui Dumnezeu. Urechile lui au auzit strigătul groazei care cuprindea milioane de oameni... Apostolul însuși era uimit și copleșit...

Dacă asemenea evenimente trebuie să vină și dacă astfel de judecăți îngrozitoare se vor abate asupra unei lumi vinovate, care va fi scăparea poporului lui Dumnezeu? Cum vor fi adăpostiți ei până va trece mânia? Ioan a văzut o scenă în care patru îngeri țineau în frâu elementele naturii — cutremurele, uraganele — și lupta politică.” — M.P., p. 444

„Semnele venirii lui Isus sunt prea evidente pentru a fi puse la îndoială și, în vederea acestor lucruri, toți aceia care susțin că sunt de partea adevărului trebuie să fie implicați în mod activ în predicare. Dumnezeu cheamă pe toți, atât pe predicatori, cât și poporul, să se trezească.” — I.F.A., p. 572.

PUTEM FI SIGILAȚI SAU NIMICIȚI

„Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte, am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.” (Daniel 7:2-3)

„În Apocalipsa capitolul 17, un înger a explicat că apele reprezintă „popoare, mulțimi, națiuni și limbi” (Apocalipsa 17:15). Vânturile sunt un simbol al luptei. Cele patru vânturi ale cerului suflând pe marea cea mare reprezintă scenele teribile de luptă și revoluție prin care împărățiile au ajuns la putere.” — T.V., p. 439, 440

„Deja Duhul lui Dumnezeu care ține în frâu este retras din lume. Uragane, furtuni, vijelii, incendii și inundații, dezastre pe mare și pe uscat, se succed cu rapiditate. Știința încearcă să explice toate acestea. Semnele care se înmulțesc în jurul nostru, care vorbesc despre apropiata revenire a Fiului lui Dumnezeu, sunt atribuite oricărei alte cauze decât cele adevărate. Oamenii nu pot discerne îngerii veghetori care rețin cele patru vânturi, ca să nu sufle până când slujitorii lui Dumnezeu nu vor fi pecetluiti. Dar când Dumnezeu va cere îngerilor Săi să elibereze vânturile, va exista o astfel de scenă de luptă pe care nicio pană nu o poate descrie.” — Hristos Biruitorul, p. 316

AVEM O MARE RESPONSABILITATE

„Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit, cum este la voi.” (2 Tesaloniceni 3:1)

„Pentru că ne-a fost dată o mare lumină, Dumnezeu așteaptă un zel corespunzător, credincioșie și consacrare din partea poporului Său. Trebuie să fie mai multă spiritualitate, o mai profundă consacrare față de Dumnezeu și un zel în lucrarea Sa cum n-a fost încă atins până acum. Trebuie petrecut mult timp în rugăciune, pentru ca hainele caracterului nostru să poată fi spălate și albite în sângele Mielului.

În mod deosebit, cu o credință neșovăielnică, ar trebui să căutăm pe Dumnezeu, pentru ca har și putere să fie date acum poporului Său...

O mare responsabilitate este pusă asupra bărbaților și femeilor din întreaga țară pentru a se ruga, cerându-I lui Dumnezeu ca El să țină în frâu răului și să mai îngăduie câțiva ani de har în care ei să lucreze pentru El. Să strigăm la Dumnezeu ca îngerii să țină încă cele patru vânturi, până când vor fi trimiși misionari în toate părțile lumii, ca să rostească avertizări împotriva celor ce nu ascultă de Legea lui Iehova.” — 5 T., p. 717

ÎNGERUL CU SIGILIUL

„Și am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Apocalipsa 7:2-3)

„Am văzut patru îngeri care aveau de făcut o lucrare pe pământ și tocmai mergeau spre a o împlini. Isus era îmbrăcat cu hainele de preot. El a privit înduioșat rămășița, apoi și-a ridicat mâinile și cu un glas plin de milă a strigat: „Sângele Meu, Tată, sângele Meu, sângele Meu, sângele Meu!” Apoi am văzut o lumină nespus de strălucitoare venind de la Dumnezeu, care ședea pe marele tron alb, și toată lumina s-a revărsat în jurul lui Isus. Apoi am văzut un înger cu o însărcinare de la Isus, zburând cu repeziciune la cei patru îngeri care aveau de făcut o lucrare pe pământ și fluturând în sus și în jos un lucru pe care-l ținea în mână, strigând cu glas tare: „Stați! Stați! până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor.” — Scrieri Timpurii, p. 38

„L-am întrebat pe înger dacă nu cumva a mai rămas cineva. M-a îndemnat să mă uit în direcția opusă și am văzut un grup mic care călătorea pe o cărare îngustă. Toți păreau strâns uniți, legați prin adevăr în snopi sau companii. Îngerul a spus: „Cel de-al treilea înger îi leagă, sau, altfel spus, îi sigilează în snopi pentru grâнарul ceresc”. — Idem, p. 88

STAI DEPARTE DE RĂTĂCIRE

„Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în rătăcire.” (Proverbe 12:26)

„Apoi l-am văzut pe al treilea înger. Îngerul meu însoțitor a spus: „Înfricoșător este cuvântul lui, îngrozitoare este misiunea lui. El este îngerul care trebuie să aleagă grâul din neghină și să sigileze sau să lege grâul pentru grâнарul ceresc.” Aceste lucruri ar trebui să angajeze întreaga minte, întreaga atenție. Din nou mi s-a arătat necesitatea celor care cred că avem ultimul mesaj al milei, să fie separați de cei care zilnic primesc sau inspiră noi erori. Am văzut că nici tinerii, nici bătrânii nu trebuie să participe la adunările celor care sunt în rătăcire și întuneric. Lasă mintea să înceteze să se oprească asupra lucrurilor fără folos...

Am văzut că semnele zilei din urmă ar trebui să fie scoase la iveală și arătate clar, pentru că manifestările spirituale ale diavolului erau în creștere.” — Manuscript Releases, vol. 5, p. 425

SIGILAREA, ÎNTREITA SOLIE ȘI SABATUL

„Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.” (Apocalipsa 11:19)

„Mi-a fost reprezentat modul în care cei care formau rămășița Îl urmau pe Isus în Sfânta Sfintelor, priveau chivotul și tronul îndurării și erau captivați de slava acestora. Isus a ridicat apoi capacul chivotului și, iată! Tablele de piatră, cu Cele Zece Porunci scrise pe ele. Ei citesc Cuvântul viu al lui Dumnezeu, dar se dau înapoi, cutremurându-se, când văd cea de-a patra poruncă între cele zece precepte sfinte având o strălucire mai puternică decât celelalte nouă și o aură de slavă în jurul ei.” — Scrieri Timpurii, p. 254, 255

„Din anul 1844, ca împlinire a profeției îngerului al treilea, atenția lumii a fost atrasă către adevăratul Sabat și un număr tot mai mare de oameni se întorc la ținerea zilei sfinte a lui Dumnezeu.” — I.M., p. 383

JUDECAȚI DUPĂ LUMINA PRIMITĂ

„Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască.” Fapte 17:30

„Am văzut că testul de acum legat de Sabat nu putea veni până când nu se isprăvea mijlocirea lui Isus din Sfânta și până nu trecea dincolo de cea de-a doua perdea; de aceea, creștinii care au adormit înainte ca ușa să fie deschisă către Sfânta Sfintelor, când a luat sfârșit strigătul de la miezul nopții, în cea de-a șaptea lună din 1844, și care nu au ținut adevăratul Sabat, acum se odihnesc în nădejde; căci ei nu au avut lumina și testul legat de Sabat, pe care le avem noi acum, de când a fost deschisă acea ușă. Am văzut că Satan îi ispitesc în acest punct pe unii din poporul lui Dumnezeu. Întrucât atât de mulți creștini veritabili au adormit în triumful credinței și nu au păzit adevăratul Sabat, ei se îndoiau că acesta ar fi un test pentru noi acum.

În acest timp al sigilării, Satan folosește orice mijloc pentru a îndepărta mințile celor din poporul lui Dumnezeu de la adevărul prezent și a-i face să șovăie. Am văzut o apărătoare pe care o trăgea Dumnezeu asupra poporului Său pentru a-i proteja în timpul strâmtorării; și fiecare suflet care era hotărât pentru adevăr și care era curat la inimă avea să fie acoperit cu apărătoarea Celui Atotputernic. Satan știa aceasta și lucra cu mare putere pentru a ține mințile cât mai multor oameni posibil într-o stare de șovăială și nestatornicite în adevăr.” — Scrieri Timpurii, p. 42, 43

ASIGURARE PREȚIOASĂ

„Și am auzit un glas din cer care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” (Apocalipsa 14:13)

„Pe pământul nostru trăiesc oameni care au depășit vârsta de nouăzeci de ani. Rezultatele naturale ale bătrâneții se văd în slăbiciunea lor. Dar ei cred pe Dumnezeu și Dumnezeu îi iubește. Sigiliul lui Dumnezeu este peste ei și vor fi printre cei cărora Domnul le-a spus: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!”. — C.B.N.T., vol. 7 p. 982

„Iubite frate: ... Am văzut că ea [soția ta] a fost sigilată și va ieși din mormânt la chemarea lui Dumnezeu, va sta pe pământ și va fi împreună cu cei 144.000. Am văzut că nu trebuie să o jelim. Ea se va odihni în timpul de necaz și singurul motiv de a jeli este pierderea pe care o simțim, pentru că suntem lipsiți de tovărășia ei. Am văzut că moartea ei va avea urmări pozitive.” — Solii Alese, vol. 2 p. 263

ODIHNA CE VA SFÂRȘI ÎN TRIUMF

„Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră...” (Isaia 30:15 p.p.)

„Lumină abundantă a fost dată poporului nostru în aceste ultime zile. Indiferent dacă viața mea este cruțată sau nu, scrierile mele vor vorbi în mod constant, iar lucrarea lor va merge înainte cât va dura timpul. ... Posibil să trăiesc până la venirea Domnului; dar dacă nu ar fi așa, cred că se poate spune despre mine: „Fericiți de acum încolo de morții care mor în Domnul: Da, zice Duhul, ei se vor odihni de ostenele lor; căci faptele lor îi urmează.” — Solii Alese, vol. 1, p. 55, 56

„Când soțul meu zăcea în sicriu, frații noștri buni au venit la mine și m-au îndemnat să ne rugăm pentru a fi înviat. Eu le-am spus: Nu, nu. Atâta vreme cât a trăit, el a făcut o lucrare care ar fi trebuit să fie împărțită între doi sau trei oameni, iar acum se odihnește. De ce să-l rechemăm la viață pentru a suporta din nou greutățile prin care a trecut? „Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” — Fiice ale lui Dumnezeu, p. 219

NU TOȚI PĂZITORII SABATULUI SUNT SIGILAȚI

„Cineva I-a zis: „Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii?” El le-a răspuns: „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea.” (Luca 13:23-24)

„Nu toți cei care mărturisesc a păstra Sabatul vor fi sigilați. Printre cei care învață pe alții adevărul, sunt mulți care nu vor primi sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Ei au lumina adevărului, cunosc voia stăpânului lor, înțeleg fiecare punct din credința noastră, dar nu fac fapte corespunzătoare. Aceștia, care sunt atât de familiarizați cu profețiile și cu comorile înțelepciunii divine, ar fi trebuit să acționeze în armonie cu credința lor. Ei ar fi trebuit ca, printr-o familie bine ordonată, să poată prezenta lumii influența adevărului asupra inimii omenеști.

Din cauza lipsei de consacrare și de evlavie și a faptului că au dat greș în ce ating un înalt standard religios, ei au făcut ca și alte suflete să fie mulțumite cu starea lor. Oameni cu judecata mărginită nu pot vedea că, luând ca model pe acești oameni care le-au deschis atât de des comorile Cuvântului lui Dumnezeu, își primejduiesc sufletele. Isus este singurul model adevărat.” — 5 T., p. 213.

NE DORIM CU ADEVĂRAT?

„Totuși să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” (Luca 10:20)

„Fiecare trebuie să cerceteze acum Biblia pentru sine, pe genunchi, înaintea lui Dumnezeu, cu inima umilă și gata de a primi învățătura ca un copil, dacă vrea să cunoască ceea ce cere Dumnezeu de la el. Oricât de înaltă ar fi favoarea în care un slujitor stă înaintea lui Dumnezeu, dacă neglijează să urmeze lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu, dacă refuză să se lase învățat asemenea unui copilăș, va ajunge în întuneric, iar înșelăciunile și voia lui Satan vor duce și pe alții pe același drum.

Niciunul dintre noi nu va primi sigiliul lui Dumnezeu, atâta timp cât caracterele noastre au o zbârcitură sau o pată pe ele. Nouă ne este lăsată remedierea caracterelor noastre, curățirea templului sufletului de orice întinăciune. Atunci, ploaia târzie va cădea asupra noastră, așa cum ploaia timpurie a căzut asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii.” — 5 T., p. 214

„Să ne străduim cu toată puterea pe care ne-a dat-o Dumnezeu să fim printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Și să facem tot ce putem pentru a-i ajuta și pe alții să câștige cerul.” — R.H., 9 martie 1905

CINE VA FI SIGILAT?

„Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile fiilor lui Israel.” (Apocalipsa 7:4)

„Am văzut îngerii grăbindu-se înapoi și încolo în ceruri. Un înger care purta o călmară la brâu s-a întors de pe pământ și i-a raportat lui Isus că lucrarea lui a fost înfăptuită și că sfinții erau numărați și sigilați. Apoi l-am văzut pe Isus, care slujise înaintea chivotului care conținea Cele Zece Porunci, aruncând jos cădelnița. Și-a ridicat mâinile și a strigat cu putere: “S-a sfârșit!” Și toată oștirea îngerească și-a pus deoparte cununile în timp ce Isus a făcut declarația solemnă: “Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe...” - Scrieri Timpurii, p. 279

„Numai aceia care se pocăiesc și își mărturisesc păcatele înaintea lui Dumnezeu, în timpul mării Zile antitipice a Ispășirii, vor fi recunoscuți și consemnați ca fiind vrednici de protecția lui Dumnezeu. Numele celor ce așteaptă cu statornicie și veghează în vederea venirii Mântuitorului — mai stăruitor decât așteaptă oamenii dimineața — vor fi în rândul celor ce sunt sigilați.” - M.P., p. 445

SALVAȚI PENTRU VEȘNICIE

„Sionul va fi mântuit prin judecată, și cei ce se vor întoarce la Dumnezeu în el vor fi mântuiți prin dreptate.” (Isaia 1:27)

„La scurtă vreme, am auzit vocea lui Dumnezeu, asemenea unor ape multe, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinții care erau în viață, 144 000 la număr, au cunoscut și au deslușit glasul, dar cei răi au crezut că este un tunet și un cutremur. Când Dumnezeu a rostit timpul, a turnat asupra noastră Duhul Sfânt, iar fețele noastre s-au luminat și au început să strălucească de slava lui Dumnezeu, precum fața lui Moise când a coborât de pe Muntele Sinai.

Cei 144 000 erau toți sigilați și perfect uniți. Pe frunțile lor scria: Dumnezeu, Noul Ierusalim, și mai era o stea strălucitoare în care era scris Numele cel nou al lui Isus. Văzând starea noastră fericită, sfântă, cei răi s-au umplut de mânie și s-au repezit cu violență ca să pună mâna pe noi pentru a ne arunca în închisori; dar noi am întins mâna în Numele Domnului și ei au căzut neajutorați la pământ. Apoi, s-a văzut că sinagoga lui Satan știa că Dumnezeu ne iubea pe noi cei care ne puteam spăla unul altuia picioarele și îi salutăm pe frați cu o sărutare sfântă, și ei s-au închinat la picioarele noastre.” — Scrieri Timpurii, p. 15

SLUJITORII NOȘTRI NEOBOSIȚI

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.” (Psalmi 34:7)

„Am văzut dragostea plină de compasiune pe care o are Dumnezeu pentru poporul Său, și aceasta este foarte mare. Am văzut îngeri deasupra sfinților, cu aripile întinse în jurul acestora. Fiecare sfânt avea un înger însoțitor. Dacă sfinții plâneau loviți de descurajare sau erau în primejdie, îngerii care îi însoțeau necurmat zburau repede sus pentru a duce aceste vești, iar îngerii din cetate încetau să cânte. Atunci Isus însărcina un alt înger să coboare pentru a încuraja, veghea și încerca să-i oprească să iasă de pe cărarea îngustă; dacă ei însă nu luau în seamă grija arătată de acești îngeri și nu se lăsau mângâiați de ei, ci continuau în rătăcirea lor, îngerii priveau cu tristețe și plâneau... Dar dacă sfinții își fixau privirile asupra premiului dinaintea lor și Îi dădeau slavă lui Dumnezeu, laudându-L, atunci îngerii duceau veștile bune în cetate și îngerii de acolo își atingeau harfele de aur și cântau cu putere: „Aleluia!” și bolta cerească răsuna de cântecele lor minunate.” — Scrieri timpurii, p. 39.

ÎNSOȚITORII NOȘTRI PERMANENȚI

„Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale.” (Psalmi 91:11)

„Fiecare dintre cei răscumparați va înțelege lucrarea îngerilor în propria lui viață. Îngerul care a fost păzitorul lui încă din fragedă pruncie; îngerul care a vegheat asupra pașilor lui și l-a acoperit în ziua primejdiei; îngerul care a fost cu el în valea umbrei morții, care a însemnat locul unde a trecut la odihnă, care a fost cel dintâi să-l întâmpine în dimineața învierii — cum va fi când va putea vorbi cu el și va afla istoria intervenției divine în viața lui, a cooperării cerești în fiecare faptă făcută pentru omenire!” — Education, p. 305.

„Să ne umplem inimile cu prețioasele făgăduințe ale lui Dumnezeu, ca să putem rosti cuvinte care să constituie o mângâiere și putere pentru alții. Astfel, noi putem învăța limba îngerilor cerești care, dacă noi vom fi credincioși, vor fi tovarășii noștri în veacurile veșnice.” — The Youth's Instructor, 10 ianuarie, 1901.

15 august

INTEGRITATE ÎN CUVINTE ȘI FAPTE

„Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Apocalipsa 14:5)

„Domnul se bucură de cei din poporul Său. El este încântat de ei. El este garantul lor. Dumnezeu îi va înfrumuseța pe toți cei ce îi slujesc cu toată inima și cu spiritul sfințeniei. El îi îmbracă în neprihănire. El îi iubește pe cei care fac voia Sa și reflectă chipul Său. Toți cei credincioși sunt asemănători cu modelul Fiului Său. În gura lor nu este minciună, pentru că ei sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” — M.P., p. 414

„O, dacă fiecare dintre tinerii noștri și-ar da seama de răul conversației nebunești și ar îndrepta obiceiul de a rosti cuvinte în van! Fie ca cei care s-au obișnuit în acest păcat să se pocăiască de el, să-l mărturisească înaintea lui Dumnezeu și să-l îndepărteze de la ei. Rostind cuvinte nebunești, ați dezonorat numele lui Hristos; căci voi L-ați denaturat în caracter. Pe buzele Lui nu s-a găsit niciun cuvânt de viclenie, niciun cuvânt de prevaricare sau minciună. Poporul care este descris ca alcătuit din cei o sută patruzeci și patru de mii, au numele Tatălui scris pe frunte ... Dacă ar fi rostit cuvinte nebunești, fără sens, false, ei nu ar fi fost găsiți fără viclenie și fără greșală înaintea tronului lui Dumnezeu.” — The Youth's Instructor, 27 iunie 1895

ÎNVAȚĂ DE ACUM SĂ FII ONEST

„Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deo-partă dintre popoare ca să fiți ai Mei.” (Leviticul 20:26)

„Avem mari schimbări de făcut înainte de a ajunge la perfecțiune. Dumnezeu cheamă la predarea completă a sinelui. Trebuie să ne păzim cu sânguință buzele, ca să nu rostească cuvinte înșelătoare. Trebuie să fim stricti cu noi înșine, să nu aducem principii false în relațiile noastre cu ceilalți și să îndepărtăm suflețele de pe calea sigură.” — The Bible Echo, 14 ianuarie 1901

240

„Când suntem jigniți, cât de puternică este ispita de a răspunde cu jigniri, dar făcând aceasta ne arătăm la fel de răi ca cel ce jignește. Când ești ispitit să ocărești, trimite o rugăciune tăcută ca Dumnezeu să-ți dea harul Său și păstrează limba în tăcere, pentru ca buzele tale să nu rostească cuvinte nepotrivite.” — The Youth's Instructor, 1 iunie 1893

ÎNCHEIEREA LUCRĂRII DE SIGILARE

*„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede, pe pământ, cuvântul Lui.”
(Romani 9:28)*

„Ar trebui să dorim să reflectăm imaginea Lui în bunătate, în curtoazie, în blândețe și iubire, apoi „când Se va arăta El, vom fi ca El; căci Îl vom vedea așa cum este. Și orice om care are această nădejde în El se curăță, după cum El este curat.” În scurt timp, oricine este copil al lui Dumnezeu, va avea pecetea Lui pusă asupra sa. O, să ni se pună pe frunțile noastre! Cine poate suporta gândul de a fi omis când îngerul iese să sigileze slujitorii lui Dumnezeu pe frunțile lor?” — The Review and Herald, 28 mai 1889

„S-ar putea să vorbim despre binecuvântările Duhului Sfânt, dar dacă nu ne pregătim pentru primirea Lui, la ce folos sunt lucrările noastre? Ne străduim cu toată puterea noastră să ajungem la statura de bărbați și femei în Hristos? Căutăm oare plinătatea Lui, înaintând mereu spre semnul pus în fața noastră – perfecțiunea caracterului Lui? Când poporul Domnului va ajunge la această țintă, ei vor fi pecetluiti pe frunte. Plini de Duhul, ei vor fi desăvârșiți în Hristos, iar îngerul raportor va declara: „S-a sfârșit”. — The Review and Herald, 10 iunie 1902

PREGĂTIȚI PENTRU SIGILARE

„Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.” (1 Petru 5:10)

„Când lucrarea noastră pământească se va încheia, iar Hristos va veni pentru copiii Săi credincioși, noi vom străluci asemenea soarelui în împărăția Tatălui nostru.” — Scrisoarea 416, 1907

„Ne străduim noi, cu toate puterile pe care ni le-a dat Dumnezeu, să atingem statura de oameni maturi în Hristos? Căutăm noi plinătatea Lui, ajungând mai sus și tot mai sus și încercând să atingem desăvârșirea caracterului? Când vor atinge punctul acesta, slujitorii lui Dumnezeu vor primi sigiliul Său pe frunte. Îngerul raportor va declara: „S-a isprăvit.” Ei vor fi desăvârșiți în Cel căruia Îi aparțin prin creațiune și prin răscumpărare.” — Manuscrisul 148, 1899.

PRIMIȚI ÎN SLAVĂ

„Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” (Apocalipsa 7:14)

„După ce am privit slava templului, am ieșit și Isus ne-a lăsat acolo și a mers la cetate. După puțin timp, i-am auzit din nou glasul minunat care spunea: „Veniți poporul Meu, voi ați ieșit din necazul cel mare și ați făcut voia Mea; ați suferit pentru Mine; veniți la cină, căci Mă voi încinge și vă voi sluji”. Noi am strigat “Aleluia! Slavă!” și am intrat în cetate.” — S.T., p. 19

„Dar Ioan, într-o vedenie sfântă, vede sufletele credincioase care ies din necazul cel mare, înconjurând tronul lui Dumnezeu, îmbrăcate în haine albe și încununate cu slavă nemuritoare. Ce dacă au fost socotiți gunoiul pământului? În judecata de cercetare, viețile și caracterele lor sunt aduse spre analiză înaintea lui Dumnezeu, iar acel tribunal solemn inversează decizia dușmanilor lor. Credințioșii lor față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său este revelată, iar onorurile înalte ale Cerului le sunt acordate ca biruitori în lupta cu păcatul și cu Satan.” — Înalta noastră chemare, p. 361

SĂ FII GĂSIT BUN, PRIN MERITELE SALE!

„Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.” (Iacov 1:12)

„Dar amintiți-vă că oricine va fi găsit cu haina de nuntă va fi ieșit din necazul cel mare. Puternicele valuri ale ispitei vor bate asupra tuturor. Dar noaptea lungă de veghe, de trudă, de greutate, aproape a trecut. Hristos urmează să vină curând. Pregătește-te! Îngerii lui Dumnezeu caută să te atragă de la tine însuși și de la lucrurile pământești. Să nu lucreze în zadar. Credința, credința vie, este ceea ce ai nevoie; credința care lucrează prin dragoste și purifică sufletul.” — The Review and Herald, 17 aprilie 1894

„Doar o experiență autentică ne va califica să ne alăturăm mulțimii care a ieșit din necazul cel mare, după ce ne-am spălat hainele caracterului și le-am albit în sângele Mielului.” — Idem, 3 iunie 1880

„Toți cei care rămân puri și necontaminați de spiritul și influența care predomină în acest moment, vor avea conflicte severe. Ei vor trece prin necazuri mari; își vor spăla hainele caracterului și le vor albi în sângele Mielului. Aceștia vor cânta cântarea de biruință în împărăția slavei. Cei care suferă împreună cu Hristos vor fi părtași la slava Lui.” — Idem, 16 octombrie 1883

CEI 144.000 BIRUITORI

„Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.” (Apocalipsa 12:11)

„S-a dat un decret pentru a-i ucide pe sfinți, decret care i-a făcut pe aceștia să strige zi și noapte după izbăvire. Acesta era timpul strâmtorării lui Iacov. Apoi, toți sfinții au strigat cu sufletul sfâșiat de durere și au fost izbăviți de glasul lui Dumnezeu. Cei 144 000 au triumfat. Fețele le erau luminate de slava lui Dumnezeu.” — S.T., p. 36, 37

„Acea care biruiesc lumea, firea pământescă și pe diavolul vor fi cei favorizați, care vor primi sigiliul viului Dumnezeu. Aceia ale căror mâini nu sunt curate, a căror inimă nu a fost curățată, nu vor primi sigiliul acesta.” — M.P., p. 445

„Poporul lui Dumnezeu aude un glas clar și melodios, care zice: „Pri-viți în sus”, și ridicându-și ochii spre ceruri, ei privesc curcubeul făgădu-inței. ... Se aude din nou un glas melodios și biruitor spunând: “Iată-i vin! Vin sfinții fără pată, fără vătămare. Ei au păzit Cuvântul răbdării Mele; vor merge printre îngeri”; iar buzele palide și tremurânde ale acelor care au ținut tare la credința lor scot un strigăt de biruință.” — T.V., p. 635, 636

BIRUITORI CU DUMNEZEU

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.” (1 Ioan 4:4)

„Dumnezeu vrea ca poporul Său să se ridice și să obțină biruința asupra puterilor întinericului. Fiți liberi, liberi cu adevărat; fântâna este plină și gratuită. Să bem și să nu lăsăm dușmanul să ne împiedice să tragem seva și hrana din Isus, Vița cea vie. Să nu ne odihnim decât dacă știm că viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu. Trebuie să avem zilnic asigurarea deplină că suntem acceptați de El. Dacă o avem, totul este bine. Atunci putem ajunge la tronul harului cu îndrăzneală sfântă și să tragem putere și slavă din sanctuar și să fim biruitori în Dumnezeu.” — Manuscript Releases, vol. 15, p. 211

„Hristos este proslăvit în sfinții Săi. El, ispășirea pentru păcatele lor, va fi glorificat în toți cei care cred în El ca Mântuitor al lor, în toți cei care se încredințează pe ei înșiși și interesele lor călăuzirii Lui. Ei sunt de partea lui Hristos, cunoscuți prin manifestarea pe care Hristos o face prin ei, a puterii Sale de a-i mântui. Ei obțin victorie după victorie asupra lumii, a cărnii și a diavolului. Ei sunt desăvârșiți în biruința lor prin Hristos.” — The Review and Herald, 8 martie 1906

PE MUNTELE SIONULUI

„Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.” (Apocalipsa 14:1)

„Ioan a văzut un Miel pe muntele Sionului și cu El 144.000, având numele Tatălui său scris pe frunte. Ei purtau sigiliul cerului. Ei reflectau chipul lui Dumnezeu. Erau plini de lumina și slava Celui Sfânt. Dacă vrem să avem chipul și inscripția lui Dumnezeu asupra noastră, trebuie să ne despărțim de orice nelegiuire. Trebuie să părăsim orice cale rea și apoi trebuie să ne încredințăm cazurile noastre în mâinile lui Hristos.” — The Review and Herald, 19 martie 1889

„Aceștia sunt cei care urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel”. Viziunea profetului îi descrie ca stând pe Muntele Sionului, încinși pentru slujire sfântă, îmbrăcați în haina albă, care este neprihănirea sfinților. Dar toți care Îl urmează pe Miel în ceruri trebuie ca mai întâi să-L fi urmat pe pământ nu posomorâți sau în mod nestatornic, ci încrezători, cu iubire, în ascultare din toată inima, așa cum turma urmează pe păstor.” — I.F.A., p. 591

LOCUITORI CU DUMNEZEU

„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.” (Efeseni 2:19)

„Iar cei ce alcătuiesc rămășița nu sunt numai iertați și acceptați, dar și onorați... Ei vor fi ca niște regi și preoți pentru Dumnezeu... Aceștia sunt cei ce stau pe Muntele Sionului împreună cu Mielul, având Numele Tatălui scris pe frunțile lor. Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului...” — Sfaturi pentru biserică, pp. 353, 354.

„Muntele Sion se afla chiar înaintea noastră și pe el era un templu strălucitor, în jurul acestuia fiind alți șapte munți pe care creșteautrandafiri și crini.” — S.T., p. 18.

„Domnul are un popor pe acest pământ, care urmează pe Miel oriunde merge. Sunt mii care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Aceștia vor sta cu El pe Muntele Sionului.” — C.B., vol. 7, p. 978.

„Există un grup care va sta pe Muntele Sionului și vrem să fiți siguri că veți fi printre ei. Veți avea încercări aici, dar fiți hotărâți de a avea un cămin în cetatea lui Dumnezeu.” — R.H., 10 mai 1887.

PE MAREA DE CRISTAL

„Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu lăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei.” (Apocalipsa 15:2)

„Am intrat împreună în nor și am urcat timp de șapte zile până la Marea de Cristal, când Isus ne-a adus cununile și ni le-a pus pe frunte cu mâna Sa dreaptă. Ne-a dat harpe de aur și frunzele de palmier ale biruinței. Aici, pe Marea de Cristal, cei 144 000 stăteau în picioare într-un careu perfect.” — S.T., p. 16.

„Ioan a văzut îndurarea, blândețea și iubirea lui Dumnezeu întrețesută cu sfințenia, dreptatea și puterea Sa. El i-a văzut pe păcătoși găsind un Tată în Acela de care păcatele lor îi făcuse să se teamă. Și, privind dincolo de punctul culminant al marelui conflict, el a văzut cum în Sion „stăteau biruitorii ... pe Marea de Cristal, cu alăutele lui Dumnezeu în mână” și cântau „cântarea lui Moise” și a Mielului.” — I.F.A., p. 589.

MÂNTUIȚI PENTRU VEȘNICIE

„Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va primi o răsplată.” (1 Corinteni 3:14)

„Glorioasă va fi răsplata acordată atunci când lucrătorii credincioși se adună în jurul tronului lui Dumnezeu și al Mielului. Când Ioan în starea lui muritoare a privit slava lui Dumnezeu, a căzut ca un mort: nu era în stare să rabde priveliștea. Dar când copiii lui Dumnezeu vor fi îmbrăcați nemurirea, „Îl vor vedea așa cum este”. Ei vor sta înaintea tronului, primiți în Cel preaiubit. Toate păcatele lor au fost șterse, toate vinovățiile lor îndepărtate. Acum ei pot privi slava nemicșorată a tronului lui Dumnezeu. Ei au fost părtași cu Hristos la suferințele Lui, ei au fost împreună lucrători cu El în planul de mântuire și sunt părtași cu El la bucuria de a vedea suflete mântuite în Împărăția lui Dumnezeu, pentru ca acolo să-L slăvească pe Dumnezeu în decursul veșniciei.” — 9 T., p. 285.

INTONÂND O CÂNTARE NOUĂ

„Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ.” (Apocalipsa 14:3)

„Împreună cu Mielul pe Muntele Sionului, „cu harpele lui Dumnezeu în mână”, stau cei o sută patruzeci și patru de mii care au fost răscumpărați dintre oameni; și se aude ca sunetul multor ape și ca sunetul unui tunet puternic „glasul cântăreților care cântau din harpele lor”. Ei cântau „o cântare nouă”, înaintea tronului, o cântare pe care niciun om n-o poate cânta afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Este cântarea lui Moise și a Mielului — cântarea eliberării. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu poate învăța cântarea aceasta; căci este cântarea experienței lor — o experiență pe care nici o altă generație n-a avut-o până atunci.” — T.V., p. 648.

„Noi trebuie să avem o viziune a viitorului și a fericirii Cerului. Stați pe pragul veșniciei și ascultați plăcutul salut de bun venit, dat acelor care în viața aceasta au conlucrat cu Hristos, socotind ca un privilegiu și o onoare să sufere pentru El.” — 8 T., p. 44.

DIMENSIUNILE IUBIRII

„Pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea....” (Efeseni 3:17 u.p., 18)

„În viața aceasta, abia începem să înțelegem subiectul minunat al mântuirii. Cu înțelegerea noastră mărginită, putem aprecia foarte corect rușinea și slava, viața și moartea, dreptatea și mila, care se întâlnesc la cruce; totuși, cu cele mai ascuțite puteri mintale, nu putem prinde adevărata lor însemnătate. Lungimea și lățimea, adâncimea și înălțimea iubirii răscumpărătoare sunt înțelese prea slab. Planul de Mântuire nu va fi deplin înțeles nici chiar atunci când cei răscumpărați vor vedea așa cum sunt văzuți și vor cunoaște așa cum sunt cunoscuți, însă, de-a lungul veacurilor veșnice, adevărul se va descoperi continuu în fața minților uimite și încântate. Cu toate că necazurile, durerile și ispitele pământului sunt terminate, iar cauza îndepărtată, poporul lui Dumnezeu va avea totdeauna o cunoaștere lămurită, inteligentă, a ceea ce a costat mântuirea lor. Crucea lui Hristos va fi știința și cântecul mântuiților în toată veșnicia.” — T.V., p. 651.

CÂNTÂND ÎMPREUNĂ CU ÎNGERII

„Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul Dumnezeu-ul nostru cel atotputernic a început să împărățească.” (Apocalipsa 19:6)

„Lucrarea de ruină a lui Satan s-a încheiat pentru totdeauna. Timp de șase mii de ani și-a împlinit propria voință, umplând pământul cu vai și provocând durere în tot universul. Întreaga creație a gemut și a suferit împreună de durere. Acum, creaturile lui Dumnezeu sunt eliberate pentru totdeauna de prezența și ispitele Lui. „Întregul pământ este în odihnă, este liniștit: ei [dreptii] izbucnesc în cântare.” (Isaia 14:7). Și un strigăt de laudă și triumf urcă din întregul univers loial. „Glasul unei mari mulțimi”, „ca glasul multor ape și ca glasul unor tunete puternice”, se aude, spunând: „Aleluia, căci Domnul Dumnezeu atotputernic domnește”. — *Darkness Before Dawn*, p. 60.

„Tot cerul este unit în a aduce laudă lui Dumnezeu. Să învățăm acum cântecul îngerilor, ca să-l putem cânta atunci când ne vom alătura oștirilor strălucitoare.” — 5 T., p. 318.

MUZICĂ DIVINĂ

„Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.” (1 Corinteni 14:15)

„Am văzut că toți trebuie să cânte și cu spiritul, și cu mintea. Lui Dumnezeu nu-i place dezacordul și nici când nu se înțeleg cuvintele. Lui îi place întotdeauna ce este corect, nu incorect. Și cu cât poporul lui Dumnezeu cântă mai corect, mai armonios, cu atât I se aduce Lui mai multă slavă, biserica este avantajată, iar necredincioșii sunt afectați în mod favorabil.

Mi-a fost arătată ordinea, ordinea desăvârșită din ceruri, și am fost încântată să ascult muzica înălțătoare de acolo. După ce am ieșit din viziune, felul în care se cântă aici mi s-a părut foarte aspru și discordant. Am văzut grupuri de îngeri care stăteau în careu, fiecare având o harpă de aur. La capătul harpei era un instrument cu care se dădeau sau se schimbau tonurile. Degetele lor nu se năpusteau asupra corzilor cu nepăsare, ci ei atingeau anumite corzi pentru a produce anumite sunete. Era un înger care conducea întotdeauna, care atingea cel dintâi harpa și dădea tonul, apoi toți se uneau în muzica aceea amplă, desăvârșită, a cerului. Aceasta nu poate fi descrisă. Este melodioasă, cerească, divină, în timp ce fiecare chip strălucește de lumina lui Isus, o slavă de nedescris.” — 1 T., p. 146.

GĂSIȚI VREDNICI, PRIN MERITELE LUI

„Aceasta este o dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi găsiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți.” (2 Tesaloniceni 1:5)

„Toți cei care sunt găsiți vrednici să fie socotiți ca membri ai familiei lui Dumnezeu din ceruri, se vor recunoaște unii pe alții ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ei își vor da seama că toți își primesc puterea și iertarea din aceeași sursă, chiar și de la Isus Hristos care a fost răstignit pentru păcatele lor. Ei știu că trebuie să-și spele hainele caracterului în sângele Său, să găsească acceptare la Tatăl în numele Său, dacă vor fi în adunarea strălucitoare a sfinților, îmbrăcați în hainele albe ale dreptății.” — That I May Know Him, p. 103.

„Mulțimea răscumpărată, cu haine albe, care și-a spălat hainele și le-a albit în sângele Mielului, era acolo. Niciun străjer cu sabia învăpăiată nu stătea în jurul pomului vieții, împiedicându-ne să ne apropiem. Cu cântece fericite și vesele de laudă, vocile s-au îmbinat într-o armonie perfectă în timp ce culegeam fructele din pomul vieții.” — M.R., vol. 9, p. 104.

DREPTUL DE FII

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”
(Ioan 1:12-13)

„Dacă Îl primesc pe Hristos și cred în El, ei [tinerii] vor fi aduși într-o relație strânsă cu Dumnezeu. El le dă putere să devină copii ai lui Dumnezeu, să se asocieze cu cei mai înalți demnitari ai Împărăției cerurilor, să fie alături de Gabriel, împreună cu heruvimi și serafimi, îngeri și arhangheli. „Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele lui slujesc la vindecarea neamurilor. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji. Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va fi noapte. Și nu vor avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.” — Adevărul despre îngeri, p. 285.

CURĂȚIȚI DE MÂNJITURA PĂCATULUI

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua când vă voi curăța de toate nelegiuirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărâmurile vor fi zidite din nou.” (Ezechiel 36:33)

„Rămășița cea desconsiderată este îmbrăcată în veșminte de slavă și niciodată nu vor mai fi mânjiți de stricăciunea care este în lume. Numele lor sunt păstrate în Cartea Vieții Mielului, cuprinși printre credincioșii din toate veacurile. Ei au rezistat vicșugurilor amăgitorului; n-au fost clintiiți de la datoria lor de către răcnetul balaurului. Acum sunt pe veci apărați de vicșugurile ispititorului. Păcatele lor sunt așezate asupra aceluia care este autorul păcatului. Și rămășița nu numai că este primită și iertată, ci este și onorată.” — 5 T., p. 475.

„În cămin nu permiteți nimic întinat sau vulgar. Voi trebuie să-i pregătiți pe copiii voștri pentru a intra în Cetatea lui Dumnezeu, și nimic contaminat nu poate intra acolo.” — The Signs of the Times, 16 septembrie 1903.

RĂUL NU SE VA REPETA

„Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.” (Naum 1:9)

„Prin lucrarea de răscumpărare a lui Hristos se recunoaște justetea guvernării lui Dumnezeu. Cel Atotputernic este făcut cunoscut ca fiind Dumnezeu iubirii. Acuzațiile lui Satan sunt respinse și caracterul său demascat. Niciodată rebeliunea nu se mai poate declanșa. Niciodată păcatul nu mai poate pătrunde iarăși în univers. Pentru veacurile veșnice, toți sunt asigurați împotriva apostaziei. Prin jertfirea de sine a iubirii, locuitorii pământului și ai cerului sunt legați de Creatorul lor cu legăturile unirii indisolubile.

Lucrarea de mântuire va fi desăvârșită. În locul unde păcatul s-a înmulțit, harul lui Dumnezeu se înmulțește și mai mult. Pământul însuși, chiar locul acela pe care Satan îl pretinde a fi al lui, urmează să fie nu numai răscumpărat, ci și făcut să strălucească de slavă. Mica noastră lume, devenită sub blestemul păcatului singura pată neagră în marea Sa creațiune, va fi onorată mai mult decât toate celelalte lumi din universul lui Dumnezeu. Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a sălășluit în corp omenesc, unde Împăratul slavei a trăit, a suferit și a murit — aici, când El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii și „El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.” — H.L.L., p. 26.

REGI ȘI PREOȚI

„Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.” (Exodul 19:5-6)

„Sfinții se vor odihni în Cetatea cea Sfântă și vor domni ca regi și preoți timp de o mie de ani; apoi, Isus va coborî împreună cu sfinții pe Muntele Măslinilor, iar muntele se va despica în două și va deveni o câmpie întinsă, pe care va fi așezat Paradisul lui Dumnezeu. Restul pământului nu va fi curățat până nu se vor sfârși cei o mie de ani, când sunt înviați cei răi și se adună în jurul cetății. Picioarele celor nelegiuiți nu vor întina niciodată pământul făcut nou. Din cer de la Dumnezeu va cădea foc și îi va mistui — îi va arde cu totul, și rădăcină, și ramură. Satan este rădăcina, iar copiii săi sunt ramurile. Același foc care îi va mistui pe cei răi va curăți și pământul.” — Scrieri Timpurii, p. 51

„Minunatul pământ nou, cu toată slava sa, era moștenirea veșnică a sfinților. Apoi, împărăția, domnia și măreția întregii împărății de sub soare au fost date sfinților Celui Preaînalt, și ale lor vor fi în nesfârșita veșnicie.” — Idem, p. 295

TU CE ALEGI?

„Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.” (Evrei 11:24-25)

„[Moise] privea dincolo de palatul luxos, dincolo de coroana împăratului, la onorurile cele mari ce vor fi date sfinților Celui Preaînalt, într-o împărăție nemânjită de păcat. Prin credință, el a văzut o coroană nepieritoare pe care Împăratul cerurilor o va așeza pe fruntea biruitorului. Această credință l-a făcut în stare să se depărteze de domnia acestei lumi și să se unească cu poporul cel umil, sărac și disprețuit, care a ales să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât să slujească păcatului.” — P.P., p. 246.

„Hristos S-a angajat să-i ajute pe toți cei care se alătură armatei Sale, ca să poată coopera cu El în lupta împotriva dușmanilor văzuți și nevăzuți. El le-a promis că vor fi împreună moștenitori cu El, că vor domni ca regi și preoți înaintea lui Dumnezeu... Cei care aleg să sufere necazuri alături de poporul lui Dumnezeu, mai degrabă decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului, vor primi un loc cu Hristos pe tronul Său.” — E recebereis poder, p. 372.

SLUJITORI ÎN TEMPLUL SĂU

„Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui.” (Apocalipsa 7:15)

„Iar când eram pe punctul să intrăm în templul cel sfânt, Isus Și-a ridicat minunatu-I glas și a spus „numai cei 144 000 intră în acest loc”, iar noi am strigat „Aleluia”.

Acest templu era sprijinit de șapte stâlpi, toți dintr-un aur transparent, împodobiti cu pietre prețioase. Nu pot să descriu lucrurile minunate pe care le-am văzut acolo. Ah, dacă aș putea vorbi limba Canaanului, abia atunci aș putea să descriu într-o mică măsură slava acelei lumi mai bune. Am văzut acolo table de piatră pe care erau gravate numele celor 144 000 cu litere de aur. După ce am privit slava templului, am ieșit și Isus ne-a lăsat acolo și a mers la cetate.” — S.T., p. 19.

„Tot ce poate să suporte natura omenească putem primi încă de aici. Dar ce sunt toate acestea în fața celor viitoare?” — H.L.L., p. 331.

MOȘTENITORII ÎMPĂRĂȚIEI CELEI NOI

*„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!”
(Matei 5:3)*

„Semnul domniei lui Mesia se distinge prin asemănarea cu Fiul omului. Supușii Săi sunt săraci în duh, blânzi, prigoniti pentru dreptate. Împărăția cerurilor este a lor. Deși abia în fașă, se începe în ei o lucrare care îi va face să aibă parte „de moștenirea sfinților în lumină.” — Cugetări, p. 7.

„Nu numai cei înțelepți, cei mari, cei bogați vor câștiga dreptul de a pătrunde în curțile cerești; nu numai lucrătorul activ, plin de zel, care muncește neîncetat. Nu! Cel sărac în duh, care flămânzește după prezența lăuntrică a lui Hristos, cel smerit cu inima, pentru care ambiția cea mai înaltă este să facă voia lui Dumnezeu, și aceștia vor câștiga o intrare îmbelșugată. Ei vor face parte din numărul celor care și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. „Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde spre ei cortul Lui.” — H.L.L., p. 301

SUNTEM DORIȚI ȘI AȘTEPTAȚI

*„Isus a chemat la Sine pe copilași și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.”
(Luca 18:16)*

„În copiii care au fost aduși în contact cu El, Isus a văzut pe bărbații și femeile care ar trebui să fie moștenitori ai harului Său și supuși ai împărăției Sale, dintre care unii aveau să devină martiri pentru El. El știa că acești copii voiau să-L asculte și să-L accepte ca Răscumpărător al lor cu mult mai grabnic decât voiau cei maturi, dintre care mulți erau înțelepți în felul lumii și cu inima împietrită. Învățându-i, El a coborât la nivelul lor. El, Maiestatea cerului, a răspuns la întrebările lor și a simplificat lecțiile Sale importante, pentru ca acestea să corespundă înțelegerii lor de copii. El a sădit în mințile lor semințele adevărului, care aveau să se înalțe în anii următori și să aducă roadă în viața veșnică.

Când le-a spus ucenicilor să nu-i oprească pe copii să vină la El, Isus Se adresa urmașilor Săi din toate veacurile — slujbașilor din biserică, pastorilor, ajutoarelor lor și tuturor creștinilor. Isus îi atrage pe copii la Sine și ne poruncește: „Lăsați-i să vină”, vrând să spună cu aceasta: „Ei vor veni, dacă nu-i împiedicați”. — Divina Vindecare, p. 42.

HRISTOS — RĂSCUMPĂRĂTORUL NOSTRU

*„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor,
după bogățiile harului Său.” (Efeseni 1:7)*

„Lumea este încredințată lui Hristos și prin El se transmit neamului omenesc decăzut toate binecuvântările lui Dumnezeu. El a fost Răscumpărător atât înainte, cât și după întruparea Sa. Îndată ce s-a ivit păcatul, a existat și un Mântuitor. El a dat și dă tuturor viață și lumină și fiecare va fi judecat după lumina primită. El, care a dat lumina, care i-a urmărit pe oameni cu cea mai duioasă stăruință, căutând să-i câștige de la păcat la sfințenie, este în același timp și Apărătorul, și Judecătorul lor. De la începerea mării lupte în cer, Satan și-a menținut lucrarea prin înșelăciune; dar Hristos a lucrat și lucrează pentru a-i dezvălui planurile și a-i distruge puterea. El, care S-a luptat cu amăgitorul și care, în decursul tuturor veacurilor, a căutat să-i smulgă pe captivi din prinsoarea lui, va judeca fiecare ființă.” — Hristos, lumina lumii, p. 210.

VOM DOMNI ÎMPREUNĂ CU EL

„Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani.”
(Apocalipsa 20:4)

„La data aceasta, cei neprihăniți domnesc ca regi și preoți pentru Dumnezeu. Ioan spune în Apocalipsa: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărți cu El o mie de ani”. Acum este timpul când, așa cum a profetizat apostolul Pavel, „sfinții vor judeca lumea”. Împreună cu Hristos ei îi judecă pe cei nelegiuți, comparând faptele lor cu Biblia, cartea statutară, hotărând fiecare caz după faptele făcute în trup. Apoi, partea pe care cei nelegiuți trebuie să o suporte este măsurată după faptele lor; și este scrisă în dreptul numelui lor în cartea morții.” — T.V., p. 660.

DOMNUL DOMNILOR

„Domnul Și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot... Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui! Binecuvântă, suflete, pe Domnul!”
(Psalmi 103:19, 22)

„Fiecare caz fusese hotărât pentru viață sau moarte. În timp ce Isus slujise în Sanctuar, judecata continuase pentru neprihăniții care erau morți și apoi pentru neprihăniții aflați în viață. Hristos Își primise Împărăția după ce făcuse ispășire pentru poporul Său și le ștersese păcatele. Era hotărât cine aveau să fie supușii Împărăției. Nunta Mielului luase sfârșit. Și Împărăția și măreția ei în întregime au fost date lui Isus și moștenitorilor mântuirii, iar Isus urma să domnească ca Împărat al împăraților și Domn al Domnilor.” — S.T., p. 280

„Hristos a murit pentru a vă da posibilitatea să vă alăturați îngerilor și să deveniți moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos, domnind ca regi și preoți pentru Dumnezeu.” — Testemunho especial para a Igreja de Battle Creek, p. 11.

CERINȚE PENTRU SIGILARE

„Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.” (Matei 22:14)

„Mulți chemați, dar puțini aleși.” Mulți aud invitația harului, sunt puși la probă și încercați; dar puțini sunt sigilați cu sigiliul viului Dumnezeu. Puțini sunt aceia care se vor umili ca un copilăș, pentru ca să intre în Împărăția cerurilor.” — 5 T., p. 50

„Dacă în familie există aceia care refuză ascultarea de Domnul în păzirea Sabatului Său, atunci pecetea nu poate fi pusă asupra lor. Sigilarea este o garanție de la Dumnezeu a siguranței perfecte pentru aleșii Săi. Sigilarea indică faptul că ești alesul lui Dumnezeu. El te-a destinat pentru Sine. În calitate de sigilați ai lui Dumnezeu, suntem proprietatea cumpărată de Hristos și nimeni nu ne va smulge din mâinile Lui.” — Manuscript Releases, vol. 15, 225.

ALEȘI PENTRU MÂNTUIRE

*„Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.”
(2 Tesaloniceni 2:13)*

„Există o alegere a lui Dumnezeu atât cu referire la persoane, în mod individual, cât și cu referire la poporul Său, iar aceasta se găsește în Cu-vântul lui Dumnezeu, unde omul este ales pentru a fi mântuit. Mulți au așteptat sfârșitul, gândind că ei sunt aleși în mod sigur pentru binecuvântarea cerească, dar nu aceasta este alegerea pe care o descoperă Biblia. Omul este ales să lucreze cu temere și cutremur pentru propria mântuire. El este ales să îmbrace armura și să ducă lupta cea bună a credinței. El este ales să folosească mijloacele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna lui pentru a lupta cu toate poftele nesfinte, în timp ce Satan face tot ce îi stă în putință pentru a lua în stăpânire sufletul lui. Omul este ales să vegheze în rugăciune, să cerceteze Scripturile și să evite ispita. El este ales să cultive o credință neîncetată. El este ales să respecte orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, ca să poată fi nu doar un ascultător, ci și un împlinitor al Cuvântului. Acesta este felul de alegere despre care vorbește Biblia.” - M.P., p. 453.

SĂ RĂMÂNEM NECLINTIȚI!

„Pașii mei stau neclintiți pe cărările Tale și nu mi se clatină picioarele... Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost și-i izbăvești de potrivnicii lor prin dreapta Ta! (Psalmi 17:5, 7)

„Este un lucru înfricoșător acela de a trata cu ușurătate adevărul care a luminat înțelegerea noastră și ne-a atins inimile. Nu putem respinge avertizările pe care ni le trimite, în mila Sa, Dumnezeu și scăpa apoi nepedepsiți... Nu ne putem permite acum să ne scufundăm sub povara descurajării și a încercărilor. Trebuie să rămânem neclintiți în toate necazurile și să ne încredem cu totul în Atotputernicul Dumnezeu al lui Iacov. Domnul mi-a arătat că harul Său ne este suficient pentru a înfrunta toate încercările noastre. Și chiar dacă ele sunt mai mari decât au fost vreodată în trecut, dacă ne vom încrede cu totul în Dumnezeu, putem birui orice ispită și ieși victorioși prin harul Său.” — S.T., p. 45

NU FI NEPĂSĂTOR!

„Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentru că a primit înștiințarea, iar tu îți vei mântui sufletul!” (Ezechiel 3:21)

„Adevăratul popor al lui Dumnezeu, care are pe inimă spiritul lucrării Domnului și mântuirea sufletelor, va privi întotdeauna păcatul în lumina caracterului său adevărat, păcătos. Ei vor fi întotdeauna pentru înfruntarea credincioasă și fără ocol a păcatelor care mânjesc atât de ușor poporul lui Dumnezeu. Vor simți cu cea mai mare profunzime nelegiuirile celor care mărturisesc că fac parte din poporul lui Dumnezeu, mai ales către închiderea lucrării pentru biserică, în timpul de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii care urmează să stea fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu...

Cine sunt cei ce stau în sfatul lui Dumnezeu în acest timp? Să fie oare aceia care scuză efectiv relele din mijlocul poporului declarat al lui Dumnezeu și care cântec în inimile lor, dacă nu chiar pe față, împotriva celor ce mustră păcatul? Să fie oare aceia care iau poziție împotriva lor și simpatizează cu cei ce comit nelegiuirea? Cu siguranță, nu!” — 3 T., p. 267.

PUTEM FI ÎN SIGURANȚĂ

„Domnul este scăparea celui asupra, scăpare la vreme de necaz. Cei ce cunosc Numele Tău se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!” (Psalmi 9:9-10)

„În timpul strâmtorării ce va fi chiar înainte de venirea lui Isus Hristos, cei neprihăniți vor fi apărați prin lucrarea îngerilor cerești; dar nu va fi nicio siguranță pentru cei ce calcă Legea lui Dumnezeu. Atunci, îngerii nu îi vor putea ocroti pe aceia care nesocotesc vreuna din poruncile divine.” — P.P., p. 255.

„În timpul de strâmtorare, o strâmtorare care nu a mai fost de când există națiunile, cei aleși ai Săi vor sta neclintiți. Satan împreună cu toată oștirea răului nu va putea distruge pe cel mai slab dintre sfinții lui Dumnezeu. Îngerii care excelează în putere îi vor ocroti, și în favoarea lor Iehova Se va descoperi ca „Dumnezeu al dumnezeilor”, în stare să mântuiască în chip desăvârșit pe aceia care și-au pus și își pun încrederea în El.” — P.R., p. 513.

SĂ NE ÎNCREDEM ÎN EL!

„Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima, și sunt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima și-L laud prin cântările mele.” (Psalmi 28:7)

„Mulți își vor abate privirile de la îndatoririle prezente, de la mângâierea și binecuvântările actuale și se vor preocupa de necazul care va avea loc într-o criză viitoare. Acest fapt va aduce un timp de necaz înainte de vreme, iar noi nu vom primi niciun har pentru o astfel de tulburare anticipată. (...) Când vor veni evenimentele dureroase ale conflictului viitor, noi vom fi învățat deja lecția încrederii sfinte, a credinței binecuvântate și ne vom pune mâinile în mâinile lui Hristos, ne vom așeza picioarele pe Stâncă veacurilor și vom fi ocrotiți de furtună și nenorocire. Trebuie să ne încredem în Domnul nostru. Isus va fi un ajutor mereu prezent, în orice vreme de nevoie.” — Solii alese, vol. 3, p. 384.

SEPTEMBRIE

SEMNELE TIMPULUI

*În zilele noastre, semnele timpului arată că ne aflăm
chiar în pragul unor evenimente mari și solemne.”*

- Evanghelizare, p. 703

PROFEȚIA NU VA DA GREȘ

*„Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.”
(Luca 1:37)*

„Tot ce a precizat Dumnezeu în istoria profetică, spunând că se va împlini, s-a împlinit în trecut și tot ce urmează să vină se va împlini în ordinea potrivită. Daniel, profetul lui Dumnezeu, se află la locul lui de odihnă. Ioan se află la locul lui de odihnă. În Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda a deschis profeția din cartea lui Dumnezeu pentru aceia care o cercetează și, astfel, Daniel a fost pus la locul său. El își vestește mărturia despre lucrurile pe care Domnul i le-a descoperit în viziunea cu privire la evenimentele mari și solemne, pe care noi trebuie să le cunoaștem, deoarece stăm chiar în pragul împlinirii lor.” — Solii Alese, vol. 2, p. 61

„Ne aflăm în pragul unor evenimente mari și solemne. Multe dintre profeții sunt pe punctul de a se împlini într-o succesiune rapidă.” — M.P., p. 116.

„Trebuie că cultivăm și să încurajăm credința despre care au mărturisit prorocii și apostolii — credința care se sprijină pe făgăduințele lui Dumnezeu și așteaptă mântuirea la timpul și în felul hotărâte de El.” — P.R., p. 387

DACĂ ÎMPLINIREA PROFEȚIEI ZĂBOVEȘTE, AȘTEAPT-O!

„Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.” (Habacuc 2:3)

„Cuvântul sigur al prorociei își va găsi împlinirea finală în arătarea glorioasă a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos ca Împărat al împăraților și Domn la domnilor. Timpul de așteptare poate părea lung, sufletul poate fi apăsător de împrejurări descurajatoare, mulți în care ne-am pus încrederea pot cădea pe cale; dar împreună cu prorocul care s-a străduit să încurajeze pe Iuda într-o vreme de decădere fără egal, să spunem cu încredere: „Domnul este însă în Templul Lui cel Sfânt. «Tot pământul să tacă înaintea Lui!»” Să păstrăm mereu în minte solia încurajatoare: „Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o căci va veni și se va împlini negreșit.... Cel neprihănit va trăi prin credința lui”. (Habacuc 2:20, 3. 4.)” — P.R., p. 387

CUVÂNTUL PROFETIEI ESTE ADEVĂRAT

„Căci cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie.” (Psalmi 33:4)

„Biblia a fost dată cu scopul de a fi o călăuză pentru toți aceia care doresc să cunoască voia Făcătorului lor. Dumnezeu le-a dat oamenilor cuvântul cel sigur al profeției; îngerii și Însuși Hristos au venit să-i descopere lui Daniel și lui Ioan lucrurile care aveau să se întâmple în curând. Aceste probleme importante, care au de-a face cu mântuirea noastră, n-au fost lăsate învăluite de mister. Ele n-au fost descoperite ca să încurce și să ră-tăcească pe cercetătorul sincer după adevăr. Domnul spunea prin profetul Habacuc: „Scrie viziunea și explic-o ... ca să se poată citi ușor”. Cuvântul lui Dumnezeu este lămurit pentru toți aceia care îl studiază cu o inimă plină de rugăciune. Orice suflet sincer va veni la lumina adevărului. „Lumina este semănată pentru cel drept”. Și nicio biserică nu poate înainta în sfințenie, dacă membrii ei nu caută cu stăruință după adevăr ca după o comoară ascunsă.” — T.V., p. 521.

LUMINĂ DIN CUVÂNT

„Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu cuvântul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu cuvântul Lui.” (Psalmi 56:10)

„Bărbații credincioși, care au fost ascultători de îndemnurile Duhului lui Dumnezeu și ale învățăturilor Cuvântului Său, urmau să vestească lumii această avertizare. Ei au fost aceia care au luat seama la „cuvântul cel sigur al profeției”, la „lumina care strălucește într-un loc întunecos până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață”. (2 Petru 1:19). Ei au căutat cunoașterea de Dumnezeu mai mult decât toate comorile ascunse, socotind-o „mai bună decât argintul și venitul adus de el, mai de preț decât aurul”. Și Domnul le-a descoperit lucrurile mari ale Împărăției. „Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le dă învățătură.” — T.V., p. 312.

„Celor care au ascultat numai la povești, Dumnezeu vrea să le dea o ocazie să audă cuvântul sigur al profeției, la care bine fac să ia seama ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos. El vrea să prezinte cuvântul sigur al adevărului spre a fi înțeleș de toți cei care vor să ia seama la el; toți pot să pună în contrast adevărul cu poveștile prezentate lor de oamenii care pretind că înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu și că sunt calificați să-i instruiască pe cei din întuneric.” — 2 T., p. 631.

SĂ STUDIEM DANIEL ȘI APOCALIPSA

„El a răspuns: „Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.” (Daniel 12:9-10)

În Apocalipsa, se întâlnesc și se sfârșesc toate cărțile Bibliei. Aici este completarea cărții lui Daniel. Una este o profeție; cealaltă o descoperire. Cartea ce a fost sigilată nu este Apocalipsa, ci acea parte din profeția lui Daniel care se referă la zilele din urmă.” — I.F.A., p. 585.

„Daniel și-a îndeplinit misiunea de a vesti mărturia care a fost sigilată până la timpul sfârșitului, când va trebui să fie proclamată solia primului înger pentru lumea noastră. Aceste lucruri au o importanță infinită în aceste zile din urmă, dar, în timp ce „mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii”, „cei răi vor face răul, și niciunul din cei răi nu va înțelege”. Cât de adevărate sunt aceste cuvinte! ... Cartea lui Daniel este desigilată prin Apocalipsa lui Ioan și ne conduce până la evenimentele finale ale istoriei acestui pământ. Vor frații noștri să-și aducă aminte fără încetare că trăim în mijlocul pericolelor din ultimele zile? Citiți cartea Apocalipsa în legătură cu Daniel. Prezentați aceste învățături.” — M.P., p. 115.

O DESCOPERIRE PREȚIOASĂ

„Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.” (Apocalipsa 1:1 p.p.)

„Apocalipsa este o carte sigilată, dar este și o carte deschisă. Înregistrează evenimente minunate care vor avea loc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Învățăturile acestei cărți sunt definitive, nu mistice și de neînțeles. În ea este preluată aceeași linie de profeție ca și în Daniel. Unele profeții pe care Dumnezeu le-a repetat, arătând astfel că trebuie să li se acorde importanță. Domnul nu repetă lucruri care nu au nicio mare importanță.” — Manuscript Releases, vol. 9, p. 7.

„Însuși numele de „Apocalipsa” se află în contradicție cu declarația că este o carte sigilată. „Apocalipsa” înseamnă descoperirea unui lucru important. Adevărurile din această carte le sunt adresate celor ce trăiesc în zilele din urmă. Cortina este dată la o parte, iar noi stăm în fața obiectelor sacre din Locul Sfânt. Să nu rămânem afară, ci să intrăm, nu cu gânduri nepăsătoare și lipsite de respect, nu cu pași grăbiți, ci cu respect și cu teamă sfântă. Ne apropiem de timpul când trebuie să se împlinească profețiile cărții Apocalipsa...” — M.P., p. 113.

O DATĂ IMPORTANTĂ PROFETIZATĂ

„Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtoare.” (Daniel 9:25)

„Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău și cetății tale cele sfinte”. ... Șaptezeci de săptămâni, reprezentând 490 de ani, sunt declarați de înger a fi tăiați, ca aparținând îndeosebi iudeilor. Însă din ce au fost tăiați? Cele 2300 de zile erau singura perioadă de timp menționată în capitolul 8, deci aceasta trebuie să fie perioada din care au fost tăiate cele șaptezeci de săptămâni; ele sunt deci o parte din cele 2300 de zile, iar aceste două perioade trebuie să înceapă în același timp. Cele șaptezeci de săptămâni erau declarate de înger să înceapă la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului... Decretul căutat se găsea în capitolul șapte din Ezra... În forma lui cea mai completă fusese dat de Artaxerxe, împăratul Persiei, în anul 457 î. Hr... Luând deci anul 457 î. Hr. timpul când a fost completat decretul, ca dată a poruncii, s-a văzut că toate precizările profetiei cu privire la cele șaptezeci de săptămâni se împliniseră.” — T.V., p. 326.

ÎMPLINIRE EXACTĂ

„Doamne, Tu ești Dumnezeuul meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie. (Isaia 25:1)

„Cele șaptezeci de săptămâni, sau 490 de ani, rezervați îndeosebi iudeilor, s-au încheiat așa cum am văzut, în anul 34. La această dată, prin acțiunea Sinedriului iudeilor, s-a pecetluit respingerea Evangheliei prinuciderea lui Ștefan și prin persecutarea urmașilor lui Hristos. Așa că, începând de atunci, solia mântuirii n-a mai fost restrânsă la poporul ales, ci a fost dată lumii... Până aici, toate precizările profetiei s-au împlinit în mod izbitor, și începutul celor șaptezeci de săptămâni s-a stabilit fără îndoială în anul 457 î. Hr., iar încheierea lor în anul 34 d.Hr. De la această dată nu mai este nicio dificultate în a găsi încheierea celor 2300 de zile. Cele șaptezeci de săptămâni — 490 de zile — fiind tăiate din cele 2300, mai rămâneau încă 1810 zile. Deci, după terminarea celor 490 de zile, trebuia să se mai îplinească încă 1810 zile. Astfel că, începând cu anul 34 d. Hr., cei 1810 ani se continuau până în anul 1844. Ca urmare, cele 2300 de zile — ani din Daniel 8:14 se încheiau în anul 1844. Și atunci, la încheierea acestei lungi perioade profetice, după mărturia îngerului lui Dumnezeu, „sanctuarul va fi curățit”. — T.V., p. 328.

5 septembrie

CURĂȚIREA SFÂNTULUI LOCAȘ

„Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!” (Daniel 8:14)

„Ca popor, noi ar trebui să fim niște cercetători sârguincioși ai profețiilor. Să nu ne găsim odihna, până când nu vom ajunge să cunoaștem bine subiectul Sanctuarului, care este evidențiat în viziunile lui Daniel și Ioan. Subiectul acesta revarsă o mare lumină asupra locului și lucrării noastre prezente și ne dă o dovadă inconfundabilă cu privire la faptul că Dumnezeu ne-a condus în experiența noastră din trecut. El explică dezamăgirea noastră din 1844, arătându-ne că Sanctuarul care trebuia să fie curățit nu era pământul, așa cum am presupus noi, ci era vorba de îndeplinirea lucrării finale a slujbei preoțești a lui Hristos, ca împlinire a cuvintelor pe care îngerul le-a spus profetului Daniel: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi, Sfântul Locaș va fi curățit.” — Evanghelizare, p. 222.

O DEZAMĂGIRE DUREROASĂ ȘI O FĂGĂDUINȚĂ PREȚIOASĂ

„M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.” (Daniel 7:13)

„Din cauza acestei greșeli credincioșii suferiseră dezamăgirea, însă toate acestea fuseseră prevestite de profeție și toate acelea care au avut o garanție a Scripturii se împliniseră. Chiar atunci când ei deplâneau spulberarea nădejdilor, avusese loc evenimentul care fusese prevăzut în solie și care trebuia să se împlinească înainte ca Domnul să vină pentru a da răsplătire solilor Săi.

Hristos venise, dar nu pe pământ, cum așteptaseră ei, ci așa cum fusese anticipat în simbol, în Locul Preasfânt al Templului lui Dumnezeu din ceruri. El este prezentat de către profetul Daniel ca venind la data aceasta la Cel îmbătrânit de zile. ... Venirea Domnului în Templul Său a fost neașteptată pentru cei din poporul Său. Ei nu-L căutau acolo. Îl așteptau să vină pe pământ, „într-o flacăra de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelie”. — T.V., p. 424.

ROLUL DEZAMĂGIRII

„Pentru aceștia, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri?” (2 Corinteni 2:16)

„Chiar și dezamăgirea, cu toate că era urmarea greșitei lor înțelegeri a soliei pe care o dăduseră, urma să fie schimbată în bine. Ea trebuia să încerce inimile aceluia care mărturisiseră că au primit avertizarea. Oare, în fața dezamăgirii urmau să renunțe la experiența lor și să părăsească încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu? Sau vor căuta în rugăciune și umilință să vadă unde au greșit în înțelegerea profeției? Câți au fost mânați de teamă sau de impuls și emoție? Câți erau cu inima împărțită și necredincioasă? Mulțimi mărturiseau că iubesc venirea Domnului. Când sunt chemați să sufere batjocura și muștrarea lumii și încercarea amânării și dezamăgirii, vor renunța ei la credință? ...Această încercare avea să descopere puterea aceluia care, cu o credință adevărată, ascultaseră de ceea ce crezuseră a fi învățătura Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu. Ea urma să-i învețe, așa cum numai o astfel de experiență putea s-o facă, primejdia de a primi teoriile și interpretările oamenilor, în loc de a face din Biblie propriul interpret.” — T.V. p. 353.

DOMNUL MIJLOCEȘTE

„Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.” (Evrei 8:6)

„Dar oamenii nu erau gata încă să-L înlănească pe Domnul lor. Mai era de adus la îndeplinire încă o lucrare de pregătire în favoarea lor. Urma să fie dată lumină care să le îndrepte mințile către Templul lui Dumnezeu din ceruri și, în timp ce ei Îl urmau prin credință pe Marele lor Preot, în slujirea Sa de acolo, aveau să le fie descoperite noi îndatoriri. O altă solie de avertizare și de îndrumare urma să fie dată bisericii...”

Aceia care vor trăi pe pământ atunci când Domnul Hristos va mijloci în Sanctuarul de sus va trebui să stea în fața unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor. Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie curățite de păcat prin sângele stropirii. Prin harul lui Dumnezeu și prin eforturile lor stăruitoare, trebuie să fie biruitori în lupta cu cel rău. În timp ce judecata de cercetare se continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din Sanctuar, în mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să se producă o lucrare deosebită de curățire, de îndepărtare a păcatelor.” — T.V., p. 424.

DUMNEZEU ARE UN PROGRAM EXACT

„...El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.” (Marcu 1:15)

„Însuși Hristos îi trimisese cu solia: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți în Evanghelie”. Această solie era întemeiată pe profeția capitolului 9 din Daniel. Cele șaizeci și nouă de săptămâni erau arătate de înger că se întind până la „prințul Mesia”, iar ucenicii priveau înainte, cu speranțe sigure și cu anticipări pline de bucurie, spre întemeierea împărăției lui Mesia la Ierusalim, pentru a conduce pământul întreg.” — T.V., p. 345.

„După cum ucenicii au mers predicând: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape”, tot astfel Miller și tovarășii lui au predicat că perioada profetică din urmă și cea mai lungă, scoasă în evidență de Biblie, era gata să se încheie, că judecata era aproape, iar împărăția veșnică urma să se arate. Predicarea venirii, de către ucenici, se întemeia pe cele șaptezeci de săptămâni din Daniel capitolul 9. Dar solia lui Miller și a tovarășilor săi anunța încheierea celor 2300 de zile, din Daniel 8:14, din care cele șaptezeci de săptămâni erau doar o parte. Predicarea fiecăruia s-a întemeiat pe împlinirea unei alte părți din aceeași mare perioadă profetică.” — T.V., p. 351.

PRIMA VENIRE A LUI ISUS

„Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege.” (Galateni 4:4)

„Venirea Mântuitorului a fost prevestită în Eden. Când au auzit prima dată făgăduința, Adam și Eva așteptau să se îplinească în foarte scurt timp. Ei au primit cu mare bucurie pe primul lor născut, sperând că el putea fi Eliberatorul. Dar împlinirea făgăduinței a întârziat... Profeția lui Daniel descoperea timpul venirii Sale, dar nu toți au interpretat corect solia...

Dar, ca și stelele în vastul circuit al drumului rânduitor lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere. Prin simbolurile marii întunecimi și ale cuptorului fumegând, Dumnezeu îi descoperise lui Avraam robia lui Israel în Egipt și declarase că timpul rămânerii lui va fi de patru sute de ani. „Pe urmă”, zise El, „va ieși de acolo cu mari bogății.” (Geneza 15:14). Împotriva acestui cuvânt a luptat în zadar toată puterea mândrului imperiu al lui Faraon. „Tocmai în ziua aceea”, rânduită de făgăduința lui Dumnezeu, „toate oștirile Domnului au ieșit din țara Egiptului.” (Exod 12:41). Tot astfel fusese hotărât în sfatul ceresc ceasul primei veniri a Domnului Hristos. Când marele orologiu al vremii a indicat ceasul acela, Isus S-a născut în Betleem.” — H.L.L., p. 32.

EXEMPLUL LUI DANIEL PENTRU ÎNȚELEGERE

„El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!” (Daniel 10:12)

„Cu puțin timp înainte de căderea Babilonului, când Daniel medita la acele prorocii și-L căuta pe Dumnezeu pentru înțelegerea timpurilor, i-au fost date câteva viziuni privitoare la ridicarea și căderea împăraților... A căutat cu stăruință să înțeleagă vedenia... Cu credință întemeiată pe cuvântul cel sigur al prorociei, Daniel s-a rugat Domnului pentru împlinirea grabnică a acestor făgăduințe. El s-a rugat pentru ca onoarea lui Dumnezeu să fie păstrată. În această rugăciune s-a identificat deplin cu aceia care nu împliniseră planul divin, mărturisind păcatele lor ca fiind ale lui...

Cerul se pleacă să asculte cererea stăruitoare a prorocului. Chiar înainte de a-și încheia rugăciunea pentru iertare și restatornicire, puternicul Gabriel i s-a arătat din nou și ... i-a descris în amănunt perioada celor șaptezeci de săptămâni care aveau să înceapă la vremea „ieșirii poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului”. — P.R., p. 556.

UMBLAȚI CU DUMNEZEU ÎN FIECARE ZI

„Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.” (Marcu 13:33)

„Trebuie să ne obișnuim să avem mereu în minte marile scene ale judecății și, atunci când acestea se vor desfășura în fața ochilor noștri, când toate se vor descoperi, vor avea efect asupra caracterului nostru. Un frate mi-a spus odată: „Sora White, crezi că Domnul va veni în decurs de zece ani?” „Ce importanță are pentru tine dacă El vine peste doi, patru sau zece ani?” „Ei bine”, a spus el, „dacă aș ști că Domnul va fi să vină peste zece ani, cred că, în anumite privințe, aș acționa diferit de cum acționez acum”. ... Atunci i-am spus: „Dacă ai ști că Domnul nu va veni încă timp de douăzeci de ani, ai trăi altfel?” El a răspuns: „Cred că da”...

Cât de egoistă a fost exprimarea că ar trăi cu totul altfel, dacă ar ști că Domnul său va veni în decurs de zece ani! Ei bine, Enoh a umblat cu Dumnezeu timp de trei sute de ani. Aceasta este pentru noi o lecție care ne învață că trebuie să umblăm cu Dumnezeu în fiecare zi și că nu suntem în siguranță, dacă nu așteptăm și nu veghem.” — Manuscript 10, 1886.

9 septembrie

CURĂȚIREA SANCTUARULUI

„Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.” (Evrei 9:24)

„După cum în vechime păcatele poporului erau transferate simbolic asupra sanctuarului pământesc, prin sângele jertfei pentru păcat, și păcatele noastre sunt transferate, în fapt, asupra sanctuarului ceresc, prin sângele lui Hristos. După cum curățirea tipică a celui pământesc era îndeplinită prin îndepărtarea păcatelor cu care fusese mângjit, la fel și curățirea antitipică a celui ceresc trebuie îndeplinită prin îndepărtarea, sau ștergerea, păcatelor înregistrate acolo. Aceasta necesită o examinare a cărților de aducere aminte pentru a determina cine, prin căința de păcat și credința în Hristos, este îndreptățit să beneficieze de ispășirea Lui. Așadar, curățirea sanctuarului implică o judecată de cercetare. Această lucrare trebuie îndeplinită înainte de venirea lui Hristos ca să-și mântuiască poporul, deoarece, atunci când vine, răsplata Lui este cu El, ca să dea fiecăruia după faptele lui.” Astfel, cei care au urmărit lumina crescândă a cuvântului profetic au văzut că, în loc de a veni pe pământ la încheierea celor 2300 de zile, în anul 1844, Domnul Hristos a intrat în locul Preasfânt al sanctuarului ceresc, în prezența lui Dumnezeu pentru a îndeplini lucrarea de încheiere a ispășirii, pregătitoare pentru venirea Lui.” — I.M., p. 378.

ACUM ARE LOC JUDECATA

„Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.” (2 Corinteni 5:10)

„Judecata de cercetare are loc în curțile cerești, în timp ce oamenii locuiesc încă aici pe pământ. Viața tuturor acelor care mărturisesc a fi urmași ai Săii trece prin fața lui Dumnezeu. Toți sunt cercetați după cele ce sunt scrise în cărțile din ceruri și destinul fiecăruia este hotărât pentru totdeauna, după faptele sale... Invitații de la ospățul nunții au fost cercetați de către împărat. Numai unii au fost acceptați și anume, aceia care au ascultat de cerșetele Lui și s-au îmbrăcat cu haina de nuntă. Tot la fel stau lucrurile și cu oaspeții invitați la ospățul Evangheliei. Toți trebuie să fie cercetați îndeaproape de marele Împărat și numai aceia sunt primiți, care s-au îmbrăcat cu haina neprihănirii Domnului Hristos.” - Parabolele Domnului Hristos pp. 310, 312.

MAREA ZI A ISPĂȘIRII

„El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.” (1 Ioan 2:2)

„În sistemul iudaic, curățirea sanctuarului, sau ziua cea mare de ispășire, avea loc în ziua a zecea a lunii a șaptea iudaice (Leviticul 16), când marele preot, după ce făcea ispășire pentru tot Israelul îndepărtând în felul acesta păcatele din sanctuar, ieșea și binecuvânta poporul... Cei care au urmat lumina cuvântului profetic au văzut că, în loc să vină atunci pe pământ, la încheierea celor 2300 de zile, în anul 1844, Hristos a intrat în Locul Preasfânt din Sanctuarul ceresc, pentru a îndeplini lucrarea de încheiere a ispășirii ca pregătire pentru revenirea Sa.” -T.V., pp. 399, 422

„În aceasta, ziua cea mare a ispășirii, este datoria noastră să ne mărturisim păcatele și să recunoaștem mila și dragostea lui Dumnezeu în iertarea păcatelor noastre. Să-I mulțumim Domnului pentru avertismentele pe care le-a dat pentru a ne salva de căile noastre perverse. Să dăm mărturie despre bunătatea Lui dezvăluind o schimbare în viețile noastre. Dacă cei cărora Domnul le-a trimis mustărări, avertizându-i că nu umblă pe calea Lui, se vor pocăi și, cu smerenie și căință, dacă-și vor mărturisi păcatele, Domnul îi va primi cu siguranță din nou în favoare...” — F.F., p. 260

UN TIMP SPECIAL

„Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” (Evrei 4:16)

„Noi suntem în ziua cea mare a ispășirii și lucrarea cea sfântă a Domnului Hristos pentru poporul lui Dumnezeu, ce continuă în prezent în sanctuarul ceresc, ar trebui să constituie studiul nostru permanent. Noi ar trebui să-i învățăm pe copiii noștri ce înseamnă Ziua Ispășirii și că ea era un timp special pentru o deplină umilință și mărturisire a păcatelor înaintea lui Dumnezeu. Antitipica zi a ispășirii trebuie să aibă același caracter. Toți cei care învață adevărul prin cuvânt și exemplu vor da un sunet clar din trâmbiță. Ai nevoie ca totdeauna să cultivi spiritualitatea, pentru că nu este ceva natural să ai înclinații cerești. Marea lucrare ce stă înaintea noastră este aceea de a-i conduce pe oameni departe de obiceiurile și practicile lumii, a-i duce mai sus și tot mai sus, la o viață de spiritualitate, evlavie și o zeloasă lucrare pentru Dumnezeu. Este lucrarea ta aceea de a vesti întreita solie îngerească, de a trâmbița ultima notă de avertizare adresată lumii. Fie ca Domnul să te binecuvânteze cu discernământ spiritual.” — 5 T., p. 520.

SĂ TRĂIM FRUMOS!

„Și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, (Tit 2:12)

„Trăim în ziua cea mare, Ziua Ispășirii, și acum este timpul ca fiecare să se pocăiască înaintea lui Dumnezeu, să-I mărturisească păcatele și să se bazeze, cu o credință vie, pe meritele Mântuitorului răstignit și înviat.

Frații mei și surorile mele, doriți voi să vă aduceți aminte fără încetare că nu trebuie să vă exprimați însușirile firești în comportamentul vostru față de moștenirea lui Dumnezeu? Poporul lui Dumnezeu este proprietatea lui Hristos și cât de mare a fost prețul plătit de El pentru ea! Oare va fi vreunul dintre noi printre cei ce îl ajută pe vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului să descurajeze și distrugă sufletele? ... Fiecare dintre noi trebuie să scoată din conversația lui orice expresie aspră și jignitoare. Să nu ne îngăduim să-i condamnăm pe alții și nici nu vom face așa, dacă suntem una cu Domnul Hristos. Să-L reprezentăm pe Hristos în comportamentul nostru cu semenii. Noi trebuie să fim niște conlucrători cu Dumnezeu în sprijinirea celor ce sunt ispitiți. Să nu încurajăm sufletele să semene semințele îndoielii, căci aceste semințe vor aduce un seceriș dăunător. Trebuie să învățăm de la Domnul Hristos, să aplicăm metodele Sale și să manifestăm spiritul Său.” — M.P., 225.

SĂ-L CĂUTĂM PE DOMNUL!

*„Căutați pe Domnul și sprijinul Lui, căutați necurmat fața Lui!”
(1 Cronici 16:11)*

„În 1844, Marele nostru Preot a intrat în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc pentru a începe lucrarea judecății de cercetare. Cazurile celor neprihăniți care au murit au început să fie cercetate de Dumnezeu. Când lucrarea aceasta va fi încheiată, urmează să fie pronunțată sentința și cu privire la cei vii. Cât de prețioase și de importante sunt aceste momente solemne! Cazul fiecăruia dintre noi este în așteptare în curtea cerului. Fiecare dintre noi va fi judecat după faptele săvârșite în timpul vieții... Care este starea noastră spirituală în acest timp solemn și înspăimântător? ... Noi trebuie să cercetăm Scripturile, ca să știm unde ne aflăm în istoria acestei lumi. Noi trebuie să înțelegem lucrarea care se îndeplinește pentru noi în timpul acesta și poziția pe care trebuie să o luăm ca păcătoși în timp ce lucrarea aceasta a ispășirii înaintează. Dacă avem vreun interes pentru mântuirea sufletului nostru, trebuie să facem o schimbare hotărâtă. Să-L căutăm pe Domnul cu o pocăință adevărată și să ne mărturisim păcatele cu o adâncă umilință, pentru ca acestea să poată fi șterse.” — Solii alese, vol. 1, p. 125.

TRĂIND ÎN TIMPUL JUDECĂȚII

„De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 10:32)

„Când devenim copii ai lui Dumnezeu, numele noastre sunt scrise în cartea vieții Mielului și rămân acolo până la vremea Judecății de cercetare. Atunci numele fiecărui individ va fi chemat și înregistrarea lui va fi examinată de Acela care declară: „Cunosc faptele tale”. Dacă în ziua aceea se va vedea că nu ne-am pocăit pe deplin de toate faptele noastre rele, numele noastre vor fi șterse din cartea vieții și păcatele noastre vor sta împotriva noastră. Dacă cel care se pretinde credincios devine încredzător în sine, dacă în cuvânt sau în duh încalcă cel mai mic precept al Legii sfinte a lui Dumnezeu, el îl reprezintă greșit pe Isus, iar în Judecata vor fi rostite cuvintele îngrozitoare: „Șterge numele Lui din cartea vieții; este un lucrător al nelegiurii”. Dar Tatăl are milă de sufletul neîncredzător în sine, cu frică de Dumnezeu, chinuit de îndoieli și ispite. Isus pledează pentru el și mărturisește numele lui înaintea Tatălui și a sfinților Săi îngeri.” — The Signs of the times, 6 august 1885.

O JUDECATĂ AMĂNUNȚITĂ

„Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)

„În ziua Judecății de cercetare caracterul fiecăruia va apărea așa cum este în realitate. Fiecare cuvânt rostit, fiecare abatere de la integritate, fiecare acțiune care murdărește sufletul, va fi cântărită în balanța sanctuarului. Amintirea va fi adevărată și vie în condamnarea celui vinovat, care în ziua aceea este găsit cu lipsă. Minte și va aminti toate gândurile și actele trecutului; întreaga viață îi va trece prin față ca scenele dintr-o panoramă. Astfel, fiecare va fi condamnat sau achitat prin propria sa gură, iar neprihănirea lui Dumnezeu va fi justificată.

Ce fel de imagine faci pentru a te confrunța în Judecata finală? Veți considera că adăpostirea unui gând stricat, formarea unui obicei rău, egoist, care vă înjosește propriul suflet și îi distruge pe alții, este o pată pe acea înregistrare, care va apărea într-o zi împotriva voastră? Vă puteți permite aceasta?” — R.H., 4 noiembrie 1884.

DINCOLO DE PERDEA

„Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său.” (Apocalipsa 11:19 p.p.)

„După ce Isus a deschis ușa de la Sfânta Sfințelor, s-a văzut lumina Sabatului, iar cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu au fost puși la probă, tot așa cum copiii lui Israel au fost puși la probă în vechime, pentru a se vedea dacă vor păzi sau nu Legea lui Dumnezeu. L-am văzut pe cel de-al treilea înger arătând în sus, indicându-le celor dezamăgiți calea către Locașul Preasfânt din Sanctuarul ceresc. Când ei, prin credință, intră în Sfânta Sfințelor, Îl găsesc pe Isus și nădejdea și bucuria îi cuprind din nou. I-am văzut privind înapoi, rememorându-și trecutul, de la vestirea celei de-a doua veniri a lui Isus până la experiența trecerii timpului profetic, în 1844. Ei își explică dezamăgirea și sunt animați din nou de bucurie și certitudine. Cel de-al treilea înger a iluminat trecutul, prezentul și viitorul și ei știu că Dumnezeu i-a călăuzit cu adevărat prin providența Sa misterioasă.” — Scrieri timpurii, p. 254.

O PORUNCĂ DEOSEBITĂ

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.” (Matei 5:17)

„Mi-a fost reprezentat modul în care cei care formau rămășița Îl urmau pe Isus în Sfânta Sfințelor, priveau chivotul și tronul îndurării și erau captivați de slava acestora. Isus a ridicat apoi capacul chivotului și, iată! Tablele de piatră, cu Cele Zece Porunci scrise pe ele. Ei citesc Cuvântul viu al lui Dumnezeu, dar se dau înapoi, cutremurându-se, când văd cea de-a patra poruncă între cele zece precepte sfinte având o strălucire mai puternică decât celelalte nouă și o aură de slavă în jurul ei. Ei nu găsesc nimic acolo care să le indice că Sabatul a fost abolit sau schimbat în favoarea primei zile a săptămânii. Porunca stă scrisă ca atunci când a fost rostită de Dumnezeu în solemnitatea și măreția înfricoșătoare... este aceeași ca atunci când a fost scrisă chiar cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră... Sunt uimiți când văd grija față de Cele Zece Porunci. Le văd păstrate în apropierea lui Iehova, umbrite și protejate de sfințenia Sa. Ei văd că porunca a patra a Decalogului a fost călcată în picioare și a fost păzită o zi transmisă de păgâni și papiști în locul zilei sfințite de Iehova. Ei se smeresc înaintea lui Dumnezeu și își regretă păcatele din trecut.” — Idem, p. 255

TEMEIUL ÎNCHINĂRII

„Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.” (Exodul 31:17)

„Adevăratul temei al închinării divine, nu numai acela din ziua a șaptea, ci al întregii închinări, se găsește în deosebirea dintre Creator și creaturile Sale... Totdeauna trebuia păstrat acest adevăr în mintea oamenilor, că Dumnezeu a instituit Sabatul în Eden; și câtă vreme faptul că El este Creatorul nostru continuă să fie motivul pentru care să ne închinăm Lui, atâta vreme Sabatul va continua să fie semnul și memorialul Său. Dacă Sabatul ar fi fost păstrat pretutindeni, gândurile și afecțiunile omului ar fi fost îndreptate către Creator ca obiect al adorării și al închinării și nicio dată n-ar fi fost vreun închinător la idoli, vreun ateu sau vreun necredincios. Păzirea Sabatului este un semn al credințioșiei față de adevăratul Dumnezeu.” — T.V., p. 438.

UN SEMN DISTINCTIV

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte...” (Apocalipsa 13:16)

„Fiara cu două coarne „va porunci ca toți, mici și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte: și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, dacă nu are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei”. Avertizarea îngerului al treilea este: „Dacă se închină cineva fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea din vinul neamestecat al mâniei lui Dumnezeu”. „Fiara” menționată în această solie, a cărei închinare este impusă de fiara cu două coarne, este prima, sau fiara care seamănă cu leopardul, din Apocalipsa capitolul 13 — papalitatea. „Chipul fiarei” reprezintă acea formă a protestantismului decăzut, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. „Semnul fiarei” rămâne să fie definit în viitor.

După avertizarea împotriva închinării la fiară și la chipul ei, profeția spune: „Aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Deoarece aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt puși în felul acesta în contrast cu aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei, urmează ca păzirea Legii lui Dumnezeu, pe de o parte, și călcarea ei, pe de altă parte, să facă deosebirea dintre închinătorii lui Dumnezeu și închinătorii fiarei.” — T.V., p. 445.

O PROBĂ DEFINITORIE

„Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățați și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă.” (Daniel 11:35)

„I-am văzut pe cei din poporul lui Dumnezeu bucuroși în așteptare, uitându-se după Domnul lor. Dar Dumnezeu intenționa să-i pună la încercare. Mâna Sa a acoperit o greșeală care fusese făcută în calculele perioadelor profetice. Cei care priveau după Domnul lor nu au descoperit această greșeală și nici oamenii cei mai învățați care se împotriveau fixării acelei date nu au reușit s-o observe. Dumnezeu intenționa ca poporul Lui să se confrunte cu o dezamăgire. Timpul a trecut și cei care L-au așteptat pe Mântuitorul lor cu nerăbdare s-au întristat și s-au descurajat, în timp ce aceia care nu iubiseră venirea lui Isus, ci au îmbrățișat solia din teamă, au fost mulțumiți că nu venise la vremea la care fusese așteptat. Mărturisirea lor nu atinsese inima și nu curățise viața. Trecerea fără evenimente a perioadei fusese calculată pentru a scoate la iveală astfel de inimi. Aceștia au fost primii care s-au întors și i-au ridiculizat pe cei întristați și dezamăgiți, care au iubit cu adevărat venirea Mântuitorului lor. Am văzut înțelepciunea lui Dumnezeu în încercarea adusă asupra poporului Său și punerea lor la proba cercetării pentru a-i descoperi pe cei care aveau să se dea înapoi în ceasul încercării.” — S.T., p. 235

ÎNCERCARE ȘI AJUTOR

„Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre.” (1 Petru 1:17)

„Isus și toată oștirea cerească au privit cu compasiune și iubire asupra celor care așteptaseră plini de fericire să-L vadă pe Acela pe care-L iubeau sufletele lor. Îngeri erau deasupra și în jurul lor pentru a-i sprijini în ceasul încercării lor. Cei care neglijaseră să primească solia cerească au fost lăsați în întuneric și mânia lui Dumnezeu s-a aprins împotriva lor, pentru că nu au vrut să primească lumina pe care o trimisese din cer. Cei credincioși, dezamăgiți, care nu puteau înțelege de ce nu venise Domnul lor, nu au fost lăsați în întuneric. Ei au fost conduși din nou la bibliile lor pentru a cerceta perioadele profetice. Mâna Domnului a fost îndepărtată de pe cifrele ascunse și greșeala a fost explicată... Lumina din Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit asupra situației în care se aflau și au descoperit un timp de întârziere. În dragostea lor pentru imediata venire a lui Hristos, ei trecuseră cu vederea întârzierea împlinirii, care a fost calculată pentru a-i da pe față pe adevărații așteptători.” — S.T., p. 236.

AȘTEPTÂND MIRELE

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.” (Matei 25:1)

„Venirea lui Hristos, așa cum a fost vestită de prima solie îngerească, a fost înțeleasă ca fiind reprezentată prin venirea mirelui. Reforma larg răspândită, care avusese loc prin vestirea apropiatei Sale veniri, corespundea cu ieșirea fecioarelor. Sunt reprezentate două clase. Toți și-au luat candelarele, adică Biblia și, prin lumina ei, au ieșit să-L întâmpine pe Mire. Dar, atunci când și-au luat candelarele, cele neînțelepte n-au luat cu ele untdelemn, așa cum au făcut cele înțelepte. Cei reprezentați de fecioarele înțelepte primiseră harul lui Dumnezeu, puterea transformatoare și iluminatoare a Duhului Sfânt care face din Cuvântul Său o candelă pentru picioare și o lumină pe cărare. În temere de Dumnezeu, ei studiaseră Scripturile pentru a cunoaște adevărul și căutaseră cu stăruință curăția inimii și a vieții. Aceștia avuseseră o experiență personală, o credință în Dumnezeu și în Cuvântul Său care nu putea fi distrusă prin dezamăgire sau întârziere. Ceilalți și-au luat candelarele, dar n-au luat ulei. Ei acționaseră dintr-o pornire momentană. ...Aceștia au mers în întâmpinarea Domnului plini de nădejdea unei răsplătiri imediate; dar nu erau pregătiți pentru întârziere și dezamăgire. Când au venit încercările credința lor i-a părăsit, iar lumina s-a stins.” — T.V., p. 393

REZISTĂ TEMELIA TA?

„Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.” (Matei 25:5)

„Prin zăbovirea mirelui este reprezentată trecerea timpului când Domnul a fost așteptat, dezamăgirea și aparenta întârziere. În acest timp de nesiguranță, interesul celor superficiali și cu inimile împărțite a început în curând să se clatine, iar eforturile lor să slăbească. Dar aceia a căror credință era întemeiată pe o cunoaștere personală a Bibliei aveau picioarele pe stânca pe care valurile dezamăgirii nu o puteau clătina. „Toate au așteptat și au adormit”; o categorie în neglijența și părăsirea credinței, cealaltă așteptând cu răbdare până ce i se va da o lumină mai clară. Cu toate acestea, în noaptea încercării, și cei din urmă păreau să piardă, într-o oarecare măsură, zelul și devoțiunea. Cei cu inima împărțită și superficiali nu s-au mai putut sprijini pe credința fraților. Astfel că fiecare trebuia să stea sau să cadă pentru sine însuși.” — Idem, p. 394.

ASIGURARE PREȚIOASĂ

„Căci iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!” (Amos 9:9)

„Prințul răului se luptă pentru orice palmă de teren pe care poporul lui Dumnezeu înaintează în călătoria spre cetatea de sus. În toată istoria bisericii, nicio reformă nu a putut fi îndeplinită fără să întâmpine piedici serioase. ... Mulți din cei lipsiți de credință și experiență, și foarte încrezuți în ei înșiși, cărora le plăcea să audă și să vorbească lucruri noi, erau înșelați de pretențiile noilor învățători și se uneau cu agenții lui Satan în lucrarea lor de a dărâma ceea ce Dumnezeu ajunsese să clădească...

Sunt multe duhuri care au apărut în lume; și ni se poruncește să cercetăm duhurile. Duhul care nu ne face să trăim cumpătat, în neprihănire și evlavie în această lume, nu este Duhul lui Hristos. Din ce în ce mă conving mai mult că Satan este amestecat în aceste mișcări nesăbuite.... Mulți din mijlocul nostru, care pretind că sunt pe deplin sfințiți urmează tradițiile oamenilor și sunt tot atât de necunoscători ai adevărului ca și ceilalți care nu au asemenea pretenții.” „Duhul răătăcirii ne va depărta de adevăr, dar Duhul lui Dumnezeu ne va conduce la adevăr.” — T.V., p. 396.

PENTRU A PUTEA SUPORTA ÎNCERCAREA

„Astfel, dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.” (Coloseni 2:6-7)

„Toți aceia care încearcă să asculte de toate poruncile lui Dumnezeu vor întâlni împotriviri și vor fi luați în răs. Ei vor putea să reziste numai cu ajutorul lui Dumnezeu. Pentru a putea suporta încercarea din fața lor, trebuie să înțeleagă voia lui Dumnezeu așa cum a fost descoperită în Cuvântul Său; ei îl pot cinsti numai dacă au o concepție corectă cu privire la caracterul Său, la cârmuirea și la planurile Sale și dacă lucrează în armonie cu ele. Numai aceia care și-au întărit mintea cu adevărurile Bibliei vor rezista în ultimul mare conflict. Fiecărui suflet i se va pune problema cercetătoare: „Să ascult mai mult de Dumnezeu decât de oameni?” Ora hotărâtoare este chiar acum la ușă. Sunt picioarele noastre întemeiate pe stânca de neclintit a Cuvântului lui Dumnezeu? Suntem pregătiți să stăm hotărâți în apărarea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus?” — T.V., p. 593.

OCUPĂ-TE CU LUCRURI IMPORTANTE

*„Le-am trimis soli cu următorul răspuns: „Am o mare lucrare de făcut și nu pot să mă cobor; cât timp l-aș lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta.”
(Neemia 6:3)*

„În viitor, va apărea înșelăciune de orice fel și dorim un teren solid pentru picioarele noastre. Vrem stâlpi solizi pentru clădire. Nici un țăruș nu trebuie îndepărtat din ceea ce Domnul a stabilit. Inamicul va aduce teorii false, cum ar fi doctrina că nu există un sanctuar. Acesta este unul dintre punctele în care va exista o îndepărtare de la credință. Unde vom găsi siguranța dacă nu este în adevărurile pe care Domnul le-a dat în ultimii cincizeci de ani?

Vreau să vă spun că Hristos trăiește. El mijlocește pentru noi și va mântui pe toți cei care vor veni la El cu credință și vor asculta de instrucțiunile Lui. Dar amintește-ți că El nu vrea să-ți dai energiile criticii la adresa fraților tăi. Fii atent la mântuirea propriului tău suflet. Fă lucrarea pe care ți-a dat-o Dumnezeu. Vei găsi atât de multe de făcut, încât nu vei avea nicio înclinație să critici pe altcineva. Folosește talentul vorbirii pentru a ajuta și a binecuvânta. Dacă faci lucrarea pe care ți-a dat-o Dumnezeu, vei avea un mesaj de purtat și vei înțelege ce înseamnă sfințirea Duhului.” — R.H., 25 mai 1905

ADEVĂRATA VALOARE

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3)

„În ceruri, valoarea unui om se socotește după capacitatea inimii de a cunoaște pe Dumnezeu. Această cunoștință este izvorul oricărei puteri. Dumnezeu a creat astfel pe om, încât fiecare talant al său să poată fi talantul, sau darul lui Dumnezeu; și El caută totdeauna să aducă spiritul omenesc în legătură cu cel divin. El ne oferă privilegiul de a coopera cu Hristos în a face cunoscut lumii harul Său, pentru ca să putem primi o mai bogată cunoștință a lucrurilor cerești. {PDH 354.3}

Privind la Isus, noi obținem o cunoaștere mai strălucită și mai clară a lui Dumnezeu, căci privind la El, ajungem schimbați. Bunătatea, iubirea pentru aproapele nostru, devin atunci caracteristici naturale ale ființei noastre. Dezvoltăm astfel un caracter, asemenea caracterului divin. Progresând în asemănarea cu El, noi mărim capacitatea noastră de a cunoaște pe Dumnezeu. Cu cât intrăm mai mult și tot mai mult în comuniunea cu lumea cerească, noi vom avea o capacitate mereu sporită, spre a primi bogăția cunoașterii și a înțelepciunii veșnice.” — P.D., p. 355.

SANCTUARUL CERESC

„Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului Cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.” (Evrei 8:1-2)

„Isus nu a venit pe pământ, așa cum credea grupul bucuros de așteptători, pentru a curăți sanctuarul, purificând pământul prin foc. Am văzut că ei au fost corecți în calcularea perioadelor profetice. Timpul profetic s-a terminat în 1844 și Isus a intrat în Sfânta Sfintelor pentru a curăți Sanctuarul la sfârșitul zilelor. Greșeala lor consta în neînțelegerea a ceea ce era sanctuarul și natura curățirii sale.” — Scrieri timpurii, p. 243.

„Sanctuarul din ceruri este chiar centrul lucrării lui Hristos în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință, în lupta dintre neprihănire și păcat. Este de o importanță copleșitoare ca toți să cerceteze cu grijă aceste subiecte și să fie în stare să dea un răspuns oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei.” — Tragedia veacurilor, 488.

ÎN AȘTEPTARE ȘI CERCETARE

„Trebuie ca și ai noștri să se deprindă să fie cei dintâi în fapte bune, pentru nevoile grabnice, și să nu stea neroditori.” (Tit 3:14)

„Ca popor, noi ar trebui să fim niște cercetători sârguincioși ai profesiilor. Să nu ne găsim odihna, până când nu vom ajunge să cunoaștem bine subiectul Sanctuarului, care este evidențiat în viziunile lui Daniel și Ioan. Subiectul acesta revarsă o mare lumină asupra locului și lucrării noastre prezente și ne dă o dovadă inconfundabilă cu privire la faptul că Dumnezeu ne-a condus în experiența noastră din trecut. El explică dezamăgirea noastră din 1844, arătându-ne că Sanctuarul care trebuia să fie curățit nu era pământul, așa cum am presupus noi, ci era vorba de îndeplinirea lucrării finale a slujbei preoțești a lui Hristos, ca împlinire a cuvintelor pe care îngerul le-a spus profetului Daniel: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi, Sfântul Locaș va fi curățit.” — Ev. p. 222.

„În timp ce Domnul Hristos îndeplinește lucrarea de curățire a Sanctuarului, închinătorii de pe pământ ar trebui să-și revizuiască atent propria viață și să-și compare caracterul cu standardul neprihănirii.” — Idem, p. 224

RĂMÂI LÂNGĂ DUMNEZEU!

„Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine.” (Psalmi 34:4-5)

„În pustie, când se isprăviseră toate merindele, Dumnezeu i-a trimis poporului Său mană din cer; li se dădea în fiecare zi hrană îndestulătoare. Lucrul acesta trebuia să-i învețe că, atâta timp cât aveau încredere în Dumnezeu și urmau căile Lui, El nu-i uita. Mântuitorul practica acum învățătura pe care i-o dăduse lui Israel. Prin Cuvântul lui Dumnezeu se dăduse ajutor poporului evreu și tot prin același Cuvânt trebuia să primească ajutor și Isus. El aștepta timpul când Dumnezeu avea să-i aducă alinare. El Se afla în locurile acelea pustii pentru că ascultase de Dumnezeu și El nu voia să obțină hrană prin ascultarea de sfatul lui Satan. În fața Universului, care era martor, El a dovedit că e mai ușor să suferi orice rău ar veni decât să te desparți de Dumnezeu cât de puțin.” — Ev., 241.

DEPINDEM DE DUMNEZEU

*„Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu!
Dumnezeule, Tu ești stânca mea în care mă ascund, scutul meu,
tăria care mă scapă și întăritura mea! (Psalmi 18:2)*

„Deseori, urmașul lui Hristos este pus în situația de a nu putea să-I servească lui Dumnezeu și să-și continue, în același timp, lucrul său obișnuit. Se poate întâmpla ca ascultarea de unele cerințe lămurite ale lui Dumnezeu să pară că va opri mijloacele de trai. Atunci, Satan îl va face pe acest urmaș să creadă că trebuie să renunțe la convingerile conștiinței lui. Dar singurul lucru din lumea noastră pe care ne putem sprijini este Cuvântul lui Dumnezeu. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6:33). Chiar și în viața aceasta, nu este spre binele nostru să ne depărțăm de voința Tatălui din cer. Când cunoaștem puterea Cuvântului Său, nu trebuie să urmăm sugestiile lui Satan când este vorba să ne câștigăm hrana sau să ne salvăm viața. Singurul lucru la care trebuie să ne gândim este acesta: Care este porunca lui Dumnezeu și care este făgăduința Lui? Dacă le cunoaștem, trebuie să ascultăm de cea dintâi și să ne încredem în cea de a doua.” — Hristos, Lumina lumii, p. 121.

DEPINDE DE NOI!

„Să ne grăbim, dar, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.” (Evrei 4:11)

„Istoria Israelului din vechime este o ilustrare izbitoare pentru experiența trecută a poporului advent. Dumnezeu l-a condus pe poporul Său în mișcarea adventă așa cum i-a condus pe copiii lui Israel din Egipt. În timpul mării dezamăgiri, credința lor a fost încercată așa cum a fost și a evreilor la Marea Roșie. Dacă ei și-ar fi pus încrederea în mâna călăuzitoare care fusese cu ei în experiența lor trecută, ar fi văzut salvarea lui Dumnezeu. Dacă toți aceia care au lucrat uniți în lucrarea din anul 1844 ar fi primit solia îngerului al treilea și ar fi vestit-o în puterea Duhului Sfânt, Domnul ar fi lucrat cu putere, împreună cu eforturile lor. Un potop de lumină ar fi fost revărsat asupra lumii. Cu ani mai înainte, locuitorii pământului ar fi fost avertizați, încheierea lucrării ar fi fost terminată, iar Hristos ar fi venit pentru mântuirea poporului Său.” — T.V., p. 457.

„Poate că, asemenea copiilor lui Israel, va mai trebui să rămânem încă mulți ani aici, în lumea aceasta, din cauza nesupunerii. Totuși, pentru numele lui Hristos, cei din poporul Său nu trebuie să adauge păcat peste păcat, considerându-L pe Dumnezeu responsabil pentru consecințele comportamentului lor greșit.” — Ev 696.

DUMNEZEU NE AȘTEAPTĂ

„Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.” (Evrei 10:36)

„N-a fost voia lui Dumnezeu ca Israel să rătăcească patruzeci de ani în pustie; El dorea să-i ducă direct în țara Canaanului și să-i împământească acolo, ca un popor sfânt și fericit. Dar „n-au putut intra din cauza necredinței”. (Evrei 3:19). Din cauza abaterii și a apostaziei, au pierit în pustie și alții au fost chemați să intre în țara făgăduită. La fel, n-a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie amânată atâta vreme, iar poporul Său să rămână atâția ani în această lume a păcatului și durerii. Dar necredința i-a despărțit de Dumnezeu. Pentru că au refuzat să facă lucrarea pe care El le-o dăduse, alții au fost chemați să vestească solia. Din milă față de lume, Hristos Își amână venirea, pentru ca păcătoșii să aibă ocazia să audă avertizarea și să găsească în El un scut înainte de a se revărsa mânia lui Dumnezeu.” — T.V., p. 458.

UN SEMN AL LOIALITĂȚII

„Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeuul tău în timpul acestor patruzeci de ani în pustiu, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui.” (Deuteronomul 8:2)

„Ultima solie de avertizare a lumii trebuie să-i determine pe oameni să înțeleagă importanța pe care Dumnezeu o acordă Legii Sale. Adevărul care urmează a fi prezentat este atât de clar, încât niciun om nelegiuit, care îl aude, să nu se poată scuza, spunând că nu a reușit să înțeleagă importanța ascultării de poruncile lui Dumnezeu.

Mi s-a poruncit să spun: Adunați din Scripturi dovezile că Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea și prezentați aceste dovezi în adunări. Celor care nu au auzit adevărul să li se arate că toți cei care întorc spatele unui „Așa vorbește Domnul” trebuie să suporte rezultatul comportamentului lor. Sabatul a fost testul loialității față de Dumnezeu în toate veacurile. „Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic”, spune Domnul.” — Ev., p. 226.

O PORUNCĂ DISTINCTĂ

„Să țiनेști Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimic din mijlocul poporului său.” (Exodul 31:14)

„Însă Dumnezeu mi-a dat o viziune cu privire la sanctuarul din ceruri. Templul lui Dumnezeu s-a deschis în cer și mi s-a arătat chivotul lui Dumnezeu acoperit de tronul harului. Doi îngeri stăteau la cele două capete ale chivotului, cu aripile întinse peste tronul harului, cu fețele îndreptate spre acesta. Îngerul meu însoțitor mi-a explicat că acestea reprezentau faptul că întreaga oștire cerească privea cu teamă plină de respect legea cea sfântă care fusese scrisă de însuși degetul lui Dumnezeu. Domnul Isus a ridicat capacul chivotului și am privit tablele de piatră pe care erau scrise Cele Zece Porunci. Am fost uimită când am văzut porunca a patra exact în mijlocul celor zece, înconjurată de o aureolă blândă de lumină. Îngerul a spus: „Este singura din cele zece care Îl proclamă pe Dumnezeu ca fiind creatorul cerurilor și al pământului și al tuturor lucrurilor din ele. Când au fost puse temeliele pământului, atunci a fost întemeiat și Sabatul.” — 1 T., p. 75

SEMNE EVIDENTE

„Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor.” (Luca 21:25)

„În viitor vor fi tronuri sparte și mare suferință și nedumerire între națiuni. Satan va lucra cu activitate intensă. Pământul va fi umplut cu țipetele suferinței națiunilor care pier. Va fi război. Diferite locuri ale pământului vor fi în confuzie, deoarece din adâncurile lui se revarsă magma arzătoare pentru a-i distruge pe locuitorii lumii care, în răutatea lor, seamănă cu locuitorii lumii antediluviene.” — Manuscript Releases, vol. 18, p. 92.

„Vor fi nenorociri pe mare și pe uscat, „oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare”. El va veni a doua oară în lumea noastră în același fel în care S-a înălțat la cer. „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21:28).” — S.A., vol. 3, p. 230.

CA SĂ FIM OCROTIȚI!

„Iubiți, dar, pe Domnul, toți cei iubiți de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mândri.” (Psalmi 31:23)

„Am văzut că vor fi construite clădiri dintre cele mai costisitoare, care vor fi considerate a fi rezistente la foc. Totuși aceste clădiri mărețe vor ajunge un morman de cenușă, la fel cum a pierit Sodoma în flăcările răzbunării lui Dumnezeu. Am văzut vase care costă sume imense lup-tându-se cu valuri puternice și scufundându-se în mormântul de ape împreună cu oamenii aflați pe ele. Mândria oamenilor va fi înmormântată împreună cu comorile adunate prin fraudă. Dumnezeu va răzbuna văduvele și orfanii lipsiți de hrană și îmbrăcăminte, care au strigat către El, cerându-I să-i salveze de asuprire și abuzuri.

280

A sosit timpul când lumea va suferi o durere pe care niciun balsam omenesc nu o va putea vindeca. Monumentele cu care se flatează mărețta omenească vor fi doborâte la pământ, chiar înainte de marea nimicire care vine asupra lumii.

Noi putem să scăpăm de pedepsele care vin asupra pământului, numai dacă suntem îmbrăcați în haina neprihănirii lui Hristos.” — S.A., vol. 3, p. 231.

AVEM NEVOIE SĂ NE PREGĂTIM

„Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!” (Matei 24:46)

„Mi s-a arătat că în lumea noastră există o stare teribilă a lucrurilor. Îngerul milei își îndoiește aripile, gata să plece... Legea lui Dumnezeu este anulată. Vedem și auzim de confuzie și nedumerire, lipsă și foamete, cutremure și inundații; ultrajele teribile vor fi comise de oameni; pasiunea, nu rațiunea, influențează. Mânia lui Dumnezeu este asupra locuitorilor lumii, care devin repede la fel de corupți ca și locuitorii Sodomei și Gomorei. ...” — Maranata, p. 137.

„Dacă nu înțelegem însemnătatea clipelor ce se scurg repede în veșnicie și nu ne pregătim pentru a sta în ziua cea mare a lui Dumnezeu, vom fi ispravnici necredincioși. Străjerul trebuie să cunoască ora din noapte. Totul e îmbrăcat acum cu o solemnitate de care trebuie să-și dea seama toți cei care cred adevărul pentru timpul de față. Ei trebuie să lucreze în vederea zilei lui Dumnezeu. Judecățile lui Dumnezeu stau gata să cadă asupra lumii și noi avem nevoie să ne pregătim pentru ziua cea mare.” — 6 T., p. 407

MOTIVE DE BUCURIE ȘI SPERANȚĂ

„Dar cei neprihăniți se bucură, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu și nu mai pot de veselie.” (Psalmi 68:3)

„Timpul nostru este prețios. Nu avem decât puține, foarte puține zile de probă, în care să ne pregătim pentru viața viitoare, nepieritoare. Noi nu avem timp de pierdut în mișcări la voia întâmplării. Trebuie să ne ținem ca nu cumva doar să atingem suprafața Cuvântului lui Dumnezeu. — 6 T., p. 407

„Să reprezentăm viața creștină așa cum este ea cu adevărat; haideti să facem drumul vesel, îmbietor, interesant. Putem face asta dacă vrem. Ne putem umple propriile minți cu imagini vii ale lucrurilor spirituale și eterne și, făcând astfel, ajutăm să le transformăm în realitate pentru alte minți. Credința îl vede pe Isus stând ca mijlocitor la dreapta lui Dumnezeu. Credința vede conacele pe care a mers să le pregătească pentru cei care îl iubesc. Credința vede haina și coroana toate pregătite pentru biruitor. Credința aude cântările celor răscumpărați și apropiie gloriile veșnice. Trebuie să ne apropiem de Isus în ascultare iubitoare, dacă vrem să-l vedem pe Rege în frumusețea lui.” — R.H. 29 ianuarie 1884.

PRIVIȚI ÎN SUS!

„Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! Ce înfricoșat este El când lucrează asupra fiilor oamenilor!” (Psalmi 66:5)

„Dumnezeu nu dorește ca noi să rămânem apăsăți sub povara durerii mute, cu inima rănită și zdrobită. El vrea ca noi să ne uităm în sus și să privim scumpa Sa față plină de iubire. Mântuitorul iubit stă alături de mulți oameni ai căror ochi sunt așa de orbiti de lacrimi, încât nu-L pot distinge. El dorește să ne ia de mână, să privim spre El în simplă încredere, dându-I voie să ne conducă. Inima Sa este deschisă pentru necazurile, întristările și încercările noastre. El ne-a iubit cu o iubire veșnică și ne-a înconjurat cu îndurare. Noi putem să ne punem încrederea în El și să medităm la bunătatea Lui toată ziua. El ne va ridica sufletul mai presus de întristările și frământările zilei, în Împărăția păcii.” — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, p. 12

AVEM MOTIVE SĂ NE ÎNCREDEM ÎN EL

„De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine și popoare pentru viața ta.” (Isaia 43:4)

„Nu este înțelept să privim la noi înșine și să ne cercetăm emoțiile. Dacă facem aceasta, vrăjmașul ne va pune înainte dificultățile și ispitele care slăbesc credința și nimicesc curajul. A ne cerceta îndeaproape emoțiile și a da frâu liber sentimentelor înseamnă a hrăni îndoiala și a ne încurca în urzeala nedumeririlor. Trebuie să ne îndepărtăm privirile de la noi înșine către Isus... Nu numai că Hristos cunoaște fiecare suflet, nevoile personale și încercările aceluia suflet, dar știe și toate împrejurările care frământă și nedumeresc spiritul. Mâna Sa este întinsă cu o gingășie plină de milă către fiecare copil suferind al Său. Cei care suferă cel mai mult primesc cea mai adâncă compasiune și milă din partea Sa. El este mișcat de înțelegerea neputințelor noastre și dorește ca noi să lăsăm nedumeririle și necazurile noastre la picioarele Sale și să le părăsim acolo.” — Divina vindecare, p. 249.

ÎNTOARCE-ȚI PRIVIREA SPRE EL!

„Căci mare este bunătatea Ta față de mine, și Tu îmi izbăvești sufletul din adâncă locuință a morților.” (Psalmi 86:13)

„Ne aflăm într-o lume a suferinței. Dificultățile, încercările și întristarea ne așteaptă pretutindeni, de-a lungul drumului către căminul ceresc. Dar există mulți care fac poverile vieții de două ori mai grele, anticipând mereu necazurile. Dacă se confruntă cu nenorociri sau dezamăgiri, ei cred că totul merge către dezastru, că soarta lor este cea mai nenorocită, că vor ajunge sigur la ruină. Astfel, ei își atrag nefericirea asupra lor și aruncă o umbră pretutindeni în jur. Viața însăși devine o povară pentru ei. Dar nu trebuie să fie așa. Se cere prețul unui efort hotărât pentru a schimba făgașul gândirii lor. Însă schimbarea poate fi făcută... Să-și întoarcă privirile de la imaginea întunecată — care este imaginară — către binefacerile pe care Dumnezeu le-a presărat pe cărarea lor și, dincolo de acestea, către cele nevăzute și veșnice.” — Divina vindecare, p. 247.

NU SUNTEM LĂSAȚI SINGURI

„Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înpăimântați de ei, căci Domnul Dumnezeuul tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.” (Deuteronomul 31:6)

„Mulți se pierd de calea cea dreaptă, din cauză că ei gândesc că trebuie să urce singuri pe scara spre cer, că trebuie să aducă la îndeplinire ceva prin care să merite favoarea lui Dumnezeu. Ei caută să devină mai buni prin propriile eforturi. Dar nu vor reuși niciodată să realizeze acest lucru. Domnul Hristos a pregătit calea, prin Jertfa Sa, prin exemplul vieții Sale și prin faptul că a ajuns Marele nostru Preot... Dacă am putea să înaintăm singuri, prin eforturile proprii, chiar și o treaptă pe scara spre cer, cuvintele Domnului Hristos nu ar fi adevărate. Dar, când îl primim pe Hristos, faptele bune apar ca o dovadă plină de roade, că ne aflăm pe calea vieții, că Domnul Hristos este calea noastră și că mergem pe adevăratul drum ce duce la cer.” — Credința și faptele, p. 102.

BIRUIȚI, DAR NU LEPĂDAȚI!

„Nu te bucura de mine, vrăjmașă, căci, chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăși, chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este lumina mea!” (Mica 7:8)

„Mai sunt și din aceia care au cunoscut iubirea plină de iertare a Domnului Hristos și care în adevăr doresc să fie copii ai lui Dumnezeu, și totuși își dau seama de nedesăvârșirea caracterului lor, de viața lor plină de greșeli și încep să se îndoiască de faptul că inimile lor au fost cu adevărat reînnoite prin Duhul Sfânt. Unora ca aceștia le spun: Nu dați înapoi cuprinși de disperare! Va trebui adesea să ne plecăm și să plângem la picioarele Domnului Hristos din cauza lipsurilor și greșelilor noastre, dar nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă suntem biruiți de vrăjmaș, nu suntem lepădați, nu suntem uitați și respinși de Dumnezeu. Nu! Domnul Hristos este la dreapta lui Dumnezeu, mijlocind pentru noi... Rugați-vă cu mai multă căldură; credeți mai mult!” — Idem, p. 64.

EXISĂ SPERANȚĂ!

„Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeul mântuirii mele; Dumnezeul meu mă va asculta.” (Mica 7:7)

„Biserica a dat greș în mod regretabil în îndeplinirea așteptărilor Răscumpărătorului ei și totuși Domnul nu Se leapădă de poporul Său. El încă îl rabdă, nu pentru că ar fi găsit ceva bun în el, ci pentru ca Numele Lui să nu poată fi dezonorat înaintea dușmanilor adevărului și ai neprihănirii, pentru ca agenții satanici să nu triumfe prin nimicirea poporului lui Dumnezeu. El le-a tolerat mult timp nestatornicia, necredința și neghiobia. I-a pedepsit cu o surprinzătoare îndurare și compătimire. Dacă vor lua aminte la învățăturile Lui, El le va îndepărta înclinațiile perverse, dându-le o mântuire veșnică și făcând din ei monumente eterne ale puterii harului Său.” — The Signs of the Times, 13 noiembrie, 1901.

„Trebuie să ne amintim că, așa slabă și plină de defecte cum este ea, biserica este singurul obiect de pe pământ, asupra căruia Domnul Hristos își concentrează atenția supremă. El veghează neîncetat asupra ei, cu multă grijă, și o întărește prin Duhul Său cel Sfânt.” — S.A., vol. 2, p. 396.

RĂBDĂTORI ȘI ÎNCREZĂTORI

*„Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie.
Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie
când își strânge snopii.” (Psalmi 126:5-6)*

„Ca agricultori credincioși în marele câmp al lui Dumnezeu, trebuie să semănăm cu lacrimi și să fim răbdători și încrezători. Trebuie să înfruntăm necazuri și întristări. Ispitele și truda istovitoare vor îndurera sufletul, însă să așteptăm cu răbdare în credință pentru a secera cu bucurie. În victoria finală, Dumnezeu nu va avea ce face cu acele persoane care nu sunt de găsit în vreme de primejdie, când este nevoie de puterea, curajul și influența tuturor pentru a efectua un asalt asupra inamicului. Cei care stau ca niște soldați credincioși pentru a lupta împotriva răului și a apăra binele, războindu-se cu domniile, puterile și conducătorii întinericului din această lume... vor primi fiecare lauda din partea Stăpânului: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău”. — 3 T., p. 117.

RECOLTA VA FI GLORIOASĂ

*„Ascultați cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate!
Spuneți: „Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna și-l va păzi cum își păzește
păstorul turma. Căci Domnul răscumpără pe Iacov și-l izbăvește din
mâna unuia mai tare decât el.” (Ieremia 31:10-11)*

„Dacă solii aleși ai lui Dumnezeu ar aștepta până când toate obstacolele ar fi îndepărtate din calea lor, mulți nu s-ar duce niciodată să caute oile rătăcite. Satan le va pune înaintea multe obiecții pentru a-i opri de la împlinirea datoriei. Dar ei vor trebui să iasă prin credință, punându-și încrederea în Acela care i-a chemat în lucrarea Sa, și El va deschide calea înaintea lor în măsura în care va fi pentru binele lor și slava Sa. Isus, marele Învățător și Model, nu a avut unde să-și așeze capul. Viața Sa a fost o viață de trudă, întristare și suferință; apoi S-a dat pe Sine pentru noi. Cei care, în locul lui Hristos, imploră suflete să se împace cu Dumnezeu și care nădăjduiesc să domnească împreună cu Hristos în slavă trebuie să se aștepte să fie părtași la suferințele Sale aici. „Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie. Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii.” — Scrieri timpurii, p. 63.

FII LINIȘTIT!

*„Vei fi plin de încredere, și nădejdea nu-ți va fi zadarnică.
Te vei uita în jurul tău și vei vedea că te poți odihni liniștit.” (Iov 11:18)*

„Experiența fiecărui om mărturisește în favoarea adevărului cuvintelor Scripturii: „Cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști.... Cei răi n-au pace, zice Dumnezeuul meu.” (Isaia 57:20, 21). Păcatul ne-a distrus pacea. Cât timp eul este nesupus, nu putem găsi odihnă. Patimile cele mai mari ale inimii nu pot fi stăpânite de nicio putere omenească. În privința aceasta, suntem la fel de fără putere ca ucenicii, care nu erau în stare să liniștească furtuna ce urla. Dar Acela care a liniștit valurile Mării Galileii prin Cuvântul Său are un cuvânt aducător de pace pentru orice om. Oricât de grozavă ar fi furtuna, acei care se îndreaptă spre Isus cu strigătul: „Doamne, mântuiește-ne” vor fi eliberați. Harul Lui, care împacă sufletul cu Dumnezeu, liniștește frământarea patimilor omenești și, în iubirea Lui, inima găsește odihnă.” — Hristos, lumina lumii, p. 336.

PACEA LUI ISUS ÎN INIMILE NOASTRE

„Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!” (2 Petru 1:2)

„Când Îl primim pe Hristos ca pe un oaspete în suflet, pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, va păzi inimile și mințile noastre prin Hristos Isus. Viața Mântuitorului pe pământ, deși trăită în mijlocul luptei, a fost o viață de pace. În timp ce vrăjmașii furioși Îl urmăreau continuu, El zicea: „Cel ce M-a trimis este cu Mine, Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.” (Ioan 8:29). Nicio furtună de mânie omenească sau satanică nu era în stare să tulbure liniștea acelei desăvârșite comuniuni cu Dumnezeu. Și El ne spune: „Vă las pacea Mea”, „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” (Ioan 14:27. Matei 11:29.) Purtați împreună cu Mine jugul servirii pentru slava lui Dumnezeu și pentru ridicarea omenirii și veți vedea că jugul e ușor și povara este ușoară.” — Cugetări, p. 15.

FIȚI PLINI DE BUCURIE!

„Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă cu el, toți cei ce-l iubiți; împărtășiți și bucuria cu el, acum, toți cei ce l-ați plâns.” (Isaia 66:10).

„Cerul e plin de bucurie. El răsună de proslăvirea Aceluia care a adus o jertfă atât de minunată pentru răscumpărarea neamului omenesc. N-ar trebui oare ca biserica de pe pământ să fie plină de laudă? N-ar trebui să se vestească în toată lumea de către creștini bucuria slujirii lui Hristos? Acei care se unesc cu corul îngeresc în cântecul lor sacru de laudă trebuie să învețe pe pământ cântarea cerului, al cărui subiect este aducerea de mulțumire.

Nu lăsați niciodată curajul să se frângă. Nu exprimați niciodată necredință când aparențele sunt împotriva voastră. În timp ce lucrați pentru Domnul, veți simți apăsarea lipsei de mijloace, dar Domnul va asculta cererile voastre de ajutor și va răspunde la ele”. — Mărturie pentru comunitate, vol. 7, p. 244.

PUTEM FI FERICIȚI!

„Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cânta Numele Tău, Dumnezeule preainalt.” (Psalmii 9:2)

„Locuința viitoare a celor neprihăniți și răsplata lor veșnică sunt teme înalte și nobile, pe care le pot contempla cei tineri. Zăboviți asupra minunatului plan al mântuirii, asupra marelui sacrificiu făcut de Regele slavei, pentru a putea fi înnobilați prin meritele sângelui Său, și prin ascultare, în cele din urmă, să fiți ridicați la tronul lui Hristos. Acest subiect ar trebui să angajeze cele mai nobile gânduri ale minții. A fi adus într-o stare pe placul lui Dumnezeu — ce privilegiu!... Prieteni tineri, am văzut că, având o astfel de ocupație și plăcere a minții, puteți fi fericiți.” — Solii pentru tineret, p. 190.

OCTOMBRIE

BISERICA TRIUMFĂTOARE

*„Așa cum a lucrat în toate veacurile
pentru a-i da biruința poporului Său,
tot astfel dorește să Își ducă la o împlinire triumfătoare
planurile pentru biserica Sa.”*

- Solii Alese, v. 2, p. 238.

ORGANIZATĂ PENTRU SERVIRE

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.” (Efeseni 4:11-12)

„Biserica este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este aceea de a duce lumii Evanghelia. De la început, planul lui Dumnezeu a fost acela ca, prin biserica Sa, să descopere lumii plinătatea și desăvârșirea Lui. Membrii bisericii, aceia pe care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, au datoria să facă cunoscut mărirea Sa. Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și, prin biserică, se va descoperi, în cele din urmă, chiar domniile și „stăpânirile din locurile cerești”, ultima și deplina desfășurare a iubirii lui Dumnezeu.” — I.F.A., p. 9.

„Biserica este organizată pentru slujire; iar într-o viață în care Îi slujim lui Hristos, legătura cu biserica este unul din primii pași. Loialitatea față de Hristos pretinde împlinirea cu credincioșie a îndatoririlor din biserică. Aceasta este o parte importantă din pregătirea unei persoane; iar într-o biserică inspirată de viața Stăpânului, ea va determina în mod direct efortul pentru lumea din afară.” — Educația, p. 268.

LUCRÂND ÎN ARMONIE

„Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și măduarele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora.” (Romani 12:4-5)

„În slujirea lui Dumnezeu există o lucrare de multe feluri de îndeplinit. În slujba templului se aflau tăietori de lemne, precum și preoți de diferite ordine, purtând diferite grade de responsabilitate. Membrii bisericii noastre trebuie să se ridice și să strălucească pentru că lumina lor a venit și slava Domnului a răsărit peste ei... Lucrarea Domnului nu trebuie să mai fie neglijată de noi și făcută secundară intereselor lumești. Nu avem timp să fim inactiv sau descurajați. Evanghelia trebuie să fie proclamată în toată lumea.” — Pacific Union Recorder, 5 noiembrie 1903

„Oh, dacă aceia care au fost binecuvântați cu un adevăr atât de mare și de solemn s-ar ridica și ar rupe vraja care le-a amorțit simțurile și i-a făcut să nu-i ofere lui Dumnezeu o slujire adevărată, cât de mari ar putea fi rezultatele eforturilor lor bine organizate în vederea salvării de suflete!” — M.P., p. 395.

2 octombrie

PRIMA BISERICĂ CREȘTINĂ

„În zilele acelea, Isus S-a dus pe munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. Când s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli...” (Luca 6:12-13)

„Cu ocazia binecuvântării celor doisprezece, s-a făcut primul pas pentru organizarea bisericii, care, după înălțarea lui Hristos, avea să ducă mai departe lucrarea Sa pe pământ. Despre această întărire a lor prin binecuvântare, raportul spune: „În urmă, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut și ei au venit la El. A rânduit dintre ei doisprezece ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.” — I.F.A., p. 18

„Sinedriul lepădase solia lui Hristos și era hotărât să-L omoare; de aceea, Isus S-a îndepărtat de Ierusalim și de preoți, de templu, de conducătorii religioși, de poporul care fusese învățat în ale legii și S-a îndreptat către o altă clasă de oameni, pentru a le vesti solia și pentru a-i aduna pe aceia care urmau să vestească Evanghelia la toate națiunile.” — H.L.L., p. 232

LUCRĂTORI CU DUMNEZEU

„Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 3:9)

„Acum s-a făcut primul pas pentru a organiza biserica, pentru ca, după plecarea lui Hristos, ea să fie reprezentanta Lui pe pământ. Ei nu aveau la dispoziție un sanctuar somptuos, însă Mântuitorul i-a condus pe ucenici la locul liniștit pe care-l prefera și, în mintea lor, experiențele sfinte din ziua aceea aveau să fie pentru totdeauna legate de frumusețea muntelui, a văilor și a mării.

Isus îi chemase pe ucenici ca să-i poată trimite ca martori ai Săi, pentru a vesti lumii ce văzuseră și ce auziseră de la El. Slujba care le fusese încredințată era cea mai importantă la care au fost chemate vreodată ființe omenești și era, ca însemnătate, imediat după aceea a lui Hristos. Ei aveau să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu pentru salvarea lumii. După cum în Vechiul Testament cei doisprezece patriarhi au fost reprezentanții lui Israel, tot așa cei doisprezece apostoli trebuiau să fie reprezentanții bisericii formate de Evanghelie.” — H.L.L., p. 291

EXEMPLUL PRIMILOR UCENICI

„Dar eu întreb: „N-au auzit ei?” Ba da; căci „glasul lor a răsunat prin tot pământul, și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.” (Romani 10:18)

„Apostolii au ascultat de îndrumările lui Hristos. Ei au început lucrarea în Ierusalim, unde era cea mai profundă prejudecată împotriva lui Isus, unde El fusese răstignit ca răufăcător. Mii de oameni au primit mesajul și au fost convertiți. Răutatea inamicilor a crescut sus. Unii dintre ucenici au fost închiși, dar nu au fost intimidați. Chiar și în închisoare au fost date dovezi că îngerii cerului se aflau în armata în care au fost înrolați. Când marele preot și saducheii „și-au pus mâinile peste apostoli și i-au băgat în închisoarea comună, ... îngerul Domnului noaptea a deschis ușile închisorii și i-a scos afară și a zis: „Duceți-vă, stați în Templu și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.” Și când Petru a fost ținut în închisoare, pentru a fi adus a doua zi ca jertfă pentru credința sa, îngerii au venit să deschidă porțile cu grații puternice și să-l elibereze pe robul Domnului. Ucenicii au continuat să rostească cu toată îndrăzneala cuvintele adevărului, arătând pe Isus, slujirea Lui, răstignirea Lui, învierea și înălțarea Lui; și zilnic „credincioșii erau cu atât mai mulți adăugați Domnului, mulțimi de bărbați și femei”. — S.T., 7 martie 1892

CURAJOȘI ÎN GREUTĂȚI

„El îmi va trimite izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. Da, Dumnezeu Își va trimite bunătatea și credincioșia. (Psalmi 57:3)

„Pe măsură ce succesul a participat la slujirea Cuvântului, a existat pericolul ca ucenicii să zăbovească prea mult în Ierusalim și Iudeea, uitând de misiunea Mântuitorului de a merge în toată lumea. Apoi a permis ca persecuția să vină cu o asemenea violență, încât ucenicii au fost forțați să fugă din Ierusalim. Ei au fost „împrăștiați în străinătate” și Evanghelia a fost predicată...” — Idem.

„În vremea de acum, când sfârșitul tuturor lucrurilor pământești se apropie cu pași iuți, Satan depune eforturi disperate să prindă lumea în cursă. El născocеște multe planuri pentru a ocupa mințile și a abate atenția de la adevărurile absolut trebuincioase mântuirii... Dar solii cei credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să meargă înainte cu lucrarea lor. Îmbrăcați cu întreaga armură a cerului, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând niciodată lupta lor până când solia adevărului pentru timpul acesta n-a ajuns până la ultimul suflēt la care se putea ajunge.” — I.F.A., p. 220

BISERICA EFES

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.” (Apocalipsa 2:1-2)

„La început, experiența bisericii din Efes a fost marcată printr-o simplitate și un zel copilăresc. Credincioșii au căutat stăruitor să asculte de fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, și viața lor a dovedit o sinceră și râvni-toare iubire pentru Hristos. Ei se bucurau să facă voia lui Dumnezeu, fiindcă Mântuitorul era în inimile lor ca o prezență dănuitoare. Plini de iubire pentru Răscumpărătorul lor, cea mai înaltă țintă a lor era să câștigate suflele pentru El. Ei nu s-au gândit să strângă grămadă prețioasă comoară a harului lui Hristos. Ei și-au dat seama de importanța chemării lor... Ei ardeau de dorința de a duce vestea cea bună a mântuirii până la cele mai îndepărtate margini ale pământului. Și lumea a cunoscut de la ei că fuseseră cu Isus. Oameni păcătoși, pocăiți, iertați, curățați și sfințiți au fost aduși la părtaşie cu Dumnezeu, prin Fiul Său.” — I.F.A., p. 578.

SUNTEM CHEMAȚI LA POCĂINȚĂ

„Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” (Apocalipsa 2:5)

„Numele celor șapte biserici simbolizează biserica în diferite perioade ale erei creștine. Numărul șapte arată desăvârșirea și simbolizează faptul că soliile se întind până în vremea sfârșitului...” — I.F.A., p. 585.

„Ținând seama de multele părți bune amintite, cât de izbitoare este acuzația adusă Bisericii din Efes... Această Biserică fusese mult favorizată. Ea a fost înființată de apostolul Pavel. ... Biserica din Efes a întâlnit o mare opoziție și unii dintre primii creștini au suferit persecuție; totuși, chiar unii dintre ei s-au întors de la adevărurile care i-au unit cu urmașii lui Hristos și au adoptat, în locul lor, învățături false, oferite de Satan. Această schimbare este reprezentată ca o apostazie spirituală. ... Ei nu știau că a avut loc o schimbare în inimile lor și că ar trebui să se pocăiască pentru că au părăsit faptele dintâi. Însă Domnul, în mila Sa, i-a chemat la pocăință, la întoarcerea la prima lor dragoste, la faptele care sunt întotdeauna rezultatul unei iubiri adevărate, asemenea lui Hristos.” — C.B. vol. 7.; p. 956

SĂ NE PĂSTRĂM DRAGOSTEA!

„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.” (Apocalipsa 2:4)

„Dar primii creștini au început să caute defecte unii la alții. Stăruind asupra greșelilor, dând loc la critică lipsită de bunătate, ei L-au pierdut din vedere pe Mântuitorul și marea iubire pe care El o dăduse pe față pentru cei păcătoși. Ei s-au făcut mai stricți în ce privește ceremoniile din afară, mai minuțioși cu privire la teoria credinței, mai severi în critica lor. În zelul lor de a-i osândi pe alții, au uitat de propriile lor greșeli. Au uitat lecția de iubire, pe care le-o dăduse Hristos. Și, lucrul cel mai trist dintre toate, ei nu și-au dat seama de paguba pe care o sufereau. Ei nu-și dădeau seama că fericirea și bucuria piereau din viața lor și că, în curând, aveau să umble în întuneric, întrucât alungaseră din inimă iubirea lui Dumnezeu.” — 8 T., p. 241

„Dragostea care se afla în inima lui Hristos, dragostea care L-a determinat să se dea pe Sine însuși ca jertfă pentru omenire și să sufere cu răbdare învinuirile oamenilor, până acolo încât să fie numit demon, dragostea care L-a îndemnat să facă vindecări nemaipomenite în timpul lucrării Sale — aceasta a fost dragostea care trebuia să se descopere în viețile urmașilor Lui.” — G.A., p. 7.

AVEM NEVOIE DE DRAGOSTE FRĂȚEASCĂ

„Îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.” (Iuda 1:2)

„În biserica lui Dumnezeu de azi lipsește foarte mult iubirea frățească. Mulți dintre aceia care declară că Îl iubesc pe Mântuitorul neglijează să îi iubească pe aceia care sunt uniți cu ei în comuniune creștină. Noi avem aceeași credință, suntem membri ai aceleiași familii, copii ai aceleiași Tată ceresc, cu aceeași fericită nădejde a nemuririi. Cât de strânse și duioase ar trebui să fie legăturile care ne leagă împreună! Oamenii din lume urmăresc să vadă dacă credința noastră exercită o influență sfințitoare asupra inimilor noastre. Ei sunt foarte ageri ca să discearnă defectele din viața noastră, orice nepotrivire din purtarea noastră. Să ne străduim să nu le dăm prilej să aducă ocară credinței noastre.” — Idem, p. 242.

6 octombrie

PRIGONIȚI, DAR CREDINCIOȘI

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.”

(Iacov 1:2-3)

„De pe Muntele Măslinilor, Mântuitorul privea furtunile care erau gata să se abată asupra bisericii apostolice; și, pătrunzând adânc în viitor, ochii Săi vedeau furtunile furioase și distrugătoare, ce aveau să bată peste urmașii Săi din veacurile viitoare, de întuneric și prigoană.” — T.V., p. 39.

„Sub cea mai sălbatică prigoană, acești martori pentru Isus și-au păstrat credința neîntinată. Deși au fost lipsiți de orice confort, ascunși de lumina soarelui, făcându-și casa în sânul întunecos dar prietenos al pământului, ei nu s-au plâns. Prin cuvinte de credință, de răbdare și speranță, ei s-au încurajat unul pe altul să reziste în fața lipsei și mizeriei. Pierderea tuturor bogățiilor pământești nu i-a putut determina să renunțe la credința lor în Hristos. Încercările și persecuțiile erau doar trepte care îi aduceau mai aproape de odihna și răsplata lor.” — Idem, p. 41.

O LUMINĂ ÎN LUMEA ÎNTUNECATĂ

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.” (Matei 5:14)

„În acest timp, biserica trebuie să îmbrace veșmintele ei frumoase — „Hristos, Neprihănirea noastră”. Există deosebiri precise și clare, care trebuie să fie restabilite și exemplificate în fața lumii, prin înălțarea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus. Frumusețea sfințirii trebuie să apară în toată strălucirea ei originală, în contrast cu diformitățile și cu întunericul necredincioșiei celor care s-au răzvrătit împotriva Legii lui Dumnezeu. Prin urmare, noi îl recunoaștem pe Dumnezeu și respectăm Legea Sa, ca temelie a guvernării Sale în cer și pe întregul pământ. Autoritatea lui Dumnezeu trebuie să fie păstrată distinctă și clară în fața lumii, și nicio lege care se află în contradicție cu Legea lui Iehova să nu fie recunoscută...

294

Datorită faptelor bune pe care le vor vedea, mulți vor fi determinați să-L slăvească pe Tatăl din cer. Loialitatea și credincioșia poartă acreditarea Cerului și nu pe aceea a stăpânilor lumii. Toți oamenii vor ști cine sunt ucenicii alesi și credincioși ai lui Hristos și, atunci când vor fi încoronați și glorificați, îi vor recunoaște ca fiind aceia care L-au onorat pe Dumnezeu și au fost onorați de El, dăruindu-le o slavă veșnică.” — M.P., p. 16.

ÎNTĂRIȚI ÎN VREME DE NECAZ

„Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții.” (Apocalipsa 2:10)

„Printr-unul care se declara a fi „fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz” (Apocalipsa 1:9), Hristos a descoperit bisericii Sale lucrurile ce avea să le sufere pentru Numele Său. Privind în decursul lungilor veacuri de întuneric și superstiție, bătrânul exilat a văzut mulțimi de oameni suferind martiriul din pricina iubirii lor față de adevăr. Dar el a mai văzut și că Acela care a sprijinit pe primii Săi martori nu avea să uite pe credincioșii săi, urmași în timpul secolelor de prigonire prin care ei aveau să treacă mai înainte de încheierea vremii. „Nu te teme nicidecum... Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.” — I.F.A., p. 588.

„După întemeierea bisericii creștine, au urmat secole de crudă prigoană, dar niciodată nu au lipsit bărbați care să socotească lucrarea de zidire a templului lui Dumnezeu mai scumpă decât viața.” — I.F.A., p. 597.

FIȚI TARI!

„Spuneți celor slabi de inimă: „Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzburarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuși va veni și vă va mântui.” (Isaia 35:4)

„De pe Muntele Măslinilor, Mântuitorul privea furtunile care erau gata să se abată asupra bisericii apostolice; și, pătrunzând adânc în viitor, ochii Săi vedeau furtunile furioase și distrugătoare, ce aveau să bată peste urmașii Săi din veacurile viitoare, de întuneric și prigoană. În câteva cuvinte de o însemnătate înspăimântătoare, El a profetizat despre atitudinea ostilă pe care conducătorii lumii urmau să o aibă față de biserica lui Dumnezeu. Urmașii lui Hristos aveau să calce pe același drum al umilinței, al rușinii și al suferinței pe care a mers Domnul lor. Vrăjmășia care a izbucnit împotriva Răscumpărătorului lumii se va manifesta împotriva tuturor acelorora care urmau să creadă în Numele Său.

În cea mai sălbatică prigoană, acești martori pentru Isus și-au păstrat credința nealterată. Deși au fost lipsiți de orice confort, ascunși de lumina soarelui, făcându-și căminul în mijlocul întunecos, dar prietenos al pământului, ei n-au scos niciun cuvânt de nemulțumire... Pierderea tuturor binecuvântărilor pământești nu i-a putut sili să renunțe la credința lor în Hristos. Încercările și prigoana erau doar pași care-i aduceau mai aproape de odihna și răsplata lor.” — T.V., pp. 39, 40.

PERICOLUL LINIȘTII

„Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.” (Țefania 2:3)

„Puțin câte puțin, la început în liniște și pe furiș, apoi mai deschis, pe măsură ce creștea în putere și câștiga stăpânire peste mințile oamenilor, „taina fărădelegii” și-a continuat lucrarea ei amăgitoare și hulitoare. Aproape pe nesimțite, obiceiurile păgânismului și-au găsit intrarea în biserica creștină. Spiritul de compromis și conformismul au fost reținute pentru o vreme de persecuțiile crude, pe care biserica le-a suferit sub păgânism. Dar când persecuția a încetat, iar creștinismul a intrat în curțile și palatele împăraților, a fost lăsată la o parte simplitatea umilă a lui Hristos și a apostolilor Lui, în schimbul pompei și mândriei...” — T.V., p. 49.

„Prietenia necredincioșilor este mult mai periculoasă decât dușmănia lor. Noi nu putem să fim în tovărășie cu dușmanii Domnului din jurul nostru, fără a pune în pericol propriile noastre suflete și sufletele celor pe care Dumnezeu i-a încredințat grijii noastre.” — The Signs of the Times, 2 iunie, 1881

MEREU ÎN SIGURANȚĂ

„O cântare a treptelor. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie. Cum este înconjurat Ierusalimul de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său, de acum și până în veac.” (Psalmi 125:1-2)

„Când nelegiuirea predomină în lume, poporul lui Dumnezeu trebuie să caute a fi într-o legătură mai strânsă cu cerul. Torentul de morală primejdioasă vine asupra noastră cu așa putere, încât noi ne vom pierde echilibrul și vom fi măturați de curent, dacă picioarele noastre nu stau ferm pe Stânca Isus Hristos.” — 4 T., p. 582.

„Ocara și prigoana i-au despărțit pe mulți de prieteni pământești, dar niciodată de iubirea lui Hristos. Niciodată sufletul încercat de furtună nu este mai iubit de Mântuitorul decât atunci când suferă ocara pentru adevăr. „Eu îl voi iubi”, spunea Hristos, „și Mă voi arăta lui”. Când din pricina adevărului credinciosul stă la bara tribunalului pământesc, Hristos stă alături de el. Când este închis între zidurile temniței, Hristos i Se arată și îi mângâie inima cu iubirea Sa. Când el suferă moartea pentru Hristos, Mântuitorul îi spune: Ei pot ucide trupul, dar nu pot vătăma sufletul. „În-drăzniți, Eu am biruit lumea”.” — I.F.A., p. 85.

EXISTĂ CURSE PERSONALIZATE

*„Astfel, dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.”
(1 Corinteni 10:12)*

„Când a fost chemat să-i blesteme pe evrei, Balaam nu le-a putut face niciun rău, cu toate cuvintele lui vrăjitoresci; căci Domnul „nu vede nici o fărădelege în Iacov” ... Dar când au călcat Legea lui Dumnezeu, lăsându-se pradă ispitei, Păzitorul lor S-a depărtat de la ei...

În toate veacurile se găsesc epave de caracter, care s-au ciocnit de stâncile poftelor firii pământești. Astăzi, când ne apropiem de sfârșitul timpului, iar poporul lui Dumnezeu se află la hotarele Canaanului ceresc, Satan, ca și pe vremuri, își va dubla eforturile pentru a-i împiedica să păsească pe pământul făgăduit. El întinde curse pentru fiecare suflet. Nu numai cei neștiutori și needucați trebuie să fie cu luare aminte. El va pregăti ispite și pentru aceia care se găsesc în locurile cele mai de cinste și în slujbele cele mai sfinte; dacă poate să-i ademenească să-și întineze sufletul, atunci, prin ei, e în stare să-i ducă pe mulți la pieire. Și pentru aceasta se slujește de aceleași mijloace și astăzi, ca și acum trei mii de ani.” — P.P., p. 457.

FIȚI DEOSEBIȚI!... VEȚI FI ÎN SIGURANȚĂ

„Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

„Împlinirea poftelor păcătoase slăbește mintea și înjosește sufletul. Puterile morale și spirituale sunt slăbite și paralizate prin împlinirea poftelor josnice și este cu neputință pentru robul patimilor să priceapă obligativitatea sfântă a Legii lui Dumnezeu, să prețuiască ispășirea sau să-și dea seama de valoarea sufletului. Bunătatea, curăția și adevărul, temerea de Dumnezeu și iubirea de cele sfinte — toate aceste simțiri sfinte și năzuințe alese, care îl leagă pe om de lumea cerească, sunt mistuite în focul poftelor. Sufletul ajunge un pustiu trist și întunecat, locuința duhurilor rele și „o închisoare a oricărei pășări necurate și urâte”. Ființe zidite după chipul și asemănarea lui Dumnezeu ajung să fie înjosite până la treapta animalelor lipsite de rațiune... Dumnezeu cere de la poporul Său de astăzi să fie tot atât de mult deosebit de lume în ce privește obiceiurile, purtarea și principiile, cât îi cerea și poporului Său de pe timpuri. Dacă ei ascultă în chip credincios de învățăturile Cuvântului Lui, deosebirea aceasta va fi netă; altfel, nu este cu putință.” — P.P., p. 458.

ACELEAȘI NECAZURI, ACEEAȘI FĂGĂDUINȚĂ

„Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă: „Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi.” (Apocalipsa 2:18-19)

„Cel care a venit să vestească vestea bună și să producă speranță și bucurie în inimile copiilor oamenilor, a deschis o luptă care arde adânc și stârnește o pasiune intensă în inima omului. Și îi avertizează pe urmașii săi: „În lume veți avea necazuri”... Această profecie s-a împlinit într-un mod marcat și se va împlini într-un mod și mai marcat; pentru că mintea trupească este încă în vrăjmășie cu legea lui Dumnezeu și nu va fi supusă poruncilor ei... Aceeași ură care a provocat strigătul: „Răstignește-l! răstignește-l!” aceeași ură care a dus la persecuția ucenicilor, mai lucrează și în copiii neascultării.

Care a fost puterea celor care în trecut au suferit persecuții de dragul lui Hristos? A fost unire cu Dumnezeu, unire cu Duhul Sfânt, unire cu Hristos. Această părtășie cu Salvatorul este cea care va permite poporul lui Dumnezeu să reziste până la sfârșit în timpul încercării care ne este în față.” — R.H., 9 februarie 1911

NU AVEM MOTIVE DE TEAMĂ

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.” (Isaia 41:10)

„Tot cerul este interesat de războiul nostru cu răul și așteaptă cererea noastră asupra puterii sale. Nici oamenii răi, nici spiritele rele nu pot împiedica lucrarea lui Dumnezeu sau nu pot închide prezența lui Hristos de la noi, dacă cu inimile smerite ne lepădăm păcatele și, cu credință, pretendem promisiunile Mântuitorului. Oricărei influență opusă, fie că este mascată sau pe față, i se poate rezista cu succes, „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor”. — Idem.

„Puterea și tăria omenească n-au întemeiat biserica lui Dumnezeu și nici nu o pot distruge. Nu pe stânca puterii omenești, ci pe Hristos Isus Stânca veacurilor a fost întemeiată biserica și „porțile locuinței morților nu o vor birui”. (Matei 16:18). Prezența lui Dumnezeu dă statornicie cauzei Sale. „Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor” (Psalmii 146:3), este cuvântul dat nouă. „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră”. (Isaia 30:15).” — P.R., p. 595.

TOTDEAUNA AU FOST MARTORI PENTRU EL

*„Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat.”
1 Regi 19:18.*

„Unul după altul, ziditorii cei mai de frunte au căzut de mâna vrăjmașului. Ștefan a fost împroșcat cu pietre; Iacov — ucis cu sabia; Pavel — decapitat; Petru — răstignit; Ioan — exilat. Cu toate acestea, biserica a crescut. Noi lucrători au luat locul celor căzuți și piatră după piatră a fost adăugată la clădire. În felul acesta, încet, încet, s-a ridicat templul bisericii lui Dumnezeu.

Vrăjmașul neprihănirii nu a lăsat nimic nefăcut în strădania lui de a curma lucrarea încredințată ziditorilor Domnului. Dar Dumnezeu „nu S-a lăsat fără mărturie”. S-au ridicat lucrători care au apărat cu iscusință credința dată sfinților odată pentru totdeauna... Lucrătorii erau uciși, dar lucrarea înainta. Valdenzii, John Wycliff, Hus și Jeronim, Martin Luther și Zwingli, Cranmer, Latimer și Knox, Hughenoții, John și Charles Wesley și o oștire de mulți alții au adus la temelie un material care va dăinui în veșnicie. Și, în anii de mai târziu, aceia care în chip atât de nobil s-au străduit să promoveze răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu, cum și aceia care, prin slujirea lor în țările păgâne, au pregătit calea pentru vestirea ultimei mari solii au ajutat, de asemenea, la ridicarea construcției.” — I.F.A., p. 598.

SUSȚINUȚI PRIN CUVÂNT

„Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește, căci mă încred în cuvântul Tău.” (Psalmi 119:42)

„Cu excepția valdenzilor, Cuvântul lui Dumnezeu fusese timp de veacuri zăvorât în limbi cunoscute numai de către cei învățați: dar venise timpul ca Scriptura să fie tradusă și dată oamenilor din diferite țări în limba lor maternă. Lumea trecuse de miezul nopții ei. Ceasurile de întuneric se consumau și în multe țări au apărut semne ale zorilor ce se apropiau.

În secolul al XIV-lea, s-a ridicat în Anglia „luceafărul Reformei”, John Wycliffe, care a fost vestitorul Reformei nu numai pentru Anglia, ci și pentru toată creștinătatea. Marele protest împotriva Romei, pe care i s-a îngăduit să-l rostească, niciodată nu mai putea fi adus la tăcere. Protestul a deschis lupta care urma să aibă ca urmare emanciparea oamenilor, a bisericilor și a popoarelor... Asemenea reformatorilor de mai târziu, Wycliffe n-a prevăzut de la începutul lucrării lui unde va ajunge. El nu s-a așezat cu premeditare în opoziție cu Roma. Dar devotamentul lui față de adevăr nu putea decât să-l aducă în conflict cu minciuna. Cu cât vedea mai clar rătăcirile papalității, cu atât mai stăruitor prezenta învățătura Bibliei.” — T.V., pp. 79, 80.

O MUSTRARE VALABILĂ ȘI PENTRU NOI

„Îngerului Bisericii din Sardes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” (Apocalipsa 3:1)

În mesajul către biserica din Sardes sunt prezentate două grupe — cei cărora le merge numele că trăiesc, dar sunt morți; și cei care se străduiesc să învingă. Studiați acest mesaj.” — R.H., 20 august 1903

„În Sardes, mulți fuseseră convertiți prin predicarea apostolilor. Adevărul fusese primit ca o lumină strălucitoare. Dar unii au uitat modul minunat în care au primit adevărul, și Isus a considerat că este necesar să-i mustre.

Standardele inițiale au căzut unele după altele, iar unii au devenit plictisiți de adevărurile mereu repetate. Ei doreau un nou stadiu al doctrinei, mult mai plăcut pentru mințile lor. Ei socoteau că au nevoie de o schimbare extraordinară, și în orbirea lor spirituală nu și-au dat seama că sofismele lor urmau să anuleze toate experiențele din trecut.

Însă Domnul Isus putea să vadă sfârșitul de la început. Prin Ioan, El le-a trimis avertizarea: «Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț.» — C.B. vol. 7, p. 958.

ADEVĂRATUL POPOR ESTE LUCRĂTOR

„Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.” (Apocalipsa 3:2)

„Valoarea unui pom este hotărâtă nu de nume, ci de roadele lui. Dacă roadele sunt fără valoare, numele nu poate scăpa un pom de la pieire. Ioan le-a spus iudeilor că situația lor față de Dumnezeu urma să fie hotărâtă de caracterul și viața lor. Mărturisirile de credință erau lipsite de valoare. Dacă viața și caracterul lor nu erau în armonie cu Legea lui Dumnezeu, ei nu erau poporul Lui.” — H.L.L., p. 107

„Domnul a luat toate măsurile pentru ca Mântuitorul cel înălțat să fie făcut cunoscut păcătoșilor. Deși sunt morți în neleguire și păcate, atenția lor trebuie să fie trezită prin predicarea lui Hristos cel răstignit. Oamenii trebuie să fie convinși de răul care se află în păcat. Ochii vinovatului trebuie să fie luminați. Toți cei care au fost atrași la Hristos trebuie să povestească despre iubirea Lui. Oricine a simțit puterea aducătoare de pocăință a lui Hristos asupra propriului său suflet, să facă tot ce poate în Numele Domnului.” — 6 T., p. 66.

ÎNCĂ NU E PREA TÂRZIU

*„Adu-ți aminte, dar, cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te!”
(Apocalipsa 3:3 p.p.)*

„Fiecare urmaș al Domnului Hristos are partea sa de lucru, de a-i aduna pe oameni să primească binecuvântările cerului care le sunt rezervate. Să ne examinăm în mod atent fiecare dintre noi și să vedem dacă am făcut această lucrare. Să ne cercetăm motivele și fiecare acțiune a vieții noastre. Nu sunt oare multe tablouri neplăcute ce atârnă în sala memoriei noastre? Voi ați avut adesea nevoie de iertarea Domnului Isus. Ați fost totdeauna dependenți de iubirea și mila Sa. Și cu toate acestea, n-ați dat greș în a manifesta față de alții spiritul pe care l-a manifestat Domnul Hristos față de voi? Ați simțit povara pentru acela pe care l-ați văzut aventurându-se pe căi nepermise? ... N-ați trecut pe lângă cei foarte greu ispitiți, pe cealaltă parte a drumului, în vreme ce lumea era gata să le dea atenție și să le arate simpatie și să-i prindă astfel în plasa lui Satan? ... Deci, cum va privi Domnul Hristos asupra indiferenței voastre față de cei care s-au îndepărtat și au rătăcit de la calea cea dreaptă? Nu vă temeți de faptul că El vă va părăsi așa cum i-ați părăsit voi pe unii ca aceștia? Fiți siguri de faptul că El, care este adevăratul veghetor asupra casei Domnului, a înregistrat orice neglijență.” — 5 T., p. 610

CA SĂ FIM VREDNICI

*„Totuși ai în Sardes câteva nume care nu și-au mânjit hainele.
Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici.”
(Apocalipsa 3:4)*

„Aceasta este răsplata ce se dă celor ce au obținut un caracter curat și nepătat, celor care au ținut credința curată înaintea lumii. Isus Hristos va mărturisi numele lor înaintea Tatălui și înaintea îngerilor Lui. Ei au fost drepti, loiali și credincioși. Au trăit și au învățat adevărul și când au fost vorbiți de bine și când au fost vorbiți de rău.” — C.B. vol. 7, p. 960.

„Cel ce trăiește cu teama că ceilalți nu apreciază valoarea lui, pierde din vedere pe Singurul care ne face demni pentru slava lui Dumnezeu. Să fim ispravnici credincioși asupra noastră înșine. Să nu privim la noi ci la Hristos. Atunci nu va mai fi nici o îngrijorare. Toate faptele, oricât de valoroase pot să pară, sunt fără valoare dacă nu sunt făcute în dragostea lui Isus. Dacă ușa inimii nu este deschisă pentru Isus, dacă El nu ocupă templul sufletului, dacă inima nu este umplută cu atributele Sale divine, atunci faptele omului, când sunt măsurate în cântarele cerului, vor fi găsite «prea ușoare». Dragostea lui Hristos te poate îmbogăți...” — Idem, p. 958.

O PROBĂ PENTRU POPORUL LUI DUMNEZEU

„Știi faptele tale: iată, ți-am pus înaintea o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu.” (Apocalipsa 3:8)

„Am văzut dureroasa dezamăgire a celor din poporul lui Dumnezeu pentru faptul că nu L-au văzut pe Isus la timpul la care se așteptau să-L vadă. Ei nu știau de ce nu venise Mântuitorul lor; căci nu puteau vedea nici o dovadă că timpul profetic nu se terminase. Îngerul a spus: „A greșit Cuvântul lui Dumnezeu? Nu a reușit Dumnezeu să-și împlinească făgăduințele? Nu; El a împlinit tot ceea ce a promis. Isus S-a ridicat și a închis ușa de la Locul Sfânt din Sanctuarul ceresc, a deschis o ușă către Locul Preasfânt și a intrat pentru a curăți Sanctuarul. Toți aceia care așteaptă cu răbdare vor înțelege taina. Omul a greșit; dar nu a existat nicio greșală din partea lui Dumnezeu. Tot ce a făgăduit Dumnezeu a fost împlinit întocmai; dar omul a crezut în mod eronat că pământul este sanctuarul care trebuie curățit la sfârșitul perioadelor profetice. Așteptările omului au fost cele care au eșuat, nu făgăduința lui Dumnezeu.” — S.T., p. 250

DUMNEZEU RĂSPUNDE UNEORI DIFERIT

„Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.” (Isaia 55:8)

„Rugăciunilor pe care le-ai înălțat în singurătatea, oboseala și încercările tale, Dumnezeu a răspuns, nu întotdeauna așa cum au fost așteptările tale, însă pentru binele tău... Necunoscându-te pe tine însuși, ai cerut lucruri care nu erau cele mai bune pentru tine. Dumnezeu ți-a auzit rugăciunile sincere; dar binecuvântarea pe care ți-a acordat-o a fost ceva mult diferit de ceea ce așteptai tu...

Dumnezeu ascultă fiecare rugăciune sinceră. El te va pune în legătură cu lucrarea Sa, ca să te poată aduce mai direct în lumină. Și, în afară de cazul în care îți vei întoarce privirile de la evidența faptelor și de la lumină, te vei convinge că, dacă vei fi mai neîncredător în tine însuși și mai puțin neîncredător în frații tăi, vei fi mai câștigat în Dumnezeu. Dumnezeu este acela care te-a adus în strâmtorări. El a urmărit un scop prin aceasta, ca strâmtorarea să poată lucra în tine răbdare, răbdarea experiență, iar experiența nădejde. El a îngăduit ca încercările să vină asupra ta, pentru ca, prin ele, să poți avea experiența roadelor pline de pace ale neprihănirii.” — 3 T., pp. 415, 416

DUMNEZEU NU FACE COMPROMIS

*„Când zic celui neprihănit că va trăi negreșit – dacă se încrede în neprihănirea lui, și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o.”
(Ezechiel 33:13)*

„Dragostea față de un Dumnezeu sfânt este un principiu uimitor, care poate să mobilizeze universul pentru a veni în ajutorul nostru în ceasul încercării. Totuși, după o perioadă de încercare, dacă suntem găsiți a fi călcători ai Legii lui Dumnezeu, vom constata că Dumnezeul dragostei va fi un slujitor al răzbunării. El nu face niciun compromis cu păcatul. Cei neascultători vor fi pedepsiți. Mânia lui Dumnezeu a căzut asupra Fiului Său iubit, când Domnul Hristos a atârnat pe crucea de pe Golgota în locul omului nelegiuit. Dragostea lui Dumnezeu iese în întâmpinarea celui mai josnic și mai rău păcătos care vine la Hristos cu umilință. Ea se apropie de cel păcătos pentru a-l schimba într-un copil ascultător și credincios al lui Dumnezeu, dar niciun suflet nu poate să fie mântuit dacă va continua să păcătuiască.” — Solii Alese, vol. 1, p. 155.

O CUNUNĂ DE SLAVĂ PROMISĂ

*„Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.”
(Apocalipsa 3:11)*

„Îngerii lui Dumnezeu încearcă să ne distragă atenția de la noi înșine și de la lucrurile pământești. Să nu-i lăsăm să lucreze degeaba.

Miștile care au fost obișnuite cu o gândire ușuratică trebuie să se schimbe. „Încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftetele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.»”

Gândurile trebuie fixate asupra lui Dumnezeu. Trebuie să depunem cel mai serios efort pentru a birui tendințele rele ale inimii firești. Eforturile noastre, perseverența și tăgăduirea noastră de sine trebuie să fie direct proporționale cu valoarea infinită a obiectului pe care dorim să-l dobândim. Numai biruind așa cum a biruit Hristos vom câștiga cununa vieții.” — Divina vindecare, p. 455.

ȘTIU FAPTELE TALE..

„Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.” (Apocalipsa 3:14-16)

„Acelora care sunt nepăsători acum, li se dă din partea lui Hristos avertizarea: „Fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea”. Metafora vărsării din gura Lui înseamnă că El nu poate să prezinte nici rugăciunile, nici exprimările voastre de iubire față de Dumnezeu. El nu poate nicum să aprobe învățăturile date de voi din Cuvântul Său și nici lucrarea voastră spirituală. El nu poate să prezinte serviciile voastre religioase cu rugămintea de a vi se da har.” — 6 T., p. 408.

„Creștinii cu jumătate de inimă sunt mai răi decât necredincioșii; pentru că cuvintele lor înșelătoare și poziția neangajantă îi duc pe mulți în rătăcire. Necredinciosul își arată culorile. Creștinul călduț înșală ambele părți. El nu este nici un bun lumesc, nici un bun creștin. Satan îl folosește pentru a face o lucrare pe care nimeni altcineva nu o poate face.” — Înalta noastră chemare, p. 348.

SUNTEM CUNOSCUȚI ÎNDEAPROAPE

„Omul socotește că toate căile lui sunt fără prihană, dar Cel ce cercetează inimile este Domnul.” (Proverbe 21:2)

„Dumnezeu are binecuvântări bogate pentru biserică, dacă membrii ei vor căuta cu ardoare să se trezească din această periculoasă încropeală. O religie a deșertăciunii, cuvinte lipsite de putere, un caracter lipsit de putere morală — acestea sunt punctele ce se desprind din acest mesaj solemn, adresat de către martorul credincios comunităților, avertizându-le împotriva mândriei, spiritului lumesc, formalismului și mulțumirii de sine... Martorul credincios și adevărat le spune tuturor: „Știu faptele tale”. Această cercetare atentă este asupra bisericilor... Nimic nu scapă privirii Sale cercetătoare: greșelile și erorile lor, neglijențele și căderea lor, îndepărtarea lor păcătoasă de la adevăr, decăderea și lipsurile — căci „totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face”. — 5 T., p. 484

O REALITATE TRISTĂ

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfățuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.” (Apocalipsa 3:17-18)

„Când, în ultima vreme, m-am uitat în jur să-i găsec pe urmașii umili ai blândului și smeritului Isus, mintea mea a fost mult încercată. Mulți care mărturisesc că așteaptă rapida venire a lui Hristos se conformează acestei lumi și caută cu mai multă pasiune aplauzele celor din jurul lor decât aprobarea lui Dumnezeu. Sunt reci și formali, ca și bisericile cu numele de care s-au despărțit nu cu mult timp în urmă. Cuvintele adresate bisericii din Laodicea descriu perfect starea în care se află. Ei nu sunt „nici reci, nici în clocot”, ci „căldicei”. Iar dacă nu dau ascultare sfatului „Martorului credincios și adevărat”, nu se pocăiesc din toată inima și nu obțin „aurul curățit prin foc”, „hainele albe” și „alifia pentru ochi”, El îi va vărsa din gura Sa.” — Scieri timpurii, p. 107

VIAȚA CREȘTINĂ — UN MARȘ CONTINUU

*„Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău!”
(Proverbe 3:7)*

„Ce amăgire mai mare poate veni asupra minții oamenilor decât încrederea că sunt în regulă, când ei sunt total greșiți! Solia Martorului Credincios îi găsește pe cei din poporul lui Dumnezeu într-o jalnică amăgire, și, cu toate acestea, sinceri în amăgirea lor. Ei nu știu că starea lor este deplorabilă în ochii lui Dumnezeu. În timp ce laodiceenii se înșală singuri că se află într-o stare spirituală înălțată, solia Martorului Credincios le spulberă siguranța prin denunțare înfricoșătoare a adevăratei lor condiții de orbire spirituală, sărăcie și nevrednicie... Mi s-a arătat că mulți se amăgesc că sunt buni creștini, dar n-au făcut de fapt nicio lucrare profundă și serioasă de smerire a eului înaintea lui Dumnezeu, înainte de a putea simți necesitatea reală de a dobândi virtuțile prețioase ale Duhului.

Dumnezeu Își conduce poporul pas cu pas. Viața creștină este un marș și o bătălie continuă. Nu există niciun răgaz în afara acestui război. Nu rămânem biruitori asupra ispitelor lui Satan decât printr-un efort constant, neîncetat. Ca popor, noi triumfăm în tăria și limpezimea adevărului.” — 3 T., p. 252.

OFERTA CEREASCĂ

*„Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte fără bani și fără plată!”
(Isaia 55:1)*

„Credința și iubirea sunt adevărate bogății, aurul curat pe care Martorul Credincios îi sfătuiește pe încropiți să-l cumpere. Oricât de bogăți am fi în comori pământești, toată bogăția noastră nu va fi în stare să cumpeze prețioasele leacuri care vindecă boala sufletului, numită încropire. Inteligența și bogățiile pământești n-au avut putere să îndepărteze defecțele bisericii Laodicea sau să remedieze starea lor deplorabilă. Erau orbi, totuși se socoteau bogăți. Duhul lui Dumnezeu nu le-a luminat mintea, și ei n-au văzut păcătoșenia lor; de aceea nu simțeau nevoie de ajutor.

A fi fără calitățile atrăgătoare ale Duhului lui Dumnezeu este într-adevăr trist; dar este o stare și mai teribilă să fii lipsit de spiritualitate și de Hristos și totuși să încerci a te îndreptați, spunând celor care sunt alarmați pentru noi că n-avem nevoie de temerile și de compătimirea lor... Martorul Credincios ne sfătuiește să cumpărăm de la El aur curățit prin foc, haine albe și doctorie pentru ochi.” — 4 T., p. 88

IA AMINTE!

*„De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă, dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.”
(Isaia 55:2)*

„Din nou și din nou vi s-a adresat glasul din cer. Veți asculta această voce? Veți da ascultare sfatului martorului credincios, pentru a căuta aurul curățit prin foc, hainele albe și alifia pentru ochi? Aurul este credința și iubirea, hainele albe sunt neprihănirea Domnului Hristos, alifia pentru ochi este acel discernământ spiritual care vă va face în stare să vedeți vicleniile lui Satan și să le ocoliți, să descoperiți păcatul și să-l urâți, să vedeți adevărul și să ascultați de el.

Letargia mortală a lumii vă paralizează simțurile. Păcatul nu mai apare deloc respingător, pentru că sunteți orbiți de Satan. Judecățile lui Dumnezeu sunt revărsate în curând asupra pământului. „Scapă-ți viața” este avertizarea din partea îngerilor lui Dumnezeu... Omul care nutrește cel mai mult iubirea lui Hristos în suflet, care reflectă cel mai desăvârșit chipul Mântuitorului, este în fața lui Dumnezeu omul cel mai credincios, cel mai nobil și cel mai onorabil de pe pământ.” — 5 T., p. 235

NEGLIJENȚA NE POATE CONDAMNA

„Iată Eu stau la ușa și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” (Apocalipsa 3:20)

„Fiecare avertizare, fiecare mustrare și fiecare îndemnare, care ni se dau prin Cuvântul lui Dumnezeu sau prin trimișii Săi, reprezintă o bătaie la ușa inimii. Este glasul lui Isus, care cere să intre. Cu fiecare bătaie neluată în seamă, dispoziția de a deschide slăbește. Dacă impresiile din partea Duhului Sfânt sunt disprețuite astăzi, ele nu vor mai fi așa de puternice mâine. Inima devine mai puțin sensibilă și cade într-o inconștiență primejdioasă cu privire la scurtimea vieții și la durata veșniciei. Condamnarea noastră la judecată nu se va datora faptului că am fost duși în rătăcire, ci că am neglijat ocaziile trimise de cer pentru a cunoaște adevărul.” — H.L.L., p. 489

„Duhul Sfânt așteaptă să împlânzească și să domolească inimile, dar mulți nu sunt dispuși să deschidă ușa și să-L lase pe Mântuitorul să intre, de teamă că El va cere ceva de la ei. Și așa, Isus din Nazaret trece pe alături. El dorește să reverse asupra lor bogatele binecuvântări ale harului Său, dar ei refuză să le primească. Ce lucru îngrozitor este acela de a-L exclude pe Hristos din propriul Său templu!” — 6 T., p. 262.

UN PRIVILEGIU DEOSEBIT

„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” (Apocalipsa 3:21)

„Ioan a văzut îndurarea, blândețea și iubirea lui Dumnezeu întrețesută cu sfințenia, dreptatea și puterea Sa. El i-a văzut pe păcătoși gășind un Tată în Acela de care păcatele lor îi făcuse să se teamă. Și, privind dincolo de punctul culminant al marelui conflict, el a văzut cum în Sion „stăteau biruitorii ... pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână” și cântau „cântarea lui Moise” și a Mielului. (Apocalipsa 15:2, 3).

Mântuitorul este înfățișat înaintea lui Ioan sub simbolul Leului „din seminția lui Iuda” și al „unui Miel înjunghiat”. (Apocalipsa 5:5, 6). Aceste simboluri reprezintă unirea tăriei atotputernice cu iubirea jertfitoare de sine. Leul din Iuda, atât de îngrozitor pentru cei care leapădă harul Său, va fi Mielul lui Dumnezeu pentru cel ascultător și credincios.” — Istoria faptelor, p. 588.

ÎNDREPTĂȚIRE

„Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.” (Tit 3:4-7)

„Iertarea și îndreptățirea sunt unul și același lucru. Prin credință, cel credincios trece din starea de răzvrătit, de copil al păcatului și al lui Satan, în starea de supus loial al lui Isus Hristos, nu datorită unei bunătați aflate în el însuși, ci pentru că Domnul Hristos îl primește să fie copilul Său prin adopție. Cel păcătos primește iertarea de păcate, pentru că aceste păcate sunt purtate de înlocuitorul și de Garantul lui. Domnul îi vorbește Tatălui Său ceresc, spunându-I: „Acesta este copilul Meu. Îl scutesc de condamnarea la moarte și îi dau viața Mea ca poliță de asigurare — viața veșnică —, deoarece Eu am luat locul lui și am suferit pentru păcatele lui. El este chiar fiul Meu preaiubit.” În felul acesta, omul, iertat și îmbrăcat cu hainele frumoase ale neprihănirii lui Hristos, stă fără vină înaintea lui Dumnezeu.” — Credința și faptele, p. 103

NU EXISTĂ ÎNDREPTĂȚIRE ÎN PĂCAT

„Cutremurați-vă, și nu păcătuți! Spuneți lucrul acesta în inimile voastre când stați în pat: apoi tăceți.” (Psalmi 4:4)

„În călcarea Legii nu se găsește nicio siguranță, nicio tihnă, nicio îndreptățire. Atâta vreme cât continuă să păcătuiească, omul nu poate spera să stea ca un nevinovat înaintea lui Dumnezeu și să fie împăcat cu El prin meritele Domnului Hristos. El trebuie să înceteze să calce Legea și să ajungă credincios. Când privește în marea oglindă morală, păcătosul își vede defectele de caracter. El se vede exact așa cum este, pătat, întinat și condamnat. Totuși el știe că Legea nu poate să îndepărteze în niciun fel vinovăția sau să-l ierte pe cel păcătos. El trebuie să meargă mai departe. Legea este doar un îndrumător care îl aduce la Hristos. El trebuie să privească la Mântuitorul care poartă păcatele. Iar când Domnul Hristos îi este descoperit pe crucea de pe Golgota, murind sub povara păcatelor întregii lumi, Duhul Sfânt îi arată atitudinea lui Dumnezeu față de toți cei ce se pocăiesc de nelegiuirile lor. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” — Solii alese, vol. 1, p. 103

SFINȚIRE

„Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”. (1 Petru 1:15-16)

„Sfințirea este ascultarea de Legea lui Dumnezeu. Mulți au idei greșite cu privire la această lucrare ce are loc în suflet, dar Domnul Isus S-a rugat ca ucenicii Săi să fie sfințiți prin adevăr și a adăugat: „Cuvântul Tău este adevărul”. Sfințirea nu este ceva instantaneu, ci este o lucrare progresivă, după cum ascultarea este continuă. Atâta vreme cât Satan ne îndeamnă la rău, prin ispitele lui, lupta pentru biruința asupra eului va trebui să fie dată din nou și din nou, dar adevărul va sfinți sufletul prin ascultare. Prin meritele lui Hristos, cei care sunt loiali față de adevăr vor birui toate acele slăbiciuni ale caracterului, care au făcut să fie modelați de fiecare împrejurare din viața lor.” — Credința și faptele, p. 85.

„Sfințirea biblică nu constă în emoții puternice. Aici mulți au fost duși în rătăcire. Ei fac din sentimente un termometru. Când se simt bucuroși sau fericiți, pretind că sunt sfințiți. Sentimentele fericite (sau lipsa acestora) nu sunt dovada că o persoană este sau nu sfințită. Nu există sfințirea instantanee. Adevărata sfințire este o muncă zilnică, pe tot parcursul vieții. Cei care se luptă cu ispitele zilnice, depășindu-și propriile tendințe păcătoase și căutând sfințenia inimii și a vieții, nu vor pretinde sfințenie.” — Minha consagracao hoje, p. 248.

TREPTAT, DAR SIGUR

„Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.” (Marcu 4:28)

„Nu ne putem aștepta la sfințirea instantanee, dar trebuie să creștem ca bobul, așa cum este reprezentat de Hristos – mai întâi fir, apoi spicul, apoi bobul plin – și astfel să desăvârșim un caracter creștin. Trebuie să devenim inteligenți și serioși, să știm care este datoria noastră și apoi să mergem în ascultare de voința sfântă a lui Dumnezeu. Inima noastră naturală trebuie să fie supusă și vom descoperi că este o muncă de zi cu zi. Promisiunea este pentru biruitor și, pe măsură ce dobândim o experiență într-un punct, vom fi întăriți pentru îndatoririle care urmează și, pe măsură ce ne apropiem astfel de Dumnezeu, îngerii se vor apropia de noi pentru a ne întări pentru datoria noastră. Dacă vor veni ispite, ele se vor dovedi benefice dacă ne vom împotrivi, pentru că vom învăța să ne îndreptăm spre Hristos pentru ajutor și apoi vom câștiga o experiență care ne va pregăti pentru viața veșnică.” — M.R., vol. 3, p. 68

22 octombrie

DESĂVÂRȘIȚI PENTRU TOTDEAUNA

„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10:14)

„Când conflictul vieții se va termina, când armura este lăsată la picioarele lui Isus, când sfinții lui Dumnezeu sunt glorificați, atunci și numai atunci va fi sigur să pretindem că suntem mântuiți și fără păcat. Sfințirea adevărată nu va determina nicio ființă umană să se declare sfântă, fără păcat și perfectă. Lăsați ca Domnul să proclame adevărul caracterului vostru.” — The Signs of the Times, 16 mai 1895

„Încă puțin și-L vom vedea așa cum este și vom fi asemenea Lui. El vine pe nori și cu mare slavă. O mulțime de îngeri strălucitori, „de zece mii de ori zece mii și mii de mii”, îl vor escorta în drumul Său. El nu va purta acea haină simplă, fără cusătură, ci haine de glorie, albe, „astfel cum niciun bogat de pe pământ nu le poate albi”; iar pe haina Lui și pe coapsa lui va fi scris un nume: „Rege al regilor și Domn al domnilor”. El va veni să învie morții și să-i schimbe pe sfinții vii din slavă în slavă. Cine va putea sta în acea zi? Cine va fi gata să spună: „Acesta este Dumnezeul nostru; L-am așteptat și el ne va mântui?” — Idem, 8 aprilie 1889.

GLORIFICAȚI PENTRU VECIE

„Atunci noi ne vom bucura de biruința ta și vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ți asculte toate dorințele tale!” (Psalmi 20:5)

„Dătătorul de viață îi va chema pe morți din închisoarea lor și, pe măsură ce se vor ridica din mormânt, ei vor primi atingerea finală a nemuririi. Ei se vor ridica din paturile lor prăfuite și vor striga: „O, Moarte, unde este înțepătura ta? O, Mormânt, unde este biruința ta!” Și vor fi răpiți cu cei care sunt mutați în cer fără să vadă moartea, pentru a-și întâlni Domnul în văzduh. Atunci coroana gloriei nemuritoare va fi pusă pe fiecare frunte. Ce privilegii minunate reprezintă acești înălțați! Lumea nu i-a cunoscut, dar ei sunt biruitoarii! În mâinile lor vor fi puse ramuri de palmier ale biruinței și porțile vor fi deschise, iar ei vor intra în cetate cu Isus și toți îngerii lui Dumnezeu; își vor atinge harpele, iar bolțile cerești vor răsuna de biruința obținută prin Dumnezeu lor. Ei vor sta înaintea tronului lui Dumnezeu, îmbrăcați cu veșminte albe, care reprezintă neprihănirea lui Hristos.” — R.H., 29 iulie 1890

BISERICA RĂMĂȘIȚEI

„Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.” (Romani 11:5)

„Când sfârșitul tuturor lucrurilor pământeste se va apropia, se vor ridica persoane credincioase în stare să discearnă semnele timpului. În timp ce un mare număr de prețiși credincioși își vor tăgădui credința prin faptele lor, va fi o rămășiță care va răbda până la sfârșit.” — I.F.A., p. 536.

„Poporul lui Dumnezeu, simbolizat printr-o femeie curată și copiii ei, a fost reprezentat în permanentă minoritate. În ultimele zile, rămâne doar o rămășiță. Ioan vorbește despre ei ca despre cei «care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos.»... În contrast evident cu lumea stă mica grupă a celor ce nu doresc să se abată de la credincioșia față de Dumnezeu. Aceștia sunt cei despre care Isaia spune că repară spărțurile care au fost făcute în legea lui Dumnezeu, cei ce clădesc pe vechile dărâmături, ridicând temelia pentru multe generații.” — The Signs of the Times, 1 noiembrie 1899

RĂMĂȘIȚA REFORMATOARE

„Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliiile străbune, vei fi numit „Dregător de spărături”, „Cel ce dreg drumurile și face țara cu puțință de locuit.” (Isaia 58:12)

„La vremea sfârșitului, orice instituție divină va fi restatornică. Spărțura făcută în Lege atunci când Sabatul a fost schimbat de om urmează să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, un amintitor continuu al puterii lui Dumnezeu. În cuvinte distincte și lămurite ei trebuie să prezinte nevoile ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să colaboreze cu El în reclădirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregătorii spărțurii, cei ce dreg drumurile și fac țara cu puțință de locuit.” — P.R. p. 678.

BISERICA ESTE O GRĂDINĂ A LUI DUMNEZEU

*„Cel drept va înflori ca palmierul, va crește ca un cedru în Liban.
Cei sădiți în casa Domnului vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.”
(Psalmii 92:12-13)*

„În toate rânduielile lui Dumnezeu nu există nimic mai frumos ca planul Său de a le da bărbaților și femeilor o diversitate de daruri. Biserica este grădina Sa împodobită cu o varietate de pomi, plante și flori. El nu așteaptă ca isopul să ajungă la mărimea cedrului, nici măslinul să ajungă la înălțimea unui palmier. Mulți au avut parte de o educație religioasă și intelectuală redusă, dar, dacă vor lucra cu umilință și cu încredere în El, Dumnezeu are o lucrare pentru cei din categoria aceasta.

Din varietatea nesfârșită a plantelor și a florilor, putem să învățăm o lecție importantă. Nu toate florile au aceeași formă și aceeași culoare. Unele au însușiri vindecătoare. Altele au întotdeauna un miros plăcut. Unii așa-zisi creștini cred că au datoria de a-i face pe toți să fie asemenea lor. Acesta este un plan omenesc, dar nu este planul lui Dumnezeu. În biserica lui Dumnezeu este loc suficient pentru oameni cu personalități la fel de felurite precum sunt florile dintr-o grădină. În grădina Sa spirituală este o varietate mare de flori.” — Evanghelizare, p. 98

UNA ÎN HRISTOS

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.” (1 Corinteni 12:12)

„Deși avem minți și idei diferite, subiectul care trebuie să lege inimă de inimă este convertirea sufletelor la adevăr, iar subiectul acesta ne atrage pe toți la Cruce.

Domnul dorește ca slujitorii Săi aleși să învețe cum să se unească într-un efort armonios. S-ar putea ca unora să li se pară că între darurile lor și darurile colaboratorilor lor este un contrast prea mare pentru a le îngădui să se unească într-un efort armonios, dar, dacă își aduc aminte că vor trebui să intre în legătură cu oameni care vor gândi în mod diferit și că unii vor respinge adevărul, așa cum este prezentat de un lucrător, dar își vor deschide inima față de adevărul lui Dumnezeu, când e prezentat într-un chip diferit de un alt lucrător, ei se vor strădui plini de nădejde să lucreze împreună, în unire. Toate talentele lor, oricât de diverse, se pot afla sub conducerea aceluiași Duh.” — Evanghelizare, p. 99.

ÎMBRĂCAȚI ÎN VEȘMINTE ALBE

„Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.” (Efeseni 4:24)

„Haina cea albă a neprihănirii a fost purtată de primii noștri părinți, când ei au fost așezați de către Dumnezeu în Edenul cel sfânt. Ei au trăit într-o desăvârșită ascultare de voința lui Dumnezeu, întreaga tărie a iubirii lor era dată Tatălui lor ceresc. O lumină plăcută și frumoasă, lumina lui Dumnezeu, înconjura perechea cea sfântă. Această haină de lumină, era un simbol al veșmintelor lor spirituale de cerească nevinovăție. Dacă ei ar fi rămas credincioși ascultării de Dumnezeu, atunci această lumină ar fi continuat să-i cuprindă. Dar când prin neascultare au păcătuit, ei au tăiat legătura lor cu Dumnezeu, iar lumina care-i înconjura, s-a depărtat de la ei... Numai veșmântul pe care Domnul Hristos ni l-a dat, numai acela ne face în stare să putem sta în prezența lui Dumnezeu. Acest acoperământ, haina îndreptării Sale, Domnul Hristos îl va așeza asupra fiecărui suflet credincios, pocăit.” — Parabolele Domnului, p. 310

HAINA NEPRIHĂNIRII

„Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă împodobită cu sculele ei. (Isaia 61:10)

„Această haină, țesută în războiul cerului, nu are în ea nici chiar un singur fir făcut după părerea omului. În natura Sa omenească, Domnul Hristos a lucrat un caracter desăvârșit, iar acest caracter Se oferă să ni-l dea și nouă. ... Tot ceea ce putem face noi, este mânjit de păcat. Dar Fiul lui Dumnezeu „S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat”. Păcatul este definit ca fiind „fărădelege.” Dar Domnul Hristos a fost ascultător de toate cerințele Legii. Despre Sine El spunea: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! și legea Ta este în fundul inimii mele”. ... Când ne supunem Domnului Hristos, atunci inima noastră este unită cu inima Lui, voința noastră se cufundă în voința Lui, mintea noastră devine atunci una cu mintea Lui, iar gândurile sunt robite Lui. Atunci, noi trăim viața Lui. Aceasta înseamnă să fii îmbrăcat cu haina neprihănirii Sale. Atunci, Domnul privind asupra noastră, nu vede haina cusută din frunze de smochin, nu vede golițiunea și diformitatea păcatului, ci vede propria Sa haină a neprihănirii, care este ascultarea desăvârșită de Legea lui Dumnezeu.” — Idem, p. 311.

ȘTERGEREA PĂCATELOR

„Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi ca să vă curățați: veți fi curățați de toate păcatele voastre înaintea Domnului.” (Leviticul 16:30)

„În sistemul tipic, care era o umbră a jertfei și a preoției lui Hristos, curățirea sanctuarului era ultimul serviciu îndeplinit de marele preot în ciclul anual de slujbe. Aceasta era lucrarea de încheiere a ispășirii — o îndepărtare a păcatului din Israel. Ea prefigura lucrarea de încheiere în slujba Marelui nostru Preot din ceruri, prin îndepărtarea sau ștergerea păcatelor poporului Său, care sunt scrise în rapoartele cerului. Acest serviciu cuprinde o lucrare de cercetare, o lucrare de judecată; și precedă imediat venirea lui Hristos pe norii cerului cu putere și slavă mare; căci atunci când vine, toate cazurile au fost hotărâte. Isus spune: „Răsplata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după faptele lui”. Lucrarea aceasta de judecată, care precedă imediat a doua venire, este anunțată în prima solie îngerească din Apocalipsa 14:7: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă căci a venit ceasul judecății Lui”. — T.V., p. 352.

PĂCATUL ȘTERS DEFINITIV

„Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână ome-nească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui; fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.” (Evrei 9:24-26)

„Lucrarea judecății de cercetare și de ștergere a păcatelor trebuie îndeplinită înainte de a doua venire a Domnului. Deoarece morții trebuie judecați după lucrurile scrise în cărți, este cu neputință ca păcatele oamenilor să fie șterse după judecata la care sunt cercetate cazurile lor. Dar apostolul Petru spune lămurit că păcatele credincioșilor vor fi șterse „atunci când vor veni vremurile de reînviere de la fața Domnului și va trimite pe Isus Hristos”. Când se va încheia judecata de cercetare, Hristos va veni și răsplata va fi cu El, ca să dea fiecăruia după faptele pe care le-a făcut...

În felul acesta, marele Plan de Mântuire își va ajunge împlinirea în eradicarea finală a păcatului și în eliberarea tuturor acelor care au vrut să renunțe la fărădelege.” — T.V., p. 485

ÎNCHEIEREA TIMPULUI DE HAR

„Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” (Apocalipsa 22:11)

„Am văzut îngeri grăbindu-se înapoi și încolo în ceruri. Un înger care purta o călămară la brâu s-a întors de pe pământ și i-a raportat lui Isus că lucrarea lui a fost înfăptuită și că sfinții erau numărați și sigilați. Apoi l-am văzut pe Isus, care slujise înaintea chivotului care conținea Cele Zece Porunci, aruncând jos cădelnița. Și-a ridicat mâinile și a strigat cu putere: „S-a sfârșit!” Fiecare caz fusese hotărât pentru viață sau moarte. ” — Scrieri timpurii, p. 279.

„Când Isus încetează să mai mijlocească pentru om, cazurile tuturor sunt hotărâte pentru totdeauna. Acesta este timpul socotelii cu slujitorii Săi. Pentru cei care au neglijat pregătirea curăției și sfințeniei, care-i face în stare să fie cei care așteaptă să spună bun venit Domnului lor, soarele apune mohorât în întuneric și nu mai răsare din nou.” — 2 T., p. 191

„O, dacă poporul nostru ar simți așa cum ar trebui răspunderea care zace asupra lui, de a vesti lumii ultima solie de îndurare, ce lucrare minunată ar face!” — 9 T., p. 97.

CÂT TIMP NU E PEA TÂRZIU

„...câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.” (Evrei 3:15)

„Membrii bisericii trebuie să fie conștienți că doar faptul că numele lor sunt înscrise în registrele bisericii nu îi va mântui. Ei trebuie să aibă parte de aprobarea lui Dumnezeu, să fie lucrători care nu au de ce să se teamă. Zi de zi, trebuie să-și formeze caracterele potrivit cu îndrumările Domnului Hristos. Trebuie să-L aibă pe Isus în inima lor și să exercite continuu credință în El. Astfel, vor crește până la statura deplină de oameni mari în Hristos — creștini sănătoși, optimiști, mulțumitori, conduși de Dumnezeu în lumină tot mai clară. Dacă aceasta nu este experiența lor, ei se vor număra printre cei ale căror glasuri se vor auzi într-o zi plângând cu amărăciune: „Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și sufletul meu nu este mântuit!” De ce nu au căutat scăpare în Cetate? „De ce m-am jucat cu mântuirea sufletului meu și am lucrat împotriva spiritului harului?” — Sfaturi pentru biserică, p. 67.

BIRUITORI PRIN HRISTOS

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (1 Corinteni 15:57)

„Numai dacă erau uniți cu Hristos ucenicii puteau nădăjdui să fie însoțiți de puterea Duhului Sfânt și de conlucrarea îngerilor cerului. Cu ajutorul acestor unelte divine, ei aveau să prezinte lumii un front comun și aveau să fie biruitori în lupta pe care trebuia să o ducă neîncetat împotriva puterilor întunericului. Continuând să lucreze uniți, solii cerești aveau să meargă înaintea lor, deschizându-le calea, inimi aveau să fie pregătite pentru primirea adevărului și mulți aveau să fie câștigați la Hristos. Atâta vreme cât ei rămâneau uniți, biserica avea să înainteze „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor”. Nimic nu putea să se opună progresului ei continuu. Biserica avea să înainteze din biruință în biruință, împlinind în mod glorios misiunea ei divină de a vesti lumii Evanghelia.” — I.F.A., p. 90.

BIRUITORI, ÎN CELE DIN URMĂ

„Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blândețea și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate!” (Psalmi 45:4)

„În viziune de noapte am văzut două oștiri într-o luptă îngrozitoare. O oștire avea în frunte stindarde care purtau semnul lumii; cealaltă avea în frunte steagul scaldat în sânge al Prințului Emanuel. Steag după steag era lăsat să se târască prin țărână, când companie după companie din oștirea Domnului se unea cu vrăjmașul, și seminție după seminție din rândurile vrăjmașului se unea cu poporul păstrător al poruncilor lui Dumnezeu. Un înger care zbura în mijlocul cerului pune stindardul lui Emanuel în multe mâini, în timp ce un general puternic striga cu voce tare: „Intrați în rânduri. Cei credincioși față de poruncile lui Dumnezeu și de mărturia lui Hristos să ocupe acum pozițiile... Toți cei care vor, să vină și să ajute Domnului... Împotriva celui tare!”

Lupta se înverșuna. Victoria alterna când de o parte, când de alta. Deodată, soldații crucii s-au retras, ca atunci când un stegar „cade în leșin”. Dar aparenta lor retragere era numai pentru ca să câștige o poziție mai avântoasă. Se auzeau strigăte de bucurie. Se înălța un cântec de laudă pentru Dumnezeu, și glasuri de îngeri s-au unit în cântare, atunci când soldații lui Hristos au înfipt steagul Lui pe zidurile fortăreței care până aici era deținută de vrăjmaș... În cele din urmă, victoria a fost câștigată.” — 8 T., p. 41.

BISERICA TRIUMFĂTOARE

„Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.” (Efeseni 5:27)

„Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii militante, care s-au dovedit a fi credincioși, vor alcătui biserica triumfătoare. Totuși Generalul nostru, care nu face niciodată greșeli, ne spune: „Înaintați, mergeți în teritorii noi, ridicați stindardul în fiecare țară. «Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.»”

A sosit timpul când pergamentul este desfășurat înaintea lumii prin solii lui Dumnezeu. Adevărul conținut în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să ajungă la orice neam, orice seminție, orice limbă și orice popor. El trebuie să lumineze întunericul din fiecare continent și să se extindă în insulele mării. Această lucrare să fie făcută fără nicio întârziere.

Cuvântul nostru de ordine se fie: înainte, tot înainte! Îngerii cerurilor vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea. Nu vom putea abandona răspunderea noastră pentru regiunile îndepărtate, până când întregul pământ nu va fi luminat de slava Domnului. — Ev. p. 707.

NU SUNTEM ÎNCĂ BIRUITORI, DAR PUTEM FI

„Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sunt cu tine ca să te scap, zice Domnul.” (Ieremia 1:19)

„Biserica luptătoare nu este acum o biserică triumfătoare, dar Dumnezeu o iubește și, prin intermediul profetului, ne arată că El i Se opune lui Satan, care îi înfățișează pe copiii lui Dumnezeu ca fiind înveșmântați în cele mai negre și mai murdare haine, pretinzând dreptul de a-i distruge. Îngerii lui Dumnezeu îi apără de asalturile vrăjmașului. Profetul Domnului spune: „El mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea Domnului, și pe Satan stând la dreapta lui, ca să-l pârsacă. Domnul a zis lui Satan: «Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?» Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea înaintea îngerului. Iar îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: «Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!» Apoi a zis lui Iosua: «Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac în haine de sărbătoare!» ... Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: «Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.» — M.P., p. 22.

NU TE TEME, TURMĂ MICĂ!

„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.” (Luca 12:32)

„În comparație cu milioanele lumii, poporul lui Dumnezeu va fi, așa cum a fost totdeauna, o turmă mică; dar, dacă ei stau pentru adevăr, așa cum a fost el descoperit în Cuvântul Său, Dumnezeu va fi scăparea lor. Ei stau sub cuprinzătorul scut al Celui Atotputernic. Dumnezeu este totdeauna o majoritate. Când sunetul ultimei trâmbițe va pătrunde temnița celui mort și cel neprihănit va ieși afară în triumf, exclamând: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” — stând apoi împreună cu Dumnezeu, cu Hristos, cu îngerii și cu cei loiali și credincioși din toate veacurile, copiii lui Dumnezeu vor fi o majoritate zdrobitoare.

Adevăratul ucenic al lui Hristos Îl urmează prin lupte aspre, îndurând lepădare de sine și trecând prin experiența unei dezamăgiri amare; dar aceasta îi învață vinovăția și blestemul păcatului și ei ajung să-l privească cu scârbă. Părtași ai suferințelor lui Hristos, ei sunt rânduiți să fie părtași ai slavei Sale.” — I.F.A., p. 590

SUNTEM CUNOSCUȚI ÎNDEAPROAPE

„Acum, așa vorbește Domnul care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele! „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu.” (Isaia 43:1)

„Să nu uităm că Domnul Hristos ne cunoaște în mod individual pe fiecare și este mișcat, simțind slăbiciunile noastre. El cunoaște nevoile fiecăreia din creaturile Sale și citește durerea ascunsă, nerostită, a fiecărei inimi. Dacă unul dintre cei mici, pentru care El a murit, este rănit, El vede lucrul acesta și îl trage la răspundere pe cel care a produs această rană. Isus este Păstorul Cel bun. El poartă de grijă oilor Sale slabe, bolnave și rătăcite. Le știe pe toate pe nume. Necazurile fiecărei oi și fiecărui miel din turma Sa Îi ating inima Sa plină de iubire și simpatie și strigătul după ajutor ajunge la urechea Sa. Unul dintre cele mai mari păcate ale păstorilor lui Israel este înfățișat astfel de către profet: „Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită; n-aduceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asuprire și cu asprime. Astfel, ele s-au risipit, pentru că n-aveau păstor; au ajuns pradă tuturor fiarelor câmpului, și s-au risipit. Turma Mea rătăcește pe toți munții și pe toate dealurile înalte, oile Mele sunt risipite pe toată fața țării și nimeni nu îngrijește de ele, nici nu le caută.” — 5 T., p. 345.

RĂSPLATĂ PENTRU BIRUITORI

„Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeu mântuirii lui. Iată partea de moștenire a celor ce-L cheamă, a celor ce caută fața Ta, Dumnezeul lui Iacov.” Psalmi 24:5, 6)

„Tuturor celor care sunt biruitori prin sângele Mielului, li se va face invitația: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii”. Așezate în dreapta și în stânga tronului lui Dumnezeu sunt coloanele lungi ale oștirii cerești, care ating harpele de aur, iar prin curțile cerești răsună cântecele de bun venit și de laudă lui Dumnezeu și Mielului. „Cine are ureche, să audă ce spune duhul bisericilor; celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisiului lui Dumnezeu.” — The Southern Work, p. 12.

„Putem primi har prin care să fim biruitori și să moștenim viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Trebuie să avem o astfel de experiență încât, atunci când necazul vine peste noi, să nu ne depărtăm de credință... Prin mâna credinței, prindeți promisiunile lui Dumnezeu și fiți pe teren avantajos. Atunci vei fi acolo unde Satan nu se poate apropia.” — That I may know Him, p. 278.

CA SĂ FIM BIRUITORI

„Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruie lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră.” (1 Ioan 5:4)

„Victoria poate veni numai prin credință și ascultare, prin călcarea pe urmele pașilor Lui. Lucrarea de biruire nu se limitează la martiri. Și noi trebuie să ne angajăm în conflict în aceste zile de ispită subtilă din partea lumii, încredere în sine, mândrie, lăcomie și imoralitate; iar biruitorilor li se va da cununa de viață și de glorie.” — R.H., 28 august 1894

„Necazul vine la noi în providența lui Dumnezeu, ca să vedem că Hristos este ajutorul nostru, că în El este iubire și mângâiere. Putem primi har prin care să fim biruitori și să moștenim viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu.” — S.T., 7 mai 1896.

„Hristos ar vrea să fim în jug cu el. „Învățați de la mine”, spune El, „căci sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Atunci vom fi biruitori. ... Vom fi moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos; căci El este partea noastră și moștenirea noastră. Vom fi părtași naturii S ale divine și una cu El în perfecțiunea Sa. Vom avea aceeași viață ca Isus; căci suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu.” — S.T., 14 octombrie 1897

NOIEMBRIE

TIMPUL DE STRĂMTORARE

„Timpul strămtorării este o grea încercare și de temut pentru poporul lui Dumnezeu; dar este un timp când fiecare credincios adevărat să privească în sus și, prin credință, să poată vedea curcubeul făgăduinței care îl înconjoară.”

- Tragedia Veacurilor, p. 633

LUMEA ÎN HAOS

*„Du-te, poporul meu, intră în odaia ta și încuie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia! – Căci iată, Domnul iese din locuința Lui să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului; și pământul va da sângele pe față, și nu va mai acoperi uciderile.”
(Isaia 26:20-21)*

„Astăzi, semnele timpului declară că ne aflăm în pragul unor evenimente mărețe și solemne. Totul în lumea noastră se află într-o stare de agitație. Profeția Mântuitorului despre evenimentele care precedă venirea Sa se împlinește înaintea ochilor noștri: „Veți auzi de războaie și vești de războaie;... Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi.” ... Îngerii opresc vânturile războiului, pentru ca acestea să nu bată până ce lumea nu va fi avertizată cu privire la sfârșitul ei care se apropie; însă o furtună își strânge forțele, gata să se reverse asupra pământului; iar când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să lase vânturile să bată, va fi o asemenea scenă de război cum nicio pană nu o poate descrie.... Biblia și numai Biblia oferă o viziune corectă asupra acestor lucruri.” — Ed., p. 179

ÎNȚELEPCIUNE FĂRĂ TEMERE DE DUMNEZEU

„Numai iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.” (Eclesiastul 7:29)

„Felul în care oamenii și-au folosit capacitățile, neutilizându-le corect și făcând abuz de talentele date lor de Dumnezeu, a adus confuzie în lume. Ei au renunțat la protecția Domnului Hristos, punându-se sub tutela marelui răzvrătit, prințul întunericului. Numai omul este răspunzător pentru focul străin care a fost amestecat cu cel sacru. Acumularea atâtor lucruri care slujesc patimii și ambiției a adus asupra lumii judecata lui Dumnezeu. Când sunt în dificultăți, filozofii și oamenii mari ai pământului doresc să-și satisfacă mintea fără să facă apel la Dumnezeu. Ei fac caz de filozofia lor cu privire la ceruri și pământ și caută explicații pentru plăgi, ciume, epidemii, cutremure de pământ și foamete potrivit cu așa-zisa lor știință. Ei încearcă să răspundă la sute de întrebări legate de creațiune și providență, spunând pur și simplu: aceasta este o lege a naturii. Există legi ale naturii, însă ele sunt în armonie cu toată lucrarea lui Dumnezeu; dar când mulțimile de domni și dumnezei încearcă să explice principiile și providența care aparțin numai lui Dumnezeu, prezentând lumii un foc străin în loc de cel divin, aceasta înseamnă confuzie.” — P.F.E.C., p. 409.

CA ÎN ZILELE LUI NOE

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.” (Luca 17:26-27)

„Păcatele care au adus pedeapsa asupra lumii dinainte de potop se făptuiesc și astăzi; temerea de Dumnezeu este alungată din inimile oamenilor, iar Legea Sa este tratată cu nepăsare și dispreț. Stricăciunea morală ce nu cunoștea opreliști a acelei generații de oameni este egalată de aceea a neamului de oameni ce trăiesc astăzi.” — P.P., p. 101.

„În zilele noastre, oamenii vor lepăda solemnul mesaj de avertizare, așa cum au făcut în timpul lui Noe. Ei se vor referi la acei învățători falși, care au prezis evenimentul și au fixat un timp hotărât, și vor spune că n-au mai multă încredere în avertizarea noastră decât în a lor. Aceasta este atitudinea lumii de astăzi. Necredința este foarte răspândită și predicarea venirii lui Hristos este batjocorită și luată în râs. Aceasta face să fie și mai important ca cei care cred adevărul prezent să-și dovedească credința prin fapte. Ei trebuie să fie sfințiți prin adevărul pe care mărturisesc că îl cred, pentru că sunt o mireasmă de viață spre viață sau de moarte spre moarte.” — 4 T., 308.

UN POPOR UNIT CU HRISTOS

„Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.” (Țefania 3:12)

„Dumnezeu dorește să aibă un popor plin de râvnă pentru fapte bune, care să stea neclintit în mijlocul imoralității acestui veac stricat. Va exista un popor de oameni care se vor ține cu atâta fermitate de tăria divină, încât vor fi feriți de orice ispită. Înștiințările păcătoase din foile scandaloase transmise din om în om ar putea căuta să se adreseze simțurilor lor și să le corupă mintea; totuși, ei vor fi atât de strâns uniți cu Dumnezeu și cu îngerii, încât vor fi asemenea celor care nu văd și nu aud. Ei au de făcut o lucrare pe care n-o poate face nimeni în locul lor, și anume aceea de a lupta lupta cea bună a credinței și de a pune mâna pe viața veșnică. Nu vor fi încrezători în ei înșiși și independenți. Cunoșcându-și slăbiciunea, își vor uni neștiința cu înțelepciunea lui Hristos și slăbiciunea lor cu tăria Lui.” — 3 T., p. 472.

SCURTUL TIMP DE STRÂMTORARE

„Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Matei 24:22)

„Începutul timpului de strâmtorare”, menționat aici, nu se referă la vremea în care încep să fie revărsate plăgile, ci la o scurtă perioadă de timp înainte de a fi revărsate, în timp ce Hristos este în Sanctuar. În acea vreme, în care se încheie lucrarea de mântuire, necazul va veni pe pământ și toate neamurile vor fi mânioase, dar ținute totuși în frâu pentru a nu împiedica lucrarea celui de-al treilea înger. În timpul acela va veni „ploaia târzie” sau înviiorarea de la fața Domnului, pentru a da putere mării strigări a celui de-al treilea înger și a-i pregăti pe sfinți să rămână în picioare în intervalul de timp în care vor fi turnate cele șapte plăgi.” — S.T., p. 85.

„Îndurarea lui Dumnezeu e arătată în îndelunga răbdare. El reține judecățile Sale, așteptând ca solia de avertizare să fie trâmbițată.” — 9 T., p. 97

MAI E PUȚIN!

„V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” (Ioan 16:33)

„Înainte ca lupta să se sfârșească și biruința să fie câștigată, noi ca popor vom experimenta încercări asemănătoare cu cele ale apostolului Pavel. Vom întâmpina aceeași învățare a inimii, aceeași sălbatică determinare de distrugere, aceeași ură de neînduplecat.... Focul persecuției se va aprinde din nou împotriva acelor care sunt loiali lui Dumnezeu; motivele lor vor fi greșit interpretate, numele lor lepădate ca necurate.... Dumnezeu va avea poporul Său pregătit pentru criza care vine în curând. Pregătiți sau nepregătiți, va trebui să o întâmpinăm.” — Criza, p. 40.

„Va veni un timp când datorită apărării adevărului Bibliei vom fi trațiți ca trădători.” — 6 T., p. 394.

„Dacă oamenii ar putea vedea cu ochi cerești, ei ar zări grupuri de îngeri care excelează în putere, poposind în jurul acelor care au ținut cuvântul răbdării lui Hristos. Cu duioșie și milă, îngerii au fost martori la necazurile lor și le-au auzit rugăciunile. Ei așteaptă cuvântul Comandantului lor pentru a-i smulge din primejdia în care se află. Însă mai trebuie să aștepte puțin. Poporul lui Dumnezeu trebuie să bea paharul și să fie botezați cu botezul.” — A.Î., p. 275.

CÂND VOR ZICE: PACE ȘI SIGURANȚĂ

„Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.” (1 Tesaloniceni 5:3)

„Când strigă „pace și liniște”, vine deodată distrugerea. Când batjocoritorul, cel care leapădă adevărul, a devenit îndrăzneț, când oamenii caută să câștige bani fără să țină seama de principii, când cercetătorul caută cunoștințe de tot felul, dar numai din Biblie nu, Hristos vine ca un hoț. Totul se agită în lume. Semnele timpului sunt de rău augur. Evenimentele gata să izbucnească își aruncă deja umbrele. Spiritul lui Dumnezeu Se retrage de pe pământ și nenorociri după nenorociri vin pe apă și pe uscat. Au loc furtuni mari, cutremure de pământ, incendii, inundații, crime de tot felul. Cine poate citi viitorul? Unde este siguranța? Siguranța nu este în nimic din cele pământești sau omenești... Puțini sunt aceia care cred din toată inima și din tot sufletul că avem de evitat un iad și că avem de câștigat un cer... Cu solemnitate, de-a lungul veacurilor, vin până la noi cuvintele de avertizare ale Domnului: „Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” - H.L.L., p. 636.

LUMINĂ DIN CER

„Ca să fiți fără prihană și curați, copiii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume.” (Filipeni 2:15)

„Suntem aproape de încheierea timpului... Domnul ne-a avertizat cu privire la evenimentele care vor avea loc. Lumina strălucește din Cuvântul Său; și cu toate acestea, „întunericul acoperă pământul...”

Este datoria noastră aceea de a cerceta cauzele acestei teribile întunecimi... Dumnezeu a dat lumii o ocazie de a învăța și de a asculta de voia Sa. În Cuvântul Său, El le-a dat oamenilor lumina adevărului; El le-a trimis avertizări, sfaturi și muștrări... Dar așa după cum antediluvianii au respins în mod batjocoritor avertizarea lui Noe, tot așa iubitorii de plăceri de astăzi resping solia slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu... copiii lui Dumnezeu sunt chemați „ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”. Iubirea divină strălucind în inimă și armonia asemănării cu Hristos manifestată în viață vor fi ca o străfulgerare a cerului acordată oamenilor lumii acesteia, pentru ca ei să vadă și să poată aprecia superioritatea, desăvârșirea ei.” - 5 T., p. 100

SFÂRȘITUL LUCRĂRII LUI DUMNEZEU

*„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”
(Matei 24:14)*

„Cea de-a treia solie avea să-și facă lucrarea; toți aveau să fie probați prin ea, iar cei prețioși să fie chemați afară din acele organizații religioase. O putere constrângătoare i-a mișcat pe cei onești, în timp ce manifestarea puterii lui Dumnezeu a adus o teamă și o reținere asupra rudelor și prietenilor lor necredincioși, astfel încât ei nu îndrăzneau și nici nu aveau puterea de a-i împiedica pe cei care simțeau lucrarea Duhului lui Dumnezeu asupra lor. Ultima chemare a fost dusă chiar și bieților sclavi, și cei mai evlavioși dintre ei au dat glas cântecelor lor de bucurie entuziastă la perspectiva fericitei lor izbăviri. Stăpânii lor nu-i puteau opri; teama și uimirea îi făceau să păstreze tăcerea. Se făceau minuni mari, cei bolnavi erau vindecați și cei credincioși erau însoțiți de semne și minuni. Dumnezeu era la lucru și fiecare sfânt, netemându-se de consecințe, și-a urmat convingerile proprii conștiințe și s-a alăturat celor care păzeau toate poruncile lui Dumnezeu; și ei au făcut să răsunе până în depărtări cea de-a treia solie. Am văzut că acest mesaj se va încheia cu o putere și energie cu mult mai mare decât a strigătului de la miezul nopții.” - S.T., p. 278.

PURTĂTORI DE LUMINĂ

*„El zice: „Este prea puțin lucru să fii Robul Meu
ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel.
De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea
până la marginile pământului.” (Isaia 49:6)*

„Slujitorii lui Dumnezeu, înzestrați cu putere de sus, cu fețele luminoase, strălucind de consacrare sfântă, au mers să proclame solia din cer. Suflete care erau risipite prin toate organizațiile religioase au răspuns chemării și cei prețioși au fost zoriți afară din bisericile condamnate, așa cum Lot a fost zorit să iasă din Sodoma înainte de nimicirea ei. Cei din poporul lui Dumnezeu au fost întăriți de slava măreață care îi acoperea cu generozitate și îi pregătea să îndure ceasul ispitei. Am auzit pretutindeni o mulțime de glasuri spunând: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” - S.T., p. 278.

„Suntem foarte aproape de criză. Prin puterea Duhului Sfânt, trebuie să vestim acum marile adevăruri pentru aceste ultime zile. Nu va mai fi mult până când fiecare om va auzi avertizarea și va lua o hotărâre. Atunci va veni sfârșitul.” — 6 T., 24.

MIHAIL SUSȚINE COPIII POPORULUI SĂU

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.” (Daniel 12:1)

„Apoi am văzut că Isus nu avea să părăsească Locul Preasfânt până când nu avea să fie hotărât fiecare caz, fie pentru mântuire, fie pentru nimicire, și că mânia lui Dumnezeu nu putea veni până când Isus nu-Și termina lucrarea în Sfânta Sfințelor, până nu-Și scotea veșmintele de preot și nu Își punea hainele răzbunării. Atunci Isus nu va mai sta între Tatăl și om, iar Dumnezeu nu va mai păstra tăcerea, ci Își va revărsa mânia asupra celor care au respins adevărul Său... Neamurile acum devin mânioase, dar când Marele nostru Preot Își va fi sfârșit lucrarea din Sanctuar, Se va ridica, Își va pune hainele răzbunării și apoi vor fi revărsate ultimele șapte plăgi.” - S.T., p. 36.

„Mica rămășiță, incapabilă să se apere singură în acest conflict aducător de moarte cu puterile pământului, care sunt conduse de oastea balaurului, își face din Dumnezeu scutul ei.” - 5 T., p. 212.

VOM FI OCROTIȚI!

„Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.” (Psalmi 27:5)

„Curajul, tăria, credința și în mod implicit credința în puterea lui Dumnezeu de a mântui nu vin într-o clipă. Aceste daruri cerești se capătă prin experiența anilor. Printr-o viață de sfinte străduințe și o aderare fermă față de adevăr, copiii lui Dumnezeu și-au sigilat destinul. Asaltați de ispite fără număr, ei știu că trebuie să reziste cu fermitate sau să fie înfrânți. Ei au simțământul că au o mare lucrare de făcut și că oricând, în orice oră, ei pot ajunge la încheierea vieții cu lucrarea lor neterminată, ceea ce ar fi o pierdere veșnică. Ei au acceptat cu mult zel lumina cerului de pe buzele Domnului Isus, așa cum au făcut și primii ucenici, primii creștini... ei s-au bucurat că sunt socotiți vrednici să sufere pentru Hristos, care a fost crucificat pentru ei. Exemplul lor valoros va fi o mângâiere și o încurajare pentru poporul lui Dumnezeu, care va fi trecut prin timpul de probă, de necaz, așa cum n-a fost niciodată.” - 5 T., 213.

ELIBERAREA CELOR PATRU VÂNTURI

„De aceea spune-le: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Nu va mai fi zăbavă în împlinirea cuvintelor Mele; ci cuvântul pe care-l voi rosti se va împlini, zice Domnul Dumnezeu.” (Ezechiel 12:28)

„Vânturile sunt reținute, până când Dumnezeu poruncește să fie lăsate să se dezlănțuie. Pentru biserica lui Dumnezeu există un adăpost. Îngerii lui Dumnezeu respectă poruncile Sale, ținând în frâu vânturile, ca să nu sufle asupra pământului, nici asupra mării sau asupra vreunui copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor primi sigiliul pe frunte. Îngerul cel puternic este văzut venind dinspre răsărit. Acest înger, mai puternic decât oricare altul, ține în mână sigiliul viului Dumnezeu, al Singurului care poate da viață și poate înscrie semnul sau pecetea pe fruntea celor ce vor primi nemurirea și viața veșnică. Glasul îngerului are autoritatea de a le porunci acelor patru îngeri să stăpânească cele patru vânturi, până când lucrarea aceasta va fi încheiată și până când le va cere să le dea drumul.” - M.P., p. 444.

SE CERE UN CARACTER SFÂNT

*„Domnul privește din înălțimea cerurilor și vede pe toți fiii oamenilor.”
(Psalmi 33:13)*

„Să răspundă sufletul vostru la întrebarea aceasta: Corespunde caracterul meu calificativelor esențiale, ca să primesc un pașaport pentru reședințele pregătite de Domnul Hristos pentru aceia care sunt vrednici să intre în ele? Noi trebuie să avem un caracter sfânt. Dumnezeu mi-a arătat că atunci când vom vedea împlinindu-se în jurul nostru semnele timpului, când vom auzi marșul oștilor cerului îndeplinindu-și misiunea, vor exista oameni inteligenți, aflați în poziții de răspundere, care au așezat la temelie zidirea caracterului lor un lemn putrezit — un material care va fi nimicit în ziua lui Dumnezeu și care îi va face să fie considerați nepotriviti pentru a intra în reședințele cerești. Ei au refuzat să renunțe la hainele murdare și s-au atașat de ele, ca și când ar fi fost de mare valoare. Ei vor pierde cerul și o veșnicie de binecuvântări, din cauza acestor haine murdare.”

„Puneți-vă viața în armonie cu recomandările simple ale Cuvântului lui Dumnezeu. Cereți în rugăciune ajutorul Duhului lui Dumnezeu, continuând să vegheați, și veți ajunge mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit.” - M.P., pp. 446, 155.

DECRETUL DE MOARTE

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.” (Apocalipsa 13:15)

„Am văzut că cei patru îngeri vor ține în frâu cele patru vânturi până când lucrarea lui Isus se va isprăvi în Sanctuar și atunci vor veni cele șapte plăgi. Aceste plăgi i-au înfuriat pe cei răi împotriva celor neprihăniți; ei credeau că noi am adus judecățile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ne-ar șterge de pe fața pământului, atunci plăgile ar înceta. S-a dat un decret pentru a-i ucide pe sfinți, decret care i-a făcut pe aceștia să strige zi și noapte după izbăvire. Acesta era timpul strâmtorării lui Iacov. Apoi, toți sfinții au strigat cu suflul sfâșiat de durere și au fost izbăviți de glasul lui Dumnezeu. Cei 144 000 au triumfat. Fețele le erau luminate de slava lui Dumnezeu.” - S.T., p. 36.

„Dar, în acest ceas al încercării, sfinții erau calmi și cu stăpânire de sine, încrezându-se în Dumnezeu și prinzându-se de făgăduința Sa, că se va croi o cale de scăpare pentru ei. În unele locuri, înainte de împlinirea timpului pentru punerea în practică a decretului, cei răi s-au repezit asupra sfinților pentru a-i ucide; dar îngeri sub chip de războinici au luptat pentru ei.” - Idem, p. 283.

OCROTIȚI ÎN ZILE DE NECAZ

„Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului. (Psalmi 37:39)

„I-am văzut pe sfinți părăsind orașele și satele, strângându-se laolaltă în grupuri și trăind în locurile cele mai singuratice. Îngerii le asigurau hrana și apa, în timp ce oamenii cei răi sufereau de foame și de sete. Apoi i-am văzut pe conducătorii pământului consfătuindu-se, iar pe Satan și îngerii lui, lucrând febril în jurul lor. Am văzut ceva scris și multe copii ale acestui document răspândite în diferite părți ale țării, cu ordin ca, dacă sfinții nu renunță la credința lor specifică, dacă nu părăsesc Sabatul și nu păzesc prima zi a săptămânii, oamenii să aibă libertatea, după o anumită perioadă de timp, să-i omoare... Satan dorea să aibă privilegiul de a-i nimici pe sfinții Celui Preaînalt; dar Isus le-a poruncit îngerilor Săi să vegheze asupra lor. Făcând un legământ cu cei care păziseră Legea Sa, Dumnezeu avea să fie onorat înaintea păgânilor care îi înconjura; și Isus avea să fie onorat prin preschimbarea, fără a vedea moartea, a acelor credincioși care Îl așteptaseră atât de mult timp.” - Idem.

COMOARA LUI DUMNEZEU

„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește. Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.” (Maleahi 3:17-18)

„Îngerii ajută și-i ocrotesc pe cei care umblă smeriți înaintea lui Dumnezeu. Niciodată Domnul nostru nu-i va trăda pe aceia care se încred în El. Atunci când copiii Săi se apropie de El pentru a fi ocrotiți de cel rău, Domnul înalță în ajutorul lor, cu milă și dragoste, un steag împotriva vrăjmașului. „Nu vă atingeți de ei”, zice El, „căci sunt ai Mei. I-am săpat pe palmele Mele”. - P.R., p. 570.

„În ziua încercării grele, El [Hristos] va spune: „Vino, poporul Meu, intră în odăile tale și închide-ți ușile în jurul tău; Care sunt camerele în care trebuie să se ascundă? Ei sunt ocrotirea lui Hristos și a sfinților îngeri. Copiii lui Dumnezeu nu sunt în acest moment toți într-un singur loc. Sunt în diferite companii și în toate părțile pământului.” - Maranata, p. 270.

NU ESTE NEVOIE DE PROVIZII

„Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere; căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.” (Psalmi 127:1, 2)

„Domnul mi-a arătat în mod repetat că este contrar Bibliei să ne luăm orice măsură pentru asigurarea nevoilor noastre vremelnice în timpul strâmtorării. Am văzut că, dacă sfinții și-ar face provizii alimentare sau ar avea hrană în câmp, în timpul de strâmtorare, când sabia, foamea și boala cutreieră țara, acestea le vor fi luate de mâini violente și străinii vor culege roadele din câmpurile lor. Atunci va fi timpul să ne încredem cu totul în Dumnezeu, și El ne va sprijini. Am văzut că ne vor fi asigurate pâinea și apa în acel timp și că nu vom duce lipsă și nu vom flămânzi; căci Dumnezeu poate să ne întindă o masă în pustie. Dacă va fi nevoie, va trimite corbi să ne hrănească, așa cum a făcut-o pentru a-l hrăni pe Ilie, sau va face să plouă cu mană din cer, așa cum a făcut-o pentru israeliți.” - S.T., 56

NICIODATĂ UITAȚI!

„Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip.” (Isaia 49:15)

„Poporul lui Dumnezeu nu va fi scutit de suferință; dar când este persecutat și chinuit, când suferă lipsuri și nu are hrană, nu va fi lăsat să piară. Dumnezeu acela care a avut grijă de Ilie nu va trece pe lângă niciunul dintre copiii Săi care au dat dovadă de sacrificiu de sine. El, care numără perii capului, va avea grijă de ei și, în timp de foamete, vor fi săturați. În timp ce nelegiuții mor de foame și de boli, îngerii îi vor ocroti pe cei neprihăniți și le vor împlini nevoile... Cu toate acestea, pentru ochiul omenesc s-ar părea că poporul lui Dumnezeu trebuie să-și sigileze în scurtă vreme mărturia cu sânge, așa cum au făcut martirii de dinainte. Chiar și ei încep să se teamă că Domnul i-a lăsat să cadă în mâna vrăjmașilor. Acesta este timpul unei agonii teribile... Dacă ar putea privi cu ochi cerești, oamenii ar vedea legiuni de îngeri care excelează în putere, stând în jurul acelor care au păzit cuvântul răbdării lui Hristos. Cu o dragoste plină de simpatie, acești îngeri au fost martorii chinului lor și le-au auzit rugăciunile. Ei așteaptă cuvântul Comandantului lor ca să-i smulgă din primejdie.” - T.V., p. 630.

VINE DIMINEAȚA!

„Sufletul meu așteaptă pe Domnul mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața.” (Psalmi 130:6)

„Santinelele cerești, credincioase însărcinării lor, își continuă veghea. Cu toate că decretul general a stabilit data când păzitorii poruncii pot să fie dați la moarte, vrăjmașii lor vor anticipa în unele cazuri decretul și, înainte de timpul stabilit, vor încerca să le ia viața. Dar nimeni nu poate trece peste păzitorii cei puternici, care stau aproape de fiecare suflet credincios. Unii sunt atacați în fuga lor din orașe și sate; dar săbiile ridicate împotriva lor se frâng și cad fără putere, ca un pai. Alții sunt apărați de îngeri sub formă de luptători.

330

În toate veacurile, Dumnezeu a lucrat prin îngerii sfinți pentru ajutorarea și eliberarea poporului Său. Ființele cerești s-au implicat activ în problemele oamenilor... În curând se va descoperi slava Sa. Soarele Neprihănirii este gata să strălucească. Atât dimineața, cât și noaptea sunt la ușă — începutul unei zile nesfârșite pentru cel neprihănit și coborârea unei nopți veșnice peste cel nelegiuit.” - T.V., p. 631.

NOAPTEA STRĂMTORĂRII LUI IACOV

„Vai! căci ziua aceea este mare; niciuna n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.” (Ieremia 30:7)

„Experiența lui Iacov în timpul acelei nopți de luptă și chin reprezintă încercarea prin care poporul lui Dumnezeu trebuie să treacă chiar înaintea revenirii lui Hristos... Satan îl învinuise pe Iacov înaintea îngerilor lui Dumnezeu, pretinzând dreptul de a-l distruge din cauza păcatului său... Când, în deznădejdea lui, Iacov s-a prins puternic de Înger și s-a rugat cu lacrimi... Iacov nu putea fi făcut să abandoneze lupta. El învățase faptul că Dumnezeu este milostiv și s-a încrezut cu totul în mila Sa. El a arătat înapoi, la pocăința de păcatul său, și a cerut eliberarea de vina sa. Revizuindu-și viața, el ajunsese aproape la disperare; dar se ținea puternic de Înger și, cu plânset fierbinte până la agonie, și-a susținut cererea până când a biruit.

Aceasta va fi experiența poporului lui Dumnezeu în lupta lor finală cu puterile răului... aducându-și aminte de măreția milei lui Dumnezeu, cum și de pocăința lor sinceră, ei vor face apel la făgăduințele Sale, făcute prin Hristos păcătoșilor fără de ajutor, dar care se pocăiesc. Credința lor nu se va stinge pentru că nu primesc imediat răspuns la rugăciunile lor. Ei se vor bizui temeinic pe tăria lui Dumnezeu, așa cum Iacov s-a prins puternic de Înger, iar limbajul sufletului lor va fi: „Nu Te voi lăsa, până nu mă vei binecuvânta.” - P.P., 201.

UN DUMNEZEU IUBITOR ȘI DREPT

„Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău.” (Naum 1:3 p.p.)

„Dacă Iacov nu s-ar fi pocăit mai înainte de păcatul său de a obține, prin înșelăciune, dreptul de întâi născut, Dumnezeu nu i-ar fi ascultat rugăciunea și în mila Sa nu i-ar fi păstrat viața. Tot astfel, în timpul strămtorării, dacă poporul lui Dumnezeu va avea păcate nemărturisite care să le vină în minte în timp ce sunt torturați de teamă și chin, ei vor fi atunci înfrânți, disperarea va zdrobi credința și nu vor mai avea încredere să stăruie înaintea lui Dumnezeu pentru eliberarea de vinovăția lor. Dar, deși au un simțământ profund al nevredniciei lor, nu vor mai avea niciun păcat ascuns pe care să-l aducă la lumină. Păcatele lor au fost șterse prin sângele ispășitor al lui Hristos și deci nu și le mai pot aminti.

Satan îi face pe mulți să creadă că Dumnezeu va trece cu vederea necredinția lor în problemele mărunte ale vieții; dar, în felul în care s-a comportat cu Iacov, Domnul ne arată că nicidecum El nu poate îngădui sau tolera păcatul.” - Idem, p. 202.

REVĂRSAREA MÂNIEI

„Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu rămăneau de rușine.” (Psalmi 22:5)

„Apoi, am văzut că cele șapte plăgi de pe urmă aveau să fie curând revărsate peste cei care nu aveau adăpost; cu toate acestea, lumea nu le privea altfel decât ar fi privit picăturile de ploaie care ar fi urmat să cadă. Am fost apoi întărită să pot suporta priveliștea îngrozitoare a celor șapte plăgi, mânia lui Dumnezeu. Am văzut că mânia Sa era teribilă și înspăimântătoare și că, dacă și-ar fi întins mâna sau și-ar fi ridicat-o, în mânia Sa, locuitorii lumii ar ajunge ca și cum n-ar fi existat vreodată sau ar suferi de molime ucigătoare care ar veni asupra lor, și nu ar găsi nicăieri izbăvire, ci ar fi nimiciți de acestea. M-a cuprins groaza și am căzut cu fața în jos înaintea Îngerului și l-am rugat din suflet să îndepărteze priveliștea aceea, să o ascundă privirilor mele, căci era insuportabilă. Atunci mi-am dat seama, ca niciodată înainte, de importanța faptului de a cerceta cu grijă Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a ști cum se poate scăpa de plăgile despre care Cuvântul declară că vor cădea ... Era un lucru uluitor pentru mine, că oamenii puteau călca Legea lui Dumnezeu și călca în picioare Sabatul Său sfânt, când împotriva lor stăteau asemenea avertizări și amenințări.” - S.T., p. 64

PUNEȚI TOTUL PE ALTAR!

„Acum, frica Domnului să fie peste voi; vegheați asupra faptelor voastre, căci la Domnul Dumnezeuul nostru nu este nicio nelegiuire, nici nu se are în vedere fața oamenilor, nici nu se primesc daruri.” (2 Cronici 19:7)

„Apoi, privirile mi-au fost întoarse de la slavă și mi-a fost arătată rămășița de pe pământ. Îngerul li s-a adresat: „Veți putea evita voi ultimele șapte plăgi? Veți merge voi în slavă și vă veți bucura de tot ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc și sunt gata să sufere de dragul Lui? Dacă este așa, trebuie să muriți pentru a putea trăi. Pregătiți-vă, pregătiți-vă, pregătiți-vă. Pregătirea voastră trebuie să fie mai profundă decât cea pe care o faceți acum, căci vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânia și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu și-i va nimici pe toți păcătoșii de pe el. Jertfiți totul pentru Dumnezeu. Puneți totul pe altarul lui — eul, averea, totul ca o jertfă vie. Va fi nevoie de tot ce aveți pentru a intra în slavă. Strângeți-vă o comoară în ceruri, o comoară pe care hoții nu pot s-o fure și nici rugina s-o strice. Trebuie să fiți părtași cu Hristos la suferințele Lui aici, dacă vreți să fiți părtași cu El la slava Sa în lumea cea nouă.” - S.T., 66.

STRĂLUCIND ÎN NOAPTE

„În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor.” (Zaharia 12:8)

„Când pomii ce nu aduc roade sunt tăiați pentru că ocupă pământul degeaba, când mulțimi de frați falși se deosebesc de cei adevărați, atunci cei ce erau în umbră vor ieși în față și cu osanale vor intra în rânduri sub steagul Domnului Hristos. Cei care au fost timizi și neîncredători în ei înșiși se vor declara pe față pentru Hristos și pentru adevărul Său. Cel mai slab și cel mai ezitant din biserică va fi atunci ca David — hotărât să facă ceva. Cu cât este mai profundă noaptea pentru poporul lui Dumnezeu, cu atât stelele sunt mai strălucitoare. Satan îi va hărțui în mod teribil pe cei credincioși; dar în Numele lui Hristos ei vor ieși din această situație mai mult decât biruitori. Atunci, biserica lui Dumnezeu va apărea „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor”. - 5 T., 81.

SE VĂD REZULTATE

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” (Evrei 4:12)

„Pretutindeni unde Cuvântul lui Dumnezeu a fost predicat cu credincioșie, rezultatele care au urmat au atestat originea lui divină. Duhul lui Dumnezeu a însoțit solia slujitorilor Săi, iar cuvântul a avut putere. Păcătoșii și-au simțit conștiința trezită. „Lumina care luminează pe orice om venind în lume” a iluminat încăperile ascunse ale sufletului lor, iar lucrurile acoperite de întuneric au fost descoperite. Convingerea adâncă a pus stăpânire pe mințile și pe inimile lor. Au fost convinși cu privire la păcat, la neprihănire și la judecata viitoare. Au avut un simțământ al neprihănirii lui Iehova și au simțit groaza de a se înfățișa, în vinovăția și necurăția lor, în fața Cercetătorului inimilor. În întristarea lor au strigat: „Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” Când crucea de pe Calvar, cu jertfa ei infinită pentru păcatele oamenilor, a fost descoperită, ei au văzut că nimic altceva în afară de meritele lui Hristos nu putea fi îndesulător pentru ispășirea nelegiuirilor; numai aceasta îl putea împăca pe om cu Dumnezeu. Cu credință și cu umilință L-au primit pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Prin sângele lui Hristos au primit iertarea păcatelor din trecut.” - T.V., 461.

MILA NU POATE ÎNLOCUI DREPTATEA

„Ascultați-mă dar, oameni pricepuți! Departe de Dumnezeu nedreptatea, departe de Cel Atotputernic fărădelegea!” (Iov 34:10)

„Iubirea lui Dumnezeu este descrisă în zilele noastre, ca fiind de o asemenea natură, încât nu I-ar îngădui să-l pedepsească pe păcătos. Oamenii judecă după standardul lor scăzut cu privire la drept și dreptate...

În nicio domnie sau guvernare nu li se acordă infractorilor dreptul de a spune ce pedeapsă trebuie să li se aplice acelor care au călcat legea. Tot ce avem, toate darurile harului Său, pe care le stăpânim, I le datorăm lui Dumnezeu. Caracterul agravant al păcatului împotriva unui asemenea Dumnezeu nu poate fi apreciat, după cum nu poate fi măsurat cerul cu palma. Dumnezeu este în aceeași măsură atât un conducător drept, cât și un Tată. El este Dătătorul Legii. El pronunță și tot El aplică propriile legi. O lege care nu pedepsește nu are nici o putere...

Noe L-ar fi indignat pe Dumnezeu, dacă i-ar fi înecat pe vreunul dintre batjocoritorii și sfidătorii care îl hărțuiau, dar Dumnezeu a înecat o mulțime imensă. Lot nu ar fi avut dreptul să-i pedepsească pe ginerii săi, dar Dumnezeu a putut s-o facă cu desăvârșită îndreptățire.

Cine va putea spune că Dumnezeu nu va face ceea ce El spune că va face?” — Evenimentele Ultimelor zile, p. 241.

ALEGERE DEFINITIVĂ

„Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți...” (Iosua 24:15 p.p.)

„Întreaga lume se va afla fie de o parte, fie de cealaltă a conflictului. Războiul Armagedonului va avea loc. Acea zi nu trebuie să ne găsească pe niciunul dormind. Să fim prevăzători, asemenea fecioarelor înțelepte, având untdelemn în vasele de rezervă ale candelelor noastre. Puterea Dhuhului Sfânt trebuie să fie peste noi, iar Comandantul oștirii Domnului va sta în fruntea îngerilor din cer, ca să conducă lupta.” — Solii alese, vol. 3, p. 426

334

„Vrăjmășia lui Satan împotriva binelui se va manifesta din ce în ce mai mult, pe măsură ce își va pune în mișcare puterile, în ultima lui lucrare de răzvrătire, iar fiecare suflet care nu este pe deplin predat lui Dumnezeu și nu este menținut prin putere divină se va alia cu Satan împotriva cerului și i se va alătura în lupta împotriva Conducătorului universului.” — M.P., p. 465.

„În curând, toți locuitorii pământului vor lua atitudine fie pentru, fie împotriva guvernării cerești.” - 1 T., p. 141.

SUSȚINUȚI PRIN FĂGĂDUINȚE

*„Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea.”
(Psalmi 62:5)*

„Dacă, în vremea strâmtorării, poporul lui Dumnezeu ar mai avea păcate încă nemărturisite, care să le apară înaintea ochilor, în timp ce sunt chinuiți de frică și de spaimă, ei ar putea fi copleșiți. Disperarea le-ar distruge credința și nu ar mai putea să aibă curajul de a insista înaintea lui Dumnezeu pentru eliberare. În ciuda faptului că trăiesc un simțământ profund al nevredniciei lor, totuși nu mai au păcate ascunse. Păcatele lor au mers mai înainte la judecată, au fost șterse și ei nu-și mai pot aminti de ele.” — Tragedia veacurilor, p. 620.

Copiii lui Dumnezeu ... vor trăi un simțământ profund al nevredniciei și, pe măsură ce-și vor revedea viața, speranțele îi vor părăsi. Totuși, aducându-și aminte de măreția harului lui Dumnezeu, precum și de căința lor sinceră, ei vor pleda pentru făgăduințele Lui, făcute prin Hristos, pentru păcătoșii neputincioși, dar plini de căință.” — Patriarhi și profeți, p. 202.

NU MAI ESTE NEVOIE DE MARTIRI

*„O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.”
(Psalmi 91:7, 8)*

„Copiii lui Dumnezeu nu vor fi scutiți de suferință. Dar, deși vor fi persecutați și chinuiți, deși vor îndura lipsuri și vor suferi din lipsă de hrană, ei nu vor fi lăsați să piară.” — T.V., p., 629.

„Dumnezeu nu va îngădui ca cei răi să-i nimicească pe aceia care au așteptat strâmtarea, care nu s-au plecat în fața decretului fiarei și care nu au primit semnul ei. Am văzut că, dacă celor nelegiuți li s-ar permite să-i omoare pe sfinți, Satan împreună cu toată oștirea lui nelegiuită și cu toți cei care-L urăsc pe Dumnezeu ar fi satisfăcuți. Ce triumf ar fi fost pentru maiestatea sa satanică să aibă, în ultima mare bătălie, putere asupra acelor care au așteptat atât de mult timp să-L privească pe Cel pe care L-au iubit! Cei care și-au bătut joc de ideea că sfinții vor fi luați la cer vor vedea grija lui Dumnezeu pentru poporul Său și vor privi cu ochii lor eliberarea glorioasă a sfinților.” — S.T., p. 284.

O VIZIUNE IMPRESIONANTĂ

„Eu – zice Domnul – te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.”

(Psalmi 32:8)

„În timp ce mă rugam la altarul familial, Duhul Sfânt a venit asupra mea și părea că mă înalță din ce în ce mai sus, mult deasupra acestei lumi întunecate. M-am întors să mă uit după poporul advent în lume, dar nu i-am putut găsi, când un glas mi-a spus: „Privește din nou și uită-te puțin mai sus”. M-am întors să mă uit după poporul advent în lume, dar nu i-am putut găsi, când un glas mi-a spus: „Privește din nou și uită-te puțin mai sus”. Apoi, mi-am ridicat privirile și am văzut o cărare dreaptă și îngustă care se înălța deasupra lumii. Poporul advent călătorea pe această cărare către cetatea care se afla la celălalt capăt al drumului. Ei au avut o lumină puternică, pusă la începutul cărării, în spatele lor, despre care un înger mi-a spus că este strigătul de la miezul nopții. Această lumină strălucea pe toată cărarea și îi ajuta să vadă pe unde merg, ca să nu se poticnească. Dacă își țineau ochii fixați asupra lui Isus, care era exact în fața lor, călăuzindu-i către cetate, erau în siguranță.” - S.T., p. 15.

SĂ ÎNVINGEM OBOSEALA!

„Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.” (Evrei 12:3)

„Curând însă, unii au obosit și au spus că cetatea era departe și că se așteptaseră ca la acea dată să fi intrat deja în ea. Apoi, Isus îi încuraja ridicând brațul Său glorios drept, iar de la acest braț a ieșit o lumină care a cuprins grupul advent și ei au strigat „Aleluia!” Alții au tăgăduit cu nechibzuință lumina din spatele lor și au zis că nu Dumnezeu îi condusese până acolo. Lumina din spatele lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un întuneric desăvârșit, iar ei s-au poticnit și au pierdut din vedere ținta și pe Isus, căzând de pe cărare în lumea rea și întunecată de dedesubt. La scurtă vreme, am auzit vocea lui Dumnezeu, asemenea unor ape multe, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus.” - S.T., p. 15.

IATĂ DUMNEZEUL NOSTRU!

„Căci El vine, vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele, după credințioșia Lui.” (Psalmi 96:13)

„Poporul lui Dumnezeu — unii în celulele închisorilor, alții ascunși în locuri singuratice în păduri și munți — se roagă încă pentru ocrotire divină, în timp ce, în toate părțile, grupuri de oameni înarmați, mânați de oștile de îngeri răi, se pregătesc pentru lucrarea morții. Acum este ceasul încordării extreme, când Dumnezeu lui Israel va interveni pentru eliberarea celor aleși ai Săi.

Cu strigăte de biruință, cu batjocuri și blesteme, mulțimile de oameni răi sunt gata să se arunce asupra prăzii, când, iată, un întuneric des, mai adânc decât întunericul nopții, cade peste pământ. Apoi, un curcubeu strălucind de slavă de la tronul lui Dumnezeu se arată pe cer și pare să înconjoare fiecare grupă de rugători. Mulțimile înfuriate se opresc odată. Strigătele lor batjocoritoare se sting. Obiectele urii lor criminale sunt uitate. Cu presimțiri înfricoșate privesc la simbolul legământului lui Dumnezeu și doresc să fie ocrotiți de strălucirea lui orbitoare.

Copiii lui Dumnezeu aud un glas lămurit și melodios spunând: „Priviți în sus” și, ridicându-și ochii către cer, văd curcubeul făgăduinței.” - T.V., p. 635.

ELIBERARE...

„Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică.” (Psalmi 50:3)

„La miezul nopții, Dumnezeu Își va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său. Soarele se arată, strălucind în toată puterea lui. Semne și minuni urmează într-o succesiune rapidă. Nelegiuții privesc cu groază și cu uimire această scenă, în timp ce neprihăniții privesc cu bucurie solemnă semnul eliberării lor. Totul în natură pare că și-a schimbat cursul. Râurile încetează să mai curgă. Nori întunecoși și grei se ridică și se lovesc unul de altul. În mijlocul cerurilor dezlănțuite este un spațiu luminat de o slavă de nedescris, de unde se aude glasul lui Dumnezeu ca sunetul multor ape, zicând: „S-a isprăvit”.

Firmamentul pare că se deschide și se închide. Slava de la tronul lui Dumnezeu strălucește printre nori. Munții tremură ca o trestie bătută de vânt, iar stâncile prăbușite sunt răspândite peste tot. Se aude vuietul unei furtuni care se apropie. Zidurile închisorilor se prăbușesc și poporul lui Dumnezeu, care a fost ținut în captivitate pentru credința lui, este eliberat.” - T.V., p. 636

ÎNVIERE PARȚIALĂ

„Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.” (Daniel 12:2)

„Mormintele se deschid „și mulți din aceia care au adormit în țărâna pământului ... se trezesc, unii pentru viață veșnică, iar alții pentru rușine și ocară veșnică”. Toți aceia care au murit în credința soliei îngerului al treilea ies din morminte slăviți, ca să asculte legământul lui Dumnezeu de pace cu aceia care au păzit Legea Sa. „Și cei care L-au străpuns” (Apocalipsa 1:7), aceia care au batjocorit și au râs de agonia de moarte a lui Hristos și cei mai violenți împotriviți ai adevărului și ai poporului Său sunt înviați, ca să-L vadă în slava Sa și să vadă cinstea pe care o primesc cei credincioși și ascultători.” - T.V., p. 637.

„Atunci orice ochi Îl va vedea, chiar și cei care L-au străpuns. În locul unei coroane de spini, El va purta o coroană de slavă — coroană în coroană. În locul acelei vechi haine regale de purpură, El va fi îmbrăcat cu haine de cel mai imaculat alb... Pe haina și pe coapsa Lui va fi scris un nume: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apocalipsa 19, 16.) Aceia care și-au bătut joc de El și L-au lovit vor fi și ei prezenți... Fiecare amănunt va fi adus înaintea lor, ca și când ar fi scris cu litere de foc.” - H.L.L., p. 739.

ANUNȚ IMPORTANT

„Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel”. (Ioel 3:16)

„Curând, am auzit glasul lui Dumnezeu, asemenea multor ape, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinții în viață, în număr de o sută patruzeci și patru de mii, au știut și au înțeles glasul, în timp ce nelegiuții credeau că a fost un tunet și un cutremur de pământ”. — S.T., p. 15

„Dumnezeu declara ziua și ceasul venirii lui Isus și pronunța legământul veșnic cu poporul Său. El rostea o frază, apoi Se oprea, în timp ce cuvintele Sale se rostogoleau spre pământ. Israelul lui Dumnezeu stătea cu ochii ațintiți în sus, ascultând cuvintele care veneau din gura lui Iehova și care ajungeau pe pământ asemenea zgomotului asurzitor al celui mai puternic tunet. Era înspăimântător de solemn! La sfârșitul fiecărei poziții, sfinții strigau: „Glorie, Aleluia!” Fața lor era luminată de slava lui Dumnezeu și strălucea de slavă, așa cum a strălucit fața lui Moise când a coborât de pe Sinai. Nelegiuții nu puteau să-i privească din cauza slavei. Când binecuvântarea fără de sfârșit a fost rostită asupra aceluia care îl onoraseră pe Dumnezeu prin sfințirea Sabatului Său, a izbucnit un strigăt puternic de biruință asupra fiarei și a chipului ei.” — Idem, pp. 285, 286.

FIUL OMULUI

*„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns.
Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”
(Apocalipsa 1:7)*

„La scurt timp, privirile ne-au fost atrase către răsărit, căci se ivise un mic nor negru, cam de o jumătate de palmă, pe care toți îl știam ca fiind semnul Fiului omului. Ne aflam toți într-o tăcere solemnă, cu ochii țintă la norul care se apropia și devenea mai strălucitor, din ce în ce mai slăvit, până când a ajuns un nor mare, alb. Partea de jos a acestuia părea ca de foc; deasupra norului era un curcubeu, în timp ce în jurul lui erau zece mii de îngeri, care intonau cel mai plăcut cântec; pe acest nor stătea Fiul omului. Părul Său era alb și ondulat și I se cobora pe umeri; pe capul Său erau multe cununi. Picioarele Îi păreau ca de foc. În mâna Sa dreaptă era o seceră ascuțită, în cea stângă, o trâmbiță de argint. Ochii Săi, ca niște flăcări, îi cercetau neîncetat pe copiii Lui. Apoi toate fețele s-au îngălbenit... Atunci am strigat cu toții: „Cine va putea sta în picioare? Este haina mea nepătată?” Și îngerii au încetat să cânte și a urmat un timp de tăcere înspăimântătoare, după care Isus a vorbit: „Cei care au mâini curate și inimi neîntinate vor putea sta în picioare; harul Meu vă este de ajuns”. La auzirea acestor cuvinte, fețele noastre s-au luminat și bucuria a inundat fiecare inimă.” - S.T., p. 15.

SPERANȚA REÎNVIE

„În ziua aceea vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam; acum, să ne înveselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!” (Isaia 25:9)

„Printr-o deschizătură în nori, strălucește o stea a cărei luminozitate este de patru ori mai mare în contrast cu întunericul. Ea inspiră nădejde și bucurie celor credincioși, dar asprime și mânie călcătorilor Legii lui Dumnezeu. Aceia care au jertfit totul pentru Hristos sunt acum în siguranță, ocrotiți ca în cortul tainic al Domnului. Ei au fost încercați și, înaintea lumii și a disprețuitorilor adevărului, și-au dovedit credințioșia față de Acela care a murit pentru ei. O schimbare uimitoare s-a petrecut cu aceia care și-au păstrat integritatea chiar și în fața morții. Au fost eliberați deodată din întuneric și de sub tirania oamenilor transformați în demoni. Fețele lor, până de curând palide, îngrijorate și trase, strălucesc acum de uimire, credință și iubire. Glasurile lor se înalță într-un cântec de biruință: „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul, și s-ar clătina munții în inima mărilor, chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții”. ” - T.V., p. 638.

LEGEA AFIȘATĂ ÎN MOD VIZIBIL

„Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă.” (Psalmi 50:6)

„Când aceste cuvinte de o încredere sfântă se înalță către Dumnezeu, norii se dau la o parte și se vede cerul înstelat, nespus de glorios, în contrast cu firmamentul întunecat și amenințător de partea cealaltă. Slava cetății cerești străbate prin porțile deschise. Apoi apare pe cer o mână care ține cele două table de piatră închise ca o carte. Această Lege sfântă, neprihănirea lui Dumnezeu care a fost proclamată pe Sinai în mijlocul tunetelor și al focului ca o călăuză a vieții, este acum descoperită oamenilor ca regulă de judecată. Mâna deschide tablele și se văd preceptele Decalogului, parcă scrise cu o pană de foc. Cuvintele sunt atât de clare, încât toți le pot citi. Memoria este trezită, întunericul superstiției și al rătăcirii este alungat de orice minte și Cele Zece Cuvinte ale lui Dumnezeu, scurte, cuprinzătoare și autoritare, sunt aduse la cunoștința tuturor locuitorilor pământului.

„Nu se pot descrie groaza și disperarea acelor care au călcat în picioare sfintele porunci ale lui Dumnezeu... Acum sunt condamnați de Legea aceea pe care au disprețuit-o. Cu o claritate îngrozitoare, văd că nu au nicio scuză. L-au ales pe acela pe care l-au slujit și căruia i s-au închinat.” - T.V., p. 639.

RECUNOAȘTEREA LEGII

„El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui.” (Isaia 42:4)

„Vrăjmașii Legii lui Dumnezeu, de la slujitorii altarelor și până la ultimul dintre ei, au o nouă înțelegere cu privire la adevăr și datorie. Prea târziu văd că Sabatul poruncii a patra este sigiliul viului Dumnezeu. Prea târziu văd natura adevărată a sabatului lor fals și temelia de nisip pe care au clădit. Își dau seama acum că au luptat împotriva lui Dumnezeu. Învățătorii religiei au dus sufletele la pierzare, pretinzând că le duc către porțile Paradisului. Până în ziua socotelilor finale, nu se va ști cât de mare este răspunderea bărbaților din slujbele sfinte și cât de teribile sunt urmările necredințioșiei lor. Numai în veșnicie vom putea aprecia corect pierderea unui singur suflet.” - T.V., p. 640.

„În acest timp când nelegiuirea predomină, noi trebuie să știm că ultima mare criză este la ușă. Când disprețuirea Legii lui Dumnezeu este aproape generală, când poporul lui Dumnezeu este prigonit și asuprit de ceilalți oameni, Dumnezeu va interveni.” - P.D.H., p. 178

ÎNVIEREA DREPTILOR

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.” (1 Tesaloniceni 4:16)

„Apoi trâmbița de argint a sunat, în timp ce El cobora pe acel nor, învăluit în limbi de foc. A privit asupra mormintelor sfinților adormiți, și-a ridicat ochii și mâinile către cer și a strigat: „Treziiți-vă! Treziiți-vă! Treziiți-vă, voi care dormiți în țărâna pământului, și ridicați-vă.” Apoi a fost un cutremur puternic. Mormintele s-au deschis și cei morți au ieșit îmbrăcați în nemurire. Cei 144 000 au strigat „Aleluia!” când și-au recunoscut prietenii care fuseseră smulși dintre ei prin moarte, și în același moment am fost preschimbați și luați alături de ei pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh.” - S.T., p. 16.

„Toți ies din mormintele lor având aceeași statură cu care au intrat în mormânt. Adam, care se găsește în mulțimea celor înviați, este de o înălțime distinsă și cu o statură maiestuoasă, cu puțin mai prejos decât Fiul lui Dumnezeu. Este un mare contrast între el și oamenii din ultimele generații; în această privință, se vede marea degenerare a neamului omenesc. Dar toți învie cu prospețimea și vigoarea tinereții veșnice.” - T.V. p. 644.

CEI VII VOR FI SCHIMBAȚI

„Într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.” (1 Corinteni 15:52)

„Neprihăniții cei vii sunt schimbați „într-o clipă, într-o clipeală din ochi”. La glasul lui Dumnezeu, ei au fost glorificați; acum sunt făcuți nemuritori și, împreună cu sfinții înviați, sunt răpiți să-L întâlnească pe Domnul lor în văzduh. Îngerii îi „adună pe cei aleși din cele patru vânturi, de la o margine a cerului, până la cealaltă”. Copilașii sunt purtați de îngerii sfinți și dați în brațele mamelor lor. Prieteni multă vreme despărțiți prin moarte sunt uniți pentru a nu se mai despărți niciodată și, cu cântări de bucurie, se înalță împreună spre cetatea lui Dumnezeu.” - T.V., p. 645.

„Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: Moartea a fost înghițită de biruință... Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” - I.F.A., p. 320

SOLEMNITATE ÎNFRICOȘĂTOARE

„Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „Încă puțină vreme, și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul.” (Hagai 2:6)

„Un cutremur de pământ a marcat momentul în care Hristos Și-a depus viața și un alt cutremur a semnalat clipa când a reluat-o în triumf. Acela care biruise moartea și mormântul a ieșit din mormânt având semnele unui biruitor, în mijlocul zguduirii pământului, al fulgerelor care alergau în toate părțile urmate de bubuitul tunetelor. Când va reveni pe pământ, El va zgudui „nu numai pământul, ci și cerul.” - H.L.L., p. 780.

„Cerul s-a deschis și s-a închis și era în mare agitație. Munții s-au scuturat ca o trestie în vânt și au aruncat pretutindeni stânci zgrunțuroase. Marea fierbea ca o oală pe foc și a aruncat pietre mari pe uscat... Cei din Israelul lui Dumnezeu stăteau cu ochii ațintiți în sus și ascultau cuvintele pe măsură ce ieșeau din gura lui Iehova și zguduiau pământul ca bubuiturile celui mai puternic tunet. Totul era de o solemnitate înfricoșătoare. La sfârșitul fiecărei fraze sfinții strigau: „Slavă! Aleluia!” Fețele lor erau luminate de slava lui Dumnezeu și străluceau de slavă așa cum strălucea fața lui Moise când a coborât de pe Sinai. Cei răi nu se puteau uita la ei din pricina slavei. Și când binecuvântarea veșnică a fost rostită pentru cei care-L onoraseră pe Dumnezeu prin sfințirea Sabatului Său, s-a auzit un strigăt puternic de biruință asupra fiarei și asupra chipului ei.” - S.T., p. 285

MÂNTUITORUL SE VA ARĂTA DIN NOU

„Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere și cu slavă.” (Marcu 13:26)

„În fortărețele munților, în peșterile și ascunzișurile pământului, Mântuitorul își descoperă prezența și slava. Încă puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Ochii Lui, ca para focului, vor pătrunde în temnițele cele mai bine închise și îi vor căuta pe cei ascunși, pentru că numele lor sunt scrise în cartea vieții Mielului. Ochii Mântuitorului sunt asupra noastră și în jurul nostru, observând fiecare dificultate, sesizând fiecare pericol. Nu există loc în care ochii Lui să nu poată pătrunde, nici necazuri și suferințe ale poporului Său, pe care compătimirea Lui să nu le poată ajunge...”

342

La prima vedere a măreției lui Isus Hristos, copilul lui Dumnezeu va fi cuprins de spaimă. El va simți că nu poate să trăiască în prezența sfințeniei Sale. Dar i se va spune, așa cum i s-a spus lui Ioan: „Nu te teme!”. Domnul Isus Și-a pus mâna dreaptă peste Ioan. El l-a ridicat pe cel căzut cu fața la pământ înaintea Sa. Tot așa va face și cu cei credincioși și încrezători în El.” — That I May Know Him, pp. 360, 361.

POȚI FI O VEȘNICIE CU ISUS!

„Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.” (Matei 24:30-31)

„Isus vine așa cum S-a înălțat la cer, fiind acum înconjurat de o splendoare mult mai mare. EL vine cu slava Tatălui Său, însoțit de toți sfinții îngeri care-L însoțesc în drumul Său. În locul nemiloasei cununii de spini, care să-I străpungă tâmplesle, o cunună de slavă orbitoare împodobeste fruntea Lui sfântă. El nu va purta o simplă haină fără cusătură, ci un veșmânt mai alb decât zăpada, de o strălucire orbitoare. Isus vine! Dar nu ca să domnească ca un prinț trecător. El va învia pe dreptii cei morți, îi va schimba pe sfinții cei vii spre o nemurire glorioasă și împreună cu sfinții va lua împărăția dată de Dumnezeu...”

Dragă cititor, străduiește-te să faci o pregătire serioasă pentru a-L întâlni pe Isus, pentru ca atunci când El Se va arăta, să poți exclama cu bucurie: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care avem încredere că ne va mântui.” Atunci viața veșnică va fi a ta și vei fi împreună cu Hristos, părtaș al slavei Sale; vei auzi veșnic glasul Său glorios și vei vedea mereu persoana Sa atrăgătoare.” - Credința prin care trăiesc, p. 351.

PREGĂTIȚI PENTRU COMUNIUNEA CU CERUL

„Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Suiți-vă aici!” Și s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmașii lor i-au văzut.” (Apocalipsa 11:12)

„Sfinții care așteaptă vor privi și vor cerceta Cerul, așa cum au făcut „oamenii din Galileea” când S-a înălțat de pe Muntele Măslinilor. Apoi, numai cei care sunt sfinți, cei care au urmat pe deplin Modelul blând, vor exclama, cu o bucurie răpită, când Îl privesc: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru; L-am așteptat și El ne va mântui.” Și ei vor fi schimbați „într-o clipă, într-o clipă, la ultima trâmbiță”, care îi trezește pe sfinții adormiți și îi cheamă afară... îmbrăcați cu nemurirea glorioasă... Sfinții schimbați sunt ridicați împreună cu ei pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh...”

Pentru urmașii Săi credincioși, Hristos a fost un tovarăș zilnic și un prieten familiar. Ei au trăit în contact strâns, în comuniune constantă cu Dumnezeu... În ei s-a reflectat lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu în fața lui Isus Hristos. Acum... ei sunt pregătiți pentru comuniunea cerului; pentru că ei au raiul în inimile lor.... ” - Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 360.

EMBLEMELE BIRUINȚEI

„Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului căștigă biruința!” (Psalmi 118:15)

„Înainte de a intra în cetatea lui Dumnezeu, Mântuitorul acordă urmașilor Săi emblemele biruinței și îi învestește cu însemnele rangului lor împărătesc. Rândurile strălucitoare sunt aliniate în careu în jurul regelui lor, a cărui statură se înalță maiestuoasă, mai presus de sfinți și de îngeri, a cărui față strălucește asupra lor plină de dragoste binevoitoare. ... Pe capul biruitorilor, Isus, cu propria mână, pune coroana de slavă. Pentru fiecare este câte o coroană, purtând noul său nume și inscripția „sfințit Domnului”. În fiecare mână este pusă ramura de palmier a biruitorului și harpe strălucitoare. Apoi, când îngerii care conduc ating coardele, orice mână atinge coardele harpelor cu pricepere, producând o muzică dulce, în tonuri melodioase și bogate. O încântare de nespus pune stăpânire pe toate inimile și toate glasurile se înalță în laudă plină de recunoștință: „A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor!” - T.V., p. 645.

CARE COROANĂ TE INTERESEAZĂ?

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. (1 Ioan 2:15)

„În viziunea care mi-a fost dată pe 25 octombrie 1861... mi-au fost arătați oamenii de pe pământ. Unii erau înconjurați de îngerii lui Dumnezeu, alții se găseau în întuneric total, înconjurați de îngerii cei răi. Am văzut un braț întins dinspre cer spre pământ, ce ținea un sceptru de aur. În capătul sceptrului se afla o coroană presărată cu diamante. Pe această coroană erau înscrise aceste cuvinte: „Toți cei ce mă dobândesc sunt fericiți și vor avea viața veșnică.” Mai jos de această coroană se afla un alt sceptru, și pe acesta aflându-se o coroană, în centrul căreia se aflau de asemenea nestemate, aur și argint, ce reflectau ceva lumină. Inscripția de pe coroană era: „Comoară pământescă...”

Mulți dintre cei care căutau această coroană pretindeau că sunt creștini. Unii dintre ei păreau că au puțină lumină. Ei priveau cu jind la coroana cerească și erau adesea fermecați de frumusețea ei, însă nu îi înțelegeau cu adevărat valoarea și slava. În timp ce o mână era întinsă domol spre coroana cerească, cealaltă era întinsă cu nerăbdare spre cea pământescă, hotărâtă să o aibă pe aceasta; iar în goana lor nerăbdătoare după cea pământescă, au pierdut-o din vedere pe cea cerească. Aceștia au fost lăsați în întuneric...” - 1 T., p. 348.

CU OCHII AȚINTIȚI SPRE CER

*„Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.”
(Luca 12:34)*

„Am văzut apoi o grupă îndreptându-se cu grabă prin mulțime, având ochii ațintiți la coroana cerească. Pe când își zoreau drumul prin mulțimea aceea dezordonată, îngerii îi însoțeau, făcându-le loc să înainteze. Pe măsură ce se apropiau de coroana cerească, lumina care emana de la aceasta a strălucit asupra și în jurul lor, alungând întunericul, făcându-i să crească astfel tot mai mult în măreție și strălucire, până când aceștia păreau transformați, semănând cu îngerii. Ei nu au zăbovit nici măcar cu o privire asupra coroanei pământești. Cei care o urmăreau pe cea pământească își băteau joc și aruncau cu niște globuri negre după ei. Acestea nu le făceau niciun rău, atâta vreme cât ochii le erau ațintiți asupra coroanei cerești, însă cei care își întorceau privirea la globurile negre erau pătați de acestea. Mi-a fost prezentat următorul pasaj din Scriptură: „Nu vă strângeți comori pe pământ ... Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” - 1 T., p. 349.

AUTOÎNȘELARE

*„Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.”
Ce seamănă omul, aceea va și secera.” (Galateni 6:7)*

„Apoi mi-a fost explicat ceea ce am văzut, după cum urmează: În mulțimea acelor care se luptau atât de nerăbdători după coroana pământească erau cei care iubesc comoara acestei lumi și sunt amăgiți și înșelați cu atracțiile ei de o durată atât de scurtă. Am văzut că unii, dintre cei ce pretindeau că sunt urmași ai lui Isus, erau atât de ambițioși să dobândească bogățiile pământești, încât își pierdeau dragostea pentru cele cerești, se purtau ca și lumea și erau socotiți de Dumnezeu ca făcând parte din lume. Ei susțineau că sunt în căutarea unei cununi nepieritoare, o comoară în ceruri; însă interesul, țelul lor principal era acela de a dobândi comori pământești. Cei care au comori în lumea aceasta și își iubesc bogățiile nu Îl pot iubi pe Domnul Isus. Ei pot avea părerea că fac bine ce fac și, deși se lipsesc cu zgârcenie de bogățiile lor, nu pot fi făcuți să vadă acest lucru sau să simtă că iubesc mai mult banii decât cauza adevărului sau comoara cerească.” - 1 T., 350.

O ÎNTÂLNIRE CU ISUS

*„În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat și ai zis: „Nu te teme!”
(Plâng. lui Ieremia 3:57)*

„Curând după aceea am avut un alt vis. Se părea că stăteam într-o disperare jalnică, cu fața între mâini, gândind astfel: Dacă Isus ar fi pe pământ, m-aș duce la El, m-aș arunca la picioarele Lui și I-aș vorbi despre toate suferințele mele. El nu mă va lăsa, ci Se va îndura de mine, iar eu Îl voi iubi și-L voi sluji pentru totdeauna. Chiar atunci s-a deschis ușa și a intrat o persoană cu un chip și o înfățișare plăcută. M-a privit cu milă și a spus: „Vrei să-L vezi pe Isus? Este aici și poți să-L vezi ...

Într-o clipă, mă aflam în fața lui Isus... În timp ce mă privea îndelung, am știut de îndată că El cunoștea toate întâmplările din viața mea și toate gândurile și sentimentele mele. Am vrut să scap de privirea Lui, nefiind în stare să suport ochii Săi pătrunzători, dar El S-a apropiat, zâmbind și întinzând mâna deasupra capului meu, și mi-a spus: „Nu te teme”. Vocea Sa dulce mi-a înfiorat inima cu o fericire pe care n-o experimentasem niciodată înainte... Pe când stăteam acolo neputincioasă, scene pline de frumusețe și glorie au trecut prin fața ochilor mei și se părea că am ajuns în siguranța și pacea din cer. După un timp, mi-am recăpătat puterea și m-am ridicat. Ochii plini de iubire ai lui Isus erau însă asupra mea, iar zâmbetul Lui îmi umplea sufletul de bucurie. Prezența Lui mă umplea de un respect sfânt și o dragoste de nedescris.” - 1 T., p. 28

MAI APROAPE DE DOMNUL

„Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.” (Efeseni 2:13)

„Cu cât te vei apropia mai mult de Hristos, cu atât vei recunoaște mai mult păcătoșenia ta, căci atunci vei avea o viziune mai clară, iar imperfecțiunile tale vor apărea mai mari și în vădit contrast cu desăvârșirea Sa. Aceasta este dovada faptului că amăgirile lui Satan și-au pierdut puterea și că influența dătătoare de viață a Duhului lui Dumnezeu lucrează în tine.

346

Nu poate fi iubire profundă pentru Domnul Hristos în inima care nu-și dă seama de propria ei păcătoșenie. Ființa care este transformată prin harul lui Hristos va admira caracterul Său divin; dar dacă nu ne vedem diformitatea morală, aceasta este dovada de netăgăduit că n-am ajuns să vedem frumusețea și desăvârșirea caracterului Domnului Hristos.”
- Calea către Hristos, pp. 64, 65.

TRĂIEȘTE ÎN PACE!

„Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.” (Romani 8:6)

„O viață trăită în Hristos este o viață de pace lăuntrică. Nu va fi extaz sentimental, ci o încredere statornică, plină de pace. Speranța ta nu se află în tine însuși; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta se unește cu puterea Lui, neștiința ta cu înțelepciunea Lui, nesiguranța ta cu puterea Lui dăinuitoare. Astfel, tu nu trebuie să te bizui pe tine însuși, nu trebuie să îngădui minții să se ocupe de eul tău, ci să te încrezi în Hristos. Mintea ta să se ocupe de iubirea Lui, de frumusețea și desăvârșirea caracterului Său. Hristos în lepădarea Sa de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în toată curăția și sfințenia Sa, Hristos în nespus de marea Sa iubire: iată care trebuie să fie subiectul contemplării tale. Numai iubindu-L, imitându-L și depinzând în totul de El vei putea fi transformat după chipul și asemănarea Sa.” - Calea către Hristos, p. 70.

ÎNCREDE-TE PE DEPLIN ÎN EL!

*„Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!”
(Deuteronomul 31:8)*

„Când mintea se ocupă de eul propriu, ea se înstrăinează de Hristos, izvorul puterii și vieții. De aceea, efortul continuu al lui Satan este de a abate atenția păcătosului de la Mântuitorul, împiedicând astfel unitatea și comuniunea sufletului cu Hristos. Cu plăcerile păcatului, grijile, necazurile și problemele încurcate ale vieții, greșelile altora sau propriile voastre greșeli și nedesăvârșiri: cu unele din acestea sau cu toate laolaltă va căuta el să abată mintea voastră de la Hristos. Să nu ne lăsăm înșelați de șiretlicurile lui. Pe mulți dintre cei care sunt în adevăr conștienți și doritori a trăi pentru Dumnezeu el îi face adesea să se ocupe de propriile lor greșeli și slăbiciuni; despărțindu-i astfel de Hristos, el nădăduiește să câștige biruința. Să nu facem din eul nostru personal centrul preocupărilor noastre, făcându-ne temeri și griji cu privire la faptul că vom fi mântuiți sau nu. Toate acestea ne îndepărtează sufletul de Izvorul puterii noastre. Încredințază lui Dumnezeu problema rămânerii tale în El și încrede-te în El! Cugetă și vorbește despre Hristos! Fă ca eul tău să dispară în El! Dă la o parte orice îndoială; eliberează-te de teamă!” - Calea către Hristos, p. 71.

DOMNUL VREA SĂ NE SALVEZE

„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:3)

„Bucuria Mântuitorului nostru consta în înălțarea și răscumpărarea celor căzuți în păcat. Pentru realizarea acestui scop, El nu Și-a considerat viața ca fiind scumpă înaintea Sa și a suferit crucea și a disprețuit rușinea. Chiar și îngerii sunt totdeauna angajați în a lucra pentru fericirea altora. Aceasta este bucuria lor. Ceea ce inimile egoiste ar socoti drept un serviciu umililor, adică acela de a sluji celor care sunt nenorociți și, din toate punctele de vedere inferiori lor în caracter și rang, este totuși lucrarea îngerilor fără păcat. Spiritul iubirii Domnului Hristos ce Se jertfește pe sine este spiritul care cuprinde întreg cerul și care constituie esența binecuvântărilor Lui. Acesta este spiritul pe care urmașii lui Hristos îl vor avea, lucrarea pe care ei o vor face.” - Calea către Hristos, p. 77.

AVEM GARANȚIA SALVĂRII

„Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea și la El este belșug de răscumpărare!” (Psalmi 130:7)

„Păcătoșii pocăiți n-au motiv să ajungă la disperare pentru că li se amintesc călcările de lege și sunt avertizați de pericolele în care se află. Chiar eforturile acestea făcute în favoarea lor arată cât de mult îi iubește Dumnezeu și dorește să-i salveze. Ei n-au decât să-I urmeze sfatul și să facă voia Lui, spre a moșteni viața veșnică. Dumnezeu descoperă păcatele, iar copiii Lui care au greșit le pot vedea în toată enormitatea lor în lumina adevărului divin. Apoi au datoria să renunțe la ele...

Dumnezeu este tot atât de puternic să salveze din păcat astăzi cum a fost în timpul patriarhilor, al lui David, al profeților și apostolilor. Mulțimea cazurilor raportate în istoria sacră, unde Dumnezeu și-a eliberat poporul de nelegiuirile lui, ar trebui să facă pe creștinul acestui timp dornic să primească informație divină și, zelos, să-și desăvârșească un caracter care va suporta amănunțita cercetare a judecății...

348

Cuvintele inspirației mângâie și înveselesc sufletul greșit... Astfel, noi ne putem încrede în virtutea sacrificiului ispășitor și să fim biruitori în Numele lui Isus. Natura omenească este natură omenească peste tot în lume, de pe vremea lui Adam până la generația de astăzi, și iubirea lui Dumnezeu în toate veacurile este fără egal.” - 4 T., p. 15.

AVÂND ÎN VEDERE RĂSPлата

„Și eu mă gândeam: „Degeaba am muncit, în zadar și fără folos mi-am istovit puterea. Dar dreptul meu este la Domnul, și răsplata mea, la Dumnezeu meu.” (Isaia 49:4)

„Într-un sens secundar, cu toții ar trebui să avem considerație față de răsplată. Dar, deși prețuim făgăduința binecuvântării, ar trebui să avem încredere absolută în Isus Hristos, crezând că El va acționa corect și ne va da răsplata potrivit cu faptele noastre. Darul lui Dumnezeu este viața veșnică, dar Isus vrea să nu fim atât de preocupați de răsplată, ci de împlinirea voinței lui Dumnezeu, pentru că așa e corect, indiferent de câștig.

Pavel avea în vedere cununa vieții, pe care urma să o primească, și considera că nu numai el o va primi, ci toți cei care iubesc venirea lui Isus. Biruința obținută prin credința în Isus Hristos făcea ca această coroană să fie atât de dorită. Pavel îl lauda mereu pe Isus. Orice act de laudare cu talanții și cu biruința prin propriile puteri este nepotrivit. „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă, să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” - Sfaturi pentru administrare creștină, p. 339.

HRISTOS OBSERVĂ MICILE NOASTRE SACRIFICII

„Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.” (Psalmi 139:4)

„Cei care vor primi cea mai mare răsplată vor fi cei care au îmbinat activitatea și zelul lor cu mila și blândețea față de sărmani, orfani, năpăstuiți și nenorociți. Dar cei care trec pe partea cealaltă, care sunt prea ocupați ca să le acorde atenție celor răscumpărați prin sângele lui Hristos și care sunt preocupați de lucrurile mari vor fi cei din urmă și cei mai mici.

Faptele dezvăluie adevăratul caracter al oamenilor. Sunt printre noi persoane caracterizate de un spirit smerit și umil, de spiritul lui Hristos, care fac multe lucruri mici pentru a-i ajuta pe cei din jurul lor și consideră totuși că nu au făcut nimic. În final, vor fi uimiți să afle că Hristos a observat vorba bună rostită față de cel descurajat și a ținut seama de darul cel mai neînsemnat oferit pentru cei săraci, prin sacrificiu de sine. Domnul cercetează duhul și răsplătește în consecință, iar dragostea curată, umilă și copilărească face ca darul să fie prețios în ochii Săi.” — The Review and Herald, 3 iulie, 1894.

NĂDEJDEA NOASTRĂ

*„Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? În Tine îmi este nădejdea.”
(Psalmi 39:7)*

„Revenirea Domnului a fost în toate veacurile nădejdea urmașilor Săi adevărați. Făgăduința Mântuitorului la despărțirea de pe Muntele Măslinilor, că va reveni, a luminat viitorul ucenicilor Săi, umplându-le inimile de bucurie și nădejde pe care suferința n-o putea stinge și încercările să o umbrească. În mijlocul suferinței și a persecuției, „arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos” a fost „fericita nădejde”...

Gândul revenirii Domnului”, spunea Baxter, „îmi este atât de plăcut și plin de bucurie”. „A iubi revenirea Sa și a aștepta această fericită nădejde este lucrarea credinței și caracterului sfinților Lui.... Dacă moartea este ultimul vrăjmaș care va fi distrus la înviere, ne putem da seama cât de stăruitor trebuie să se roage și să dorească credincioșii a doua venire a lui Hristos, până când va fi făcută această cucerire deplină și finală.” „Aceasta este ziua pe care toți credincioșii trebuie să o dorească, să o nădăjduiască și să o aștepte, ca fiind împlinirea întregii lucrări a mântuirii lor și toate dorințele și străduințele sufletelor lor.... Grăbește, o, Doamne, această zi binecuvântată!” Aceasta era nădejdea bisericii apostolice, a „bisericii din pustie” și a reformatorilor.” - T.V., p. 303.

LUCRÂND CU VOIOȘIE

*„Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui.”
(Psalmi 100:2)*

„Domnul urmează să vină în curând și noi trebuie să fim pregătiți să-L întâmpinăm în pace. Să fim hotărâți să facem tot ce ne stă în putere spre a împărtăși lumina celor din jurul nostru. Nu trebuie să fim triști, ci voioși, și trebuie să-L păstrăm fără încetare pe Domnul Isus în fața noastră. El vine în curând și noi trebuie să fim gata în așteptarea arătării Lui. O, cât de măreț va fi să-L vedem pe El și să fim salutați ca mântuiți ai Lui! Multă vreme am așteptat, dar nădejdea noastră acum e pe cale de a scădea. Dacă am putea doar să-L vedem pe Împăratul, în frumusețea Lui, am fi pentru veșnicie fericiți. Îmi vine să strig: „Mergem spre casă!” Ne apropiem de timpul când Domnul Hristos va veni cu putere și mare slavă, spre a-i lua pe răscumpărații Săi în locuințele lor veșnice...

Multă vreme, noi am așteptat revenirea Mântuitorului nostru. Dar făgăduința Lui nu e mai puțin sigură. În curând, vom fi în țara făgăduită..” - 8 T., pp. 253, 254.

DECEMBRIE

ÎN FINAL... ÎN CER!

*„Prin har divin, toți cei ce vor urca pe treptele strălucitoare
de la pământ la cer vor intra în final în orașul lui Dumnezeu,
„cu cântece și bucurie veșnică”. — R.H., 15 noiembrie 1887*

REGELE REGILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apocalipsa 19:16)

„Porțile cerești se vor deschide din nou și Mântuitorul va veni cu de zece mii de ori zece mii și mii de mii de sfinți, ca împărat al împăraților și Domn al domnilor. Iehova, Emanuel, „va fi împărat peste tot pământul. În ziua acea, Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume”. (Zaharia 14:9.)” — Rugăciunea, p. 294.

„Cuvântul sigur al profeției își va atinge împlinirea finală în venirea glorioasă a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca Rege al regilor și Domn al domnilor.” — Maranata, p. 66.

„Privilegiile acordate copiilor lui Dumnezeu sunt nelimitate; să fie conectați cu Isus Hristos, care este adorat de fiecare inimă din universul ceresc și din lumile necăzute, Cel căruia I se cântă laudă în fiecare limbă. A fi un copil al lui Dumnezeu, a purta numele Lui, a deveni membru al familiei regale; un nume care urmează să fie distribuit sub steagul Prințului Emmanuel, Regele regilor și Domnul domnilor.” — O cuidado de Deus, p. 39

PRIN HRISTOS, SUNTEM AI TATĂLUI CERESC

„În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere.” (Efeseni 3:12)

„Oricât de mult și-ar iubi un păstor oile, el își iubește mai mult fiii și fiicele. Isus nu este numai Păstorul nostru. El ne este și „Părinte veșnic”. Și El zice: „Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine, așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe Tatăl.” Ce sublimă declarație! Singurul Fiu, Acela care este la sânul Tatălui, Acela despre care Dumnezeu a declarat că este „Omul care Îmi este tovarăș!”, această legătură care există între El și veșnicul Dumnezeu este luată ca model, pentru a arăta relația dintre Hristos și copiii Săi de pe pământ! Isus ne iubește pentru că noi suntem darul Tatălui Său și răsplătirea lucrării Sale. El ne iubește ca pe copiii Săi. Cititorule, El te iubește. Cerul însuși nu poate da nimic mai mult, nimic mai bun. De aceea, ai încredere! ...

„Tatăl Meu v-a iubit așa de mult, încât și pe Mine Mă iubește mai mult pentru că-Mi dau viața pentru răscumpărarea voastră. Pentru că am devenit înlocuitorul și garantul vostru, prin jertfa vieții Mele, pentru că am plătit datoriile voastre și am purtat vina voastră, Eu devin mai scump pentru Tatăl.” — Hristos lumina lumii, p. 483.

CERURILE NOI SUNT ÎN REALITATE

„Căci, după cum cerurile cele noi și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea – zice Domnul – așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru.” (Isaia 66:22)

„Teama de a nu face ca moștenirea sfinților să pară prea materială i-a făcut pe mulți să spiritualizeze excesiv tocmai adevărurile care ne conduc să privim noul pământ ca pe căminul nostru. Hristos i-a asigurat pe ucenicii Lui că S-a dus să pregătească locașuri pentru ei. Cei care primesc învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu nu vor fi necunoscători cu privire la locuința cerească. și totuși apostolul Pavel declară: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” (1 Corinteni 2:9). Limba omenească nu este în stare să descrie răsplata dreptilor. Aceasta va fi cunoscută numai de cei care o vor primi. Nici o minte mărginită nu poate cuprinde slava paradisiului lui Dumnezeu.” — Istoria Mântuirii, p. 430.

CU DOMNUL PE NOUL PĂMÂNT

„Eu pun cuvintele Mele în gura ta și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: „Tu ești poporul Meu!” (Isaia 51:16)

„Toți sfinții răscumparați vor vedea și aprecia ca niciodată înainte dragostea Tatălui și a Fiului, iar cântece de laudă vor izbucni din limbi nemuritoare. El ne-a iubit, Și-a dat viața pentru noi. Cu trupuri slăvite, cu capacități largite, cu inimile curate, cu buzele neîntinate, vom cânta bogățiile iubirii răscumărătoare. În cer nu vor exista suferinzi, nu vor exista necredincioși pentru care să trudim să-i convingem de realitatea lucrurilor veșnice, nu vor exista prejudecăți care să fie smulse, ci toți vor fi sensibili la acea iubire ce întrece orice cunoștință. Mulțumim lui Dumnezeu că acolo va fi odihnă pentru poporul lui, unde Isus îi va duce pe cei mântuiți la pășuni verzi, lângă izvoarele de apă vie ce înveselesc cetatea Dumnezeului nostru. Atunci va fi împlinită rugăciunea lui Isus către Tatăl Său: „Vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și aceia pe care mi i-ai dat Tu.” — Maranata, p. 318.

EDENUL RESTAURAT

„Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrise, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” (Apocalipsa 21:5)

„Grădina Edenului a rămas mult timp pe pământ, după ce omul a fost expatriat de pe plăcutele ei alei. Neamului omenesc căzut i-a fost îngăduit mult timp să privească la căminul nevinovăției, numai intrarea în grădină fiind oprită de către îngerii păzitori. La poarta Paradisului, păzită de heruvimi, se descoperea slava divină. Aici veneau Adam și fiii săi să se închine lui Dumnezeu. Aici ei și-au reînnoit legământul de ascultare față de acea Lege pe care au călcat-o, fiind astfel îndepărtați din Eden. Când valul de nelegiuire s-a întins asupra pământului și stricăciunea oamenilor a determinat nimicirea lor prin apele potopului, mâna care sădise Edenul l-a luat de pe pământ. Dar, la reînnoirea finală, când vor fi „un cer nou și un pământ nou” (Apocalipsa 21:1), el va fi readus pe pământ, mult mai glorios împodobit decât a fost la început.” — Patriarhi și profeți, p. 62.

DIN NOU ÎN PARADIS

„Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.” (Evrei 13:14)

„În fața mulțimii răscumpărate este Cetatea Sfântă. Isus deschide larg porțile de mărgăritar... Acolo privesc Paradisul lui Dumnezeu, căminul lui Adam, în puritatea lui... Când Adam vede urmele cuielor nemiloase, nu cade pe pieptul Domnului său, ci, în umilință, se aruncă la picioarele Sale... Cu gingășie, Mântuitorul îl ridică și-l îndeamnă să privească iarăși la căminul din Eden, din care a fost atâta vreme alungat. După îndepărtarea din Eden, viața lui Adam pe pământ a fost plină de durere. Fiecare frunză care cădea, fiecare victimă a jertfei, orice umbră de pe fața plăcută a naturii, orice pată pe curăția omului era o nouă amintire a păcatului său. Grozavă era agonia remușcării când privea nelegiuirea abundând și, ca un răspuns la avertizările lui, întâmpina acuzații aduse lui ca fiind cauza păcatului. Cu umilință răbdătoare, a purtat aproape o mie de ani pedeapsa neascultării. S-a pocăit deplin de păcatul său, s-a încrezut în meritele Mântuitorului făgăduit și a murit în nădejdea învierii. Fiul lui Dumnezeu a răscumpărat greșeala și căderea omului; iar acum, prin lucrarea de ispășire, Adam este repus în prima lui stăpânire.” — T.V., p. 647.

NOUL IERUSALIM

„Întocmai cum auzisem spunându-se, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face să dăinuie pe vecie.” (Psalmi 48:8)

„Isus a plecat să pregătească locuințe pentru cei care așteaptă și urmăresc apariția Lui. Acolo se vor întâlni pe îngerii curați și pe oștirea răscumpărată și se vor alătura cântărilor lor de laudă și triumf. Acolo dragostea Mântuitorului înconjoară poporul său, iar cetatea lui Dumnezeu este iradiată cu lumina feței Lui, o cetate ale cărei ziduri, mari și înalte, sunt împodobite cu tot felul de pietre prețioase, ale cărei porți sunt mărgăritare și ale cărei străzi sunt aur curat, ca sticla transparentă. „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.” Umbrele nopții nu cad niciodată asupra aceluia oraș; nu are nevoie de soare, nici de lună; locuitorii săi se bucură de slava nestingherită a Mielului lui Dumnezeu.” — R.H., 3 iunie 1880.

O CETATE DEOSEBITĂ

„Zidul era zidit de iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul ... Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie. (Apocalipsa 21:18, 19 p.p., 21)

„Cauți aurul, bogățiile acestei lumi? Citim că străzile orașului sunt pavate cu aur curat și că porțile orașului sunt din aur încrustat cu mărgăritare. Bogățiile obținute aici pot fi consumate... Hristos spune: „Adunați-vă comori în ceruri”. Nu se va apropia niciun hoț; nicio molie sau rugina nu le va strica. Astfel, dacă vă adunați comorile acolo, veți avea o comoară nepieritoare pe care nu puteți fi în pericol de a o pierde.” — S.T., 31 ianuarie 1878.

Cetatea glorioasă a lui Dumnezeu are douăsprezece porți, încadrate cu mărgăritarele cele mai glorioase. Are, de asemenea, douăsprezece fundații de diferite culori. Străzile orașului sunt de aur curat. În acest oraș este tronul lui Dumnezeu și un râu curat și frumos iese din el, limpede ca cristalul. Puritatea și frumusețea ei scilpitoare bucură Cetatea lui Dumnezeu. Sfinții vor bea fără îndoială din apele tămăduitoare ale râului vieții.” — Y.I., 1 octombrie 1852

TOATE LACRIMILE SUNT ȘTERSE

„Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (Apocalipsa 7:17)

„Moștenitorii lui Dumnezeu au venit din cocioabe, din temnițe, de pe eșafod, din munți, din pustiuri, din peșterile pământului, din insulele mării. Pe pământ au fost săraci, năpăstuiți, chinuiți, milioane au coborât în mormânt împovărați cu rușine pentru că au refuzat cu statornicie să se supună pretențiilor amăgitoare ale Lui Satan... Acum, sentințele omenești sunt răsturnate... Ei nu mai sunt slabi, prigoniiți, risipiți și întristați. De acum încolo, vor fi totdeauna cu Domnul. Ei stau înaintea tronului îmbrăcați cu haine mai bogate decât au purtat vreodată cei mai onorați oameni ai pământului. Sunt încoronați cu diademe mai strălucitoare decât au fost cele puse vreodată pe fruntea monarhilor pământești. Zilele de durere și de plâns s-au dus pentru totdeauna. Împăratul slavei a șters lacrimile de pe toate fețele; orice cauză de amărăciune a fost îndepărtată. În legănarea ramurilor de palmieri, ei izbucnesc într-un cântec de biruință, clar, dulce și armonios; toate vocile iau tonul până când imnul răsună prin bolțile cerului: „Mântuirea este a lui Dumnezeu care șade pe tron și a Mielului”, iar toți locuitorii cerului răspund în adorare: „Amin”. — T.V., p. 650.

CASA BINECUVÂNTĂRIILOR

„Nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său; da, Domnul a vorbit.” (Isaia 25:8)

„O, cât de fericiți vor fi cei care s-au pregătit pentru cina de nuntă a Mielului, care sunt îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos și reflectă chipul Lui minunat! Vor fi îmbrăcați în haine albe, curate, care reprezintă dreptatea sfinților, iar Hristos îi va conduce la izvoare de ape vii; Dumnezeu va șterge toate lacrimile din ochii lor și ei vor avea viața care este egală cu viața lui Dumnezeu.” — In Heavenly Places, p. 285.

356

„Speranța și credința întăresc sufletul să treacă prin umbrele întunecate ale mormântului, în deplină credință că va ieși la o viață nemuritoare în dimineața învierii. Paradisul lui Dumnezeu, casa binecuvântării! Acolo toate lacrimile vor fi șterse de pe toate fețele! Când Hristos va veni a doua oară, pentru a fi „admirat de toți cei ce cred”, moartea va fi înghițită în biruință și nu va mai fi nici boală, nici întristare, nici moarte!” — R.H., 11 octombrie 1887.

INTRAREA ÎN SFÂNTA CETATE

„Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!” (Apocalipsa 22:14)

„Ioan a văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, cu cele douăsprezece porți de mărgăritare și cele douăsprezece temelii din pietre prețioase, coborându-se de la Dumnezeu din cer. Străzile erau de aur transparent, limpede ca cristalul. Toți cei care vor intra pe acele porți și vor merge pe acele străzi vor fi aici schimbați și purificați prin puterea adevărului; iar cununa slavei nemuritoare va împodobi fruntea biruitorului.” — S.T., p. 22 decembrie 1887

„Pentru cei ce respectă poruncile lui Dumnezeu se va rosti binecuvântarea: „Ferice de cei ce păzesc poruncile, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate” (var. engl.). Ei sunt „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt”, ca să-I aducă laude Aceluia care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Cei ascultători sunt declarați neprihăniți. Ei sunt atrași de Isus Hristos ca de un magnet sfânt. Ce este sfânt atrage ce este sfânt... Cei neprihăniți sunt cei ce respectă poruncile lui Dumnezeu și vor fi despărțiți pentru totdeauna de cei neascultători și nelegiuiți, care au călcat în picioare Legea lui Dumnezeu. Aurul curat nu va mai fi amestecat cu zgura.” — M.P., p. 235

NICIUN PĂCAT NU POATE FI ACOLO

„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.” (Apocalipsa 21:27)

„Îngerii erau de jur împrejurul nostru în timp ce mergeam pe marea de cristal către porțile cetății. Isus și-a ridicat brațul puternic și slăvit, a apucat poarta de mărgăritar, a mișcat-o în balamalele ei strălucitoare, deschizând-o și ne-a spus: „Voi v-ați spălat hainele în sângele Meu, ați stat fermi de partea adevărului Meu, intrați”. Am intrat cu toții și am simțit că aveam tot dreptul să fim în cetate.” — S.T., p. 16

„Fără puritatea vieții, este imposibil pentru noi să fim potriviți și pregătiți să locuim cu îngerii sfinți și fără păcat într-un Rai curat și sfânt. Niciun păcat nu poate fi acolo. Nicio impuritate nu poate intra pe porțile de mărgăritare ale orașului de aur a lui Dumnezeu. Și întrebarea pe care trebuie să o rezolvăm este dacă ne vom întoarce de la orice păcat și ne vom îndeplini condițiile pe care ni le-a dat Dumnezeu, ca să putem deveni fiii și fiicele Lui. El cere de la noi separarea de lume, pentru a deveni membri ai familiei regale.” — R.H., 12 aprilie 1870.

CAPTIVITATEA LUI SATAN

„Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani.” (Apocalipsa 20:1-2)

„Apocalipsa profetizează alungarea lui Satan, precum și starea de haos și pustiire la care va fi adus pământul și declară că această stare va dăinui timp de o mie de ani. După ce prezintă scenele celei de a doua veniri a Domnului și distrugerea celor nelegiuți, profeția continuă: „Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger... El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani. ... Aici trebuie să fie locuința lui Satan și a îngerilor răi timp de o mie de ani. Mărginit la pământ, el nu va mai avea intrare la alte lumi, pentru a-i ispiti și a-i supăra pe aceia care n-au căzut niciodată. În acest sens este el legat.. Este oprit cu totul de la lucrarea de amăgire și de distrugere care, timp de atâtea secole, a fost singura lui desfătare.

Chiar și cei nelegiuți sunt acum în afara puterii lui Satan; iar el, singur, înconjurat doar de îngerii săi, rămâne să-și dea seama de efectele blestemului pe care l-a adus păcatul.” — T.V., pp. 658. 659

VRĂJMAȘUL VA FI PUS ÎN LANȚURI

„Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satan, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” (Apocalipsa 12:9)

„Captivitatea lui Satan îi va aduce poporului lui Dumnezeu bucurie și veselie... Profetul Isaia, privind în viitor la vremea distrugerii lui Satan, exclamă: „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!”... Timp de șase mii de ani, lucrarea de răzvrătire a lui Satan „a făcut pământul să tremure”. El „a făcut lumea ca un pustiu și a nimicit cetățile de pe el”. Și „n-a deschis închisoarea captivilor”. Timp de șase mii de ani, temnița lui l-a primit pe poporul lui Dumnezeu și l-ar fi ținut pentru totdeauna în robie, dar Hristos a sfărâmat lanțurile și i-a eliberat pe prizonieri.” — Idem.

358

„Am auzit strigăte de triumf, scoase de îngeri și sfinții răscumpărați, care răsunau ca zece mii de instrumente muzicale, pentru că nu aveau să mai fie vreodată necăjiți și ispitiți de Satan și pentru că locuitorii altor lumi fuseseră scutiți de prezența și ispitele lui.” — S.T., 290

VEGHEAȚI CA SĂ NU CĂDEȚI ÎN ISPITĂ!

„Și le-a zis: „Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.” (Luca 22:46)

„Și a zis lui Petru: «Simone tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi? Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită.»” Citiți cuvintele acestea cu luare aminte. Mulți dorm astăzi ca și ucenicii pe vremuri. Ei nu priveghează și nu se roagă pentru a nu cădea în ispită. Să citim și să studiem acele cuvinte care se referă îndeosebi la zilele de pe urmă, arătând primejdiile care îl amenință pe poporul lui Dumnezeu. {8M 100.2}

Avem nevoie de o putere de pricepere ageră și sfințită. Puterea aceasta de pricepere nu trebuie să fie folosită în a ne critica și condamna unii pe alții, ci pentru a deosebi semnele timpului. Trebuie să ne strunim inima cu toată sânguința, pentru ca să nu suferim cumva spargerea de vas a credinței. Mulți dintre cei care pe vremuri erau credincioși tari ai adevărului au ajuns nepăsători cu privire la bunul lor mers spiritual și cedează, fără cea mai slabă împotrivire, la neltirile dibace ale lui Satan. E timpul ca poporul nostru să-și scoată familiile de prin orașele mari și să le ducă în localități mai retrase, căci altminteri mulți dintre cei tineri și mulți dintre cei mai vârstnici vor fi prinși în cursă și luați de vrăjmașul.” - 8 T., p. 101.

NU PUTEȚI FI IGNORANȚI!

„Să știți bine că, dacă ar ști stăpânul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. (Luca 12:39)

„Noi trebuie să comparăm caracterele noastre cu standardul infailibil al Legii lui Dumnezeu. Pentru a face acest lucru, trebuie să cercetăm Scripturile și să ne măsurăm realizările după Cuvântul lui Dumnezeu. Prin harul lui Hristos, sunt posibil de atins cele mai înalte culmi în privința caracterului; căci orice suflet care ajunge sub influența modelatoare a Duhului lui Dumnezeu poate fi transformat în ce privește mintea și inima. Pentru a înțelege starea în care vă aflați, este necesar să studiați Biblia și să vegheați în vederea rugăciunii. ... Cei care sunt ignoranți să nu rămână așa. Ei nu pot rămâne în ignoranță și să stea față în față cu Dumnezeu. Ei trebuie să privească la crucea de pe Calvar și să prețuiască fiecare suflet după valoarea sacrificiului care a fost făcut acolo. Domnul Isus le spune tuturor credincioșilor: „Voi sunteți martorii Mei”. ... Acest lucru fiind adevărat, cât de serios ar trebui să se lupte fiecare pentru a folosi toate puterile, profitând de fiecare ocazie pentru a fi de folos...”

Fiecare talant care a fost dat oamenilor trebuie pus la lucru pentru a-i spori valoarea și tot ceea ce se dobândește trebuie dat înapoi lui Dumnezeu.” — P.F.E., p. 214.

LUCRAREA SFINŢILOR PENTRU ÎNCEPUT

„Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele îi voi da stăpânire peste neamuri.” (Apocalipsa 2:26)

„După ce sfinții sunt îmbrăcați în nemurire și ridicați în văzduh pentru a fi cu Isus, după ce-și primesc harpele, hainele și cununile și intră în cetate, Isus și sfinții se așază în vederea judecării. Sunt deschise cărțile — cartea vieții și cartea morții. Cartea vieții conține faptele bune ale sfinților, iar cea a morții cuprinde faptele rele ale celor nelegiuți. Aceste cărți sunt comparate cu cartea statutară, Biblia, și oamenii sunt judecați după aceasta. Sfinții, în perfectă armonie cu Isus, declară verdictul asupra morților celor răi. „Privește”, a spus îngerul, „în armonie cu Isus, sfinții participă la judecată și îi cântăresc pe cei răi în funcție de faptele pe care le-au comis în trup, iar ceea ce trebuie să primească aceștia la executarea sentinței este așezat în dreptul numelor lor.” Am văzut că aceasta era lucrarea sfinților, împreună cu Isus, în timpul celor o mie de ani în Cetatea cea Sfântă, înainte ca aceasta să coboare spre pământ.” — S.T., pp. 52, 53

ALĂTURI DE JUDECĂTORUL SUPREM

„Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.” (Matei 19:28)

„Apoi am văzut tronuri, iar Isus și sfinții răscumpărați s-au așezat peste ele; și sfinții au domnit ca regi și preoți ai lui Dumnezeu, iar morții răi au fost judecați și faptele lor au fost comparate cu cartea de lege, cuvântul lui Dumnezeu, și au fost judecați după faptele făcute în trup.” — *Spiritual Gifts*, vol. 1, p. 212.

„Cel care a stat ca mijlocitor al nostru; care aude toate rugăciunile și mărturisirile de căință; care este reprezentat cu un curcubeu, simbolul harului și al iubirii, înconjurându-I capul, va înceta curând lucrarea în sanctuarul ceresc. Harul și mila vor coborî atunci de pe tron și dreptatea le va lua locul. Cel pe care L-a căutat poporul Său Își va asuma dreptul, — funcția de Judecător Suprem. „Tatăl... a încredințat Fiului toată judecata... Și i-a dat putere să facă și judecată, pentru că este Fiul omului.” El a fost, spune Petru, cel care a fost rânduit să „judece pe cei vii și pe cei morți”. „El a rânduit o zi în care va judeca lumea în dreptate, prin acel om pe care l-a rânduit.” — R.H., 1 ianuarie 1889

A DOUA ÎNVIERE GENERALĂ

„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.” (Apocalipsa 20:5)

„La încheierea celor o mie de ani, va avea loc a doua înviere. Atunci, cei nelegiuți vor învia din morți și se vor prezenta înaintea lui Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a „judecății scrise”... La încheierea celor o mie de ani, Hristos Se întoarce din nou pe pământ. El este însoțit de oastea celor mântuiți și înconjurat de o suită de îngeri. Când coboară într-o maiestate înfricoșată, poruncește morților nelegiuți să învie pentru a-și primi pedeapsa. Ei ies, o ceată puternică, nenumărată ca nisipul mării. Ce contrast față de aceia care au înviat la prima înviere! Cei drepti au fost îmbrăcați cu tinerețe și frumusețe nemuritoare. Cei nelegiuți poartă urmele bolii și ale morții.” — T.V., pp. 661, 662.

„Cu toate că necazurile, durerile și ispitele pământului sunt terminate, iar cauza îndepărtată, poporul lui Dumnezeu va avea totdeauna o cunoaștere lămurită, inteligentă, a ceea ce a costat mântuirea lor.” — T.V., p. 651

RĂSPĂTIREA

„Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire!” (Evrei 10:35)

„Într-un sens subordonat, cu toții ar trebui să avem respect pentru răsplata recompensei. Dar, în timp ce apreciem promisiunea binecuvântării, ar trebui să avem încredere desăvârșită în Isus Hristos, crezând că El va face bine și ne va da răsplată conform faptelor noastre. Darul lui Dumnezeu este viața veșnică, dar Isus ar vrea să nu fim atât de îngrijorați cu privire la recompense, ca să putem face voia lui Dumnezeu pentru că este corect să o facem, indiferent de orice câștig...

În jurul nostru sunt cei care au un duh blând și smerit, Duhul lui Hristos, care fac multe lucruri mărunte pentru a-i ajuta pe cei din jur și care nu se gândesc la asta; ei vor fi în cele din urmă uimiți să descopere că Hristos a observat cuvântul bun rostit celor descurajați și a ținut cont de cel mai mic dar dat pentru alinarea săracilor, care l-a costat pe cel dăruitor o oarecare lepădare de sine. Domnul măsoară spiritul și răsplătește în consecință, iar spiritul de dragoste curat, umil și copilăresc face ca jertfa să fie prețioasă în ochii Lui.” — R.H., 3 iulie 1894.

DESCOPERIREA CRUCII

„Îi ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” (Apocalipsa 5:12)

„Deasupra tronului este descoperită crucea; și, ca o priveliște panoramică, apar scenele ispitirii și căderii lui Adam împreună cu etapele succesive din Planul cel mare de Mântuire... Iar acum, în fața mulțimii tremurânde, sunt arătate scenele finale; răbdătorul Suferind mergând pe drum către Calvar; Prințul cerului atârând pe cruce; preoții îngâmfați, gloata batjocoritoare, care lua în răs agonia Lui de moarte; întunericul supranatural; pământul împovărat, stâncile despicate, mormintele deschise, marcând clipa în care Mântuitorul lumii Și-a dat viața.

Spectacolul îngrozitor se arată exact așa cum a fost. Satan, îngerii și supușii lui nu au nicio putere să se întoarcă de la tabloul propriei lucrări. Fiecare își reamintește partea pe care a înfăptuit-o... Zadarnic caută să se ascundă de maiestatea divină a feței Sale, care întrece strălucirea soarelui, în timp ce mântuții își depun coroanele la picioarele Mântuitorului, exclamând: „El a murit pentru mine!” — T.V., p. 667

ÎNAINTE DE A FI PREA TÂRZIU

„Să luăm, dar, bine seama, că atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.” (Evrei 4:1)

„Întreaga lume nelegiuită este la bara de judecată a lui Dumnezeu, sub acuzația de înaltă trădare față de guvernământul cerului. Ei nu au pe nimeni care să le apere cauza; n-au nicio scuză; și se pronunță asupra lor sentința morții veșnice.

Acum văd cu toții că plata păcatului este moartea, și nu o libertate nobilă și viața veșnică, ci sclavie, ruină și moarte. Cei nelegiuiți văd că s-au pierdut printr-o viață de răzvrătire. Când li s-a oferit greutatea veșnică de slavă, au batjocorit-o; dar acum, cât de dorită li se pare! ... Toți văd că excluderea lor din cer este dreaptă. Prin viața lor au declarat: „Nu vrem ca acest Om (Isus) să domnească peste noi”... Ei sunt martori ai izbucnirii de uimire, de răpire și de adorare a celor mântuiți; și ca unda unei melodii se revarsă peste mulțimile din afara Cetății exclamația turturor, într-un glas: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!”; și, căzând cu fața la pământ, ei se închină Prințului vieții.” — T.V., p. 668.

RECUNOAȘTERE TARDIVĂ

„Nu, negreșit, Dumnezeu nu săvârșește fărădelegea; Cel Atotputernic nu calcă dreptatea.” (Iov 34:12)

„Scopul marelui răsculat a fost totdeauna să se îndreptățească și să dovedească faptul că guvernarea divină este răspunzătoare de răzvrătirea lui. În scopul acesta a folosit toată puterea minții lui. A lucrat în mod premeditat și sistematic și cu un succes uimitor, conducând mulțimi uriașe să primească versiunea lui cu privire la marea luptă care a durat atâta vreme. Timp de mii de ani, acest șef al conspirației a așezat minciuna în locul adevărului. Dar acum a venit timpul când rebeliunea trebuie să fie înfrântă până la urmă, iar istoria și caracterul lui Satan să fie demascate... Aceia care s-au unit cu el văd înfrângerea totală a cauzei lui. Urmașii lui Hristos și îngerii credincioși văd întinderea vastă a intrigilor lui împotriva guvernării lui Dumnezeu. El devine obiectul repulsiei generale.

Satan vede că răscoala l-a făcut nedemn pentru cer. El și-a dirijat puterile pentru a lupta împotriva lui Dumnezeu; curăția, pacea și armonia cerului ar fi pentru el o tortură supremă. Acuzațiile lui împotriva milei și dreptății lui Dumnezeu sunt acum aduse la tăcere. Jignirea pe care a încercat să o arunce asupra lui Iehova cade cu totul asupra lui. Iar acum Satan se pleacă și mărturisește justetea sentinței date lui.” — T.V., p. 670

DREPTATEA DIVINĂ JUSTIFICATĂ

„Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta”. (Psalmii 145:10.)

„Toate întrebările cu privire la adevăr și rătăcire în lupta cea lungă au fost acum explicate. Urmările răscoalei, roadele punerii deoparte a statutelor divine s-au descoperit vederii tuturor inteligențelor create. Efectele conducerii lui Satan în contrast cu guvernarea lui Dumnezeu au fost prezentate universului întreg. Chiar lucrările lui l-au condamnat. Înțelepciunea lui Dumnezeu, dreptatea și bunătatea Lui sunt deplin îndreptățite. S-a văzut că toate procedeele Sale în marea luptă au fost dirijate ținând seama de binele veșnic al poporului Său și binele tuturor lumilor pe care El le-a creat. Istoria păcatului va sta în toată veșnicia ca martoră că de existența Legii lui Dumnezeu este legată fericirea tuturor ființelor create de El. Ținând seama de toate faptele din lupta cea mare, universul întreg, atât cei credincioși, cât și cei răsculați, declară într-un glas: „Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor.” — T.V., p. 670.

CERURI NOI ȘI UN PĂMÂNT NOU

„Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericii și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.” (Coloseni 1:12,13)

„M-am uitat apoi și am văzut cum focul care-i mistuise pe cei răi ardea resturile și curăța pământul. M-am uitat iarăși și am văzut pământul purificat. Nu mai exista nici măcar o urmă a blestemului. Scoarța crăpată, neuniformă a pământului arăta acum ca o câmpie întinsă, netedă. Întregul Univers al lui Dumnezeu era curat și Marea Luptă se încheiase pentru totdeauna. Oriunde priveam, toate lucrurile asupra cărora ne aruncam privirile erau frumoase și sfinte. Și ceata tuturor mântuiților, vârstnici și tineri, mari și mici, și-au aruncat coroanele la picioarele Răscum্পărătorului lor, s-au plecat în adorare înaintea Sa și s-au închinat Celui care este viu în veci de veci. Minunatul pământ nou, cu toată slava sa, era moștenirea veșnică a sfinților. Apoi, împărăția, domnia și măreția întregii împărății de sub soare au fost date sfinților Celui Preaînalt, și ale lor vor fi în nesfârșita veșnicie.” — S.T., p. 295.

O SINGURA AMINTIRE

„Și dacă-l va întreba cineva: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?”, el va răspunde: „În casa celor ce mă iubeau le-am primit.” (Zaharia 13:6)

„În timp ce pământul este învăluit în focul distrugerii, cei dreپți locuiesc în siguranță în Sfânta Cetate...

Orice urmă de blestem este îndepărtată. Niciun iad arzând veșnic nu va păstra înaintea celor răscum্পărați consecințele grozave ale păcatului.

Numai o singură amintire rămâne: Mântuitorul nostru va purta pentru veșnicie semnele răstignirii. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâinile și picioarele Sale, se vor păstra pe veci urmele lucrării pline de cruzime pe care a făcut-o păcatul. Privindu-L pe Hristos în slava Sa, profetul spune: „Din mâna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă țaria Lui”. Coasta împunsă, din care a curs șuvoiul purpuriu, l-a împăcat pe om cu Dumnezeu — acolo este slava Mântuitorului, acolo „este ascunsă țaria Lui”. Puternic ca să mântuiască, prin jertfa răscum্পărării, El a fost puternic să execute dreptatea asupra acelor care au disprețuit mila lui Dumnezeu. Iar semnele umilinței Sale formează cinstea Sa cea mai înaltă; prin veacurile veșnice, rănilor de la Calvar vor provoca lauda Sa și vor face cunoscută puterea Sa.” — T.V., p. 674.

FRUMUSEȚE FĂRĂ EGAL

„Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” (1 Corinteni 2:9)

„Acolo, când va fi îndepărtat vălul care ne întunecă privirea, iar ochii noștri vor contempla acea lume a frumuseții din care nu surprindem acum decât câte un licăr fugar; când vom privi splendorile cerurilor, acum scrutate de departe prin telescop; când, la îndepărtarea ciumei păcatului, întregul pământ va apărea în „bunăvoința Domnului, Dumnezeului nostru”, ce câmp ni se va deschide spre studiu! Acolo, studentul în științe poate citi rapoartele creației fără a descoperi ceva care să amintească de legea păcatului. Poate asculta muzica vocilor naturii fără a sesiza vreo notă de plâns sau vreo nuanță slabă de tristețe. Pe toate lucrurile create va putea deosebi o singură semnătură, în universul necuprins va vedea „scris mare, Numele Lui sfânt” și nicio urmă a răului nu va mai exista pe pământ, în mare sau pe cer.” - Educația, p. 303.

O DESCRIERE FIRAVĂ

„Cum niciodată nu s-a pomenit, nici nu s-a auzit vorbindu-se și cum nici n-a văzut vreodată ochiul așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi făcut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în el.” (Isaia 64:4)

„Nu pot descrie lucrurile mărețe pe care le-am văzut acolo. O, dacă aș putea vorbi limba Canaanului, atunci aș putea exprima un pic din slava lumii aceleia mari și bune! Am văzut acolo table de piatră pe care erau săpate numele celor 144.000 cu litere de aur. După ce am privit slava templului, am ieșit, iar Isus ne-a părăsit și S-a dus în cetate. Curând, am auzit din nou vocea lui plăcută, spunând: „Veniți, poporul Meu, voi ați trecut prin necazul cel mare, ați făcut voia Mea, ați suferit pentru Mine, veniți la ospăț; căci Eu însumi Mă voi încinge și vă voi servi”. Noi am strigat: „Aleluia, slavă!” și am intrat în cetate. Aici am văzut o masă de argint curat, lungimea ei era de mai multe mile, dar, cu toate acestea, ochii noștri o puteau cuprinde. Am văzut fructul pomului vieții, mana, migdale, smochine, rodii, struguri și multe alte feluri de fructe. I-am cerut lui Isus să mă lase să mănânc din fruct. El a spus: „Nu acum. Aceia care mănâncă din fructul acestei țări, nu se mai întorc pe pământ. Însă, în scurt timp, dacă sunteți credincioși, veți mânca cu toții din pomul vieții și veți bea din apa de izvor”. — Sfaturi pentru Biserică, p. 36.

LEGAȚI CU CERUL

„Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16:7)

„Isus Și-a părăsit casa în slavă, și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitate și a venit într-o lume stricată și poluată de blestemul păcatului. El ar fi putut rămâne în căminul lui ceresc și ar fi primit adorația îngerilor; dar a venit pe pământ să caute și să salveze pe cei pierduți, pe cei care pier.” — R.H., 23 decembrie 1890.

„Ce izvor de bucurie pentru ucenici, să știe că aveau în cer un asemenea Prieten care să pledeze în favoarea lor! Prin înălțarea vizibilă a lui Hristos, toate ideile și concepția lor despre cer au fost schimbate. Mai înainte, socoteau cerul ca pe o întindere nesfârșită, locuită de duhuri imateriale. Acum, cerul era legat de Isus, pe care ei Îl iuberă și-L veneraseră mai presus de oricine altcineva, cu care stătuseră de vorbă și călătoriseră, căruia Îi atinseseră chiar trupul înviat...” - E.U.Z., p. 285.

ISUS VA STA CU NOI PENTRU TOTDEAUNA

„Și noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci și vom vesti din neam în neam laudele Tale.” (Psalmi 79:13)

„Prin viața și moartea Sa, Hristos a făcut chiar mai mult decât să îndrepte stricăciunile produse de păcat. Scopul lui Satan era de a produce o despărțire veșnică între Dumnezeu și om; însă în Hristos ajungem mult mai strâns uniți cu Dumnezeu decât dacă n-am fi căzut niciodată în păcat. Luând natura noastră, Mântuitorul S-a legat de omenire cu o legătură ce nu se va rupe niciodată. El este legat de noi pentru veșnicie...

Ca să ne asigure de planul Său imutabil de pace, Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiu să devină membru al familiei omenești și să păstreze pentru totdeauna natura Sa omenească. Aceasta era garanția că Dumnezeu Își va împlini Cuvântul. „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui.” Dumnezeu a adoptat natura omenească în persoana Fiului Său și a dus-o în cerul preaînalt.” — H.L.L., pp. 24, 25

VOM AVEA BUCURIE ȘI ADEVĂRATA FERICIRE

„Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!” (Isaia 35:10)

„Prin harul lui Hristos, eforturile noastre de a-i ajuta pe alții nu numai că ne vor ajuta și pe noi să creștem în har, dar ne vor spori fericirea viitoare și veșnică. Celor care au fost conlucrători cu Hristos li se va spune: „Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri, intră în bucuria stăpânului tău.” — The Review and Herald, iunie 27, 1893

„Le-aș spune celor disperați: Privește și trăiește. Nădăjduiește în Dumnezeu; căci pe crucea Calvarului a fost adusă o jertfă completă pentru tine. Isus este Prietenul păcătosului, Răscumpărătorul păcătosului. Bucuria veșnică – o viață de fericire neîntunecată – îl așteaptă pe cel care predă totul lui Hristos. Privește de la tine către Isus, care Se roagă înaintea tronului lui Dumnezeu în favoarea ta.” — R.H., 18 aprilie 1907

PORTILE MÂNTUIRII DESCHISE

*„Izbucniți cu toate în strigăte de bucurie, dărâmaturi ale Ierusalimului!
Căci Domnul mângâie pe poporul Său și răscumpără Ierusalimul.
Domnul Își descoperă brațul Său cel sfânt înaintea tuturor neamurilor;
și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului
nostru.” (Isaia 52:9-10)*

„Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satan, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă.” — T.V., 678.

ACTIVITĂȚI PLĂCUTE

„Vor zidi case și le vor locui; vor sădii vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.” (Isaia 65:21-22)

„Pe pământul înnoit, cei răscumpărați se vor angaja în ocupațiile și desfătările care au adus fericire lui Adam și Evei, la început. Va fi trăită viața din Eden, viața în grădină și la câmp. „Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor”.

Acolo, orice putere va fi mărită, orice capacitate va fi dezvoltată. Cele mai mari întreprinderi vor fi realizate, cele mai curate aspirații vor fi atinse, cele mai înalte ambiții vor fi împlinite. Și încă vor mai apărea noi înălțimi de depășit, noi minuni de admirat, noi adevăruri de priceput, obiecte proaspete de studiu, care vor solicita puterile trupului, ale minții și ale sufletului.” — P.R., p. 731.

O ȘCOALĂ ÎN CER

„Căci înțelepciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău.” (Proverbe 2:10)

„Știința mântuirii este știința tuturor științelor; știința care constituie studiul îngerilor și al tuturor inteligențelor din lumile necăzute; știința care angajează atenția Domnului și Mântuitorului nostru; știința care pătrunde în planul izvorât din mintea Celui Infinit; ... știința care va constitui studiul celor mântuiți ai lui Dumnezeu, de-a lungul veșniciei.” — Educația, p. 126.

„Scopul minunat al harului lui Dumnezeu, taina iubirii răscumpărătoare, constituie subiectul pe care îngerii doresc să-l cunoască și care va fi studiul lor de-a lungul veacurilor nesfârșite. Atât cei răscumpărați, cât și ființele necăzute, vor descoperi în crucea lui Hristos știința și cântecul lor. Se va vedea că slava ce strălucește pe fața lui Isus este slava iubirii ce se jertfește pe sine. În lumina de la Calvar se va vedea că legea iubirii care renunță la sine este legea vieții pentru pământ și cer, că iubirea care „nu caută folosul său” își are izvorul în inima lui Dumnezeu și că în cel blând și smerit se manifestă caracterul Aceluia care locuiește în lumina de care niciun om nu se poate apropia.” — H.L.L., pp. 19, 20.

AMBIANȚĂ PLĂCUTĂ

„Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună, și le va mâna un copilaș; vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul.” (Isaia 11:6-7)

„Apoi, am văzut un alt câmp cu tot felul de flori și, pe când le culegeam, am strigat: „Nu se vor veșteji niciodată!” Apoi, am văzut un câmp cu iarbă înaltă, minunată la privit; era de un verde viu, cu reflecții argintii și aurii și se unduia spre slava Regelui Isus. După aceea, ne-a dus pe o câmpie plină cu tot felul de animale — leul, mielul, leopardul și lupul — toate laolaltă în perfectă înțelegere. Am trecut prin mijlocul lor și ele ne-au urmat pașnic. Apoi, am văzut o pădure, nu ca pădurile întunecate pe care le avem noi aici; nu, nicidecum; ci luminoase, mărețe; crengile copacilor se unduiau încoace și încolo, iar noi am strigat cu toții: „Vom locui în siguranță, în locuri pustii, și vom dormi în păduri”. Am trecut prin păduri, căci eram pe drum către Muntele Sionului.” — S.B., p. 35.

ORDINE, PACE ȘI ARMONIE PERFECTĂ

„Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.” (Isaia 35:8)

„Ordinea este cea dintâi lege a cerului, iar Domnul dorește ca poporul Său să aibă în casele lor o reprezentare a ordinii și armoniei care domnesc în curțile cerești. Adevărul nu își așază niciodată picioarele lui delicate pe cărarea necurăției sau stricăciunii. Adevărul nu îi face niciodată pe oameni aspri, grosolani sau neglijenți, dezordonați. El îi înalță pe toți cei care îl acceptă, la un nivel înalt. Sub influența lui Hristos, lucrarea de continuă rafinare merge înainte.” — S.S., p. 101.

„Isus S-a dus să pregătească locuințe pentru aceia care se pregătesc, prin iubirea și harul Lui, pentru sălaşurile fericirii. În familia lui Dumnezeu din cer nu se va găsi nicio persoană egoistă. Pacea și armonia curților cerești nu vor fi întinate de prezența cuiva care e aspru și lipsit de amabilitate. Acela care se laudă cu lucrarea ce i-a fost dat să o facă nu va vedea nicidecum Împărăția lui Dumnezeu, afară de cazul că e schimbat în spirit, afară de cazul că devine blând și smerit, descoperind simplitatea unui copilaș.” — 8 T., p. 140

PLANUL DE MÂNTUIRE STUDIAT O ETERNITATE

*„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.”
(Ioan 16:12)*

„Știința este prea limitată pentru a înțelege ispășirea; misteriosul și minunatul plan al mântuirii este atât de întins, încât filozofia nu-l poate explica; va rămâne vreodată un mister pe care cel mai profund motiv nu îl poate înțelege. Dacă ar putea fi explicată prin înțelepciunea finită, și-ar pierde caracterul sacral și demnitatea. Este un mister ca Cel egal cu Tatăl etern, să Se înjosească atât de mult încât să sufere moartea crudă a crucii pentru a răscumpăra omul; și este un mister faptul că Dumnezeu a iubit lumea atât de mult încât i-a permis Fiului Său să facă acest mare sacrificiu.” — The Signs of Times, 3 aprilie 1884

„Credeți că nu vom mai învăța nimic în cer? Nu avem nici cea mai slabă idee despre ceea ce se va deschide atunci înaintea ochilor noștri. Ne vom plimba împreună cu Hristos pe lângă râuri de viață. El ne va arăta frumusețea și slava naturii și ne va descoperi ce este El pentru noi și ce suntem noi pentru El. Adevărul pe care acum, datorită limitelor noastre, nu-l putem cunoaște îl vom cunoaște atunci.” — S.P., p. 162.

UN ORIZONT NESFÂRȘIT

„Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.” (1 Corinteni 13:12)

„Înaintea studentului se va deschide o istorie cu un orizont nesfârșit și de o bogăție de nedescris. Aici, de pe terenul avantajos al Cuvântului lui Dumnezeu, studentului i se acordă perspectiva câmpului vast al istoriei și poate dobândi cunoștințe legate de principiile care guvernează desfășurarea evenimentelor omenești. Însă privirea lui este încă încețoșată, iar cunoașterea sa incompletă. El nu va vedea toate lucrurile cu claritate până nu va sta în lumina veșniciei.

Atunci se va deschide înaintea lui manualul marelui conflict, a cărui naștere a avut loc înainte de începutul timpului și a cărei studiere se va isprăvi numai când timpul va înceta. Istoria apariției păcatului; a minciunii sale fatale cu lucrarea sa perfidă; a adevărului care, fără a se îndepărta de linia sa dreaptă, a înfruntat și a biruit eroarea — toate vor fi descoperite. Vălul care se interpune între lumea văzută și cea invizibilă va fi dat la o parte și vor fi scoase la iveală lucruri minunate.” — Educația, p, 304.

UNIVERSUL VA FI O CARTE DE STUDIU

„să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea.” (Efeseni 3:18)

„Slava lui Dumnezeu este arătată în lucrarea mâinilor Sale. Aici sunt taine care, fiind cercetate, vor întări mintea. Mințile care au fost amăgite și abuzate prin lectura ficțiunilor pot găsi în natură o carte deschisă din care să citească adevărul în lucrările lui Dumnezeu din jurul lor. Toți pot găsi subiecte de studiu în frunza cea simplă a copacilor pădurii, în plante și flori, în maiestuoșii copaci ai pădurii, în munții cei înalți, stâncile de granit, oceanul agitat, prețioasele perle de lumină care împodobesc cerurile spre a face ca noaptea să fie frumoasă, nesecatele bogății ale luminii solare, solemnele splendori ale lunii, frigul iernii, căldura verii, periodicele schimbări ale anotimpurilor, în desăvârșită ordine și armonie, stăpânite de puterea nemărginită; iată subiecte care solicită o cugetare adâncă și dezvoltarea imaginației.” — 4 T., p. 581

„Toate comorile universului vor fi deschise pentru studiul copiilor lui Dumnezeu. Cu o încântare mai presus de cuvinte vom pătrunde în bucuria și înțelepciunea făpturilor necăzute în păcat. Vom împărtăși comorile câștigate în veacuri și veacuri de contemplare a lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor continua să aducă alte descoperiri glorioase.” — Educația, p. 307

CUNOAȘTERE DEPLINĂ

„De aceea poporul Meu va cunoaște Numele Meu; de aceea va ști în ziua aceea că Eu vorbesc și zic: „Iată-Mă!” (Isaia 52:6)

„În veșnicie vom învăța ceea ce, dacă am fi primit iluminarea pe care ne-a fost posibil să o obținem aici, ne-ar fi deschis înțelegerea. Și înțelegerea înseamnă ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu. Planul guvernării lui Dumnezeu ar fi fost înțeles. Lumea cerească și-ar fi deschis camerele de har și glorie pentru explorare. Ființele umane ar fi fost cu totul diferite de ceea ce sunt acum în formă, în vorbire, în cântec, căci, prin explorarea minelor adevărului, ar fi fost înnobilate. Taina mântuirii, cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos în caracterul Său mijlocitor, întruparea lui Hristos Răscumpărătorul nostru, jertfa Lui ispășitoare, nu ar fi, așa cum sunt acum, vagi în mintea noastră. Ar fi fost, nu numai mai bine înțelese, ci și mai apreciate. Aceste teme vor ocupa inimile, mințile și limba celor răscumparați în veacurile veșnice și vor fi deschise noi dezvoltări ale acestora... În vecii vecilor, vor apărea noi vederi despre perfecțiunea și gloria lui Hristos.” — The Upward Look, p. 103.

21 decembrie

VIZITÂND ALTE PLANETE

„Eu am făcut pământul și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile și am așezat toată oștirea lor.” (Isaia 45:12)

„Domnul mi-a oferit o priveliște a altor lumi. Mi-au fost date aripi și un înger m-a însoțit de la cetate până la un loc care era măreț și strălucitor. Iarba aceluia loc era de un verde crud, iar păsările de acolo scoteau trilurile unui cântec plăcut. Cei ce locuiau acolo erau de toate mărimile; erau încântători, cu o înfățișare plină de noblețe și măreție. Chipurile lor exprimau imaginea lui Isus și înfățișarea lor strălucea de o bucurie sfântă, reflectând libertatea și fericirea aceluia loc. L-am întrebat pe unul din aceștia de ce erau atât de minunați, de o frumusețe care o întrecea cu mult pe a celor de pe pământ. Răspunsul a fost: „Am trăit într-o strictă ascultare de poruncile lui Dumnezeu și nu am căzut prin neascultare, ca aceia de pe pământ”. Apoi am văzut doi pomi, unul arătând foarte asemănător cu pomul vieții, din cetate. Fructele ambilor pomi arătau grozav, dar dintr-unul ei nu puteau mânca. Aveau libertatea de a mânca din amândoi, dar li se interzisese să mănânce dintr-unul. Apoi, îngerul care mă însoțea mi-a spus: „Niciunul din cei aflați în acest loc nu a gustat din pomul oprit; dacă ar mânca însă, ar cădea”. — S.T., p. 39.

TEME INTERESANTE DE STUDIU

„Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința? Poți să le urmărești până la hotarul lor și să cunoști cărările locuinței lor?” (Iov 38:19-20)

„Dumnezeu are lumi peste lumi care sunt ascultătoare de legea Sa. Aceste lumi sunt conduse cu referire la gloria Creatorului. Pe măsură ce locuitorii acestor lumi văd prețul mare care a fost plătit pentru răscumpărarea omului, ei sunt uimiți.” — R.H., 25 septembrie 1900

„Există mult mai mult în acest subiect decât putem înțelege dintr-o privire. O, dacă toți ar putea vedea importanța studierii cu atenție a Scripturilor! Mulți par să aibă ideea că această lume și palatele cerești constituie universul lui Dumnezeu. Nu este așa. Mulțimea răscumpărată merge de la o lume la alta și o mare parte din timpul lor va fi folosit pentru a descoperi misterele mântuirii. Și de-a lungul întregii perioade de eternitate, acest subiect se va deschide continuu minții lor. Privilegiile celor care vor fi biruitori prin sângele Mielului și cuvântul mărturiei lor sunt dincolo de înțelegere.” — R.H., 9 martie 1886

SABATUL VA CONTINUA SĂ FIE SERBAT

„În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea – zice Domnul.” (Isaia 66:23)

„Cât timp vor exista cerurile și pământul, Sabatul va continua să existe ca un semn al puterii Creatorului. Iar când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua de odihnă cea sfântă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți cei ce sunt sub soare. „De la un Sabat la altul”, locuitorii Noului Pământ, cel slăvit, se vor aduna ca „să Mi se închine, zice Domnul”. — S.B., p. 272

„Sabatul n-a fost dat numai pentru Israel, ci el a fost dat pentru lumea întregă. El a fost făcut cunoscut omului în Eden și, asemenea celorlalte precepte ale Decalogului, este obligatoriu pentru totdeauna. „Câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.” Atâta vreme cât există cerul și pământul, Sabatul va fi și mai departe un semn al puterii Creatorului. Și atunci când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți cei ce sunt sub soare.” — H.L.L., p. 283.

BĂTĂLIA VA FI CÂȘTIGATĂ

„Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.” (Apocalipsa 21:7)

„Acum biserica este angajată în luptă. Acum ne confruntăm cu o lume aflată în întuneric, aproape în întregime cucerită de idolatrie. Dar vine ziua când se va da bătălia și se va câștiga victoria. Voia lui Dumnezeu urmează să fie înfăptuită pe pământ, așa cum este înfăptuită în ceruri. Națiunile celor mântuiți nu vor ști altă lege decât Legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, înveșmântată în haina laudei și recunoștinței — haina neprihăririi lui Hristos. Toată natura, în frumusețea ei de neegalat, Îi va aduce lui Dumnezeu un omagiu de laudă și adorare. Lumea va fi scăldată în lumina cerului. Lumina lumii va fi asemenea celei a soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare decât este acum. Anii se vor scurge în bucurie. La această priveliște, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor scoate strigăte de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni spunând: „Nu va mai fi păcat și nici moarte nu va mai fi.” — D.V., p. 504

ISUS VA FI PROFESORUL NOSTRU

*„Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul” și bine ziceți, căci sunt.”
(Ioan 13:13)*

„Între școala stabilită în Eden la început și școala viitoare se întinde întreaga istorie a acestei lumi — istoria căderii în păcat și a suferinței omului, a sacrificiului divin, a biruinței asupra morții și păcatului.... Refăcut prin prezența Sa, omul va fi învățat din nou, ca la început, de către Dumnezeu: „Poporul Meu cunoaște Numele Meu: ... Ei vor ști că Eu sunt Cel care le vorbește; iată, Eu sunt....” — C.A., p. 547

„În lumea viitoare, Hristos îi va conduce pe cei răscumparați lângă râul vieții și îi va învăța lecții minunate despre adevăr. El le va dezvălui misterele naturii. Ei vor vedea că o mână de maestru ține lumea în poziție. Ei vor vedea priceperea arătată de marele Artist în a colora florile câmpului și vor afla despre scopurile Tatălui milostiv, care distribuie fiecare rază de lumină, iar cu sfinții îngeri cei răscumparați vor recunoaște în cântece de laudă recunoscătoare, iubirea supremă a lui Dumnezeu pentru o lume nerecunoscătoare.” — Maranata, p. 364.

ORICE TAINĂ CLARIFICATĂ

„Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit.” (Isaia 40:5)

„Fiecare persoană răscumpărată va înțelege slujirea îngerilor în propria sa viață. Îngerul care a fost păzitorul lui de la început; îngerul care i-a vegheat pașii și i-a acoperit capul în ziua primejdiei; îngerul care a fost cu el în valea umbrei morții, care a însemnat locul său de odihnă și care a fost primul care l-a întâmpinat în dimineața învierii — cum va fi să întrețină o conversație cu el și să afle despre istoria intervenției divine în viața sa, a cooperării cerești în fiecare lucrare în folosul omului!

374

Toate lucrurile neclare ale experienței vieții vor fi atunci clarificate. Acolo unde pentru noi nu exista decât încurcătură și dezamăgire, țeluri spulberate și planuri zădărnice se va vedea un scop grandios, de neoprit, victorios, o armonie divină.

Acolo, toți aceia care au lucrat într-un spirit lipsit de egoism vor vedea rodul străduințelor lor. Se va vedea efectul fiecărui principiu corect și fapte nobile.” — Educația, p. 305.

NE VOM RECUNOAȘTE UNII PE ALȚII

„Să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.” (Iacov 5:20)

„Învierea lui Isus era o preînchipuire a învierii din urmă a tuturor celor care adorm în El. Înfățișarea Mântuitorului înviat, felul Lui de a Se purta, felul Lui de a vorbi, toate acestea le erau familiare ucenicilor Săi. După cum Isus a înviat dintre morți, tot astfel și aceia care au adormit în El trebuie să învie. Vom recunoaște pe prietenii noștri tot așa cum ucenicii L-au cunoscut pe Isus. Poate că ei au fost deformați, au fost bolnavi sau desfigurați în viața aceasta trecătoare, totuși învie într-o stare fizică desăvârșită și o sănătate deplină; cu toate acestea, în trupul lor proslăvit, identitatea lor se va păstra cu desăvârșire. Atunci vom cunoaște chiar așa cum suntem cunoscuți. Pe fețele care vor reflecta lumina ce vine de la Isus noi vom recunoaște trăsăturile celor iubiți ai noștri.” — H.L.L., p. 804.

„Cei răscumparați se vor întâlni și îi vor recunoaște pe aceia a căror atenție au îndreptat-o către Mântuitorul înălțat. Ce fericită convorbire vor avea ei cu aceste suflete! „Eram un păcătos”, se va spune, „fără Dumnezeu și fără nădejde în lume, și tu ai venit la mine și m-ai făcut să iau aminte la scumpul Mântuitor, ca fiind unica mea nădejde.” — 5 T., p. 310.

PĂRTĂȘIE PLĂCUTĂ ȘI ÎN CERURI

„Ci vă veți bucura și vă veți înveseli pe vecie pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui, în bucurie.” (Isaia 65:18)

„În timp ce călătoream, am întâlnit un grup de persoane care contemplau lucrurile minunate ale acelor locuri. Am observat ceva roșu, ca o margine a veșmintelor lor; cununile lor erau strălucitoare; îmbrăcămintea le era de un alb curat. În timp ce-i salutam, L-am întrebat pe Isus cine erau. Mi-a răspuns că erau martirii care fuseseră uciși din pricina Lui. Împreună cu ei era un foarte mare număr de copilași; și ei aveau un tiv roșu la veșmintele lor. Muntele Sion se afla chiar înaintea noastră și pe el era un templu strălucitor, în jurul acestuia fiind alți șapte munți pe care creșteau trandafiri și crini. Și i-am văzut pe micuți urcând sau, dacă voiau, folosindu-și arpile mici și zburând către vârfurile munților și culegând florile care nu se ofileau niciodată. Erau tot felul de copaci în jurul templului pentru a înfrumuseța locul... — toate acestea făceau ca locurile să fie peste măsură de atrăgătoare.” — S.T., p. 18.

DUMNEZEU APRECIAZĂ DUPĂ INIMĂ

„Și Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă.” (1 Samuel 16:7)

„Domnul Hristos a arătat foarte lămurit faptul că aceia, care stăruiesc pe față în păcat, trebuie să fie îndepărtați din Biserică, dar El nu ne-a încredințat nouă lucrarea de a judeca motivele și caracterul. El cunoaște prea bine firea noastră pentru a ne încredința această lucrare. Dacă am încerca să smulgem din Biserică pe aceia care presupunem că sunt numai cu numele creștini, cu siguranță că vom face greșeli. Nu arareori se întâmplă ca noi să nu mai vedem nicio nădejde de îndreptare tocmai la aceia pe care Domnul Hristos îi atrage la Sine. Dacă am proceda cu aceste suflete potrivit cu judecata noastră nedesăvârșită, atunci le-am spulbera poate și ultima speranță. Mulți dintre cei care gândesc despre ei că sunt creștini, la ziua cea mare vor fi găsiți lipsă. Mulți, însă, vor fi în ceruri, despre care vecinii lor gândeau că niciodată nu vor ajunge acolo. Omul judecă după ceea ce izbește privirea, dar Dumnezeu judecă inima. Neghina și grâul vor crește împreună până la seceriș; iar secerișul este încheierea timpului de har.” — P.D., p. 71

CEI CE AU FOST O BINECUVÂNTARE ...

„Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.” (Matei 25:34-36)

„Cei pe care Hristos îi va lăuda la judecată au cunoscut poate puțină teologie, dar au cultivat principiile Lui. Prin influența Duhului Sfânt, ei au fost o binecuvântare pentru cei din jurul lor. Chiar și printre păgâni sunt unii care au cultivat spiritul bunătații; înainte să fi ajuns cuvintele vieții la urechile lor, ei s-au purtat prietenește cu misionarii și i-au ajutat chiar cu riscul vieții. Printre păgâni există unii care se închină lui Dumnezeu, în neștiința lor, cărora nu le-a fost adusă niciodată lumina prin vreun mijloc omenesc, dar care nu vor pieri. Cu toate că nu cunosc legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui vorbindu-le prin natură și au făcut lucrurile cerute de lege. Faptele lor dau dovadă că Duhul Sfânt le-a atins inima și sunt recunoscuți ca fii ai lui Dumnezeu.” — H.L.L., p. 638.

MERITĂ SĂ DORIM CERUL

„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1 Ioan 3:2)

„Vrem să ne obișnuim să vorbim despre rai, frumosul rai. Vorbește despre acea viață care va continua atâta timp cât va trăi Dumnezeu și atunci vei uita micile tale încercări și greutăți. Lasă mintea să fie atrasă de Dumnezeu. „Ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu a auzit, nici nu au intrat în inima omului, lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei ce-L iubesc.” — H.S., p. 146.

„Dacă pierzi cerul, pierzi totul; dacă câștigi cerul, câștigi totul. Te implor, să nu faci o greșală în această privință. Aici sunt în joc interese veșnice. Fii credincios. Fie ca Domnul oricărui har să lumineze priceperea ta, ca să poți discerne lucrurile veșnice, ca, prin lumina adevărului, greșelile tale, care sunt multe, să-ți fie descoperite așa cum sunt, pentru ca să poți face efortul necesar spre a le îndepărta, și, în locul acestui rod rău și amar, să poată fi adus rod care este prețios, viața veșnică.” — 2 T., p. 88.

CU OCHII AȚINȚIȚI SPRE VEȘNICIE

*„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”
(Romani 8:18)*

„Nu-mi vorbi despre onorurile și comorile acestei vieți. Am ochii ațințiți asupra substanței eterne, a moștenirii nemuritoare. Trebuie să-L văd pe Rege în frumusețea Lui. Îl iubesc pe Domnul și Mântuitorul meu și viața mea este să-L onorez și să-L slăvesc pe pământ. Luați-mi zâmbetele și totul este întunecat și sumbru pentru mine. Dar lasă-mă să am zâmbetele Lui și totul ar fi un Rai pentru mine. Cel mai întunecat loc de pe pământ ar fi un paradis. „Slavă lui Dumnezeu în cele de sus și pace pe pământ și bunăvoință față de oameni!” Păcătoși, tânjim după voi să fiți mântuiți și să vă alăturați cântărilor biruinței în împărăția slavei. Vă iubim! Credeți că dacă nu am face-o, ar trebui să vă rugăm și să vă implorăm să veniți la Hristos și să fiți mântuiți în modul rânduit de Dumnezeu? Sperăm să vă întâlnim la Judecată, cu numele voastre înscrise în cartea vieții Mielului, acolo să rămânem atâta timp cât va exista Dumnezeu și să ne bucurăm de binecuvântările vieții veșnice în veacurile veșnice.” — R.H., 19 aprilie 1870.

PRIVIND COROANA DE GLORIE

„De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” (2 Timotei 4:8)

„Apoi am văzut cum un număr foarte mare de îngeri au adus din Cetate cununi glorioase — o cunună pentru fiecare sfânt, cu numele său scris pe ea. Pe măsură ce Isus cerea coroanele, îngerii I le aduceau și, chiar cu mâna Sa dreaptă, Isus cel minunat le pune pe capul sfinților. În același fel au adus îngerii și harpele, iar Isus le-a oferit și pe acestea sfinților.” — S.T., p. 288.

„Apoi, sfinții și-au folosit aripile și au urcat pe zidurile care înconjurau cetatea. Isus Se afla și El cu ei; Coroana Sa era strălucitoare și măreață. Era un grup de șapte coroane, aflate una într-alta. Cele ale sfinților erau din aurul cel mai curat și împodobite cu stele. Fețele celor sfinți străluceau de slavă, căci erau preschimbați întocmai după chipul lui Isus; iar când aceștia s-au înălțat și au urcat cu toții către partea de sus a cetății, am rămas extaziată înaintea acelei priveliști.” — Idem, p. 54.

PUTEM CÂȘTIGA

„Nu știți că cei ce alergă în locul de alergare, toți alergă, dar numai unul capătă premiul? Alergați, dar, în așa fel, ca să căpătați premiul!” (1 Corinteni 9:24)

„Niciunul dintre cei care se supun condițiilor nu va fi dezamăgit la sfârșitul alergării. Niciunul care este plin de râvnă și stăruință nu va fi lipsit de biruință. Alergarea nu este numai pentru cel sprinten și nici lupta numai pentru cel tare. Sfântul cel mai slab, ca și cel mai tare poate dobândi cununa slavei nemuritoare. Toți aceia care prin puterea harului divin își aduc viața în conformitate cu voința lui Hristos pot fi biruitori. Trăirea în viața de toate zilele a principiilor arătate în Cuvântul lui Dumnezeu este deseori privită ca fiind neimportantă — o problemă prea neînsemnată pentru a i se da atenție. Dar, avându-se în vedere lucrurile care sunt în joc, nimic care poate ajuta sau împiedica nu este prea mic. Fiecare faptă își aruncă greutatea ei în balanță și hotărăște biruința sau înfrângerea vieții. Iar răsplata dată acelor care câștigă va fi dată în raport cu străduința și râvna cu care ei s-au luptat.” — I.F.A., p. 313

CÂNTÂND ÎN MARELE COR

*„În ziua aceea, se va cânta următoarea cântare în țara lui Iuda:
„Avem o cetate tare; Dumnezeu ne dă mântuirea ca ziduri și întăritură.”
(Isaia 26:1)*

„Mi-a fost arătată ordinea, ordinea desăvârșită din ceruri, și am fost încântată să ascult muzica înălțătoare de acolo. După ce am ieșit din viziune, felul în care se cântă aici mi s-a părut foarte aspru și discordant. Am văzut grupuri de îngeri care stăteau în careu, fiecare având o harpă de aur. La capătul harpei era un instrument cu care se dădeau sau se schimbau tonurile. Degetele lor nu se năpusteau asupra corzilor cu nepăsare, ci ei atingeau anumite corzi pentru a produce anumite sunete. Era un înger care conducea întotdeauna, care atingea cel dintâi harpa și dădea tonul, apoi toți se uneau în muzica aceea amplă, desăvârșită, a cerului. Aceasta nu poate fi descrisă. Este melodioasă, cerească, divină, în timp ce fiecare chip strălucește de lumina lui Isus, o slavă de nedescris.”
— 1 T., p. 146.

CERUL ESTE PLIN DE MUZICĂ

*„Atunci voi lăuda Numele lui Dumnezeu prin cântări,
și prin laude Îl voi preamări.” (Psalmi 69:30)*

„Ei cântau „o cântare nouă” înaintea scaunului de domnie, o cântare pe care niciun om nu o poate învăța, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceasta este cântarea lui Moise și a Mielului. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu poate să învețe acea cântare, pentru că ea este cântarea experienței lor, o experiență pe care nicio grupare nu a avut-o vreodată. „Ei îl urmează pe Miel oriunde merge El”. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt strămutați de pe pământ, dintre cei vii, fiind socotiți „ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel”. „Aceștia vin din necazul cel mare”. Ei au trecut printr-o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost alta de când există popoare pe pământ. Ei au îndurat spaima din timpul nopții strâmtorării Lui Iacov și au stat fără mijlocitor în timpul vărsării judecăților finale ale lui Dumnezeu. — Tragedia veacurilor, p.648

GÂNDIȚI-VĂ LA CER!

„Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.” (Coloseni 3:2)

„Când poporul lui Dumnezeu își ia ochii de la lucrurile acestei lumi și îi ațintește la cer și la lucrurile cerești, va fi un popor deosebit, deoarece va vedea harul, bunătatea și compasiunea pe care Dumnezeu le arată față de copiii oamenilor. Iubirea Lui va cere un răspuns de la ei, iar viețile lor vor arăta celor din jur că Duhul lui Dumnezeu îi stăpânește și că ei iubesc lucrurile de sus și nu pe cele de pe pământ.

Când ne gândim la cer, s-ar putea să ne folosim la maxim de imaginație și să avem cele mai înalte gânduri, însă mintea va obosi în efortul de a cuprinde lățimea, adâncimea și înălțimea subiectului. Este imposibil să cuprindem cu mintea temele mărețe ale veșniciei. Este imposibil ca măcar să facem un efort pentru a înțelege aceste lucruri fără ca acel efort să influențeze cu totul caracterul nostru spre bine și să aibă un efect înălțător asupra minții noastre. Când ne gândim cum a venit Hristos în lumea noastră ca să moară pentru omul căzut, înțelegem ceva din prețul ce a fost plătit pentru mântuirea noastră și realizăm că nu există bunătate sau mărețe adevărată, separat de Dumnezeu.” — Maranata, p. 320.

APROAPE ACASĂ!

„Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeuul lor, căci le-a pregătit o cetate.” (Evrei 11:16)

„Suntem aproape acasă; în curând vom auzi glasul Mântuitorului, mai plăcut decât orice muzică spunând: „Lupta ta s-a încheiat. Intră în bucuria Domnului tău.” Binecuvântată, binecuvântată rostire! Vreau s-o aud de pe buzele Sale nemuritoare. Vreau să-L laud, vreau să-L onorez pe Cel care stă pe tron. Vreau ca glasul meu să sune și să răsunе prin curțile cerului. Vei fi și tu acolo? Dumnezeu să ne ajute și să ne umple cu toată plinătatea și puterea și atunci putem gusta din bucuriile lumii ce va veni.” — In Heavenly Places, p. 368.

380

„Slăvită va fi răsplata dată când lucrătorii credincioși se adună în jurul tronului lui Dumnezeu și al Mielului... Toate păcatele le-au fost șterse, toate nelegiuirile îndepărtate. Acum ei pot privi slava neîntunecată a tronului lui Dumnezeu. Ei au fost părtași cu Hristos la suferințele Sale. Au fost împreună lucrători cu El în planul de mântuire și sunt părtași cu El în bucuria de a vedea suflete salvate în împărăția lui Dumnezeu, pentru a-L lăuda de-a lungul veșniciei.” — Maranata, p. 321.

APROAPE ACASĂ

„Încă puțină, foarte puțină vreme”, și „Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.” (Evrei 10:37)

„Acolo sunt locuințe pentru peregrinii de pe pământ. Acolo sunt veșminte pentru cei neprihăniți, cu coroane de slavă și ramurile de finic ale biruinței. Tot ceea ce ne-a pus în nedumerire din providența lui Dumnezeu va fi făcut clar în lumea viitoare. Lucrurile greu de înțeles își vor afla atunci explicația. Tainele harului vor fi desfășurate înaintea noastră. Acolo unde mintea noastră mărginită a descoperit numai confuzie și făgăduințe neîmplinite, vom vedea cea mai desăvârșită și cea mai frumoasă armonie. Vom ști atunci că iubirea infinită a rânduit experiențele care păreau cel mai greu de îndurat. Când ne dăm seama de grija duioasă a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze împreună pentru binele nostru, ne vom bucura cu o bucurie nespusă și plină de slavă.

Durerea nu poate să existe în atmosfera cerului. În căminul celor mântuiți nu vor fi lacrimi, nu vor fi cortegii funebre, nici semne de doliu. „Niciun locuitor nu zice: «sunt bolnav!»». Poporul care locuiește acolo capătă iertarea fărădelegilor lui”. Un râu bogat de fericire va curge și se va adânci pe măsură ce veșnicia se desfășoară mai departe.” — 9 T., p. 286.

ÎN CURÂND VOM FI CU EL

„Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” (Apocalipsa 22:7)

„Noi suntem încă în mijlocul umbrelor și al frământărilor activităților pământești. Să cercetăm cât se poate de stăruitor fericitul viitor. Credința noastră să străbată prin orice nor de întuneric, și să-l privească pe Acela care a murit pentru păcatele lumii. Să facem ca loviturile care ne chinuiesc atât de dureros să devină lecții pline de învățătură, învățându-ne să stăruim înaintea spre semnul premiului înaltei noastre chemări în Hristos. Să ne încurajăm la gândul că Domnul trebuie să vină în curând...”

Mergem spre casă. Acela care ne-a iubit atât de mult, încât să moară pentru noi, ne-a zidit o cetate. Noul Ierusalim este locul nostru de odihnă. Nu va fi nicio tristețe în cetatea lui Dumnezeu. În veci nu se va mai auzi vaiet de întristare, nici bocet de nădejdi sfărâmate și de sentimente îngropate. În curând, veșmintele întristării vor fi schimbate cu haina de nuntă.” — Idem, p., 287.

O EXISTENȚĂ BINECUVÂNTATĂ

„Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate.” Și Domnul Dumnezeu duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. – „Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” (Apocalipsa 22:6-7)

„În toate veacurile, cei aleși ai Mântuitorului au fost educați și disciplinați în școala suferinței. Ei au mers pe cărările înguste ale pământului; au fost curățiți în cuptorul încercărilor. Pentru Numele lui Isus, au suportat împotrivire, ură și calomnie. L-au urmat prin lupte grele; au suportat lepădarea de sine și au avut parte de dezamăgiri amare. Prin propria experiență dureroasă au cunoscut grozăvia păcatului, puterea lui, vinovăția și jalea lui și ei îl privesc cu scârbă. Sentimentul jertfei infinite aduse pentru vindecarea lor îi umilește în ochii lor și le umple inimile de recunoștință și de laudă, pe care cei care n-au căzut niciodată nu le pot aprecia. Ei iubesc mult pentru că li s-a iertat mult. Deoarece s-au împărtășit de suferințele lui Hristos, sunt în stare să se împărtășească împreună cu El de slava Sa.” — T.V., p. 649.

ÎNAINTEA TRONULUI ȘI A MIELULUI

„După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini.” (Apocalipsa 7:9)

„Cel mai aproape de tron sunt aceia care odinioară au fost zeloși pentru cauza lui Satan, dar care, ca niște tăciuni scoși din foc, L-au urmat pe Mântuitorul lor cu un devotament profund și puternic. Apoi stau aceia care au clădit caractere creștine în mijlocul minciunii și necredinței, aceia care au respectat Legea lui Dumnezeu atunci când lumea creștină o declara fără valoare și milioane din toate veacurile care au suferit moartea de martir pentru credința lor. Iar mai departe este „gloata cea mare pe care n-o poate număra nimeni, dintre toate popoarele, neamurile și limbile ... înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe și cu ramuri de finic în mâini”. (Apocalipsa 7:9). Lupta lor s-a sfârșit, au câștigat biruința. Au alergat și au câpătat premiul. Ramura de palmier din mâinile lor este simbolul biruinței și haina albă este însemnul neprihănirii lui Hristos care acum este a lor.” — T.V., p. 665.